

Allegra. M. Pess

Vado

סדר

תפלות

כמנהג ק"ק ספרדים

מתורגמות יונית

מאת

יוסף ב' שלמה נחמולי הי"ו

נדפסו

בהוצאות המתרגם

בשותפות עם

ה"ו אברהם מ' יצחקי הי"ו

פה **קורפו** יע"א

שנת **ובשם ה' אקרא** לפ"ג

בבית דפוס המתרגם הי"ו

יוסף יעקב סידיס

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑΙ

ΠΡΟΣΕΥΧΑΙ

ΜΕΤΑ ΤΩΝ

ΤΩΝ ΝΕΟΜΗΝΙΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΗΜΙΕΟΡΤΩΝ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΘΕΙΣΑΙ ΜΕΝ

ΥΠΟ

Ι. ΝΑΧΑΜΟΥΛΗ

Ἐκδοθεῖσαι δὲ μετὰ τοῦ ἑβραϊκοῦ κειμένου
δαπάνῃ τοῦ τε μεταφραστοῦ καὶ τοῦ

Α. ΙΣΧΑΚΗ.

ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑ:

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ «Ο ΚΟΡΑΗΣ»

Ι. ΝΑΧΑΜΟΥΛΗ

1885

ΤΗ͂ ΑΥΤΟΥ ΥΨΗΛΟΤΗΤΙ

ΤΩ͂ ΔΙΑΔΟΧΩ͂

ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΘΡΟΝΟΥ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΩ͂

ΤΗΝ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΝ ΤΗΝΔΕ

ΤΩΝ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΝ ΤΩΝ ΙΣΡΑΗΛΙΤΩΝ

ΠΡΟΣΕΥΧΩΝ

ΗΝ ΕΦΙΛΟΠΟΝΗΣΑ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΘΝΟΦΕΛΗ ΣΚΟΠΟΝ

ΤΗΣ ΔΙΑΔΟΣΕΩΣ

ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

ΕΥΣΕΒΑΣΤΩΣ

ΑΝΑΤΙΘΗΜΙ

ΙΩΣΗΦ ΝΑΧΑΜΟΥΛΗΣ

Ὑψηλότατε!

Κατὰ τὴν χαρμόσυνον ἡμέραν τῶν γενεθλίων τῆς Ὑμετέρας Ὑψηλότητος, καθ' ἣν ὁ Παντοδύναμος ἐξεπλήρου τὰς εὐχὰς τόσον ἑκατομμυρίων ψυχῶν, ἐτελειοποιεῖτο ἡ ἐκτύπωσις πονηματίου μου ἐπιγραφομένου *Εβδομὰς τῶν παίδων*, ὅπερ σὺν τοῖς ἄλλοις περιεῖχε σύντομον ἱστορίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους μέχρι τῶν αἰσίων Γάμων τῶν Σεπτῶν Βασιλέων καὶ Ὑμῶν Γονέων.

Τὸ σπουδαῖον διὰ τὸν Ἑλληνισμὸν τοῦτο συμβὰν, κατεχώρισα, ὡς εἰκὸς, ἐν τῷ πονηματίῳ μου ἐκείνῳ, ὅπερ καὶ ἀφιέρωσα τῇ Ὑμετέρᾳ Ὑψηλότητι, προηγουμένης ἀδείας τῶν Σεπτῶν Βασιλέων, οἵτινες, καί τοι εὐτελεστάτου τοῦ ἔργου μου, οὐχ ἧττον εὐμενῶς ἀπεδέχθησαν αὐτὸ, ἀποβλέποντες εἰς τὸ ὑπ' αὐτοῦ ἐμπνεόμενον αἴσθημα τῆς ἀγάπης καὶ ἀφοσιώσεως πρός τε τὴν πατρίδα καὶ τὴν Βασιλικὴν Οἰκογένειαν.

Ἀκολουθῶν δὲ νὰ καταγίνωμαι ὅπως, κατὰ τὰς ἀσθενεῖς μου δυνάμεις, διαδίδω μεταξὺ τῶν ὁμοθρήσκων μου τὴν γνῶσιν τῆς ἡδυφώνου τῶν Ἑλλήνων γλώσ-

σης, τοῦ κυριωτέρου τούτου στοιχείου τῆς Ἐθνότητος, ἐπεχείρισα τὴν ἑλληνικὴν μετάφρασιν τῶν Ἰσραηλιτικῶν Καθημερινῶν Προσευχῶν, ἃς καὶ ἐξετύπωσα μετὰ τοῦ ἑβραϊκοῦ κειμένου.

Τὸ πόνημα τοῦτο εἰς Ὑμᾶς, Ὑψηλότατε, ὅστις θείᾳ συνάρσει, μετὰ τὴν πολυχρόνιον καὶ ἔνδοξον Βασιλείαν τοῦ Σ. Ὑμῶν Πατρὸς καὶ δημοφιλοῦς Βασιλέως ἡμῶν ΓΕΩΡΓΙΟΥ τοῦ Α', ὀφείλετε νὰ ἀναβῆτε τὸν Ἑλληνικὸν Θρόνον, εἰς Ὑμᾶς, λαβὼν τὴν Ἀνωτέραν ἄδειαν, ἀνατίθημι, ἐπανορθόνων οὕτω κατά τι τὸ εὐτελὲς τοῦ πρώτου Ὑμῖν ἀφιερωθέντος πονηματίου μου.

Ἱκετεύω ἑπομένως τὴν Ὑμετέραν Ὑψηλότητα, ἵνα εὐδοκήσῃ ν' ἀποδεχθῇ αὐτὸ εὐμενῶς.

Τῆς Ὑμετέρας Ὑψηλότητος

Εὐπειθέστατος

Ἰωσὴφ Ναχαμούλης

ויקל יעקב קירים

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑΙ ΠΡΟΣΕΥΧΑΙ

Μωυσῆς Σ. Πέσαχ

Ἀρχιρραβῖνος Βόλου

ברכות הצריכות לאמרם בכל יום

ברכת נטילת ידים

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדָיִם:

כל היום כשיעשה אדם צרכיו בין קטנים בין גדולים יברך ברכה זו:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָצַר אֶת הָאָדָם בְּחָכְמָה וּבָרָא בוֹ נְקָבִים נְקָבִים חֲלוּלִים חֲלוּלִים גָּלוּי וְיָדוּעַ לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדֶךָ שֶׁאִם יִסָּתֵם אֶחָד מֵהֶם אוֹ אִם יִפָּתֵחַ אֶחָד מֵהֶם אִי אֶפְשָׁר לְהִתְקַיֵּם אֲפִילוּ שָׁעָה אַחַת: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ רוֹפֵא כָל בָּשָׂר וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת:

ברכת טלית קטן

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצְוַת צִיצִית:

ברכת טלית גדול

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהִתְעַטֵּף בְּצִיצִית:

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑΙ ΠΡΟΣΕΥΧΑΙ

—

(Τὸ πρωΐ ἅμα ἐγερθῶμεν ἐκ τῆς κλίνης, νίπτομεν τὰς χεῖρας καὶ τὸ πρόσωπον καὶ λέγομεν τὴν ἑπομένην εὐχήν.)

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Βασιλεὺς τοῦ παντὸς, ὁ ἁγιάσας ἡμᾶς διὰ τῶν ἐντολῶν του, καὶ ἐντειλάμενος τὸ νίψιμον τῶν χειρῶν.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Βασιλεὺς τοῦ παντὸς, ὁ πλάσας τὸν ἄνθρωπον μὲ λόγον καὶ νοῦν, καὶ ποιήσας ἐν αὐτῷ ὀπὰς καὶ κοιλότητας. Γνωστὸν εἶναι ἐνώπιον τοῦ Θρόνου τῆς δόξης σου, ὅτι ἐὰν μία τῶν ὀπῶν τούτων κλεισθῇ, ἢ μία τῶν κοιλοτήτων αὐτῶν ἀνοιγῇ, ἀδύνατος ἤθελε καταστῇ εἰς τὸν ἄνθρωπον ἡ ὕπαρξις καὶ ἐπὶ μίαν ὥραν μόνον. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ θεραπεύων πᾶν πλάσμα καὶ ποιῶν θαυμάσια.

ΕΥΧΗ ΔΙΑ ΤΟ ΜΙΚΡΟΝ "ΤΑΛΕΤ„

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Βασιλεὺς τοῦ παντὸς, ὁ ἁγιάσας ἡμᾶς διὰ τῶν ἐντολῶν του, καὶ δοὺς εἰς ἡμᾶς τὴν ἐντολὴν τοῦ « Τσιτσίτ. »

ΕΥΧΗ ΔΙΑ ΤΟ ΜΕΓΑ "ΤΑΛΕΤ„

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Βασιλεὺς τοῦ Παντὸς, ὁ ἁγιάσας ἡμᾶς διὰ τῶν ἐντολῶν του, καὶ ἐντειλάμενος ἡμῖν τὸ ἐνδύεσθαι τὸ « Τσιτσίτ. »

ברכת תפלין

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהָנִיחַ תְּפִלִּין׃

ואם הפסיק בדבור בין תפלין של יד לתפלין של ראש יברך

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצְוַת תְּפִלִּין׃

וכשנכנס לבית הכנסת שוחה ואומר

וַאֲנִי בְּרוֹב חַסְדְּךָ אָבֹא בֵיתֶךָ אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל הֵיכַל קָדְשְׁךָ בְּיִרְאָתֶךָ׃ מַה טֹּבוּ אֹהָלֶיךָ יַעֲקֹב מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ יִשְׂרָאֵל׃ אָבוֹאָה לְמִשְׁכְּנוֹתֶיךָ אֶשְׁתַּחֲוֶה לַהֲדֹם רַגְלֶיךָ׃

בקשות

כָּל בְּרוּאֵי מַעְלָה וּמַטָּה · יְעִידוּן יַגִּידוּן כֻּלָּם כְּאֶחָד · יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד׃ שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם נְתִיבוֹת שְׁבִילָךְ · וְכָל מֵבִין סוֹדָם יְסַפְּרוּ אֶת גָּדְלָךְ · וְהֵם יַכִּירוּ כִּי הַכֹּל שֶׁלָּךְ · וְאַתָּה הָאֵל הַמֶּלֶךְ

המיוחד

ΕΥΧΗ ΔΙΑ ΤΑ " ΤΕΦΙΛΙΝ „ (ΦΥΛΑΚΤΗΡΙΑ)

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Βασιλεὺς τοῦ Παντὸς, ὁ ἁγιάσας ἡμᾶς διὰ τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ, καὶ δοὺς εἰς ἡμᾶς τὴν ἐντολὴν νὰ φορῶμεν τὰ « Τεφιλίν. »

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Βασιλεὺς τοῦ Παντὸς, ὁ ἁγιάσας ἡμᾶς διὰ τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ, καὶ δοὺς εἰς ἡμᾶς τὴν ἐντολὴν τῶν Τεφιλίν.

(Ὁ εἰσερχόμενος εἰς τὸν Ναὸν, ὀφείλει νὰ προσκυνήσῃ λέγων)

Καὶ ἐγὼ διὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, εἰς τὸν Ναὸν τῆς ἁγιότητός σου, πλήρης τοῦ φόβου σου.

Ὁπόσον εἶναι ὡραῖα τὰ σκηνώματά σου, ὦ Ἰακὼβ, τὰ οἰκήματά σου, ὦ Ἰσραήλ!

Θὰ εἰσέλθω εἰς τὰ οἰκήματά σου καὶ καθίσω εἰς τὸ ὑποπόδιόν σου.

ΩΔΗ « Κὸλ Βερουὲ »

Ἅπαντα τὰ ποιήματα τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς μαρτυροῦσι καὶ ἀγγέλλουσιν ὁμοθύμως ὅτι ὁ Κύριος Εἷς ἐστι καὶ Ἓν τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

(Ἐπαναλαμβάνεται) Μαρτυροῦσι καὶ ἀγγέλλουσι κτλ.

Τριάκοντα δύο εἰσὶν αἱ ὁδοὶ αἱ ἄγουσαι εἰς τὴν ἄπειρον σοφίαν σου· οἱ κατανοοῦντες τὸ μυστήριον, διηγοῦνται τὴν μεγαλοσύνην σου· αὐτοὶ οὗτοι γινώσκουσιν ὅτι τὸ πᾶν εἶναι κτῆμά σου, καὶ ὅτι Σὺ εἶσαι ὁ μόνος Θεὸς, ὁ μόνος Βασιλεύς.

(Μαρτυροῦσι καὶ ἀγγέλλουσι κτλ.)

המיוחד : יעירון לבבות בחשבם עולם
בנוי · ימצאו כל יש בלתך שנוי · במספר
במשקל הכל מנוי · כלם נתנו מרועה
אחד : יעירון מראש ועד סוף יש לך סימן ·
צפון וים וקדם ותימן · שחק ותבל לך
עד נאמן · מזה אחד ומזה אחד : יעירון
הכל ממך נזבד זבוד · אתה תעמד והם
יאבדו אבוד · לכן כל יצור לך יתן
כבוד · כי מראש ועד סוף הלא אב
אחד : יעירון ובתורתך יי אלהינו כתוב
לאמר · שמע ישראל יי אלהינו יי אחד :
וידעת היום והשבות אל לבבך כי יי
הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ
מתחת אין עוד :

ואומר שיר למעלות אשא עיני · קדיש יהא שלמא רבא :

אדון עולם אשר מלך · בטרם כל יציר
נברא : לעת נעשה בחפצו כל ·
אזי מלך שמו נקרא : ואחרי ככלות
הכל · לבדו ימלוך נורא : והוא היה

והוא

Οἱ ἄνθρωποι παρατηροῦντες τὸ οἰκοδόμημα τοῦ Παντὸς, βλέπουσι ὅτι πᾶσα ὕπαρξις ὑπόκειται εἰς μεταβολὴν πλὴν Σοῦ· ὅτι μετ'ἀριθμήσεως καὶ ζυγίου τὸ πᾶν ἐγένετο, καὶ ὅτι ἕκαστος παρ' ἑνὸς μόνου Ποιμένος ἐξαρτᾶται.

(Μαρτυροῦσι καὶ ἀγγέλλουσι κτλ.)

Ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους τοῦ κόσμου, πάντα ἐνδεικνύουσι τοῦτο εἰς ἡμᾶς, ἥ τε Ἄρκτος καὶ ἡ Μεσημβρία καὶ ἡ Ἀνατολὴ καὶ ἡ Δύσις· ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ πιστοὶ μάρτυρες εἰσὶν, ὁ μὲν ἐκ τοῦ ὕψους, ἡ δὲ ἐκ τοῦ βάθους. (Μαρτυροῦσι καὶ ἀγγέλλουσι κτλ.)

Πᾶσα ἡ κτίσις παρὰ Σοῦ, ὦ Κύριε, ἔλαβε τὴν ὕπαρξιν καὶ σύνδεσιν. Σὺ εἰς τὸν αἰῶνα μένεις, τὸ δὲ πᾶν ἀπόλλυται· διὸ ὅλα τὰ πλάσματα Σὲ ὀφείλουσι νὰ δοξάζωσιν, ὡς ἅπαντα ἔχοντα ἕνα μόνον πατέρα.

Μαρτυροῦσι καὶ ἀγγέλλουσιν ὁμοθύμως ὅτι ὁ Κύριος Εἷς ἐστι καὶ Ἓν τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Εἰς δὲ τὸν νόμον σου, Κύριε ἡμῶν, εἶναι γεγραμμένον·

Ἄκουσον Ἰσραὴλ, Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἶναι Κύριος Μόνος.

(Καὶ ἀναγινώσκεται ὁ ψαλμὸς 121 « Σὶρ λαμααλὸτ »)

ΩΔΗ « Α δ ὸ ν Ὀ λ ὰ μ »

Ὁ Κύριος τοῦ κόσμου, ὁ βασιλεύων πρὸ τῆς τοῦ παντὸς δημιουργίας, ἀφοῦ κατὰ τὸ θέλημά του ἐποίησε τὸ πᾶν, μὲ τ' ὄνομα βασιλέως ἐκλήθη.

Καὶ ἀφοῦ τὸ πᾶν θὰ λάβῃ τέλος, αὐτὸς μόνος θὰ βασιλεύῃ ἐσαεὶ ἰσχυρός.

וְהוּא הוֶֹה ׃ וְהוּא יִהְיֶה בְּתִפְאָרָה ׃ וְהוּא אֶחָד וְאֵין שֵׁנִי ׃ לְהַמְשִׁילוֹ לְהַחְבִּירָה ׃ וְהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן ׃ לְכָל חוֹמֶר וּלְכָל צוּרָה ׃ בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תַכְלִית ׃ וְלוֹ הָעֹז וְהַמִּשְׂרָה ׃ בְּלִי עֶרֶךְ בְּלִי דִמְיוֹן ׃ בְּלִי שִׁנּוּי וּתְמוּרָה ׃ בְּלִי חִבּוּר בְּלִי פֵרוּד ׃ גְּדוֹל כֹּחַ וּגְבוּרָה ׃ וְהוּא אֵלִי וְחַי גּוֹאֲלִי ׃ וְצוּר חֶבְלִי בְּיוֹם צָרָה ׃ וְהוּא נִסִּי וּמָנוּסִי ׃ מְנָת כּוֹסִי בְּיוֹם אֶקְרָא ׃ וְהוּא רוֹפֵא וְהוּא מַרְפֵּא ׃ וְהוּא צוֹפֶה וְהוּא עֶזְרָה ׃ בְּיָדוֹ אַפְקִיד רוּחִי ׃ בְּעֵת אִישַׁן וְאָעִירָה ׃ וְעִם רוּחִי גְּוִיָּתִי ׃ אֲדֹנָי לִי וְלֹא אִירָא ׃

וַתִּתְפַּלֵּל חַנָּה וַתֹּאמַר עָלַץ לִבִּי בַּיהוָֹה רָמָה קַרְנִי בַּיהוָֹה רָחַב פִּי עַל אוֹיְבַי כִּי שָׂמַחְתִּי בִּישׁוּעָתֶךָ ׃ אֵין קָדוֹשׁ כַּיהוָֹה כִּי אֵין בִּלְתֶּךָ וְאֵין צוּר כֵּאלֹהֵינוּ ׃ אַל תַּרְבּוּ תְדַבְּרוּ גְּבֹהָה גְבֹהָה יֵצֵא עָתָק מִפִּיכֶם כִּי אֵל דֵּעוֹת יְהוָֹה וְלוֹ נִתְכְּנוּ עֲלִילוֹת ׃ קֶשֶׁת גִּבֹּרִים חַתִּים וְנִכְשָׁלִים אָזְרוּ חָיִל ׃ שְׂבֵעִים בַּלֶּחֶם נִשְׂכָּרוּ

Αὐτὸς ἦτο—εἶναι—καὶ ἔσεται ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ.

Αὐτὸς εἶναι Μόνος, καὶ οὐδεὶς ἕτερος δύναται νὰ ἐξομοιωθῇ μὲ αὐτόν.

Οὐδ' ἀρχὴν ἔλαβεν, οὐδὲ τέλος θὰ λάβῃ. Αὐτῷ εἶναι ἡ ἰσχὺς, Αὐτῷ ἡ δύναμις.

Οὐδὲ συμπαραβολὴν, οὐδὲ σύγκρισιν ἔχει, οὔτε ἀλλοίωσιν ἢ μεταβολήν.

Εἰς αὐτὸν δὲν ὑπάρχει σύνθεσις οὔτε διαίρεσις. Μέγας ἐν ἰσχύϊ εἶναι, μέγας ἐν δυνάμει.

Αὐτὸς εἶναι ὁ Θεός μου, ὁ ἀείζωος σωτήρ μου, καὶ ἐν ἡμέραις πονηραῖς ὁ ὑπερασπιστής μου.

Σημαία μου εἶναι Αὐτὸς καὶ καταφυγή μου, ἐλπὶς καὶ παρηγορία ἐν ᾗ ἡμέρᾳ ἐπικαλεσθῶ αὐτόν.

Εἰς χεῖράς του παρατίθημι τὸ πνεῦμά μου ὅταν κοιμῶμαι καὶ ἀφοῦ ἐξυπνήσω.

Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματος εἰς αὐτὸν ἐμπιστεύομαι καὶ τὸ σῶμα. Ὁ Θεὸς ὑπερασπιστής μου, οὐδένα φοβοῦμαι.

Καὶ προσηυχήθη ἡ Αννα καὶ εἶπεν· ἠγαλλιάσατο ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη τὸ κέρας μου (ἡ δόξα μου) ἐν Θεῷ· ἐπλατύνθη κατὰ τῶν ἐχθρῶν μου τὸ στόμα μου, διότι ηὐφράνθην ἐν τῷ σωτηρίῳ σου. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς Σὺ Κύριε, διότι πλὴν Σοῦ ἄλλος δὲν ὑπάρχει, οὐκ ἔστιν ἰσχυρὸς ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν. Μὴ λαλεῖτε πολλὰ καὶ μεθ' ὑπεροψίας, καὶ μὴ ἐξέρχωνται ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν λόγοι θρασεῖς, διότι Κύριος πάσης γνώσεως ὁ Θεὸς, ὁ ἐτάζων ὅλας τὰς πράξεις. Τὸ τόξον τῶν δυνατῶν συνέτριψεν, οἱ δὲ ἀσθενεῖς περιεζώθησαν δύναμιν. Οἱ χορασθέντες ἠναγκάσθησαν νὰ ὑπη-

וְרְעֵבִים חָדֵלּוּ עַד עֲקָרָה יָלְדָה שִׁבְעָה וְרַבַּת בָּנִים אֻמְלָלָה : יְהוָה מֵמִית וּמְחַיֶּה מוֹרִיד שְׁאוֹל וַיָּעַל : יְהוָה מוֹרִישׁ וּמַעֲשִׁיר מַשְׁפִּיל אַף מְרוֹמֵם : מֵקִים מֵעָפָר דָּל מֵאַשְׁפֹּת יָרִים אֶבְיוֹן לְהוֹשִׁיב עִם נְדִיבִים וְכִסֵּא כָבוֹד יַנְחִלֵם כִּי לַיהוָה מְצֻקֵי אֶרֶץ וַיָּשֶׁת עֲלֵיהֶם תֵּבֵל : רַגְלֵי חֲסִידָיו יִשְׁמֹר וּרְשָׁעִים בַּחֹשֶׁךְ יִדָּמּוּ כִּי לֹא בְכֹחַ יִגְבַּר אִישׁ : יְהוָה יֵחַתּוּ מְרִיבָיו עָלָיו בַּשָּׁמַיִם יַרְעֵם יְהוָה יָדִין אַפְסֵי אָרֶץ וְיִתֶּן עֹז לְמַלְכּוֹ וְיָרֵם קֶרֶן מְשִׁיחוֹ : אָתוֹהִי כְּמָה רַבְרְבִין וְתִמְהוֹהִי כְּמָה תַקִּיפִין מַלְכוּתֵיהּ מַלְכוּת עָלַם וְשָׁלְטָנֵיהּ עִם דָּר וְדָר : וַאֲנַחְנוּ עַמְּךָ וְצֹאן מַרְעִיתֶךָ נוֹדֶה לְּךָ לְעוֹלָם לְדוֹר וָדוֹר נְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ : עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרַיִם אָשִׂיחָה וְאֶהֱמֶה וַיִּשְׁמַע קוֹלִי : בְּרָן־יַחַד כּוֹכְבֵי בֹקֶר וַיָּרִיעוּ כָּל בְּנֵי אֱלֹהִים : לֹא אִירָא מֵרִבְבוֹת עָם אֲשֶׁר סָבִיב שָׁתוּ עָלָי : וַאֲנִי בַּיהוָה אֲצַפֶּה אוֹחִילָה לֵאלֹהֵי יִשְׁעִי יִשְׁמָעֵנִי אֱלֹהָי : אַל תִּשְׂמְחִי אוֹיַבְתִּי לִי כִּי נָפַלְתִּי קַמְתִּי כִּי אֵשֵׁב בַּחֹשֶׁךְ יְהוָה אוֹר לִי : כִּי לְךָ יְהוָה הוֹחָלְתִּי אַתָּה תַעֲנֶה יְהוָה אֱלֹהָי : רַגְלִי עָמְדָה בְמִישׁוֹר בְּמַקְהֵלִים אֲבָרֵךְ יְהוָה :

ρετῶσι διὰ τὸν ἄρτον, οἱ δὲ πεινῶντες ἔπαυσαν τοιοῦτοι νὰ ἦναι· ἡ μὲν στεῖρα ἔτεκεν ἑπτά, ἡ δὲ πολύτοκος ἠσθένησεν. Ὁ Κύριος θανατοῖ καὶ ζωογονεῖ, καταβιβάζει εἰς τὸν τάφον, καὶ ἀναβιβάζει ἐξ αὐτοῦ. Ὁ Κύριος πτωχίζει καὶ πλουτίζει, ταπεινοῖ καὶ ἀνυψοῖ. Ἀνιστᾷ ἀπὸ γῆς πένητα, καὶ ἀπὸ κοπρίας ἐγείρει πτωχόν, ἵνα παρακάθηνται μετὰ τῶν δυναστῶν τοῦ λαοῦ, καὶ θρόνου δόξης κληρονομίαν αὐτοῖς δίδει, διότι οἱ ἄξωνες τῆς γῆς εἶναι τοῦ Θεοῦ, τοῦ θέσαντος ἐπ' αὐτῶν τὸν κόσμον. Αὐτὸς διαφυλάττει τοὺς πόδας τῶν εὐσεβῶν, οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἐν τῷ σκότει ἀπόλλυνται, διότι ὁ ἄνθρωπος δὲν νικᾷ διὰ τῶν ἰδιαιτέρων αὐτοῦ δυνάμεων. Οἱ ἀνθιστάμενοι εἰς τὸν Θεὸν θὰ συντριβῶσιν· κατ' αὐτῶν ἐξ οὐρανοῦ ὁ Θεὸς βροντᾷ. Ὁ Κύριος θὰ κρίνῃ ἀπὸ τοῦ ἑνὸς εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον τῆς γῆς· θὰ δώσῃ ἰσχὺν τῷ βασιλεῖ του καὶ ὑψώσῃ τὸ κέρας (τὴν δόξαν) τοῦ Μεσία Αὐτοῦ.

Ὁπόσον μεγάλα τὰ σημεῖα τοῦ Κυρίου! Ὁπόσον ἐξαίσια καὶ ἰσχυρὰ τὰ θαύματα αὐτοῦ. Ἡ βασιλεία του, αἰώνιος βασιλεία, ἡ δὲ ἐξουσία του ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν.

Καὶ ἡμεῖς λαὸς σου καὶ πρόβατα νομῆς σου, ἀνυμνοῦμέν Σε εἰς τὸν αἰῶνα, ἀπὸ δὲ γενεᾶς εἰς γενεὰν ἀγγέλλομεν τὸν αἶνόν σου. Ἑσπέρας, πρωῒ καὶ μεσημέριον θὰ προσεύχωμαι ὑψηλῇ τῇ φωνῇ· ὁ δὲ Θεὸς θέλει εἰσακούει τῆς φωνῆς μου, ὅτε ψάλλουσιν ὁμοφώνως οἱ ἀστέρες τῆς πρωΐας, καὶ ἀγάλλονται οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ.

Δὲν φοβοῦμαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλῳ ἐπιτιθεμένων κατ' ἐμοῦ. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ Κυρίῳ θ' ἀγρυπνῶ καὶ περιμένω παρὰ Θεοῦ τὴν σωτηρίαν μου· ὁ δὲ Θεός μου θέλει μὲ εἰσακούει.

Μὴ δεικνύῃς χαράν, ὢ ἐχθρά μου· ἂν πέσω, θὰ ἐγερθῶ — ἂν δὲ καθίσω ἐν τῷ σκότει, ὁ Θεός μου θέλει μὲ φωτίζει. Ἐπειδὴ Κύριέ μου, ἐλπίζω εἰς Σέ, θὰ μὲ εἰσακούῃς, ὢ Θεέ μου! Ὁ ποῦς μου στηρίζεται ἐν τόπῳ εὐθύτητος· ἐν ταῖς συναγωγαῖς θὰ εὐλογῶ τὸν Κύριον.

ברכות השחר

אֱלֹהַי נְשָׁמָה שֶׁנָּתַתָּ בִּי טְהוֹרָה (הִיא) אַתָּה בְרָאתָהּ · אַתָּה יְצַרְתָּהּ · אַתָּה נְפַחְתָּהּ בִּי · וְאַתָּה מְשַׁמְּרָהּ בְּקִרְבִּי · וְאַתָּה עָתִיד לִטְּלָהּ מִמֶּנִּי וּלְהַחֲזִירָהּ בִּי לֶעָתִיד לָבֹא · כָּל זְמַן שֶׁהַנְּשָׁמָה בְקִרְבִּי · מוֹדֶה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְהוָֹה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁאַתָּה הוּא רִבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים · אֲדוֹן כָּל הַנְּשָׁמוֹת · מוֹשֵׁל בְּכָל הַבְּרִיּוֹת · חַי וְקַיָּם לָעַד · בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה הַמַּחֲזִיר נְשָׁמוֹת לִפְגָרִים מֵתִים :

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַנּוֹתֵן לַשֶּׂכְוִי בִינָה לְהַבְחִין בֵּין יוֹם וּבֵין לָיְלָה :

בָּאַ״י אֱמֶ״הָ פּוֹקֵחַ עִוְרִים :

בָּאַ״י אֱמֶ״הָ מַתִּיר אֲסוּרִים :

בָּאַ״י אֱמֶ״הָ זוֹקֵף כְּפוּפִים :

בָּאַ״י אֱמֶ״הָ מַלְבִּישׁ עֲרוּמִּים :

ΕΛΟΑΗ

Θεέ μου! ἡ ψυχὴ ἣν ἔδωκάς μοι εἶναι ἁγνή. Σὺ ἔπλασας αὐτὴν, Σὺ ἐσχημάτισας αὐτὴν, Σὺ ἐνεφύσησας αὐτὴν εἰς ἐμὲ, Σὺ τηρεῖς αὐτὴν ἐντὸς ἐμοῦ, καὶ Σὺ ἡμέραν τινὰ θ' ἀφαιρέσῃς αὐτὴν ἀπ' ἐμοῦ, καὶ κατόπιν θὰ τὴν ἐπιστρέψῃς πάλιν εἰς ἐμέ. Ἐνόσῳ δὲ ἡ ψυχὴ αὕτη ὑπάρχει ἐν ἐμοὶ, θὰ ὁμολογῶ ἐνώπιόν σου, Κύριε Θεέ μου, καὶ Θεὲ τῶν πατέρων μου, ὅτι Σὺ εἶσαι ὁ δημιουργὸς ὅλων τῶν κτισμάτων, ὁ κύριος ὅλων τῶν ψυχῶν καὶ ὁ ἐξουσιαστὴς ὅλων τῶν πλασμάτων, ὁ ἀείζωος καὶ διαμένων αἰωνίως. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ ἀποδίδων τὰς ψυχὰς εἰς τὰ νεκρὰ σώματα.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Βασιλεὺς τοῦ κόσμου, ὁ δίδων εἰς τὸν ἀλέκτορα τὴν γνῶσιν τοῦ διακρίνειν τὴν ἡμέραν ἀπὸ τῆς νυκτός.

Ε. Κ. ὁ Θ. ἡ. Β. τ. Κ., ὁ φωτίζων τοὺς τυφλούς.

Ε. Κ. ὁ Θ. ἡ. Β. τ. Κ., ὁ ἐλευθερῶν τοὺς πεφυλακισμένους.

Ε. Κ. ὁ Θ. ἡ. Β. τ. Κ., ὁ ἀνορθῶν τοὺς κυρτούς.

Ε. Κ. ὁ Θ. ἡ. Β. τ. Κ., ὁ ἐνδύων τοὺς γυμνούς.

בָּא"י אֱמֶ"הָ הַנּוֹתֵן לַיָּעֵף כֹּחַ:

בָּא"י אֱמֶ"הָ רוֹקַע הָאָרֶץ עַל הַמָּיִם:

בָּא"י אֱמֶ"הָ הַמֵּכִין מִצְעֲדֵי גָבֶר:

בָּא"י אֱמֶ"הָ שֶׁעָשָׂה לִי כָּל צָרְכִּי:

בָּא"י אֱמֶ"הָ אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל בִּגְבוּרָה:

בָּא"י אֱמֶ"הָ עוֹטֵר יִשְׂרָאֵל בְּתִפְאָרָה:

בָּא"י אֱמֶ"הָ שֶׁלֹּא עָשַׂנִי גוֹי:

והאשה אומרת גּוֹיָה:

בָּא"י אֱמֶ"הָ שֶׁלֹּא עָשַׂנִי עָבֶד:

והאשה אומרת שִׁפְחָה:

בָּא"י אֱמֶ"הָ שֶׁלֹּא עָשַׂנִי אִשָּׁה:

והאשה אומרת שֶׁעָשַׂנִי כִּרְצוֹנוֹ:

בָּא"י אֱמֶ"הָ הַמַּעֲבִיר חֶבְלֵי שֵׁנָה מֵעֵינֵינוּ וּתְנוּמָה מֵעַפְעַפֵּינוּ:

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּרְגִּילֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ · וְהַדְבִּיקֵנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ · וְאַל תְּבִיאֵנוּ לִידֵי חֵטְא · וְלֹא לִידֵי עֲבֵרָה · וְלֹא לִידֵי נִסָּיוֹן · וְלֹא לִידֵי בִזָּיוֹן · וְתַרְחִיקֵנוּ מִיֵּצֶר

Ε. Κ. ὁ Θ. ἡ. Β. τ. Κ., ὁ ἐνισχύων τὸν κεκοπιακότα.

Ε. Κ. ὁ Θ. ἡ. Β. τ. Κ., ὁ ἐκτείνας τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων.

Ε. Κ. ὁ Θ. ἡ. Β. τ. Κ., ὁ διαθέτων τὰ διαβήματα τοῦ ἀνθρώπου.

Ε. Κ. ὁ Θ. ἡ. Β. τ. Κ., ὁ χορηγῶν μοι πᾶν ὅ,τι μοὶ ἀναγκαιοῖ.

Ε. Κ. ὁ Θ. ἡ. Β. τ. Κ., ὁ περιζώνων τὸν Ἰσραὴλ μὲ δύναμιν.

Ε. Κ. ὁ Θ. ἡ. Β. τ. Κ., ὁ στέφων τὸν Ἰσραὴλ μὲ δόξαν.

Ε. Κ. ὁ Θ. ἡ. Β. τ. Κ., διότι δὲν μὲ ἔκαμες εἰδωλολάτρην.

Ε. Κ. ὁ Θ. ἡ. Β. τ. Κ., διότι δὲν μ' ἔκαμες δοῦλον.

(Ἡ δὲ γυνὴ λέγει - δούλην).

Ε. Κ. ὁ Θ. ἡ. Β. τ. Κ., διότι δὲν μ' ἔκαμες γυναῖκα.

(ἡ γυνὴ λέγει - διότι μ' ἔκαμες κατὰ τὴν θέλησίν σου)

Ε. Κ. ὁ Θ. ἡ. Β. τ. Κ. ὁ διασκεδάζων τὸν ὕπνον ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν, καὶ τὴν νάρκωσιν ἐκ τῶν βλεφάρων ἡμῶν.

Γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, Κύριε Θεὲ ἡμῶν καὶ Θεὲ τῶν πατέρων ἡμῶν, ὅπως οἰκειωθῶμεν μὲ τὸν νόμον σου καὶ προσκολληθῶμεν εἰς τὰς ἐντολάς σου, καὶ μὴ ἐπιτρέψῃς ν' ἁμαρτήσωμεν, ἢ πταίσωμεν, ἢ κακολογήσωμεν, ἢ περιφρονήσωμεν· Ἀπομάκρυνον

הָרָע וְתַדְבִּיקֵנוּ בְּיֵצֶר הַטּוֹב · וּתְנֵנוּ לְאַהֲבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל רוֹאֵינוּ · וְגָמְלֵנוּ חֲסָדִים טוֹבִים · בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה גוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּצִּילֵנוּ הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם וָיוֹם מֵעַזֵּי פָנִים · וּמֵעַזּוּת פָּנִים · מֵאָדָם רָע · מֵאִשָּׁה רָעָה · מִיֵּצֶר רָע · מֵחָבֵר רָע · מִשָּׁכֵן רָע · מִפֶּגַע רָע · מֵעַיִן הָרָע · וּמִלָּשׁוֹן הָרָע · מִמַּלְשִׁינוּת · מֵעֵדוּת שֶׁקֶר · מִשִּׂנְאַת הַבְּרִיּוֹת · מֵעֲלִילָה · מִמִּיתָה מְשׁוּנָה · מֵחוֹלָאִים רָעִים · מִמִּקְרִים רָעִים · מִדִּין קָשֶׁה · וּמִבַּעַל דִּין קָשֶׁה · בֵּין שֶׁהוּא בֶן בְּרִית · וּבֵין שֶׁאֵינוֹ בֶן בְּרִית · וּמִדִּינָהּ שֶׁל גֵּיהִנָּם · בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל דִּבְרֵי תוֹרָה : וְהַעֲרֶב נָא יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ אֶת דִּבְרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ

ἀφ' ἡμῶν πᾶσαν κλίσιν πονηρὰν, δίδων ἡμῖν δύναμιν ἵνα τὴν καλὴν ἀκολουθῶμεν. Παράσησον ἡμᾶς μετ' ἀγάπης, μετὰ χάριτος, μετ' ἐλέους ἐνώπιόν σου καὶ ἐνώπιον πάντων τῶν ὁρώντων ἡμᾶς, καὶ ἐπιδαψίλευσον ἡμῖν τοὺς πλουσίους οἰκτιρμούς σου. Εὐλογητὸς ὁ Κύριος, ὁ ἀμείβων διὰ πλουσίων οἰκτιρμῶν τὸν λαόν του τὸν Ἰσραήλ.

Γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, Κύριε, Θεὲ ἡμῶν καὶ Θεὲ τῶν πατέρων ἡμῶν, ὅπως διαφυλαχθῶμεν σήμερον καὶ καθεκάστην ἀπὸ τῶν ἀναιδῶν καὶ τῆς ἀναιδείας, ἀπὸ ἀνθρώπου πονηροῦ, ἀπὸ κακῆς γυναικὸς, ἀπὸ πονηρᾶς ἐμπνεύσεως, ἀπὸ κακοῦ συντρόφου, ἀπὸ κακοῦ γείτονος, ἀπὸ κακῆς συναντήσεως, ἀπὸ βασκάνου ὀφθαλμοῦ, ἀπὸ κακῆς γλώσσης, ἀπὸ κατασκοπίας, ἀπὸ ψευδομαρτυρίας, ἀπὸ τοῦ ἀνθρωπίνου μίσους, ἀπὸ διαβολῆς, ἀπὸ ἐκτάκτου θανάτου, ἀπὸ ἐπωδύνου ἀσθενείας, ἀπὸ ὀλεθρίων συμπτώσεων, ἀπὸ κακῆς ἀποφάσεως, ἀπὸ πεισματώδους διαδίκου, ὁμοθρήσκου ἢ μὴ, καὶ ἀπὸ τῆς ποινῆς τῆς κολάσεως.

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Βασιλεὺς τοῦ Παντὸς, ὁ ἁγιάσας ἡμᾶς διὰ τῶν ἐντολῶν του, καὶ ἐντειλάμενος ἡμῖν τὸ σκέπτεσθαι ἐπὶ τῶν λόγων τοῦ Νόμου. Δεόμεθά σου, Κύριε, Θεέ ἡμῶν, ἵνα ἐνδείξῃς γλυκεῖς τοὺς λόγους τοῦ Νόμου σου ἐν τῷ

וּבְפִיפִיּוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל • וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְצֶאֱצָאֵינוּ וְצֶאֱצָאֵי צֶאֱצָאֵינוּ כֻּלָּנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ וְלוֹמְדֵי תוֹרָתֶךָ לִשְׁמָהּ • בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמְלַמֵּד תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ • בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בָּנָיו לֵאמֹר כֹּה תְבָרְכוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָמוֹר לָהֶם: יְבָרֶכְךָ יְהוָה וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְהוָה ׀ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יְהוָה ׀ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם: וְשָׂמוּ אֶת־שְׁמִי עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַאֲנִי אֲבָרְכֵם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ זָכְרֵנוּ בְּזִכָּרוֹן טוֹב מִלְּפָנֶיךָ וּפָקְדֵנוּ בִּפְקֻדַּת יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים מִשְּׁמֵי שְׁמֵי קֶדֶם • וּזְכוֹר

στόματι ἡμῶν καὶ ἐν τῷ στόματι τοῦ λαοῦ σου 'Ἰσραὴλ, ὅπως ἡμεῖς καὶ οἱ υἱοὶ ἡμῶν, καὶ οἱ ἔγγονοι ἡμῶν ἔχωμεν γνωστὸν τὸ ὄνομά σου, καὶ μάθωμεν τὸν Νόμον πρὸς ὀρθὸν σκοπόν. Εὐλογητὸς ὁ Κύριος, ὁ διδάσκων τὸν Νόμον εἰς τὸν λαόν του, τὸν 'Ἰσραήλ.

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ βασιλεὺς τοῦ κόσμου, ὁ ἐκλέξας ἡμᾶς ἐκ πάντων τῶν λαῶν, καὶ δοὺς ἡμῖν τὸν Νόμον του. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς, ὁ δοτὴρ τοῦ Νόμου.

Καὶ ὁ Κύριος εἶπε πρὸς τὸν Μωϋσῆ. Λάλησον τῷ 'Ααρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ καὶ εἰπὲ αὐτοῖς· οὕτω θέλετε εὐλογήσει τοὺς υἱοὺς τοῦ 'Ἰσραὴλ, ἀπαγγέλλοντες πρὸς αὐτοὺς τοὺς λόγους τούτους.

« Εὐλογήσει σε ὁ Κύριος καὶ διαφυλάξει σε. Ἂς διαλάμψῃ ὁ Κύριος τὸ φῶς τοῦ προσώπου του ἐπὶ σὲ καὶ δωρήσῃ σοι τὴν χάριν του.

« Ἂς στρέψῃ ὁ Θεὸς τὸ πρόσωπόν του πρὸς σε καὶ ἐμβάλῃ ἐν σοὶ τὴν εἰρήνην.

Καὶ θὰ θέσωσι τὸ ὄνομά μου ἐπὶ τῶν υἱῶν τοῦ 'Ἰσραὴλ, καὶ ἐγὼ θὰ τοὺς εὐλογήσω.

Θεὲ ἡμῶν, καὶ Θεὲ τῶν πατέρων ἡμῶν, μνήσθητι ἡμῶν εὐμενῶς, καὶ, ἀπὸ τοῦ ὕψους τῶν οὐρανῶν, ἐπίσκεψον ἡμᾶς, μετὰ σωτηρίας καὶ ἐλέους, καὶ μνήσθητι ὑπὲρ ἡμῶν, Κύριε Θεὲ ἡμῶν, τῆς ἀγάπης τῶν ἀρχαίων 'Αβραὰμ, 'Ισαὰκ καὶ 'Ἰσραὴλ τῶν δού-

לָנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ אַהֲבַת הַקַּדְמוֹנִים
אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ · אֶת
הַבְּרִית וְאֶת הַחֶסֶד וְאֶת הַשְּׁבוּעָה
שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהַר
הַמּוֹרִיָּה · וְאֶת הָעֲקֵדָה שֶׁעָקַד אֶת
יִצְחָק בְּנוֹ עַל גַּבֵּי הַמִּזְבֵּחַ כַּכָּתוּב
בְּתוֹרָתֶךָ:

וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֱלֹהִים
נִסָּה אֶת־אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו
אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי: וַיֹּאמֶר קַח־נָא
אֶת־בִּנְךָ אֶת־יְחִידְךָ אֲשֶׁר־אָהַבְתָּ אֶת־
יִצְחָק וְלֶךְ־לְךָ אֶל־אֶרֶץ הַמֹּרִיָּה וְהַעֲלֵהוּ
שָׁם לְעֹלָה עַל אַחַד הֶהָרִים אֲשֶׁר אֹמַר
אֵלֶיךָ: וַיַּשְׁכֵּם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר וַיַּחֲבֹשׁ
אֶת־חֲמֹרוֹ וַיִּקַּח אֶת־שְׁנֵי נְעָרָיו אִתּוֹ וְאֵת
יִצְחָק בְּנוֹ וַיְבַקַּע עֲצֵי עֹלָה וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אֶל־
הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־אָמַר־לוֹ הָאֱלֹהִים: בַּיּוֹם
הַשְּׁלִישִׁי וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו וַיַּרְא
אֶת־הַמָּקוֹם מֵרָחֹק: וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־

λων σου, τῆς συνθήκης, τῆς ἐπιεικείας, τοῦ ὅρκου ὃν ὤμοσας πρὸς Ἀβραὰμ τὸν πατέρα ἡμῶν ἐπὶ τοῦ ὄρους Μοριᾶν, καὶ τῆς δεσμεύσεως τοῦ υἱοῦ του Ἰσαὰκ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, ὡς εἶναι γεγραμμένον εἰς τὸν Νόμον σου.

Β α ῆ ἀ χ ά ρ.

Καὶ μετὰ τὰ ἐκτεθέντα γεγονότα ὁ Θεὸς ἐδοκίμασε τὸν Ἀβραάμ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἀβραάμ! καὶ αὐτὸς ἀπήντησεν· ἰδοὺ ἐγώ. Ὁ δέ Θεὸς προσέθετο· λάβε τὸν υἱόν σου, τὸν μονογενῆ, τὸν Ἰσαάκ, τὸν ὁποῖον ἠγάπησας, καὶ πορεύου εἰς τὴν γῆν Μοριᾶν καὶ ἐκεῖ πρόσφερε αὐτὸν εἰς ὁλοκαύτωμα ἐφ' ἑνὸς τῶν ὀρέων, ὅπερ θὰ σοὶ δείξω/ Ἐγερθεὶς δὲ ὁ Ἀβραὰμ τὸ πρωΐ, καὶ λαβὼν τὸ ὑποζύγιόν του, καὶ μεθ' ἑαυτοῦ δύο ἐκ τῶν ὑπηρετῶν του καὶ Ἰσαὰκ τὸν υἱόν του, ἔσχισε τὰ ξύλα διὰ τὸ ὁλοκαύτωμα, καὶ ἀναστὰς ἐπορεύθη πρὸς τὸν τόπον τὸν ὑποδειχθέντα αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ. Τὴν τρίτην ἡμέραν, ὑψώσας ὁ Ἀβραὰμ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, εἶδε μακρόθεν τὸν τόπον. Καὶ εἶπεν ὁ Ἀβραὰμ πρὸς τοὺς ὑπηρέτας του· μείνατε ἐδῶ μετὰ τοῦ ὑποζυγίου, ἐγὼ δὲ μετὰ τοῦ παιδὸς θὰ ὑπάγωμεν ἐκεῖ, καὶ προσκυνήσαντες, θὰ ἐπανέλθωμεν πρὸς σᾶς. Λαβὼν δὲ ὁ Ἀβραὰμ τὰ ξύλα διὰ τὸ ὁλοκαύτωμα, ἐφόρτωσεν Ἰσαὰκ τὸν υἱόν του, ἔλαβεν εἰς τὰς χεῖράς του τὸ πῦρ

נְעָרָיו שְׁבוּ־לָכֶם פֹּה עִם־הַחֲמוֹר וַאֲנִי
וְהַנַּעַר נֵלְכָה עַד־כֹּה וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְנָשׁוּבָה
אֲלֵיכֶם׃ וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת־עֲצֵי הָעֹלָה
וַיָּשֶׂם עַל־יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת־הָאֵשׁ
וְאֶת־הַמַּאֲכֶלֶת וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו׃ וַיֹּאמֶר
יִצְחָק אֶל־אַבְרָהָם אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי
וַיֹּאמֶר הִנֶּנִּי בְנִי וַיֹּאמֶר הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים
וְאַיֵּה הַשֶּׂה לְעֹלָה׃ וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם
אֱלֹהִים יִרְאֶה־לּוֹ הַשֶּׂה לְעֹלָה בְּנִי וַיֵּלְכוּ
שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו׃ וַיָּבֹאוּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר
אָמַר־לוֹ הָאֱלֹהִים וַיִּבֶן שָׁם אַבְרָהָם אֶת־
הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרֹךְ אֶת־הָעֵצִים וַיַּעֲקֹד אֶת־
יִצְחָק בְּנוֹ וַיָּשֶׂם אֹתוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ מִמַּעַל
לָעֵצִים׃ וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָם אֶת־יָדוֹ וַיִּקַּח
אֶת־הַמַּאֲכֶלֶת לִשְׁחֹט אֶת־בְּנוֹ׃ וַיִּקְרָא
אֵלָיו מַלְאַךְ יְהוָה מִן־הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר
אַבְרָהָם ׀ אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי׃ וַיֹּאמֶר
אַל־תִּשְׁלַח יָדְךָ אֶל־הַנַּעַר וְאַל־תַּעַשׂ לוֹ
מְאוּמָה כִּי ׀ עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי־יְרֵא אֱלֹהִים

καὶ τὴν μάχαιραν, καὶ ἀμφότεροι ἀπῆλθον ὁμοῦ. Καὶ ὁ Ἰσαὰκ εἶπε· βλέπω τὸ πῦρ καὶ τὰ ξύλα, ἀλλὰ ποῦ εἶναι τὸ πρόβατον διὰ τὸ ὁλοκαύτωμα; ὁ δὲ Ἀβραὰμ ἀπήντησεν· ὁ Θεὸς θέλει φροντίσει περὶ τοῦ προβάτου διὰ τὸ ὁλοκαύτωμα, υἱέ μου, καὶ ἠκολούθησαν ὁμοῦ τὸν δρόμον των. Φθάσαντες δὲ εἰς τὸν τόπον, τὸν παρὰ Θεοῦ ὑποδειχθέντα, ἐκεῖ ὁ Ἀβραὰμ κατεσκεύασε τὸ θυσιαστήριον, ἐναπέθεσε τὰ ξύλα, καὶ δέσας Ἰσαὰκ τὸν υἱόν του, ἔθεσεν αὐτὸν εἰς τὸ θυσιαστήριον ἐπὶ τῶν ξύλων. Ἀκολούθως ἔτεινεν ὁ Ἀβραὰμ τὴν χεῖρά του, καὶ ἔλαβε τὴν μάχαιραν ὅπως θυσιάσῃ τὸν υἱόν του, ἀλλὰ τότε ἄγγελος Κυρίου ἐξ οὐρανοῦ ἐφώνησεν αὐτὸν λέγων. Ἀβραάμ, Ἀβραάμ, καὶ αὐτὸς ἀπήντησεν· ἰδοὺ ἐγώ. Καὶ εἶπεν (ὁ ἄγγελος) μὴ ἐκτείνῃς τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τοῦ παιδός, καὶ μὴ ἐγγίζῃς αὐτὸν καθόλου· νῦν ἔγνων ὅτι φοβεῖσαι τὸν Θεόν, διότι οὐδὲ τοῦ υἱοῦ σου τοῦ μονογενοῦς ἐφείσθης. Ἀναβλέψας δὲ ὁ Ἀβραάμ, εἶδε κριὸν περιπεπλεγμένον ἐκ τῶν κεράτων εἰς πυκνὸν κλάδον, ὑπῆγε καὶ ἔλαβε τὸν κριόν, καὶ ἐθυσίασεν αὐτὸν ἀντὶ τοῦ υἱοῦ του. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Ἀβραὰμ τὸν τόπον ἐκεῖνον « Ἀδονάη εἰρὲ, ὁ Θεὸς προβλέψει* » διὸ καὶ σήμερον ἔτι λέγεται

---

*Κατὰ τοὺς Ἑβδομήκοντα· « Καὶ ἐκάλεσε Ἀβραὰμ τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου — Κύριος εἶδεν — ἵνα εἴπωσι σήμερον — ἐν τῳ ὄρει Κύριος ὤφθη. »

אַתָּה וְלֹא חָשַׂכְתָּ אֶת־בִּנְךָ אֶת־יְחִידְךָ
מִמֶּנִּי׃ וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו וַיַּרְא
וְהִנֵּה־אַיִל אַחַר נֶאֱחַז בַּסְּבַךְ בְּקַרְנָיו וַיֵּלֶךְ
אַבְרָהָם וַיִּקַּח אֶת־הָאַיִל וַיַּעֲלֵהוּ לְעֹלָה
תַּחַת בְּנוֹ׃ וַיִּקְרָא אַבְרָהָם שֵׁם־הַמָּקוֹם
הַהוּא יְהֹוָה ׀ יִרְאֶה אֲשֶׁר יֵאָמֵר הַיּוֹם
בְּהַר יְהֹוָה יֵרָאֶה׃ וַיִּקְרָא מַלְאַךְ יְהֹוָה
אֶל־אַבְרָהָם שֵׁנִית מִן־הַשָּׁמָיִם׃ וַיֹּאמֶר
בִּי נִשְׁבַּעְתִּי נְאֻם־יְהֹוָה כִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ
אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא חָשַׂכְתָּ אֶת־בִּנְךָ
אֶת־יְחִידֶךָ׃ כִּי־בָרֵךְ אֲבָרֶכְךָ וְהַרְבָּה
אַרְבֶּה אֶת־זַרְעֲךָ כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכַחוֹל
אֲשֶׁר עַל־שְׂפַת הַיָּם וְיִרַשׁ זַרְעֲךָ אֵת שַׁעַר
אֹיְבָיו׃ וְהִתְבָּרְכוּ בְזַרְעֲךָ כֹּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ
עֵקֶב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקֹלִי׃ וַיָּשָׁב אַבְרָהָם
אֶל־נְעָרָיו וַיָּקֻמוּ וַיֵּלְכוּ יַחְדָּו אֶל־בְּאֵר
שָׁבַע וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם בִּבְאֵר שָׁבַע׃
רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם כְּמוֹ שֶׁכָּבַשׁ אַבְרָהָם
אָבִינוּ אֶת רַחֲמָיו לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ

« Βεὰρ ἀδονάη ἱεραὲ » — εἰς τὸ ὄρος τοῦ Κυρίου ὑπάρχει ὁ προβλέπων. — Καὶ ἐφώνησεν ὁ ἄγγελος Κυρίου τὸν Ἀβραὰμ τὸ δεύτερον ἐξ οὐρανοῦ, λέγων· ἐπ' ἐμὲ ὤμοσα, λέγει ὁ Κύριος, διότι ἔπραξας τοῦτο, καὶ οὐδὲ τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ σου ἐφείσθης, ἐγὼ θέλω σὲ εὐλογήσει, καὶ πολλαπλασιάσει τὴν γενεάν σου ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὡς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης, καὶ αὐτὴ ἡ γενεά σου θὰ κατακυριεύσῃ τὰς πόλεις τῶν ἐχθρῶν σου. Καὶ ἅπαντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς θέλουσιν εὐλογηθῆ ἐν τῷ σπέρματί σου, διότι εἰσήκουσας τῆς φωνῆς μου.

Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ Ἀβραὰμ πρὸς τοὺς ὑπηρέτας, καὶ ἐγερθέντες, ἐπορεύθησαν ὁμοῦ πρὸς τὸ Βεὲρ Σάβα,* καὶ κατῴκησεν ὁ Ἀβραὰμ εἰς Βεὲρ Σάβα.

2.

ΡΙΒΟΝΟ ΣΕΛ ΟΛΑΜ

Κύριε τοῦ κόσμου, καθὼς Ἀβραὰμ ὁ πατὴρ ἡμῶν κατίσχυσε τοῦ οἴκτου ὅπως ἐκπληρώσῃ προθύμως καὶ εἰλικρινῶς τὸ θέλημά σου, τοιουτοτρόπως

(* « Φρέαρ τοῦ ὅρκου » κατὰ τοὺς Ἑβδομήκοντα.

בְּלֵבָב שָׁלֵם כֵּן יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת כַּעַסְךָ
וְיִגֹּלוּ רַחֲמֶיךָ עַל מִדּוֹתֶיךָ וְתִתְנַהֵג עִמָּנוּ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּמִדַּת הַחֶסֶד וּבְמִדַּת הָרַחֲמִים
וְתִכָּנֵס לָנוּ לִפְנִים מִשּׁוּרַת הַדִּין וּבְטוּבְךָ
הַגָּדוֹל יָשׁוּב חֲרוֹן אַפְּךָ מֵעַמְּךָ וּמֵעִירְךָ
וּמֵאַרְצְךָ וּמִנַּחֲלָתֶךָ וְקַיֵּם לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
אֶת הַדָּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי
מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ כָּאָמוּר: וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי
יַעֲקוֹב וְאַף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאַף אֶת
בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכֹּר וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר:
וְנֶאֱמַר וְאַף גַּם זֹאת בִּהְיוֹתָם בְּאֶרֶץ
אֹיְבֵיהֶם לֹא מְאַסְתִּים וְלֹא גְעַלְתִּים
לְכַלֹּתָם לְהָפֵר בְּרִיתִי אִתָּם כִּי אֲנִי יְיָ
אֱלֹהֵיהֶם: וְנֶאֱמַר וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית
רִאשֹׁנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לִהְיוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים
אֲנִי יְיָ: וְנֶאֱמַר וְשָׁב יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוּתְךָ
וְרִחֲמֶךָ וְשָׁב וְקִבֶּצְךָ מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר
הֱפִיצְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה: אִם יִהְיֶה נִדַּחֲךָ

ἡ εὐσπλαγχνία σου ἂς κατισχύσῃ τῆς ὀργῆς σου· τὸ δὲ ἔλεός σου ἂς ὑπερβῇ τὴν αὐστηρότητά σου, χρώμενος ἡμῖν, Κύριε Θεέ ἡμῶν, τὸ ἔλεος καὶ τὴν συμπάθειάν σου, ὅπως μὴ δικάσῃς ἡμᾶς ἐν αὐστηρᾷ δικαιοσύνῃ, καὶ ὅπως διὰ τὴν ἄπειρον ἀγαθότητά σου καταπαύσῃ ὁ θυμός σου κατὰ τοῦ λαοῦ σου, τῆς πόλεώς σου, τῆς γῆς σου καὶ τῆς κληρονομίας σου, τηρῶν ἡμῖν, Κύριε, τὴν ὑπόσχεσιν τὴν ἐν τῷ νόμῳ σου κυρωθεῖσαν διὰ Μωϋσέως τοῦ θεράποντός σου, ὡς γέγραπται·

« Καὶ ἐγὼ μνησθήσομαι τῆς συνθήκης ἣν ἐποίησα μετὰ τοῦ Ἰακὼβ, μετὰ τοῦ Ἰσαὰκ καὶ μετὰ τοῦ Ἀβραὰμ — καὶ τῆς γῆς ἔτι μνησθήσομαι.(Λευ. κ. 26 Καί τοι ὄντας εἰς τὴν γῆν τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, δὲν τοὺς ἀπεστράφην, οὔτε τοὺς ἀπέβαλον ὅπως ἐξολοθρεύσω αὐτοὺς καὶ ἀκυρώσω τὴν συνθήκην ἣν μετ' αὐτῶν ἔκαμον, διότι ἐγὼ εἰμὶ Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν. (αὐτ. σ. 44, 45). Ἀλλαχοῦ δὲ λέγει· Μνησθήσομαι τῆς συνθήκης, ἣν ἐποίησα μετὰ τῶν προγόνων αὐτῶν, τοὺς ὁποίους ἐξήγαγον ἐκ τῆς γῆς τῆς Αἰγύπτου, ἔναντι τῶν ἐθνῶν, ὅπως ἦμαι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν. Καὶ Κύριος ὁ Θεός σου θέλει σὲ ἀνακτήσει, θέλει λάβει διὰ σὲ συμπάθειαν, καὶ θέλει σὲ συναγάγει ἐξ ὅλων τῶν λαῶν ἐν μέσῳ τῶν ὁποίων σὲ διεσκόρπισε Κύριος ὁ Θεός σου. Καὶ ἂν ἐξωθησθῇς εἰς τὸ ἄκρον τῶν οὐρανῶν, καὶ ἐκεῖ θὰ σὲ συναγάγῃ Κύριος ὁ Θεὸς, ἐκεῖθεν θὰ σὲ λάβῃ. — Καὶ θέλει σὲ ὁδηγήσει εἰς τὴν γῆν

בִּקְצֵה הַשָּׁמָיִם מִשָּׁם יְקַבֶּצְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקָּחֶךָ: וֶהֱבִיאֲךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יָרְשׁוּ אֲבוֹתֶיךָ וִירִשְׁתָּהּ וְהֵיטִבְךָ וְהִרְבְּךָ מֵאֲבוֹתֶיךָ: וְנֶאֱמַר יְיָ חָנֵּנוּ לְךָ קִוִּינוּ הֱיֵה זְרוֹעָם לַבְּקָרִים אַף יְשׁוּעָתֵנוּ בְּעֵת צָרָה: וְנֶאֱמַר וְעֵת צָרָה הִיא לְיַעֲקֹב וּמִמֶּנָּה יִוָּשֵׁעַ: וְנֶאֱמַר בְּכָל צָרָתָם לוֹ צָר וּמַלְאַךְ פָּנָיו הוֹשִׁיעָם בְּאַהֲבָתוֹ וּבְחֶמְלָתוֹ הוּא גְאָלָם וַיְנַטְּלֵם וַיְנַשְּׂאֵם כָּל יְמֵי עוֹלָם: וְנֶאֱמַר מִי אֵל כָּמוֹךָ נֹשֵׂא עָוֹן וְעֹבֵר עַל פֶּשַׁע לִשְׁאֵרִית נַחֲלָתוֹ לֹא הֶחֱזִיק לָעַד אַפּוֹ כִּי חָפֵץ חֶסֶד הוּא: יָשׁוּב יְרַחֲמֵנוּ יִכְבּוֹשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצֻלוֹת יָם כָּל חַטֹּאתָם: תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם: וְנֶאֱמַר וַהֲבִיאוֹתִים אֶל הַר קָדְשִׁי וְשִׂמַּחְתִּים בְּבֵית תְּפִלָּתִי עוֹלֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן עַל מִזְבְּחִי כִּי בֵיתִי בֵּית תְּפִלָּה יִקָּרֵא לְכָל הָעַמִּים:

ἣν κατεῖχον οἱ πατέρες σου, καὶ θέλεις σὺ αὐτὸς καταλάβει αὐτήν, εὐεργετούμενος καὶ πολλαπλασιαζόμενος πλέον τῶν πατέρων σου.(Λευ. κ. 30 σ. 3, 4, 5.).

Κύριε, ἐπίχυσον ἐφ' ἡμᾶς τὴν χάριν σου, διότι εἰς σὲ ἐλπίζομεν· ἔσο ὡς ἐσαεὶ ὁ βραχίων ἡμῶν· ἔσο ἡ σωτηρία ἡμῶν ἐν ἡμέραις θλίψεως. — Ἀλλαχοῦ δὲ λέγει· οὗτος εἶναι ἀπαίσιος διὰ τὸν Ἰακὼβ χρόνον, ἀλλὰ διασωθήσεται. Δι' ὅλας τὰς ἑαυτῶν θλίψεις ὁ Θεὸς ἐλυπήθη, καὶ ὁ βοηθὸς αὐτοῦ ἄγγελος διέσωσεν αὐτοὺς διὰ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν τρυφερὰν αὐτοῦ συμπάθειαν· αὐτὸς ἐκεῖνος ἠλευθέρωσεν αὐτούς, ἔφερε καὶ ἀνύψωσεν αὐτοὺς εἰς τὸν αἰῶνα.

Τίς ὡς Σύ, Κύριε, ὁ δυνάμενος συγχωρεῖν ἁμαρτίαν καὶ παραβλέπειν παράπτωμα ὡς πρὸς τὸ λοιπὸν τῆς κληρονομίας του! Δὲν διατηρεῖ (ὁ Θεὸς) διὰ παντὸς τὴν ὀργήν του, διότι εὐαρεστεῖται νὰ ἦναι εὔσπλαγχνος. Καὶ πάλιν θὰ εἰκτήρῃ ἡμᾶς, ἀφιέμενος τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν καὶ κρημνίζων εἰς τὸν βυθὸν τῆς θαλάσσης ὅλας τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν. Θέλεις δώσει τὴν ἀλήθειαν εἰς τὸν Ἰακώβ, τὸ ἔλεος εἰς τὸν Ἀβραάμ, ὡς ὤμοσας εἰς τοὺς πατέρας ἡμῶν κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους. — Ἀλλαχοῦ δὲ λέγεται· θέλω ὁδηγήσει αὐτοὺς εἰς τὸ ἅγιόν μου ὄρος, καὶ ἐμπλήσω χαρᾶς τὸν οἶκον ὃν καθηγίασαν πρὸς προσευχήν, τὰ ὁλοκαυτώματα καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν ἔσονται εὐπρόσδεκτοι ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου μου, καθόσον ὁ οἶκός μου κληθήσεται εὐκτήριος οἶκος παρ' ὅλων τῶν λαῶν.

אֵלּוּ דְבָרִים שֶׁאֵין לָהֶם שִׁיעוּר הַפֵּאָה וְהַבִּכּוּרִים וְהָרֵאָיוֹן וּגְמִילוּת חֲסָדִים וְתַלְמוּד תּוֹרָה:

אֵלּוּ דְבָרִים שֶׁאָדָם עוֹשֶׂה אוֹתָם אוֹכֵל מִפֵּירוֹתֵיהֶם בָּעוֹלָם הַזֶּה וְהַקֶּרֶן קַיֶּמֶת לוֹ לָעוֹלָם הַבָּא • וְאֵלּוּ הֵם • כִּבּוּד אָב וָאֵם • וּגְמִילוּת חֲסָדִים • וּבִקּוּר חוֹלִים • וְהַכְנָסַת אוֹרְחִים • וְהַשְׁכָּמַת בֵּית הַכְּנֶסֶת • וַהֲבָאַת שָׁלוֹם בֵּין אָדָם לַחֲבֵרוֹ • וּבֵין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ וְתַלְמוּד תּוֹרָה כְּנֶגֶד כֻּלָּם:

לְעוֹלָם יְהֵא אָדָם יְרֵא שָׁמַיִם בַּסֵּתֶר כְּבַגָּלוּי וּמוֹדֶה עַל הָאֱמֶת וְדוֹבֵר אֱמֶת בִּלְבָבוֹ וְיַשְׁכֵּם וְיֹאמַר • רִבּוֹן הָעוֹלָמִים וַאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים לֹא עַל צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים • אֲדֹנָי שְׁמָעָה • אֲדֹנָי סְלָחָה • אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה • אַל תְּאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמֶּךָ • מָה אָנוּ מֶה חַיֵּינוּ מֶה חַסְדֵּנוּ

Καὶ τὰ μὲν παραγγέλματα ἅτινα εἰς οὐδένα περιορισμὸν ὑποβάλλονται ὑπὸ τοῦ νόμου εἰσίν· ἡ γωνία τῆς πεδιάδος,(α) αἱ ἀπαρχαὶ τῶν καρπῶν,(β) ἡ θυσία τῆς ἐν τῷ Ναῷ προσαγωγῆς,(γ) ἡ ἀγαθοποιΐα, καὶ ἡ μελέτη τῆς Γραφῆς.

3./ Τάδε πράττων ὁ ἄνθρωπος ἀπολαύει τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, καὶ τῷ ἐπιφυλάττεται καὶ ἡ μακαριότης ἐν τῇ μελλούσῃ ζωῇ· νὰ τιμᾷ τοὺς γονεῖς καὶ ἀφιλοκερδῶς ν' ἀγαθοποιῇ τὸν πλησίον, νὰ ἐπισκέπτηται τοὺς ἀσθενεῖς, νὰ ξενίζῃ τοὺς ξένους νὰ ἐγείρηται πρωῒ καὶ εἰσέρχηται εἰς τὸν προσευκτήριον οἶκον, νὰ συμφιλιοῖ τὸν ἕνα μὲ τὸν ἄλλον ἄνθρωπον, καὶ τὸν σύμβιον μὲ τὴν σύμβιον αὐτοῦ, καὶ κυρίως νὰ μελετᾷ τὸν θεῖον Νόμον.

Ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ φοβῆται πάντοτε τὸν Κύριον ἐν τῷ κρυπτῷ ὡς καὶ ἐν τῷ φανερῷ, νὰ ὁμολογῇ τὴν ἀλήθειαν ἣν ὀφείλει νὰ τρέφῃ ἐν τῇ καρδίᾳ, καὶ ἀπὸ πρωΐας νὰ λέγῃ. Κύριε τῶν ὅλων, οὐχὶ διὰ τὰς ἀγαθὰς ἡμῶν πράξεις ἀναπέμπομεν πρὸς Σὲ τὰς προσευχὰς ἡμῶν, ἀλλὰ μόνον ἐμπιστευόμενοι εἰς τὴν ἄπειρον εὐσπλαγχνίαν Σου. Κύριε, ἄκουσον ἡμᾶς· Κύριε, συγχώρησον ἡμῖν· Κύριε, εἰσάκουσον ἡμῶν καὶ ἐκτέλεσον (τὴν ἀπόφασίν σου)· μὴ χρονίσῃς διὰ τὴν ἀγάπην σου, Θεέ μου, καθότι ἡ πόλις σου καὶ ὁ λαός σου περικοσμοῦνται ἐκ τοῦ ἁγίου ὀνόματός σου. Τί εἴμεθα ἡμεῖς; Τί εἶναι ἡ ζωὴ ἡμῶν; Τί ἡ

(α, β, γ) Ὅρα σημειώσεις εἰς τὸ τέλος.

מָה צִדְקֵנוּ מַה כֹּחֵנוּ מַה גְּבוּרָתֵנוּ׃ מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הֲלֹא כָּל הַגִּבּוֹרִים כְּאַיִן לְפָנֶיךָ וְאַנְשֵׁי הַשֵּׁם כְּלֹא הָיוּ וַחֲכָמִים כִּבְלִי מַדָּע וּנְבוֹנִים כִּבְלִי הַשְׂכֵּל כִּי רוֹב מַעֲשֵׂינוּ תֹהוּ׃ וִימֵי חַיֵּינוּ הֶבֶל לְפָנֶיךָ׃ וּמוֹתַר הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אָיִן כִּי הַכֹּל הָבֶל׃ לְבַד הַנְּשָׁמָה הַטְּהוֹרָה שֶׁהִיא עֲתִידָה לִתֵּן דִּין וְחֶשְׁבּוֹן לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדֶךָ וְכָל הַגּוֹיִם כְּאַיִן נֶגְדֶּךָ שֶׁנֶּאֱמַר הֵן גּוֹיִם כְּמַר מִדְּלִי וּכְשַׁחַק מֹאזְנַיִם נֶחְשָׁבוּ הֵן אִיִּים כַּדַּק יִטּוֹל׃ אֲבָל אֲנַחְנוּ עַמְּךָ בְּנֵי בְרִיתֶךָ בְּנֵי אַבְרָהָם אוֹהַבְךָ שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לוֹ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה זֶרַע יִצְחָק עֲקֵדְךָ שֶׁנֶּעֱקַד עַל גַּבֵּי הַמִּזְבֵּחַ עֲדַת יַעֲקֹב בִּנְךָ בְּכוֹרֶךָ שֶׁמֵּאַהֲבָתְךָ שֶׁאָהַבְתָּ אוֹתוֹ וּמִשִּׂמְחָתְךָ שֶׁשָּׂמַחְתָּ בּוֹ קָרָאתָ אוֹתוֹ יִשְׂרָאֵל וִישֻׁרוּן׃

לְפִיכָךְ אֲנַחְנוּ חַיָּבִים לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְשַׁבֵּחֲךָ וּלְפָאֶרְךָ וּלְרוֹמְמָךְ וְלִתֵּן שִׁיר שֶׁבַח

ἀγαθότης ἡμῶν, τί ἡ εὐθύτης ἡμῶν, τί ἡ ἰσχὺς ἡμῶν, τί ἡ δύναμις ἡμῶν, τίνες αἱ φράσεις τὰς ὁποίας δυνάμεθα νὰ μεταχειρισθῶμεν ἐνώπιόν σου, Κύριε Θεὲ ἡμῶν καὶ Θεὲ τῶν πατέρων ἡμῶν; Ἅπαντες οἱ ἰσχυροὶ εἶναι μηδὲν ἔναντί σου, οἱ δὲ ἐπιφανεῖς ὡς νὰ μὴ ὑπῆρχον, οἱ σοφοὶ ὡς ἐστερημένοι γνώσεων, καὶ οἱ συνετοὶ ὡς ἐλλείποντες νοὸς, καθότι ἅπασαι σχεδὸν αἱ πράξεις ἡμῶν εἰσὶ μηδαμιναὶ, αἱ ἡμέραι τῆς ζωῆς ἡμῶν ματαιότης· ἐνώπιόν σου ὁ ἄνθρωπος οὐδεμίαν ἔχει ὑπεροχὴν ἐπὶ τῶν ζώων, διότι τὰ πάντα εἶναι μάταια πλὴν τῆς ψυχῆς, ἥτις εἶναι ἁγνὴ καὶ ὀφείλει μίαν ἡμέραν νὰ παρασταθῇ πρὸς ἐκδίκασιν ἐνώπιον τοῦ θρόνου τῆς δόξης σου, καὶ δώσῃ λόγον τῶν πράξεων της. Καὶ ἅπαντα τὰ ἔθνη μηδὲν εἶναι ἐνώπιόν σου, καθὰ λέγει ὁ προφήτης. Ἰδοὺ ὅτι πάντα τὰ ἔθνη ὡς σταγὼν σταλάζουσα ἐκ τοῦ κάδου, καὶ ὡς σκωρία τῆς πλάστιγγος λογίζονται, ἰδοὺ καὶ νῆσοι τὰς ὁποίας ὡς λεπτὴν κόνιν ἐγείρει. Ἀλλ' ἡμεῖς εἴμεθα ὁ λαὸς σου, οἱ υἱοὶ τῆς συνθήκης σου, οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀβραὰμ τοῦ ἀγαπήσαντός σε, εἰς τὸν ὁποῖον ὤμοσας ἐπὶ τοῦ ὄρους τῆς Μοριᾶς, σπέρμα τοῦ Ἰσαὰκ τοῦ παρὰ σοῦ ὁρισθέντος εἰς θυσίαν καὶ δεθέντος ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, συναγωγὴ τοῦ Ἰακὼβ, πρωτοτόκου υἱοῦ σου, τὸν ὁποῖον διὰ τὴν ἀγάπην μεθ' ἧς ἠγάπησας αὐτὸν, καὶ τὴν χαρὰν μεθ' ἧς ἐχαροποιήθης, ἐκάλεσας Ἰσραὴλ καὶ Ἰεσουρούμ.

Δι' ὅλα ταῦτα, ἡμεῖς ὀφείλομεν νὰ σὲ ἐπαινῶμεν

וְהוֹדָאָה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְחַיָּבִים אֲנַחְנוּ לוֹמַר לְפָנֶיךָ שִׁירָה בְּכָל יוֹם תָּמִיד אַשְׁרֵנוּ מַה טּוֹב חֶלְקֵנוּ וּמַה נָּעִים גּוֹרָלֵנוּ וּמַה יָּפָה מְאֹד יְרוּשָׁתֵנוּ ׃ אַשְׁרֵנוּ כְּשֶׁאָנוּ מַשְׁכִּימִין וּמַעֲרִיבִין בְּבָתֵּי כְנֵסִיּוֹת וּבְבָתֵּי מִדְרָשׁוֹת וּמְיַחֲדִים שִׁמְךָ בְּכָל יוֹם תָּמִיד אוֹמְרִים פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה ׃ שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד ׃

בלחש בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד ׃

אַתָּה הוּא אֶחָד קֹדֶם שֶׁבָּרָאתָ הָעוֹלָם וְאַתָּה הוּא אֶחָד לְאַחַר שֶׁבָּרָאתָ הָעוֹלָם אַתָּה הוּא אֵל בָּעוֹלָם הַזֶּה וְאַתָּה הוּא אֵל בָּעוֹלָם הַבָּא וְאַתָּה הוּא וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתָּמּוּ ׃ קַדֵּשׁ שִׁמְךָ בְּעוֹלָמְךָ עַל עַם מַקְדִּישֵׁי שְׁמֶךָ וּבִישׁוּעָתְךָ תָּרוּם וְתַגְבִּיהַּ קַרְנֵנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ בְּקָרוֹב לְמַעַן שְׁמֶךָ ׃

בָּרוּךְ הַמְקַדֵּשׁ שְׁמוֹ בָּרַבִּים ׃

אַתָּה הוּא יְיָ הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת בִּשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם

νὰ σὲ ἐγκωμιάζωμεν, νὰ σὲ δοξολογῶμεν, νὰ σὲ ὑπερυψῶμεν, καὶ ἀναπέμπωμεν αἰνετήριον καὶ εὐχαριστήριον ὕμνον πρὸς τὸ Μέγα Ὄνομά σου. Ἐπίσης δὲ χρεωστοῦμεν νὰ ἀπευθύνωμεν πρὸς Σὲ ἀδιαλείπτως ἡμερούσιον ἆσμα. Ὢ ἡμεῖς οἱ μακάριοι, ὁπόσον καλὴ εἶναι ἡ μερὶς ἡμῶν, ὁπόσον ἐπίζηλος ἡ τύχη ἡμῶν καὶ ὁπόσον εὐδαιμονεστάτη ἡ κληρονομία ἡμῶν. Μακάριοι ἡμεῖς οἱ πορευόμενοι εἰς τοὺς προσευκτηρίους οἴκους καὶ εἰς τὰς ἱερὰς συναθροίσεις ὅπως διακηρύττωμεν ἐκεῖ τὴν Ἑνότητα τοῦ ὀνόματός σου, λέγοντες δὶς τῆς ἡμέρας μετ' ἀγάπης « Ἄκουσον Ἰσραὴλ, Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν εἶναι Μόνος Κύριος » Εὐλογητὸν τὸ ὄνομα τῆς ἐνδόξου βασιλείας του ἐσαεὶ καὶ πάντοτε.

Μόνος ἦσο πρὶν κτίσῃς τὸν κόσμον, Μόνος εἶσαι καὶ μετὰ τὴν κτίσιν αὐτοῦ. Θεὸς εἶσαι ἐν τῇ παρούσῃ ζωῇ, Θεὸς καὶ ἐν τῇ μελλούσῃ. Σὺ δὲ καὶ τὰ ἔτη σου δὲν ἔχουσι τέλος. Ἁγίασον τὸ ὄνομά σου ἐν τῷ κόσμῳ σου διὰ λαοῦ ἁγιάζοντος αὐτό· διὰ δὲ τῆς ἀπὸ Σοῦ προερχομένης σωτηρίας, ἀνύψωσον τὴν δόξαν ἡμῶν· Φύλαξον ἡμᾶς δι' ἀγάπην τοῦ ὀνόματός Σου. Εὐλογητὸς ὁ ἁγιάζων τὸ ὄνομά σου πανδήμως.

Σὺ εἶσαι Κύριος ὁ Θεὸς ἐν τῷ Οὐρανῷ ἄνω, καὶ ἐν τῇ γῇ κάτω, καὶ ἐν τοῖς ἀνωτέροις καὶ κατωτέραις οὐρανοῖς. Σὺ εἶσαι ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, καὶ πλὴν Σοῦ ἄλλος Θεὸς δὲν ὑπάρχει. Σύναξον τοὺς περι-

הָעֶלְיוֹנִים וְהַתַּחְתּוֹנִים אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן
וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין אֱלֹהִים
קַבֵּץ נְפוּצוֹת קֹוֶיךָ מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ
יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל־בָּאֵי עוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא
אֱלֹהִים לְבַדְּךָ עֶלְיוֹן לְכָל מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ
אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ אֶת
הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם וּמִי בְּכָל מַעֲשֵׂי
יָדֶיךָ בָּעֶלְיוֹנִים וּבַתַּחְתּוֹנִים שֶׁיֹּאמַר לְךָ
מַה תַּעֲשֶׂה וּמַה תִּפְעַל: אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם
חַי וְקַיָּם עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וָחֶסֶד בַּעֲבוּר
שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא
עָלֵינוּ וְקַיֶּם לָנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת הַדָּבָר
שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ עַל יְדֵי צְפַנְיָה חוֹזָךְ כָּאָמוּר·
בָּעֵת הַהִיא אָבִיא אֶתְכֶם וּבָעֵת קַבְּצִי
אֶתְכֶם כִּי אֶתֵּן אֶתְכֶם לְשֵׁם וְלִתְהִלָּה
בְּכָל עַמֵּי הָאָרֶץ בְּשׁוּבִי אֶת שְׁבוּתֵיכֶם
לְעֵינֵיכֶם אָמַר יְיָ:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּרַחֵם עָלֵינוּ וְתִמְחוֹל לָנוּ

πλανωμένους τοῦ λαοῦ, τοῦ ἐλπίζοντος ἐπὶ Σέ, ἐκ τῶν τεσσάρων ἄκρων τῆς γῆς, ἵνα ἴδωσι καὶ γνωρίσωσι πάντες οἱ ἐρχόμενοι ἐν τῷ κόσμῳ, ὅτι Σὺ εἶσαι μόνος Θεός, Σὺ ὁ ἀνώτερος ὅλων τῶν αὐτοκρατόρων τῆς γῆς, καθότι Σὺ ἐποίησας τοὺς οὐρανούς, τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. Καὶ ποῖον ἐξ ὅλων τῶν ἔργων τῆς χειρός σου, εἴτε τῶν ἀνωτέρων εἴτε τῶν κατωτέρων, δύναται νὰ σοὶ εἴπῃ τί πράττεις, καὶ τί ἔκαμες; Πάτερ ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν τῷ οὐρανῷ, ζῶν καὶ διαμένων, ποίησον μεθ' ἡμῶν ἔλεος καὶ εὐσπλαγχνίαν, πρὸς δόξαν τοῦ ὀνόματός σου τοῦ μεγάλου, τοῦ ἰσχυροῦ, τοῦ κραταιοῦ, μεθ' οὗ εὐηρεστήθης νὰ καλέσῃς ἡμᾶς· καὶ ἐκπλήρωσον, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ὑπόσχεσιν, ἣν ἔδωκας ἡμῖν διὰ τοῦ προφήτου Σοφονίου, εἰπόντος· Ἐλεύσεται χρόνος καθ' ὃν θὰ ἔλθω πρὸς ὑμᾶς, καὶ συνάξω ὑμᾶς καὶ καταστήσω ἐπιφανεῖς καὶ ἐπαινετοὺς ἐνώπιον πάντων τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς ἐν τῷ ἐπιστρέφειν τὴν αἰχμαλωσίαν ὑμῶν ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν* λέγει ὁ Κύριος.

Δεόμεθά σου Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἵνα λάβῃς ἔλεος δι' ἡμᾶς καὶ ἀφήσῃς ἡμῖν ἅπαντα τὰ ἁμαρτήματα ἡμῶν, συγχωρήσῃς ἡμῖν τὰ πλημμελήματα καὶ ἐξαλείψῃς τὰ πταίσματα ἡμῶν,

---

* Τουτέστιν ὄντων ὑμῶν ἁπλῶν θεατῶν καὶ ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ὑμῶν συνεργείας.

אֶת כָּל חַטֹּאתֵינוּ וּתְכַפֵּר לָנוּ אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתִמְחוֹל וְתִסְלַח לְכָל פְּשָׁעֵינוּ וְשֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ קָרְבַּן הַתָּמִיד שֶׁיְּכַפֵּר בַּעֲדֵנוּ כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ כָּאָמוּר:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: צַו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת־קָרְבָּנִי לַחְמִי לְאִשַּׁי רֵיחַ נִיחֹחִי תִּשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֲדוֹ: וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשֶּׁה אֲשֶׁר תַּקְרִיבוּ לַיהוָה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְמִימִם שְׁנַיִם לַיּוֹם עֹלָה תָמִיד: אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֹּקֶר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם: וַעֲשִׂירִית הָאֵיפָה סֹלֶת לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כָּתִית רְבִיעִת הַהִין: עֹלַת תָּמִיד הָעֲשֻׂיָה בְּהַר סִינַי לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיהוָה: וְנִסְכּוֹ רְבִיעִת הַהִין לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד בַּקֹּדֶשׁ הַסֵּךְ נֶסֶךְ שֵׁכָר לַיהוָה: וְאֵת הַכֶּבֶשׂ

εὐδοκήσῃς δὲ, Κύριε, τὴν ταχεῖαν ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν ἔγερσιν τοῦ Ναοῦ σου, ὅπως δυνηθῶμεν νὰ προσφέρωμεν τὴν καθημερινὴν θυσίαν, καὶ ἀξιωθῶμεν τῆς ἀφέσεως τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν ὡς γέγραπται ἐν τῷ Νόμῳ τῷ δοθέντι ἡμῖν διὰ Μωϋσέως τοῦ θεράποντός σου, καθὰ αὐτόθι λέγεται.

Ὁ Κύριος ἐλάλησε πρὸς Μωϋσῆ λέγων αὐτῷ· Διάταξον τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ εἰπὲ αὐτοῖς· προσέξατε τὴν θυσίαν μου, ἥτις εἶναι ἡ διὰ τοῦ πυρὸς προσφερομένη ἐμοὶ τροφή, ἡ ἐξ αὐτῆς ὀσμὴ εἶναι εἰς ἐμὲ εὐάρεστος, προσέξατε ἵνα μοι προσφέρητε αὐτὴν κατὰ τὸν ὡρισμένον χρόνον· εἰπὲ δὲ αὐτοῖς· αὕτη ἐστὶν ἡ θυσία, ἣν θέλετε προσφέρει εἰς τὸν Κύριον· δύο μονοετῆ ἀρνία ἁγνὰ ἀνὰ ἡμέραν εἰς ὁλοκαύτωμα διαρκὲς, τὸ μὲν ἐξ αὐτῶν θέλετε θυσιάζει τὸ πρωΐ, τὸ δὲ περὶ τὴν νύκτα, ἓν δέκατον τοῦ ἐφᾶ σεμιγδάλεως ἔσεται ἡ συμπροσαγομένη προσφορὰ, ἐζυμωμένη μὲ ἔλαιον τετριμμένον, ἀνὰ ἓν τέταρτον τοῦ Ἰνν. Τὸ καθημερινὸν τοῦτο ὁλοκαύτωμα, ἔστω ὡς ἐκεῖνο τοῦ ὄρους Σινᾶ, εὔοσμος προσφορὰ πυρὸς διὰ τὸν Κύριον. Ἡ δὲ σπονδὴ ἔστω ἓν τέταρτον τοῦ Ἰνν ἀνὰ ἀρνίον, ἐγχεομένη ἐν τόπῳ ἁγίῳ μετ' ἀκράτου οἴνου, πρὸς δόξαν τοῦ Κυρίου. Τὸ δεύτερον ἀρνίον θέλετε θυσιάζει περὶ τὸ ἑσπέρας, μετὰ τῆς αὐτῆς προσφορᾶς καὶ τῆς αὐτῆς σπονδῆς ὡς τὴν πρωΐαν, ὁλοκαύτωμα εὐῶδες πρὸς δόξαν τοῦ Κυρίου.

הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם כְּמִנְחַת הַבֹּקֶר
וּכְנִסְכּוֹ תַּעֲשֶׂה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה׃

בשבת מוסיפין שני פסוקים אלו

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כְבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה
תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה
בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ׃ עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ
עַל־עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ׃

אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ
לְפָנֶיךָ אֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים בִּזְמַן
שֶׁבֵּית הַמִּקְדָּשׁ קַיָּם כַּאֲשֶׁר צִוִּיתָ אוֹתָם
עַל יַד מֹשֶׁה נְבִיאָךְ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתָךְ׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה קַח־לְךָ סַמִּים
נָטָף ׀ וּשְׁחֵלֶת וְחֶלְבְּנָה סַמִּים
וּלְבֹנָה זַכָּה בַּד בְּבַד יִהְיֶה׃ וְעָשִׂיתָ
אֹתָהּ קְטֹרֶת רֹקַח מַעֲשֵׂה רוֹקֵחַ מְמֻלָּח
טָהוֹר קֹדֶשׁ׃ וְשָׁחַקְתָּ מִמֶּנָּה הָדֵק וְנָתַתָּה
מִמֶּנָּה לִפְנֵי הָעֵדֻת בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר
אִוָּעֵד לְךָ שָׁמָּה קֹדֶשׁ קָדָשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם׃
וְנֶאֱמַר וְהִקְטִיר עָלָיו אַהֲרֹן קְטֹרֶת סַמִּים

(Καὶ τὸ Σάββατον προστίθενται οἱ ἑξῆς δύο στίχοι.)

Καὶ τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου θέλετε προσφέρει δύο μονοετῆ ἀρνία ἄμωμα, καὶ δύο δέκατα τοῦ 'Εφᾶ σεμιγδάλεως, λόγῳ προσφορᾶς ἐζυμωμένης μετ' ἐλαίου σὺν τῇ σχετικῇ σπονδῇ, τοῦτο ἔσεται τὸ ὁλοκαύτωμα ἑκάστου Σαββάτου, ἐκτὸς τοῦ καθημερινοῦ ὁλοκαυτώματος μετὰ τῆς σχετικῆς σπονδῆς.

ΑΤΑ ΟΥ

Σὺ εἶσαι Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἔκαιον οἱ πατέρες ἡμῶν τὸ θυμίαμα τῶν ἀρωμάτων ὅτε ὑπῆρχεν ὁ Ἱερὸς Ναός, καθὰ παρήγγειλας αὐτοῖς διὰ τοῦ προφήτου σου Μωϋσέως καὶ καθὰ ἐν τῷ νόμῳ σου γέγραπται.

Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωϋσῆ· λάβε ἡδύσματα, τουτέστι βάλσαμον, ὄνυχα,* χαλβώνην, ἀρωματικὰ καὶ λίβανον καθαρόν, κατ' ἴσας μερίδας, καὶ ποίησον θυμίαμα κατὰ τὴν τοῦ ἀρωματοποιοῦ τέχνην, μῖγμα καθαρὸν καὶ ἅγιον. Συντρίψας δὲ ἐξ αὐτοῦ μερίδα, θὲς αὐτὴν ἐνώπιον τῆς Ἱερᾶς Διαθήκης εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου, ἔνθα ἀνακαλυφθήσομαι πρὸς σέ· ἅγιος ἁγιώτατος (ὁ τόπος ἐκεῖνος) ἔσεται διὰ σέ. Καὶ ὁ 'Ααρὼν θέλει καίει ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου τὸ ἀρωματῶδες τοῦτο θυμίαμα καθ' ἑκάστην, ὅτε τὸ πρωῒ ἑτοιμάζει τὰς λυχνίας· ὅταν δὲ ὁ 'Ααρὼν ἀνάψῃ τὰς

* Ἦτο ῥίζα τις ὁμοιάζουσα τῷ ὄνυχι.

בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר בְּהֵיטִיבוֹ אֶת־הַנֵּרֹת יַקְטִירֶנָּה׃ וּבְהַעֲלֹת אַהֲרֹן אֶת־הַנֵּרֹת בֵּין הָעַרְבַּיִם יַקְטִירֶנָּה קְטֹרֶת תָּמִיד לִפְנֵי יְהוָה לְדֹרֹתֵיכֶם׃

תָּנוּ רַבָּנָן פִּטּוּם הַקְּטֹרֶת כֵּיצַד שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וּשְׁמוֹנָה מָנִים הָיוּ בָהּ׃ שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וַחֲמִשָּׁה כְּמִנְיַן יְמוֹת הַחַמָּה וּשְׁלֹשָׁה מָנִים יְתֵרִים שֶׁמֵּהֶם מַכְנִיס כֹּהֵן גָּדוֹל מְלֹא חָפְנָיו בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים וּמַחֲזִירָן לְמַכְתֶּשֶׁת בְּעֶרֶב יוֹם הַכִּפּוּרִים כְּדֵי לְקַיֵּם מִצְוַת דַּקָּה מִן הַדַּקָּה׃ וְאַחַד עָשָׂר סַמָּנִים הָיוּ בָהּ וְאֵלּוּ הֵן׃ הַצֳּרִי׃ וְהַצִּפֹּרֶן׃ וְהַחֶלְבְּנָה׃ וְהַלְּבוֹנָה מִשְׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מָנֶה׃ מוֹר׃ וּקְצִיעָה׃ וְשִׁבֹּלֶת נֵרְדְּ׃ וְכַרְכֹּם מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עָשָׂר שִׁשָּׁה עָשָׂר מָנֶה׃ הַקֹּשְׁטְ שְׁנֵים עָשָׂר׃ קִלּוּפָה שְׁלֹשָׁה׃ קִנָּמוֹן תִּשְׁעָה׃ בּוֹרִית כַּרְשִׁינָא תִּשְׁעָה קַבִּין׃ יֵין קַפְרִיסִין סְאִין תְּלָת וְקַבִּין תְּלָתָא׃ וְאִם לֹא

αὐτὰς λυχνίας περὶ τὴν νύκτα, θέλει καύσει καὶ τὸ καθημερινὸν θυμίαμα ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ τοῦτο γενήσεται καὶ ὑπὸ τῶν μελλουσῶν γενεῶν.

Οἱ ἡμέτεροι σοφοὶ ἐκθέτουσι τὸν τρόπον τῆς συνθέσεως τοῦ θυμιάματος ὧδέ πως. Τριακόσια ἑξήκοντα ὀκτὼ Μανὶμ ἀπετέλουν αὐτό, τὰ μὲν τριακόσια ἑξήκοντα πέντε, ὡς ἀντιστοιχοῦντα πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν τοῦ ἡλιακοῦ ἔτους, τὰ δὲ τρία Μανὶμ τὰ ἐπιπλέον, ἦσαν τὰ λαμβανόμενα παρὰ τοῦ Μεγάλου Ἀρχιερέως διὰ τῶν αὐτοῦ χειρῶν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐξιλεώσεως, καὶ τιθέμενα ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὴν ἴγδην (τρίπτην) τὴν παραμονὴν τῆς αὐτῆς ἑορτῆς τῆς ἐξιλεώσεως, πρὸς τήρησιν τῆς ἐντολῆς τῆς λεπτοτάτης τριβῆς· τὰ δὲ ἀρώματα ἐξ ὧν αὐτὸ συνέθετο ἦσαν ἕνδεκα τὸν ἀριθμόν, ἤτοι βάλσαμον, ὄνυξ ἀρωματικός,* χαλβάνη, λίβανος, βάρους ἑβδομήκοντα Μανὶμ ἕκαστον, μῦρα, κασσία, νάρδος καὶ κρόκος, βάρους δεκαὲξ Μανὶμ ἕκαστον, κόστος** δώδεκα καὶ φλοιός τις εὐώδης τρία, κιννάμωμον ἐννέα Μανὶμ, σάπων Καρσινᾶ ἐννέα Καμπὶν, οἶνος Καπάρεως,*** τρία σεῖν καὶ τρία Καμπὶν, καὶ ἐν ἐλλείψει οἴνου Κάπάρεως, μετεχειρίζοντο ἀντ' αὐτοῦ παλαιὸν λευκὸν οἶνον, ἅλας Σοδόμων ἓν τέταρτον τοῦ Κὰμπ, καὶ μικρὰ ποσότης χόρτου τινός, τοῦ ὁποίου ὁ καπνὸς ὑψοῦτο κατ' εὐθεῖαν γραμμήν. Ὁ βαβυλώ-

* Ὅρα προηγουμένην σημ. ** Λατ. costus, εἶδος ἰατρ. φυτοῦ.
*** Γνωμοδοτοῦσι τινὲς ὅτι ὁ ἰάην Καφρισὶν ἦτο οἶνος τῆς Κύπρου.

מָצָא יֵין קַפְרִיסִין מֵבִיא חֲמַר חִוַּר עַתִּיק · מֶלַח סְדוֹמִית רֹבַע · מַעֲלֶה עָשָׁן כָּל שֶׁהוּא ׃ רִבִּי נָתָן הַבַּבְלִי אוֹמֵר אַף מִכִּפַּת הַיַּרְדֵּן כָּל שֶׁהוּא אִם נָתַן בָּהּ דְּבַשׁ פְּסָלָהּ · וְאִם חִסֵּר אַחַת מִכָּל סַמָּמָנֶיהָ חַיָּב מִיתָה ׃

רַבָּן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר הַצֳּרִי אֵינוֹ אֶלָּא שְׂרָף הַנּוֹטֵף מֵעֲצֵי הַקְּטָף · בּוֹרִית כַּרְשִׁינָא לְמָה הִיא בָאָה כְּדֵי לְיַפּוֹת בָּהּ אֶת הַצִּפּוֹרֶן כְּדֵי שֶׁתְּהֵא נָאָה · יֵין קַפְרִיסִין לְמָה הוּא בָא כְּדֵי לִשְׁרוֹת בּוֹ אֶת הַצִּפּוֹרֶן כְּדֵי שֶׁתְּהֵא עַזָּה · וַהֲלֹא מֵי רַגְלַיִם יָפִין לָהּ · אֶלָּא שֶׁאֵין מַכְנִיסִין מֵי רַגְלַיִם בַּמִּקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַכָּבוֹד ׃

תַּנְיָא רִבִּי נָתָן אוֹמֵר כְּשֶׁהוּא שׁוֹחֵק אוֹמֵר הָדֵק הֵיטֵב הֵיטֵב הָדֵק · מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹל יָפֶה לַבְּשָׂמִים · פִּטְּמָהּ לַחֲצָאִין כְּשֵׁרָה · לִשְׁלִישׁ וְלִרְבִיעַ לֹא שָׁמַעְנוּ · אָמַר רִבִּי יְהוּדָה זֶה הַכְּלָל אִם כְּמִדָּתָהּ כְּשֵׁרָה

νιος Ῥαββῆς Νάθαν ἔλεγεν ὅτι εἰσήγετο καὶ μέρος τι ῥόδων τοῦ Ἰορδάνου· ἐὰν ὅμως προσετίθετο ἐν τῇ συνθέσει ταύτῃ καὶ μέλι τότε ἐβεβηλοῦτο. Ὁ ἑκουσίως παραλείψας ἓν τῶν ἀνωτέρω ἀρωμάτων, ἦτο ἄξιος θανάτου.*

Ὁ Ῥαβὰν Συμεὼν, ὁ υἱὸς τοῦ Καμλιὲλ, ἐπεξηγεῖ· τὸ δάκρυ τοῦ ἀρωματικοῦ βαλσάμου ἄλλο δὲν ἦτο ἢ κόμμι ὅπερ ἀποσταλάττει δένδρον λεγόμενον Κετὰβ· ὁ σάπων τῆς Καρσινᾶς πρὸς ποῖον σκοπὸν ἐπέμβαινεν; ὅπως καταστήσῃ γλαφυρὰν τὴν ῥίζαν τὴν ὁμοιάζουσαν μὲ τὸν ὄνυχα· καὶ ὁ οἶνος τῆς καπάρεως πρὸς ποῖον σκοπὸν εἰσήγετο; ὅπως μαλακύνῃ τὴν ῥίζαν αὐτὴν καὶ τὴν καταστήσῃ εὐοσμοτέραν — καὶ ὅμως τὰ ὕδατα τῆς Ῥαγλάϊμ** ἤθελον ἐπιφέρει τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα, πλὴν δὲν εἰσήγοντο τὰ ὕδατα ταῦτα ἐντὸς τοῦ Ἱεροῦ, χάριν τοῦ ὀφειλομένου πρὸς τοῦτο σεβασμοῦ.

Ὁ Ῥαββὶ Νάθαν ἀναφέρει· ὅτ..ν ὁ Ἱερεὺς συνέτριβε τὰ ἀρώματα, ἔλεγεν — (ἀδὲκ ἐτὲβ, ἐτὲβ ἀδὲκ) τρίβε καλὰ, καλὰ τρίβε — καθόσον συνοδευόμενα τὰ κτυπήματα μετὰ τῆς φωνῆς ἔτεινον ὥστε τὰ ἀρώματα νὰ συντρίβωνται καλλίτερα. Ἂν τὸ θυμίαμα ἐγίνετο καθ' ἡμισείας δόσεις εἶχε κῦρος — ἂν δὲ ἐγίνετο κατὰ τὸ τρίτον ἢ τὸ τέταρτον τῶν δόσεων, ἀγνοοῦμεν ἂν ἐ-

---

* Φράσις ἐνδεικνύουσα ἁπλῶς τὴν βαρύτητα τῆς παραλείψεως.

** Τινὲς μὲν φρονοῦσιν ὅτι Ῥαγλάϊμ εἶναι τὸ ὄνομα πηγῆς τινός· ἄλλοι δὲ ὅτι Μαΐ Ῥαγλάϊμ ἄλλο δὲν ἦτο εἰ τὸ οὖρον.

לַהֲצָאִין ׳ וְאִם חִסֵּר אַחַת מִכָּל סַמָּנֶיהָ
חַיָּב מִיתָה :
תָּנֵי בַּר קַפָּרָא אַחַת לְשִׁשִּׁים אוֹ לְשִׁבְעִים
שָׁנָה הָיְתָה בָאָה שֶׁל שִׁירַיִם לַחֲצָאִין ׳
וְעוֹד תָּנֵי בַּר קַפָּרָא אִלּוּ הָיָה נוֹתֵן בָּהּ
קָרְטוֹב שֶׁל דְּבַשׁ אֵין אָדָם יָכוֹל לַעֲמוֹד
מִפְּנֵי רֵיחָהּ ׳ וְלָמָּה אֵין מְעָרְבִין בָּהּ דְּבַשׁ
מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה אָמְרָה כִּי כָל שְׂאוֹר וְכָל
דְּבַשׁ לֹא תַקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אִשֶּׁה לַיְיָ :
לַיְיָ הַיְשׁוּעָה עַל עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶּלָה :
יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי
יַעֲקֹב סֶלָה : יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ
בָּךְ : יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם
קָרְאֵנוּ : הֲשִׁיבֵנוּ יְיָ אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה חַדֵּשׁ
יָמֵינוּ כְּקֶדֶם :
וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי
עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת :
אַבַּיֵי הֲוָה מְסַדֵּר סֵדֶר הַמַּעֲרָכָה מִשְּׁמָא
דִגְמָרָא וְאַלִּבָּא דְאַבָּא שָׁאוּל ׳

λάμβανε κῦρος. Ὁ Ῥαββὶ Ἰαουδᾶς λέγει. Ἰδοὺ ὁ κανών. Ἂν ἐγίνετο καὶ καθ' ἡμισείας τῶν προσδιωρισμένων δόσεων εἶχε κῦρος, ἡ παράλειψις ὅμως ἑνὸς τῶν ὡρισμένων ἀρωμάτων ἦτο ἔγκλημα ἄξιον τιμωρίας θανάτου.

Λέγει ὁ Βὰρ Καππαρᾶς· τὰ πλεονάζοντα τῶν θυμιαμάτων ἑκάστου ἔτους ἐχρησίμευον ὅπως ἅπαξ τῆς ἑξηκονταετηρίδος ἢ ἑβδομηκονταετηρίδος γίνηται τὸ θυμίαμα καθ'ἡμισείας δόσεις. Προστίθησι δὲ ὁ Βὰρ Καππαρᾶς, ὅτι ἐὰν εἰσήγετο ἡ ἐλαχίστη ποσότης μέλιτος, οὐδεὶς ἠδύνατο εἀ ὑποφέρῃ τὴν ὀσμὴν του, καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦτον δὲν ἀνεμιγνύετο μέλι· διὸ καὶ ὁ νόμος σαφῶς ὁρίζει — οὔτε ζύμη, οὔτε μέλι θὰ καίηται ὡς προσφορὰ πυρὸς πρὸς Κύριον.

Ὑπὸ Σοῦ ἡ σωτηρία, ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου, σέλα (διὰ παντός). Ὁ Κύριος Σαβαὼθ εἴη μεθ' ἡμῶν, εἴη σκέπη ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακὼβ σέλα. Κύριε Σαβαὼθ, μακάριος ὁ ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ Σέ. Κύριε, φύλαξον ἡμᾶς, Βασιλεῦ, ἐπάκουσον ἡμῶν καθ' ἣν ἡμέραν ἐπικαλεσόμεθά σου. Ἐπίστρεψον ἡμᾶς, Κύριε, πρός σε, καὶ ἐπιστραφησόμεθα - καὶ ἀνακαίνισον τὰς ἡμέρας ἡμῶν ὡς πρότερον. Καὶ ἔστω εὐπρόσδεκτος τῷ Θεῷ ἡ προσφορὰ Ἰαουδᾶ καὶ Ἱερουσαλὴμ,ὡς τὰς ἀρχαίας ἡμέρας καὶ τὰ παλαιὰ ἔτη.

Ὁ Ἀβαϊὲ διέθετε τὴν τάξιν τῶν καθημερινῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ναοῦ καὶ κατὰ τὸ Ταλμοὺδ καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἀβὰ Σαοὺλ οὕτως. Ἡ μεγάλη ἐπίθε-

מַעֲרָכָה גְדוֹלָה קוֹדֶמֶת לְמַעֲרָכָה שְׁנִיָּה שֶׁל קְטֹרֶת · וּמַעֲרָכָה שְׁנִיָּה שֶׁל קְטֹרֶת קוֹדֶמֶת לְסִדּוּר שְׁנֵי גְזִירֵי עֵצִים · וְסִדּוּר שְׁנֵי גְזִירֵי עֵצִים קוֹדֵם לְדִשּׁוּן מִזְבֵּחַ הַפְּנִימִי · וְדִשּׁוּן מִזְבֵּחַ הַפְּנִימִי קוֹדֵם לְהַטָבַת חָמֵשׁ נֵרוֹת · וְהַטָבַת חָמֵשׁ נֵרוֹת קוֹדֶמֶת לְדַם הַתָּמִיד · וְדַם הַתָּמִיד קוֹדֵם לְהַטָבַת שְׁתֵּי נֵרוֹת · וְהַטָבַת שְׁתֵּי נֵרוֹת קוֹדֶמֶת לִקְטֹרֶת · וּקְטֹרֶת קוֹדֶמֶת לְאֵבָרִים · וְאֵבָרִים קוֹדְמִין לְמִנְחָה · וּמִנְחָה קוֹדֶמֶת לַחֲבִתִּין · וַחֲבִתִּין קוֹדְמִין לִנְסָכִין · וּנְסָכִין קוֹדְמִין לְמוּסָפִין · וּמוּסָפִין קוֹדְמִין לְבָזִיכִין · וּבָזִיכִין קוֹדְמִין לְתָמִיד שֶׁל בֵּין הָעַרְבָּיִם · שֶׁנֶּאֱמַר וְעָרַךְ עָלֶיהָ הָעֹלָה וְהִקְטִיר עָלֶיהָ חֶלְבֵי הַשְּׁלָמִים · עָלֶיהָ הַשְׁלֵם כָּל הַקָּרְבָּנוֹת כֻּלָּם :

אָנָּא בְּכֹחַ גְּדוּלַּת יְמִינְךָ תַּתִּיר צְרוּרָה :
קַבֵּל רִנַּת עַמְּךָ שַׂגְּבֵנוּ טַהֲרֵנוּ נוֹרָא :
נָא גִבּוֹר · דּוֹרְשֵׁי יִחוּדְךָ · כְּבָבַת שָׁמְרֵם :

σις ξύλων ἐπὶ τοῦ μεγάλου θυσιαστηρίου προηγεῖτο τῆς δευτέρας τῆς ὁρισθείσης διὰ τὸ θυμίαμα - αὕτη δὲ προηγεῖτο τῆς ἄλλης τῆς ἐκ δύο ἐσχισμένων ξύλων — ἡ ἐπίθεσις τῶν δύο ξύλων προηγεῖτο τῆς ἐκ τῆς τέφρας καθάρσεως τοῦ ἐσωτερικοῦ θυσιαστηρίου — αὕτη δὲ προηγεῖτο τῆς παρασκευῆς πέντε φανῶν τῆς ἑπταφώτου λυχνίας — ἡ παρασκευὴ τῶν πέντε τούτων φανῶν προηγεῖτο τῆς ἐγχύσεως τοῦ αἵματος τοῦ καθημερινοῦ θύματος τῆς πρωΐας — ἡ ἔγχυσις αὕτη προηγεῖτο τῆς παρασκευῆς τῶν ἄλλων δύο φανῶν τῆς λυχνίας — αὕτη προηγεῖτο τοῦ θυμιάματος — τὸ θυμίαμα προηγεῖτο τῆς καυστηριάσεως τῶν μελῶν τοῦ ὁλοκαυτώματος — τὰ μέλη προηγοῦντο τῆς προσφορᾶς — ἡ προσφορὰ προηγεῖτο τῆς ἄλλης ἐκ σεμιγδάλεως προσφορᾶς, ἥτις ἐμαγειρεύετο εἰς τὸ τηγάνιον — ἡ προσφορὰ αὕτη προηγεῖτο τῆς σπονδῆς τοῦ οἴνου — αἱ δὲ σπονδαὶ προηγοῦντο τῆς προσθέτου θυσίας — ἡ δὲ πρόσθετος θυσία προηγεῖτο τῆς προσφορᾶς τῶν δύο δοχείων λιβάνου καὶ αὕτη προηγεῖτο τῆς καθημερινῆς νυκτερινῆς θυσίας, ὡς ἀναγινώσκεται ἐν τῇ Γραφῇ «Καὶ θέλει διαθέσει ἐπ' αὐτοῦ (τοῦ θυσιαστηρίου) τὸ ὁλοκαύτωμα καὶ θυμιάσει τὸ στέαρ τῶν θυμάτων. Διὰ δὲ τοῦ ὁλοκαυτώματος τούτου ἐλάμβανον πέρας ἅπασαι αἱ ἀνωμνηθεῖσαι θυσίαι.

4/ Κύριε, διὰ τῆς ἰσχυρᾶς μεγαλειότητος τῆς δεξιᾶς σου, ἐλευθέρωσον τὸ ἔθνος σου ἐκ τῶν ἁλύσε-

בָּרְכֵם טַהֲרֵם · רַחֲמֵי צִדְקָתְךָ · תָּמִיד גָּמְלֵם: חֲסִין קָדוֹשׁ · בְּרוֹב טוּבְךָ · נַהֵל עֲדָתֶךָ: יָחִיד גֵּאֶה · לְעַמְּךָ פְּנֵה · זוֹכְרֵי קְדוּשָּׁתֶךָ: שַׁוְעָתֵנוּ קַבֵּל · וּשְׁמַע צַעֲקָתֵנוּ · יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת:

ויאמר בלחש

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: רִבּוֹן הָעוֹלָמִים אַתָּה צִוִּיתָנוּ לְהַקְרִיב קָרְבַּן הַתָּמִיד בְּמוֹעֲדוֹ וְלִהְיוֹת כֹּהֲנִים בַּעֲבוֹדָתָם וּלְוִיִּם בְּדוּכָנָם וְיִשְׂרָאֵל בְּמַעֲמָדָם · וְעַתָּה בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ חָרֵב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ · וּבְטַל הַתָּמִיד · וְאֵין לָנוּ לֹא כֹהֵן בַּעֲבוֹדָתוֹ וְלֹא לֵוִי בְּדוּכָנוֹ וְלֹא יִשְׂרָאֵל בְּמַעֲמָדוֹ · וְאַתָּה אָמַרְתָּ וּנְשַׁלְּמָה פָרִים שְׂפָתֵינוּ:

לָכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיְּהֵא שִׂיחַ שִׂפְתוֹתֵינוּ חָשׁוּב וּמְקֻבָּל וּמְרוּצֶה לְפָנֶיךָ כְּאִלּוּ הִקְרַבְנוּ קָרְבַּן הַתָּמִיד בְּמוֹעֲדוֹ · וְעָמַדְנוּ עַל מַעֲמָדוֹ ·

ων! Πρόσδεξαι τὴν φωνὴν τοῦ λαοῦ σου! Ὑπεράσπισον, καθάρισον ἡμᾶς, ὦ κραταιέ! Παντοδύναμε, φύλαξον ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ τοὺς ζητοῦντας τὴν ἑνότητά σου! Εὐλόγησον αὐτούς, ἁγίασον αὐτοὺς καὶ διὰ τοῦ δικαίου ἐλέους σου μὴ παύσῃς εὐεργετῶν αὐτούς! Ἰσχυρὲ, ἅγιε, διὰ τῆς ἀπείρου ἀγαθότητός σου, ὁδήγει τὴν ὁμήγυρίν σου! Μόνε, Ἀνώτατε στρέψον πρὸς τὸν λαόν σου, τὸν ἀναμιμνησκόμενον πάντοτε τῆς ἁγιότητός σου! Δέχθητι τὰς προσευχὰς ἡμῶν, εἰσάκουσον τῶν κλαυθμῶν ἡμῶν, ὦ γνῶστα τῶν κρυπτῶν. (Καὶ λέγεται χαμηλῇ τῇ φωνῇ).

Εὐλογητὸν εἴη τὸ ὄνομα τῆς ἐνδόξου βασιλείας σου, πάντοτε καὶ ἀεί.

Κύριε τοῦ παντὸς, Σὺ διέταξας ἡμᾶς ἵνα προσφέρωμεν τὴν καθημερινὴν θυσίαν κατὰ τὸν ὡρισμένον χρόνον, πρὸς δὲ τοὺς ἱερεῖς νὰ προσκολλῶνται εἰς τὸ ὑπούργημά των, τοὺς Λευΐτας εἰς τὸν ἄμβωνα καὶ τοὺς Ἰσραηλίτας* εἰς τὴν δι' αὐτοὺς ὁρισθεῖσαν θέσιν. Καὶ νῦν ἕνεκα τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ὁ Ναὸς κατεστράφη, αἱ καθημεριναὶ θυσίαι κατηργήθησαν, ἱερέα δὲν ἔχομεν πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ὑπουργήματός του, οὔτε λευΐτας ἐν τῷ ἄμβωνι, οὔτε ἰσραηλίτας ἐν τῇ θέσει των, πλὴν εἶπας ἡμῖν ὅτι τοὺς ἐκ τῶν χειλέων ἡμῶν ἐξερχομένους λόγους θέλεις εἰσακούσει.

Διόπερ, δεόμεθά σου, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ἵνα οἱ ἐκ τῶν χειλέων

* Οἱ μὴ ὄντες δηλαδὴ οὔτε ἱερεῖς οὔτε λευῖται.

וְנֶאֱמַר וְשָׁחַט אֹתוֹ עַל יֶרֶךְ הַמִּזְבֵּחַ צָפֹנָה לִפְנֵי יְהוָֹה וְזָרְקוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת־דָּמוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: וְנֶאֱמַר זֹאת הַתּוֹרָה לָעֹלָה לַמִּנְחָה וְלַחַטָּאת וְלָאָשָׁם וְלַמִּלּוּאִים וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים:

אֵיזֶהוּ מְקוֹמָן שֶׁל זְבָחִים קָדְשֵׁי קָדָשִׁים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן פַּר וְשָׂעִיר שֶׁל יוֹם הַכִּפּוּרִים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלֵי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן הַזָּיָה עַל בֵּין הַבַּדִּים וְעַל הַפָּרֹכֶת וְעַל מִזְבַּח הַזָּהָב מַתָּנָה אַחַת מֵהֶן מְעַכֶּבֶת שְׁיָרֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד מַעֲרָבִי שֶׁל מִזְבֵּחַ הַחִיצוֹן אִם לֹא נָתַן לֹא עִכֵּב:

פָּרִים הַנִּשְׂרָפִים וּשְׂעִירִים הַנִּשְׂרָפִים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלֵי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן הַזָּיָה עַל הַפָּרֹכֶת וְעַל מִזְבַּח הַזָּהָב מַתָּנָה אַחַת מֵהֶן מְעַכֶּבֶת שְׁיָרֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד מַעֲרָבִי שֶׁל מִזְבֵּחַ הַחִיצוֹן אִם לֹא

ἡμῶν ἐξερχόμενοι λόγοι ἰσχύσωσι, δεκτοὶ καὶ εὐπρόσδεκτοι γενόμενοι ἐνώπιόν σου ὡς ἐὰν ἠθέλομεν σοὶ προσφέρει τὴν καθημερινὴν θυσίαν εἰς τὸν ὡρισμένον χρόνον καὶ νὰ εὑρισκώμεθα εἰς τὴν θέσιν μας. Οὕτω γέγραπται ἐν τῷ νόμῳ σου. «Καὶ θύσει Ἀαρὼν τὸ θῦμα πρὸς τὸ ἀρκτῷον μέρος τοῦ Ἱεροῦ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ οἱ θυσιασταὶ υἱοὶ αὐτοῦ χύσουσι τὸ αἷμα ἐπὶ τοῦ Ἱεροῦ γύρωθεν — λέγει δέ· οὗτός ἐστιν ὁ νόμος τοῦ ὁλοκαυτώματος, τῆς προσφορᾶς τῶν θυσιῶν διὰ τὰς ἁμαρτίας καὶ τὰ παραπτώματα, διὰ τὴν καθιέρωσιν καὶ τὰ εἰρηνικὰ θύματα.

Ποῖος ἦτο ὁ τόπος τῆς θυσίας τῶν θυμάτων; τὰ ἁγιώτατα θύματα ἐθυσιάζοντο πρὸς ἄρκτον. Ὁ ταῦρος καὶ ὁ τράγος τῆς ἡμέρας τῆς ἐξιλεώσεως ἐθυσιάζοντο ἐπίσης πρὸς τὸ αὐτὸ μέρος· τὸ δὲ αἷμα αὐτῶν εἰσέρρεεν εἰς τὰ ἱερὰ δοχεῖα, καὶ τοῦ αὐτοῦ αἵματος ἐγίνετο ἡ ἐπίχυσις ἐπὶ τῶν μοχλῶν τῆς ἱερᾶς λάρνακος, ἐπὶ τοῦ καταπετάσματος καὶ ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ θυσιαστηρίου. Ἐὰν παρελείπετο μία τις τῶν ἐπιχύσεων τούτων, ἡ θυσία δὲν εἶχε κῦρος. Τὸ ὑπόλοιπον δὲ τοῦ αἵματος ἐχέετο ἐπὶ τῶν θεμέθλων τοῦ ἐξωτερικοῦ θυσιαστηρίου πρὸς δυσμάς, καὶ ὅταν δὲν ἐγίνετο ἡ ἐπίχυσις πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνο, ἡ ἐξιλέωσις ἐκρατεῖτο.

Οἱ καιόμενοι ταῦροι καὶ τράγοι ἔδει νὰ θυσιάζωνται πρὸς ἄρκτον καὶ ἡ ἔγχυσις τοῦ αἵματος αὐτῶν ἐντὸς τῶν ἱερῶν δοχείων ὡσαύτως πρὸς τὸ μέρος

נָתַן לֹא עִכֵּב • אֵלּוּ וָאֵלּוּ נִשְׂרָפִין בְּבֵית הַדָּשֶׁן:

חַטֹּאת הַצִּבּוּר וְהַיָּחִיד • אֵלּוּ הֵן חַטֹּאת הַצִּבּוּר שְׂעִירֵי רָאשֵׁי חֳדָשִׁים וְשֶׁל מוֹעֲדוֹת שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלֵי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן אַרְבַּע מַתָּנוֹת עַל אַרְבַּע קְרָנוֹת כֵּיצַד עָלָה בַכֶּבֶשׁ וּפָנָה לַסּוֹבֵב וּבָא לוֹ לְקֶרֶן דְּרוֹמִית מִזְרָחִית • מִזְרָחִית צְפוֹנִית • צְפוֹנִית מַעֲרָבִית • מַעֲרָבִית דְּרוֹמִית • שְׁיָרֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד הַדְּרוֹמִי וְנֶאֱכָלִין לִפְנִים מִן הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי כְהוּנָּה בְּכָל מַאֲכָל לְיוֹם וָלַיְלָה עַד חֲצוֹת: הָעוֹלָה קֹדֶשׁ קָדָשִׁים שְׁחִיטָתָהּ בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָהּ בִּכְלֵי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָהּ טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע וּטְעוּנָה הֶפְשֵׁט וְנִתּוּחַ וְכָלִיל לָאִשִּׁים:

זִבְחֵי שַׁלְמֵי צִבּוּר וַאֲשָׁמוֹת • אֵלּוּ הֵן אֲשָׁמוֹת • אֲשַׁם גְּזֵלוֹת אֲשַׁם מְעִילוֹת

ἐκεῖνο ἐγίνετο, ἡ χύσις ἐγίνετο ἐπὶ τοῦ καταπετάσματος καὶ ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ θυσιαστηρίου· παράλειψις δέ τις τούτων ἔφερε κώλυμα ἐν τῇ ἐξιλεώσει. Τὸ περισσεῦον τοῦ αἵματος ἐρρίπτετο ἐπὶ τῶν θεμέθλων τοῦ ἐξωτερικοῦ θυσιαστηρίου ἀρκτικῶς· ἂν δὲ ἐρρίπτετο ἀλλαχοῦ ἡ ἐξιλέωσις δὲν ἐκωλύετο. Τὰ μὲν καὶ τὰ δὲ τῶν θυμάτων ἐκαίοντο ἐπὶ τῆς τεφραποθήκης.

Θυσίαι τοῦ δημοσίου καὶ τῶν ἰδιωτῶν. Αἱ θυσίαι τοῦ δημοσίου ἦσαν οἱ τράγοι, θυόμενοι κατὰ τὰς νεομηνίας καὶ ἑορτὰς, ἐσφάττοντο κατ' ἄρκτον· ἡ δὲ ἐν τοῖς ἱεροῖς δοχείοις κατάθεσις τοῦ αἵματός των ἐγίνετο πρὸς τὸ αὐτὸ μέρος, καὶ ὁ τοῦ αἵματος ῥαντισμὸς ἐγίνετο ἐπὶ τῶν τεσσάρων γωνιῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ θυσιαστηρίου. Καὶ πῶς ἐγίνετο ὁ τοιοῦτος ῥαντισμὸς; Ὁ θύων ἱερεὺς ἀνέβαινε τὴν κλίμακα τοῦ θυσιαστηρίου, ἔστρεφε γύρωθεν, καὶ φθάσας εἰς τὴν νοτιοανατολικὴν γωνίαν, ἐποίει διὰ τῶν δακτύλων τὸν πρῶτον ῥαντισμόν· φθάσας δὲ εἰς τὸ βορειοανατολικὸν μέρος, ἐποίει τὸν δεύτερον· εἰς δὲ τὸ βορειοδυτικὸν τὸν τρίτον, καὶ τέλος εἰς τὸ νοτιοδυτικὸν τὸν τελευταῖον. Τὸ πλεονάζον αἷμα ἐχέετο ἐπὶ τῶν θεμέθλων τοῦ θυσιαστηρίου κατὰ νότον. Τὰ δὲ κρέατα τῶν θυμάτων τούτων εἰσθίοντο ἐντὸς τοῦ Ναοῦ παρὰ τῶν ἀρρένων τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἱερέων μαγειρευμένα κατ' ἀρέσκειαν τὴν αὐτὴν τῆς θυσίας ἡμέραν ἄχρι τοῦ μεσονυκτίου. Τὸ ὁλοκαύτωμα, θυσία

אֲשַׁם שִׁפְחָה חֲרוּפָה אֲשַׁם נָזִיר אֲשַׁם מְצוֹרָע אָשָׁם תָּלוּי שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע וְנֶאֱכָלִין לִפְנִים מִן הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי כְהֻנָּה בְּכָל מַאֲכָל לְיוֹם וָלַיְלָה עַד חֲצוֹת: הַתּוֹדָה וְאֵיל נָזִיר קָדָשִׁים קַלִּים שְׁחִיטָתָן בְּכָל מָקוֹם בַּעֲזָרָה וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע וְנֶאֱכָלִין בְּכָל הָעִיר לְכָל אָדָם בְּכָל מַאֲכָל לְיוֹם וָלַיְלָה עַד חֲצוֹת הַמּוּרָם מֵהֶם כַּיּוֹצֵא בָהֶם אֶלָּא שֶׁהַמּוּרָם נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים לִנְשֵׁיהֶם וְלִבְנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם: שְׁלָמִים קָדָשִׁים קַלִּים שְׁחִיטָתָן בְּכָל מָקוֹם בַּעֲזָרָה וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע וְנֶאֱכָלִין בְּכָל הָעִיר לְכָל אָדָם בְּכָל מַאֲכָל לִשְׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אֶחָד הַמּוּרָם מֵהֶם כַּיּוֹצֵא בָהֶם אֶלָּא שֶׁהַמּוּרָם נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים לִנְשֵׁיהֶם וְלִבְנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם: הַבְּכוֹר וְהַמַּעֲשֵׂר וְהַפֶּסַח קָדָשִׁים קַלִּים שְׁחִיטָתָן

ἱερωτάτη, ἔδει γενέσθαι κατ' ἄρκτον, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ ἐναπόθεσις τοῦ αἵματος ἐν ἱεροῖς δοχείοις. Ραντισμοὶ δὲ ἐγίνοντο δύο ἀντιστοιχοῦντες πρὸς τέσσαρας, ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ θυσιαστηρίου, καὶ τὸ θῦμα ἐξεδάρετο, διεμελίζετο καὶ ὁλοσχερῶς ἐκαίετο.

Θυσίαι συμφιλιώσεως τοῦ κοινοῦ καὶ ὑπὲρ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν, ἦσαν· ἡ προσφερομένη διὰ τὴν ἁμαρτίαν τῆς κλοπῆς, ἡ διὰ τὴν ἀκούσιον ἱεροσυλίαν, ἡ διὰ τὸ ἁμάρτημα σχέσεως μετὰ δούλης Χαναναίας, οὔσης πρότερον δεδεμένης μετὰ δούλου Ἰσραηλίτου, ἡ διὰ τὴν ἁμαρτίαν τοῦ Ναζαραίου, τοῦ ἀθετήσαντος τὴν ὑπόσχεσίν του, ἡ διὰ τὴν ἀνάρρωσιν λεπροῦ, καὶ ἡ δι' ἀβεβαίαν τινὰ ἁμαρτίαν. Ἅπασαι αἱ θυσίαι αὗται ἐτελοῦντο κατ' ἄρκτον, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ τοῦ αἵματος ἐναπόθεσις, καὶ οἱ δύο ραντισμοὶ οἱ πρὸς τέσσαρας ἰσοδυναμοῦντες, τὰ δὲ κρέατα τῶν θυμάτων εἰσθίοντο παρὰ τῶν ἀνδρῶν τῆς ἱερατικῆς οἰκογενείας ἔνδον τῶν τειχῶν τοῦ Ναοῦ, μαγειρευμένα κατ' ἀρέσκειαν τὴν αὐτὴν ἡμέραν μέχρι τοῦ μεσονυκτίου.

Ἡ αἰνετήριος θυσία, καὶ ἡ τοῦ κριοῦ τοῦ Ναζαραίου, ὡς ἔχουσαι ἐλαφρὸν ἁγιότητος βαθμὸν, ἠδύναντο νὰ γίνωσιν ἐν παντὶ τόπῳ τοῦ νάρθηκος τοῦ Ναοῦ· οἱ ῥαντισμοὶ τοῦ αἵματος ἦσαν δύο, ἰσοδυναμοῦντες πρὸς τέσσαρας, τὰ δὲ κρέατα τῶν θυμάτων ἠδύνατο νὰ φάγῃ πᾶς Ἰσραηλίτης καὶ μὴ ἐκ τῶν ἱερέων εἰς ἕκαστον τόπον τῆς πόλεως (Ἰερουσαλὴμ) καὶ ὅπως δήποτε μαγειρευμένα, τὴν αὐτὴν ὅμως ἡμέραν ἄχρι τοῦ μεσονυκτίου, τὰ δὲ διὰ τοὺς ἱερεῖς καταμελιζόμενα μέρη τῶν θυμάτων τούτων, ὑπέκειντο εἰς τοὺς αὐτοὺς νόμους, πλὴν εἰσθίοντο παρὰ τῶν

בְּכָל מָקוֹם בָּעֲזָרָה וְדָמָן טָעוּן מַתָּנָה
אַחַת וּבִלְבַד שֶׁיִּתֵּן כְּנֶגֶד הַיְסוֹד שִׁנָּה
בַּאֲכִילָתָן הַבְּכוֹר נֶאֱכַל לַכֹּהֲנִים וְהַמַּעֲשֵׂר
לְכָל אָדָם וְנֶאֱכָלִין בְּכָל הָעִיר בְּכָל
מַאֲכָל לִשְׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אֶחָד ׃ הַפֶּסַח
אֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא בַלַּיְלָה וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא
עַד חֲצוֹת וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא לִמְנוּיָו וְאֵינוֹ
נֶאֱכָל אֶלָּא צָלִי ׃

רַבִּי יִשְׁמָעֵאל אוֹמֵר בִּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת
הַתּוֹרָה נִדְרֶשֶׁת א מִקַּל וָחוֹמֶר ב מִגְּזֵרָה
שָׁוָה ג מִבִּנְיַן אָב וְכָתוּב אֶחָד ׃ מִבִּנְיַן אָב
וּשְׁנֵי כְתוּבִים ד מִכְּלָל וּפְרָט ה מִפְּרָט
וּכְלָל ׃ ו מִכְּלָל וּפְרָט וּכְלָל אִי אַתָּה דָן
אֶלָּא כְּעֵין הַפְּרָט ז מִכְּלָל שֶׁהוּא צָרִיךְ
לִפְרָט וּמִפְּרָט שֶׁהוּא צָרִיךְ לִכְלָל ׃ ח וְכָל
דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא מִן הַכְּלָל לְלַמֵּד
לֹא לְלַמֵּד עַל עַצְמוֹ יָצָא אֶלָּא לְלַמֵּד
עַל הַכְּלָל כֻּלּוֹ יָצָא ׃ ט וְכָל דָּבָר שֶׁהָיָה
בִּכְלָל וְיָצָא לִטְעוֹן טָעַן אֶחָד שֶׁהוּא

αὐτῶν θυτῶν, τῶν γυναικῶν, τῶν τέκνων καὶ τῶν ὑπηρετῶν αὐτῶν.

Σωτήριοι θυσίαι τῶν ἰδιωτῶν· αἱ θυσίαι αὗται ἐτελοῦντο ἐν παντὶ τόπῳ τοῦ νάρθηκος τοῦ Ναοῦ. Δύο ἐγίνοντο ραντισμοὶ τοῦ αἵματος αὐτῶν, ἰσοδυναμοῦντες πρὸς τέσσαρας, καὶ ἕκαστος ἠδύνατο νὰ φάγῃ ἐκ τοῦ κρέατος τῶν θυμάτων αὐτῶν, καθ' ἅπασαν τὴν πόλιν μαγειρευμένα κατ' ἀρέσκειαν, ἐντὸς δύο ἡμερῶν καὶ μιᾶς νυκτὸς ἀπὸ τῆς τελέσεως τῆς θυσίας. Τὰ δὲ διὰ τοὺς ἱερεῖς καταμελιζόμενα μέρη τῶν θυμάτων τούτων, ὑπέκειντο εἰς τοὺς αὐτοὺς κανόνας, πλὴν ἔδει νὰ τρώγωνται παρὰ τῶν θυτῶν, γυναικῶν, τέκνων καὶ ὑπηρετῶν αὐτῶν.

Ἡ θυσία τοῦ πρωτοτόκου, ἡ τοῦ δεκάτου ἠριθμημένων καθαρῶν ζώων, καὶ ὁ τοῦ Πάσχα ἀμνὸς, ἠδύναντο νὰ λάβωσι χώραν ἀνὰ πᾶν μέρος τοῦ νάρθηκος, καὶ εἷς μόνος ραντισμὸς τοῦ αἵματος αὐτῶν ἐγίνετο, ἀλλὰ πρὸς τὰ θεμέλια τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ τῇ διαφορᾷ ὡς πρὸς τὰ ἄτομα τὰ δυνάμενα νὰ φάγωσι ἀπὸ τῆς θυσίας, τουτέστι· τὴν θυσίαν τοῦ πρωτοτόκου ἔτρωγον μόνον οἱ ἱερεῖς, τὴν τοῦ δεκάτου πᾶς ἄνθρωπος καὶ καθ' ὅλην τὴν πόλιν, εἰς οἱονδήποτε τρόπον μαγειρευμένην, ἐντὸς ὅμως δύο ἡμερῶν καὶ μιᾶς νυκτός. Τὸν δὲ τοῦ Πάσχα ἀμνὸν ἔτρωγον μόνον ἐν καιρῷ νυκτὸς, μέχρι τοῦ μεσονυκτίου, ἀποκλειστικῶς ἐκεῖνοι οἵτινες ἦσαν προηγουμένως ἐγγεγραμμένοι, καὶ τοῦτον ἔτρωγον μόνον ὀπτόν.

Ὁ ραββῖνος Ἰσμαὴλ λέγει· διὰ δεκατριῶν διαφόρων τρόπων δυνάμεθα νὰ ἐξετάζωμεν τὴν ἔννοιαν τοῦ νόμου, τουτέστι·

כְּעִנְיָנוֹ יָצָא לְהָקֵל וְלֹא לְהַחְמִיר • י וְכָל דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלַל וְיָצָא לִטְעוֹן טָעוֹן אַחֵר שֶׁלֹּא כְעִנְיָנוֹ יָצָא לְהָקֵל וּלְהַחְמִיר • יא וְכָל דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלַל וְיָצָא לִדּוֹן בְּדָבָר חָדָשׁ אִי אַתָּה יָכוֹל לְהַחֲזִירוֹ לִכְלָלוֹ עַד שֶׁיַּחֲזִירֶנּוּ הַכָּתוּב לִכְלָלוֹ בְּפֵרוּשׁ • יב וְדָבָר הַלָּמֵד מֵעִנְיָנוֹ וְדָבָר הַלָּמֵד מִסּוֹפוֹ • יג וְכֵן שְׁנֵי כְתוּבִים הַמַּכְחִישִׁים זֶה אֶת זֶה עַד שֶׁיָּבֹא הַכָּתוּב הַשְּׁלִישִׁי וְיַכְרִיעַ בֵּינֵיהֶם׃

יְהוּדָה בֶּן תֵּימָא אוֹמֵר הֱוֵי עַז כַּנָּמֵר וְקַל כַּנֶּשֶׁר וְרָץ כַּצְּבִי וְגִבּוֹר כָּאֲרִי לַעֲשׂוֹת רְצוֹן אָבִיךָ שֶׁבַּשָּׁמַיִם׃ הוּא הָיָה אוֹמֵר עַז פָּנִים לַגֵּיהִנָּם וּבוֹשֶׁת פָּנִים לְגַן עֵדֶן׃

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם׃

ואומר קדיש דרבנן

α) Ἀρυόμενοι συμπέρασμά τι ἐκ τοῦ ἐλαχίστου εἰς τὸ μεῖζον, ἢ ἐκ τοῦ μείζονος εἰς τὸ ἐλάχιστον. β) Ἐκ παραπλησίων ἐκφράσεων. γ) Ἐξ ἑνὸς ἢ δύο στοίχων χρησιμευόντων ὡς κανὼν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου. δ) Ἐκ τοῦ γενικοῦ εἰς τὸ εἰδικόν. ε) Ἐκ τοῦ εἰδικοῦ εἰς τὸ γενικόν. στ) Ἀπαντῶντες διάταξιν γενικὴν συνεχομένην μετ᾽ἄλλης εἰδικῆς, ἥτις προηγεῖται ἄλλης γενικῆς, βασιζόμεθα ἐπὶ τῆς εἰδικῆς. ζ) Ἐκ τῆς γενικῆς ἑρμηνευομένης διὰ τῆς εἰδικῆς καὶ ἐκ τῆς εἰδικῆς διὰ τῆς γενικῆς. η) Διάταξις περιεχομένη ἔν τινι γενικῇ, καὶ εἰδικῶς προσδιωρισμένη ἐφαρμόζεται γενικῶς. θ) Διάταξις περιεχομένη μὲν ἔν τινι γενικῇ, παριστταμένη δὲ ἰδίᾳ, ἀλλ᾽ ἀναγομένη εἰς τὸ αὐτὸ ἀντικείμενον, ἐπιφέρει διευκόλυνσιν μᾶλλον ἢ αὐστηρότητα. ι) Καὶ ἐν τῇ αὐτῇ περιπτώσει,ἂν ἡ ἐν τῇ γενικῇ περιεχομένη διάταξις δὲν ἀνάγεται εἰς τὸ κύριον ἀντικείμενον, ἐπιφέρει ἐν μέρει διευκόλυνσιν καὶ ἐν μέρει αὐστηρότητα. ια) Διάταξις ἔν τινι γενικῇ περιεχομένη καὶ παρισταμένη ἰδίᾳ μὲ νέον τι ἐπιχείρημα, ἐξέρχεται τῆς γενικῆς καὶ δὲν περιλαμβάνεται αὖθις ἐν αὐτῇ, εἰμὴ ὅταν ἡ γραφὴ ῥητῶς διατάττει τοῦτο. ιβ) Διάταξις ἥτις κατανοεῖται ἐκ τοῦ λεκτικοῦ, καὶ ἄλλη ἐκ τῆς ἐννοίας. ιγ) Δύο πρὸς ἀλλήλας ἀντιφάσκουσαι διατάξεις, ἑρμηνεύονται διὰ τρίτης συμβιβαζούσης αὐτάς.

Ὁ Ἰουδᾶς υἱὸς τοῦ Τεμᾶ, ἔλεγεν· ἔσο εὔτολμος ὡς λεοπάρδαλις,ταχὺς ὡς ἀετός, ταχύπους ὡς ἔλαφος καὶ δυνατὸς ὡς λέων, διὰ νὰ ἐκτελέσῃς τὸ θέλημα τοῦ οὐρανίουπατρός σου. Προσέθετο δὲ ὁ μὲν ἀναίσχυντος τῷ ᾅδῃ, ὁ δὲ ταπεινὸς τῷ παραδείσῳ.

Δεόμεθά σου, Κύριε Θεὲ ἡμῶν καὶ Θεὲ τῶν πατέρων ἡμῶν, ἵνα ἀναγερθῇ ταχέως καὶ εἰς τὰς ἡμέρας ἡμῶν, ὁ Ἱερὸς Ναὸς Σου, καὶ συμμερισθῶμεν τοῦ Νόμου Σου, καὶ ἐκτελέσωμεν τὸ θέλημά σου ἐν ἁγνῇ καρδίᾳ.

(Ἀπαγγέλλεται ὁ Καδὶς δὲ Ραμπανὰν, καὶ ἀκολούθως στίχοι τινες διαφόρων ψαλμῶν, ὡς ἕπεται)·

הודו לַיְיָ קִרְאוּ בִשְׁמוֹ הוֹדִיעוּ בָעַמִּים עֲלִילוֹתָיו: שִׁירוּ לוֹ זַמְּרוּ לוֹ שִׂיחוּ בְּכָל נִפְלְאוֹתָיו: הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קָדְשׁוֹ יִשְׂמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יְיָ: דִּרְשׁוּ יְיָ וְעֻזּוֹ בַּקְּשׁוּ פָנָיו תָּמִיד: זִכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה מוֹפְתָיו וּמִשְׁפְּטֵי פִיהוּ: זֶרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו: הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּכָל הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו: זִכְרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דָּבָר צִוָּה לְאֶלֶף דּוֹר: אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אַבְרָהָם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִצְחָק: וַיַּעֲמִידֶהָ לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶרֶץ כְּנָעַן חֶבֶל נַחֲלַתְכֶם: בִּהְיוֹתְכֶם מְתֵי מִסְפָּר כִּמְעַט וְגָרִים בָּהּ: וַיִּתְהַלְּכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי וּמִמַּמְלָכָה אֶל עַם אַחֵר: לֹא הִנִּיחַ לְאִישׁ לְעָשְׁקָם וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים: אַל תִּגְּעוּ בִּמְשִׁיחָי וּבִנְבִיאַי אַל תָּרֵעוּ: שִׁירוּ לַיְיָ כָּל הָאָרֶץ בַּשְּׂרוּ מִיּוֹם אֶל יוֹם יְשׁוּעָתוֹ: סַפְּרוּ בַגּוֹיִם אֶת כְּבוֹדוֹ בְּכָל הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו: כִּי

ΟΔΟΥ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἀγγέλλετε τοῖς ἔθνεσι τὰ κατορθώματα αὐτοῦ. Ἄδετε, ψάλλετε πρὸς δόξαν αὐτοῦ, λαλεῖτε πανταχοῦ περὶ τῶν θαυμάτων αὐτοῦ. Ἐν τῷ Ἁγίῳ ὀνόματι αὐτοῦ δοξασθήσεσθε, ἐμπλησθήτω χαρᾶς ἡ καρδία τῶν ζητούντων τὸν Κύριον. Ἐπικαλέσθητε τὸν Κύριον καὶ τὴν παντοδυναμίαν αὐτοῦ, ζητήσατε τὴν παρησίαν του ἀδιαλείπτως. Μνήσθητε τῶν θαυμάτων ἅτινα ἐποίησε, τῶν τεραστίων αὐτοῦ καὶ τῶν ἀποφάσεων ἃς προέφερεν. Ὦ γεννεὰ τοῦ θεράποντός σου Ἰσραὴλ, ὦ υἱοὶ τοῦ Ἰακὼβ, ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ. Οὗτός ἐστι Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καθ' ὅλην τὴν γῆν ἐκτείνει τὰς κρίσεις αὐτοῦ. Μνήσθητε πάντοτε τῆς συνθήκης αὐτοῦ, τῶν προσταγμάτων αὐτοῦ ἐπὶ χιλίους αἰῶνας, τῆς συνθήκης, ἣν ἐποίησε μετὰ τοῦ Ἀβραὰμ, τοῦ ὅρκου, ὃν ἐπανέλαβε τῷ Ἰσαὰκ καὶ ἐπεκύρωσε τῷ Ἰακὼβ, ὡς σύνταγμα τοῦ Ἰσραὴλ αἰώνιον συνθήκην—λέγων «ἐγὼ θέλω δώσει ὑμῖν τὴν γῆν Χαναὰν ὡς μερίδα τῆς κληρονομίας ὑμῶν, καθότι ὀλιγάριθμοι εἴσθε, καὶ ἐν αὐτῇ σχεδὸν μεταναστεύσαντες. Αὐτοὶ ἀπὸ ἔθνους εἰς ἔθνος διῆλθον, ἀπὸ ἑνὸς βασιλείου εἰς ἄλλον λαόν. Οὐδεὶς ἐπέτρεψε νὰ καταδυναστεύσῃ αὐτοὺς, καὶ βασιλεῖς δι' αὐτοὺς ἤλεγξε. Μὴ ἐπιρεάσητε, εἶπε, τοὺς ἐκλεκτοὺς μου, μὴ βλάψητε τοὺς προφήτας μου. Ψάλατε τῷ Κυρίῳ, ὦ κάτοικοι τῆς γῆς, ἀγγείλατε τὴν σωτηρίαν αὐτοῦ ἀπὸ μιᾶς εἰς ἄλλην ἡμέραν. Ἀγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐ-

גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד וְנוֹרָא הוּא עַל כָּל
אֱלֹהִים: כִּי כָּל אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים
וַיְיָ שָׁמַיִם עָשָׂה: הוֹד וְהָדָר לְפָנָיו עֹז
וְחֶדְוָה בִּמְקוֹמוֹ: הָבוּ לַיְיָ מִשְׁפְּחוֹת עַמִּים
הָבוּ לַיְיָ כָּבוֹד וָעֹז: הָבוּ לַיְיָ כְּבוֹד
שְׁמוֹ שְׂאוּ מִנְחָה וּבֹאוּ לְפָנָיו: הִשְׁתַּחֲווּ
לַיְיָ בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ חִילוּ מִלְּפָנָיו כָּל הָאָרֶץ
אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל תִּמּוֹט: יִשְׂמְחוּ
הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ וְיֹאמְרוּ בַגּוֹיִם יְיָ
מָלָךְ: יִרְעַם הַיָּם וּמְלוֹאוֹ יַעֲלֹץ הַשָּׂדֶה
וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ: אָז יְרַנְּנוּ עֲצֵי הַיָּעַר מִלִּפְנֵי
יְיָ כִּי בָא לִשְׁפּוֹט אֶת הָאָרֶץ: הוֹדוּ לַיְיָ
כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: ס״פ וְאִמְרוּ
הוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן
הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ לְהִשְׁתַּבֵּחַ
בִּתְהִלָּתֶךָ: בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן
הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וַיֹּאמְרוּ כָל הָעָם
אָמֵן וְהַלֵּל לַיְיָ: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא:

τοῦ, ἐν τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ. Διότι ὁ Κύριος εἶναι μέγας, ὑπερεναιτὸς καὶ ἰσχυρότερος πάντων τῶν θεῶν. Ναί· πάντες οἱ θεοὶ τῶν λαῶν δὲν εἶναι εἰμὴ εἴδωλα, μόνος δ' ὁ Κύριος τοὺς οὐρανοὺς ἐποίησεν. Ἡ λάμψις καὶ ἡ μεγαλοπρέπεια προπορεύονται Αὐτοῦ, ἰσχὺς καὶ χαρὰ ὅπου αὐτὸς εἶναι. Ἀπόδοτε τῷ Κυρίῳ, σεῖς αἱ οἰκογένειαι αἱ ἀπαρτίζουσαι τοὺς λαοὺς, ἀπόδοτε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ δύναμιν. Ἀπόδοτε τῷ Κυρίῳ τὴν τιμὴν, τὴν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἀνήκουσαν, προσφέρατε δῶρα καὶ ἐμφανίσθητε ἐνώπιον Αὐτοῦ. Προσκυνήσατε τὸν Κύριον μὲ τὴν ἐμπρέπουσαν ἁγιότητα, φοβήθητε αὐτὸν, κάτοικοι τῆς γῆς, διότι ἐξ αὐτοῦ ἡ στερέωσις τοῦ Σύμπαντος, ὅπως μὴ σαλευθῇ. Ἀγαλλιάτωσαν οἱ οὐρανοὶ καὶ σκιρτάτω ἡ γῆ, οἱ δὲ λαοὶ λεγέτωσαν· «Ὁ Θεὸς ἐβασίλευσε. Θορυβείτω ἡ θάλασσα καὶ ὅ,τι ἐν αὐτῇ, χαιρέτωσαν αἱ ἐξοχαὶ καὶ πᾶν τὸ ἐν αὐταῖς πρασινίζον· ἐξαγαγέτωσαν τὰ δένδρα τοῦ δάσους ἐναρμόνιον συριγμὸν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ὅτε ἐλεύσεται κρῖναι τὴν γῆν. Αἰνέσατε τὸν Κύριον, διότι εἶναι ἀγαθὸς καὶ αἰώνιον τὸ ἔλεος Αὐτοῦ.

(ἐπαναλαμβάνεται ὁ τελευταῖος οὗτος στίχος).

Καὶ εἴπατε· Διάσωσον ἡμᾶς, Θεὲ τῆς σωτηρίας ἡμῶν, συνάθροισον ἡμᾶς καὶ ὑπεράσπισον ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν, ὅπως αἰνέσωμεν τὸ ἅγιον ὄνομά σου καὶ δοξασθῶμεν ἐν τῷ ἐπαίνῳ σου.

רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר כָּל חֲמָתוֹ: אַתָּה יְהוָֹה לֹא תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי חַסְדְּךָ וַאֲמִתְּךָ תָּמִיד יִצְּרוּנִי: זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְהוָֹה וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה: תְּנוּ עֹז לֵאלֹהִים עַל יִשְׂרָאֵל גַּאֲוָתוֹ וְעֻזּוֹ בַּשְּׁחָקִים: נוֹרָא אֱלֹהִים מִמִּקְדָּשֶׁיךָ אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נוֹתֵן עֹז וְתַעֲצֻמוֹת לָעָם בָּרוּךְ אֱלֹהִים:

אֵל נְקָמוֹת יְהוָֹה אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיעַ: הִנָּשֵׂא שֹׁפֵט הָאָרֶץ הָשֵׁב גְּמוּל עַל גֵּאִים: לַיהוָֹה הַיְשׁוּעָה עַל עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶּלָה: יְהוָֹה צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְהוָֹה צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ: יְהוָֹה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: הוֹשִׁיעָה אֶת עַמֶּךָ וּבָרֵךְ אֶת נַחֲלָתֶךָ וּרְעֵם וְנַשְּׂאֵם עַד הָעוֹלָם: נַפְשֵׁנוּ ידגיש הח׳ של חכתה חִכְּתָה

Εὐλογητός ἐστι Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ διὰ παντός, καὶ σύμπας ὁ λαὸς εἴπη, «Ἀμήν» καὶ αἰνέση τὸν Κύριον. Αἰνέσατε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνήσατε τὸ προπόδιόν αὐτοῦ, διότι Ἅγιος ἐστίν. Αἰνέσατε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνήσατε εἰς τὸ ἅγιον αὐτοῦ ὄρος, διότι ἅγιός ἐστιν ὁ Κύριος ἡμῶν. Αὐτὸς, οἰκτίρμων ὤν, συγχωρεῖ τὰ παραπτώματα καὶ δὲν ἐξολοθρεύει· εἶναι μακρόθυμος, κατισχύει τοῦ θυμοῦ του καὶ δὲν ἐπιρρίπτει ὅλην τὴν ὀργήν του. Κύριε, μὴ ἀποσύρῃς τὴν εὐσπλαγχνίαν σου ἀπ' ἐμοῦ, ἀλλ' ἡ μακροθυμία σου καὶ ἡ ἀλήθειά σου ἃς ἐπιβλέπωσιν εἰς ἐμὲ ἀδιαλείπτως. Μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου, Κύριε, καὶ τῆς εὐσπλαγχνίας σου ἣν μετεχειρίσθης εἰς πάντα χρόνον. Ἀπόδοτε τὴν ἰσχὺν εἰς τὸν Θεὸν καὶ τὴν μεγαλοπρέπειαν ἣν ἐπὶ τοῦ Ἰσραὴλ διαχέει, ἡ δὲ δύναμίς του εἰς τοὺς Οὐρανούς. Πάνσεμνος, ὦ Θεέ, Σὺ εἶ ἐν τῷ Ἱερῷ σου, φρουρὲ τοῦ Ἰσραὴλ, Σὺ εἶ, ὁ δίδων δύναμιν εἰς τὸν λαόν σου Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός!

Θεὸς ἐκδικήσεως (τῶν παραπτωμάτων) ὁ Κύριος. Θεὲ ἐκδικήσεως διάλαμψον. Ὑψώθητι Κριτὰ τῆς γῆς, ἀπόδος τοῖς ὑπερηφάνοις ὅ,τι τοῖς πρέπει. Ἀπὸ Κυρίου ἡ σωτηρία, διάχυσον ἐπὶ τοῦ λαοῦ σου τὴν εὐλογίαν σου, σέλα. Ὁ Κύριος τῶν Δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ὑπερασπιστὴς ἡμῶν ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακὼβ σέλα. Κύριε τῶν δυνάμεων, μακάριος ὁ ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ. Κύριε, φύλαξον ἡμᾶς, Βασιλεῦ, εἰσάκουσον ἡμῶν ἐν ᾗ

לַיהוָה עֶזְרֵנוּ וּמָגִנֵּנוּ הוּא: כִּי בוֹ יִשְׂמַח לִבֵּנוּ כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ בָטָחְנוּ: יְהִי חַסְדְּךָ יְהוָה עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ: הַרְאֵנוּ יְהוָה חַסְדֶּךָ וְיֶשְׁעֲךָ תִּתֶּן לָנוּ: קוּמָה עֶזְרָתָה לָנוּ וּפְדֵנוּ לְמַעַן חַסְדֶּךָ: אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמַּעַלְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם הַרְחֶב פִּיךָ וַאֲמַלְאֵהוּ: אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְהוָה אֱלֹהָיו: וַאֲנִי בְּחַסְדְּךָ בָטַחְתִּי יָגֵל לִבִּי בִּישׁוּעָתֶךָ אָשִׁירָה לַיהוָה כִּי גָמַל עָלָי:

בחנוכה מוסיף מִזְמוֹר שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד:

אֲרוֹמִמְךָ יְהוָה כִּי דִלִּיתָנִי וְלֹא שִׂמַּחְתָּ אֹיְבַי לִי: יְהוָה אֱלֹהָי שִׁוַּעְתִּי אֵלֶיךָ וַתִּרְפָּאֵנִי: יְהוָה הֶעֱלִיתָ מִן שְׁאוֹל נַפְשִׁי חִיִּיתַנִי מִיָּרְדִי בוֹר: זַמְּרוּ לַיהוָה חֲסִידָיו וְהוֹדוּ לְזֵכֶר קָדְשׁוֹ: כִּי רֶגַע בְּאַפּוֹ חַיִּים בִּרְצוֹנוֹ בָּעֶרֶב יָלִין בֶּכִי וְלַבֹּקֶר רִנָּה: וַאֲנִי אָמַרְתִּי בְשַׁלְוִי בַּל אֶמּוֹט לְעוֹלָם: יְהוָה בִּרְצוֹנְךָ הֶעֱמַדְתָּה לְהַרְרִי

ἡμέρᾳ ἐπικαλεσόμεθά σε. Φύλαξον τὸν λαόν σου, εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, ὁδήγησον αὐτοὺς ὡς ποιμὴν, καὶ διατήρησον αὐτοὺς εἰς τὸν αἰῶνα. Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, αὐτός ἐστιν ἡ βοήθεια καὶ ἡ ἀσπὶς ἡμῶν. Διότι ἐν αὐτῷ ἡ καρδία ἡμῶν εὐφραίνεται, καὶ ἐν τῷ αὐτοῦ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ ἐνεπιστεύθημεν. Ἔστω τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, Κύριε, διότι ἐπὶ Σὲ ἠλπίσαμεν. Δεῖξον ἡμῖν, Κύριε, τὸ ἔλεός σου, τὴν δὲ σωτηρίαν σου δὸς ἡμῖν. Ἐγέρθητι πρὸς βοήθειαν ἡμῶν, καὶ λύτρωσον ἡμᾶς διὰ τοῦ ἐλέους σου. Ἐγὼ εἰμὶ Κύριος ὁ Θεός σου, ὁ ἐξαγαγών σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου· ἄνοιξον τὸ στόμα σου ἐν τῷ ζητεῖν καὶ ἐγὼ θέλω πληρώσει αὐτό. Μακάριος ὁ λαὸς ὅστις παρεδόθη εἰς αὐτὸν, μακάριος ὁ λαὸς ὅστις Θεὸν αὐτοῦ ἔχει τὸν Κύριον. Καὶ ἐγὼ εἰς τὸ ἔλεός σου ἤλπισα, εὐφρανθήσεται ἡ καρδία μου ἐν τῇ σωτηρίᾳ σου. Ψαλῶ δὲ τῷ Κυρίῳ διότι ἀπὸ τῆς χάριτος αὐτοῦ μὲ ἐνέπλησε.

Ψαλμὸς τοῦ Δαυΐδ κατὰ τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ναοῦ.

Ὑψώσω σε, Κύριε, διότι μὲ διέσωσας, καὶ δὲν ηὐφράνθησαν οἱ ἐχθροί μου ἐπ' ἐμέ. Κύριε, Θεέ μου, σὲ ἐπεκαλεσάμην, καὶ Σὺ μὲ ἰάτρευσας. Κύριε, Σὺ ἐξείγειρας ἐκ τοῦ τάφου τὴν ψυχήν μου, μὲ διετήρησας ἐν τῇ ζωῇ, ἵνα μὴ καταβῶ ἐν τῷ τάφῳ. Ψάλατε τῷ Κυρίῳ, εὐσεβεῖς, καὶ πλήσθητε ἐπαίνων, ἐξομολογούμενοι τὴν ἁγιότητα Αὐτοῦ. Καθότι ἡ ὀργὴ αὐτοῦ εἶναι στιγμιαία, ἡ δὲ ζωὴ ἡμῶν τὸ θέλημά του·

Διόρ. Στίχ. 13-14 τῆς σελίδος ταύτης, καὶ προτελ. Στίχ. σελ. 83, ἀντὶ « ὅστις παρεδόθη εἰς αὐτὸν » καὶ « ὁ παραδιδόμενος αὐτῷ» ἀνάγ. «τῷ ὁποίῳ ταῦτα παρέχονται.»

עֹז הִסְתַּרְתָּ פָנֶיךָ הָיִיתִי נִבְהָל׃ אֵלֶיךָ
יְהֹוָה אֶקְרָא וְאֶל יְהֹוָה אֶתְחַנָּן׃ מַה
בֶּצַע בְּדָמִי בְּרִדְתִּי אֶל שָׁחַת הֲיוֹדְךָ עָפָר
הֲיַגִּיד אֲמִתֶּךָ׃ שְׁמַע יְהֹוָה וְחָנֵּנִי יְהֹוָה
הֱיֵה עֹזֵר לִי׃ הָפַכְתָּ מִסְפְּדִי לְמָחוֹל לִי
פִּתַּחְתָּ שַׂקִּי וַתְּאַזְּרֵנִי שִׂמְחָה׃ לְמַעַן
יְזַמֶּרְךָ כָבוֹד וְלֹא יִדֹּם יְהֹוָה אֱלֹהַי לְעוֹלָם
אוֹדֶךָּ׃

לְדָוִד בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְהֹוָה וְכָל קְרָבַי
אֶת שֵׁם קָדְשׁוֹ׃ בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת
יְהֹוָה וְאַל תִּשְׁכְּחִי כָּל גְּמוּלָיו׃ הַסֹּלֵחַ
לְכָל עֲוֹנֵכִי הָרֹפֵא לְכָל תַּחֲלוּאָיְכִי׃ הַגּוֹאֵל
מִשַּׁחַת חַיָּיְכִי הַמְעַטְּרֵכִי חֶסֶד וְרַחֲמִים׃
הַמַּשְׂבִּיעַ בַּטּוֹב עֶדְיֵךְ תִּתְחַדֵּשׁ כַּנֶּשֶׁר
נְעוּרָיְכִי׃ עֹשֵׂה צְדָקוֹת יְהֹוָה וּמִשְׁפָּטִים
לְכָל עֲשׁוּקִים׃ יוֹדִיעַ דְּרָכָיו לְמֹשֶׁה לִבְנֵי
יִשְׂרָאֵל עֲלִילוֹתָיו׃ רַחוּם וְחַנּוּן יְהֹוָה
אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חָסֶד׃ לֹא לָנֶצַח יָרִיב
וְלֹא לְעוֹלָם יִטּוֹר׃ לֹא כַחֲטָאֵינוּ עָשָׂה

ἐὰν τὸ ἑσπέρας ἐν κλαυθμῷ δύει, ἡ πρωΐα ἀνατέλλει ἐν ἀγαλλιάσει. Καὶ ἐγὼ ἔλεγον ἐν τῇ εὐτυχίᾳ μου, οὐδέποτε θέλω σαλευθῇ. Κύριε, ἐν τῷ θελήματί σου, ἐστερέωσας τὴν δύναμιν τοῦ ὄρους μου. Ἀπέστρεψας δὲ τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ἔμεινον τεταραγμένος. Σὲ τότε, Κύριε, ἐπεκαλέσθην, καὶ τοῦ Κυρίου ἐδεήθην. Τί ὠφελεῖ νὰ χύσω τὸ αἷμά μου, καὶ καταβῶ ἐν τῷ τάφῳ; Δύναται ὁ χοῦς νὰ ἐπαινέσῃ σε, καὶ ἀναγγείλῃ τὴν ἀλήθειάν σου; Ἄκουσον, Κύριε, καὶ ἐλέησόν με, ἔσο, Κύριε, ὁ βοηθός μου. Μετέτρεψας τὸ πένθος μου εἰς χαρὰν, διέῤῥηξας τὸν σάκκον μου, καὶ μὲ περιέζωσας εὐφροσύνην, ὅπως περὶ Σοῦ ψάλῃ ἡ ψυχή μου καὶ οὐδέποτε σιωπήσῃ. Κύριε, Θεέ μου, διὰ παντὸς ψαλῶ τοὺς αἴνους σου.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΟΥ ΔΑΥΙΔ

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα αὐτοῦ τὸ ἅγιον. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς εὐεργεσίας αὐτοῦ. Αὐτός ἐστιν ὁ ἐξελεόνων πάσας τὰς ἁμαρτίας σου, ὁ ἰώμενος πάσας τὰς νόσους σου. Ὁ λυτρόνων ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου, ὁ στεφανόνων σε μετ' ἐλέους καὶ οἰκτιρμῶν. Ὁ πληρῶν ἐν ἀγαθοῖς τὰς ἐπιθυμίας σου, ἀνακαινίζων ὡς ἀετὸς τὴν νεότητά σου. Ποιεῖ ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ ἀπονέμει δικαιοσύνην πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις. Ἔδειξε τὰς ὁδοὺς Αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς τοῦ Ἰσραὴλ τὰ κατορθώματά του. Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος,

לָנוּ וְלֹא כַעֲוֹנוֹתֵינוּ גָּמַל עָלֵינוּ׃ כִּי כִגְבֹהַּ
שָׁמַיִם עַל הָאָרֶץ גָּבַר חַסְדּוֹ עַל יְרֵאָיו׃
כִּרְחֹק מִזְרָח מִמַּעֲרָב הִרְחִיק מִמֶּנּוּ אֶת
פְּשָׁעֵינוּ׃ כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים רִחַם יְהוָֹה
עַל יְרֵאָיו׃ כִּי הוּא יָדַע יִצְרֵנוּ זָכוּר כִּי
עָפָר אֲנָחְנוּ׃ אֱנוֹשׁ כֶּחָצִיר יָמָיו כְּצִיץ
הַשָּׂדֶה כֵּן יָצִיץ׃ כִּי רוּחַ עָבְרָה בּוֹ וְאֵינֶנּוּ
וְלֹא יַכִּירֶנּוּ עוֹד מְקוֹמוֹ׃ וְחֶסֶד יְהוָֹה
מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם עַל יְרֵאָיו וְצִדְקָתוֹ
לִבְנֵי בָנִים׃ לְשֹׁמְרֵי בְרִיתוֹ וּלְזֹכְרֵי
פִקֻּדָיו לַעֲשׂוֹתָם׃ יְהוָֹה בַּשָּׁמַיִם הֵכִין
כִּסְאוֹ וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה׃ בָּרְכוּ יְהוָֹה
מַלְאָכָיו גִּבֹּרֵי כֹחַ עֹשֵׂי דְבָרוֹ לִשְׁמֹעַ
בְּקוֹל דְּבָרוֹ׃ בָּרְכוּ יְהוָֹה כָּל צְבָאָיו
מְשָׁרְתָיו עֹשֵׂי רְצוֹנוֹ׃ בָּרְכוּ יְהוָֹה כָּל
מַעֲשָׂיו בְּכָל מְקֹמוֹת מֶמְשַׁלְתּוֹ בָּרְכִי
נַפְשִׁי אֶת יְהוָֹה׃

בעשרת ימי תשובה אומרים מעומד

יְהוָֹה הוּא הָאֱלֹהִים · יְהוָֹה הוּא הָאֱלֹהִים׃ ב״פ

ἀργὸς εἰς τὸ ὀργίζεσθαι, λίαν μακρόθυμος. Δὲν ὀργίζεται διὰ παντός, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μισεῖ. Δὲν ἐποίησεν ἡμῖν κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν. Διότι καθὼς ὑψοῦται ὁ οὐρανὸς ἐπὶ τῆς γῆς, οὕτως ἐκραταίωσεν ὁ Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν. Καθὼς ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ πρὸς δυσμῶν, οὕτω ἀπεμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν. Καθὼς οἰκτείρει ὁ πατὴρ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, ᾠκτείρησεν ὁ Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν. Διότι αὐτὸς γινώσκει τὴν φύσιν ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς εἴμεθα. Ἄνθρωπος ὡς χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, καὶ ὡς ἄνθος τοῦ ἀγροῦ οὕτως ἐξανθήζει. Διότι πνεῦμα διῆλθεν ἐπ' αὐτὸν καὶ δὲν ὑπάρχει, οὐδὲ ὁ τόπος αὐτοῦ ἀναγνωρίζεται. Πλὴν τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἐστὶν αἰώνιον ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν· τοὺς τηροῦντας τὴν διαθήκην αὐτοῦ· τοὺς ἐνθυμωμένους τὰς ἐντολάς του πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτῶν. Ὁ Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἵδρυσε τὸν θρόνον αὐτοῦ, ἀλλ' ἡ βασιλεία του πανταχοῦ ἐκτείνεται. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ καὶ ἰσχυροί, οἱ ποιοῦντες τὰς ἐντολάς του, οἱ ἀκούοντες τῆς φωνῆς τοῦ λόγου αὐτοῦ. Εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, πᾶσαι αἱ αὐτοῦ δυνάμεις, αἱ λειτουργοῦσαι καὶ ποιοῦσαι τὸ θέλημά του. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας του. Εὐλόγει, ὦ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

(Κατὰ τὸ δεκαήμερον τῆς ἐξιλεώσεως λέγεται δὶς) |Αδονάη, (ὁ Κύριος) Αὐτὸς εἶναι Θεός — Αδονάη, Αὐτὸς εἶναι Θεός.

יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה מָלָךְ יְהוָה יִמְלוֹךְ
לְעוֹלָם וָעֶד: ב"פ

וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם
הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:
הוֹשִׁיעֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם
לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ לְהִשְׁתַּבֵּחַ בִּתְהִלָּתֶךָ:
בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד
הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל הָעָם אָמֵן הַלְלוּיָהּ:
כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּיָהּ:
לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת מִזְמוֹר שִׁיר: אֱלֹהִים
יְחָנֵּנוּ וִיבָרְכֵנוּ יָאֵר פָּנָיו אִתָּנוּ
סֶלָה: לָדַעַת בָּאָרֶץ דַּרְכֶּךָ בְּכָל גּוֹיִם
יְשׁוּעָתֶךָ: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ
עַמִּים כֻּלָּם: יִשְׂמְחוּ וִירַנְּנוּ לְאֻמִּים כִּי
תִשְׁפֹּט עַמִּים מִישׁוֹר וּלְאֻמִּים בָּאָרֶץ
תַּנְחֵם סֶלָה: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ
עַמִּים כֻּלָּם: אֶרֶץ נָתְנָה יְבוּלָהּ יְבָרְכֵנוּ
אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים וְיִירְאוּ
אוֹתוֹ כָּל אַפְסֵי אָרֶץ:

(Καθ' ἑκάστην δὲ λέγεται)

'Αδονάη Βασιλεὺς —'Αδονάη ἐβασίλευσε—'Αδονάη βασιλεύσει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ ἔσεται ὁ Κύριος, βασιλεὺς ἐφ' ὅλης τῆς γῆς· κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν ὁ Κύριος ἔσται ΕΙΣ καὶ ΕΝ τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, Κύριε, Θεέ ἡμῶν, συνάθροισον ἡμᾶς ἐκ τῶν λαῶν, ὅπως ὁμολογῶμεν τὸ ἅγιον ὄνομά σου, καὶ ἐγκαυχώμεθα ἐν τοῖς αἴνοις σου (ψαλ. 106 σ. 47 49). Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ 'Ισραὴλ ἀπὸ αἰῶνος εἰς αἰῶνα, καὶ εἴπῃ ἅπας ὁ λαὸς· 'Αμὴν, 'Αλληλούϊα.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον, Αλληλούϊα (ψα. 150 σ. 6,19).

Διὰ τὸν ἀρχιμουσικὸν ἐπὶ τοῦ Νεγινὸθ· Ψαλμὸς ἐν ὕμνοις.

'Ο Θεὸς δαψιλεύσῃ ἡμῖν τὰς ἑαυτοῦ χάριτας, εὐλογήσῃ ἡμᾶς καὶ φανερώσῃ τὸ πρόσωπόν του εἰς ἡμᾶς, σέλα. Ἵνα γίνωσι γνωσταὶ ἐν τῇ γῇ αἱ ὁδοί σου καὶ ἐν ὅλοις τοῖς ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου. Αἰνέσουσί σε ἅπαντα τὰ ἔθνη, ὦ Θεέ, αἰνέσουσί σε οἱ λαοὶ πάντες. Εὐφρανθήτωσαν καὶ ψαλάτωσαν τὰ ἔθνη ὅταν κρίνῃς τοὺς λαοὺς καὶ τὰ ἔθνη ὁδηγήσῃς εἰς τὴν γῆν, σέλα. Αἰνέσουσί σε πάντα τὰ ἔθνη, ὦ Θεέ, αἰνέσουσί σε οἱ λαοὶ πάντες. Ἡ γῆ παρήγαγε τὸν καρπόν της, εὐλογήσῃ ἡμᾶς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Εὐλογήσῃ ἡμᾶς Κύριος· φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Κατὰ δὲ τὸ Σάββατον καὶ τὰς ἑορτὰς λέγεται ὁ ἑξῆς Ψαλμὸς ἀντὶ τοῦ ἀνωτέρω.

קודם ברוך שאמר יאמר זה

והיו מלכים אומניך ושרותיהם מניקותיך אפים ארץ ישתחוו לך ועפר
רגליך ילחכו וידעת כי אני ה׳ אשר לא יבושו קווי :

בשבת ויו״ט אומרים מזמור זה במקום למנצח בנגינות וי״א אותו גם בחול

לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד : הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל
וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מַגִּיד הָרָקִיעַ : יוֹם לְיוֹם יַבִּיעַ
אֹמֶר וְלַיְלָה לְּלַיְלָה יְחַוֶּה דָּעַת : אֵין אֹמֶר וְאֵין דְּבָרִים
בְּלִי נִשְׁמָע קוֹלָם : בְּכָל הָאָרֶץ יָצָא קַוָּם וּבִקְצֵה תֵבֵל
מִלֵּיהֶם לַשֶּׁמֶשׁ שָׂם אֹהֶל בָּהֶם : וְהוּא כְּחָתָן יֹצֵא
מֵחֻפָּתוֹ יָשִׂישׂ כְּגִבּוֹר לָרוּץ אֹרַח : מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם מוֹצָאוֹ
וּתְקוּפָתוֹ עַל קְצוֹתָם וְאֵין נִסְתָּר מֵחַמָּתוֹ : תּוֹרַת יְהוָֹה
תְּמִימָה מְשִׁיבַת נָפֶשׁ עֵדוּת יְהוָֹה נֶאֱמָנָה מַחְכִּימַת
פֶּתִי : פִּקּוּדֵי יְהוָֹה יְשָׁרִים מְשַׂמְּחֵי לֵב מִצְוַת יְהוָֹה
בָּרָה מְאִירַת עֵינָיִם : יִרְאַת יְהוָֹה טְהוֹרָה עוֹמֶדֶת לָעַד
מִשְׁפְּטֵי יְהוָֹה אֱמֶת צָדְקוּ יַחְדָּו : הַנֶּחֱמָדִים מִזָּהָב
וּמִפַּז רָב וּמְתוּקִים מִדְּבַשׁ וְנֹפֶת צוּפִים : גַּם עַבְדְּךָ
נִזְהָר בָּהֶם בְּשָׁמְרָם עֵקֶב רָב : שְׁגִיאוֹת מִי יָבִין מִנִּסְתָּרוֹת
נַקֵּנִי : גַּם מִזֵּדִים חֲשֹׂךְ עַבְדֶּךָ אַל יִמְשְׁלוּ בִי אָז אֵיתָם
וְנִקֵּיתִי מִפֶּשַׁע רָב : יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי
לְפָנֶיךָ יְהוָֹה צוּרִי וְגֹאֲלִי :

בשבת אומרים רננו צדיקים

צריך ליזהר מלהפסיק בדבור משיתחיל ברוך שאמר עד סוף שמונה עשרה ועומד
ואומר בכוונה :

Διὰ τὸν ἀρχιμουσικόν· Ψαλμὸς τοῦ Δαυΐδ.

Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ, τὸ ἔργον δὲ τῶν χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα. Καθ' ἡμέραν μετ' εὐγλωττίας λαλεῖ (τὸ στερέωμα) πρὸς ἡμᾶς, τὰς νύκτας ἀναγγέλλει ἡμῖν γνῶσιν. Διδαχαὶ καὶ λόγοι δὲν ἐκφέρονται, οὔτε ἀκούεται ἡ φωνὴ αὐτῶν (τῶν σωμάτων τῶν ἀπαρτιζόντων τὸ στερέωμα). Καὶ ὅμως ἐφ' ὅλης τῆς γῆς φαίνεται ἡ ἁρμονία των καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης διαδίδεται ἡ ἔκφρασίς των, ἔνθα ὁ ἥλιος ἔθετο τὸ σκήνωμά αὐτοῦ. Αὐτὸς ὁμοιάζει μὲ νυμφίον ἐξερχόμενον ἐκ τοῦ θαλάμου, ἀγάλλεται ὡς ἥρως ἕτοιμος ἵνα διανύσῃ τὴν πορείαν αὐτοῦ. 'Αφ' ἑνὸς ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ ἐξέρχεται, καταντᾷ δὲ μέχρι τοῦ ἄλλου, καὶ τῆς θερμότητος αὐτοῦ οὐδεὶς στερεῖται. Ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ εἶναι τέλειος, τῆς ψυχῆς ἐστὶν ἀνακούφισις. Ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου εἶναι πιστή, καὶ σοφίας πληροῖ τοὺς ἀπαιδεύτους. Τὰ προστάγματα τοῦ Κυρίου, εὐθέα (ὄντα), εὐφραίνουσι τὴν καρδίαν, αἱ δ' ἐντολαὶ τοῦ Κυρίου, διαυγεῖς(οὖσαι) φωτίζουσι τοὺς ὀφθαλμούς. Ὁ φόβος Κυρίου εἶναι ἁγνὸς καὶ διαμένει αἰωνίως· αἱ δὲ ἀποφάσεις Κυρίου εἶναι ἀληθεῖς, ἅπασαι δὲ καὶ δίκαιαι. 'Επιθυμηταὶ μὲν ὑπὲρ χρυσίον καὶ λίθον πολύτιμον, γλυκεῖαι δὲ ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον τῆς τζουφήμ(πόλεως). Καὶ ὁ δοῦλός σου ἀκριβῶς φυλάττει αὐτάς, ἐλπίζει δὲ ἀμοιβὴν μεγίστην. Τίς γινώσκει τὰ ἑαυτοῦ παραπτώματα; 'Εκ τῶν κρυφίων ἀπάλλαξόν με. Καὶ ἀπὸ τοῦ νὰ μιμῶμαι τοὺς αὐθάδεις σῶσον τὸν δοῦλόν σου, ἵνα μὴ μὲ κατακυριεύσωσι· τότε θέλω εἶσθαι ἄμωμος καὶ καθαρὸς ἀπὸ ἁμαρτίας μεγάλης. Τὰ λόγια τοῦ στόματός μου καὶ τῆς καρ-

בָּרוּךְ שֶׁאָמַר וְהָיָה הָעוֹלָם ׃ בָּרוּךְ אוֹמֵר
וְעוֹשֶׂה ׃ בָּרוּךְ גּוֹזֵר וּמְקַיֵּם ׃ בָּרוּךְ
עוֹשֶׂה בְרֵאשִׁית ׃ בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ ׃
בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת ׃ בָּרוּךְ מְשַׁלֵּם
שָׂכָר טוֹב לִירֵאָיו ׃ בָּרוּךְ מַעֲבִיר אֲפֵלָה
וּמֵבִיא אוֹרָה ׃ בָּרוּךְ אֵל חַי לָעַד וְקַיָּם
לָנֶצַח ׃ בָּרוּךְ שֶׁאֵין לְפָנָיו עַוְלָה וְלֹא שִׁכְחָה
וְלֹא מַשּׂוֹא פָנִים וְלֹא מִקַּח שֹׁחַד ׃ צַדִּיק
הוּא בְּכָל דְּרָכָיו ׃ וְחָסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו ׃
בָּרוּךְ פּוֹדֶה וּמַצִּיל ׃

בשבת אומרים

(בָּרוּךְ הַמַּנְחִיל מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּיוֹם שַׁבַּת קֹדֶשׁ ׃)

בָּרוּךְ הוּא וּבָרוּךְ שְׁמוֹ ׃ וּבָרוּךְ זִכְרוֹ
לְעוֹלְמֵי עַד ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל
וְהַקָּדוֹשׁ אָב הָרַחֲמָן מְהֻלָּל בְּפִי עַמּוֹ
מְשֻׁבָּח וּמְפֹאָר בִּלְשׁוֹן כָּל חֲסִידָיו וַעֲבָדָיו ׃
וּבְשִׁירֵי דָוִד עַבְדֶּךָ נְהַלֶּלְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ׃

δίας μου ἡ δέησις ἔσονται εὐπρόσδεκτοι ἐνώπιόν σου, Κύριε, φρουρέ μου καὶ ἐλευθερωτά μου.

(Κατὰ σάββατον καὶ ἑορτὰς λέγεται "Ρανενοῦ τσαδικήμ)

ΒΑΡΘΥΧ ΣΕΑΜΑΡ

Εὐλογητὸς ὁ λαλήσας καὶ τὸ πᾶν παραγαγών. Εὐλογητὸς ὁ λέγων καὶ ποιῶν. Εὐλογητὸς ὁ διατάττων καὶ κυρῶν. Εὐλογητὸς ὁ δημιουργὸς τοῦ παντός. Εὐλογητὸς ὁ οἰκτείρων τὴν γῆν. Εὐλογητὸς ὁ οἰκτείρων τὰ πλάσματα. Εὐλογητὸς ὁ ἀμείβων δαψιλῶς τοὺς φοβουμένους αὐτόν. Εὐλογητὸς ὁ διασκεδάζων τὸ σκότος καὶ διαχέων τὸ φῶς. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ ζῶν εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων διαμένων. Εὐλογητὸς, Ἐκεῖνος ἐνώπιον τοῦ ὁποίου δὲν ὑπάρχει ἀδικία, οὐδὲ λήθη, οὐδὲ προσωποληψία εἰς τὸ δικάζειν, οὔτε ἀποδοχὴ δώρων, δίκαιος ἐν τοῖς ὁδοῖς, εὐλαβὴς ἐν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ. Εὐλογητὸς ὁ ἐλευθερόνων καὶ σώζων.

(Τὸ Σάββατον προστίθεται ὁ ἑξῆς στίχος).

(Εὐλογητὸς ὁ παρέχων ἀνάπαυσιν εἰς τὸν λαόν του τὸν Ἰσραὴλ κατὰ τὴν ἁγίαν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου).

Εὐλογητὸς αὐτὸς καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομά του· εὐλογημένη δὲ ἡ μνήμη αὐτοῦ αἰωνίως. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε Θεὲ ἡμῶν, Βασιλεῦ τοῦ παντὸς, Βασιλεῦ μέγα καὶ ἅγιε, Πάτερ οἰκτίρμων, δοξαζόμενε ἐκ τοῦ στόματος τοῦ λαοῦ σου, ἐγκωμιαζόμενε καὶ εὐλογούμενε ἐκ τῆς γλώσσης ὅλων τῶν εὐλαβῶν καὶ δούλων σου. Ἡμεῖς διὰ τῶν ᾀσμάτων Δαυῒδ τοῦ θερά-

בִּשְׁבָחוֹת וּבִזְמִירוֹת · נְהוֹדְךָ · נְגַדֶּלְךָ ·
נְשַׁבֵּחֲךָ · נְפָאֶרְךָ · נְרוֹמִמְךָ · וְנַמְלִיכְךָ ·
וְנַקְדִּישְׁךָ · וְנַעֲרִיצְךָ · וְנַזְכִּיר שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ ·
אֱלֹהֵינוּ יָחִיד חֵי הָעוֹלָמִים · מְשֻׁבָּח
וּמְפֹאָר שְׁמוֹ עֲדֵי עַד · בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתִּשְׁבָּחוֹת :

בשבת אומרים מזמור שיר ליום השבת במקום מזמור לתודה

מִזְמוֹר לְתוֹדָה הָרִיעוּ לַיהוָה כָּל הָאָרֶץ :
עִבְדוּ אֶת יְהוָה בְּשִׂמְחָה בֹּאוּ
לְפָנָיו בִּרְנָנָה : דְּעוּ כִּי יְהוָה הוּא אֱלֹהִים
הוּא עָשָׂנוּ וְלוֹ אֲנַחְנוּ עַמּוֹ וְצֹאן מַרְעִיתוֹ :
בֹּאוּ שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה חֲצֵרֹתָיו בִּתְהִלָּה
הוֹדוּ לוֹ בָּרְכוּ שְׁמוֹ : כִּי טוֹב יְהוָה לְעוֹלָם
חַסְדּוֹ וְעַד דֹּר וָדֹר אֱמוּנָתוֹ :
יְהִי כְבוֹד יְהוָה לְעוֹלָם יִשְׂמַח יְהוָה
בְּמַעֲשָׂיו : יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבֹרָךְ מֵעַתָּה
וְעַד עוֹלָם : מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ עַד מְבוֹאוֹ
מְהֻלָּל שֵׁם יְהוָה : רָם עַל כָּל גּוֹיִם יְהוָה
עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ : יְהוָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם

ποντός σου, θέλομεν σὲ ἀνυμνεῖ, Κύριε Θεὲ ἡμῶν, καὶ δι' ἐγκωμίων καὶ ψαλμῶν θέλομεν σὲ περικοσμεῖ, μεγαλύνει, εὐφημεῖ, δοξάζει, ἀνυψοῖ Βασιλέα, καθαγιάζει καὶ ἰσχυρὸν ἀνακηρύττει, καὶ μνησθησόμεθα τοῦ ὀνόματός σου, Βασιλεῦ ἡμῶν, Θεὲ ἡμῶν, Μόνε, ζωὴ τοῦ παντός· ὑπερύμνητον καὶ δεδοξασμένον ἔστω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε Βασιλεῦ τοῦ παντὸς ὁ ὑπερυψούμενος δι' ὅλων τῶν ἐπαίνων.

ΜΙΖΜΟΡ ΛΕΤΟΔΑ. Ψαλμὸς Ἱεροτελεστίας. Σκιρτήσατε ἀπὸ χαρᾶς διὰ τὸν Κύριον πάντες οἱ γηγενεῖς. Ὑπηρετήσατε τὸν Κύριον ἐν εὐφροσύνῃ, ἔλθετε ἐνώπιον Αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει. Γνῶτε ὅτι Κύριος Αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς, Αὐτὸς ἐποίησεν ἡμᾶς, καὶ εἴμεθα λαὸς αὐτοῦ καὶ πρόβατα τῆς νομῆς του. Εἰσέλθετε εἰς τοὺς πυλῶνας αὐτοῦ ὁμολογοῦντες αὐτὸν, εἰσχωρήσατε εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ μετ' ἐπαίνων· ἐγκωμιάσατε αὐτὸν, εὐλογήσατε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, διότι ὁ κύριος ἀγαθός ἐστι καὶ ἡ αὐτοῦ μακροθυμία αΐδιος, ἡ δὲ ἀλήθεια αὐτοῦ διαμένει εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

(Κατὰ σάββατον λέγεται ὁ « Μιζμὼρ σὴρ λεγιὸμ ἀσχβὰθ »)

Ἔστω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται ὁ Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. Ἀπὸ ἀνατολῶν τοῦ Ἡλίου μέχρι δυσμῶν ἔσται αἰνετὸν τὸ ὄνομα Κυρίου. Ὑψηλὸς ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη

יְהוָה זִכְרְךָ לְדֹר וָדֹר: יְהוָה בַּשָּׁמַיִם הֵכִין
כִּסְאוֹ וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה: יִשְׂמְחוּ
הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ וְיֹאמְרוּ בַגּוֹיִם יְהוָה
מָלָךְ: יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה מָלָךְ יְהוָה יִמְלוֹךְ
לְעוֹלָם וָעֶד: יְהוָה מֶלֶךְ עוֹלָם וָעֶד אָבְדוּ
גוֹיִם מֵאַרְצוֹ: יְהוָה הֵפִיר עֲצַת גּוֹיִם
הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים: רַבּוֹת מַחֲשָׁבוֹת
בְּלֶב אִישׁ וַעֲצַת יְהוָה הִיא תָקוּם: עֲצַת
יְהוָה לְעוֹלָם תַּעֲמוֹד מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ לְדֹר
וָדֹר: כִּי הוּא אָמַר וַיֶּהִי הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד:
כִּי בָחַר יְהוָה בְּצִיּוֹן אִוָּהּ לְמוֹשָׁב לוֹ:
כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יָהּ יִשְׂרָאֵל לִסְגֻלָּתוֹ:
כִּי לֹא יִטּוֹשׁ יְהוָה עַמּוֹ וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב:
וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה
לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר כָּל חֲמָתוֹ: יְהוָה
הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ:
אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶּלָה:
אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לוֹ אַשְׁרֵי הָעָם
שֶׁיְהוָה אֱלֹהָיו:

ὁ Κύριος, ἐπὶ τοῦ Οὐρανοῦ ἡ δόξα αὐτοῦ. Τὸ ὄ-
μά σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα (μένει) καὶ τὸ μνημ-
συνόν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν. Κύριος ἐν τῷ Ο-
ρανῷ ἔστησε τὸν θρόνον αὐτοῦ, ἡ δὲ βασιλε-
του πανταχοῦ δεσπόζει. Ἀγαλλιάσθωσαν οἱ οὐραν-
καὶ σκιρτησάτω ἡ γῆ, καὶ εἰπάτωσαν τοῖς λαοῖς ὁ Θε-
ἐβασίλευσεν. Ἀδονάη (Κύριος) Βασιλεύς, Ἀδονάη ἐβα-
σίλευσεν, Ἀδονάη βασιλεύσει εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας
Ὁ Κύριος βασιλεύει εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ δὲ ἔθνη ἐξη-
φάνισεν ἀπὸ τῆς γῆς αὐτοῦ. Κύριος συγχέει τὴν βου-
λὴν τῶν ἐθνῶν, ἀλλοιοῖ τοὺς στοχασμοὺς τῶν λαῶν.
Πολλοὶ διαλογισμοὶ ἐγείρονται ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ ἀνθρώ-
που, ἀλλ' ἡ βουλὴ τοῦ Κυρίου μένει ἐσαεί. Ἡ βου-
λὴ τοῦ Κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα μένει, οἱ διαλογισμοὶ
τῆς καρδίας αὐτοῦ ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν. Διότι Αὐ-
τὸς εἶπε καὶ ἐγενήθησαν, Αὐτὸς ἐνετείλατο καὶ ἐκτί-
σθησαν. Καὶ ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, προὐτίμησεν
αὐτὴν εἰς κατοικίαν αὐτοῦ. Ἐξελέξατο Κύριος τὸν Ἰα-
κώβ, τὸν Ἰσραὴλ ὡς πολύτιμον αὐτοῦ ἰδιοκτησίαν.
Δὲν θὰ ἀφήσῃ τὸν λαόν του ὁ Κύριος, τὴν δὲ κληρονο-
μίαν του δὲν θὰ ἐγκαταλείψῃ. Εἶναι οἰκτίρμων, συγχω-
ρεῖ τὰ παραπτώματα καὶ δὲν ἐξολοθρεύει, κατισχύει
τοῦ θυμοῦ του καὶ δὲν ἐπιῤῥίπτει ὅλην τὴν ὀργήν του.
Κύριε, σῶσον ἡμᾶς, Βασιλεῦ εἰσάκουσον ἡμῶν ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐπικαλεσόμεθά σε.

Μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου, ἀδιακόπως αἰνέσουσί σε. Μακάριος ὁ λαὸς ὁ παραδιδόμενος Αὐτῷ, μακάριος ὁ λαὸς τοῦ ὁποίου ὁ Κύριος εἶναι Θεὸς αὐτοῦ.

תְּהִלָּה לְדָוִד אֲרוֹמִמְךָ אֱלֹהַי הַמֶּלֶךְ
וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד׃
בְּכָל יוֹם אֲבָרְכֶךָּ וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם
וָעֶד׃ גָּדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ
אֵין חֵקֶר׃ דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ
וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ׃ הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי
נִפְלְאֹתֶיךָ אָשִׂיחָה׃ וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ
וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה׃ זֵכֶר רַב טוּבְךָ יַבִּיעוּ
וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ׃ חַנּוּן וְרַחוּם יְהוָה אֶרֶךְ
אַפַּיִם וּגְדָל־חָסֶד׃ טוֹב יְהוָה לַכֹּל וְרַחֲמָיו
עַל כָּל מַעֲשָׂיו׃ יוֹדוּךָ יְהוָה כָּל מַעֲשֶׂיךָ
וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה׃ כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ
יֹאמֵרוּ וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ׃ לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי
הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ׃
מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ
בְּכָל דּוֹר וָדֹר׃ סוֹמֵךְ יְהוָה לְכָל הַנֹּפְלִים
וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים׃ עֵינֵי כֹל אֵלֶיךָ
יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אָכְלָם בְּעִתּוֹ׃
פּוֹתֵחַ אֶת יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן׃

ΤΕΗΛΑ ΔΕΔΑΒΙΔ. Ὕμνος τοῦ Δαβίδ. Ὑψώσω σε, Κύριε, ὁ Θεός μου, καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα τῶν αἰώνων. Καθεκάστην εὐλογήσω σε καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα τῶν αἰώνων. Μέγας ὁ Κύριος, καὶ αἰνετὸς σφόδρα· ἡ δὲ μεγαλοσύνη αὐτοῦ οὐκ ἔχει πέρας. Ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν τὰ ἔργα σου αἰνέσουσί σε καὶ τὴν δύναμίν σου ἀναγγελοῦσι. Περὶ τῆς δόξης σου, τῆς μεγαλειότητός σου καὶ τῶν θαυμασίων σου θὰ λαλήσω. Τὴν δύναμιν αὐτῶν ἐκδηλώσουσιν, ἐγὼ δὲ τὴν μεγαλοπρέπειάν σου ἐξαγγελῶ. Τὴν ἄπειρον ἀγαθότητά σου μνημονεύσουσι, ψαλοῦσι δὲ τὴν δικαιοσύνην σου. Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, ὁ ἀργὸς εἰς τὸ ὀργίζεσθαι καὶ μακροθυμῶν. Ἀγαθὸς ὁ Κύριος τοῖς πᾶσι, οἱ δὲ οἰκτιρμοί του ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ. Πάντα τὰ ἔργα σου, αἰνοῦσί σε Κύριε, εὐλογοῦσί σε οἱ ὅσιοί σου. Τὴν δόξαν τῆς βασιλείας σου ἐροῦσι καὶ τὴν παντοδυναμίαν σου ὁμολογήσουσιν. Ὅπως γνωστοποιηθῇ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων ἡ δύναμις αὐτοῦ καὶ ἡ μεγάλη δόξα τῆς βασιλείας του. Ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ὑποστηρίζει ὁ Κύριος πάντας τοὺς καταπίπτοντας, καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κεκυρτωμένους. Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων τῶν ζώντων πρός σε εὐέλπιδες ἀτενίζουσι, καὶ Σὺ τὴν διατροφὴν αὐτῶν ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ χορηγεῖς. Ἀνοίγεις Σὺ τὴν χεῖρά σου, καὶ κατα-

צַדִּיק יְהוָה בְּכָל דְּרָכָיו וְחָסִיד בְּכָל
מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְהוָה לְכָל קוֹרְאָיו לְכֹל
אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת: רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה
וְאֶת שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר
יְהוָה אֶת כָּל אֹהֲבָיו וְאֵת כָּל הָרְשָׁעִים
יַשְׁמִיד: תְּהִלַּת יְהוָה יְדַבֶּר פִּי וִיבָרֵךְ
כָּל בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:
וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם
הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ הַלְלִי נַפְשִׁי אֶת יְהוָה: אֲהַלְלָה
יְהוָה בְּחַיָּי אֲזַמְּרָה לֵאלֹהַי
בְּעוֹדִי: אַל תִּבְטְחוּ בִנְדִיבִים בְּבֶן אָדָם
שֶׁאֵין לוֹ תְשׁוּעָה: תֵּצֵא רוּחוֹ יָשֻׁב
לְאַדְמָתוֹ בַּיּוֹם הַהוּא אָבְדוּ עֶשְׁתֹּנֹתָיו:
אַשְׁרֵי שֶׁאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ שִׂבְרוֹ עַל יְהוָה
אֱלֹהָיו: עֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ אֶת הַיָּם וְאֶת
כָּל אֲשֶׁר בָּם הַשֹּׁמֵר אֱמֶת לְעוֹלָם:
עֹשֶׂה מִשְׁפָּט לַעֲשׁוּקִים נֹתֵן לֶחֶם לָרְעֵבִים
יְהוָה מַתִּיר אֲסוּרִים: יְהוָה פֹּקֵחַ עִוְרִים

κορέννυς πᾶν ζῶον. Δίκαιος ὁ Κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ἐγγύς ὁ Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ. Τὴν ἐπιθυμίαν τῶν φοβουμένων αὐτὸν ἐκπληροῖ καὶ τὰς δεήσεις αὐτῶν εἰσακούει καὶ σώζει αὐτούς. Φυλάττει ὁ Κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτὸν, πάντας δὲ τοὺς πονηροὺς ἀφανίζει. Τὴν αἴνεσιν τοῦ Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου, εὐλογήσῃ πᾶσα σὰρξ τὸ ἅγιον αὐτοῦ ὄνομα εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καὶ ἡμεῖς εὐλογήσωμεν τὸν Κύριον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς αἰῶνας. Ἀλληλούϊα !

—

ΑΛΛΗΛΟΥΙΑ. Αἴνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον. Αἰνέσω τὸν Κύριον ἐν ὅσῳ ζῶ, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως οὗ ὑπάρχω. Μὴ ἐμπιστεύεσθε ἐπ' ἄρχοντας, καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου ἐν ᾧ δὲν ὑπάρχει σωτηρία. Τὸ πνεῦμα αὐτοῦ θέλει ἐξέλθει καὶ θέλει ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν· ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ θέλουν ἀπολεσθῆ πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ. Μακάριος ὁ ἔχων τὸν Θεὸν τοῦ Ἰακὼβ βοηθὸν αὐτοῦ, καὶ ὁ ἀναθέτων τὰς ἐλπίδας του ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ· τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν, τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς, τὸν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα· τὸν ποιήσαντα δικαιοσύνην εἰς τοὺς ἀδικουμένους, τὸν δίδοντα τροφὴν εἰς τοὺς πεινῶντας· ὁ Κύριος λύει τοὺς φυλακισμένους, ὁ Κύριος φωτίζει

יְהוָֹה זֹקֵף כְּפוּפִים יְהוָֹה אוֹהֵב צַדִּיקִים׃
יְהוָֹה שֹׁמֵר אֶת גֵּרִים יָתוֹם וְאַלְמָנָה יְעוֹדֵד
וְדֶרֶךְ רְשָׁעִים יְעַוֵּת׃ יִמְלֹךְ יְהוָֹה לְעוֹלָם
אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ׃
הַלְלוּיָהּ כִּי טוֹב זַמְּרָה אֱלֹהֵינוּ כִּי נָעִים
נָאוָה תְהִלָּה׃ בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַםִ
יְהוָֹה נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יְכַנֵּס׃ הָרוֹפֵא לִשְׁבוּרֵי
לֵב וּמְחַבֵּשׁ לְעַצְּבוֹתָם׃ מוֹנֶה מִסְפָּר
לַכּוֹכָבִים לְכֻלָּם שֵׁמוֹת יִקְרָא׃ גָּדוֹל
אֲדוֹנֵינוּ וְרַב כֹּחַ לִתְבוּנָתוֹ אֵין מִסְפָּר׃
מְעוֹדֵד עֲנָוִים יְהוָֹה מַשְׁפִּיל רְשָׁעִים עֲדֵי
אָרֶץ׃ עֱנוּ לַיהוָֹה בְּתוֹדָה זַמְּרוּ לֵאלֹהֵינוּ
בְכִנּוֹר׃ הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם בְּעָבִים הַמֵּכִין
לָאָרֶץ מָטָר הַמַּצְמִיחַ הָרִים חָצִיר׃ נוֹתֵן
לִבְהֵמָה לַחְמָהּ לִבְנֵי עֹרֵב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ׃
לֹא בִגְבוּרַת הַסּוּס יֶחְפָּץ לֹא בְשׁוֹקֵי
הָאִישׁ יִרְצֶה׃ רוֹצֶה יְהוָֹה אֶת יְרֵאָיו אֶת
הַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ׃ שַׁבְּחִי יְרוּשָׁלַםִ אֶת
יְהוָֹה הַלְלִי אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן׃ כִּי חִזַּק בְּרִיחֵי

τοὺς τυφλοὺς, ὁ Κύριος ἀνορθοῖ τοὺς κυρτοὺς, ὁ Κύριος ἀγαπᾷ τοὺς δικαίους. Ὁ Κύριος φυλάττει τοὺς ξένους, τὸ ὀρφανὸν καὶ τὴν χήραν ὑπερασπίζει, καὶ τὴν ὁδὸν τῶν ἁμαρτωλῶν ἀφανίζει. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου Σιὼν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Ἀλληλούϊα. Ὁπόσον ἀγαθὸν τὸ ψάλλειν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὁπόσον ὡραῖος καὶ ἡδὺς ὁ αἶνος αὐτοῦ! Κύριος ὁ οἰκοδομήσας τὴν Ἱερουσαλὴμ, τὰς διασπορὰς τοῦ Ἰσραὴλ θὰ ἐπισυνάξῃ. Αὐτὸς ἰατρεύει τοὺς ἔχοντας συντετριμμένην τὴν καρδίαν, καὶ ἐπιδένει τὰς πληγὰς αὐτῶν. Ἀριθμεῖ τὰ πλήθη τῶν ἀστέρων, καὶ πάντας κατ' ὄνομα καλεῖ. Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ, ἄπειρος ἡ αὐτοῦ σοφία. Κύριος τοὺς ταπεινοὺς ἀνυψοῖ, τοὺς ἀλαζόνας ταπεινοῖ μέχρι γῆς. Ἐξάρξατε τῷ Κυρίῳ ἐν ἐξομολογήσει, ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν ἐν κιθάρᾳ. Αὐτὸς περιβάλλει τοὺς οὐρανοὺς ἐν νεφέλαις, διευθύνει τὰ ὕδατα ἐπὶ τὴν γῆν, φυτρόνει χόρτον ἐπὶ τὰ ὄρη. Παρέχει εἰς τὰ κτήνη τὴν τροφὴν αὐτῶν, καὶ εἰς τοὺς νεοσσοὺς τῶν κοράκων τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτόν. Οὐκ ἐν τῇ εὐρωστίᾳ τοῦ ἵππου εὐχαριστεῖται, οὐδὲ ἐν ταῖς κνήμαις τοῦ ἀνδρὸς εὐδοκεῖ. Εὐδοκεῖ ἐν τοῖς φοβουμένοις αὐτὸν, ἐν πᾶσι τοῖς ἐλπίζουσιν εἰς τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Αἶνει, Ἱερουσαλὴμ, τὸν Κύριον, αἶνει τὸν Θεόν

שְׁעָרָיִךְ בֵּרַךְ בָּנַיִךְ בְּקִרְבֵּךְ׃ הַשָּׂם גְּבוּלֵךְ
שָׁלוֹם חֵלֶב חִטִּים יַשְׂבִּיעֵךְ׃ הַשֹּׁלֵחַ
אִמְרָתוֹ אָרֶץ עַד מְהֵרָה יָרוּץ דְּבָרוֹ׃
הַנֹּתֵן שֶׁלֶג כַּצָּמֶר כְּפוֹר כָּאֵפֶר יְפַזֵּר׃
מַשְׁלִיךְ קַרְחוֹ כְפִתִּים לִפְנֵי קָרָתוֹ מִי יַעֲמֹד׃
יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וְיַמְסֵם יַשֵּׁב רוּחוֹ יִזְּלוּ מָיִם׃
מַגִּיד דְּבָרָיו לְיַעֲקֹב חֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו
לְיִשְׂרָאֵל׃ לֹא עָשָׂה כֵן לְכָל גּוֹי וּמִשְׁפָּטִים
בַּל יְדָעוּם הַלְלוּיָהּ׃

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶת יְהוָה מִן הַשָּׁמַיִם
הַלְלוּהוּ בַּמְּרוֹמִים׃ הַלְלוּהוּ כָל
מַלְאָכָיו הַלְלוּהוּ כָּל צְבָאָיו׃ הַלְלוּהוּ
שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ הַלְלוּהוּ כָּל כּוֹכְבֵי אוֹר׃
הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמָיִם וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל
הַשָּׁמָיִם׃ יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה כִּי הוּא
צִוָּה וְנִבְרָאוּ׃ וַיַּעֲמִידֵם לָעַד לְעוֹלָם חָק
נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר׃ הַלְלוּ אֶת יְהוָה מִן
הָאָרֶץ תַּנִּינִים וְכָל תְּהֹמוֹת׃ אֵשׁ וּבָרָד
שֶׁלֶג וְקִיטוֹר רוּחַ סְעָרָה עֹשָׂה דְבָרוֹ׃

σου, Σιών. Διότι αὐτὸς ἐνίσχυσε τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου, ηὐλόγησε τοὺς υἱούς σου ἐν σοί. Ἐχάραξε τὰ ὅριά σου ἐν εἰρήνῃ, καὶ διὰ τῶν ἐκλεκτοτέρων σιτηρῶν, κοραίνει σε. Ἀποστέλλει τὸ λόγιον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν καὶ ταχέως ὁ λόγος του δραμεῖται. Ῥίπτει χιόνα ὡς ἔριον, ὁμίχλην ὡς τέφραν διαχέει. Ῥίπτει τὸν παγετὸν ἐν μεγάλοις τεμαχίοις, εἰς δὲ τὸ ψῦχος τούτου τίς δύναται νὰ ἀνθέξῃ; Αποστέλλει τὸν λόγον του, καὶ πάντα διαλύονται, πνέει τὸ πνεῦμα αὐτοῦ καὶ ῥέουσιν ὕδατα. Ἀπαγγέλλει τοὺς λόγους αὐτοῦ τῷ Ἰακὼβ, τὰς ἐντολὰς καὶ τὰ προστάγματα αὐτοῦ τῷ Ἰσραήλ. Οὕτω δὲ οὐκ ἐποίησε παντὶ ἔθνει καὶ τὰς ἀποφάσεις αὐτοῦ οὐκ ἐγνώρισεν αὐτοῖς. Ἀλληλούϊα!

Ἀλληλούϊα. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον (οἱ κατοικοῦντες) ἐν τῷ οὐρανῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτὸν ἀστέρες οἱ φαεινοί. Αἰνεῖτε αὐτὸν οἱ ἀνώτεροι οὐρανοὶ καὶ τὰ ὑπεράνω αὐτῶν ὕδατα. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, διότι αὐτὸς ἐνετείλατο καὶ ἐκτίσθησαν. Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, ἔθετο ὅριον, καὶ οὐ παρελεύσεται. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πάντα τὰ ἐν τῇ ἀβύσσῳ. Πῦρ, χάλαζα, χιών, ἀτμὸς, πνεῦμα καταιγίδος, τὸν λόγον αὐτοῦ ἐκτελοῦ-

הֶהָרִים וְכָל גְּבָעוֹת עֵץ פְּרִי וְכָל אֲרָזִים׃
הַחַיָּה וְכָל בְּהֵמָה רֶמֶשׂ וְצִפּוֹר כָּנָף׃
מַלְכֵי אֶרֶץ וְכָל לְאֻמִּים שָׂרִים וְכָל שֹׁפְטֵי
אָרֶץ׃ בַּחוּרִים וְגַם בְּתוּלוֹת זְקֵנִים עִם
נְעָרִים׃ יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה כִּי נִשְׂגָּב
שְׁמוֹ לְבַדּוֹ הוֹדוֹ עַל אֶרֶץ וְשָׁמָיִם׃ וַיָּרֶם
קֶרֶן לְעַמּוֹ תְּהִלָּה לְכָל חֲסִידָיו לִבְנֵי
יִשְׂרָאֵל עַם קְרוֹבוֹ הַלְלוּיָהּ׃

הַלְלוּיָהּ שִׁירוּ לַיהוָה שִׁיר חָדָשׁ תְּהִלָּתוֹ
בִּקְהַל חֲסִידִים׃ יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל
בְּעֹשָׂיו בְּנֵי צִיּוֹן יָגִילוּ בְמַלְכָּם׃ יְהַלְלוּ
שְׁמוֹ בְמָחוֹל בְּתֹף וְכִנּוֹר יְזַמְּרוּ לוֹ׃ כִּי
רוֹצֶה יְהוָה בְּעַמּוֹ יְפָאֵר עֲנָוִים בִּישׁוּעָה׃
יַעְלְזוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד יְרַנְּנוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם׃
רוֹמְמוֹת אֵל בִּגְרוֹנָם וְחֶרֶב פִּיפִיּוֹת בְּיָדָם׃
לַעֲשׂוֹת נְקָמָה בַּגּוֹיִם תּוֹכֵחוֹת בַּלְאֻמִּים׃
לֶאְסֹר מַלְכֵיהֶם בְּזִקִּים וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכַבְלֵי
בַרְזֶל׃ לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט כָּתוּב הָדָר
הוּא לְכָל חֲסִידָיו הַלְלוּיָהּ׃

σιν. Ὄρη, λόφοι, δένδρα ὀπωροφόρα, κέδροι. Θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἑρπετὰ καὶ πετεινά.—Βασιλεῖς τῆς γῆς, πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ κριταὶ τῆς γῆς. Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου διότι τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνον ὑψώθη, καὶ ἡ μεγαλοσύνη αὐτοῦ λάμπει ἐπὶ γῆς καὶ ἐν οὐρανοῖς. Καὶ ὕψωσε κέρας τοῦ λαοῦ του, ἔπαινον δι' ἅπαντας τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, λαὸν ἐγγίζοντα αὐτῷ. Ἀλληλούϊα!

Ἀλληλούϊα. Ψάλατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινὸν, ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν συναγωγῇ ὁσίων. Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτὸν, καὶ οἱ υἱοὶ Σιὼν ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ Βασιλεῖ αὐτῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, καὶ ἐν τυμπάνῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ. Διότι ὁ Κύριος εὐδοκεῖ ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, χορηγεῖ τοῖς ταπεινοῖς ἔνδοξον θρίαμβον. Καυχήσονται οἱ ὅσιοι ἐν τῇ δόξῃ, καὶ ψαλῶσιν ἐν τοῖς κοιτῶσιν αὐτῶν. Τὰ ἐγκώμια τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ δίστομοι ῥομφαῖαι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν. Ὅπως ἐκδίκησιν ποιήσωσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς. Δέσωσι τοὺς ἐχθροὺς βασιλεῖς μὲ δεσμὰ, τοὺς εὐγενεῖς αὐτῶν μὲ σιδηρᾶς ἁλύσσους. Ἵνα ἐπ' αὐτῶν ἐκτελεσθῇ παραδειγματικὴ τιμωρία. ὁ Θεὸς ἡ δόξα πάντων τῶν ὁσίων αὐτοῦ. Ἀλληλούϊα.

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֵל בְּקָדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בִּרְקִיעַ עֻזּוֹ: הַלְלוּהוּ בִגְבוּרֹתָיו הַלְלוּהוּ כְּרֹב גֻּדְלוֹ: הַלְלוּהוּ בְּתֵקַע שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנֵבֶל וְכִנּוֹר: הַלְלוּהוּ בְתֹף וּמָחוֹל הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעוּגָב: הַלְלוּהוּ בְצִלְצְלֵי שָׁמַע הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּיָהּ: כהתי״ה

בָּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: בָּרוּךְ יְהוָה מִצִּיּוֹן שֹׁכֵן יְרוּשָׁלָםִ הַלְלוּיָהּ: בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֹשֵׂה נִפְלָאוֹת לְבַדּוֹ: וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִמָּלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:

ועומד ואומר בכונה

וַיְבָרֶךְ דָּוִיד אֶת יְהוָה לְעֵינֵי כָּל הַקָּהָל• וַיֹּאמֶר דָּוִיד בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ• מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם: לְךָ יְהוָה הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ•

לך

'Αλληλούϊα. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τῇ ἐκτάσει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τῇ παντοδυναμίᾳ αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τῇ ἀπείρῳ μεγαλοσύνῃ αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἠχῷ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν βαρβίτῳ καὶ κιθάρᾳ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. 'Αλληλούϊα.

('Ο στοῖχος οὗτος λέγεται δίς.)

Εὐλογητὸς Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμὴν, καὶ ἀμήν. Εὐλογητὸς Κύριος ἐκ τῆς Σιὼν, ὁ κατοικῶν ἐν 'Ιερουσαλὴμ, 'Αλληλούϊα. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ 'Ισραὴλ, ὅστις μόνος ποιεῖ θαυμάσια. Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ἅπασα ἡ γῆ πληρωθήσεται τῆς δόξης αὐτοῦ. 'Αμὴν - 'Αμήν.

7

ΒΑΙΒΑΡΕΧ ΔΑΥΙΔ

Καὶ ηὐλόγησε Δαυῒδ τὸν Κύριον ἐνώπιον ἁπάσης τῆς συναγωγῆς, λέγων. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τοῦ 'Ισραὴλ, ὁ πατὴρ ἡμῶν, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. Σοῦ, Κύριε, ἡ μεγαλοσύνη, ἡ δύναμις, ἡ δόξα, τὸ κράτος, ἡ ἰσχὺς, διότι πάντων τῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς Σὺ δεσπόζεις. Σοῦ,

לְךָ יְהוָֹה הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ׃ וְהָעֹשֶׁר וְהַכָּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשֵׁל בַּכֹּל ׀ וּבְיָדְךָ כֹּחַ וּגְבוּרָה ׀ וּבְיָדְךָ לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק לַכֹּל׃ וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ ׀ וּמְהַלְלִים לְשֵׁם תִּפְאַרְתֶּךָ׃ וִיבָרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדֶךָ ׀ וּמְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וּתְהִלָּה׃ אַתָּה הוּא יְהוָֹה לְבַדֶּךָ ׀ אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל צְבָאָם הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיַּמִּים וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם וְאַתָּה מְחַיֶּה אֶת כֻּלָּם וּצְבָא הַשָּׁמַיִם לְךָ מִשְׁתַּחֲוִים׃

עד כאן מעומד

אַתָּה הוּא יְהוָֹה הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ בְּאַבְרָם וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר כַּשְׂדִּים וְשַׂמְתָּ שְּׁמוֹ אַבְרָהָם׃ וּמָצָאתָ אֶת לְבָבוֹ נֶאֱמָן לְפָנֶיךָ וְכָרוֹת עִמּוֹ הַבְּרִית לָתֵת אֶת אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַחִתִּי הָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי וְהַיְבוּסִי וְהַגִּרְגָּשִׁי לָתֵת לְזַרְעוֹ ׀ וַתָּקֶם אֶת דְּבָרֶיךָ כִּי צַדִּיק אָתָּה׃ וַתֵּרֶא אֶת

Κύριε, ἡ βασιλεία καὶ ἡ ὑπεροχὴ ἐφ' ὅλων τῶν ἀρχόντων. Παρὰ Σοῦ ὁ πλοῦτος καὶ ἡ δόξα, Σὺ τῶν ὅλων δεσπόζεις καὶ ἐν χειρί σου ἡ δύναμις καὶ τὸ κράτος, ἡ χείρ σου μεγαλύνει καὶ κατισχύει πάντων. Καὶ νῦν, Θεέ, ἐξομολογούμεθά σοι καὶ αἰνοῦμεν τὸ ἔνδοξόν σου ὄνομα. Εὐλογηθήτω τὸ ἔνδοξον ὄνομά σου, τὸ ἀνώτερον παντὸς ἐπαίνου, πάσης εὐλογίας. Σὺ εἶ, Κύριε, Εἷς καὶ Μόνος, Σὺ ἐποίησας τοὺς οὐρανοὺς καὶ τοὺς οὐρανοὺς τῶν οὐρανῶν καὶ πάντα τὰ οὐράνια σώματα, τὴν γῆν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, τὰς θαλάσσας καὶ πάντα τὰ ἐν αὐταῖς, καὶ Σὺ ζωοποιεῖς τὰ πάντα, σὲ αἱ οὐράνιοι δυνάμεις προσκυνοῦσι.

—

Σὺ εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ ἐκλέξας τὸν Ἀβραὰμ ὃν ἐξήγαγες ἐξ Οὺρ Κασδὶμ (ἐκ τῆς χώρας τῶν Χαλδαίων) δοὺς αὐτῷ ὄνομα Ἀβραάμ. Καὶ εὑρὼν τὴν καρδίαν αὐτοῦ πιστὴν πρὸς Σὲ, συνῆψας μετ' αὐτοῦ συνθήκην, τοῦ παραχωρῆσαι τοῖς μεταγενεστέροις αὐτοῦ τὴν γῆν τῶν Χαναναίων, τῶν Χειταίων, τῶν Ἀμορραίων, τῶν Φερεσαίων, τῶν Ἰεβουσαίων καὶ τῶν Γεργεσαίων, καὶ ἐξεπλήρωσας τὸν λόγον σου,) διότι δίκαιος εἶσαι. Καὶ εἶδες τὴν ταπείνωσιν τῶν πατέρων ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τὴν κραυγὴν αὐτῶν ἤκουσας παρὰ ταῖς ὄχθαις τῆς ἐ-

עֳנִי אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרָיִם וְאֶת זַעֲקָתָם שָׁמַעְתָּ
עַל יַם סוּף: וַתִּתֵּן אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים
בְּפַרְעֹה וּבְכָל עֲבָדָיו וּבְכָל עַם אַרְצוֹ:
כִּי יָדַעְתָּ כִּי הֵזִידוּ עֲלֵיהֶם וַתַּעַשׂ לְךָ שֵׁם
כְּהַיּוֹם הַזֶּה: וְהַיָּם בָּקַעְתָּ לִפְנֵיהֶם וַיַּעַבְרוּ
בְתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבָּשָׁה: וְאֶת רוֹדְפֵיהֶם
הִשְׁלַכְתָּ בִמְצוֹלוֹת כְּמוֹ אֶבֶן בְּמַיִם עַזִּים:
וַיּוֹשַׁע יְהֹוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד
מִצְרָיִם וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם
מֵת עַל־שְׂפַת הַיָּם: וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיָּד
הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהֹוָה בְּמִצְרַיִם וַיִּירְאוּ
הָעָם אֶת־יְהֹוָה וַיַּאֲמִינוּ בַּיהֹוָה וּבְמֹשֶׁה
עַבְדּוֹ:

אָז יָשִׁיר־מֹשֶׁה   וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיהֹוָה
וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר   אָשִׁירָה לַיהֹוָה
כִּי־גָאֹה גָּאָה סוּס וְרֹכְבוֹ
רָמָה בַיָּם: עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ
וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה זֶה אֵלִי וְאַנְוֵהוּ

ρυθρᾶς θαλάσσης. Καὶ ἔδωκας σημεῖα, καὶ ἐτέλεσας θαυμάσια πρὸς τὸν Φαραὼ, τοὺς ὑπηρέτας καὶ τοὺς λαοὺς τῆς γῆς αὐτοῦ, διότι ἔγνως πόσον ὑπερηφανεύθησαν κατ' αὐτῶν, καὶ ἔστησας σεαυτῷ φήμην τηρουμένην καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας ἡμῶν. Καὶ τὴν θάλασσαν διέρρηξας ἐνώπιον αὐτῶν, ἵνα ἐν ξηρᾷ διέλθωσι, τοὺς δὲ καταδρομεῖς αὐτῶν εἰς τὸν βυθὸν κατεπόντισας ὡς λίθον ἐν ὕδατι σφοδρῷ.

Καὶ ὁ Κύριος ἔσωσε τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὸν Ισραὴλ ἐκ χειρὸς τῶν Αἰγυπτίων, καὶ εἶδεν Ἰσραὴλ τοὺς Αἰγυπτίους τεθνηκότας παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης. Καὶ εἶδεν Ἰσραὴλ τὴν χεῖρα κραταιὰν δι' ἧς ἐνήργησεν ὁ Κύριος κατὰ τῶν Αἰγυπτίων καὶ ἐφοβήθη ὁ λαὸς τὸν Κύριον, ἐπίστευσε δὲ τῷ Θεῷ καὶ τῷ Μωϋσῇ τῷ θεράποντι αὐτοῦ.

—

ΑΤΖ ΙΑΣΗΡ

Τότε ὅ τε Μωϋσῆς καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἔψαλλον τὴν ᾠδὴν ταύτην τῷ Κυρίῳ, λέγοντες.

Ψαλῶ τῷ Κυρίῳ διότι ὑψίστη ἡ δόξα αὐτοῦ· ἵππον καὶ ἀναβάτην ἔρριψεν εἰς θάλασσαν. Ἰσχύς μου ὁ Θεὸς καὶ πρὸς αὐτὸν ἀπευθύνω τὸν ψαλμόν μου· αὐτὸς ἡ σωτηρία μου· οὗτος ὁ Θεός

אֱלֹהֵי אָבִי   וַאֲרֹמְמֶנְהוּ׃
יְהוָה אִישׁ מִלְחָמָה יְהוָה שְׁמוֹ׃
מַרְכְּבֹת פַּרְעֹה   וְחֵילוֹ יָרָה בַיָּם
וּמִבְחַר שָׁלִשָׁיו טֻבְּעוּ בְיַם־סוּף׃
תְּהֹמֹת יְכַסְיֻמוּ   יָרְדוּ בִמְצוֹלֹת
כְּמוֹ־אָבֶן׃ יְמִינְךָ יְהוָה נֶאְדָּרִי בַּכֹּחַ
יְמִינְךָ יְהוָה   תִּרְעַץ אוֹיֵב׃
וּבְרֹב גְּאוֹנְךָ תַּהֲרֹס קָמֶיךָ
תְּשַׁלַּח חֲרֹנְךָ   יֹאכְלֵמוֹ כַּקַּשׁ׃
וּבְרוּחַ אַפֶּיךָ נֶעֶרְמוּ מַיִם
נִצְּבוּ כְמוֹ־נֵד נֹזְלִים   קָפְאוּ תְהֹמֹת
בְּלֶב־יָם׃ אָמַר אוֹיֵב
אֶרְדֹּף אַשִּׂיג   אֲחַלֵּק שָׁלָל
תִּמְלָאֵמוֹ נַפְשִׁי אָרִיק חַרְבִּי
תּוֹרִישֵׁמוֹ יָדִי׃   נָשַׁפְתָּ בְרוּחֲךָ
כִּסָּמוֹ יָם צָלְלוּ כַּעוֹפֶרֶת
בְּמַיִם אַדִּירִים׃   מִי־כָמֹכָה ׀ בָּאֵלִם
יְהוָה מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ
נוֹרָא תְהִלֹּת   עֹשֵׂה פֶלֶא׃

μου καὶ αὐτὸν δοξάσω, ὁ Θεὸς τοῦ πατρός μου καὶ αὐτὸν ἀνυψώσω. Κύριος, ἀήττητος μαχητής, Ἀδοναὴ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Τὰ ἅρματα τοῦ Φαραὼ καὶ τὰς στρατιὰς αὐτοῦ ἔρριψεν εἰς τὴν θάλασσαν, οἱ δὲ ἐκλεκτοὶ ἀρχηγοὶ αὐτοῦ κατεποντίσθησαν εἰς τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν. Ἄβυσσοι ἐκάλυψαν αὐτούς· ὡς λίθος εἰς τὸν βυθὸν ἔπεσαν. Ἡ δεξιά σου, Κύριε, τρομερὰ ἐν τῇ ἰσχύϊ, ἡ δεξιά σου, Κύριε, θραύει τὸν ἐχθρόν. Καὶ ἐν τῇ ἀπείρῳ μεγαλοσύνῃ σου συντρίβεις τοὺς ὑπεναντίους· ἀποστέλλεις τὴν ὀργήν σου, καὶ κατατρώγει αὐτοὺς ὡς ἄχυρον. Καὶ διὰ τοῦ πνεύματος τοῦ θυμοῦ σου τὰ ὕδατα συνεσωρεύθησαν, τὰ κύματα ὡς τεῖχος διέστησαν, ἐπάγησαν αἱ ἄβυσσοι ἐν τοῖς κόλποις τῆς θαλάσσης. Εἶπεν ὁ ἐχθρός· καταδιώξας θὰ καταλάβω αὐτούς, θὰ διαιρέσω τὰ λάφυρά των, θὰ ἐμπλήσω χαρᾶς τὴν ψυχήν μου, ἀπογυμνώσας τὴν μάχαιρά μου ἡ χείρ μου καταστρέψει αὐτούς. Ἐνεφύσησας τὸ πνεῦμά σου, καὶ ἡ θάλασσα ἐκάλυψεν αὐτούς, ἐβυθίσθησαν ὡς μόλυβδος ἐν ὕδατι σφοδρῷ. Τίς ὅμοιός σοι ἐν δυνατοῖς, Κύριε, τίς ὅμοιός σοι, δεδοξασμένος ἐν ἁγίοις, θαυμαστὸς ἐν δόξαις, ποιῶν θαυμάσια! Ἐξέτεινας τὴν δεξιάν σου, καὶ κατέπιεν αὐτοὺς ἡ γῆ. Ὡδήγησας ἐν τῇ μακροθυμίᾳ σου τὸν λαὸν τοῦ-

נָטִיתָ יְמִינְךָ תִּבְלָעֵמוֹ אָרֶץ׃

נָחִיתָ בְחַסְדְּךָ עַם־זוּ גָּאָלְתָּ

נֵהַלְתָּ בְעָזְּךָ אֶל־נְוֵה קָדְשֶׁךָ׃

שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגָּזוּן חִיל אָחַז

יֹשְׁבֵי פְּלָשֶׁת׃ אָז נִבְהֲלוּ

אַלּוּפֵי אֱדוֹם אֵילֵי מוֹאָב

יֹאחֲזֵמוֹ רָעַד נָמֹגוּ כֹּל יֹשְׁבֵי כְנָעַן׃

תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וָפַחַד

בִּגְדֹל זְרוֹעֲךָ יִדְּמוּ כָּאָבֶן עַד־יַעֲבֹר

עַמְּךָ יְהֹוָה עַד־יַעֲבֹר עַם־זוּ קָנִיתָ׃

תְּבִאֵמוֹ וְתִטָּעֵמוֹ בְּהַר נַחֲלָתְךָ מָכוֹן

לְשִׁבְתְּךָ פָּעַלְתָּ יְהֹוָה מִקְּדָשׁ אֲדֹנָי כּוֹנְנוּ

יָדֶיךָ׃ יְהֹוָה ׀ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד׃

יְהֹוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד׃ יְהֹוָה מַלְכוּתֵיהּ קָאֵם לְעָלַם
וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא׃ כִּי בָא סוּס פַּרְעֹה בְּרִכְבּוֹ
וּבְפָרָשָׁיו בַּיָּם וַיָּשֶׁב יְהֹוָה עֲלֵהֶם אֶת־מֵי הַיָּם וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל הָלְכוּ בַיַּבָּשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם׃

כִּי לַיהֹוָה הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם׃ וְעָלוּ
מוֹשִׁעִים בְּהַר צִיּוֹן לִשְׁפֹּט אֶת הַר

τον, ὃν διέσωσας, συνώδευσας αὐτὸν ἐν τῇ ἰσχύϊ σου εἰς τὸ ἅγιον κατάλυμά σου. Καὶ ἤκουσαν οἱ λαοὶ καὶ ἐταράχθησαν, καὶ ὠδίνας ἔλαβον οἱ κατοικοῦντες τὴν Φιλιστιείμ. Τότε ἐξεπλάγησαν οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ Ἐδὼμ, οἱ ἄρχοντες Μωαβιτῶν ἐκ τρόμου ἐκυριεύθησαν, διελύθησαν οἱ κάτοικοι τῆς Χαναάν. Ἐπιπέσει ἐπ' αὐτοὺς φόβος καὶ τρόμος, ἐν τῷ μεγέθει τοῦ βραχίονός σου ἀπολιθωθήτωσαν μέχρις οὗ παρέλθῃ ὁ λαός σου, Κύριε, μέχρις οὗ παρέλθῃ ὁ λαὸς ὃν ἀπέκτησας. Σὺ ὁδηγήσεις αὐτὸν καὶ ἐγκαταστήσεις εἰς τὸ ὄρος τῆς κληρονομίας σου παρὰ τῷ κατοικητηρίῳ σου, ὅπερ κατήρτισας, Κύριε, ἐν τῷ Ναῷ ἐκείνῳ, ὃν αἱ χεῖρές σου ἔκτισαν. Ὁ Κύριος βασιλεύσει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. (δὶς)

—

Ὅτε εἰσῆλθεν ὁ ἵππος τοῦ Φαραὼ σὺν ταῖς ἁμάξαις καὶ τοῖς ἀναβάταις εἰς θάλασσαν, ἐπήγαγεν ὁ Κύριος ἐπ' αὐτοὺς τὰ ὕδατα τῆς θαλάσσης· οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

Διότι τοῦ Κυρίου ἡ βασιλεία, Αὐτὸς δεσπόζει τῶν ἐθνῶν. Καὶ ἀναβήσονται σωτῆρες εἰς τὸ ὄρος Σιὼν ἵνα ἐκδικάσωσι τὸ ὄρος Ἐσαῦ, καὶ ἔσται τοῦ Κυρίου ἡ βασιλεία.

עֵשָׂו וְהָיְתָה לַיהוָה הַמְּלוּכָה: וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

ועומד החזן לפני התיבה ומתחיל

יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ כִּי לְךָ נָאֶה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד · שִׁיר וּשְׁבָחָה · הַלֵּל וְזִמְרָה · עֹז וּמֶמְשָׁלָה · נֶצַח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת קְדֻשָּׁה וּמַלְכוּת · בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ וּמֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מֶלֶךְ גָּדוֹל וּמְהֻלָּל בַּתִּשְׁבָּחוֹת · אֵל הַהוֹדָאוֹת · אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת · בּוֹרֵא כָּל הַנְּשָׁמוֹת · רִבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים · הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה · מֶלֶךְ אֵל חַי הָעוֹלָמִים אָמֵן:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵיהּ רַבָּא · בְּעָלְמָא דִּי בְרָא כִרְעוּתֵיהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵיהּ וְיַצְמַח פּוּרְקָנֵיהּ וִיקָרֵב מְשִׁיחֵיהּ · (וְיִשַׁכְלֵל הֵיכְלֵיהּ וְיִפְרוֹק עַמֵּיהּ)

Καὶ ἔσται Κύριος βασιλεὺς ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἔσται ΕΙΣ, καὶ ΕΝ τὸ ὄνομα Αὐτοῦ.

ΙΣΤΑΜΠΑΧ

Εἴη δεδοξασμένον, Βασιλεῦ ἡμῶν, ἐσαεὶ τὸ ὄνομά σου, Θεὲ, Βασιλεῦ μέγα καὶ ἅγιε ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ. Διότι Σοὶ, Κύριε, Θεὲ ἡμῶν καὶ Θεὲ τῶν πατέρων ἡμῶν, διὰ παντὸς προσήκει ἡ ᾠδὴ καὶ ὁ αἶνος, ὁ ὕμνος καὶ ὁ ψαλμὸς, ἡ δύναμις καὶ τὸ κράτος, ἡ νίκη καὶ ἡ ὑπεροχὴ, ἡ μεγαλοσύνη, τὸ ἐγκώμιον, ἡ δόξα, ἡ ἁγιότης καὶ ἡ Βασιλεία. Ὀφείλονται δὲ εὐλογίαι καὶ εὐχαριστίαι εἰς τὸ ὄνομά σου τὸ μέγα καὶ ἅγιον. Σὺ ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, Βασιλεῦ μέγα καὶ ἀπεράντως αἰνετὲ, Θεὲ τῶν εὐχαριστιῶν, Κύριε τῶν τερατουργημάτων, Δημιουργὲ ὅλων τῶν ψυχῶν, Κύριε ὅλων τῶν πλασμάτων, εἰς ὃν εὐπρόσδεκτοι εἰσὶν οἱ ψαλμοὶ, Βασιλεῦ ἀθάνατε, ἀμήν.

(Καὶ λέγεται τὸ μικρὸν Καδὶς ὡς ἕπεται.)

Τὸ μέγα τοῦ Θεοῦ ὄνομα δεδοξασμένον καὶ ἡγιασμένον εἴη ἐν τῷ κόσμῳ ὃν κατ' οἰκείαν βούλησιν ἔκτισεν. Ἂς στερεώσῃ Αὐτὸς τὸν Βασιλέα αὐτοῦ, ἀναφύσῃ τὴν ἀπολύτρωσίν του, ἐπισπεύσῃ τὴν ἔλευσιν τοῦ Μεσσίου εἰς τὴν ζωὴν ὑμῶν, εἰς τὰς ἡμέρας

בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יִתְבָּרַךְ· וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵיהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא· לְעֵילָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא שִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחָמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

ואומר הש״ץ בָּרְכוּ אֶת יְהֹוָה הַמְבוֹרָךְ: ואומרים הקהל בלחש

ישתבח ויתפאר שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא· שהוא ראשון והוא אחרון ומבלעדיו אין אלהים· יהי שם יהוה מבורך מעתה ועד עולם ומרומם על כל ברכה ותהלה:

והצבור עונים בָּרוּךְ יְהֹוָה הַמְבוֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד: והחזן חוזר

בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ· עוֹשֶׂה שָׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת הַכֹּל: הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים· וּבְטוּבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית: מָה רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ יְהֹוָה כֻּלָּם בְּחָכְמָה עָשִׂיתָ מָלְאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ: הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמָם לְבַדּוֹ מֵאָז הַמְשֻׁבָּח וְהַמְפוֹאָר וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִימוֹת עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים רַחֵם עָלֵינוּ· אֲדוֹן עֻזֵּנוּ צוּר

ὑμῶν καὶ εἰς τὴν ζωὴν ἁπάσης τῆς οἰκογενείας τοῦ Ἰσραὴλ προθύμως καὶ ἐν τάχει, καὶ εἴπατε, ἀμήν.

Εὐλογημένον τὸ μέγα αὐτοῦ ὄνομα ἐσαεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τοὺς ἅπαντας εἴη εὐλογημένον, αἰνετὸν, δεδοξασμένον, μέγα, ὑπερυψωτὸν, ὑπέρλαμπρον, ὑμνολογητὸν καὶ ἐγκωμιαστὸν τὸ ὄνομα τοῦ Ἁγίου, εὐλογητὸν εἴη ὑπεράνω ὅλων τῶν εὐλογιῶν, ᾠδῶν, αἴνων καὶ παραμυθιῶν τῶν δυναμένων προφερθῆναι ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ εἴπατε Ἀμήν.

(Ὁ ἱερουργὸς λέγει)
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον τὸν εὐλογητόν.
(Ὁ δὲ λαὸς ἀπαντᾷ)
Εὐλογητὸς εἴη Κύριος πάντοτε καὶ ἀεί.
(Ὁ ἱερουργὸς ἐπαναλαμβάνει τὸν στίχον τοῦτον καὶ ἀκολουθεῖ).

8/ Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, Θεὲ ἡμῶν, Βασιλεῦ τοῦ κόσμου, ὁ ποιήσας τὸ φῶς καὶ δημιουργήσας τὸ σκότος, ὁ παρέχων τὴν εἰρήνην καὶ τῷ παντὶ δίδων τὴν ὕπαρξιν, ὁ φωτίζων τὴν γῆν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ δι' ἐλέους, καὶ καθ' ἑκάστην ἀνανεῶν τὴν ἀγαθότητα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν δημιουργίαν. Ὁπόσον μεγάλα τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας καὶ ἡ γῆ πληροῦται ἐκ τῶν δημιουργημάτων σου. Αὐτὸς ἐστὶν ὁ Βασιλεὺς ὁ ὑψωθεὶς προτοῦ ὑπάρξῃ ὁ χρόνος, αὐτὸς ἐστὶ ὁ ὑπερδεδοξασμένος προτοῦ οἱ αἰῶνες καὶ αἱ ἡμέραι ὑπάρξωσιν. Θεὲ τοῦ κόσμου,

מִשְׂגַּבֵּנוּ • מָגֵן יִשְׁעֵנוּ מִשְׂגָּב בַּעֲדֵנוּ : אֵל
בָּרוּךְ גְּדוֹל דֵּעָה • הֵכִין וּפָעַל זָהֳרֵי חַמָּה •
טוֹב יָצַר כָּבוֹד לִשְׁמוֹ • מְאוֹרוֹת נָתַן
סְבִיבוֹת עֻזּוֹ • פִּנּוֹת צְבָאוֹת קְדוֹשִׁים
רוֹמְמֵי שַׁדַּי • תָּמִיד מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל
וּקְדֻשָּׁתוֹ : תִּתְבָּרַךְ יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ בַּשָּׁמַיִם
מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת עַל כָּל שֶׁבַח
מַעֲשֵׂי יָדֶיךָ וְעַל מְאוֹרֵי אוֹר שֶׁיָּצַרְתָּ
הֵמָּה יְפָאֲרוּךָ סֶּלָה :
תִּתְבָּרַךְ לָנֶצַח צוּרֵנוּ • מַלְכֵּנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ
בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים • יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ
לָעַד מַלְכֵּנוּ • יוֹצֵר מְשָׁרְתִים • וַאֲשֶׁר
מְשָׁרְתָיו כֻּלָּם עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם •
וּמַשְׁמִיעִים בְּיִרְאָה יַחַד בְּקוֹל דִּבְרֵי אֱלֹהִים
חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם • כֻּלָּם אֲהוּבִים • כֻּלָּם
בְּרוּרִים • כֻּלָּם גִּבּוֹרִים • כֻּלָּם קְדוֹשִׁים •
כֻּלָּם עוֹשִׂים בְּאֵימָה וּבְיִרְאָה רְצוֹן קוֹנָם •
וְכֻלָּם פּוֹתְחִים אֶת פִּיהֶם בִּקְדֻשָּׁה
וּבְטָהֳרָה • בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה • מְבָרְכִין

διὰ τὴν ἄπειρον εὐσπλαγχνίαν σου, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε τῆς δυνάμεως ἡμῶν, ἀσπὶς τῆς ἡμετέρας σωτηρίας, προάσπισον ἡμᾶς. Ὁ Θεὸς ὁ εὐλογητὸς, ἀπέραντος ἐν τῇ γνώσει, ὁ ἑτοιμάσας τὰς φωτοβόλους ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου· ἀγαθὸς δὲ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ ὀνόματός του, ἔθεσε τοὺς φωστῆρας γύρωθεν τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, τοὺς ἄρχοντας τῶν ἁγίων στρατιῶν, οἵτινες τὸν παντοδύναμον ὑπερυψοῦσιν, ἀδιαλείπτως ἐξαγγέλλοντες τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ἁγιότητα αὐτοῦ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἄνω καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω δι' ὅλα τὰ θαυμάσια ἔργα τῶν χειρῶν σου, καὶ διὰ τοὺς στιλπνοὺς φωστῆρας οὓς ἐποίησας καὶ οἵτινες ἐπίσης δοξάζουσί σε, σέλα.

Εὐλογητὸς ἐσαεὶ, ὁ φρουρὸς ἡμῶν, ὁ βασιλεὺς ἡμῶν, ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ὁ δημιουργὸς τῶν ἁγίων, δεδοξασμένον εἴη τὸ ὄνομά σου διὰ παντὸς, βασιλεῦ ἡμῶν, δημιουργὲ τῶν θεραπόντων σου, οἵτινες ἱστάμενοι ἐπὶ τοῦ ὑψηλοτέρου τόπου τῆς οἰκουμένης, ἔντρομοι καὶ ὁμόθυμοι ἀναπέμπουσιν ὕμνους τῷ Θεῷ τῷ ζῶντι, τῷ Βασιλεῖ τοῦ παντὸς. Πάντες δὲ ἀγαπῶσιν ἀλλήλους, πάντες φωτεινοὶ καὶ καθαροὶ, πάντες ἰσχυροὶ, πάντες ἅγιοι καὶ πάντες ἕτοιμοι ἵνα ἐκτελῶσι μετὰ φόβου καὶ τρόμου τὸ θέλημα τοῦ δημιουργοῦ αὐτῶν. Πάντες δὲ ἀνοίγουσι τὸ στόμα αὐτῶν μεθ' ἁγιότητος, μεθ' ἁγνότητος, μεθ' ὕμνων καὶ ψαλμῳδιῶν, εὐλογοῦσιν, αἰνοῦσι, δοξάζουσιν, ἁγιάζουσιν, ὑπερυψοῦσι καὶ βασιλεί-

מְשַׁבְּחִין · מְפָאֲרִין · וּמַקְדִּישִׁין · וּמַעֲרִיצִין · וּמַמְלִיכִין · אֶת שֵׁם הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא קָדוֹשׁ הוּא · וְכֻלָּם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עוֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה · וְנוֹתְנִים רְשׁוּת זֶה לָזֶה · לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרָם בְּנַחַת רוּחַ בְּשָׂפָה בְרוּרָה וּבִנְעִימָה קְדוֹשָׁה · כֻּלָּם כְּאֶחָד עוֹנִים בְּאֵימָה · וְאוֹמְרִים בְּיִרְאָה · קָדוֹשׁ · קָדוֹשׁ · קָדוֹשׁ יְהוָֹה צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ : וְהָאוֹפַנִּים וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ בְּרַעַשׁ גָּדוֹל מִתְנַשְּׂאִים · לְעֻמָּתָם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים · בָּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָֹה מִמְּקוֹמוֹ : לָאֵל בָּרוּךְ נְעִימוֹת יִתֵּנוּ · לַמֶּלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם זְמִירוֹת יֹאמֵרוּ · וְתִשְׁבָּחוֹת יַשְׁמִיעוּ · כִּי הוּא לְבַדּוֹ מָרוֹם וְקָדוֹשׁ · פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת · עוֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת · בַּעַל מִלְחָמוֹת · זוֹרֵעַ צְדָקוֹת · מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת · בּוֹרֵא רְפוּאוֹת · נוֹרָא תְהִלּוֹת · אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת · הַמְחַדֵּשׁ בְּטוּבוֹ בְּכָל יוֹם

αν ἀποδίδουσιν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου, τοῦ παντοδυνάμου, τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου· καὶ πάντες ὅσοι ἀποδέχονται τὸ ζυγὸν τῆς θείας βασιλείας, ἀλλήλους προσκαλοῦσιν εἰς τὸ ἁγιάζειν τὸν δημιουργὸν αὐτῶν ἡσύχῳ τῷ πνεύματι, δι' ἐκλεκτῶν ῥήσεων καὶ ἐν ἁγιότητος τέρψει, ὁμοθυμαδὸν ἐξομολογούμενοι μετὰ τρόμου, καὶ ἀνακράζοντες μετὰ φόβου· «Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος τῶν δυνάμεων, ὅτι πᾶσα ἡ γῆ πληροῦται ἐκ τῆς δόξης αὐτοῦ» οἱ δὲ Ὀφανὶμ καὶ Χαϊόθ μετὰ τρόμου καὶ μεγάλης κατανύξεως ἐγείρονται καὶ ἱστάμενοι οἱ μὲν ἔναντι τῶν δὲ, λέγουσιν εὐλογημένη ἡ δόξα Κυρίου ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ·

Τῷ εὐλογημένῳ Θεῷ ἡδεῖς μελῳδίας ἀποδίδουσι, τῷ ἀειζώῳ καὶ ἀναλλοιότῳ Βασιλεῖ ἀπευθύνουσιν ὕμνους, διότι αὐτὸς μόνος ὕψιστος καὶ ἅγιός ἐστιν, αὐτὸς κατορθοῖ μεγαλεπίβουλα ἔργα, ποιεῖ ἐξαίσια πράγματα, εἶναι ὁ Κύριος τῶν πολέμων, ἀπονέμει δικαιοσύνην, ἀναφύει σωτηρίας, ποιεῖ ἀπροσδοκήτους ἰάσεις, καὶ ἀξιοῦται τῶν σεβασμιωτέρων αἴνων. Κύριος τῶν θαυμάτων, Αὐτὸς καθεκάστην ἀνανεοῖ τὴν χάριν του ἐν τοῖς ἔργοις τῆς ἀρχικῆς δημιουργίας, ὡς λέγεται· δοξάζεσθαι τὸν ποιήσαντα τοὺς μεγάλους φωστῆρας διότι αἰώνιον τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ ἐτακτοποίησε τοὺς φωστῆρας, οἵτινες χαροποιοῦσι τὸν κόσμον ὃν ἔπλασεν. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ ποιήσας τοὺς φωστῆρας.

תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית ׃ כָּאָמוּר לְעֹשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ ׃ (וְהִתְקִין מְאוֹרוֹת מְשַׂמֵּחַ עוֹלָמוֹ אֲשֶׁר בָּרָא ׃)

בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת ׃

אַהֲבַת עוֹלָם אֲהַבְתָּנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ חֶמְלָה גְדוֹלָה וִיתֵרָה חָמַלְתָּ עָלֵינוּ אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ ׃ בַּעֲבוּר שִׁמְךָ הַגָּדוֹל וּבַעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבָּטְחוּ בָךְ ׃ וַתְּלַמְּדֵמוֹ חֻקֵּי חַיִּים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם ׃ כֵּן תְּחָנֵּנוּ אָבִינוּ אָב הָרַחְמָן ׃ הַמְרַחֵם רַחֵם נָא עָלֵינוּ ׃ וְתֵן בְּלִבֵּנוּ בִינָה לְהָבִין ׃ לְהַשְׂכִּיל ׃ לִשְׁמוֹעַ ׃ לִלְמוֹד וּלְלַמֵּד ׃ לִשְׁמוֹר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דִּבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה ׃ וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ ׃ וְדַבֵּק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ ׃ וְיַחֵד לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ ׃ לְמַעַן לֹא נֵבוֹשׁ וְלֹא נִכָּלֵם וְלֹא נִכָּשֵׁל לְעוֹלָם וָעֶד ׃ כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא בָּטָחְנוּ ׃ נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה

ΛΑΒΑΤ ΟΛΑΜ.

Σὺ ἠγάπησας ἡμᾶς, Κύριε, Θεὲ ἡμῶν, μετ' ἀδιαλείπτου ἀγάπης, μετὰ μεγάλης συμπαθείας καὶ πλειστάκις εὐσπλαγχνίσθης ἡμᾶς, πάτερ Βασιλεῦ ἡμῶν, δι' ἀγάπην τοῦ μεγάλου ὀνόματός σου, καὶ χάριν τῶν πατέρων ἡμῶν τῶν ἐλπισάντων ἐπὶ Σὲ, εἰς οὓς ἐδίδαξας τὸν τρόπον τοῦ καλῶς ζῇν πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ θελήματός σου, μετὰ καθαρᾶς καρδίας. Οὕτως εὐσπλάγχνίσθητι ἡμᾶς, πάτερ ἡμῶν, πάτερ οἰκτίρμων, Σὺ, ὁ ὢν μακρόθυμος, κατὰ χάριν, ἐλέησον ἡμᾶς, ἐνστάλαξον ἐν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν σοφίαν ὅπως γνῶμεν, κατανοήσωμεν, ἀκούσωμεν, μάθωμεν, διδάξωμεν, φυλάξωμεν, ἐκτελέσωμεν καὶ τηρήσωμεν μετ' ἀγάπης πάντας τοὺς λόγους τῆς διδασκαλίας τοῦ νόμου σου. Φώτισον τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν μὲ τὸν Νόμον σου, σύζευξον τὴν καρδίαν ἡμῶν μετὰ τῶν ἐντολῶν σου συνένωσον τὴν θέλησιν ἡμῶν εἰς τὸ ν' ἀγαπῶμεν καὶ φοβώμεθα τὸ ὄνομά σου, ὅπως μὴ συγχύσῃ ἡμᾶς τὸ αἶσχος καὶ τὸ ὄνειδος, καὶ οὐδέποτε παρουσιασθῇ εἰς ἡμᾶς κώλυμά τι, καθ' ὅσον εἰς τὸ ἅγιόν σου ὄνομα, τὸ μέγα, τὸ κραταιὸν, τὸ σεπτὸν ἐνεπιστεύθημεν. Θὰ σκιρτῶμεν καὶ ἀγαλλώμεθα ἐν τῇ σωτηρίᾳ σου, καὶ τὰ ἐλέη σου, Κύριε, Θεὲ ἡμῶν, καὶ ὁ οἰκτιρμός σου δὲν θὰ ἐγκαταλείψωσιν ἡμᾶς διὰ παν-

בִּישׁוּעָתֶךָ ׃ וְרַחֲמֶיךָ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ וַחֲסָדֶיךָ הָרַבִּים ׃ אַל יַעַזְבוּנוּ נֶצַח סֶלָה וָעֶד ׃ מַהֵר וְהָבֵא עָלֵינוּ בְּרָכָה וְשָׁלוֹם ׃ מְהֵרָה מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת כָּל הָאָרֶץ יקח הציציות וּשְׁבוֹר עוֹל הַגּוֹיִם מֵעַל צַוָּארֵנוּ וְהוֹלִיכֵנוּ מְהֵרָה קוֹמְמִיּוּת לְאַרְצֵנוּ ׃ כִּי אֵל פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת אַתָּה ׃ וּבָנוּ בָחַרְתָּ מִכָּל עָם וְלָשׁוֹן ׃ וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל בְּאַהֲבָה ׃ לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְיַחֶדְךָ לְיִרְאָה וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה ׃

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ יְהֹוָה ׀ אֶחָד ׃
ואומר בלחש בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד ׃ פ״כ וְאָהַבְתָּ אֵת יְהֹוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ ׃ וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ ׃ וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ ׃ וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־

τός. Κύριε, σπεῦσον, δὸς ἡμῖν εὐλογίαν καὶ εἰρήνην ταχέως ἐκ τῶν τεσσάρων ἄκρων τῆς γῆς, καὶ θραῦσον τὸν βαρὺν ζυγὸν τῶν καταπιεζόντων ἡμᾶς καὶ ὁδήγησον ἡμᾶς ταχὺ εἰς τὴν γῆν ἡμῶν.* Διότι Θεὸς Σωτὴρ τῆς σωτηρίας Σὺ εἶ, καὶ ἡμᾶς ἐξέλεξας ἐξ ὅλων τῶν λαῶν καὶ ἐξ ὅλων τῶν γλωσσῶν καὶ ἐπλησίασας ἡμᾶς, Βασιλεῦ ἡμῶν, πρὸς τὸ ὄνομά σου τὸ μέγα, μετ' ἀγάπης, ὅπως αἰνῶμέν σε καὶ ὁμολογῶμεν μετὰ φόβου καὶ ἀγάπης Μόνον τὸ ὄνομά σου. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὅστις ἐξέλεξας τὸν λαόν σου Ἰσραὴλ ἐν ἀγάπῃ.

ΣΕΜΑΝ

Ἄκουε Ἰσραὴλ, Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, Κύριος Εἷς ἐστί.

(λέγεται δὲ κατὰ μόνας).

Εὐλογητὸν τὸ ὄνομα τῆς ἐνδόξου αὐτοῦ βασιλείας πάντοτε καὶ ἀεί.

Καὶ ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς δυνάμεώς σου. Καὶ ἔσονται τὰ ῥήματα ταῦτα, ὅσα ἐγὼ σοὶ ἐντέλλομαι σήμερον, ἐν τῇ καρδίᾳ σου. Καὶ θὰ ἐπαναλάβῃς αὐτὰ τοῖς υἱοῖς σου, καὶ λαλήσῃς περὶ αὐτῶν καθήμενος ἐν οἴκῳ, πορευόμενος ἐν ὁδῷ, κοιταζόμενος καὶ δια-

* Το χωρίον τοῦτο καὶ ἄλλα παρόμοια (ἀναγόμενα εἰς τὴν ἔλευσιν τοῦ Μεσσίου, καὶ ἐξανισθέντα ἐκ τῆς παλαιᾶς Γραφῆς) δὲν δύνανται νὰ ἐλαττώσωσι καὶ πραγματικῶς δὲν ἐλαττοῦσι τὴν πρὸς τὴν οἰκείαν πατρίδα πίστιν καὶ ἀγάπην ἑκάστου Ἰσραηλίτου. Ὅρα Πράξεις τοῦ Μεγάλου Ῥαββ. Συνεδρίου τῶν Παρισίων ἐπὶ Ναπολέοντος τοῦ Α'.

יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם
עַל־מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר
אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה
אֶת־יְהוָֹה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־לְבַבְכֶם
וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם
בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ
וְיִצְהָרֶךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ
וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ: הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתֶּה
לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה אַף־יְהוָֹה בָּכֶם
וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר
וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם
מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָֹה
נֹתֵן לָכֶם: וְשַׂמְתֶּם אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־
לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם
לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין
עֵינֵיכֶם: וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם
לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ

νιστάμενος· καὶ περιάψῃς αὐτὰ ὡς ἐνθύμιον ἐπὶ τῆς χειρός σου, καὶ ἔσονται ἀσάλευτα πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν σου. Καὶ θέλεις γράψει αὐτὰ ἐπὶ τὰς φλιὰς τῶν οἰκιῶν καὶ τῶν πυλῶν σου. —

Ἐὰν δὲ ἀκούσητε πάσας τὰς ἐντολὰς τὰς ὁποίας ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον, τὸ ν' ἀγαπᾶτε Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν, καὶ ὑπηρετῆτε αὐτὸν ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ καρδίας, ἐγὼ θέλω δώσει τῇ γῇ ὑμῶν τὸ ὕδωρ καθ' ὥραν πρώϊμόν καὶ ὄψιμον, καὶ θέλετε συλλέξει τὸν σῖτον, τὸν οἶνον καὶ τὸ ἔλαιον ὑμῶν. Θέλω δὲ δώσει εἰς τὸν ἀγρὸν ὑμῶν χόρτον διὰ τὰ κτήνη ὑμῶν καὶ θέλετε φάγει κατὰ κόρον. Προσέξατε μὴ ἡ καρδία ὑμῶν πλανηθῇ καὶ παραβῆτε λατρεύοντες θεοὺς ἀλλοτρίους, καὶ προσκυνήσητε αὐτούς, διότι τότε θὰ ἐξαφθῇ ἡ ὀργὴ τοῦ Κυρίου ἐναντίον ὑμῶν, καὶ θέλει κλείσει τοὺς οὐρανούς, καὶ σεῖς θέλετε στερηθῇ τοῦ ὕδατος, καὶ οὕτως ἡ γῆ δὲν θέλει δώσει τοὺς καρπούς αὐτῆς. Σεῖς δὲ θέλετε ταχέως ἀπομακρυνθῇ ἐκ τῆς ἀγαθῆς ἐκείνης γῆς, τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος θὰ παραχωρήσῃ ὑμῖν. Τοὺς λόγους μου τούτους θέλετε ἐγχαράξει εἰς τὴν καρδίαν καὶ εἰς τὴν ψυχὴν ὑμῶν, θέλετε δὲ περιάψει αὐτοὺς ὡς ἐνθύμιον ἐπὶ τῆς χειρὸς καὶ ἔσονται ἀσάλευτοι πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν. Καὶ θέλετε διδάξει αὐτοὺς εἰς τοὺς υἱούς σας λαλοῦντες μετ' αὐτῶν καθήμενοι ἐν οἴκῳ, πορευόμενοι ἐν ὁδῷ, κοιταζόμενοι καὶ διανιστάμενοι. Καὶ θέλετε γράψει

בְּדַרְכֶּךָ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃ וּכְתַבְתָּם עַל־
מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃ לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם
וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהֹוָה
לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם
עַל־הָאָרֶץ׃

וַיֹּאמֶר יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ
לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם
וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת׃
וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם
אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהֹוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־
תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־
אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם׃ לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם
אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם׃
אֲנִי יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים
אֲנִי יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם׃

וחוזר הש"ץ ה' אלהיכם אמת

αὐτοὺς ἐπὶ τὰς φλοιὰς τῶν οἰκιῶν καὶ τῶν πυλῶν ὑμῶν. Ἵνα μακροημερεύσητε ὑμεῖς καὶ οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς, ἣν ὤμοσε Κύριος εἰς τοὺς πατέρας ὑμῶν νὰ παραχωρήσῃ ὑμῖν μέχρις οὗ ὑπάρχωσιν οἱ οὐρανοὶ ἐπὶ τὴν γῆν.

Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν, λέγων. Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ εἰπὲ αὐτοῖς· ποιησάτωσαν ἑαυτοῖς κράσπεδα ἐπὶ τῶν ἄκρων τῶν ἱματίων αὐτῶν, αὐτοὶ καὶ οἱ ἀπόγονοι αὐτῶν, καὶ βαλέτωσαν ἐπὶ τῶν κρασπέδων σχῖνον ὑακίνθυνον, τοῦτο ἔσεται τὸ Τ σ ι τ σ ι τ καὶ βλέποντες αὐτὸ μνησθήσεσθε πασῶν τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου, καὶ θέλετε ἐκτελεῖ αὐτὰς μὴ διαστρεφόμενοι ὄπισθεν τῆς διανοίας τῶν καρδιῶν ὑμῶν καὶ τῶν ἐντυπώσεων τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν δι' ὧν καὶ παρεκτρέπεσθε· ἵνα μὴ ἐπιλήσμωνες γένησθε πασῶν τῶν ἐντολῶν μου, ἐκτελεῖτε αὐτὰς καὶ ἔσεσθε ἅγιοι τῷ Θεῷ ὑμῶν. Ἐγὼ εἰμὶ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἵνα ἦμαι δι' ὑμᾶς Θεός. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεὸς

אֱמֶת וְיַצִּיב וְנָכוֹן וְקַיָּם וְיָשָׁר
וְנֶאֱמָן וְאָהוּב וְחָבִיב וְנֶחְמָד
וְנָעִים וְנוֹרָא וְאַדִּיר וּמְתוּקָּן וּמְקֻבָּל
וְטוֹב וְיָפֶה הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם
וָעֶד : אֱמֶת אֱלֹהֵי עוֹלָם מַלְכֵּנוּ צוּר
יַעֲקֹב מָגֵן יִשְׁעֵנוּ לְדוֹר וָדוֹר הוּא קַיָּם
וּשְׁמוֹ קַיָּם וְכִסְאוֹ נָכוֹן וּמַלְכוּתוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ
לָעַד קַיֶּמֶת : וּדְבָרָיו חַיִּים וְקַיָּמִים
וְנֶאֱמָנִים וְנֶחֱמָדִים לָעַד וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים :
עַל אֲבוֹתֵינוּ עָלֵינוּ וְעַל בָּנֵינוּ וְעַל
דּוֹרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל דּוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל
עֲבָדֶיךָ : עַל הָרִאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים
דָּבָר טוֹב וְקַיָּם בֶּאֱמֶת וּבֶאֱמוּנָה חוֹק
וְלֹא יַעֲבוֹר : אֱמֶת שָׁאַתָּה הוּא יְהֹוָה
[redacted] וּמַצִּילֵנוּ מֵעוֹלָם הוּא שְׁמֶךָ
וְאֵין לָנוּ עוֹד אֱלֹהִים זוּלָתְךָ סֶלָה :
עֶזְרַת אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם מָגֵן

Ἀληθής, βέβαιος, στερεός, διαρκής, εὐθύς, πιστός, προσφιλής, πολύτιμος, ποθητός, ἡδύς, ἀξιόλογος, ἰσχυρός, εὔτακτος, ἀποδεκτός, ἀγαθὸς καὶ ὡραῖος εἶναι ὁ λόγος οὗτος δι' ἡμᾶς πάντοτε καὶ ἀεί. — Ἀληθὲς ὅτι ὁ Θεὸς τοῦ παντὸς εἶναι ὁ βασιλεὺς ἡμῶν, ὁ φρουρὸς τοῦ Ἰακὼβ καὶ ἀσπὶς τῆς σωτηρίας ἡμῶν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Αὐτὸς καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἶναι αἰώνια, ὁ θρόνος αὐτοῦ στερεός, καὶ τὸ βασίλειον αὐτοῦ καὶ ἡ πίστις ἀΐδια· αἱ δὲ ἐντολαὶ αὐτοῦ εἶναι [redacted]ται καὶ ἐπιθυμηταὶ διὰ παντός, εἰς [redacted] τοὺς πατέρας ἡμῶν, τοὺς υἱοὺς [redacted]ῶν, καὶ εἰς ὅλας τὰς γενεὰς Ἰσ- [redacted]ράποντός σου. Διὰ τοὺς ἀρχαίους καὶ τοὺς τελευταίους, οὗτός ἐστιν ἀγαθὸς λόγος καὶ διαρκὴς μὲ [redacted] θὰ πα- [redacted] τῶν [redacted] τῶν πατέρων ἡμῶν, ὁ σωτὴρ ἡμῶν καὶ σωτὴρ τῶν πατέρων ἡμῶν, φρουρὸς τῆς σωτηρίας ἡμῶν, ἐλευθερωτὴς ἡμῶν καὶ ἡμέτερος λυτρωτής· τοιοῦτον τὸ ὄνομά σου πρὶν γίνῃ ὁ κόσμος, καὶ Θεὸν ἄλλον δὲν ἔχομεν εἰμὴ Σέ, σέλα.

Βοηθὲ τῶν πατέρων ἡμῶν, Σὺ ὑπῆρξας πάντοτε ἡ

מושיע להם ולבניהם אחריהם בכל דור
ודור: ברום עולם מושבך ומשפטיך
וצדקתך עד אפסי ארץ: אמת אשרי
איש שישמע למצותיך ותורתך ודברך
ישים על לבו: אמת שאתה הוא אדון
לעמך ומלך גבור לריב ריבם לאבות
ובנים: אמת אתה הוא ראשון ואתה
הוא אחרון ומבלעדיך אין לנו מלך
גואל ומושיע: אמת ממצרים גאלתנו
ה׳ אלהינו מבית עבדים פדיתנו כל
בכוריהם הרגת ובכורך ישראל גאלת.
וים סוף להם בקעת. וזדים טבעת.
וידידים עברו ים. ויכסו מים צריהם
אחד מהם לא נותר: על זאת שבחו
אהובים ורוממו לאל. ונתנו ידידים
זמירות שירות ותשבחות ברכות
והודאות. למלך אל חי וקים: רם
ונשא גדול גבור ונורא. משפיל גאים
עדי ארץ מגביה שפלים עד מרום. מוציא

ἀσπὶς αὐτῶν, καὶ σωτὴρ οὐχ ἧσσον θὰ ὑπάρχῃς καὶ τῶν ἀπογόνων εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Εἰς τὸ ὑπέρλαμπρον τοῦ παντὸς εἶναι ἡ διαμονή σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου καὶ αἱ ἀποφάσεις σου φθάνουσι μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς. — Ἀληθὲς ὅτι μακάριος ὁ ἄνθρωπος ὁ ὑπακούων εἰς τὰς ἐντολάς σου καὶ ἐπ την καρδίαν τοῦ ὁποίου ὁ νόμος σου καὶ ὁ λόγος σε τίθενται.—Ἀληθὲς ὅτι Σὺ εἶ ὁ Κύριος τοῦ λαοῦ σοι καὶ Θεὸς παντοδύναμος ὑπερασπίζων τὰ δίκαια τῶν τε πατέρων καὶ υἱῶν αὐτοῦ. — Ἀληθὲς ὅτι Σὺ εἶ Πρῶτος καὶ ὁ Ἔσχατος καὶ ὅτι πλὴν Σοῦ δὲν ἔχομε λυτρωτὴν καὶ σωτῆρα.—Ἀληθὲς ὅτι ἐξ Αἰγύπτου ἐξήγαγες ἡμᾶς, Κύριε, Θεὲ ἡμῶν, καὶ ἐκ τῆς δουλεί ἠλευθέρωσας ἡμᾶς — ὅλα τὰ πρωτότοκα αὐτῶν ἐθανάτωσας καὶ τὸν πρωτότοκόν σου Ἰσραὴλ ἔσωσας, δ αὐτὸν τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν διήρεσας· τοὺς ἀλαζόν κατεπόντισας εἰς τὰ βάθη, οἱ δ' ἐκλεκτοί σου διέβησαν τὴν θάλασσαν, καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν ἐκαλύφθησαν ὑπὸ τῶν ὑδάτων καὶ οὐδὲ εἷς ἐξ αὐτῶν ἐσώθη. Διόπερ ᾔνεσαν οἱ φίλοι καὶ ὑπερύψωσαν τὸν Θεόν, οἱ δὲ ἐκλεκτοὶ ἐτόνισαν ψαλμῳδίας, ᾠδάς, ὕμνους, εὐλογίας καὶ εὐχαριστίας εἰς τὸν Βασιλέα Θεὸν τὸν ζῶντα καὶ αἰώνιον, τὸν ὕψιστον, μέγαν, ἰσχυρόν, φοβερόν, τὸν ταπεινοῦντα τοὺς ὑπερηφάνους μέχρι γῆς, τὸν ὑψοῦντα μέχρις οὐρανῶν τοὺς καταδυναστευομένους, τὸν ἀποφυλακίζοντα τοὺς ἐν φυλακαῖς, τὸν ἐλευθεροῦντα τοὺς ταπεινούς, τὸν βοηθοῦντα τοὺς πτωχοὺς καὶ τὸν εἰσα

אֲסִירִים פּוֹדֶה עֲנָוִים עוֹזֵר דַּלִּים ׃ הָעוֹנֶה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּעֵת שַׁוְּעָם אֵלָיו ׃ תְּהִלּוֹת לָאֵל עֶלְיוֹן גּוֹאֲלָם בָּרוּךְ הוּא וּמְבוֹרָךְ ׃ מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם ׃ מִי כָמֹכָה בָּאֵלִם יְהוָה מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה פֶלֶא ׃ שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ גְאוּלִים לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל עַל שְׂפַת הַיָּם יַחַד כֻּלָּם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ יְהוָה יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד ׃ וְנֶאֱמַר גֹּאֲלֵנוּ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה גָּאַל יִשְׂרָאֵל ׃

ועומד ואומר

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים קוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה ׃

κούοντα τοῦ λαοῦ του 'Ισραὴλ καθ' ὃν χρόνον οὗτος ἐπικαλεῖται αὐτόν. Αἶνος ὅθεν τῷ Ὑψίστῳ Θεῷ τῷ ἐλευθερωτῇ αὐτῶν. Εὐλογητὸς εἶ ὁ ἄξιος ἐν εὐλογίας. Ὁ Μωϋσῆς καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρός Σε ἔψαλλον ψαλμὸν μεθ' ὑπερβαλούσης χαρᾶς, ἅπαντες λέγοντες· «τίς ὅμοιός Σοι ἐν δυνατοῖς, Κύριε, τίς ὅμοιός Σοι, δεδοξασμένος ἐν ἁγίοις, θαυμαστὸς ἐν δόξαις, ποιῶν θαυμάσια! » Διὰ νέου ψαλμοῦ ᾔνεσαν τὸ μέγα ὄνομά σου οἱ διασωθέντες ἐπὶ τὰς ἀκτὰς τῆς θαλάσσης, καὶ ὁμοθυμαδὸν ἐγκωμίασαν καὶ ὡμολόγησαν τὴν βασιλείαν σου, λέγοντες· «ὁ Κύριος βασιλεύσει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καὶ ἀλλαχοῦ λέγεται· Σωτὴρ ἡμῶν ὁ Κύριος τῶν στρατιῶν, τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἅγιον τῷ 'Ισραήλ. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Σωτὴρ ἡμῶν.

(Πάντες ἐγείρονται καὶ λέγουσι)

ΑΜΙΔΑ.

Κύριε, ἄνοιξον τὰ χείλη μου, καὶ τὸ στόμα μου ἀγγείλει τοὺς αἴνους σου. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, Θεὸς τοῦ 'Αβραὰμ, Θεὸς τοῦ 'Ισαὰκ, Θεὸς τοῦ 'Ιακὼβ, Θεὲ μεγάλε, ἰσχυρὲ καὶ φοβερὲ, Θεὲ ὕψιστε, μεγαλόθυμε, δημιουργὲ τοῦ παντὸς ὅστις, ἐνθυμούμενος τὰς ἀγαθοποιΐας ἃς μετεχειρίσθης πρὸς τοὺς πατέρας, θέλεις ἀποστείλει τὸν ἐλευθερωτὴν εἰς τοὺς ἀπογόνους αὐτῶν δι' ἀγάπην τοῦ ὀνόματός σου.

בעשרת ימי תשובה אומרים

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים׃

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה מָגֵן אַבְרָהָם׃

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם יְהֹוָה מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ (בקיץ מוֹרִיד הַטָּל ׃) (ובחורף מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם ׃) מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה׃

בעשרת ימי תשובה אומרים

מִי כָמוֹךָ אָב הָרַחֲמָן זוֹכֵר יְצוּרָיו בְּרַחֲמִים לְחַיִּים׃

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה מְחַיֶּה הַמֵּתִים׃

בחזרת העמידה השליח צבור אומר

נַקְדִּישָׁךְ וְנַעֲרִיצָךְ כְּנוֹעַם שִׂיחַ סוֹד שַׂרְפֵי קֹדֶשׁ ׃ הַמְשַׁלְּשִׁים לְךָ קְדוּשָּׁה וְכֵן כָּתוּב עַל יַד נְבִיאָךְ וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר ׃ קָדוֹשׁ ׃ קָדוֹשׁ ׃ קָדוֹשׁ ׃

יהוה

(Κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς μετανοίας προστίθεται ὁ ἑξῆς στίχος.)

Μνήσθητι δοῦναι ἡμῖν ζωήν, Βασιλεῦ, ὁ εὐαρεστούμενος δοῦναι ζωήν· γράψον ἡμᾶς ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς δι' ἀγάπην σου, ὦ ἀθάνατε Θεέ.

Βασιλεῦ, βοηθὲ, σωτὴρ καὶ ὑπερασπιστά. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὑπερασπιστὰ τοῦ 'Αβραάμ.

Σὺ εἶσαι δυνατὸς πάντοτε, Κύριε, Σὺ ἀνεγείρεις τοὺς νεκροὺς, καὶ μέγας εἶσαι ἐν τῷ σώζειν (τὸ θέρος λέγεται) Σὺ διατάττεις ἵνα πίπτῃ ἡ δρόσος (τὸν δὲ χειμῶνα ἀντὶ τούτου λέγεται.) Σὺ διατάττεις ἵνα πνέῃ ὁ ἄνεμος καὶ πίπτῃ ἡ βροχὴ, - διατρέφεις τοὺς ζῶντας μετ'εὐσπλαγχνίας, ἀνεγείρεις τοὺς νεκροὺς μὲ ἄπειρον ἔλεος, ὑποστηρίζεις τοὺς πεσόντας, ἰατρεύεις τοὺς ἀσθενεῖς, ἐλευθερόνεις τοὺς πεφυλακισμένους καὶ διατηρεῖς τὴν πίστιν εἰς τοὺς ἐν τῇ κόνει κοιμωμένους. Τίς ὡς Σὺ, Κύριε τῶν δυνάμεων; Τίς ὅμοιός σοι, Βασιλεῦ, ὁ δίδων τὸν θάνατον καὶ χορηγῶν τὴν ζωὴν, ὁ ποιῶν ἵν' ἀναφύσῃ σωτηρία;

(Κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς μετανοίας λέγεται)

Τίς ὡς Σὺ, πάτερ οἰκτίρμων, ὁ ἐνθυμούμενος τὰ πλάσματά σου μετ' εὐσπλαγχνίας, ἵνα χορηγήσῃς αὐτοῖς τὴν ζωήν.

Καὶ πιστὸς εἶ Σὺ, ἵνα ἐξαναστήσῃς τοὺς νεκρούς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ ἐξανιστῶν τους νεκρούς.

(Κατὰ τὴν ἐπανάληψιν τῆς 'Αμιδᾶ, ὁ ἱερουργὸς προστίθησιν).

'Ημεῖς ἁγιάζομέν σε καὶ ἀνυψοῦμεν τὴν δύναμίν σου, διὰ τοῦ αὐτοῦ μελῳδικοῦ καὶ μυστηριώδους ἤχου τῶν ἁγίων Σεραφὶμ δι' οὗ διακηρύττουσί Σε ἅγιον, ὡς γέγραπται διὰ τοῦ Προφήτου σου. Καὶ ἐκφωνοῦσιν ὁ εἷς πρὸς τὸν ἄλλον λέγοντες· " ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος ἐστὶ Κύριος τῶν δυνάμεων, πᾶσα ἡ

יְהוָה צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: לְעֻמָּתָם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים · בָּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ: וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר · יִמְלֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה · (כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה) · בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הָאֵל הַקָּדוֹשׁ: (בעשרת ימי תשובה אומרים הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ):

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמְלַמֵּד לֶאֱנוֹשׁ בִּינָה ·

במוצאי שבת ובמוצאי יום טוב אומרים

אַתָּה חוֹנַנְתָּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מַדָּע וְהַשְׂכֵּל · אַתָּה אָמַרְתָּ לְהַבְדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל וּבֵין אוֹר לְחֹשֶׁךְ · וּבֵין יִשְׂרָאֵל לָעַמִּים · וּבֵין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה · כְּשֵׁם שֶׁהִבְדַּלְתָּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֵעַמֵּי הָאֲרָצוֹת וּמִמִּשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה · כַּךְ פְּדֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִשָּׂטָן רָע · וּמִפֶּגַע רָע · וּמִכָּל גְּזֵירוֹת קָשׁוֹת וְרָעוֹת הַמִּתְרַגְּשׁוֹת לָבֹא בָעוֹלָם:

וְחָנֵּנוּ מֵאִתְּךָ דֵּעָה וּבִינָה וְהַשְׂכֵּל · בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה חוֹנֵן הַדָּעַת:

γῆ πληροῦται τῆς δόξης αὐτοῦ. Καὶ οἱ μὲν ἔναντι τῶν ἄλλων λέγουσιν. «Εὐλογημένη ἡ δόξα τοῦ Κυρίου ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ. Καὶ ἐν τοῖς ἁγίοις λόγοις σου γέγραπται· Ὁ Κύριος βασιλεύσει εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ ὁ Θεός σου, Σιών, βασιλεύσει εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ἀλληλούϊα.

Σὺ εἶ ἅγιος καὶ τὸ ὄνομά σου ἅγιόν, καὶ οἱ ἅγιοι αἰνέσουσί σε καθεκάστην ἡμέραν, σέλα, διότι Θεὸς, βασιλεὺς μέγας καὶ ἅγιος εἶ Σύ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ ἅγιος Θεός.

(Κατὰ δὲ τὰς ἡμέρας τῆς μετανοίας λέγεται βασιλεὺς ἀντὶ Θεός).

Σὺ ὁ δωρούμενος τὴν γνῶσιν τῷ ἀνθρώπῳ καὶ τὴν παιδείαν τῷ θνητῷ ἀναδεικνύων.

(Τὸ ἑσπέρας κατὰ τὸ τέλος τοῦ Σαββάτου λέγεται).

Σὺ ἐχάρισας ἡμῖν, Κύριε, Θεὲ ἡμῶν, τὴν γνῶσιν καὶ τὴν διάνοιαν, Σὺ διέταξας ἡμῖν νὰ διακρίνωμεν τὴν ἁγίαν ἡμέραν ἀπὸ τὴν ἐργάσιμον, τὸ φῶς ἀπὸ τὸ σκότος, τὸν Ἰσραὴλ ἀπὸ τὰ ἄλλα ἔθνη, τὴν ἑβδόμην ἀπὸ τὰς λοιπὰς ἐργασίμους ἡμέρας, καὶ ἐπειδὴ διέκρινας ἡμᾶς, Κύριε Θεὲ ἡμῶν, μεταξὺ τῶν ἐθνῶν καὶ τῶν φυλῶν τῆς γῆς, οὕτω λύτρωσον καὶ διάσωσον ἡμᾶς ἀπὸ πονηρὸν ἀντίδικον, ἀπὸ ἀπαίσιον συμβὰν καὶ ἀπὸ πάσας τὰς δεινὰς καὶ ὀλεθρίας συμπτώσεις αἵτινες ἐπέρχονται εἰς τὸν κόσμον.

Καὶ χάρισον ἡμῖν τὴν γνῶσιν, τὴν διάνοιαν καὶ τὴν σύνεσιν. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ χαρίζων τὴν γνῶσιν.

הֲשִׁיבֵנוּ אָבִינוּ לְתוֹרָתֶךָ וְקָרְבֵנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ ׃ וְהַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הָרוֹצֶה בִּתְשׁוּבָה ׃

סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ ׃ מְחוֹל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ ׃ כִּי אֵל טוֹב וְסַלָּח אַתָּה ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה חַנּוּן הַמַּרְבֶּה לִסְלוֹחַ ׃

רְאֵה נָא בְעָנְיֵנוּ וְרִיבָה רִיבֵנוּ וּמַהֵר לְגָאֳלֵנוּ גְאוּלָה שְׁלֵמָה לְמַעַן שְׁמֶךָ ׃ כִּי אֵל גּוֹאֵל חָזָק אַתָּה ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל ׃

בתענית צבור אומר כאן שליח צבור עננו

רְפָאֵנוּ יְהוָה וְנֵרָפֵא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִוָּשֵׁעָה כִּי תְהִלָּתֵנוּ אַתָּה ׃ וְהַעֲלֵה אֲרוּכָה וּמַרְפֵּא לְכָל תַּחֲלוּאֵינוּ וּלְכָל מַכְאוֹבֵינוּ וּלְכָל מַכּוֹתֵינוּ כִּי אֵל רוֹפֵא רַחֲמָן וְנֶאֱמָן אַתָּה ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל ׃

Ἀνάφερε ἡμᾶς, πάτερ ἡμῶν, εἰς τὸν Νόμον σου· Βασιλεῦ ἡμῶν, πλησίασον ἡμᾶς εἰς τὴν λατρείαν σου, καὶ ἐπίστρεψον ἡμᾶς ἐν πλήρει μετανοίᾳ ἐνώπιόν σου. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ ἀποδεχόμενος τὴν μετάνοιαν.

Πάτερ ἡμῶν, συγχώρησον ἡμῖν τὰς ἐλλείψεις, ἔσο μακρόθυμος δι' ἡμᾶς, Βασιλεῦ ἡμῶν, διότι ἡμάρτομεν, καθότι Θεὸς ἀγαθὸς καὶ ἀνεξίκακος Σὺ εἶ. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ μακρόθυμος ἐν τῷ συγχωρεῖν.

Ἴδε εὐμενῶς τὴν θλίψιν ἡμῶν καὶ ὑπεράσπισον τὰ δίκαια ἡμῶν, σπεῦσον ἵνα ἐλευθερώσῃς ἡμᾶς διὰ πλήρους ἐλευθερίας χάριν τοῦ ὀνόματός σου, διότι Θεὸς ἐλευθερωτὴς καὶ ἰσχυρὸς Σὺ εἶ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ἐλευθερωτὰ τοῦ Ἰσραήλ.

(Κατὰ τὰς ἐπισήμους νηστευτίμους ἡμέρας ὁ ἱερουργὸς λέγει ἐνταῦθα τὸ "Ἀνένου")

Ἀνάρρωσον ἡμᾶς, Κύριε, καὶ θέλομεν ἀναρρώσει, σῶσον ἡμᾶς καὶ θέλομεν σωθῆ, διότι Σὺ εἶ ὁ πρὸς ὃν ἀποτείνομεν τοὺς αἴνους ἡμῶν, χάρισον ἡμῖν τὴν ὑγείαν καὶ τὴν ἴασιν εἰς πάσας τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, εἰς πάσας τὰς ὀδύνας ἡμῶν, καὶ εἰς πάσας τὰς πληγὰς ἡμῶν, διότι Θεὸς ἰώμενος, ἐλεήμων καὶ πιστὸς Σὺ εἶ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ θεραπεύων τοὺς ἀσθενεῖς τοῦ λαοῦ σου Ἰσραήλ.

בקיץ אומר

בָּרְכֵנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֵינוּ וּבָרֵךְ שְׁנָתֵנוּ בְּטַלְלֵי רָצוֹן בְּרָכָה וּנְדָבָה וּתְהִי אַחֲרִיתָהּ חַיִּים וְשָׂבָע וְשָׁלוֹם כַּשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת לִבְרָכָה · כִּי אֵל טוֹב וּמֵטִיב אַתָּה וּמְבָרֵךְ הַשָּׁנִים · בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים:

ובחורף אומר

בָּרֵךְ עָלֵינוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֶת כָּל מִינֵי תְבוּאָתָהּ לְטוֹבָה וְתֵן טַל וּמָטָר לִבְרָכָה עַל כָּל פְּנֵי הָאֲדָמָה · וְרַוֵּה פְּנֵי תֵבֵל וְשַׂבַּע אֶת הָעוֹלָם כֻּלּוֹ מִטּוּבָךְ · וּמַלֵּא יָדֵינוּ מִבִּרְכוֹתֶיךָ וּמֵעוֹשֶׁר מַתְּנוֹת יָדֶיךָ · שָׁמְרָה וְהַצִּילָה שָׁנָה זוֹ מִכָּל דָּבָר רָע · וּמִכָּל מִינֵי מַשְׁחִית · וּמִכָּל מִינֵי פּוּרְעָנוּת · וַעֲשֵׂה לָהּ תִּקְוָה טוֹבָה וְאַחֲרִית שָׁלוֹם · חוּס וְרַחֵם עָלֶיהָ וְעַל כָּל תְּבוּאָתָהּ וּפֵרוֹתֶיהָ · וּבָרְכָהּ בְּגִשְׁמֵי רָצוֹן בְּרָכָה וּנְדָבָה · וּתְהִי

(Κατὰ μὲν τὸ θέρος λέγεται).

Εὐόδωσον ἡμᾶς, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν εἰς ὅλα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν, καὶ εὐλόγησον τὸ ἔτος ἡμῶν μὲ τερπνὴν δρόσον, μὲ εὐλογίαν καὶ ἐλευθεριότητα, καὶ ἔστω τὸ τέλος αὐτοῦ συνωδευμένον μὲ ζωὴν, ἀφθονίαν καὶ εἰρήνην ὡς εἰς τὰ καλὰ καὶ εὐλογημένα ἔτη, διότι Θεὸς ἀγαθὸς καὶ εὐεργέτης Σὺ εἶ, καὶ εὐλογεῖς τὰ ἔτη. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ εὐλογῶν τὰ ἔτη.

(Κατὰ δὲ τὸν χειμῶνα λέγομεν)

Εὐλόγησον δι' ἡμᾶς, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὸ ἔτος τοῦτο καὶ ὅλας τὰς συγκομιδὰς αὐτοῦ, ἐπ' ἀγαθῷ, καὶ χάρισον ἐν εὐλογίᾳ, δρόσον καὶ βροχὴν εἰς ὅλην τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς, πότισον αὐτὴν καὶ δαψίλευσον ἐπὶ τὸν κόσμον ὅλον τὰ ἀγαθά σου, πλήρωσον δὲ τὰς χεῖρας ἡμῶν ἐκ τῶν εὐχῶν σου καὶ τῶν πλουσίων δωρεῶν τῆς χειρός σου, διαφύλαξον καὶ σῶσον τὸ ἔτος τοῦτο ἐκ παντὸς κακοῦ, ἐκ πάσης καταστροφῆς καὶ οἱουδήποτε δεινοῦ, χάρισον εἰς τὸ ἔτος τοῦτο τὴν ἐλπίδα αἰσίου μέλλοντος καὶ εἰρηνικὸν τέλος, ποίησον εὐσπλαγχνίαν καὶ ἔλεος κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτοῦ δι' ὅλας τὰς συγκομιδὰς καὶ ὀπώρας, εὐλόγησον αὐτὸ μὲ ἀφθόνους βροχὰς, μὲ εὐχὰς καὶ μακροθυμίας, καὶ προώρισον τὸ τέλος αὐτοῦ μὲ ζωὴν, δαψίλειαν καὶ εἰρήνην, ὡς ἐπὶ τὰ εὐλογημένα

אַחֲרִיתָהּ חַיִּים וְשָׂבָע וְשָׁלוֹם כַּשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת לִבְרָכָה · כִּי אֵל טוֹב וּמֵטִיב אַתָּה וּמְבָרֵךְ הַשָּׁנִים · בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים :

תְּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתֵנוּ וְשָׂא נֵס לְקַבֵּץ גָּלֻיּוֹתֵנוּ וְקַבְּצֵנוּ יַחַד מְהֵרָה מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ לְאַרְצֵנוּ : בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה מְקַבֵּץ נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

הָשִׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרִאשׁוֹנָה · וְיוֹעֲצֵינוּ כְּבַתְּחִלָּה · וְהָסֵר מִמֶּנּוּ צָרָה יָגוֹן וַאֲנָחָה · וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ מְהֵרָה אַתָּה יְהוָֹה לְבַדְּךָ בְּרַחֲמִים בְּצֶדֶק וּבְמִשְׁפָּט · בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט : (בעשרת ימי תשובה אומרים הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט :)

לַמַּלְשִׁינִים וְלַמִּינִים אַל תְּהִי תִקְוָה וְכָל הַזֵּדִים כְּרֶגַע יֹאבֵדוּ · וְכָל אֹיְבֶיךָ וְכָל שׂוֹנְאֶיךָ מְהֵרָה יִכָּרֵתוּ · וְכָל עֹשֵׂי רִשְׁעָה מְהֵרָה תְעַקֵּר וּתְשַׁבֵּר וּתְכַלֵּם וְתַכְנִיעֵם בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ ·

ἔτη, διότι Θεὸς ἀγαθὸς καὶ εὐεργέτης Σὺ εἶ, καὶ εὐλογεῖς τὰ ἔτη. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ εὐλογῶν, τὰ ἔτη.

Σάλπισον τὴν μεγάλην σάλπιγγα τὴν ἀναγγέλλουσαν τὴν ἐλευθερίαν ἡμῶν, ὕψωσον τὴν σημαίαν ὅπως συνέλθωμεν ἐκ τῆς δουλείας ἡμῶν, καὶ ἕνωσον ἡμᾶς ταχέως ἐκ τῶν τεσσάρων ἄκρων τῆς γῆς, ὅπως ὁδηγήσης ἡμᾶς εἰς τὰς γαία ἡμῶν.(*) Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ συναθροίζων τοὺς ἐξορίστους τοῦ λαοῦ του Ἰσραήλ.

Ἐπανάγαγε τοὺς δικαστὰς ἡμῶν ὡς πρότερον, τοὺς συμβούλους ἡμῶν ὡς ἐξ ἀρχῆς, ἀφαίρεσον ἀφ' ἡμῶν τὴν λύπην καὶ τὴν θλίψιν, καὶ βασίλευσον ταχέως ἐφ' ἡμῶν Σὺ μόνος, Κύριε, μετ' ἐλέους, μετ' ἐπιεικείας καὶ δικαιοσύνης. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, Βασιλεῦ, ὁ ἀγαπῶν τὴν ἐπιείκειαν καὶ τὴν δικαιοσύνην.

Κατὰ δὲ τὰς ἡμέρας τῆς μετανοίας λέγεται, "Βασιλεῦ τῆς δικαιοσύνης.)„

Οὐδεμίαν ἐχέτωσαν ἐλπίδα οἱ (ἀνεπιδέκτου μετανοίας) συκοφάνται, ἅπαντες δὲ οἱ ὑπερήφανοι ἐν ἀκαρεῖ ἀπωλεσθήτωσαν, πάντες οἱ ἐχθροί σου καὶ οἱ μισοῦντές σε ἐξολοθρευθήτωσαν, οἱ δὲ ποιοῦντες πονηρὰς πράξεις ταχέως διασκορπισθήτωσαν καὶ τα-

---

* Ὅρα σημ. ἐν σελ. 115.

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה שׁוֹבֵר אֹיְבִים וּמַכְנִיעַ זֵדִים:

עַל הַצַּדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל שְׁאֵרִית עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל זִקְנֵיהֶם וְעַל פְּלֵיטַת בֵּית סוֹפְרֵיהֶם וְעַל גֵּרֵי הַצֶּדֶק וְעָלֵינוּ יֶהֱמוּ נָא רַחֲמֶיךָ יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בֶּאֱמֶת וְשִׂים חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם וּלְעוֹלָם לֹא נֵבוֹשׁ כִּי בְךָ בָּטָחְנוּ ׃ וְעַל חַסְדְּךָ הַגָּדוֹל בֶּאֱמֶת נִשְׁעָנְנוּ ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה מִשְׁעָן וּמִבְטָח לַצַּדִּיקִים:

תִּשְׁכּוֹן בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וְכִסֵּא דָוִד עַבְדְּךָ מְהֵרָה בְּתוֹכָהּ תָּכִין ׃ וּבְנֵה אוֹתָהּ בִּנְיַן עוֹלָם בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה בּוֹנֵה יְרוּשָׁלָיִם:

אֶת צֶמַח דָּוִד עַבְדְּךָ מְהֵרָה תַצְמִיחַ ׃ וְקַרְנוֹ תָּרוּם בִּישׁוּעָתֶךָ ׃ כִּי לִישׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ כָּל הַיּוֹם ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה מַצְמִיחַ קֶרֶן יְשׁוּעָה:

πεινωθήτωσαν. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ συντρίβων τοὺς ἐχθροὺς καὶ ταπεινῶν τοὺς ὑπερηφάνους.

Χάριν τῶν δικαίων, τῶν εὐλαβῶν, τῶν λειψάνων τοῦ λαοῦ σου Ἰσραήλ, τῶν γερόντων αὐτῶν, τοῦ ὑπολοίπου τῶν συγγραφέων αὐτῶν, τῶν δικαίων προσηλιτῶν καὶ ἡμῶν αὐτῶν, ποίησον εὐσπλαγχνίαν, Κύριε, Θεὲ ἡμῶν, καὶ χορήγησον γενναίαν ἀμοιβὴν εἰς πάντας τοὺς ἐλπίζοντας μετ' ἀληθείας εἰς τὸ ὄνομά σου, καὶ δὸς ἡμῖν μέρος μεταξὺ αὐτῶν, ἵνα μὴ λάβωμεν ἀφορμὴν νὰ αἰσχυνθῶμεν, διότι εἰς Σὲ ἐλπίζομεν, καὶ ἐπὶ τὴν ἄκραν σου εὐσπλαγχνίαν ἀληθῶς στηριζόμεθα. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ ὢν τὸ στήριγμα καὶ ἡ ἐλπὶς τῶν δικαίων.

Οἴκησον ἐν τῇ πόλει σου τῇ Ἱερουσαλὴμ ὡς ὑπεσχέθης καὶ τὸν θρόνον τοῦ Δαυῒδ προθύμως ἑδραίωσο, ἐν αὐτῇ, οἰκοδόμησον αὐτὴν δι' αἰωνίας οἰκοδομῆς ταχέως εἰς τὰς ἡμέρας ἡμῶν. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ οἰκοδομῶν τὴν Ἱερουσαλήμ.

Βλαστησάτω ταχέως ὁ γόνος τοῦ Δαυῒδ τοῦ θεράποντός σου, καὶ τὸ διάδημα αὐτοῦ ὑψωθήτω τῇ βοηθείᾳ σου, διότι καθ' ἑκάστην ἐλπίζομεν ἐπὶ τὴν σωτηρίαν σου. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ ἀναφύων τὸ βασίλειον τῆς σωτηρίας.

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ אָב הָרַחֲמָן חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ ׃ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ ׃ כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת וְתַחֲנוּנִים אָתָּה ׃ וּמִלְּפָנֶיךָ מַלְכֵּנוּ רֵיקָם אַל תְּשִׁיבֵנוּ ׃ חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ וּשְׁמַע תְּפִלָּתֵנוּ ׃

בתענית היחיד אומר כאן עננו

עֲנֵנוּ אָבִינוּ עֲנֵנוּ בְּיוֹם צוֹם הַתַּעֲנִית הַזֶּה כִּי בְצָרָה גְדוֹלָה אֲנַחְנוּ אַל תֵּפֶן לְרִשְׁעֵנוּ וְאַל תִּתְעַלַּם מַלְכֵּנוּ מִבַּקָּשָׁתֵנוּ הֱיֵה נָא קָרוֹב לְשַׁוְעָתֵנוּ טֶרֶם נִקְרָא אֵלֶיךָ אַתָּה תַעֲנֶה נְדַבֵּר וְאַתָּה תִשְׁמַע כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר וְהָיָה טֶרֶם יִקְרָאוּ וַאֲנִי אֶעֱנֶה עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וַאֲנִי אֶשְׁמַע כִּי אַתָּה יְהֹוָה פּוֹדֶה וּמַצִּיל וְעוֹנֶה וּמְרַחֵם בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה הָעוֹנֶה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּעֵת צָרָה ׃

כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה ׃

רְצֵה יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְלִתְפִלָּתָם שְׁעֵה וְהָשֵׁב הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם מְהֵרָה בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי

Κύριε, Θεὲ ἡμῶν, πάτερ ἐλεήμων, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς ἡμῶν, καὶ λάβε οἶκτον καὶ ἔλεος δι' ἡμᾶς· δέχθητι ἀσμένως καὶ εὐμενῶς τὴν προσευχὴν ἡμῶν, διότι Θεὸς εἶ, ὁ εἰσακούων τῶν προσευχῶν καὶ τῶν δεήσεων, καὶ ἀπὸ προσώπου σου, Βασιλεῦ ἡμῶν, οὐδεὶς ἐπιστρέφει κενός. Ἐλέησον ἡμᾶς, εἰσάκουσον ἡμῶν, καὶ ἐπάκουσον τῶν δεήσεων ἡμων, διότι Σὺ εἰσακούεις τῆς προσευχῆς ἑκάστου στόματος. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ εἰσακούων τῶν προσευχῶν.

(ὁ νηστεύων ἰδιώτης μετὰ τὰς προηγουμένας λέξεις "ἐπάκουσον τῶν δεήσεων ἡμῶν." προστίθησιν),

Εἰσάκουσον ἡμῶν, πάτερ ἡμῶν, εἰσάκουσον ἡμῶν κατὰ τὴν νηστεύσιμον ταύτην ἡμέραν, διότι ἐν μεγάλῃ ὀδύνῃ διατελοῦμεν. Μὴ ἐπιβλέψῃς εἰς τὰ ἁμαρτήματα ἡμῶν μὴ ἀποκρυφθῇς, βασιλεῦ ἡμῶν, ἐνῷ δεόμεθά σου, πλησίασον μάλιστα ἵνα ἀκούσῃς τῆς κραυγῆς ἡμῶν. Προτοῦ καλέσωμέν Σε, εἰσάκουσον ἡμῶν, ἄκουσον δὲ ἡμῶν προτοῦ λαλήσωμεν, ὡς γέγραπται. Καὶ συμβήσεται ὅτι πρὶν ἢ ὑπ' αὐτῶν ἐπικληθῶ, θὰ εἰσακούσω αὐτῶν, ἐνῷ εἰσέτι λαλοῦσι, ἐγὼ ἀκούω· διότι Σὺ Κύριε, δύνασαι νὰ ἐλευθερώσῃς, σώσῃς, εἰσακούσῃς, καὶ οἰκτείρῃς ἐν παντὶ χρόνῳ θλίψεως καὶ συμφορᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ εἰσακούων τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ ἐν ἡμέραις θλίψεως.

Ἔσο εὐμενής, Κύριε, Θεὲ ἡμῶν, πρὸς τὸν λαόν σου τὸν Ἰσραήλ, καὶ εἰσάκουσον τῶν δεήσεων αὐτοῦ· ἀνακαίνισον τὴν ἱεροτελεστίαν ἐν τῷ Ναῷ τῆς οἰκήσεώς σου, τὰς δὲ προσφορὰς τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τὰς δεήσεις αὐτῶν μετὰ σπουδῆς καὶ ἀγάπης πρόσ-

לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ׃

בראש חדש אומרים

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֹא יַגִּיעַ יֵרָאֶה וְיֵרָצֶה׃ יִשָּׁמַע יִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ׃ זִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ׃ וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדָּךְ׃ וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לִפְלֵטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים׃ בְּיוֹם רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה׃ לְרַחֵם בּוֹ עָלֵינוּ וּלְהוֹשִׁיעֵנוּ׃ זָכְרֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה׃ וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה׃ וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים טוֹבִים׃ בִּדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים׃ חוּס וְחָנֵּנוּ וַחֲמוֹל וְרַחֵם עָלֵינוּ׃ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ׃ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה׃

וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים׃ תַּחְפּוֹץ בָּנוּ וְתִרְצֵנוּ וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן׃

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד׃ צוּרֵנוּ צוּר חַיֵּינוּ וּמָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא׃ לְדֹר וָדֹר נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ׃ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ

δεξαι εὐμενῶς, καὶ ἔστω διαρκῶς ἀρεστὴ ἡ λατρεία τοῦ λαοῦ σου Ἰσραήλ.

(Κατὰ τὰς νεομηνίας λέγεται).

Θεὲ ἡμῶν καὶ Θεὲ τῶν πατέρων ἡμῶν, εὐδόκησον ἵνα ἐνώπιόν σου ἀναβῇ, ἀνέλθῃ, ἀφιχθῇ, φανερωθῇ, γίνῃ εὐάρεστος, γίνῃ ἀκουστὴ, φημισθῇ καὶ τύχῃ μνείας ἡ μνήμη ἡμῶν καὶ ἡ μνήμη τῶν πατέρων ἡμῶν, ἡ μνήμη Ἱερουσαλὴμ τῆς πόλεώς σου καὶ ἡ μνήμη τοῦ Μεσσίου υἱοῦ Δαυΐδ τοῦ θεράποντός σου καὶ ἡ μνήμη ἅπαντος τοῦ λαοῦ σου τοῦ Ἰσραὴλ, ἐν σωτηρίᾳ, ἐν ἀγαθῷ, ἐν χάριτι καὶ ἐν οἰκτιρμοῖς καὶ ἐλέῳ, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην τοῦ Ῥόσ-χόδεσ (νεομηνίας) καὶ εὐσπλαγχνισθῇς καὶ σώσῃς ἡμᾶς. Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, Θεὲ ἡμῶν, ἐν ἀγαθῷ, ἐπίσκεψον ἡμᾶς ἐν εὐλογίᾳ, καὶ σῶσον ἡμᾶς ἐν εὐζωΐᾳ διὰ λόγου σωτηρίας καὶ εὐσπλαγχνίας. Συγχώρησον ἡμᾶς, οἴκτειρον καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, σῶσον δὲ ἡμᾶς διότι πρὸς Σὲ οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν ἀτενίζουσι, καὶ διότι Σὺ εἶ Θεὸς, Βασιλεὺς ἐλεήμων καὶ μακρόθυμος.

Καὶ Σὺ διὰ τοὺς ἀπείρους οἰκτιρμούς σου εὐαρεστήθητι ἵνα εὐμενῶς εἰσακούσῃς ἡμῶν, καὶ ἴδωσιν οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν τὴν ἐπάνοδόν σου ἐν Σιὼν, μετ' εὐσπλαγχνίας. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐπαναγάγων τὴν Θεότητά σου ἐν Σιών.

Ὁμολογοῦμεν ἐνώπιόν σου ὅτι Σὺ εἶ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας, φρουρὸς ἡμῶν, φύλαξ τῆς ζωῆς ἡμῶν καὶ ἀσπὶς τῆς σωτηρίας ἡμῶν. Σὲ θέλομεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας αἰνεῖ καὶ ἀνυμνεῖ διὰ τὴν ζωὴν ἡμῶν τὴν εἰς χεῖράς σου παραδοθεῖσαν, τὰς ψυχὰς ἡμῶν

הַפְּקוּדוֹת לָךְ · וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ · וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם · הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ · הַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ · כִּי מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ׃

מודים דרבנן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ · אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר · יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית · בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ · כֵּן תְּחַיֵּינוּ וּתְחָנֵּנוּ · וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ · לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ · וּלְעָבְדְּךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם · עַל שֶׁאֲנוּ מוֹדִים לָךְ · בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת׃ ע״כ

בחנוכה ובפורים אומרים כאן על הנסים

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא תָּמִיד שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ לְעוֹלָם וָעֶד וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה׃

בעשרת ימי תשובה אומרים

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ׃

וִיהַלְלוּ וִיבָרְכוּ אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל בֶּאֱמֶת לְעוֹלָם כִּי טוֹב הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ

τὰς εἰς σὲ κατατεθείσας, τὰ θαυμάσια ἅπερ καθεκάστην ποιεῖς ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τὰς ἀδιαλείπτους εὐεργεσίας ἃς ἐν παντὶ χρόνῳ δαψιλεύεις ἡμῖν καθ' ἑσπέραν, πρωῒαν καὶ μεσημβρίαν. Πανάγαθε! τὰ ἐλέη σου τέλος δὲν ἔχουσιν. Ἐλεήμων! αἱ εὐσπλαγχνίαι σου δὲν ἔχουσι πέρας, διότι πάντοτε εἰς Σὲ ἐλπίζομεν.

ΜΟΔΗΜ ΔΕ ΡΑΒΑΝΑΝ.

Ὁμολογοῦμεν ἐνώπιόν σου ὅτι Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ὁ Θεὸς παντὸς πλάσματος, πλάστης ἡμῶν καὶ πλάστης πάντων τῶν παναρχαίων ποιημάτων. Ἡμεῖς προσφέρομεν εὐλογίας καὶ αἴνους εἰς τὸ ὄνομά σου τὸ μέγα καὶ ἅγιον, διότι ἔδωκας ἡμῖν τὴν ζωὴν καὶ τὴν ὕπαρξιν, οὕτω δὲ ἐξακολούθησον νὰ παρέχῃς ἡμῖν τὴν αὐτὴν ζωὴν καὶ νὰ πληροῖς ἡμᾶς χάριτος. Συνάθροισον τοὺς ἐξορίστους ἡμῶν ἐν τῷ νάρθηκι τοῦ Ἱεροῦ σου, ὅπως τηρῶμεν τὰς ὁδηγίας σου, καὶ ἐκτελῶμεν τὸ θέλημά σου, καὶ σὲ ὑπηρετῶμεν μὲ ἁγνὴν καρδίαν ὡς σοὶ ὁμολογοῦμεν. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς εἰς ὃν ἀνήκουσιν οἱ αἶνοι.

(Κατὰ τὰς ἑορτὰς Χανουκᾶ καὶ Πουρὴμ λέγεται Ἀλ-ἀνισήμ).

Καὶ πρὸ πάντων εἴη εὐλογημένον, ὑπερηψούμενον καὶ ὑπερύμνητον ἀεὶ τὸ ὄνομά σου, Βασιλεῦ ἡμῶν αἰώνιε, ἅπαντες δὲ οἱ ζῶντες αἰνέσουσί Σε, σέλα.

(Κατὰ δὲ τὰς δέκα ἡμέρας τῆς μετανοίας λέγεται).

Καὶ γράψον ἐν βίβλῳ ζωῆς ἅπαντας τοὺς υἱοὺς τῆς διαθήκης σου).

Καὶ αἰνέσουσι καὶ εὐλογήσουσι τὸ ὄνομά σου τὸ μέγα ἀληθῶς διὰ παντὸς, διότι ὁ ἀγαθὸς Θεὸς τῆς

וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה הָאֵל הַטּוֹב · בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת׃

בחזרת השליח צבור בתפלת שחרית ובמנחה של תענית אומר׃

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בָּרְכֵנוּ בַּבְּרָכָה הַמְּשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו כֹּהֲנִים עַם קְדוֹשֶׁךָ כָּאָמוּר׃ יְבָרֶכְךָ יְהֹוָה וְיִשְׁמְרֶךָ׃ יָאֵר יְהֹוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ׃ יִשָּׂא יְהֹוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם׃ וְשָׂמוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַאֲנִי אֲבָרְכֵם׃

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חַיִּים חֵן וָחֶסֶד צְדָקָה וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ וּבָרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ תּוֹרָה וְחַיִּים אַהֲבָה וָחֶסֶד צְדָקָה וְרַחֲמִים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרוֹב עֹז וְשָׁלוֹם ·

בעשרת ימי תשובה אומרים

וּבְסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה וִישׁוּעָה וְנֶחָמָה וּגְזֵרוֹת טוֹבוֹת נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם׃

σωτηρίας καὶ τῆς βοηθείας ἡμῶν, πάντοτε, ὦ ἀγαθὲ Θεὲ, Σὺ εἶ. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα ἐστὶ ἀγαθὸν, καὶ Σοὶ μόνον ἀνήκει ὁ αἶνος.

(Κατὰ τὴν ἐπανάληψιν τῆς ἀμιδᾶ, ὁ ἱερουργὸς ἀπαγγέλλει τὴν εὐχὴν ταύτην τῶν ἱερέων).

Θεὲ ἡμῶν καὶ Θεὲ τῶν πατέρων ἡμῶν, εὐλόγησον ἡμᾶς διὰ τῆς τριπλῆς εὐλογίας σου εἰς τὸν νόμον γραφείσης διὰ Μωϋσέως τοῦ θεράποντός σου, καὶ ἀπαγγελθείσης διὰ τοῦ Ἀαρὼν καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ, τῶν ἱερέων τῆς ἱερατικῆς σου φυλῆς, ὡς γέγραπται. Εὐλογήσῃ σε ὁ Κύριος καὶ διαφυλάξῃ σε. Διαλάμψῃ ὁ Κύριος τὸ φῶς τοῦ προσώπου του ἐπὶ σὲ καὶ δωρήσῃ σοι τὴν χάριν. Στρέψῃ ὁ Θεὸς τὸ πρόσωπόν σου πρός σὲ καὶ ἐμβάλῃ ἐν σοὶ τὴν εἰρήνην. Καὶ θέσωσι τὸ ὄνομά μου ἐπὶ τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἐγὼ εὐλογήσω αὐτούς.

Δὸς τὴν εἰρήνην, τὴν εὐημερίαν, τὴν εὐλογίαν, τὴν ζωὴν, τὴν χάριν, τὸ ἔλεος, τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν εὐσπλαγχνίαν σου ἡμῖν καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου Ἰσραὴλ, εὐλόγησον ἡμᾶς, ἅπαντας ὁμοῦ μὲ τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, διότι διὰ τοῦ αὐτοῦ φωτὸς ἔδωκας ἡμῖν, Κύριε, Θεὲ ἡμῶν, τὸν Νόμον καὶ τὴν ζωὴν, τὴν ἀγάπην καὶ τὸ ἔλεος, τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν εὐσπλαγχνίαν, τὴν εὐλογίαν καὶ τὴν εἰρήνην. Εὐαρεστήθητι νὰ εὐλογήσῃς ἡμᾶς καὶ νὰ εὐλογήσῃς ἅπαντα τὸν λαόν σου τὸν Ἰσραὴλ ἐν καρτερίᾳ καὶ εἰρήνῃ.

(Κατὰ τὰς δέκα ἡμέρας τῆς μετανοίας λέγεται)

Καὶ ἐν βίβλῳ ζωῆς, εὐλογίας, εἰρήνης, εὐημερίας, σωτηρίας, παραμυθίας καὶ αἰσίων διαταγμάτων, νὰ μνημονευθῶμεν καὶ καταγραφῶμεν ἐνώπιόν σου, ἡμεῖς τε καὶ ἅπας ὁ λαός σου Ἰσραὴλ ἐν εὐζωΐᾳ καὶ εἰρήνῃ.

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בַּשָּׁלוֹם אָמֵן: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן
לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:
אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וְשִׂפְתוֹתַי מִדַּבֵּר
מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם
וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה פְּתַח לִבִּי
בְּתוֹרָתֶךָ וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי
וְכָל הַקָּמִים עָלַי לְרָעָה מְהֵרָה הָפֵר
עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחְשְׁבוֹתָם עֲשֵׂה לְמַעַן
שְׁמָךְ עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינָךְ עֲשֵׂה לְמַעַן
תּוֹרָתָךְ עֲשֵׂה לְמַעַן קְדוּשָּׁתָךְ לְמַעַן
יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי:
יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ
יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי: עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו
הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ εὐλογῶν τὸν λαόν σου τὸν Ἰσραὴλ ἐν εἰρήνῃ, ἀμήν. Οἱ λόγοι τοῦ στόματός μου καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου ἔστωσαν εὐπρόσδεκτοι ἐνώπιόν σου, Κύριε, φρουρὲ καὶ σῶτέρ μου.

Θεέ μου, φύλαξον τὴν γλῶσσάν μου ἐκ κακολογίας, καὶ τὰ χείλη μου ἐξ ἀπατηλῶν λόγων· σιγησάτω ἡ ψυχή μου ἐνώπιον τῶν περιφρονούντων με, καὶ ἡ ψυχή μου ἔστω ταπεινὴ ὡς χοῦς ἐνώπιον πάντων. Ἄνοιξον τὴν καρδίαν μου πρὸς διάγνωσιν τοῦ νόμου σου, καὶ ἂς σπεύσῃ ἡ ψυχή μου τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐντολῶν σου· τὰς δὲ βουλὰς τῶν ἐπιβουλευόντων με ἑτοίμως διασκέδασον καὶ σύγχυσον τὰς διανοίας αὐτῶν. Ποίησον τοῦτο δι' ἀγάπην τοῦ ὀνόματός σου, ποίησον τοῦτο διὰ τὴν δεξιάν σου, ποίησον τοῦτο διὰ τὸν νόμον σου, ποίησον τοῦτο διὰ τὴν ἁγιότητά σου, ὅπως ἐπιχαρῶσιν οἱ φίλοι σου· σῶσόν με διὰ τῆς δεξιᾶς σου καὶ ἐπάκουσόν μου. Οἱ λόγοι τοῦ στόματός μου καὶ τῆς καρδίας μου ἡ μελέτη, ἔστωσαν εὐπρόσδεκτοι ἐνώπιόν σου, Κύριε, φρουρὲ καὶ σῶτέρ μου. Ὁ ποιῶν τὴν εἰρήνην εἰς τοὺς οὐρανούς, ἐπιχύσει διὰ τὸ ἔλεός του τὴν εἰρήνην ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐφ' ὅλου τοῦ Ἰσραήλ, καὶ εἴπατε ἀμήν.

בעשרת ימי תשובה אומרים אבינו מלכנו שחרית ומנחה קודם נפילת אפים · ובשבת אין אומרים חטאנו · מחול · קרע · מחוק · מחה :

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָטָאנוּ לְפָנֶיךָ :

אָ"מַ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אַתָּה :

אָ"מַ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ :

אָ"מַ חַדֵּשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה :

אָ"מַ בַּטֵּל מֵעָלֵינוּ כָּל גְּזֵירוֹת קָשׁוֹת וְרָעוֹת :

אָ"מַ בַּטֵּל מַחְשְׁבוֹת שׂוֹנְאֵינוּ :

אָ"מַ הָפֵר עֲצַת אוֹיְבֵנוּ :

אָ"מַ כַּלֵּה כָּל צַר וּמַשְׂטִין מֵעָלֵינוּ :

אָ"מַ כַּלֵּה דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָה וְרָעָב וּשְׁבִי וּבִזָּה וּמַשְׁחִית וּמַגֵּפָה וְשָׂטָן וְיֵצֶר הָרָע וְחוֹלָאִים רָעִים מִבְּנֵי בְרִיתֶךָ :

אָ"מַ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוֹלֵי עַמֶּךָ :

אָ"מַ מְנַע מַגֵּפָה מִנַּחֲלָתֶךָ :

אָ"מַ זְכוֹר כִּי עָפָר אֲנַחְנוּ :

אָ"מַ מְחוֹל וּסְלַח לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ :

אָ"מַ קְרַע רוֹעַ גְּזַר דִּינֵנוּ :

אָ"מַ מְחוֹק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים כָּל שִׁטְרֵי חוֹבוֹתֵינוּ :

(Κατὰ τὰς δέκα ἡμέρας τῆς μετανοίας λέγεται τὸ ἑξῆς ἀβίνου μαλκένου· ἄν δὲ ἐντὸς αὐτῶν συμπέσῃ Σάββατον ἐξαιροῦνται οἱ στίχοι μ ε χ ὸ λ, κ ε ρ α ν, μ ε χ ό κ καὶ μ ε χ έ).

Πάτερ ἡμῶν, βασιλεῦ ἡμῶν, ἡμαρτήσαμεν ἐνώπιόν σου.

Πάτερ ἡμῶν, βασιλεῦ ἡμῶν, οὐδεὶς δι' ἡμᾶς οὐράνιος βασιλεὺς ἢ Σύ.

Πάτερ ἡμῶν, βασιλεῦ ἡμῶν, ποίησον ὑπὲρ ἡμῶν, πρὸς χάριν τοῦ ὀνόματός σου.

Πάτερ ἡμῶν, βασιλεῦ ἡμῶν, ἀνανέωσον δι' ἡμᾶς, αἴσιον τὸ νέον ἔτος.

Πάτερ ἡμῶν, βασιλεῦ ἡμῶν, ἀπάλλαξον ἡμᾶς ἀπὸ δεινῶν καὶ ὀλεθρίων ἀποφάσεων.

Πάτερ ἡμῶν, βασιλεῦ ἡμῶν, κατάστρεψον τὰς ῥαδιουργίας τῶν μισούντων ἡμᾶς.

Πάτερ ἡμῶν, βασιλεῦ ἡμῶν, ἐκμηδένισον τὰ σχέδια τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.

Πάτερ ἡμῶν, βασιλεῦ ἡμῶν, ἀπομάκρυνον ἀφ' ἡμῶν πάντα διώκτην καὶ ἐχθρόν.

Πάτερ ἡμῶν, βασιλεῦ ἡμῶν, ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ λοιμοῦ, βιαίου θανάτου, δυστυχημάτων, λιμοῦ, δουλείας, ἁρπαγῆς, λύμης, ἐπιδημίας, διαβολῆς, πειρασμοῦ καὶ πάσης ἄλλης ἀνιάτου νόσου.

Πάτερ ἡμῶν, βασιλεῦ ἡμῶν, θεράπευσον τοὺς νοσοῦντας τοῦ λαοῦ σου.

Πάτερ ἡμῶν, βασιλεῦ ἡμῶν, ῥῦσαι τὴν κληρονομίαν σου ἀπὸ ὀλέθρου.

Πάτερ ἡμῶν, βασιλεῦ ἡμῶν, μνήσθητι ὅτι χοῦς εἴμεθα.

Πάτερ ἡμῶν, βασιλεῦ ἡμῶν, συγχώρησον ἡμῖν ἅπαντα τὰ ἁμαρτήματα ἡμῶν.

Πάτερ ἡμῶν, βασιλεῦ ἡμῶν, ἀφαίρεσον πᾶν τὸ ὀλέθριον ἐκ τοῦ πεπρωμένου ἡμῶν.

Πάτερ ἡμῶν, βασιλεῦ ἡμῶν, διάγραψον ἐν τῇ ἄκρᾳ εὐσπλαγχνίᾳ σου τὴν μνήμην τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν.

אָ"מַ מְחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵנוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ :

אָ"מַ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים :

אָ"מַ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר פַּרְנָסָה וְכַלְכָּלָה :

אָ"מַ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר מְחִילָה וּסְלִיחָה וְכַפָּרָה :

אָ"מַ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר גְּאוּלָה וִישׁוּעָה :

אָ"מַ זָכְרֵנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב מִלְּפָנֶיךָ :

אָ"מַ הַצְמַח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקָרוֹב :

אָ"מַ הָרֵם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ :

אָ"מַ וְהָרֵם קֶרֶן מְשִׁיחֶךָ :

אָ"מַ הַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ :

אָ"מַ שְׁמַע קוֹלֵנוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ :

אָ"מַ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעֲנֵנוּ :

אָ"מַ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ :

אָ"מַ אַל תְּשִׁיבֵנוּ רֵיקָם מִלְּפָנֶיךָ :

אלו הם הימים שאין נופלים על פניהם לא שחרית ולא מנחה ואין בהם תחנה · שבת · ראש חדש · כל ימי ניסן · פסח שני · ל"ג לעומר ומנחה שלפניהם · מר"ח סיון עד ה' ימים אחר שבועות · ט' באב · ט"ו באב ומנחה שלפניהם · ערב ראש השנה · מערב כפור עד סוף תשרי · חנוכה · ט"ו בשבט · פורים · י"ד וט"ו של אדר ראשון ומנחה שלפניהם · ובשחל מילה בב"הכנסת ומלין בתוך הקהלה · ובשיש חתן בב"הכנסת :

Πάτερ ἡμῶν, βασιλεῦ ἡμῶν, διάγραψον καὶ ἀπάλειψον ἀπ' ἔμπροσθέν σου τὰ παραπτώματα ἡμῶν.

Πάτερ ἡμῶν, βασιλεῦ ἡμῶν, γράψον ἡμᾶς ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς.

Πάτερ ἡμῶν, βασιλεῦ ἡμῶν, γράψον ἡμᾶς ἐν τῇ βίβλῳ τῆς τροφῆς καὶ ἀφθονίας.

Πάτερ ἡμῶν, βασιλεῦ ἡμῶν, γράψον ἡμᾶς ἐν τῇ βίβλῳ τῆς συγνώμης, τῆς ἐπιεικείας καὶ τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν.

Πάτερ ἡμῶν, βασιλεῦ ἡμῶν, γράψον ἡμᾶς ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ἀπολυτρώσεως καὶ τῆς σωτηρίας.

Πάτερ ἡμῶν, βασιλεῦ ἡμῶν, μνήσθητι ἡμῶν ἐν εὐμενίᾳ.

Πάτερ ἡμῶν, βασιλεῦ ἡμῶν, ποίησον ταχέως τὴν σωτηρίανἡμῶν.

Πάτερ ἡμῶν, βασιλεῦ ἡμῶν, ὕψωσον τὸ στέμμα τοῦ λαοῦ σου τοῦ Ἰσραήλ.

Πάτερ ἡμῶν, βασιλεῦ ἡμῶν, ὕψωσον τὸ στέμμα τοῦ Μεσσίου σου.

Πάτερ ἡμῶν, βασιλεῦ ἡμῶν, ἐπίστρεψον ἡμᾶς ἐν ἀληθεῖ μετανοίᾳ.

Πάτερ ἡμῶν, βασιλεῦ ἡμῶν, ἄκουσον τῆς φωνῆς ἡμῶν, καὶ ποίησον εἰς ἡμᾶς ἔλεος καὶ εὐσπλαγχνίαν.

Πάτερ ἡμῶν, βασιλεῦ ἡμῶν, ποίησον πρὸς χάριν σου, ἂν οὐχὶ δι' ἡμᾶς.

Πάτερ ἡμῶν, βασιλεῦ ἡμῶν, πρόσδεξαι μετ' ἐλέους καὶ εὐαρεσκείας τὴν δέησιν ἡμῶν.

Πάτερ ἡμῶν, βασιλεῦ ἡμῶν, κάμε ἵνα μὴ δεόμεθά σου εἰς μάτην.

(Νεφιλὰτ Ἀπάϊμ δὲν λέγεται τὸ σάββατον, τὴν νεομηνίαν, τὸν μῆνα Νισὰν, πέσαχ σενὶ, λὰγ λαόμερ, τὰς 5 ἡμέρας πρὸ καὶ 5 ἡμέρας μετὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Σαβουὸθ, 9 καὶ 15 Ἀβ, ἔρεβ Ρὸς Ἀσχνὰ, ἔρεβ Κιποὺρ μέχρι τέλους Τισρῆ, τὰ Ἐγκαίνια, 15 Σεβὰτ, 14 καὶ 15 Ἀδὰρ, καὶ τέλος τυχούσης περιτομῆς ἐν τῇ Συναγωγῇ καὶ παρευρέσεως ἐν αὐτῇ νεονυμφίου.)

לשני וחמישי

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים וּמִתְנַהֵג
בַּחֲסִידוּת מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ מַעֲבִיר
רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן ׃ מַרְבֶּה מְחִילָה לַחַטָּאִים
וּסְלִיחָה לַפּוֹשְׁעִים ׃ עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל
בָּשָׂר וְרוּחַ ׃ לֹא כְרָעָתָם לָהֶם גּוֹמֵל ׃ אֵל
הוֹרֵתָנוּ לוֹמַר מִדּוֹת שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה ׃ זְכוֹר
לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה ׃ כְּמוֹ
שֶׁהוֹדַעְתָּ לֶעָנָו מִקֶּדֶם וְכֵן כָּתוּב בְּתוֹרָתָךְ ׃
וַיֵּרֶד יְהוָֹה בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא
בְשֵׁם יְהוָֹה וְשָׁם נֶאֱמַר ׃
וַיַּעֲבֹר יְהוָֹה עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא ׃ יְהוָֹה ׀ יְהוָֹה
אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב
חֶסֶד וֶאֱמֶת ׃ נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא
עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה ׃

ליום שני

אַנְשֵׁי אֱמוּנָה אָבָדוּ ׃ בָּאִים בְּכֹחַ
מַעֲשֵׂיהֶם ׃ גִּבּוֹרִים לַעֲמוֹד בַּפֶּרֶץ ׃
דּוֹחִים אֶת הַגְּזֵירוֹת ׃ הָיוּ לָנוּ לְחוֹמָה ׃

(Κατὰ δευτέραν καὶ πέμπτην λέγεται).

Θεὲ, Βασιλεῦ, ὁ καθήμενος ἐπὶ θρόνου ἐλέους, ὁ φερόμενος εὐσπλάγχνως, ὁ ἀφιέμενος τὰ ἁμαρτήματα τοῦ λαοῦ σου καὶ βαθμηδὸν ἐξαλείφων αὐτὰ, ὁ προθύμως συγχωρῶν τοὺς ἁμαρτάνοντας καὶ μακροθυμῶν ἐπὶ τοὺς πταίοντας, ὁ ποιῶν ἐλεημοσύνας πρὸς ὅλα τὰ πλάσματα καὶ πνεύματα, ὁ μὴ ἀνταποδίδων τὸ κακὸν ὅπερ πρέπει αὐτοῖς, ὦ Θεὲ, ὁ διδάξας ἡμᾶς νὰ προφέρωμεν τὰ δεκατρία σου προσόντα, μνήσθητι σήμερον τῆς συνθήκης τῆς συστάσεως περὶ αὐτῶν, ὡς ἐφανέρωσας τὸ πάλαι εἰς τὸν ταπεινὸν προφήτην καὶ καθὰ γέγραπται ἐν τῷ νόμῳ σου. Καὶ Κύριος κατέβη ἐν νεφέλῃ καὶ παρέστη μετ' αὐτοῦ ἐκεῖ, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα Κυρίου· αὐτόθι δὲ λέγεται·

Καὶ διῆλθε Κύριος ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ ἐκάλεσε Αδονάη, Αδονάη! Κύριος ὁ Θεὸς οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος, πολυέλεος καὶ ἀληθινὸς, τηρεῖ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ δέκα αἰῶνας, ἀνέχεται ἀνομίαν, πταῖσμα καὶ ἁμάρτημα, καὶ συγχωρεῖ.

(Καὶ κατὰ μὲν δευτέραν λέγεται)

Ἐξέλιπον οἱ ἄνδρες οἱ πιστοὶ, οἱ ὑπὲρ ἡμῶν ἐμφανιζόμενοι ἐν τῇ ἰσχύϊ τῶν πράξεων αὐτῶν, οἱ ἥρωες ἐκεῖνοι οἱ ἱστάμενοι εἰς τὰ προπύργια, οἱ ἀποκρούοντες τὰς ἀπαισίους ἀποφάσεις. Ἦσαν δι' ἡμᾶς ὀχυρώματα καὶ φραγμοὶ ἐν ἡμέραις τῆς θείας ὀργῆς.

וּלְמַחְסֶה בְּיוֹם זַעַם׃ זוֹעֲכִים אַף בְּלַחֲשָׁם • חֵמָה עָצְרוּ בְּשַׁוְעָם׃ טֶרֶם קְרָאוּךָ עֲנִיתָם • יוֹדְעִים לַעֲתוֹר וּלְרַצּוֹת׃ כְּאָב רִחַמְתָּ לְמַעֲנָם • לֹא הֱשִׁיבוֹתָ פְּנֵיהֶם רֵיקָם׃ מֵרוֹב עֲוֹנֵינוּ אֲבַדְנוּם • נֶאֶסְפוּ מֶנּוּ בַּחֲטָאֵינוּ׃ סָעוּ הֵמָּה לִמְנוּחוֹת • עָזְבוּ אוֹתָנוּ לַאֲנָחוֹת׃ פַּסּוּ גוֹדְרֵי גָּדֵר • צוֹמְתוּ מְשִׁיבֵי חֵמָה׃ קָמִים בַּפֶּרֶץ אַיִן • רְאוּיִם לְרַצּוֹתְךָ אָפְסוּ׃ שׁוֹטַטְנוּ בְּאַרְבַּע פִּנּוֹת • תְּרוּפָה לֹא מָצִינוּ׃ שַׁבְנוּ אֵלֶיךָ בְּבֹשֶׁת פָּנֵינוּ • לְשַׁחֲרָךְ אֵל בְּעֵת צָרוֹתֵינוּ׃

ואומרים אל מלך

ליום חמישי

תָּמַהְנוּ מֵרָעוֹת • תָּשַׁשׁ כֹּחֵנוּ מִצָּרוֹת׃ שַׁחְנוּ עַד לִמְאוֹד • שָׁפַלְנוּ עַד עָפָר׃ רַחוּם כָּךְ הִיא מִדָּתֵנוּ • קְשֵׁי עוֹרֶף וּמַמְרִים אֲנַחְנוּ׃ צָעַקְנוּ בְּפִינוּ חָטָאנוּ • פְּתַלְתּוֹל וְעִקֵּשׁ לִבֵּנוּ׃ עֶלְיוֹן רַחֲמֶיךָ מֵעוֹלָם • סְלִיחָה עִמְּךָ הִיא׃ נִחַם עַל

הרעה

Κατεπράϋνον τὸν θυμὸν τοῦ Θεοῦ διὰ τῶν ταπεινῶν αὐτῶν προσευχῶν, τὴν ὀργήν του ἐμαλάκυνον διὰ τῶν ἐνθέρμων ἱκεσιῶν αὐτῶν. Πρὶν ἢ καλέσωσί σε εἰσήκουας αὐτῶν, διότι ἐγίνωσκον ἱκετεύειν καὶ κινεῖν εἰς οἶκτον. Χάριν αὐτῶν, ὡς πατὴρ εὐσπλαγχνίζεσο ἡμᾶς, καὶ οὐδέποτε ἐπέστρεφον κενοὶ ἀπ' ἔμπροσθέν σου. Ἀπωλέσαμεν αὐτοὺς διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν πλημμελήματα, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἐξέλιπον ἀφ' ἡμῶν. Αὐτοὶ ἀπῆλθον ἐν τόπῳ ἀναπαύσεως, ἡμᾶς ἐγκαταλιπόντες ἐν τόπῳ στεναγμῶν. Ἐτελεύτησαν οἱ οἰκοδομοῦντες τὸ προπύργιον, ἐξέλιπον οἱ ἐξιλεωταὶ τοῦ θυμοῦ. Δὲν ὑπάρχει πλέον ὁ περιφρουρήσων ἡμᾶς, δὲν ὑφίσταται πλέον ὁ δυνάμενος νὰ ἐξιλεώσῃ Σε. Περιπλανώμενοι εἰς τὰ τέσσαρα μέρη τοῦ κόσμου, θεραπείαν δὲν εὑρίσκομεν. Πρὸς Σὲ λοιπὸν ἐπιστρέφομεν τεταραγμένοι ἐπὶ τοῦ αἴσχους, ἵνα ζητήσωμέν Σε ἐν ἡμέραις τῶν δεινῶν ἡμῶν.

(ἐπαναλαμβάνεται τὸ "Θεὲ Βασιλεῦ")

(Κατὰ δὲ τὴν πέμπτην λέγεται).

Κατέστημεν βλάκες ὑπὸ τῶν δυστυχημάτων, ἡ δύναμις ἡμῶν ἐξησθένισεν ὑπὸ τῶν συμφορῶν. Ἐξεπέσαμεν ὁλοσχερῶς, ἐταπεινώθημεν μέχρις ἐδάφους. Εὔσπλαγχνε, αὕτη ἐστὶν ἡ θέσις ἡμῶν, ἐπίμονες καὶ ἀπειθεῖς εἴμεθα. Διὰ στόματος ἀνακράζομεν «ἡμάρτομεν» ἀλλὰ μοχθηρὰ καὶ διεφθαρμένη εἶναι ἡ καρδία ἡμῶν. Ὕψιστε, αἰώνια τὰ ἐλέη σου εἰσίν, ἡ εὐσπλαγχνία συνοδεύει Σέ. Μεταμελήθητι διὰ τὸ

הָרָעָה • מַטֵּה כְלַפֵּי חֶסֶד ׃ לֹא תִתְעַלַּם בְּעִתּוֹת כָּאֵל • כִּי בְצָרָה גְדוֹלָה אֲנַחְנוּ ׃ יוֹדַע לְעֵינֵי הַכֹּל • טוּבְךָ וְחַסְדְּךָ עִמָּנוּ ׃ חֲתוֹם פִּי שָׂטָן • וְאַל יַשְׂטִין עָלֵינוּ ׃ זְעוֹם בּוֹ וְיִדּוֹם • וְיַעֲמוֹד מֵלִיץ טוֹב לְצַדְּקֵנוּ • הוּא יַגִּיד יָשְׁרֵנוּ ׃ דְּרָכֶיךָ רַחוּם וְחַנּוּן • גִּלִּיתָ לְנֶאֱמַן בַּיִת ׃ בְּבַקְּשׁוֹ אָז מִלְּפָנֶיךָ • אֱמוּנָתְךָ הוֹדַעְתָּ לוֹ ׃

ואומרים אל מלך

לשני וחמישי

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ • אַל תַּעַשׂ עִמָּנוּ כָּלָה • תֹּאחֵז יָדְךָ בְּמִשְׁפָּט ׃ בְּבוֹא תוֹכֵחָה נֶגְדְּךָ • שְׁמֵנוּ מִסִּפְרְךָ אַל תִּמַח ׃ גִּשְׁתְּךָ לַחֲקוֹר מוּסָר • רַחֲמֶיךָ יְקַדְּמוּ רָגְזֶךָ ׃ דַּלּוּת מַעֲשִׂים בְּשׁוּרְךָ • קָרֵב צֶדֶק מֵאֵלֶיךָ ׃ הוֹרֵנוּ בְּזַעֲקֵנוּ לָךְ • צַו יְשׁוּעָתֵנוּ בְּמַפְגִּיעַ ׃ וְתָשִׁיב שְׁבוּת אָהֳלֵי תָם • פְּתָחָיו רְאֵה כִּי שָׁמֵמוּ ׃ זְכוֹר נְאֻמַת עֵדוּת לֹא תִשָּׁכַח מִפִּי זַרְעוֹ ׃ חוֹתֵם

ἐπενεχθὲν ἡμῖν κακὸν, διότι πρὸς τὸ ἔλεος τείνεις. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀφ' ἡμῶν ἐν καιροῖς οἷοι οἱ παρόντες, καθ' οὓς εἰς μεγάλα δεινὰ εὑρισκόμεθα. Γένοιτο γνωστὴ τοῖς πᾶσιν ἡ πρὸς ἡμᾶς ἀγαθότης καὶ μακροθυμία σου. Φράξον τὸ στόμα τοῦ ἐχθροῦ, ἵνα μὴ ἐγείρῃ καθ' ἡμῶν διαβολὰς, ὀργίσθητι κατ' αὐτοῦ καὶ σιγησάτω· πρόσελθε οὐράνιος συνήγορος πρὸς ὑπεράσπισιν ἡμῶν, τὴν εὐθύτητα ἡμῶν προκηρύττων. Σὺ, οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, τὰς ὁδούς σου ἀπεκάλυψας εἰς τὸν πιστὸν τοῦ οἴκου σου (Μωϋσέα) ὅταν παρὰ Σοῦ ἐζήτησε καὶ Σὺ τὰς ἀληθείας σου ἐδίδαξας αὐτῷ.

(ἐπαναλαμβάνεται «Θεὲ Βασιλεῦ» κτλ.)

(Κατὰ δευτέραν καὶ πέμπτην).

Θεὲ ἡμῶν καὶ Θεὲ τῶν πατέρων ἡμῶν, μὴ ἐξολοθρεύσῃς ἡμᾶς, ἂς βαστάσῃ ἡ χείρ σου τὴν αὐστηρότητα τῆς δικαιοσύνης σου. Ἐν τῷ παιδεύειν ἡμᾶς, μὴ διαγράψῃς ἐκ τοῦ βιβλίου σου τὸ ὄνομα ἡμῶν. Ἑτοιμαζόμενος πρὸς ἀναζήτησιν τῆς ποινῆς, ἡ μακροθυμία σου ἡγηθήτω τοῦ θυμοῦ σου. Ἐν τῷ παρατηρεῖν τὴν σμικρότητα τῶν ἀγαθῶν ἡμῶν πράξεων, ἂς πλησιάσῃ εἰς ἡμᾶς ἡ ἀγαθότης σου. Πάτερ ἡμῶν, ὅταν καλῶμεν Σε, διάταξον τὴν σωτηρίαν ἡμῶν, ἣν ἐπικαλούμεθα. Καὶ ἐπανάγαγε ἐκ τῆς δουλείας τοὺς κατοικοῦντας εἰς τὰ σκηνώματα τοῦ δικαίου (Ἰακὼβ)· ἰδὲ πόσον ἔρημοι εἰσὶν αἱ πόλεις αὐτῶν. Μνήσθητι τῆς ὑποσχέσεώς σου, ὅτι ὁ νόμος σου δὲν θὰ λησμονηθῇ

תְּעוּדָה תַּתִּיר • סוֹדְךָ שִׂים בְּלִמּוּדֶיךָ: טַבּוּר אַגַּן הַסַּהַר • נָא אַל יֶחְסַר הַמָּזֶג: יָהּ דַּע אֶת אֲשֶׁר יְדָעוּךָ • מַגֵּר אֶת הַגּוֹי אֲשֶׁר לֹא יְדָעוּךָ: כִּי תָשִׁיב לְבִצָּרוֹן לְכוּדִים אֲסִירֵי הַתִּקְוָה:

אָנָּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ • תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ • וְאַל תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ • שֶׁאֵין אָנוּ עַזֵּי פָנִים וּקְשֵׁי עוֹרֶף לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ • אֲבָל חָטָאנוּ אֲנַחְנוּ וַאֲבוֹתֵינוּ: אָשַׁמְנוּ • בָּגַדְנוּ • גָּזַלְנוּ • דִּבַּרְנוּ דוֹפִי • הֶעֱוִינוּ • וְהִרְשַׁעְנוּ • זַדְנוּ • חָמַסְנוּ • טָפַלְנוּ שֶׁקֶר • יָעַצְנוּ עֵצוֹת רָעוֹת • כִּזַּבְנוּ • לַצְנוּ • לוֹצַצְנוּ • מָרַדְנוּ • מָרִינוּ • נִאַצְנוּ • נִאַפְנוּ • נִשְׁבַּעְנוּ לַשָּׁוְא וְלַשֶּׁקֶר • סָרַרְנוּ • עָוִינוּ • פָּשַׁעְנוּ • צָרַרְנוּ • קִשִּׁינוּ עוֹרֶף • רָשַׁעְנוּ • שִׁחַתְנוּ • תִּעַבְנוּ • תָּעִינוּ וְתִעְתַּעְנוּ • וְסַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ •

ἀπὸ τῶν υἱῶν αὐτοῦ. Διάλυσον τὴν σφραγίδα τοῦ Νόμου σου, τὸ μυστήριόν σου ἀποκάλυψον τοῖς ὑπὸ Σοῦ διδασκομένοις. Τὸ Συνέδριον τὸ ἐν ἡμικύκλῳ συνεδριάζον, κατὰ χάριν, εἴη πάντοτε πλῆρες. Θεὲ, τοὺς μὲν λατρεύοντάς σε ἐλέησον, τοὺς δὲ παραγνωρίζοντάς σε ἀπώλεσον, ὅταν ἐπαναφέρῃς εἰς τὸ φρούριόν σου (Σιὼν) τοὺς δεσμίους τοὺς ἐπιθυμοῦντας τὴν ἐλευθερίαν αὐτῶν.

(Καθεκάστην λέγεται)

Θεὲ ἡμῶν καὶ Θεὲ τῶν πατέρων ἡμῶν, ἄς φθάσῃ ἐνώπιόν σου ἡ προσευχὴ ἡμῶν, καὶ εὐπρόσδεκτοι ἄς γίνωσιν αἱ δεήσεις ἡμῶν, διότι δὲν εἴμεθα αὐθάδεις καὶ ἀναίσχυντοι ἵνα εἴπωμεν ἐνώπιόν σου—Θεὲ ἡμῶν καὶ Θεὲ τῶν πατέρων ἡμῶν, δίκαιοι εἴμεθα καὶ δὲν ἡμάρτομεν— ἐνῷ μάλιστα ὁμολογοῦμεν ὅτι ἡμάρτομεν ἡμεῖς τε καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν. Ναί· εἴμεθα ἁμαρτωλοὶ, προὐδώκαμεν, ἐκλέψαμεν, ὑπήρξαμεν κακολόγοι, ἄδικοι, ἀσεβεῖς, βίαιοι, ἠπατήσαμεν, ἐξεύρομεν ψεύδη, ἔδομεν πονηρὰς συμβουλὰς, ἐψευδολογήσαμεν, ἐστάθημεν σκῶπται καὶ αἰσχρολόγοι, ἐστασιάσαμεν,, ἐβλασφημήσαμεν, ἐμοιχεύσαμεν, ἐπιορκήσαμεν, ὑπήρξαμεν μοχθηροὶ, παρέβημεν πᾶν καθῆκον, ὑπήρξαμεν ἐγκληματίαι, ἀνηλεεῖς, ἐπίμονες, ἀχρεῖοι, ἐποιήσαμεν τὰ αἰσχρὰ, ἐπράξαμεν τὰ βδελυκτὰ, ἐπλανήθημεν καὶ ἐπλανέσαμεν, ἀπεσύρθημεν ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου καὶ τῶν νόμων σου τῶν ἀγαθῶν, καὶ πάντα ταῦτα οὐδὲν ὄφελος προὐξένησαν ἡμῖν. Σὺ δὲ εἶ δίκαιος δι' ὅσα ἐ-

וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ׃
מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מָרוֹם וּמַה נְּסַפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים הֲלֹא הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ׃ אַתָּה יוֹדֵעַ רָזֵי עוֹלָם וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָּל חָי׃ אַתָּה חוֹפֵשׂ כָּל חַדְרֵי בָטֶן רוֹאֶה כְלָיוֹת וָלֵב׃ אֵין כָּל דָּבָר נֶעְלָם מִמָּךְ וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ׃ יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּרַחֵם עָלֵינוּ׃ וְתִמְחוֹל לָנוּ אֶת כָּל חַטֹּאתֵינוּ׃ וּתְכַפֵּר לָנוּ אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ׃ וְתִמְחוֹל וְתִסְלַח לְכָל פְּשָׁעֵינוּ׃ וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ׃ סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ׃ מְחוֹל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ׃ כִּי אַתָּה יְהוָה טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ׃ לְמַעַן שִׁמְךָ יְהוָה וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ כִּי רַב הוּא׃ לְמַעַן שִׁמְךָ יְהוָה תְּחַיֵּנוּ בְּצִדְקָתְךָ תּוֹצִיא מִצָּרָה נַפְשֵׁנוּ׃ יְהוָה צְבָאוֹת

πήνεγκες ἡμῖν, διότι Σὺ μὲν ἐν ἀληθείᾳ ἐνεργεῖς, ἡμεῖς δὲ κακόβουλοι διετελέσαμεν.

Τί νὰ εἴπωμεν πρὸς Σὲ τὸν κατοικοῦντα ἐν οὐρανοῖς καὶ τί νὰ διηγηθῶμεν πρὸς Σὲ τὸν ἐν οὐρανοῖς τῶν οὐρανῶν ἑδρεύοντα; Σὺ γινώσκεις ἤδη τὰ κρυπτὰ καὶ τὰ φανερά. Σύ γινώσκεις τὰ μυστήρια παντός, τὰ ἀπόκρυφα τὰ μᾶλλον κεκαλυμμένα ἑκάστου βροτοῦ. Σὺ ἐτάζεις πάντα τὰ σπλάγχνα τοῦ σώματος καὶ βλέπεις ὅ,τι κρύπτεται ἐν τοῖς νεφροῖς καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ. Οὐδέν τι μένει εἰς Σὲ κρυπτόν, καὶ οὐδέν τι διαφεύγει τῶν ὀφθαλμῶν σου. Εὐαρεστήθητι, Κύριε, Θεὲ ἡμῶν καὶ Θεὲ τῶν πατέρων ἡμῶν, ἵνα οἰκτείρων ἡμᾶς, συγχωρήσῃς καὶ ἀφήσῃς τὰ ἁμαρτήματα, τὰ πταίσματα καὶ τὰς παραδρομὰς ἡμῶν. Ναί· συγχώρησον τὰ παραπτώματα καὶ τὰ πλημμελήματα ἡμῶν, καὶ θεώρησον ἡμᾶς ὡς κληρονομίαν σου. Συγχώρησον ἡμῖν, Πάτερ ἡμῶν τὰς ἐλλείψεις, ἔσο δι' ἡμᾶς μακρόθυμος, Βασιλεῦ ἡμῶν, ἂν ἡμάρτομεν, διότι, Κύριε, Σὺ εἶ ἀγαθός, μακρόθυμος καὶ πλήρης εὐσπλαγχνίας πρὸς τοὺς ἐπικαλουμένους Σε.

Χάριν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, συγχώρησον τὰ ἁμαρτήματα ἡμῶν, ἅτινα εἰσὶν ἄπειρα. Χάριν τοῦ ὀνόματός σου ἀναζωοποίησον ἡμᾶς, καὶ μακροθύμως σῶσον ἐκ τῶν δεινῶν τὴν ψυχὴν ἡμῶν. Ὁ Κύριος Σαβαὼθ εἴη μεθ' ἡμῶν, εἴη σκέπη ἡμῶν ὁ Θεὸς

עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְהֹוָה צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בּוֹטֵחַ בָּךְ: יְהֹוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: הֲשִׁיבֵנוּ יְהֹוָה אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם:

אֵל אֶרֶךְ אַפַּיִם אַתָּה וּבַעַל הָרַחֲמִים גְּדוּלַּת רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ הוֹדַעְתָּ לֶעָנָו מִקֶּדֶם וְכֵן כָּתוּב בְּתוֹרָתָךְ׃ וַיֵּרֶד יְהֹוָה בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְהֹוָה וְשָׁם נֶאֱמַר: ויעבור וגו׳ ואחר כך אומרים

וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר כָּל חֲמָתוֹ:

אַתָּה יְהֹוָה לֹא תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי חַסְדְּךָ וַאֲמִתְּךָ תָּמִיד יִצְּרוּנִי: הוֹשִׁיעֵנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ לְהִשְׁתַּבֵּחַ בִּתְהִלָּתֶךָ: אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר־יָהּ אֲדֹנָי מִי יַעֲמוֹד: כִּי עִמְּךָ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּוָּרֵא: לֹא כַחֲטָאֵינוּ עָשָׂה לָנוּ וְלֹא כַעֲוֹנוֹתֵינוּ גָּמַל עָלֵינוּ: אִם עֲוֹנֵינוּ עָנוּ בָנוּ יְהֹוָה עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ:

τοῦ Ἰακὼβ, σέλα. Κύριε Σαβαὼθ, μακάριος ὁ ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ Σὲ, Κύριε, σῶσον ἡμᾶς, Βασιλεῦ, ἐπάκουσον ἡμῶν ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα ἐπικαλεσόμεθά σε. Ἐπίστρεψον ἡμᾶς, Κύριε, πρὸς Σὲ, καὶ ἐπιστρέψομεν καὶ ἀνακαίνισον τὰς ἡμέρας ἡμῶν ὡς πρότερον.

Σὺ εἶ Θεὸς μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, τὴν ἄκραν δὲ εὐσπλαγχνίαν σου καὶ εὐμένειαν ἐγνώρισας τῷ πάλαι εἰς τὸν ταπεινόν σου προφήτην ἐν τῷ νόμῳ σου. Καὶ Κύριος κατέβη ἐν νεφέλῃ καὶ παρέστη μετ' αὐτοῦ ἐκεῖ, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα Κυρίου· αὐτόθι δὲ λέγεται·

(Ἐνταῦθα ἐπαναλαμβάνεται "Καὶ διῆλθε Κύριος„)

Ὁ Θεὸς οἰκτίρμων ὢν, συγχωρεῖ τὰ παραπτώματα καὶ δὲν ἐξολοθρεύει· εἶναι μακρόθυμος, κατισχύει τοῦ θυμοῦ του, καὶ δὲν ἐπιρρίπτει ὅλην τὴν ὀργήν του. Κύριε, μὴ ἀποσύρῃς τὸ ἔλεός σου ἀπ' ἐμοῦ, ἀλλ' ἡ μακροθυμία σου καὶ ἡ ἀλήθειά σου ἂς ἐπιβλέπωσιν ἐπ' ἐμὲ ἀδιαλείπτως. Σῶσον ἡμᾶς, Κύριε, Θεὲ ἡμῶν, συνάθροισον ἡμᾶς ἵνα αἰνέσωμεν τὸ ἅγιον ὄνομά σου καὶ δοξασθῶμεν ἐν τῷ αἴνῳ σου. Θεὲ, ἐὰν παρατηρήσῃς τὰς ἀνομίας, τίς θὰ ἀνθέξῃ, Κύριε; ἀλλ' ὁ ἱλασμὸς παρὰ Σοί ἐστιν, ἵνα φοβηθῶσί σε. Οὐχὶ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν. Ἐὰν αἱ ἁμαρτίαι ἡμῶν μαρτυροῦσι καθ' ἡμῶν, συγχώρησον, Κύριε, ἡμᾶς χάριν τοῦ ὀνόματός σου. Μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου, Κύριε, διότι τὸ ἔλεός σου αἰώνιόν ἐστιν.

זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יְהוָה וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם
הֵמָּה: יַעַנְךָ יְהוָה בְּיוֹם צָרָה יְשַׂגֶּבְךָ שֵׁם
אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ
בְיוֹם קָרְאֵנוּ: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ
כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים (טוֹבִים) עֲשֵׂה עִמָּנוּ
צְדָקָה כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן
שְׁמֶךָ: וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ
אֶת עַמְּךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּיָד חֲזָקָה וַתַּעַשׂ
לְךָ שֵׁם כְּהַיּוֹם הַזֶּה חָטָאנוּ רָשָׁעְנוּ:
אֲדֹנָי כְּכָל צִדְקֹתֶיךָ יָשָׁב־נָא אַפְּךָ וַחֲמָתְךָ
מֵעִירְךָ יְרוּשָׁלַיִם הַר קָדְשֶׁךָ כִּי בַחֲטָאֵינוּ
וּבַעֲוֹנוֹת אֲבוֹתֵינוּ יְרוּשָׁלַיִם וְעַמְּךָ לְחֶרְפָּה
לְכָל סְבִיבוֹתֵינוּ: וְעַתָּה שְׁמַע אֱלֹהֵינוּ
אֶל תְּפִלַּת עַבְדְּךָ וְאֶל תַּחֲנוּנָיו וְהָאֵר
פָּנֶיךָ עַל מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמֵם לְמַעַן אֲדֹנָי:
הַטֵּה אֱלֹהַי אָזְנְךָ וּשְׁמָע פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה
שֹׁמְמוֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיהָ
כִּי לֹא עַל צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים
תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים:

Ἐπακούσῃ σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσῃ σε τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ. Κύριε, σῶσον ἡμᾶς, Βασιλεῦ, εἰσάκουσον ἡμῶν ἐν ᾗ ἡμέρᾳ ἐπικαλεσόμεθά σε.

— Πάτερ ἡμῶν,Βασιλεῦ ἡμῶν, συγχώρησον ἡμᾶς, εἰσάκουσον ἡμῶν, καὶ ἂν οὐδὲν ἀγαθὸν ἐπράξαμεν, ποίησον μεθ' ἡμῶν ἔλεος καὶ κατὰ λόγον τῆς μεγάλης σου μακροθυμίας, καὶ σῶσον ἡμᾶς διὰ χάριν τοῦ ὀνόματός σου.

Καὶ νῦν, Κύριε, Θεὲ ἡμῶν, ὁ ἐξαγαγὼν τὸν λαόν σου ἐκ γῆς Αἰγύπτου διὰ κραταιᾶς χειρὸς, καὶ ποιήσας σεαυτῷ ὄνομα μέχρι τῶν ἡμερῶν τούτων, ἡμεῖς ἡμάρτομεν καὶ ἠνομήσαμεν. Κύριε, κατὰ τὴν πολλήν σου ἀγαθότητα, ἀπόστρεψον τὸν θυμὸν καὶ τὴν ὀργήν σου ἀπὸ τῆς πόλεως Ἱερουσαλὴμ, ἀπὸ τοῦ ὄρους σου τοῦ ἁγίου, διότι ἕνεκα τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν καὶ τῶν παρανομιῶν τῶν πατέρων ἡμῶν, ἡ Ἱερουσαλὴμ καὶ ὁ λαός σου εἰς ὀνειδισμὸν ἐνέπεσαν μεταξὺ τῶν περικυκλούντων ἡμᾶς. Καὶ νῦν εἰσάκουσον, Κύριε Θεὲ ἡμῶν τῶν προσευχῶν τοῦ δούλου σου, καὶ τῶν δεήσεων αὐτοῦ· ἐπίφανον δὲ Κύριε, ἕνεκα Σοῦ, τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸν ἐρημωθέντα Ναόν σου. Κλῖνον, Θεὲ ἡμῶν, τὸ οὖς σου καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἄνοιξον τοὺς ὀφθαλμούς σου καὶ ἴδε τὸν ἀφανισμὸν ἡμῶν καὶ τῆς πόλεώς σου, τῆς καλουμένης μὲ τὸ ὄνομά σου, διότι οὐχὶ ὡς δίκαιοι προσφέρομεν ἱκετηρίους ἐνώπιόν σου, ἀλλὰ μόνον διὰ

אֲדֹנָי שְׁמָעָה · אֲדֹנָי סְלָחָה · אֲדֹנָי
הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי
כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמֶּךָ :
אָבִינוּ אָב הָרַחֲמָן הַרְאֵנוּ אוֹת לְטוֹבָה
וְקַבֵּץ נְפוּצוֹתֵינוּ מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ
יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל הַגּוֹיִם כִּי אַתָּה יְהוָֹה
אָבִינוּ אַתָּה אֲנַחְנוּ הַחֹמֶר וְאַתָּה יוֹצְרֵנוּ
וּמַעֲשֵׂה יָדְךָ כֻּלָּנוּ : אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ צוּרֵנוּ
וְגוֹאֲלֵנוּ חוּסָה יְהוָֹה עַל עַמֶּךָ וְאַל תִּתֵּן
נַחֲלָתְךָ לְחֶרְפָּה לִמְשָׁל־בָּם גּוֹיִם : לָמָּה
יֹאמְרוּ בָעַמִּים אַיֵּה נָא אֱלֹהֵיהֶם : יָדַעְנוּ
יְהוָֹה כִּי חָטָאנוּ וְאֵין מִי יַעֲמוֹד בַּעֲדֵנוּ
אֶלָּא שִׁמְךָ הַגָּדוֹל יַעֲמוֹד לָנוּ בְּעֵת צָרָה
וּכְרַחֵם אָב עַל בָּנִים רַחֵם עָלֵינוּ : חֲמוֹל
עַל עַמֶּךָ · וְרַחֵם עַל נַחֲלָתְךָ · חוּסָה נָּא
כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ חָנֵּנוּ מַלְכֵּנוּ וַעֲנֵנוּ · לְךָ
יְהוָֹה הַצְּדָקָה עוֹשֵׂה נִפְלָאוֹת בְּכָל עֵת
וָעֵת : הַבֶּט נָא וְהוֹשִׁיעָה נָּא צֹאן
מַרְעִיתֶךָ · אַל יִמְשָׁל־בָּנוּ קֶצֶף כִּי לְךָ

τὴν ἄπειρον εὐσπλαγχίαν σου. Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν, Κύριε, συγχώρησον ἡμᾶς, Κύριε, εἰσάκουσον ἡμῶν καὶ ἐνέργησον, μὴ χρονίσῃς, ἕνεκα Σοῦ, Κύριε, διότι ἡ πόλις σου καὶ ὁ λαός σου ἐκ τοῦ ὀνόματός Σου περικοσμοῦνται.

Πάτερ ἡμῶν, πολυέλεε πάτερ, δεῖξον ἡμῖν σημεῖόν τι αἴσιον, καὶ συνάθροισον τοὺς ἐξορίστους ἐκ τῶν τεσσάρων γωνιῶν τῆς γῆς, ἵνα ἴδωσι καὶ μάθωσιν ἅπαντα τὰ ἔθνη ὅτι Σὺ εἶ ὁ πατὴρ ἡμῶν, ἡμεῖς δὲ πηλὸς, ἔργα τῶν χειρῶν Σου πάντες.

Πάτερ ἡμῶν, Βασιλεῦ ἡμῶν, φρουρὲ καὶ σῶτερ ἡμῶν ἐλέησον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ μὴ ἐκθέσῃς τὴν κληρονομίαν σου εἰς τὸν ὀνειδισμὸν ἵνα κυριευθῇ ὑπὸ τῶν ἐθνῶν. Διατὶ νὰ εἴπωσιν οἱ λαοὶ, ποῦ ἐστὶν ὁ Θεὸς αὐτῶν; Κύριε, γινώσκομεν ὅτι ἡμάρτομεν, καὶ ὅτι οὐδεὶς ὁ ἱστάμενος δι' ἡμᾶς εἰμὴ τὸ μέγα ὄνομά σου. Ναὶ, τὸ ὄνομά σου φανεροῦται ἐν καιρῷ θλίψεως, καὶ, ὡς ὁ πατὴρ αἰσθάνεται οἶκτον διὰ τοὺς υἱοὺς, οὕτω καὶ Σὺ οἰκτείρεις ἡμᾶς. Εὐσπλαγχνίσθητι τὸν λαόν σου καὶ συνάλγησον διὰ τὴν κληρονομίαν σου. Μεταχειρίσθητι τὴν ἄκραν εὐσπλαγχνίαν σου, οἴκτειρον, Βασιλεῦ, καὶ εἰσάκουσον ἡμῶν. Σοὶ, Κύριε, ἡ ἀγαθότης, Σοὶ τῷ ποιοῦντι θαυμάσια εἰς πάντα χρόνον. Ἐπίβλεψον κατὰ χάριν καὶ φύλαξον τὰ πρόβατα τῆς νομῆς σου· μὴ κατακυριεύσῃ ἡμᾶς ἡ ὀργή σου, διότι ἀπὸ Σοῦ, Κύριε, ἡ σωτηρία, ἀπὸ

יְהוָה הַיְשׁוּעָה בְּךָ תוֹחַלְתֵּנוּ: אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת אָנָּא סְלַח נָא כִּי אֵל טוֹב וְסַלָּח אָתָּה:

אָנָּא מֶלֶךְ רַחוּם וְחַנּוּן זְכוֹר וְהַבֵּט לִבְרִית בֵּין הַבְּתָרִים וְתֵרָאֶה לְפָנֶיךָ עֲקֵידַת יָחִיד ׳ וּלְמַעַן יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ אַל תַּעַזְבֵנוּ אָבִינוּ ׳ וְאַל תִּטְּשֵׁנוּ מַלְכֵּנוּ ׳ וְאַל תִּשְׁכָּחֵנוּ יוֹצְרֵנוּ ׳ וְאַל תַּעַשׂ עִמָּנוּ כָּלָה בְּגָלוּתֵנוּ ׳ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה: אֵין כָּמוֹךָ חַנּוּן וְרַחוּם אֱלֹהֵינוּ ׳ אֵין כָּמוֹךָ אֵל אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת ׳ הוֹשִׁיעֵנוּ וְרַחֲמֵנוּ מֵרַעַשׁ וּמֵרֹגֶז הַצִּילֵנוּ: זְכוֹר לַעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב אַל תֵּפֶן אֶל קְשִׁי הָעָם הַזֶּה וְאֶל רִשְׁעוֹ וְאֶל חַטָּאתוֹ: שׁוּב מֵחֲרוֹן אַפֶּךָ וְהִנָּחֵם עַל הָרָעָה לְעַמֶּךָ: וְהָסֵר מִמֶּנּוּ מַכַּת הַמָּוֶת כִּי רַחוּם אָתָּה׳ כִּי כֵן דַּרְכְּךָ לַעֲשׂוֹת חֶסֶד חִנָּם בְּכָל דּוֹר וָדוֹר: אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא ׳ אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה נָא: אָנָּא יְהוָה עֲנֵנוּ בְּיוֹם

Σοῦ, ὅστις εἶσαι ἡ ἐλπὶς ἡμῶν. Θεὲ τοῦ ἐλέους, συγχώρησον ἡμᾶς, διότι Σὺ εἶ Θεὸς ἀγαθὸς καὶ οἰκτείρμων.

/ Βασιλεῦ εὔσπλαγχνε καὶ μακρόθυμε, κατὰ χάριν, μνήσθητι καὶ φύλαττε τὴν συνθήκην ἣν συνωμολόγησας μετὰ τοῦ Ἀβραάμ, καὶ ἔχε πρὸ ὀφθαλμῶν τὴν θυσίαν τοῦ μονογενοῦς. Πρὸς χάριν δὲ τοῦ Ἰσραὴλ πατρὸς ἡμῶν, μὴ ἐγκαταλείψῃς ἡμᾶς, πάτερ ἡμῶν· μὴ περιφρονήσῃς ἡμᾶς, βασιλεῦ ἡμῶν· καὶ μὴ λησμονήσῃς ἡμᾶς, πλάστα ἡμῶν— μὴ ἐξουδενώσῃς ἡμᾶς ἐν τῇ δουλείᾳ, διότι Θεὸς καὶ Βασιλεὺς εὔσπλαγχνος Σὺ εἶ.

Οὐδεὶς ὡς Σὺ εὔσπλαγχνος καὶ ἐλεήμων, Θεὲ ἡμῶν—οὐδεὶς ὡς Σύ, Θεὸς μακρόθυμος, πολυέλεος καὶ παναληθής. Σῶσον ἡμᾶς, οἴκτειρε ἡμᾶς, σῶσον ἡμᾶς ἐκ σάλων καὶ σεισμοῦ. Μνήσθητι τῶν θεραπόντων σου Ἁβραάμ, Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, μὴ ἐπιβλέψῃς ἐπὶ τὴν σκληρότητα τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ ἐπὶ τὰ ἀσεβήματα καὶ ἁμαρτήματα αὐτοῦ. Παῦσον τὴν ὀργὴν τοῦ θυμοῦ σου, καὶ ἀπόστρεψον τὸ κακὸν ἀπὸ τοῦ λαοῦ σου. Εὔσπλαγχνος Σὺ ὤν, ἀπάλλαξον ἡμᾶς αἰφνιδίου θανάτου, διότι ἀϊδίως τὸ ἔλεος ἴδιόν ἐστι σεαυτοῦ προτέρημα. Κύριε, σῶσον ἡμᾶς! Κύριε εὐόδωσον ἡμᾶς! Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν ἐν ᾗ ἡμέρᾳ ἐπικαλεσομεθά σε! Κύριε, ἐν σοὶ ἐλπίζομεν, Κύριε, τὴν χάριν σου περιμένομεν, Κύριε,

קְרָאנוּ: לְךָ יְהוָֹה קִוִּינוּ לְךָ יְהוָֹה חִכִּינוּ לְךָ יְהוָֹה נְיַחֵל: אַל תֶּחֱשֶׁה וּתְעַנֵּנוּ כִּי נָאֲמוּ גוֹיִם אָבְדָה תִקְוָתָם: כָּל בֶּרֶךְ לְךָ תִכְרַע וְכָל קוֹמָה לְפָנֶיךָ תִשְׁתַּחֲוֶה: הַפּוֹתֵחַ יָד בִּתְשׁוּבָה לְקַבֵּל פּוֹשְׁעִים וְחַטָּאִים נִבְהֲלָה נַפְשֵׁנוּ מֵרוֹב עִצְּבוֹנֵנוּ אַל תִּשְׁכָּחֵנוּ נֶצַח · קוּמָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ · אַל תִּשְׁפּוֹךְ חֲרוֹנְךָ עָלֵינוּ כִּי עַמְּךָ אֲנַחְנוּ בְּנֵי בְרִיתֶךָ · אֵל הַבִּיטָה דַּל כְּבוֹדֵנוּ בַּגּוֹיִם וְשִׁקְּצוּנוּ כְּטֻמְאַת הַנִּדָּה · עַד מָתַי עֻזְּךָ בַּשְּׁבִי וְתִפְאַרְתְּךָ בְּיַד צָר · הֶמָּה יִרְאוּ וְיֵבוֹשׁוּ וְיֵחַתּוּ מִגְּבוּרָתָם · עוֹרְרָה גְבוּרָתְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ. אַל יִמְעֲטוּ לְפָנֶיךָ תְּלָאוֹתֵינוּ מַהֵר יְקַדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ בְּעֵת צָרוֹתֵינוּ לֹא לְמַעֲנֵנוּ אֶלָּא לְמַעַנְךָ פְּעוֹל וְאַל תַּשְׁחֵת אֶת זֵכֶר שְׁאֵרִיתֵנוּ כִּי לְךָ מְחַלּוֹת עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה · וּזְכוֹר עֵדוּתֵנוּ בְּכָל יוֹם תָּמִיד אוֹמְרִים פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה

ἐπὶ σὲ στηρίζομεν τὰς ἐλπίδας ἡμῶν. Μὴ σιωπήσῃς καὶ ἀπάντησον, ἵνα μὴ εἴπωσι τὰ ἔθνη, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀπωλέσθη. Πᾶν γόνυ πρός Σε κάμπτει καὶ πᾶν σῶμα ἐνώπιόν Σου προσπίπτει.

Κύριε, ὁ ἔχων τὴν χεῖρα ἠνεφγμένην πρὸς ἀποδοχὴν τῆς μετανοίας τῶν ἁμαρτωλῶν, λάβε ὑπ' ὄψει τὴν ἕνεκα τῶν ἀπείρων δεινῶν ταραχὴν τῆς ψυχῆς ἡμῶν, μὴ ἐπιλάθου καθόλου ἡμῶν, ἐγέρθητι, σῶσον ἡμᾶς καὶ μὴ ῥίψῃς τὴν ὀργήν σου ἐφ' ἡμῶν, διότι εἴμεθα λαός σου, τέκνα τῆς συνθήκης σόυ. Ἰδὲ, Κύριε, τὴν περιφρόνησιν ἡμῶν ἐν μέσῳ τῶν ἐθνῶν, ἔνθα ὡς γυνὴ ἐν ἀφέδρῳ ἀποκεχωρισμένοι ἐσμέν. Ἕως πότε ἡ δύναμίς σου θὰ μένῃ ἐν δουλείᾳ καὶ ἡ δόξα σου εἰς χεῖρας ἐχθρῶν; Ἄς ἴδωσι τὴν ἰσχύν σου καὶ ἄς ταπεινωθῶσι καὶ αἰσχυνθῶσι διὰ τὸ ἀγέρωχον αὐτῶν. Ἔγειρον τὴν παντοδυναμίαν σου καὶ σῶσον ἡμᾶς χάριν τοῦ ὀνόματός σου. Μὴ φανῶσιν εἰς σὲ ὀλίγαι αἱ δυστυχίαι ἃς ὑπέστημεν, τάχυνον τὰ ἐλέη σου, ἄς προπορευθῶσιν ἡμῶν ἐν ἡμέραις ὀδύνης. Οὐχὶ χάριν ἡμῶν, ἀλλὰ διὰ Σὲ ποίησον, καὶ μὴ διαγράψῃς τὴν μνήμην τῶν λειψάνων ἡμῶν, διότι πρὸς Σὲ ἠτενίσαμεν, πρὸς Σὲ ὅστις εἶ Θεὸς μακρόθυμος καὶ πολυέλεος. Μνήσθητι τῆς ὁμολογίας ἡμῶν ἣν καθεκάστην πρὸς Σὲ ἀπευθύνομεν, ἀπαγγέλλοντες δὶς μετ' ἀγάπης — Ἄκουε, Ἰσραὴλ, Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἶναι Θεὸς Μόνος.

(Καὶ εἶπε Δαυῒδ εἰς Γὰθ, εἰμὶ ἐν μεγάλῃ δυστυχίᾳ,

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ יְהוָֹה אֶחָד:

וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל גָּד צַר לִי מְאֹד נִפְּלָה נָּא בְּיַד יְהוָֹה כִּי רַבִּים רַחֲמָיו וּבְיַד אָדָם אַל אֶפּוֹלָה: רַחוּם וְחַנּוּן חָטָאנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

לְדָוִד אֵלֶיךָ יְהוָֹה נַפְשִׁי אֶשָּׂא: אֱלֹהַי בְּךָ בָטַחְתִּי אַל אֵבוֹשָׁה אַל יַעַלְצוּ אֹיְבַי לִי: גַּם כָּל קוֶֹיךָ לֹא יֵבֹשׁוּ יֵבֹשׁוּ הַבּוֹגְדִים רֵיקָם: דְּרָכֶיךָ יְהוָֹה הוֹדִיעֵנִי אֹרְחוֹתֶיךָ לַמְּדֵנִי: הַדְרִיכֵנִי בַאֲמִתֶּךָ וְלַמְּדֵנִי כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׁעִי אוֹתְךָ קִוִּיתִי כָּל הַיּוֹם: זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְהוָֹה וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה: חַטֹּאת נְעוּרַי וּפְשָׁעַי אַל תִּזְכֹּר כְּחַסְדְּךָ זְכָר־לִי אַתָּה לְמַעַן טוּבְךָ יְהוָֹה: טוֹב וְיָשָׁר יְהוָֹה עַל כֵּן יוֹרֶה חַטָּאִים בַּדָּרֶךְ: יַדְרֵךְ עֲנָוִים בַּמִּשְׁפָּט וִילַמֵּד עֲנָוִים דַּרְכּוֹ: כָּל אָרְחוֹת יְהוָֹה חֶסֶד וֶאֱמֶת לְנֹצְרֵי בְרִיתוֹ וְעֵדֹתָיו: לְמַעַן שִׁמְךָ יְהוָֹה וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנִי כִּי רַב הוּא: מִי זֶה הָאִישׁ יְרֵא יְהוָֹה יוֹרֶנּוּ בְּדֶרֶךְ יִבְחָר:

ἂς προσπέσωμεν νῦν εἰς χεῖρας Κυρίου, τοῦ ὁποίου ἡ εὐσπλαγχνία εἶναι ἄπειρος, εἰς χεῖρας δὲ ἀνθρώπου οὐδέποτε θέλω ὑποπέσει.)

Ἐλεήμων καὶ εὔσπλαγνε, ἡμάρτομεν ἐνώπιόν Σου, οἴκτειρε ἡμᾶς καὶ σῶσόν μας.

Ψαλμὸς τοῦ Δαυΐδ. Πρὸς Σὲ, Κύριε, τὴν ψυχήν μου προσφέρω. Θεέ μου, ἐπὶ Σὲ ἐλπίζω ἵνα μὴ καταισχυνθῶ, καὶ μὴ οἱ ἐχθροί μου καταγελάσωσιν ἐπ' ἐμέ. Ἅπαντες δὲ οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ Σὲ δὲν θὰ καταισχυνθῶσιν, ἀλλὰ καταισχυνθήσονται πάντες οἱ ἀνομοῦντες μάτην. Τὰς ὁδούς σου, Κύριε, φανέρωσόν μοι, δίδαξόν μοι τὰς τρίβους σου. Ὁδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ δίδαξόν με ὅτι Σὺ εἶ Θεὸς ὁ σωτήρ μου, καὶ ἐπί Σε ἐλπίζω καθ' ἑκάστην ἡμέραν. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν οἰκτιρμῶν σου, καὶ τοῦ ἐλέους σου, διότι αἰώνιοι εἰσί. Τὰς ἁμαρτίας τῆς νεότητός μου καὶ τὰ πταίσματά μου μὴ μνησθῇς, ἀλλὰ, μνήσθητι ἐμοῦ κατὰ τὸ ἔλεός σου καὶ ἕνεκεν τῆς ἀγαθότητός σου, Κύριε. Ἀγαθὸς καὶ εὐθὺς ὁ Κύριος, διευθύνει τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐν ὁδῷ σωτηρίας, ὁδηγεῖ τοὺς πραεῖς μὲ δικαιοσύνην, καὶ διδάσκει τοὺς εὐπειθεῖς ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ Κυρίου ἔλεος καὶ ἀλήθεια εἰσὶ διὰ τοὺς φυλάττοντας τὴν διαθήκην καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ. Ἕνεκα τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, συγχώρησον τὰ παραπτώματά μου, ἅτινα μεγάλα εἰσί. Τίς ὁ ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; ὁ διευθυνόμενος πρὸς τὴν ὁδὸν ἣν

נַפְשׁוֹ בְּטוֹב תָּלִין וְזַרְעוֹ יִירַשׁ אָרֶץ׃ סוֹד יְהֹוָה לִירֵאָיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעָם׃ עֵינַי תָּמִיד אֶל יְהֹוָה כִּי הוּא יוֹצִיא מֵרֶשֶׁת רַגְלָי׃ פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי כִּי יָחִיד וְעָנִי אָנִי׃ צָרוֹת לְבָבִי הִרְחִיבוּ מִמְּצוּקוֹתַי הוֹצִיאֵנִי׃ רְאֵה עָנְיִי וַעֲמָלִי וְשָׂא לְכָל חַטֹּאותָי׃ רְאֵה אוֹיְבַי כִּי רָבּוּ וְשִׂנְאַת חָמָס שְׂנֵאוּנִי׃ שָׁמְרָה נַפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי אַל אֵבוֹשׁ כִּי חָסִיתִי בָךְ׃ תֹּם וָיֹשֶׁר יִצְּרוּנִי כִּי קִוִּיתִיךָ׃ פְּדֵה אֱלֹהִים אֶת יִשְׂרָאֵל מִכֹּל צָרוֹתָיו׃ וְהוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכֹּל עֲוֹנוֹתָיו׃

יְהֹוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שׁוּב מֵחֲרוֹן אַפֶּךָ וְהִנָּחֵם עַל הָרָעָה לְעַמֶּךָ׃

תחנה ליום שני

יְהֹוָה אַיֵּה חֲסָדֶיךָ הָרִאשׁוֹנִים · אֲשֶׁר סִפְּרוּ לָנוּ אֲבוֹתֵינוּ מִלְּפָנִים · אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּנוּ׃ בִּזְמַן כְּבוֹדְךָ שָׁכַן · בְּאֹהֶל לְשִׁבְתּוֹ מוּכָן · וְשָׁם יְדַבֵּר עִמָּנוּ׃ רִחַקְתָּ מִמֶּנּוּ זִיו הַשְּׁכִינָה · וְעַתָּה אָנָּא פָּנָה · אֲשֶׁר אֵינֶנּוּ פֹה עִמָּנוּ׃ הֲשִׁיבֵהוּ לְקַדְמוּתוֹ · וְיִגְבְּרוּ בָנֶיךָ וְאָז יֹאמְרוּ · הִגְדִּיל

πρέπει νὰ ἐκλέξῃ. Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ θὰ ἀναπαυθῇ ἐν ἀγαθοῖς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ θὰ κληρονομήσῃ τὴν γῆν. Τὰ μυστήρια Κυρίου, ἀποκαλύπτονται τοῖς φοβουμένοις αὐτὸν, οἵτινες χαίρονται ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς διαθήκης αὐτοῦ. Οἱ ὀφθαλμοί μου συνεχῶς πρὸς τὸν Κύριον ἀνυψοῦνται, ἵνα αὐτὸς σώσῃ ἐκ παγίδος τοὺς πόδας μου. Ἐπίβλεψον πρὸς ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με, διότι μόνος καὶ πτωχὸς εἰμὶ ἐγώ. Ἐπληθύνθησαν αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου, ἐκ τῶν ἀναγκῶν σῶσόν με. Ἰδὲ τὴν ταπείνωσίν μου καὶ τὸ ἄλγος μου, καὶ ἄφες πάσας τὰς ἁμαρτίας μου. Ἰδὲ τοὺς ἐχθρούς μου ὅτι ἐπληθύνθησαν καὶ ἀδίκως μισοῦσί με. Φύλαξον τὴν ψυχήν μου καὶ σῶσόν με, καὶ μὴ καταισχυνθῶ διότι ἐπὶ Σὲ ἤλπισα. Ἡ εἰλικρίνεια καὶ ἡ εὐθύτης ἂς μὲ διαφυλάξωσι, διότι ἐπὶ Σὲ ἀνέθηκα τὴν ἐμπιστοσύνην μου. Θεὲ, φύλαξον τὸν Ἰσραὴλ ἐξ ἁπασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ. Ναί· Αὐτὸς θὰ καθαρίσῃ τὸν Ἰσραὴλ ἐξ ὅλων τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ.

Κύριε, Θεὲ τοῦ Ἰσραὴλ, παῦσον τὴν ἔξαψιν τῆς ὀργῆς σου, καὶ ἀνάστειλον τὸ μελετηθὲν κατὰ τοῦ λαοῦ σου κακόν.

(Κατὰ δευτέραν λέγεται)

Κύριε, ποῦ εἰσὶν αἱ ἐν ἐλέῳ ἀρχαῖαι πράξεις σου, ἃς οἱ πατέρες ἡμῶν διηγοῦντο ἡμῖν, καὶ τὰς ὁποίας πάλαι ποτὲ πρὸς ἡμᾶς ἐποίεις; Ὅταν ἡ λάμψις τῆς θεότητός σου κατῴκει ἐν τῷ σκηνώματι τῷ ὡρισμένῳ πρὸς διαμονήν σου, καὶ ὅθεν πρὸς ἡμᾶς ἐλάλεις; Τὴν λάμψιν ταύτην ἀφ' ἡμῶν ἐμάκρυνας, ποῦ νῦν εὑρίσκεται μὴ οὖσα πλέον ἐν ἡμῖν; Θὲς αὐτὴν

יְהוָֹה רַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ: מַהֵר לִרְפֹּא נִגְעֵנוּ • שׁוּבֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ • וְהָפֵר כַּעַסְךָ עִמָּנוּ: סוכ

תחנה ליום חמישי

יְהוָֹה שְׁאֵרִית פְּלֵיטַת אֲרִיאֵל • הֲשָׁכַח חַנּוֹת אֵל • אִם קָפַץ בְּאַף רַחֲמָיו: מָאַס דְּבִירוֹ וְסִפּוֹ • וְלֹא זָכַר הֲדוֹם רַגְלָיו בְּיוֹם אַפּוֹ • כְּמִנְהַג רַחֲמָיו: וְאַיֵּה נִפְלְאוֹתָיו וַחֲסָדָיו • אֲשֶׁר סִפְּרוּ לָנוּ עֲבָדָיו • אֲשֶׁר גְּמָלָם כְּרַחֲמָיו: אוֹמַר בְּרִבּוֹת יְגוֹנַי • נִפְּלָה נָא בְּיַד יְהוָֹה • כִּי רַבִּים רַחֲמָיו: לִדְבָרוֹ יִחַלְנוּ וְהִתְנֶחַמְנוּ • חַסְדֵי יְהוָֹה כִּי לֹא תָמְנוּ • כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמָיו:

לשני וחמישי

שׁוּב מֵחֲרוֹן אַפֶּךָ וְהִנָּחֵם עַל הָרָעָה לְעַמֶּךָ: אַל תִּקְצוֹף יְהוָֹה עַד מְאֹד וְאַל לָעַד תִּזְכּוֹר עָוֹן הֵן הַבֵּט נָא עַמְּךָ כֻלָּנוּ: אִם עֲוֹנֵינוּ עָנוּ בָנוּ יְהוָֹה עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ: כִּי רַבּוּ מְשׁוּבוֹתֵינוּ לְךָ חָטָאנוּ אֲדוֹן סְלַח לָנוּ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ אָבִינוּ אַתָּה • אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אַתָּה • אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ רַחֵם עָלֵינוּ • אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ • כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וָחֶסֶד לְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

παρ' ἡμῖν ὡς τὸ πάλαι καὶ οἱ υἱοί σου θὰ καυχηθῶσι λέγοντες, μεγάλα κατορθώματα ἐποίησε δι' ἡμᾶς ὁ Κύριος. Τάχυνον τὴν θεραπείαν τῶν πληγῶν ἡμῶν, Θεὲ τῆς σωτηρίας ἡμῶν, καὶ ἀπάλλαξον ἡμᾶς τῆς ὀργῆς σου.

(Κατὰ δὲ Πέμπτην λέγεται)

Κύριε· ἐπελάθετο ἴσως ὁ Κύριος νὰ ποιήσῃ ἔλεος εἰς τὰ λείψανα τῶν προσφύγων τοῦ Ἀριέλ; Ἠδύνατο ἴσως ἡ ὀργὴ αὐτοῦ νὰ καλύψῃ τὴν εὐσπλαγχνίαν του; Ἀπεστράφη τὸν νάρθηκα καὶ τὸν ναὸν, καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ θυμοῦ του, δὲν ἐνεθυμήθη, παρὰ τὴν συνήθη αὐτοῦ εὐσπλαγχνίαν, τοῦ ἁγιαστηρίου αὐτοῦ, τοῦ ὑποποδίου τῶν ποδῶν του. Καὶ ποῦ εἰσὶ τὰ θαυμάσια καὶ τὸ μακρόθυμον, ἅπερ οἱ θεράποντες αὐτοῦ διηγοῦνται ἡμῖν ὡς συνήθως ὑπὲρ αὐτῶν πραχθέντα; Πλὴν ἐν μέσῳ τῶν πολλῶν ὀδυνῶν μου, λέγω· ἂς ῥιφθῶμεν εἰς χεῖρας Κυρίου τοῦ ὁποίου τὰ ἐλέη ἄπειρα εἰσίν. Ἐπὶ τὸν λόγον αὐτοῦ ἄς ἀναθέσωμεν τὰς ἐλπίδας ἡμῶν, καὶ παρηγορηθῶμεν. Διὰ τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου δὲν ἐξολοθρεύθημεν, διότι ἡ μακροθυμία αὐτοῦ δὲν ἔχει πέρας.

(Κατὰ δὲ Δευτέραν καὶ Πέμπτην λέγεται)

Πράϋνον τὴν ἔξαψιν τῆς ὀργῆς σου καὶ ἀνάστειλον τὸ μελετηθὲν κατὰ τοῦ λαοῦ σου κακόν. Μὴ ἀφήσῃς ἀπεριόριστον τὸν θυμόν σου, καὶ μὴ ἐνθυμηθῇς διὰ παντὸς τὰ ἁμαρτήματα ἡμῶν. Ἐπίβλεψον νῦν ἐφ' ἡμῶν, διότι λαός σου εἴμεθα. Ἐὰν αἱ ἁμαρτίαι ἡμῶν βοῶσιν ἐναντίον ἡμῶν, ποίησον μεθ' ἡμῶν ἔλεος Κύριε, δι' ἀγάπην τοῦ ὀνόματός σου. Τὰ ἀνομήματα ἡμῶν εἶναι πολλὰ, πρὸς Σὲ ἡμάρτομεν, συγχώρησον ἡμᾶς.

Πάτερ ἡμῶν, Βασιλεῦ ἡμῶν, Σὺ εἶ ὁ πατὴρ ἡμῶν. Πάτερ ἡμῶν, Βασιλεῦ ἡμῶν, Σὺ εἶ ὁ μόνος Βασιλεὺς ἡμῶν. Πάτερ ἡμῶν, Βασιλεῦ ἡμῶν, εὐσπλαγχνίσθητι ἡμᾶς. Πάτερ ἡμῶν, βασιλεῦ ἡμῶν, χάρισον ἡμῖν τὸ ἔλεός σου, εἰσάκουσον ἡμῶν. Καὶ μο-

וַאֲנַחְנוּ לֹא נֵדַע מַה נַּעֲשֶׂה כִּי עָלֶיךָ
עֵינֵינוּ: זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יְהֹוָה וַחֲסָדֶיךָ כִּי
מֵעוֹלָם הֵמָּה: יְהִי חַסְדְּךָ יְהֹוָה עָלֵינוּ
כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ: אַל תִּזְכָּר־לָנוּ עֲוֹנוֹת
רִאשֹׁנִים מַהֵר יְקַדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דַלּוֹנוּ
מְאֹד· עֶזְרֵנוּ בְּשֵׁם יְהֹוָה עֹשֵׂה שָׁמַיִם
וָאָרֶץ: חָנֵּנוּ יְהֹוָה חָנֵּנוּ כִּי רַב שָׂבַעְנוּ
בוּז: בְּרֹגֶז רַחֵם תִּזְכּוֹר· בְּרֹגֶז אַהֲבָה
תִּזְכּוֹר· בְּרֹגֶז עֲקֵדָה תִּזְכּוֹר· בְּרֹגֶז תְּמִימוּת
תִּזְכּוֹר· יְהֹוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם
קָרְאֵנוּ: כִּי הוּא יָדַע יִצְרֵנוּ זָכוּר כִּי עָפָר
אֲנָחְנוּ: עָזְרֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד
שְׁמֶךָ וְהַצִּילֵנוּ וְכַפֵּר עַל חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן
שְׁמֶךָ: ואומר חצי קדיש

בשני וחמישי קודם שיוציא ס״ת ביום שאומרים נפילת אפים יאמר החזן

אֵל אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת· אַל בְּאַפְּךָ תוֹכִיחֵנוּ·
חוּסָה יְהֹוָה עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ· וְהוֹשִׁיעֵנוּ מִכָּל רָע·
חָטָאנוּ לְךָ אָדוֹן סְלַח נָא כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ אֵל:

אֵל אֶרֶךְ אַפַּיִם וּמָלֵא רַחֲמִים· אַל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנּוּ·
חוּסָה יְהֹוָה עַל שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ: וְהַצִּילֵנוּ

מכל

λονότι δὲν εἴμεθα ἀγαθοποιοί, εὐεργέτησον, ἐλέησον ἡμᾶς, δι' ἀγάπην τοῦ μεγάλου, ὀνόματός σου σῶσον ἡμᾶς. Ἡμεῖς ἀγνοοῦμεν τί θὰ ποιήσωμεν, μόνον οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Σὲ ἀτενίζουσι. Μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου, Κύριε, καὶ τὰ ἐλέη σου αἰώνια εἰσί. Γένοιτο τὸ ἔλεός σου, Κύριε, ἐφ' ἡμᾶς, ὡς ἐπὶ Σοὶ ἠλπίσαμεν. Μὴ μνησθῇς τῶν ἀρχαίων ἡμῶν ἀνομιῶν. Σπεῦσον, ἂς προκαταλάβῃ ἡμᾶς τὸ ἔλεός σου, διότι εἰς ἐσχάτην πενίαν διακείμεθα. Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, διότι μεγάλως κατεφρονήθημεν. Ἐν τῷ θυμῷ σου, μνήσθητι ὅτι εὔσπλαγχνος εἶσαι. Ἐν τῷ θυμῷ σου μνήσθητι τῆς ἀγάπης τοῦ Ἀβραάμ. Ἐν τῷ θυμῷ σου μνήσθητι τῆς θυσίας τοῦ Ἰσαάκ. Ἐν τῷ θυμῷ σου, μνήσθητι τῆς τιμιότητος τοῦ Ἰακώβ. Κύριε, σῶσον ἡμᾶς, Βασιλεῦ, εἰσάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα ἐπικαλεσόμεθά σε. Ὅτι Αὐτὸς γινώσκεις τὴν φύσιν ἡμῶν καὶ ἐνθυμεῖσαι ὅτι χοῦς εἴμεθα. Βοήθησον ἡμᾶς, Θεὲ τῆς σωτηρίας ἡμῶν, διὰ τὴν δόξαν τοῦ ὀνόματός σου, δι' ἀγάπην δὲ τοῦ ὀνόματός σου, συγχώρησον τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

(Ἀπαγγέλλεται τὸ μικρὸν καδὶς)

(Κατὰ δὲ δὲ Δευτέραν και Πέμπτην πρὶν ἡ σηκωθῇ ἡ ἱερὰ Βίβλος λέγονται τὰ ἑπόμενα.)

Θεὲ μεγαλόθυμε, πολυέλεε καὶ πανάληθες, μὴ τιμωρήσῃς ἡμᾶς ἐν τῇ ὀργῇ σου, εὐσπλαγχνίσθητι, Κύριε, τὸν λαόν σου Ἰσραήλ, καὶ σῶσον ἡμᾶς ἐκ παντὸς κακοῦ· Σοί, Κύριε, ἡμάρτομεν, συγχώρησον ἡμᾶς, κατὰ τὴν μακροθυμίαν σου, Θεὲ ἰσχυρέ.

Θεὲ μεγαλόθυμε, καὶ πλῆρες ἐλέους, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀφ' ἡμῶν, οἴκτειρε, Κύριε, τὰ λείψανα τοῦ λαοῦ σου Ἰσραήλ, καὶ ἀπάλλαξον ἡμᾶς παντὸς κακοῦ· πρὸς Σὲ

מִכָּל רָע ׳ חָטָאנוּ לְךָ אָדוֹן סְלַח נָא כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ אֵל :

וקודם שיוציא ס״ת אומר החזן

בָּרוּךְ הַמָּקוֹם שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בָּרוּךְ הוּא :
אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְהֹוָה אֱלֹהָיו :

וכשמוציאים ס״ת אומר החזן

גַּדְּלוּ לַיהֹוָה אִתִּי וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו :

רוֹמְמוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא :
רוֹמְמוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ : אֵין קָדוֹשׁ כַּיהֹוָה כִּי אֵין בִּלְתֶּךָ וְאֵין צוּר כֵּאלֹהֵינוּ : כִּי מִי אֱלוֹהַּ מִבַּלְעֲדֵי יְהֹוָה וּמִי צוּר זוּלָתִי אֱלֹהֵינוּ : תּוֹרָה צִוָּה לָנוּ מֹשֶׁה מוֹרָשָׁה קְהִלַּת יַעֲקֹב : עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ וְתוֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר : דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי נֹעַם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם : שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל : יְהֹוָה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהֹוָה יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם : כִּי שֵׁם יְהֹוָה אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ : הַכֹּל תְּנוּ עֹז לֵאלֹהִים וּתְנוּ כָבוֹד לַתּוֹרָה :

ומגביה ספר תורה ומראה הכתב לעם ואומרים

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׂם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : תּוֹרָה צִוָּה לָנוּ מֹשֶׁה מוֹרָשָׁה קְהִלַּת יַעֲקֹב :

ויוסיף החזן ואומר

הָאֵל תָּמִים דַּרְכּוֹ אִמְרַת יְהֹוָה צְרוּפָה מָגֵן הוּא לְכֹל הַחוֹסִים בּוֹ :

ἡμάρτομεν, Κύριε, συγχώρησον ἡμᾶς κατὰ τὴν μακροθυμίαν σου, Θεὲ ἰσχυρέ.

(Ὁ ἱερουργὸς πρὶν ἢ ἐξαχθῇ ἡ ἱερὰ βίβλος, λέγει)

Εὐλογητὸς ὁ Δημιουργὸς, ὁ δοὺς τὸν Νόμον εἰς τὸν λαόν του τὸν Ἰσραὴλ, εὐλογητὸς εἴη. Μακάριος ὁ λαὸς τῷ ὁποίῳ τοῦτο χορηγεῖται, μακάριος ὁ λαὸς τοῦ ὁποίου ὁ Κύριος εἶναι Θεὸς αὐτοῦ.

(Ὅταν δὲ ἐξάγηται ἡ ἱερὰ Βίβλος, ὁ ἱερουργὸς λέγει)

Μεγαλύνατε μετ' ἐμοῦ τὸν Κύριον, καί ὑψώσωμεν ὁμοῦ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ὑψώσατε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνήσατε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, διότι ἅγιος ἐστίν. Ὑψώσατε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνήσατε ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ ὄρει, διότι Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἅγιος ἐστίν. Οὐδεὶς ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, ἐκτὸς Σοῦ οὐδεὶς ἄλλος ὑπάρχει, οὐδεὶς ἰσχυρὸς ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν. Διότι τίς Θεὸς πλὴν τοῦ Κυρίου, τίς ἰσχυρὸς πλὴν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν; Νόμον ἐνετείλατο τῷ Μωϋσεῖ, κληρονομίαν ταῖς συναγωγαῖς τοῦ Ἰακώβ. Δένδρον ζωῆς αὐτὸς ἐστὶ τοῖς ἀποδεχομένοις αὐτὸν, ὁ δὲ ἐπ' αὐτῶν ἐρειδόμενος εὐτυχίας ἀπολαύει. Αἱ ὁδοὶ (τοῦ νόμου) αὐτοῦ, ὁδοὶ τερπναὶ, πᾶσαι δὲ αἱ τρίβοι αὐτοῦ εἰρήνη. Ἀνεξάντλητος εἰρήνη τοῖς ἀγαπῶσι τὸν Νόμον του· προσκόμματα οὐδέποτε θὰ ἀπαντήσωσιν. Ὁ Κυριος θὰ δώσῃ ἰσχὺν ἐπὶ τὸν λαόν του, ἐν εἰρήνῃ ὁ Κύριος θὰ εὐλογήσῃ τὸν λαόν του. Τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπεκαλέσθην, ἀπόδοτε μεγαλωσύνην τῷ Θεῷ ἡμῶν. Πάντες ἀπόδοτε ἰσχὺν τῷ Θεῷ καὶ σέβας τῷ Νόμῳ αὐτοῦ.

(Ἐν τῷ ὑψώνειν τὴν ἱερὰν βίβλον λέγεται)

Ἰδοὺ ὁ Νόμος ὃν ἔθετο Μωϋσῆς ἐνώπιον τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραήλ. Τὸν Νόμον ὃν ἐνετείλατο ἡμῖν Μωϋσῆς, διὰ κληρονομίαν εἰς τὰς συναγωγὰς τοῦ Ἰακώβ. Ἡ ὁδὸς τοῦ Θεοῦ εἶναι τελεία, τὸ ῥητὸν τοῦ Κυρίου σαφὲς, καὶ ἀσπὶς τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπ' αὐτόν.

אסור לספר אפילו בדברי תורה בעת הקריאה אלא אוזני כל העם אל ס"ת וקורא כהן לוי וישראל עשרה פסוקים לפחות בפרשת השבוע :

העולה אומר יְהֹוָה עִמָּכֶם : ועונה הש"ץ יְבָרֶכְךָ יְהֹוָה : ואומר העולה בָּרְכוּ אֶת יְהֹוָה הַמְבוֹרָךְ : ועונה הש"ץ בָּרוּךְ יְהֹוָה הַמְבוֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד : וחוזר העולה ואח"כ מברך בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ · בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה נוֹתֵן הַתּוֹרָה :

ואחר הקריאה אומר העולה בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ תּוֹרָתוֹ תּוֹרַת אֱמֶת · וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ · בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה נוֹתֵן הַתּוֹרָה :

ואחר הקריאה אומר החזן חצי קדיש

ואומרים אשרי ולמנצח ובימים שאין בהם תחנה מתחילין ובא לציון

לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד : יַעַנְךָ יְהֹוָה בְּיוֹם צָרָה יְשַׂגֶּבְךָ שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב : יִשְׁלַח עֶזְרְךָ מִקֹּדֶשׁ וּמִצִּיּוֹן יִסְעָדֶךָּ : יִזְכּוֹר כָּל מִנְחוֹתֶיךָ וְעוֹלָתְךָ יְדַשְּׁנֶה סֶלָה : יִתֶּן לְךָ כִלְבָבֶךָ וְכָל עֲצָתְךָ יְמַלֵּא : נְרַנְּנָה בִּישׁוּעָתֶךָ וּבְשֵׁם אֱלֹהֵינוּ נִדְגֹּל יְמַלֵּא יְהֹוָה כָּל מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ : עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי הוֹשִׁיעַ יְהֹוָה מְשִׁיחוֹ יַעֲנֵהוּ מִשְּׁמֵי קָדְשׁוֹ בִּגְבוּרוֹת יֵשַׁע יְמִינוֹ : אֵלֶּה בָרֶכֶב וְאֵלֶּה בַסּוּסִים וַאֲנַחְנוּ בְּשֵׁם יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ נַזְכִּיר : הֵמָּה

(ἀκολούθως ἀναγινώσκεται τὸ οἰκεῖον τεμάχιον τῆς γραφῆς καὶ καλοῦνται εἰς τὸν ἄμβωνα τρεῖς τῶν παρευρισκομένων ταυτέστιν ὁ Κοὲν, ὁ Λευὶ καὶ ὁ Ἰσραήλ.

(ὁ κληθεὶς εἰς τὸν ἄμβωνα λέγει) Ὁ Θεὸς μεθ' ὑμῶν
(ὁ ἱερουργὸς ἀπαντᾷ) Ὁ Θεὸς εὐλογῆσαί σε
(ὁ κληθεὶς λέγει) Εὐλογεῖτε τὸν Θεὸν τὸν εὐλογητόν
(ὁ ἱερουργὸς ἀνταπαντᾷ) Εὐλογημένος ὁ Θεὸς ὁ εὐλογητός.
(ὁ κληθεὶς ἐπαναλαμβάνει καὶ ἀκολουθεῖ)

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ βασιλεὺς τοῦ κόσμου, ὁ ἐκλέξας ἡμᾶς μεταξὺ πάντων τῶν ἐθνῶν, ἵνα δώσῃ ἡμῖν τὸν νόμον αὐτοῦ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ δοτὴρ τοῦ νόμου.

(Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἱερᾶς γραφῆς ὁ κληθεὶς λέγει).

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ βασιλεὺς τοῦ κόσμου, ὁ δοὺς ἡμῖν τὸν νόμον αὐτοῦ, νόμον ἀληθῆ καὶ ἐμφυσήσας ἐν ἡμῖν τὴν ζωήν. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ δοτὴρ τοῦ νόμου. (ἕπεται τὸ μικρὸν Καδὶς καὶ ὁ ψαλμὸς 145 ὅρα ἐν σελ. 84-85 καὶ ἀκολούθως ὁ ἑξῆς ψαλμός).

Εἰς τὸν ἀρχιμουσικὸν, ψαλμὸς τοῦ Δαυΐδ. Ἂς ἐπακούσῃ σου ὁ Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ἂς ὑπερασπίσῃ σε τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰακώβ. Ἂς ἐξαποστείλῃ σοι βοήθειαν ἐκ τοῦ ἁγίου αὐτοῦ κατοικητηρίου, καὶ ἐκ Σιὼν ἂς ὑποστηρίξῃ σε. Εὐπρόσδεκτοι ἔστωσαν αὐτῷ πᾶσαι αἱ θυσίαι καὶ τὰ ὁλοκαυτώματά σου, σέλα. Ἂς ἐκχωρήσῃ σοι ὅ,τι ἐκ καρδίας ἐπιθυμεῖς, καὶ ἂς συμπληρώσῃ πάσας τὰς βουλάς σου. Ἀγαλλιασόμεθα ἐν τῇ σωτηρίᾳ σου καὶ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα, παραδεχθήτω ὁ Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου. Νῦν ἔγνωκα ὅτι τὸν χρισμένον του ἔσωσεν ὁ Κύριος καὶ ὅτι θὰ εἰσακούσῃ αὐτοῦ ἐκ τῶν ἁγίων οὐρανῶν διὰ τῆς ἰσχύος τῆς σωτηρίου αὐτοῦ δεξιᾶς. Τινὲς μὲν ἐπὶ ὀχήματα καυχῶνται, ἄλλοι δὲ ἐφ' ἵππους, ἡμεῖς δὲ μόνον ἐν τῷ προφέρειν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν τὸ ὄνομα. Αὐ-

כְּרָעוּ וְנָפָלוּ וַאֲנַחְנוּ קַמְנוּ וַנִּתְעוֹדָד : יְהוָֹה
הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ :
וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשָׁבֵי פֶשַׁע בְּיַעֲקֹב נְאֻם
יְהוָֹה : וַאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אוֹתָם אָמַר
[redacted] יְהוָֹה רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרַי אֲשֶׁר שַׂמְתִּי
בְּפִיךָ לֹא יָמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זַרְעֲךָ וּמִפִּי
זֶרַע זַרְעֲךָ אָמַר יְהוָֹה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם :
וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל :
וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר ٭ קָדוֹשׁ ٭ קָדוֹשׁ ٭
קָדוֹשׁ ٭ יְהוָֹה צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ
כְּבוֹדוֹ : וּמְקַבְּלִין דֵּין מִן דֵּין וְאָמְרִין כלחם
קַדִּישׁ בִּשְׁמֵי מְרוֹמָא עִלָּאָה בֵּית שְׁכִנְתֵּיהּ
קַדִּישׁ עַל אַרְעָא עוֹבַד גְּבוּרְתֵּיהּ קַדִּישׁ
לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יְהוָֹה צְבָאוֹת
מַלְיָא כָל אַרְעָא זִיו יְקָרֵיהּ : כקול וַתִּשָּׂאֵנִי
רוּחַ וָאֶשְׁמַע אַחֲרַי קוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל בָּרוּךְ
כְּבוֹד יְהוָֹה מִמְּקוֹמוֹ : וּנְטָלַתְנִי רוּחָא ٭
כלחם וּשְׁמָעִית בַּתְרַאי קַל זִיעַ שַׂגִּיא
דִּמְשַׁבְּחִין וְאָמְרִין בְּרִיךְ יְקָרָא דַיְיָ מֵאֲתַר

τοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσαν, ἡμεῖς δ' ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν. Κύριε, σῶσον ἡμᾶς, Βασιλεῦ ἀπάντησον ἡμῖν καθ' ἣν ἡμέραν ἐπικαλεσόμεθά σε.

Καὶ ἐλεύσεται σωτὴρ ἐν Σιὼν, καὶ τοῖς μετανοοῦσι τοῦ Ἰακὼβ εἶπεν ὁ Κύριος. Καὶ αὕτη εἶναι ἡ διαθήκη ἣν μετ' αὐτῶν ἐποίησα, εἶπεν ὁ Κύριος, τὸ πνεῦμά μου ὅπερ ἐνεφύσησα ἐν σοί, καὶ οἱ λόγοι μου οὓς ἔθηκα ἐν τῷ στόματί σου, δὲν θὰ ἐκλείψωσιν ἐκ τοῦ στόματός σου, τοῦ στόματος τῶν υἱῶν σου καὶ τοῦ στόματος τῶν ἐγγόνων σου, εἶπεν ὁ Κύριος, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ Σὺ, ἅγιε, παρίστασαι εἰς τοὺς αἴνους τοῦ Ἰσραήλ. Οἱ δὲ ἄγγελοι προσκαλοῦντες ἀλλήλους, ἐκφωνοῦσιν· ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, πᾶσα ἡ γῆ πληροῦται τῆς δόξης αὐτοῦ. (ἐκ τῆς χαλδαϊκῆς παραφράσεως) Καὶ λαμβάνοντες ὁ εἷς τοῦ ἄλλου τὸν λόγον, λέγουσιν· Ἅγιος ἐστὶν, ἐν τοῖς ὑψίστοις τῶν οὐρανῶν, τῇ διαμονῇ τῆς θεότητός του· ἅγιος ἐστὶν ἐπὶ τὴν γῆν τὸ ἔργον τῆς παντοδυναμίας αὐτοῦ· ἅγιος διὰ παντὸς ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων καὶ πᾶσα ἡ γῆ πλήρης ἐστὶ τῆς δόξης αὐτοῦ.—Καὶ τὸ πνεῦμα ἀνύψωσέ με, καὶ ἤκουσα ὄπισθεν ἐμοῦ φωνὴν ὁμοιάζουσαν κρότον σεισμοῦ μεγάλου, λέγουσαν. Εὐλογημένη ἡ δόξα Κυρίου ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ. (ἐκ χαλδ. παραφρ.) Καὶ τὸ πνεῦμα ἀνύψωσέ με καὶ ἤκουσα ὄπισθεν ἐμοῦ φωνὴν ὁμοιάζουσαν κρότῳ σεισμοῦ μεγάλου, αἰνοῦσαν καὶ λέγουσαν· εὐλογημένη ἡ δόξα

בֵּית שְׁכִנְתֵּיהּ: יְהֹוָה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: יְהֹוָה מַלְכוּתֵיהּ קָאִים לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יְהֹוָה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ שָׁמְרָה זֹּאת לְעוֹלָם לְיֵצֶר מַחְשְׁבוֹת לְבַב עַמֶּךָ וְהָכֵן לְבָבָם אֵלֶיךָ: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר כָּל חֲמָתוֹ: כִּי אַתָּה יְהֹוָה טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ: צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת: תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם: בָּרוּךְ אֲדֹנָי יוֹם יוֹם יַעֲמָס־לָנוּ הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ סֶלָה: יְהֹוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְהֹוָה צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ: יְהֹוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ:

בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּרָאָנוּ לִכְבוֹדוֹ וְהִבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים וְנָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ הוּא יִפְתַּח לִבֵּנוּ

Κυρίου ἐν τῷ τόπῳ τῆς θεότητος αὐτοῦ. Ὁ Κύριος βασιλεύσει πάντοτε καὶ ἀεί. (χαλδ. παραφρ.) Ἡ βασιλεία τοῦ Κυρίου διαρκὴς εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Κύριε, ὁ Θεὸς τοῦ Ἀβραάμ, τοῦ Ἰσαὰκ καὶ τοῦ Ἰακώβ, τῶν πατέρων ἡμῶν, φύλαξον ταῦτα, διὰ παντὸς ἐν τῇ διανοίᾳ καὶ τῇ καρδίᾳ τοῦ λαοῦ σου, καὶ κατεύθυνον τὴν καρδίαν αὐτῶν πρὸς Σέ. Αὐτὸς οἰκτίρμων ὤν, συγχωρεῖ τὰ παραπτώματα καὶ δὲν ἐξολοθρεύει· εἶναι μακρόθυμος, κατισχύει τοῦ θυμοῦ του καὶ δὲν ἐπιρρίπτει ὅλην τὴν ὀργήν του. Διότι Σύ, Κύριε, ἀγαθὸς καὶ ἐπιεικὴς εἶ καὶ πολυέλεος πρὸς πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους Σε. Ἡ κρίσις σου εἶναι δικαιοσύνη αἰώνιος καὶ ὁ Νόμος σου ἀλήθεια. Τὴν ἀλήθειαν θὰ θέσῃς ἐν Ἰακώβ, καὶ τὴν εὐσπλαγχνίαν ἐν Ἀβραάμ· ὡς ὤμοσας εἰς τοὺς πατέρας ἡμῶν ἀπὸ τῶν παλαιῶν χρόνων. Εὐλογητὸς ὁ Κύριος, ὁ καθ' ἑκάστην πληρῶν ἡμᾶς τῶν χαρίτων αὐτοῦ· ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας ἡμῶν, σέλα. Ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων εἴη μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακώβ, σέλα. Κύριε τῶν δυνάμεων, μακάριος ὁ ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ Σέ. Κύριε, σῶσον ἡμᾶς, βασιλεῦ, εἰσάκουσον ἡμῶν καθ' ἣν ἡμέραν ἐπικαλεσόμεθά Σε.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ πλάσας ἡμᾶς πρὸς δόξαν αὐτοῦ, ὁ χωρίσας ἡμᾶς ἐκ τῶν διατελούντων ἐν τῇ ἀπάτῃ, ὁ δοὺς ἡμῖν νόμον ἀληθῆ, ὁ ἀναφύων οὕτως ἐν ἡμῖν πηγὴν αἰωνίου ζωῆς. Αὐτὸς θὰ δια-

בְּתוֹרָתוֹ וְיָשִׂים בְּלִבֵּנוּ אַהֲבָתוֹ וְיִרְאָתוֹ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וּלְעָבְדוֹ בְּלֵבָב שָׁלֵם לְמַעַן לֹא נִיגַע לָרִיק וְלֹא נֵלֵד לַבֶּהָלָה: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁנִּשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ וּמִצְוֹתֶיךָ בָּעוֹלָם הַזֶּה וְנִזְכֶּה וְנִחְיֶה וְנִירַשׁ טוֹבָה וּבְרָכָה לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: לְמַעַן יְזַמֶּרְךָ כָבוֹד וְלֹא יִדּוֹם יְהוָֹה אֱלֹהַי לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ: יְהוָֹה חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר: וְיִבְטְחוּ בְךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ כִּי לֹא עָזַבְתָּ דוֹרְשֶׁיךָ יְהוָֹה: יְהוָֹה אֲדוֹנֵנוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ: חִזְקוּ וְיַאֲמֵץ לְבַבְכֶם כָּל הַמְיַחֲלִים לַיהוָֹה: ואומר חצי קדיש ואחר כך אומר

תִּתְקַבַּל צְלוֹתְהוֹן וּבָעוּתְהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל קֳדָם אֲבוּהוֹן דְּבִשְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא חַיִּים וְשָׂבָע וִישׁוּעָה וְנֶחָמָא וְשֵׁיזָבָא וּרְפוּאָה וּגְאוּלָה וּסְלִיחָה וְכַפָּרָה וְרֵיוַח וְהַצָּלָה לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

νοίξῃ τὴν καρδίαν ἡμῶν πρὸς διάγνωσιν τοῦ νόμου αὐτοῦ, καὶ θέσῃ ἐν αὐτῇ τὴν ἀγάπην καὶ τὸν φόβον αὐτοῦ, ὅπως ἐκτελῶμεν τὸ θέλημά του καὶ ὑπηρετῶμεν αὐτὸν ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ, ἵνα μὴ καταγινώμεθα ἐπὶ ματαιότηταις καὶ μὴ ἀποκτῶμεν πρόσκαιρα ἀγαθά. Εὐδόκησον, Κύριε, Θεὲ ἡμῶν, καὶ Θεὲ τῶν Πατέρων ἡμῶν, ἵνα τιμῶμεν τὰ θεσπίσματά σου καὶ τὰς ἐντολάς σου εἰς τὸν κόσμον τοῦτον καὶ ἀξιωθῶμεν νὰ ζήσωμεν καὶ ἀποκτήσωμεν ἀγαθὰ καὶ εὐλογίας διὰ τὴν μέλλουσαν ζωὴν, ὅπως ἡ ψυχὴ ἡμῶν ἀνυμνῇ Σὲ ἀδιαλείπτως, Κύριε, Θεὲ ἡμῶν, διὰ παντὸς τοὺς αἴνους σου θέλω ψάλλει. Ποιησάτω ὁ Κύριος δι' ἀγάπην τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ, ἵνα μεγαλυνθῇ ὁ Νόμος καὶ καταστῇ σεβαστός. Καὶ ἐλπισάτωσαν ἐπὶ Σὲ οἱ γινώσκοντες τὸ ὄνομά σου, Κύριε, διότι οὐδέποτε ἐγκατέλειψας τοὺς ἐκζητοῦντάς σε. Κύριε, Βασιλεῦ ἡμῶν πόσον θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ! Ἀνδριζέσθω καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία ὑμῶν, πάντων τῶν ἐλπιζόντων ἐπὶ Κύριον.

(ἐνταῦθα ὁ ἱερουργὸς λέγει τὸ μικρὸν Καδὶς καὶ ἀκολουθεῖ (ὧδέ πως).

Δεκτὴ γενέσθω εὐμενῶς ἡ προσευχὴ καὶ ἡ δέησις τοῦ Ἰσραὴλ ὑπὸ τοῦ οὐρανίου αὐτοῦ πατρὸς καὶ εἴπατε ἀμήν.

Ἐλθέτω ἐξ οὐρανοῦ ἡ γενικὴ εἰρήνη, ἡ ζωή, ἡ ἀφθονία, ἡ ὑγεία, ἡ παραμυθία, ἡ σωτηρία, ἡ ἴασις, ἡ ἀναγέννησις, ἡ συγχώρησις,) ἡ ἐξιλέωσις, ἡ μακροθυμία καὶ ἡ λύτρωσις, εἰς ἡμᾶς τε καὶ εἰς πάντα τὸν λαόν του Ἰσραήλ, καὶ εἴπατε ἀμήν. Ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς στήσας τὴν ἁρμονίαν, διὰ τὸ ἔλεος αὐτοῦ, δώσῃ εἰρήνην ἡμῖν τε καὶ παντὶ τῷ Ἰσραήλ, καὶ εἴπατε ἀμήν.

ומחזירים ספר תורה למקומו ואומרים

יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהֹוָה כִּי נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ הוֹדוֹ עַל
אֶרֶץ וְשָׁמָיִם: וַיָּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ תְּהִלָּה לְכָל חֲסִידָיו
לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַם קְרֹבוֹ הַלְלוּיָהּ: יְהֹוָה הוּא הָאֱלֹהִים
יְהֹוָה הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת
אֵין עוֹד: אֵין כָּמוֹךָ בָאֱלֹהִים אֲדֹנָי וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ:
וּבְנֻחֹה יֹאמַר שׁוּבָה יְהֹוָה רִבְבוֹת אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל:
הֲשִׁיבֵנוּ יְהֹוָה אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם:

בימים שאין תחנה אין אומרים תפלה לדוד ומתחילין בית יעקב

תְּפִלָּה לְדָוִד הַטֵּה יְהֹוָה אָזְנְךָ עֲנֵנִי כִּי
עָנִי וְאֶבְיוֹן אָנִי: שָׁמְרָה נַפְשִׁי כִּי
חָסִיד אָנִי הוֹשַׁע עַבְדְּךָ אַתָּה אֱלֹהַי
הַבּוֹטֵחַ אֵלֶיךָ: חָנֵּנִי אֲדֹנָי כִּי אֵלֶיךָ אֶקְרָא
כָּל הַיּוֹם: שַׂמֵּחַ נֶפֶשׁ עַבְדֶּךָ כִּי אֵלֶיךָ
אֲדֹנָי נַפְשִׁי אֶשָּׂא: כִּי אַתָּה יְהֹוָה טוֹב
וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ: הַאֲזִינָה
יְהֹוָה תְּפִלָּתִי וְהַקְשִׁיבָה בְּקוֹל תַּחֲנוּנוֹתָי:
בְּיוֹם צָרָתִי אֶקְרָאֶךָּ כִּי תַעֲנֵנִי: אֵין כָּמוֹךָ
בָאֱלֹהִים אֲדֹנָי וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ: כָּל גּוֹיִם
אֲשֶׁר עָשִׂיתָ יָבוֹאוּ וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי

(Καὶ ἐνῷ ἐπαναφέρεται ἡ ἱερὰ βίβλος εἰς τὴν θέσιν αὐτῆς, λέγεται)

Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου, διότι μόνον τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἀνυψοῦται καὶ ἡ δόξα αὐτοῦ διαλάμπει ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ. Αὐτὸς ὕψωσε τὸ κέρας τοῦ λαοῦ του, καύχημα πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ υἱῶν τοῦ Ἰσραήλ, λαοῦ ἐγγίζοντος αὐτῷ. Ἀλληλούϊα. Ὁ Κύριος, αὐτὸς εἶναι Θεὸς — ὁ Κύριος, αὐτὸς εἶναι Θεός, ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ ἐν τῇ γῇ κάτω, καὶ ἄλλος Θεὸς πλὴν αὐτοῦ δὲν ὑπάρχει. Οὐδείς ἐστιν ὅμοιός Σοι ἐν Θεοῖς, οὐδὲ ὑπάρχει ἐξισούμενός Σοι ἐν ἔργοις. Ἐπίστρεψον ἡμᾶς, Κύριε πρὸς Σέ, καὶ ἐπιστραφησόμεθα, ἀνακαίνισον τὰς ἡμέρας ἡμῶν ὡς πρότερον.

(Καθ' ἃς ἡμέρας δὲν ἀπαγγέλλεται ἡ ἐξομολόγησις «Νεφιλὰτ ἀπάημ», παραλείπεται ὁ ἑξῆς ψαλμός.)

Προσευχὴ τοῦ Δαυΐδ. Κλῖνον, Κύριε, τὸ οὖς σου, καὶ εἰσάκουσόν μου, ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ. Φύλαξον τὴν ψυχήν μου, ὅτι ὅσιος εἰμὶ ἐγώ, σῶσον Θεέ μου, τὸν δοῦλόν σου, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ Σέ. Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ὅλην τὴν ἡμέραν ἐπικαλοῦμαί Σε. Εὔφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, τὴν ψυχὴν ἐκείνην, ἣν πρὸς Σὲ ἀνυψώνω. Ὅτι Σὺ εἶ ἀγαθὸς, Κύριε, ἐπιεικὴς καὶ εὔσπλαγχνος πρὸς τοὺς ἐπικαλουμένους Σε. Εἰσάκουσον, Κύριε, τῆς προσευχῆς μου, καὶ ἐπάκουσον τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου. Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐπικαλέσομαί Σε, καὶ Σὺ εἰσάκουσόν μου. Οὐδεὶς ἐστὶν ὅμοιός Σοι ἐν Θεοῖς, Κύριε, οὐδὲ ὑπάρχει τις ἐξισούμενός Σοι ἐν ἔργοις. Πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐποίησας θέλουσιν ἔλθη καὶ προσκυνήσει ἐνώπιόν Σου, Κύριε, καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου. Ὅτι μέγας εἶ Σὺ καὶ ποιῶν θαυμάσια· Σὺ δὲ εἶ μόνος Θεός. Δεῖξόν μοι,

וִיכַבְּדוּ לִשְׁמֶךָ: כִּי גָדוֹל אַתָּה וְעוֹשֵׂה
נִפְלָאוֹת אַתָּה אֱלֹהִים לְבַדֶּךָ: הוֹרֵנִי
יְהוָה דַּרְכֶּךָ אֲהַלֵּךְ בַּאֲמִתֶּךָ יַחֵד לְבָבִי
לְיִרְאָה שְׁמֶךָ: אוֹדְךָ אֲדֹנָי אֱלֹהַי בְּכָל
לְבָבִי וַאֲכַבְּדָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם: כִּי חַסְדְּךָ
גָּדוֹל עָלָי וְהִצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִשְּׁאוֹל תַּחְתִּיָּה:
אֱלֹהִים זֵדִים קָמוּ עָלַי וַעֲדַת עָרִיצִים
בִּקְשׁוּ נַפְשִׁי וְלֹא שָׂמוּךָ לְנֶגְדָּם: וְאַתָּה
אֲדֹנָי אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב
חֶסֶד וֶאֱמֶת: פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי תְּנָה עֻזְּךָ
לְעַבְדֶּךָ וְהוֹשִׁיעָה לְבֶן אֲמָתֶךָ: עֲשֵׂה
עִמִּי אוֹת לְטוֹבָה וְיִרְאוּ שֹׂנְאַי וְיֵבֹשׁוּ כִּי
אַתָּה יְהוָה עֲזַרְתַּנִי וְנִחַמְתָּנִי:

בֵּית יַעֲקֹב לְכוּ וְנֵלְכָה בְּאוֹר יְהוָה: כִּי
כָּל הָעַמִּים יֵלְכוּ אִישׁ בְּשֵׁם אֱלֹהָיו
וַאֲנַחְנוּ נֵלֵךְ בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְעוֹלָם
וָעֶד: יְהִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר הָיָה
עִם אֲבוֹתֵינוּ אַל יַעַזְבֵנוּ וְאַל יִטְּשֵׁנוּ:
לְהַטּוֹת לְבָבֵנוּ אֵלָיו לָלֶכֶת בְּכָל דְּרָכָיו

Κύριε, τὴν ὁδόν σου, καὶ δι' αὐτῆς πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· συγκέντρωσον τὴν καρδίαν μου ἵνα φοβηθῶ τὸ ὄνομά σου. Αἰνέσω Σε, Κύριε, Θεέ μου, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας μου, καὶ τιμήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα. Διότι μέγα τὸ ἔλεός σου δι' ἐμὲ, ἔσωσας τὴν ψυχήν μου ἐξ ᾅδου βαθυτάτου. Θεὲ, οἱ ὑπερήφανοι κατ' ἐμοῦ ἐξηγέρθησαν, καὶ συνέλευσις κραταιῶν ἐζήτησε τὴν ψυχήν μου, μὴ διαλογιζόμενοί Σε, ἔναντι αὐτῶν. Καὶ Σὺ, Κύριε, ὁ Θεὸς οἰκτίρμων, ἐλεήμων, μακρόθυμος, πολυέλεος καὶ ἀληθινός! ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με, χάρισον ἰσχὺν εἰς τὸν δοῦλόν σου, καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου. Δός μοι σημεῖον ἀγαθὸν, ἵνα ἴδωσιν αὐτὸ οἱ ἐχθροί μου καὶ αἰσχυνθῶσιν, ὅτι Σὺ, Κύριε, μὲ ἐβοήθησας καὶ μὲ παρηγόρησας.

Οἰκογένεια τοῦ Ἰακὼβ, ἐλθὲ καὶ πορεύου ἐν τῷ φωτὶ τοῦ Κυρίου, διότι πάντες οἱ λαοὶ πορεύονται ἕκαστος εἰς τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ αὐτῶν, ἡμεῖς δὲ πορευόμεθα ἐν τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, πάντοτε καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Εἴη Κύριος ὁ Θεὸς μεθ' ἡμῶν, ὡς ἦτο μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν· μὴ ἐγκαταλείψῃ ἡμᾶς καὶ μὴ ἀποστρέψῃ τὸ πρόσωπόν του ἀφ' ἡμῶν. Ἵνα ἡ καρδία ἡμῶν πρὸς αὐτὸν ἐπικλίνῃ καὶ πορεύηται ἐν πᾶσι ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ

וְלִשְׁמֹר מִצְוֹתָיו וְחֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו אֲשֶׁר צִוָּה
אֶת אֲבוֹתֵינוּ: וְיִהְיוּ דְבָרַי אֵלֶּה אֲשֶׁר
הִתְחַנַּנְתִּי לִפְנֵי יְהוָה קְרוֹבִים אֶל יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וָלָיְלָה לַעֲשׂוֹת מִשְׁפַּט עַבְדּוֹ
וּמִשְׁפַּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ:
לְמַעַן דַּעַת כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יְהוָה הוּא
הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד: לוּלֵי יְהוָה שֶׁהָיָה
לָנוּ יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל: לוּלֵי יְהוָה
שֶׁהָיָה לָנוּ בְּקוּם עָלֵינוּ אָדָם: אֲזַי חַיִּים
בְּלָעוּנוּ בַּחֲרוֹת אַפָּם בָּנוּ: אֲזַי הַמַּיִם
שְׁטָפוּנוּ נַחְלָה עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ: אֲזַי עָבַר
עַל נַפְשֵׁנוּ הַמַּיִם הַזֵּידוֹנִים: בָּרוּךְ יְהוָה
שֶׁלֹּא נְתָנָנוּ טֶרֶף לְשִׁנֵּיהֶם: נַפְשֵׁנוּ כְּצִפּוֹר
נִמְלְטָה מִפַּח יוֹקְשִׁים הַפַּח נִשְׁבָּר וַאֲנַחְנוּ
נִמְלָטְנוּ: עֶזְרֵנוּ בְּשֵׁם יְהוָה עֹשֵׂה שָׁמַיִם
וָאָרֶץ:

φυλάσση πάσας τὰς ἐντολάς, τὰ παραγγέλματα καὶ τὰς ἀποφάσεις αὐτοῦ, ἃς ἐνετείλατο εἰς τοὺς πατέρας ἡμῶν. Καὶ οἱ λόγοι μου οὗτοι, οὓς, δεόμενος, ἀπηύθυνα πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἔστωσαν πρὸ ὀθφαλμῶν αὐτοῦ, ἡμέραν τε καὶ νύκτα, ἵνα ποιῇ τὴν δικαιοσύνην τοῦ δούλου του καὶ τὴν δικαιοσύνην τοῦ λαοῦ του Ἰσραήλ, ἐν καταλλήλοις χρόνοις. Καὶ γνῶσι πάντες οἱ λαοὶ τῆς γῆς ὅτι Κύριος, αὐτὸς ἐστὶν ὁ Θεὸς, καὶ πλὴν αὐτοῦ ἄλλοι δὲν ὑπάρχουσιν.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν τῷ Δαυΐδ. Ἐὰν ὁ Κύριος δὲν ἦτο ὑπὲρ ἡμῶν, λέγει νῦν ὁ Ἰσραήλ, ἐὰν ὁ Κύριος δὲν ἦτο ὑπὲρ ἡμῶν, ὅταν οἱ ἄνθρωποι ἐξεγείροντο καθ' ἡμῶν, ζῶντας τότε ἤθελον καταπίει ἡμᾶς ἐν τῇ ἐξάψει τοῦ θυμοῦ αὐτῶν. Τότε τὰ ὕδατα ἤθελον καταποντίσῃ ἡμᾶς, καὶ ἐφ' ἡμῶν ὁ χείμαρρος ἤθελε διέλθη· τότε ἤθελον διέλθη ἐπὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν τὰ κύματα σφοδρά. Εὐλογητὸς ὁ Κύριος, ὁ μὴ ἐγκαταλείψας ἡμᾶς εἰς θήραν τῶν ὀδόντων αὐτῶν. Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ἐξέφυγεν ὡς ὄρνεον ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευτῶν, ἡ παγὶς συνετρίβη, καὶ ἡμεῖς ἐσώθημεν. Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

השיר שהיו הלוים אומרים בכל יום על הדוכן

מזמור ליום ראשון

לְדָוִד מִזְמוֹר לַיהֹוָה הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל
וְיוֹשְׁבֵי בָהּ׃ כִּי הוּא עַל יַמִּים יְסָדָהּ
וְעַל נְהָרוֹת יְכוֹנְנֶהָ׃ מִי יַעֲלֶה בְהַר יְהֹוָה
וּמִי יָקוּם בִּמְקוֹם קָדְשׁוֹ׃ נְקִי כַפַּיִם וּבַר
לֵבָב אֲשֶׁר לֹא נָשָׂא לַשָּׁוְא נַפְשִׁי וְלֹא
נִשְׁבַּע לְמִרְמָה׃ יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְהֹוָה
וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ׃ זֶה דּוֹר דּוֹרְשָׁיו
מְבַקְשֵׁי פָנֶיךָ יַעֲקֹב סֶלָה׃ שְׂאוּ שְׁעָרִים
רָאשֵׁיכֶם וְהִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבוֹא מֶלֶךְ
הַכָּבוֹד׃ מִי זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְהֹוָה עִזּוּז
וְגִבּוֹר יְהֹוָה גִּבּוֹר מִלְחָמָה׃ שְׂאוּ שְׁעָרִים
רָאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא מֶלֶךְ
הַכָּבוֹד׃ מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְהֹוָה
צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד סֶלָה׃ הושיענו

מזמור ליום שני

שִׁיר מִזְמוֹר לִבְנֵי קֹרַח׃ גָּדוֹל יְהֹוָה
וּמְהֻלָּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר

קדשו

('Ιδοὺ οἱ ψαλμοὶ, οὓς ἔψαλλον οἱ Λευῖται ἐν τῷ Ναῷ καθ' ἑκάστην ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος.)

ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

Ψαλμὸς τοῦ Δαυΐδ. Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ. Αὐτὸς ἐπὶ τῶν θαλασσῶν ἐθεμελίωσεν αὐτὴν καὶ ἐπὶ τῶν ποταμῶν συνέστησεν αὐτήν. Τίς θ' ἀναβῇ εἰς τὸ ὄρος τοῦ Κυρίου; καὶ ἐν τῷ τόπῳ τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ, τὶς ἄξιος νὰ διαμείνῃ; 'Ο ἔχων ἀθώας τὰς χεῖρας, καὶ καθαρὰν τὴν καρδίαν, ὅστις δὲν ἐνεβύθισεν εἰς ματαιότητας τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ δὲν ὥρκισε νὰ δολιεύσῃ τὸν πλησίον του. Αὐτὸς θὰ λάβῃ τὴν εὐλογίαν τοῦ Κυρίου καὶ τὸ ἔλεος παρὰ Θεοῦ τοῦ σωτῆρος αὐτοῦ, Ἔστω οὗτος ὁ αἰὼν τῶν ἐκζητούντων αὐτὸν, τῶν ἐκζητούντων τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ 'Ιακὼβ σέλα. Ὑψώσατε πύλαι τὰ ἀνώφλια ὑμῶν, ἄρθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης. Τίς ἐστὶν ὁ Βασιλεὺς οὗτος τῆς δόξης; Οὗτος ἐστὶν ὁ Κύριος κραταιὸς καὶ ἰσχυρὸς, ὁ Κύριος δυνατὸς ἐν πολέμῳ. Ὑψώσατε πύλαι τὰ ἀνώφλια ὑμῶν, ἄρθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δέξης. Τίς ἐστὶς οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης; 'Ο Κύριος τῶν δυνάμεων, οὗτος ἐστὶν ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης, σέλα.

ΚΑΤΑ ΔΕΥΤΕΡΑΝ.

Ψαλμὸς καὶ ᾠδὴ τοῖς υἱοῖς Κορέ. Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν τῇ πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν

קָדְשׁוֹ: יְפֵה נוֹף מְשׂוֹשׂ כָּל הָאָרֶץ הַר
צִיּוֹן יַרְכְּתֵי צָפוֹן קִרְיַת מֶלֶךְ רָב: אֱלֹהִים
בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ נוֹדַע לְמִשְׂגָּב: כִּי הִנֵּה
הַמְּלָכִים נוֹעֲדוּ עָבְרוּ יַחְדָּו: הֵמָּה רָאוּ
כֵּן תָּמָהוּ נִבְהֲלוּ נֶחְפָּזוּ: רְעָדָה אֲחָזָתַם
שָׁם חִיל כַּיּוֹלֵדָה: בְּרוּחַ קָדִים תְּשַׁבֵּר
אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ: כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ כֵּן רָאִינוּ
בְּעִיר יְהֹוָה צְבָאוֹת בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהִים
יְכוֹנְנֶהָ עַד עוֹלָם סֶלָה: דִּמִּינוּ אֱלֹהִים
חַסְדֶּךָ בְּקֶרֶב הֵיכָלֶךָ: כְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים כֵּן
תְּהִלָּתְךָ עַל קַצְוֵי אֶרֶץ צֶדֶק מָלְאָה
יְמִינֶךָ: יִשְׂמַח הַר צִיּוֹן תָּגֵלְנָה בְּנוֹת
יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ: סֹבּוּ צִיּוֹן וְהַקִּיפוּהָ
סִפְרוּ מִגְדָּלֶיהָ: שִׁיתוּ לִבְּכֶם לְחֵילָה
פַּסְּגוּ אַרְמְנוֹתֶיהָ לְמַעַן תְּסַפְּרוּ לְדוֹר
אַחֲרוֹן: כִּי זֶה אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם
וָעֶד הוּא יְנַהֲגֵנוּ עַל מוּת: הושיענו

מזמור ליום שלישי

מִזְמוֹר לְאָסָף אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת אֵל

τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ. Ἐν φαιδρᾷ θέσει, ἀγαλλίασις πάσης τῆς γῆς εἶναι τὸ ὄρος Σιών, ἡ κατ' ἄρκτον κειμένη πόλις τοῦ Βασιλέως τοῦ μεγάλου. Ὁ Θεὸς ἐν τοῖς παλατίοις αὐτοῦ γινώσκεται ὁ φρουρός. Ἰδοὺ οἱ βασιλεῖς συνήχθησαν καὶ διῆλθον ὁμοῦ αὐτά. Ἰδόντες ταῦτα ἔκθαμβοι ἔμεινον, ἐταράχθησαν καὶ δρομαῖοι ἔφυγον. Ἐκ τρόμου ἐκυριεύθησαν, ἐξ ὀδυνῶν ὡς ἐκείνων τικτούσης γυναικός. Διὰ βιαίου ἀνέμου ἀνατολῆς, τοῦ συντρίβοντος τὰ πλοῖα τῆς Ταρσῆς, ἀπεδίωξας αὐτούς. Καθάπερ ἠκούσαμεν, οὕτως ἴδομεν ἐν τῇ πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν τῇ πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· θεμελειωθήτω αὐτὴ εἰς τοὺς αἰῶνας, σέλα! Ἐπεκαλέσθημεν, Θεὲ, τὸ ἔλεός σου ἐν μέσῳ τοῦ ναοῦ σου. Ὡς τὸ ὄνομά σου, Θεὲ, τοσαύτη καὶ ἡ αἴνεσίς σου μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς, ἡ δὲ δεξιά σου πλήρης δικαιοσύνης ἐστί. Εὐφρανθήτω τὸ ὄρος Σιών, ἀγαλλιάσθωσαν αἱ θυγατέρες τοῦ Ἰούδα ἕνεκα τῶν κρίσεών σου. Κυκλώσατε τὴν Σιὼν καὶ περιβάλετε αὐτήν, ἀριθμήσατε τοὺς πύργους αὐτῆς. Παρατηρήσατε ἐσκεμμένως τὰ ὀχυρώματα αὐτῆς, περιέλθετε τὰ παλάτιά της, ἵνα περιγράψητε ταῦτα εἰς τοὺς μεταγενεστέρους. Ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, αὐτὸς ὁδηγήσει ἡμᾶς μέχρι θανάτου.

ΚΑΤΑ ΤΡΙΤΗΝ.

Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ. Ὁ Θεὸς παρίσταται ἐν θείᾳ συνεδριάσει, καὶ ἐν μέσῳ δικαστῶν δικάζει. Ἕως

בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט׃ עַד מָתַי תִּשְׁפְּטוּ
עָוֶל וּפְנֵי רְשָׁעִים תִּשְׂאוּ סֶלָה׃ שִׁפְטוּ דָל
וְיָתוֹם עָנִי וָרָשׁ הַצְדִּיקוּ׃ פַּלְּטוּ דַל וְאֶבְיוֹן
מִיַּד רְשָׁעִים הַצִּילוּ׃ לֹא יָדְעוּ וְלֹא יָבִינוּ
בַּחֲשֵׁכָה יִתְהַלָּכוּ יִמּוֹטוּ כָּל מוֹסְדֵי אָרֶץ׃
אֲנִי אָמַרְתִּי אֱלֹהִים אַתֶּם וּבְנֵי עֶלְיוֹן
כֻּלְּכֶם׃ אָכֵן כְּאָדָם תְּמוּתוּן וּכְאַחַד הַשָּׂרִים
תִּפֹּלוּ׃ קוּמָה אֱלֹהִים שָׁפְטָה הָאָרֶץ כִּי
אַתָּה תִנְחַל בְּכָל הַגּוֹיִם׃ הושיענו

מזמור ליום רביעי

אֵל נְקָמוֹת יְהוָה אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיעַ׃
הִנָּשֵׂא שֹׁפֵט הָאָרֶץ הָשֵׁב גְּמוּל עַל
גֵּאִים׃ עַד מָתַי רְשָׁעִים יְהוָה עַד מָתַי
רְשָׁעִים יַעֲלֹזוּ׃ יַבִּיעוּ יְדַבְּרוּ עָתָק יִתְאַמְּרוּ
כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן׃ עַמְּךָ יְהוָה יְדַכְּאוּ וְנַחֲלָתְךָ
יְעַנּוּ׃ אַלְמָנָה וְגֵר יַהֲרֹגוּ וִיתוֹמִים יְרַצֵּחוּ׃
וַיֹּאמְרוּ לֹא יִרְאֶה יָּהּ וְלֹא יָבִין אֱלֹהֵי
יַעֲקֹב׃ בִּינוּ בֹּעֲרִים בָּעָם וּכְסִילִים מָתַי
תַּשְׂכִּילוּ׃ הֲנֹטַע אֹזֶן הֲלֹא יִשְׁמָע אִם

πότε θὰ κρίνητε ἀδικίαν, καὶ θὰ σέβησθε τὸ πρόσωπὸν τῶν ἁμαρτωλῶν; Δικαιώσατε τὸν πτωχὸν καὶ τὸν ὀρφανὸν, εἰς τὸν ταπεινὸν καὶ εἰς τὸν ἐνδεῆ ἀπονείματε δικαιοσύνην. Ὑπερασπίσατε τὸν πένητα καὶ τὸν δυστυχῆ, σώσατε αὐτοὺς ἐκ τῶν χειρῶν τῶν ἀδίκων. Δὲν γινώσκουσι καὶ δὲν ἐννοοῦσιν, εἰς τὸ σκότος πορεύονται, διὸ σαλεύονται πάντα τὰ θεμέλια τῆς γῆς. Ἐγὼ εἶπον· σεῖς θὰ εἶσθε ὡς Θεοὶ, πάντες δὲ υἱοὶ τοῦ Ὑψίστου. Ἀλλ' οὐχί! ὡς ἄνθρωποι θ' ἀποθνήσκητε, καὶ ὡς οἱοσδήποτε ἄρχων θὰ πέσητε. Ἐγέρθητι Θεὲ, κρῖνον τὴν γῆν, διότι Σὺ θὰ κατακληρονομήσῃς ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν.

ΚΑΤΑ ΤΕΤΑΡΤΗΝ.

Θεὸς ἐκδικήσεως (τῶν παραπτωμάτων) Κύριος, Θεὸς ἐκδικήσεως διαλάμπει. Ὑψώθητι, κριτὰ τῆς γῆς, καὶ ἀπόδος τοῖς ὑπερηφάνοις, ὅ,τι αὐτοῖς προσήκει. Ἕως πότε οἱ ἄδικοι, Θεὲ, ἕως πότε οἱ ἄδικοι θὰ εὐφραίνωνται; Θὰ ὁμιλῶσιν ὑβριστικῶς, θὰ λαλῶσι τολμηρῶς, πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν; Κύριε, τὸν λαόν σου καταπιέζουσι, τὴν κληρονομίαν σου λυποῦσι. τὴν χήραν καὶ τὸν ξένον ἀποκτείνουσι, καὶ τὸν ὀρφανὸν φονεύουσι, λέγοντες· ὁ Θεὸς δὲν βλέπει δὲν φροντίζει ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακώβ. Ὦ ἄφρονες ἐν τῷ λαῷ, συλλογίσθητε, καὶ σεῖς μωροὶ, σωφρονίσθητε. Ὁ πλάσας τὸ οὖς δὲν ἀκούει; ὁ τὸν ὀφθαλμὸν

יֹצֵר עַיִן הֲלֹא יַבִּיט: הֲיֹסֵר גּוֹיִם הֲלֹא
יוֹכִיחַ הַמְלַמֵּד אָדָם דָּעַת: יְהוָה יֹדֵעַ
מַחְשְׁבוֹת אָדָם כִּי הֵמָּה הָבֶל: אַשְׁרֵי
הַגֶּבֶר אֲשֶׁר תְּיַסְּרֶנּוּ יָּהּ וּמִתּוֹרָתְךָ תְלַמְּדֶנּוּ:
לְהַשְׁקִיט לוֹ מִימֵי רָע עַד יִכָּרֶה לָרָשָׁע
שָׁחַת: כִּי לֹא יִטֹּשׁ יְהוָה עַמּוֹ וְנַחֲלָתוֹ
לֹא יַעֲזֹב: כִּי עַד צֶדֶק יָשׁוּב מִשְׁפָּט
וְאַחֲרָיו כָּל יִשְׁרֵי לֵב: מִי יָקוּם לִי עִם
מְרֵעִים מִי יִתְיַצֵּב לִי עִם פֹּעֲלֵי אָוֶן:
לוּלֵי יְהוָה עֶזְרָתָה לִּי כִּמְעַט שָׁכְנָה
דוּמָה נַפְשִׁי: אִם אָמַרְתִּי מָטָה רַגְלִי
חַסְדְּךָ יְהוָה יִסְעָדֵנִי: בְּרֹב שַׂרְעַפַּי בְּקִרְבִּי
תַּנְחוּמֶיךָ יְשַׁעַשְׁעוּ נַפְשִׁי: הַיְחָבְרְךָ כִּסֵּא
הַוּוֹת יֹצֵר עָמָל עֲלֵי חֹק: יָגוֹדּוּ עַל
נֶפֶשׁ צַדִּיק וְדָם נָקִי יַרְשִׁיעוּ: וַיְהִי יְהוָה
לִי לְמִשְׂגָּב וֵאלֹהַי לְצוּר מַחְסִי: וַיָּשֶׁב
עֲלֵיהֶם אֶת אוֹנָם וּבְרָעָתָם יַצְמִיתֵם
יַצְמִיתֵם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: הושיענו

ποιήσας δὲν βλέπει; ὁ παιδεύων τὰ ἔθνη δὲν ἐλέγχει, ὁ διδάσκων τῷ ἀνθρώπῳ γνῶσιν; Ὁ Κύριος γινώσκει ὅτι οἱ διαλογισμοὶ τοῦ ἀνθρώπου εἰσὶ μάταιοι. Μακάριος ὁ ἄνθρωπος ὃν Σὺ παιδεύεις, Κύριε, καὶ διδάσκεις αὐτὸν ἐν τῷ νόμῳ σου· ἵνα ἥσυχος διαμείνῃ ἀπὸ πονηρῶν ἡμερῶν, μέχρις οὗ ἀνασκαφῇ διὰ τὸν πανοῦργον ὁ τάφος. Διότι ὁ Κύριος δὲν θὰ ἀφήσῃ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ δὲν θὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν κληρονομίαν του, μέχρις οὗ ἡ δικαιοσύνη ἐπιστρέψῃ ἐν δικαστηρίοις, καὶ ἀκολουθήσωσιν αὐτὴν πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. Τίς θὰ ἐξεγερθῇ ὑπὲρ ἐμοῦ κατὰ τῶν πονηρῶν; τίς θὰ ἀντιμετωπίσῃ δι' ἐμὲ κατὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν; Ἐὰν δὲν μ' ἐβοήθει ὁ Κύριος, παραβραχὺ ἡ ψυχή μου ἤθελε κατοικεῖ εἰς τὸ βασίλειον τῆς σιγῆς. Ὅταν ἔλεγον, σαλεύεται ὁ πούς μου, τὸ ἔλεός σου, Κύριε, μὲ ὑπεστήριζεν. Ἐὰν τὸ πλῆθος τῶν διαλογισμῶν μου μὲ ἠνόχλει, ἡ ψυχή μου διεσκέδαζεν ἐν ταῖς παραμυθίαις σου. Δύναται ἴσως νὰ συζευχθῇ μετὰ Σοῦ ὁ θρόνος τῆς ἀνομίας, ἐξ οὗ προέρχονται τῆς ἀδικίας οἱ νόμοι; Θηρεύουσι κατὰ τῆς ψυχῆς τοῦ δικαίου, καὶ τὸ αἷμα τοῦ ἀθώου καταδικάζουσιν. Ἀλλ' ὁ Κύριος ὑπῆρξε καταφυγή μου, καὶ ὁ Θεὸς ἀσφαλὲς ἄσυλόν μου. Αὐτὸς θὰ ἀποδώσῃ αὐτοῖς τὴν ἀνομίαν αὐτῶν, διὰ τὴν πονηρίαν αὐτῶν θέλουσιν ἀφανισθῇ. Ναί Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν θέλει ἐξολοθρεύσει αὐτούς.

מזמור ליום חמישי

לַמְנַצֵּחַ עַל הַגִּתִּית לְאָסָף: הַרְנִינוּ לֵאלֹהִים עוּזֵּנוּ הָרִיעוּ לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: שְׂאוּ זִמְרָה וּתְנוּ תֹף כִּנּוֹר נָעִים עִם נָבֶל: תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לְיוֹם חַגֵּנוּ: כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: עֵדוּת בִּיהוֹסֵף שָׂמוֹ בְּצֵאתוֹ עַל אֶרֶץ מִצְרָיִם שְׂפַת לֹא יָדַעְתִּי אֶשְׁמָע: הֲסִירוֹתִי מִסֵּבֶל שִׁכְמוֹ כַּפָּיו מִדּוּד תַּעֲבֹרְנָה: בַּצָּרָה קָרָאתָ וָאֲחַלְּצֶךָּ אֶעֶנְךָ בְּסֵתֶר רַעַם אֶבְחָנְךָ עַל מֵי מְרִיבָה סֶלָה: שְׁמַע עַמִּי וְאָעִידָה בָּךְ יִשְׂרָאֵל אִם תִּשְׁמַע לִי: לֹא יִהְיֶה בְךָ אֵל זָר וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נֵכָר: אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמַּעַלְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם הַרְחֶב פִּיךָ וַאֲמַלְאֵהוּ: וְלֹא שָׁמַע עַמִּי לְקוֹלִי וְיִשְׂרָאֵל לֹא אָבָה לִי: וָאֲשַׁלְּחֵהוּ בִּשְׁרִירוּת לִבָּם יֵלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם: לוּ עַמִּי שֹׁמֵעַ לִי יִשְׂרָאֵל בִּדְרָכַי יְהַלֵּכוּ: כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם

ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ.

Διὰ τὸν ἀρχιμουσικὸν ἐπὶ τοῦ ὀργάνου Γκιτίτ. Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ. Ψάλατε τῷ Θεῷ τῷ φρουρῷ ἡμῶν, καὶ ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ τοῦ Ἰακώβ. Ὑψώσατε ψαλμὸν, κρούσατε τὸ τύμπανον, τὴν ἁρμονικὴν κινύραν μετὰ τῆς κιθάρας. Σαλπίσατε τὴν σάλπιγγα κατὰ νεομηνίαν, τὴν χαρμόσυνον ἡμέραν τῆς ἑορτῆς ἡμῶν. Θέσπισμα τοῦτό ἐστι διὰ τὸν Ἰσραὴλ, παράγγελμα τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰακώβ. Μαρτυρία τῷ Ἰωσὴφ ἔθετο αὐτὸ ὅταν οὗτος ἐξῆλθεν ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἤκουσε φωνὴν εἰς αὐτὸν ἄγνωστον. Ἐλάφρυνε τὸν νῶτον αὐτοῦ ἐκ βαρῶν, αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐκ πηλίνων ἐργασιῶν ἐκαθαρίσθησαν. Ἐν θλίψεσιν ἐκάλεσάς με, καὶ σὲ ἀπήλλαξα, σοῦ εἰσήκουσα ἐν κρότῳ καταιγίδος, σὲ ἐδοκίμασα εἰς τὰ ὕδατα τῆς Μεριβᾶς(ἀντιλογίας) σέλα. Ἄκουσον, λαέ μου, ὅτι διαμαρτύρομαι κατὰ σοῦ, Ἰσραὴλ δὲν θὰ ἀκροασθῇς; Ἐν σοὶ δὲν θὰ ὑπάρξῃ Θεὸς ξένος, οὐδὲ εἰς Θεὸν ἄγνωστον θὰ προσκυνήσῃς. Ἐγὼ εἰμὶ Κύριος ὁ Θεός σου, ὁ ἐξαγαγών σε ἐκ τῆς γῆς Αἰγύπτου, ἄνοιξον τὸ στόμα σου καὶ θὰ πληρώσω αὐτό. Καὶ δὲν ἤκουσεν ὁ λαός μου τῆς φωνῆς μου, καὶ ὁ Ἰσραὴλ δὲν ἠθέλησε νὰ μοῦ ὑπακούσῃ. Διὸ, τὸν ἐξεδίωξα ἐν τῷ πείσματι τῆς καρδίας του, καὶ ἐγκατέλειψα αὐτὸν εἰς τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἑαυτοῦ βουλῶν. Ὢ! ἐὰν ὁ λαός μου ἤθελε μοῦ ὑπακούσῃ, ἐὰν ὁ Ἰσραὴλ ἐν ταῖς ὁδοῖς μου ἤθελε πορευθῇ! Ἐν ἀκα-

אַכְנִיעַ וְעַל צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי׃ מְשַׂנְאֵי יְהוָה יְכַחֲשׁוּ לוֹ וִיהִי עִתָּם לְעוֹלָם׃ וַיַּאֲכִילֵהוּ מֵחֵלֶב חִטָּה וּמִצּוּר דְּבַשׁ אַשְׂבִּיעֶךָ׃ הושיענו

מזמור ליום ששי

יְהוָה מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְהוָה עֹז הִתְאַזָּר אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל תִּמּוֹט׃ נָכוֹן כִּסְאֲךָ מֵאָז מֵעוֹלָם אָתָּה׃ נָשְׂאוּ נְהָרוֹת יְהוָה נָשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דָּכְיָם׃ מִקֹּלוֹת מַיִם רַבִּים אַדִּירִים מִשְׁבְּרֵי יָם אַדִּיר בַּמָּרוֹם יְהוָה׃ עֵדֹתֶיךָ נֶאֶמְנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נַאֲוָה קֹדֶשׁ יְהוָה לְאֹרֶךְ יָמִים׃

בכל יום אחר המזמור אומרים

הוֹשִׁיעֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ לְהִשְׁתַּבֵּחַ בִּתְהִלָּתֶךָ׃ בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל הָעָם אָמֵן הַלְלוּיָהּ׃ בָּרוּךְ יְהוָה מִצִּיּוֹן שֹׁכֵן

σει. ἤθελον ταπεινώσει τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς θλίβοντας αὐτὸν βαρύνει τὴν χεῖρά μου. Οἱ μισοῦντες τὸν Κύριον ἤθελον κλίνει πρὸς αὐτὸν τὴν κεφαλὴν, καὶ ἡ εὐτυχία του ἤθελε διαρκέσει διὰ παντός. Ἤθελον δὲ διαθρέψει αὐτοὺς διὰ τοῦ ἐκλεκτοτέρου σίτου καὶ ἐκ τοῦ λίθου ἤθελον ἐξαγάγει μέλι ὅπως κορέσω αὐτούς.

ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύθη, ἐνεδύθη Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο αὐτὴν, καὶ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην ἵνα μὴ σαλευθῇ. Ὁ θρόνος σου ἔκτοτε ὑπάρχει, καὶ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος Σὺ εἶ. Ὕψωσαν οἱ ποταμοὶ, Κύριε, οἱ ποταμοὶ ὕψωσαν τὴν φωνὴν αὐτῶν, ὕψωσαν οἱ ποταμοὶ ὕδατα σφοδρά. Τῆς φωνῆς πολλῶν ὑδάτων, τῶν βιαιοτέρων κυμάτων τῆς θαλάσσης μεγαλοφωνότερος ἐστὶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς ὁ Κύριος. Αἱ μαρτυρίαι σοῦ ἀληθέσταται εἰσὶ, διὸ ἡ ἁγιότης, τῷ οἴκῳ σου προσήκει, Κύριε, ἐπὶ μακρότητα ἡμερῶν.

(Καθ' ἑκάστην μετὰ τὸν καθημερινὸν ψαλμὸν, λέγονται οἱ ἑξῆς στοῖχοι.)

Σῶσον ἡμᾶς, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐπισυνάγαγε ἡμᾶς ἐκ μέσου τῶν ἐθνῶν ἵνα δοξάσωμεν τὸ ἅγιον ὄνομά σου, καὶ καυχηθῶμεν ἐν τῇ αἰνέσει σου. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ ἀπὸ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος, καὶ εἴπῃ ἅπας ὁ λαὸς ἀμήν. Ἀλληλούια. Εὐλογητὸς ὁ Κύριος ἐκ Σιὼν, ὁ κατοικῶν ἐν

יְרוּשָׁלָיִם הַלְלוּיָהּ: בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהִים
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֹשֵׂה נִפְלָאוֹת לְבַדּוֹ:
וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִמָּלֵא כְבוֹדוֹ
אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן: קדיש יהא שלמא רבא

קַוֵּה אֶל יְהוָה חֲזַק וְיַאֲמֵץ לִבֶּךָ וְקַוֵּה אֶל
יְהוָה: אֵין קָדוֹשׁ כַּיהוָה כִּי אֵין
בִּלְתֶּךָ וְאֵין צוּר כֵּאלֹהֵינוּ: כִּי מִי אֱלוֹהַּ
מִבַּלְעֲדֵי יְהוָה וּמִי צוּר זוּלָתִי אֱלֹהֵינוּ:
אֵין כֵּאלֹהֵינוּ • אֵין כַּאדוֹנֵינוּ • אֵין כְּמַלְכֵּנוּ •
אֵין כְּמוֹשִׁיעֵנוּ: מִי כֵאלֹהֵינוּ • מִי
כַּאדוֹנֵינוּ • מִי כְמַלְכֵּנוּ • מִי כְמוֹשִׁיעֵנוּ:
נוֹדֶה לֵאלֹהֵינוּ • נוֹדֶה לַאדוֹנֵינוּ • נוֹדֶה
לְמַלְכֵּנוּ • נוֹדֶה לְמוֹשִׁיעֵנוּ: בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ •
בָּרוּךְ אֲדוֹנֵינוּ • בָּרוּךְ מַלְכֵּנוּ • בָּרוּךְ
מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ • אַתָּה הוּא
אֲדוֹנֵינוּ • אַתָּה הוּא מַלְכֵּנוּ • אַתָּה הוּא
מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה תוֹשִׁיעֵנוּ • אַתָּה תָקוּם
תְּרַחֵם צִיּוֹן כִּי עֵת לְחֶנְנָהּ כִּי בָא מוֹעֵד:

טוב לומר כאן פטום הקטורת והיא סגולה כר מינן

Ἱερουσαλήμ. Ἀλληλούϊα. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὁ ποιήσας μόνος αὐτὸς θαυμάσια. Εὐλογητὸν τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ πληρωθήσεται τῆς δόξης αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ. Ἀμήν, ἀμήν.

(Καὶ λέγεται Καδὶς)

Ἔλπιζε ἐπὶ Κύριον, ἀνδρίζου καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία σου καὶ ἔλπιζε ἐπὶ Κύριον. Οὐδεὶς ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, διότι δὲν ὑπάρχει ἄλλος Θεὸς πλὴν Σοῦ, οὐδ' ὑπάρχει ἰσχυρὸς ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν. Τίς Θεὸς πλὴν τοῦ Κυρίου; τίς ἰσχυρὸς πλὴν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν;

ΕΝ ΚΕΔΟΕΝΟΥ.

Οὐδεὶς πλὴν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, οὐδεὶς πλὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν, οὐδεὶς πλὴν τοῦ Βασιλέως ἡμῶν, οὐδεὶς πλὴν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν.

Τίς ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; τίς ὡς ὁ Κύριος ἡμῶν; τίς ὡς ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν; τίς ὡς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν;

Ἂς ἀποδώσωμεν εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ἂς ἀποδώσωμεν εὐχαριστίαν τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ἂς ἀποδώσωμεν εὐχαριστίαν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν, ἂς ἀποδώσωμεν εὐχαριστίαν τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, εὐλογητὸς ὁ Κύριος ἡμῶν, εὐλογητὸς ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν, εὐλογητὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν.

Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Σὺ εἶ ὁ Κύριος ἡμῶν, Σὺ εἶ ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν, Σὺ εἶ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν.

Σὺ θὰ σώσῃς ἡμᾶς, Σὺ θὰ ἐγερθῇς ἵνα οἰκτείρῃ τὴν Σιών, διότι ὁ καιρὸς τοῦ ἐλέους ἐπέστη ἤδη.

(Καλόν ἐστιν ἵνα ἐπαναλαμβάνηται ἐνταῦθα ἡ ἀνάγνωσις τοῦ Πετοὺμ ἀκετόρετ, ὡς ἐν σελ. 40-47.)

תָּנָא דְבֵי אֵלִיָּהוּ כָּל הַשּׁוֹנֶה הֲלָכוֹת בְּכָל יוֹם מוּבְטָח לוֹ שֶׁהוּא בֶּן הָעוֹלָם הַבָּא ׃ שֶׁנֶּאֱמַר הֲלִיכוֹת עוֹלָם לוֹ ׃ אַל תִּקְרֵי הֲלִיכוֹת אֶלָּא הֲלָכוֹת ׃ אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר רַבִּי חֲנִינָא תַּלְמִידֵי חֲכָמִים מַרְבִּים שָׁלוֹם בָּעוֹלָם שֶׁנֶּאֱמַר וְכָל בָּנַיִךְ לִמּוּדֵי יְהוָֹה וְרַב שְׁלוֹם בָּנָיִךְ ׃ אַל תִּקְרֵי בָּנַיִךְ אֶלָּא בּוֹנָיִךְ ׃ יְהִי שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ שַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ ׃ לְמַעַן אַחַי וְרֵעָי אֲדַבְּרָה נָּא שָׁלוֹם בָּךְ ׃ לְמַעַן בֵּית יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ אֲבַקְשָׁה טוֹב לָךְ ׃ וּרְאֵה בָנִים לְבָנֶיךָ שָׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל ׃ שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל ׃ יְהוָֹה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָֹה יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם ׃

ואומר חצי קדיש ואחר כך אומרים

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְּעָסְקִין בְּאוֹרַיְתָא קַדִּשְׁתָּא דִּי בְאַתְרָא הָדֵין וְדִי בְכָל אֲתַר וַאֲתַר יְהֵא לְנָא וּלְהוֹן וּלְכוֹן שְׁלָמָא

Ἀναγινώσκομεν εἰς τὰ (πρακτικὰ) τῆς ἀκαδημίας τοῦ Ἠλία. Ὁ καθεκάστην μελετῶν τὸν θεῖον νόμον εἶναι βέβαιος ὅτι θὰ ἀπολαύσῃ τῶν ἀγαθῶν τῆς μελλούσης ζωῆς, ὡς λέγεται· αἱ ὁδοὶ τοῦ κόσμου εἶναι δι' αὐτόν, διότι ἐξηγεῖτο ἡ λέξις "Ἀλιχὸτ„ (ἥτις ὁδοὶ σημαίνει) «ὡς Ἀλαχὸτ,» (τοῦθ' ὅπερ δηλοῖ μελέτη τοῦ νόμου). Ἔλεγε δὲ ὁ Ραββῖνος Ἐλεαζάρος ἐν ὀνόματι τοῦ Ραββίνου Χανινᾶ. Οἱ σοφοὶ αὐξάνουσι τὴν εἰρήνην τοῦ κόσμου, ὡς γέγραπται (ἐν Ἡσαΐᾳ). Καὶ πάντες οἱ υἱοί σου θέλουσι διδαχθῇ ὑπὸ Κυρίου, καὶ δαψιλοῦς θ' ἀπολαύσωσιν εἰρήνης. Αὐτὸς ἐξήγει τὴν λέξιν «Βανάηχ» (δηλ. οἱ υἱοί σου) ὡς «Βονάηχ» (οἱ οἰκοδομηταί σου). Γενέσθω ἡ εἰρήνη ἐν τοῖς τοίχοις σου, καὶ ἡ ἡσυχία ἐν τοῖς παλατίοις σου. Ἕνεκεν τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίον μου, ἐπαναλαμβάνω· εἴη ἡ εἰρήνη μετὰ σοῦ. Ἕνεκα τοῦ οἴκου Κυρίου, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, θέλω ἐκζητήσει ἄφθονα ἀγαθὰ ἐν σοί. Καὶ ἴδῃς υἱοὺς τῶν υἱῶν σου, καὶ ἡ εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ. Εἰρήνη πολλὴ τοῖς ἀγαπῶσι τὸν νόμον σου καὶ μή ποτε ὁ ποῦς αὐτῶν ὡς ἐκ κωλύματός τινος σαλευθῇ. Ὁ Κύριος δώσῃ ἰσχὺν τῷ λαῷ του, ὁ Κύριος εὐλογήσει τὸν λαόν του ἐν εἰρήνῃ.

(Καὶ λέγεται τὸ μικρὸν καδὶς, ἀκολούθως τὸ μεσαῖον χωρίον ὡς ἕπεται).

Ἡ χάρις, ἡ εὐσπλαγχνία καὶ τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου τῶν οὐρανῶν καὶ τῆς γῆς ἃς διαχυθῶσιν ἐπὶ τοῦ Ἰσραὴλ, ἐπὶ τῶν διδασκάλων ἡμῶν, ἐπὶ τῶν μαθητῶν αὐτῶν καὶ ἐπὶ τῶν μαθητῶν τῶν μαθητῶν αὐτῶν, τῶν καταγινομένων εἰς τὴν μελέ-

חִנָּא וְחִסְדָּא וְרַחֲמֵי וּמְזוֹנֵי רְוִיחֵי מִן קֳדָם אֱלָהָא מָארֵיהּ שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן׃

יהא שלמא רבא וכרכו.

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל לָתֵת גְּדוּלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם וְגוֹרָלֵנוּ כְּכָל הֲמוֹנָם׃ שֶׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים לָהֶבֶל וָרִיק וּמִתְפַּלְּלִים אֶל אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ׃ וַאֲנַחְנוּ מִשְׁתַּחֲוִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא׃ שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים׃ הוּא אֱלֹהֵינוּ וְאֵין עוֹד אַחֵר אֱמֶת מַלְכֵּנוּ וְאֶפֶס זוּלָתוֹ כַּכָּתוּב בַּתּוֹרָה׃ וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךָ כִּי יְהוָֹה הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד׃

עַל כֵּן נְקַוֶּה לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן לְתַקֵּן

עולם

την τοῦ ἁγίου νόμου, τόσον ἐν τῷ παρόντι ὡς καὶ ἐν οἱῳδήποτε ἄλλῳ τόπῳ, καὶ αὐτὴ ἡ χάρις, ἡ εὐσπλαγχνία καὶ τὸ ἔλεος ἂς διαχυθῶσιν ἐφ' ἡμῶν καὶ ἐφ' ὑμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, καὶ εἴπατε ἀμήν.

(ἀπαγγέλλεται τὸ τελευταῖον μέρος τοῦ Καδὶς «Ἰεὲ Σελαμᾶ», καὶ ὡς ἐν σελ. 188-189.)

ΑΛΕΝΟΥ ΛΕΣΑΜΠΕΛΧ.

Ὀφείλομεν νὰ αἰνῶμεν τὸν Κύριον τοῦ παντὸς καὶ μεγαλύνωμεν τὸν ποιητὴν τῶν παναρχαίων ἔργων, διότι δὲν ἐποίησεν ἡμᾶς ὡς ἄλλα τινὰ ἔθνη καὶ δὲν συνέστησεν ἡμᾶς ὡς ἄλλας τινὰς οἰκογενείας τῆς γῆς. Ἡ κληρονομία ἡμῶν δὲν εἶναι ὡς ἡ κληρονομία αὐτῶν, οὔτε ἡ τύχη ἡμῶν ὡς ἡ τύχη τοῦ πλήθους αὐτῶν. Τῳόντι, αὐτοὶ προσέρχονται πρὸς εἴδωλα μάταια, καὶ προσφέρουσι τὰς προσευχὰς αὐτῶν εἰς θεοὺς ἀνικάνους νὰ σώσωσιν αὐτούς. Ἀλλ' ἡμεῖς προσερχόμεθα πρὸς τὸν Βασιλέα τῶν βασιλευόντων, τὸν ἅγιον καὶ εὐλογητόν. Τὸν Θεόν, ὅστις τοὺς οὐρανοὺς ἐξέτεινε, τὴν γῆν ἐθεμελείωσε, καὶ τὸν θρόνον τῆς δόξης του ἔστησεν ἐν τοῖς οὐρανοῖς τῶν οὐρανῶν, τὴν δὲ παντοδυναμίαν του ἐν τοῖς ὑψίστοις οὐρανοῖς. Οὗτος ἐστὶν ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἄλλος οὐχ ὑπάρχει. Αὐτὸς ἐστὶν ὁ ἀληθής, ὁ αἰώνιος βασιλεὺς ἡμῶν, καὶ οὐδεὶς ἐστὶν ὅμοιος αὐτῷ, ὡς γέγραπται ἐν τῷ Νόμῳ αὐτοῦ. «Καὶ γνώσῃς σήμερον καὶ ὑπομνήσῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου ὅτι ὁ Κύριος Θεὸς ἐστὶν ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, καὶ πλὴν αὐτοῦ ἄλλος οὐχ ὑπάρχει.

עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ ׃ יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל כִּי לְךָ תִּכְרַע כָּל בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל לָשׁוֹן לְפָנֶיךָ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפּוֹלוּ וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ וִיקַבְּלוּ כֻלָּם אֶת עוֹל מַלְכוּתֶךָ וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד ׃ כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד ׃ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד ׃ וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד ׃

וכשיוצא מבית הכנסת אומר

יְהֹוָה נְחֵנִי בְצִדְקָתֶךָ לְמַעַן שׁוֹרְרָי הַיְשַׁר לְפָנַי דַּרְכֶּךָ ׃

וְיַעֲקֹב הָלַךְ לְדַרְכּוֹ וַיִּפְגְּעוּ בוֹ מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים ׃

וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב כַּאֲשֶׁר רָאָם מַחֲנֵה אֱלֹהִים זֶה וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא מַחֲנָיִם ׃

Διό, ἐπὶ Σὲ ἐλπίζομεν, Κύριε, Θεὲ ἡμῶν, ἵνα ἴδωμεν ταχέως τὸν θρίαμβον τῆς παντοδυναμίας σου, τὴν ἄρσιν τῆς βδεληρίας ἐκ τῆς γῆς, τὴν καταστροφὴν τῆς εἰδωλολατρίας, τὴν ἀναγέννησιν τοῦ κόσμου ὑπὸ τὴν βασιλείαν σου, Κύριε· ἴδωμεν δὲ πάντας τοὺς θνητοὺς νὰ ἐπικαλῶνται τὸ ὄνομά σου, νὰ ἐπιστρέψωσι πρὸς Σὲ πάντες οἱ ἁμαρτωλοί, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην ἐν πλήρει γνώσει τῆς ἀληθείας σου. Ὅπως πρὸς Σὲ πᾶν γόνυ κάμψῃ, πᾶσα γλῶσσα ἐπὶ τὸ ὄνομά σου ὀμώσῃ, ἐνώπιόν σου, Κύριε, Θεὲ ἡμῶν, πάντες πρηνεῖς προσκυνήσωσι, τὴν δόξαν τοῦ ὀνόματός σου ἀνυψώσωσιν ὑποτασσόμενοι εἰς τὴν θείαν βασιλείαν σου. Ναί· ἐν τάχει Σὺ βασιλεύσεις ἐπ' αὐτῶν ἁπάντων, διότι ἡ ὑπερτάτη βασιλεία εἰς Σὲ ἀνήκει, καὶ αἰώνιος καὶ πανένδοξος θὰ βασιλεύσῃς, καθὰ γέγραπται ἐν τῷ νόμῳ σου, «Κύριος βασιλεύσει ἐν τῷ αἰῶνι τοῦ αἰῶνος.» Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, Κύριος ἔσεται βασιλεὺς ἐφ' ὅλην τὴν γῆν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσεται Κύριος ὁ Θεός, Μόνος· Μόνον δὲ τὸ ὄνομα Αὐτοῦ.

(Ἐν τῷ ἐξέρχεσθαι ἐκ τῆς συναγωγῆς λέγομεν τοὺς ἑξῆς στίχους.)

Ὁδήγησόν με, Κύριε, ἐν τῇ ἀγαθότητί σου, ὅπως φυλαχθῶ ἐκ τῶν μισούντων με, καὶ πορευθῶ ἐν τῇ εὐθείᾳ ὁδῷ σου. Καὶ ὁ Ἰακὼβ ἀπῆλθεν εἰς τὴν ἑαυτοῦ ὁδόν, συνήντησαν δὲ αὐτῷ οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ. Ἰδὼν δὲ αὐτοὺς ὁ Ἰακώβ, εἶπε, παρεμβολὴ Θεοῦ αὕτη. καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Μαχανάημ.

תפלת מנחה

לַמְנַצֵּחַ עַל הַגִּתִּית לִבְנֵי קֹרַח מִזְמוֹר: מַה
יְּדִידוֹת מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ יְהוָה צְבָאוֹת:
נִכְסְפָה וְגַם כָּלְתָה נַפְשִׁי לְחַצְרוֹת יְהוָה
לִבִּי וּבְשָׂרִי יְרַנְּנוּ אֶל אֵל חָי: גַּם צִפּוֹר
מָצְאָה בַיִת וּדְרוֹר קֵן לָהּ אֲשֶׁר שָׁתָה
אֶפְרֹחֶיהָ אֶת מִזְבְּחוֹתֶיךָ יְהוָה צְבָאוֹת
מַלְכִּי וֵאלֹהָי: אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד
יְהַלְלוּךָ סֶּלָה: אַשְׁרֵי אָדָם עוֹז לוֹ בָךְ
מְסִלּוֹת בִּלְבָבָם: עֹבְרֵי בְּעֵמֶק הַבָּכָא מַעְיָן
יְשִׁיתוּהוּ גַּם בְּרָכוֹת יַעְטֶה מוֹרֶה: יֵלְכוּ
מֵחַיִל אֶל חָיִל יֵרָאֶה אֶל אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן: יְהוָה
אֱלֹהִים צְבָאוֹת שִׁמְעָה תְפִלָּתִי הַאֲזִינָה אֱלֹהֵי
יַעֲקֹב סֶלָה: מָגִנֵּנוּ רְאֵה אֱלֹהִים וְהַבֵּט פְּנֵי
מְשִׁיחֶךָ: כִּי טוֹב יוֹם בַּחֲצֵרֶיךָ מֵאָלֶף בָּחַרְתִּי
הִסְתּוֹפֵף בְּבֵית אֱלֹהַי מִדּוּר בְּאָהֳלֵי רֶשַׁע:
כִּי שֶׁמֶשׁ וּמָגֵן יְהוָה אֱלֹהִים חֵן וְכָבוֹד יִתֵּן
יְהוָה לֹא יִמְנַע טוֹב לַהֹלְכִים בְּתָמִים:
יְהוָה צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ:

ΠΡΟΣΕΥΧΗ

λεγομένη μετὰ μεσημβρίαν.

Εἰς τὸν ἀρχιμουσικὸν ἐπὶ τοῦ ὀργάνου Γκιτὶτ, διὰ τοὺς υἱοὺς Κόραχ, ψαλμός.

Πόσον ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων. Ἐπιποθεῖ σφόδρα ἡ ψυχή μου ἵνα εἰσέλθω εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου. Ἡ καρδία καὶ ἡ σάρξ μου ἀγάλλονται ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος. Καὶ τὸ στρουθίον εὑρίσκει τὸ ἑαυτοῦ ἄσυλον, ἡ δὲ τριγὼν σχηματίζει τὴν φωλεὰν αὐτῆς ὅπου τίθησι τὰ νεογνά της, πλησίον τοῦ Ναοῦ σου, Κύριε τῶν δυνάμεων, Βασιλεῦ μου, Θεέ μου. Μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου καὶ διὰ παντὸς αἰνοῦντές Σε, σέλα. Μακάριος ὁ ἀνὴρ, τοῦ ὁποίου ἀντίληψις εἶ Σὺ, καὶ ὅστις προθύμως ἀναβαίνει τὰς ὁδούς σου. Διότι, καὶ βαίνοντες δι' ἀνύδρων κοιλάδων φαίνεται αὐτοῖς ὅτι βρίθουσι πηγῶν, καὶ τὰς δεξαμενὰς εὑρίσκουσι πλήρεις ὀμβρίων ὑδάτων. Πορεύονται ἀνὰ σώματα ὅπως ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐν Σιών. Κύριε, Θεὲ τῶν δυνάμεων, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἀκροάσθητι, Θεὲ τοῦ Ἰακὼβ, σέλα. Ὦ ἀσπὶς ἡμῶν, Θεὲ ἡμῶν, ἐπίβλεψον, καὶ ἰδὲ τὸ πρόσωπον τοῦ μεσσίου σου. Ὅτι κρεῖσσον ἡμέραν μίαν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου διαμένειν, ἢ χιλίας ἀλλαχοῦ. Προτιμῶ νὰ οἰκήσω ὑπὸ τὰς θύρας τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ, ἢ νὰ διαμείνω εἰς τὰ σκηνώματα τῶν ἀσεβῶν. Διότι ἥλιος καὶ ἀσπὶς Κύριος ὁ Θεός· χάριν καὶ δόξαν παρέχει ὁ Κύριος, καὶ οὐδέποτε θὰ στερήσῃ ἀγαθῶν τοὺς πορευομένους ἐν ἀκακίᾳ. Κύριε τῶν δυνάμεων, μακάριος ὁ ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ Σέ.

ואומר פ' התמיד · פטום הקטורת · אשרי · ובמנחה בשוה וידוי אשמנו · י"ג מדות ונפילת אפים · קדיש תתקבל ואח"כ למנצח בנגינות וקדיש עלינו לשבח ועל כן נקוה לך :

עַרְבִית שֶׁל חוֹל

אומרים מזמור של יום · ובר"ח ברכי נפשי · ובחנוכה מזמור שיר חנוכת הבית · ובפורים על אילת השחר · ובח"המ מזמור השייך לאותו הרגל ואח"כ א :

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הִנֵּה בָּרְכוּ אֶת יְהֹוָה כָּל
עַבְדֵי יְהֹוָה הָעוֹמְדִים בְּבֵית יְהֹוָה
בַּלֵּילוֹת : שְׂאוּ יְדֵיכֶם קֹדֶשׁ וּבָרְכוּ אֶת
יְהֹוָה : יְבָרֶכְךָ יְהֹוָה מִצִּיּוֹן עֹשֵׂה שָׁמַיִם
וָאָרֶץ :

יְהֹוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי
יַעֲקֹב סֶלָה : יְהֹוָה צְבָאוֹת אַשְׁרֵי
אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ : יְהֹוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ
יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ : בְּשָׁלוֹם יַחְדָּו אֶשְׁכְּבָה
וְאִישָׁן כִּי אַתָּה יְהֹוָה לְבָדָד לָבֶטַח
תּוֹשִׁיבֵנִי : תּוֹדִיעֵנִי אֹרַח חַיִּים שֹׂבַע
שְׂמָחוֹת אֶת פָּנֶיךָ נְעִימוֹת בִּימִינְךָ נֶצַח :
מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יְשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוּב יְהֹוָה
שְׁבוּת עַמּוֹ יָגֵל יַעֲקֹב יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל :
יוֹמָם יְצַוֶּה יְהֹוָה חַסְדּוֹ וּבַלַּיְלָה שִׁירֹה
עִמִּי תְּפִלָּה לְאֵל חַיָּי : וּתְשׁוּעַת צַדִּיקִים

(Μετὰ τὸν ψαλμὸν τοῦτον, ἀπαγγέλλονται τὰ ἑξῆς χωρία τῶν πρωϊνῶν προσευχῶν, τουτέστι· Παρασὰτ ἀταμὶδ, πιτοὺμ ἀκετόρετ, ἀσρὲ, ἀμιδὶ, νεφιλὰτ ἀπάπμ, καδίς τιτκαβὰλ, λαμνατσέαχ βιγγινὸτ, καδὶς καὶ ἀλένου λεσαβέαχ.

ΕΣΠΕΡΙΝΗ ΠΡΟΣΕΥΧΗ.

(Ἄρχεται ἡ προσευχὴ διὰ τοῦ ψαλμοῦ τῆς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος, ἢ τῆς ἑορτῆς.)

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. Ἰδού· εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου, οἱ ἱστάμενοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου ἐν καιρῷ νυκτός. Ὑψώσατε τὰς χεῖρας πρὸς τὸ Ἱερὸν, καὶ εὐλογήσατε τὸν Κύριον. Εὐλογήσει σε Κύριος ἐκ Σιὼν, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων εἴη μεθ' ἡμῶν, εἴη σκέπη ἡμῶν ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακὼβ, σέλα. Κύριε τῶν δυνάμεων, μακάριος ὁ ἀνὴρ ὁ ἐλπίζων ἐπὶ Σέ. Κύριε, σῶσον ἡμᾶς, βασιλεῦ, εἰσάκουσον ἡμῶν ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσόμεθά σε. Ἐν εἰρήνῃ ἀναπαύομαι καὶ κοιμῶμαι, διότι διὰ Σοῦ μόνον, Κύριε, ἐν ἡσυχίᾳ διαμένω. Τὴν ὁδὸν τῆς ζωῆς Σὺ θέλεις μὲ διδάξει, ἡ πλήρωσις τῶν εὐχαριστιῶν ἐκ τοῦ προσώπου σου προέρχεται, ἐν τῇ δεξιᾷ σου ἵστανται αἰωνίως αἱ ἀγαλλιάσεις. Τίς θὰ ἐξαγάγῃ ἐκ Σιὼν τὴν σωτηρίαν τοῦ Ἰσραήλ; Ὁ Κύριος, ὁ ἐπιστρέφων ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας τὸν λαόν του· τότε ὁ Ἰακὼβ ἀγαλλιάσεται, ὁ Ἰσραὴλ εὐφρανθήσεται. Καὶ τὴν μὲν ἡμέραν, θ' ἀποστείλῃ Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ, τὴν δὲ νύκτα αἱ ᾠδαί του παρ' ἡμῖν ἔσονται, δέησιν ἀποτεινῶ πρὸς τὸν Κύριον τῆς ζωῆς μου. Ἡ σωτηρία τῶν δικαίων ἐκ Κυρίου, αὐ-

מֵיְהֹוָה מָעוּזָּם בְּעֵת צָרָה: וַיַּעְזְרֵם יְהֹוָה וַיְפַלְּטֵם יְפַלְּטֵם מֵרְשָׁעִים וְיוֹשִׁיעֵם כִּי חָסוּ בוֹ: חִזְקוּ וְיַאֲמֵץ לְבַבְכֶם כָּל הַמְיַחֲלִים לַיהֹוָה: ואומר החזן חצי קדיש

וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר כָּל חֲמָתוֹ: יְהֹוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ:

ואומר הש״ץ בָּרְכוּ אֶת יְהֹוָה הַמְבֹרָךְ:

והצבור עונים בָּרוּךְ יְהֹוָה הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד: והחזן חוזרו

בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בִּדְבָרוֹ מַעֲרִיב עֲרָבִים בְּחָכְמָה • פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים בִּתְבוּנָה • מְשַׁנֶּה עִתִּים • וּמַחֲלִיף אֶת הַזְּמַנִּים • וּמְסַדֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בָּרָקִיעַ כִּרְצוֹנוֹ • בּוֹרֵא יוֹמָם וָלַיְלָה גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ • וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר • הַמַּעֲבִיר יוֹם וּמֵבִיא לַיְלָה • וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה • יְהֹוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ • בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה הַמַּעֲרִיב עֲרָבִים:

τὸς ἡ παραμυθία αὐτῶν ἐν ἡμέραις ὀδύνης. Καὶ ὁ Κύριος, ὁ βοηθήσας καὶ ἐλευθερώσας αὐτούς, θὰ ἀπαλλάξῃ καὶ σώσῃ αὐτοὺς ἐκ τῶν πονηρῶν, διότι ἐπ' αὐτὸν ἐλπίζουσιν. Ἀνδρίζεσθε, πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ Κύριον, καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία ὑμῶν.

(ὁ ἱερουργὸς ἀπαγγέλλει τὸ μικρὸν καδὶς καὶ ἀκολουθεῖ οὕτως)

Αὐτός, οἰκτείρμων ὤν, συγχωρεῖ τὰ παραπτώματα καὶ δὲν ἐξολοθρεύει, μακροθύμως κατισχύει τοῦ θυμοῦ του καὶ δὲν ἐπιρρίπτει ὅλην τὴν ὀργήν του.' Κύριε, σῶσον ἡμᾶς, Βασιλεῦ, εἰσάκουσον ἡμῶν ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσόμεθά Σε.

('Ο ἱερουργὸς λέγει)

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον τὸν εὐλογητόν.

('Ο δὲ λαὸς ἀπαντᾷ)

Εὐλογητὸς εἴη Κύριος πάντοτε καὶ ἀεί.

('Ο ἱερουργὸς ἐπαναλαμβάνει τὸν στίχον τοῦτον καὶ ἀκολουθεῖ)

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Βασιλεὺς τοῦ κόσμου, ὅστις διὰ τοῦ λόγου του ἐπιφέρει τὸ ἑσπέρας, ἐν σοφίᾳ ἀνοίγει τὰς θύρας τοῦ οὐρανοῦ (τουτ. πρωΐαν καὶ ἑσπέρας), ἐν συνέσει ἀλλάσσει τοὺς καιροὺς καὶ ἀνανεοῖ τὰς ὥρας τοῦ ἔτους· κατὰ δὲ τὸ θέλημά του, τοποθετεῖ ἐν τάξει τοὺς ἀστέρας ἐν τῷ στερεώματι, ποιεῖ τὴν ἡμέραν καὶ τὴν νύκτα, διατάττει ἵνα τὸ φῶς ἀντικαθιστᾷ τὸ σκότος, καὶ τὸ σκότος ἀντικαθιστᾷ τὸ φῶς, νὰ παρέρχηται ἡ ἡμέρα καὶ ἐπέρχηται ἡ νύξ, διακρίνων τὴν ἡμέραν ἐκ τῆς νυκτός (καὶ ὁ πάντα ταῦτα ποιῶν) Θεὸς τῶν Δυνάμεων καλεῖται. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ ἐπιφέρων τὴν ἑσπέραν.

אַהֲבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ אָהָבְתָּ ׃
תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים
אוֹתָנוּ לִמַּדְתָּ ׃ עַל כֵּן יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ
בְּשָׁכְבֵנוּ וּבְקוּמֵנוּ נָשִׂיחַ בְּחֻקֶּךָ וְנִשְׂמַח
וְנַעֲלוֹז בְּדִבְרֵי תַּלְמוּד תּוֹרָתֶךָ וּמִצְוֹתֶיךָ
וְחֻקּוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד ׃ כִּי הֵם חַיֵּינוּ
וְאוֹרֶךְ יָמֵינוּ ׃ וּבָהֶם נֶהְגֶּה יוֹמָם וָלָיְלָה ׃
וְאַהֲבָתְךָ (וְחֶמְלָתְךָ) לֹא תָסוּר מִמֶּנּוּ
לְעוֹלָמִים ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה אוֹהֵב אֶת
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל ׃

ואומר קריאת שמע בדקדוקיה ובטעמיה עד אלהיכם אמת

אֱמֶת וֶאֱמוּנָה כָּל זֹאת וְקַיָּם עָלֵינוּ ׃ כִּי
הוּא יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זוּלָתוֹ ׃
וַאֲנַחְנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ ׃ הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים
הַגּוֹאֲלֵנוּ מַלְכֵּנוּ מִכַּף כָּל עָרִיצִים ׃ הָאֵל
הַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ ׃ הַמְשַׁלֵּם גְּמוּל לְכָל
אֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ ׃ הַשָּׂם נַפְשֵׁנוּ בַּחַיִּים וְלֹא
נָתַן לַמּוֹט רַגְלֵנוּ ׃ הַמַּדְרִיכֵנוּ עַל בָּמוֹת
אוֹיְבֵנוּ ׃ וַיָּרֶם קַרְנֵנוּ עַל כָּל שׂוֹנְאֵינוּ ׃

Σὺ ἠγάπησας τὸν οἶκον Ἰσραήλ, τὸν λαόν σου δι' αἰωνίας ἀγάπης· νόμους, ἐντολάς, διατάγματα καὶ παραγγέλματα ἐδίδαξας ἡμῖν, διό, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, κοιταζόμενοι καὶ διανιστάμενοι, μελετῶμεν τὰ διατάγματά σου, καὶ ἀγαλλόμεθα καὶ ἐναβρυνόμεθα ἐν τῇ μελέτῃ ταύτῃ τοῦ νόμου σου, τῶν ἐντολῶν σου καὶ τῶν διαταγμάτων σου, πάντοτε καὶ ἀεί, διότι ἐξ αὐτῶν ἐξαρτᾶται ἡ ζωὴ ἡμῶν, καὶ ἡ μακροβιότης ἡμῶν, διὸ ἐπ' αὐτῶν θὰ μελετῶμεν ἡμέρας τε καὶ νυκτός· τῆς δὲ ἀγάπης σου καὶ εὐμενείας μὴ στερήσῃς ἡμᾶς ποτέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ ἀγαπῶν τὸν λαόν σου Ἰσραήλ.

(Καὶ λέγεται σεμὰν ὡς ἐν σελ. 114-115)

Ἀκλόνητος πίστις πάντα ταῦτα εἰσὶ δι' ἡμᾶς· ὅτι Αὐτός ἐστι Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ πλὴν αὐτοῦ οὐδεὶς ἄλλος ὑπάρχει, ὅτι ἡμεῖς εἴμεθα ὁ λαὸς του Ἰσραήλ, ὅτι αὐτὸς ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐκ τῶν χειρῶν τῶν πιεζόντων ἡμᾶς βασιλέων, ὅτι ὡς βασιλεὺς ἡμῶν ἠλευθέρωσεν ἡμᾶς ἐκ τῆς δουλείας τῶν τυράννων. Αὐτός ἐστιν ὁ Θεός, ὁ διεκδικήσας ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ὁ τιμωρήσας κατὰ τὰς πράξεις αὐτῶν τοὺς θανατηφόρους ἡμῶν καταδρομεῖς. Αὐτὸς ἀνεζωοποίησε τὴν ψυχὴν ἡμῶν, καὶ δὲν ἀφῆκε νὰ σαλεύῃ ὁ ποῦς ἡμῶν· δι' αὐτοῦ ἐπατήσαμεν νικηταὶ τοὺς λόφους τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἀνυψώθη ἡ φήμη ἡμῶν ὑπεράνω τῶν μισούντων ἡμᾶς. Αὐτὸς

הָאֵל הָעוֹשֶׂה לָנוּ נְקָמָה יִפָּרְעָה׃ בְּאוֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים בְּאַדְמַת בְּנֵי חָם׃ הַמַּכֶּה בְעֶבְרָתוֹ כָּל בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם׃ וַיּוֹצִיא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵרוּת עוֹלָם׃ הַמַּעֲבִיר בָּנָיו בֵּין גִּזְרֵי יַם סוּף׃ וְאֶת רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת שׂוֹנְאֵיהֶם בִּתְהוֹמוֹת טִבַּע׃ רָאוּ בָנִים אֶת גְּבוּרָתוֹ שִׁבְּחוּ וְהוֹדוּ לִשְׁמוֹ וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם׃ מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם׃ מִי כָמֹכָה בָּאֵלִים יְהוָה מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה פֶלֶא׃ מַלְכוּתְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ רָאוּ בָנֶיךָ עַל הַיָּם יַחַד כֻּלָּם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ יְהוָה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד׃ וְנֶאֱמַר כִּי פָדָה יְהוָה אֶת יַעֲקֹב וּגְאָלוֹ מִיַּד חָזָק מִמֶּנּוּ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה גָּאַל יִשְׂרָאֵל׃

הַשְׁכִּיבֵנוּ אָבִינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵּנוּ לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם וּפְרוֹשׂ

ἐστιν ὁ Θεὸς ὁ διεκδικήσας ἡμᾶς κατὰ τοῦ Φαραώ, δίδων σημεῖα καὶ ἐκτελῶν θαυμάσια ἐπὶ τῆς γῆς τῶν υἱῶν τοῦ Χάμ. Αὐτὸς ἐν τῇ ὀργῇ του ἐξωλόθρευσε πάντα τὰ πρωτότοκα τῶν Αἰγυπτίων, καὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ Ἰσραὴλ ἐξήγαγεν ἐκ τῆς χώρας αὐτῶν, ὅπως ἀπολαύσωσιν ἐλευθερίας αἰωνίου. Τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ διήγαγε διὰ τῆς διαρρηχθείσης ἐρυθρᾶς θαλάσσης, τοὺς δὲ καταδιώκοντας καὶ μισοῦντας αὐτοὺς καταβύθισεν. Ἰδόντες δὲ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὴν παντοδυναμίαν αὐτοῦ, τὸ ὄνομά του ᾔνεσαν καὶ ἐνεκωμίασαν, προθύμως τὴν βασιλείαν αὐτοῦ ἀποδεχθέντες. Ὁ Μωϋσῆς μετὰ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, καταληφθέντες ὑπὸ ἄκρας ἀγαλλιάσεως, ἀνεφώνησαν ψαλμοὺς πρὸς Σέ, λέγοντες ὁμοθυμαδόν· τίς ὅμοιός Σοι ἐν δυνατοῖς, Κύριε, τίς ὅμοιός Σοι ἐν ἁγίοις, θαυμαστὸς ἐν δόξαις, ποιῶν θαυμάσια! Τὴν δόξαν τῆς βασιλείας σου, Κύριε, Θεὲ ἡμῶν, ἰδόντες οἱ υἱοί σου ἐπὶ τὴν θάλασσαν, ὁμοφώνως ᾔνεσαν καὶ εὐσεβάστως εἶπον· Ὁ Κύριος βασιλεύσει πάντοτε καὶ ἀεί· ἀλλαχοῦ δὲ λέγεται ὅτι ὁ Κύριος ἠλευθέρωσε τὸν Ἰακὼβ καὶ διέσωσεν αὐτὸν ἐκ τῶν χειρῶν τῶν ἰσχυροτέρων αὐτοῦ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ἐλευθερωτὰ τοῦ Ἰσραήλ.

Πάτερ ἡμῶν, δὸς ἡμῖν εἰρηνικὸν ὕπνον, βασιλεῦ ἡμῶν, κάμε ἵνα ἐξεγειρώμεθα ἐν ἀγαθῇ ζωῇ καὶ εἰρήνῃ, καὶ ἔκτεινον ἐφ' ἡμῶν τὴν εἰρηναγωγὸν προ-

עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ וְתַקְּנֵנוּ מַלְכֵּנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ מְהֵרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ וְהָגֵן בַּעֲדֵנוּ ׃

כשבת וביום טוב אומרים וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת רַחֲמִים וְשָׁלוֹם ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה הַפּוֹרֵשׂ סֻכַּת שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלַיִם אָמֵן ׃ כשבת אומרים כאן וסמרו

וְהָסֵר מֵעָלֵינוּ מַכַּת אוֹיֵב ׃ דֶּבֶר ׃ חֶרֶב ׃ חוֹלִי ׃ צָרָה ׃ רָעָה ׃ רָעָב ׃ וְיָגוֹן ׃ וּמַשְׁחִית וּמַגֵּפָה ׃ שְׁבוֹר וְהָסֵר שָׂטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ ׃ וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ ׃ וּשְׁמוֹר צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם ׃ כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אָתָּה מִכָּל דָּבָר רָע וּמִפַּחַד לַיְלָה ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה שׁוֹמֵר אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לָעַד אָמֵן ׃

ואומר חצי קדיש ׃ וסמוכה עשרה ואחכ"א

יְהִי שֵׁם יְיָ מְבוֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם ׃ מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ עַד מְבוֹאוֹ מְהֻלָּל שֵׁם יְיָ ׃ יְיָ אֲדוֹנֵינוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ ׃

ואומר החזן קדיש תתקבל ואח"כ שיר למעלות וקדיש יהא שלמא וברכו ועלינו

στασίαν σου, διευθέτησον ἡμᾶς, ὦ βασιλεῦ, ἐμπνέων ἡμῖν τὰς ἀγαθάς σου συμβουλὰς, σῶσον ἡμᾶς ταχέως δι' ἀγάπην τοῦ ὀνόματός σου, καὶ ὑπεράσπισον ἡμᾶς.

(Κατὰ τὸ Σάββατον καὶ τὰς ἐπισήμους ἑορτὰς λέγεται)

Καὶ ἔκτεινον ἐφ' ἡμῶν τὴν εὔσπλαγχνον καὶ εἰρηναγωγὸν προστασίαν σου. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ ἐκτείνων τὴν εἰρηναγωγὸν προστασίαν Σου ἐφ'ἡμῶν καὶ ἐπὶ τοῦ λαοῦ σου 'Ισραὴλ καὶ ἐπὶ τῆς Ιερουσαλήμ. 'Αμήν.

Καὶ ἀπομάκρυνον ἀφ'ἡμῶν τὰς προσβολὰς τοῦ ἐχθροῦ, τὸν λοιμὸν, τὸν βίαιον θάνατον, τὴν νόσον, τὴν λύπην, τὸ κακὸν, τὸν λιμὸν, τὸ ἄλγος, τὸν ὄλεθρον καὶ πᾶσαν μολυντικὴν νόσον. Σύντριψον καὶ ἀφαίρεσον τὸν ἐχθρὸν ἔμπροσθεν καὶ ὄπισθεν ἡμῶν, καὶ διὰ τῆς σκιᾶς τῶν πτερύγων σου σκέπασον ἡμᾶς καὶ φύλαξον τὴν ἔξοδον καὶ τὴν εἴσοδον ἡμῶν ἐν ζωῇ καὶ εἰρήνῃ ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ διὰ παντὸς, διότι Σὺ εἶ, Θεὲ, ὁ ἡμέτερος φύλαξ, ὁ ἡμέτερος σωτὴρ ἐκ πάσης ὀλεθρίας συμπτώσεως, καὶ ἐκ φόβου νυκτερινῶν κινδύνων. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ φύλαξ τοῦ λαοῦ σου 'Ισραὴλ αἰωνίως, ἀμήν.

(Καὶ λέγεται καδὶς καὶ σεμονὲ ἐσρὲ ὡς ἐν σελ. 124-147)

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. 'Απὸ ἀνατολῶν τοῦ ἡλίου μέχρι δυσμῶν εἴη αἰνετὸν τὸ ὄνομα Κυρίου. Κύριε, βασιλεῦ ἡμῶν, πόσον φοβερὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

(Καὶ λέγεται καδὶς τιτκαβὰλ, ὁ ψαλμὸς 121, Ἔσα Ἐνάημ, — καδὶς μπαρεχοῦ καὶ ἀλένου λεσαμπέαχ ὡς ἐν σελ. 210-215).

ערבית של שבת

לְכוּ נְרַנְּנָה לַיְיָ נָרִיעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ: נְקַדְּמָה פָנָיו בְּתוֹדָה בִּזְמִירוֹת נָרִיעַ לוֹ: כִּי אֵל גָּדוֹל יְיָ וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים: אֲשֶׁר בְּיָדוֹ מֶחְקְרֵי אָרֶץ וְתוֹעֲפוֹת הָרִים לוֹ: אֲשֶׁר לוֹ הַיָּם וְהוּא עָשָׂהוּ וְיַבֶּשֶׁת יָדָיו יָצָרוּ: בֹּאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרָעָה נִבְרְכָה לִפְנֵי יְיָ עֹשֵׂנוּ: כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ וַאֲנַחְנוּ עַם מַרְעִיתוֹ וְצֹאן יָדוֹ הַיּוֹם אִם בְּקֹלוֹ תִשְׁמָעוּ: אַל תַּקְשׁוּ לְבַבְכֶם כִּמְרִיבָה כְּיוֹם מַסָּה בַּמִּדְבָּר: אֲשֶׁר נִסּוּנִי אֲבוֹתֵיכֶם בְּחָנוּנִי גַּם רָאוּ פָעֳלִי: אַרְבָּעִים שָׁנָה אָקוּט בְּדוֹר וָאֹמַר עַם תֹּעֵי לֵבָב הֵם וְהֵם לֹא יָדְעוּ דְרָכָי: אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי בְאַפִּי אִם יְבֹאוּן אֶל מְנוּחָתִי:

שִׁירוּ לַיְיָ שִׁיר חָדָשׁ שִׁירוּ לַיְיָ כָּל הָאָרֶץ: שִׁירוּ לַיְיָ בָּרְכוּ שְׁמוֹ בַּשְּׂרוּ מִיּוֹם לְיוֹם יְשׁוּעָתוֹ: סַפְּרוּ בַגּוֹיִם כְּבוֹדוֹ בְּכָל הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו: כִּי גָדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד נוֹרָא הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים: כִּי כָּל אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים וַיְיָ שָׁמַיִם עָשָׂה: הוֹד וְהָדָר לְפָנָיו עֹז וְתִפְאֶרֶת בְּמִקְדָּשׁוֹ: הָבוּ לַיְיָ מִשְׁפְּחוֹת עַמִּים הָבוּ לַיְיָ כָּבוֹד וָעֹז: הָבוּ לַיְיָ כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ מִנְחָה וּבֹאוּ לְחַצְרוֹתָיו: הִשְׁתַּחֲווּ לַיְיָ בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ חִילוּ מִפָּנָיו כָּל הָאָרֶץ: אִמְרוּ בַגּוֹיִם יְיָ מָלָךְ אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל תִּמּוֹט יָדִין עַמִּים בְּמֵישָׁרִים: יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΠΡΟΣΕΥΧΑΙ ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ.

Δεῦτε, ᾄσωμεν ὕμνους τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ φρουρῷ τῆς σωτηρίας ἡμῶν. Πλησιάσωμεν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ ἐν ἐγκωμίοις, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ. Ὅτι Θεὸς μέγας ὁ Κύριος, Βασιλεὺς δὲ μέγας ἐπὶ πάντας τοὺς θεούς. Ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων αὐτοῦ εἰσίν. Ὅτι αὐτοῦ ἐστὶν ἡ θάλασσα, αὐτὸς ἐποίησεν αὐτήν, καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἔπλασαν. Δεῦτε, ἂς προσκυνήσωμεν, προσπέσωμεν γονυκλινεῖς ἐνώπιον Κυρίου τοῦ ποιήσαντος ἡμᾶς. Ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἡμεῖς εἴμεθα λαὸς τῆς νομῆς, καὶ πρόβατα τῆς χειρὸς αὐτοῦ· σήμερον, τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσατε! Μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ἡμῶν, ὡς ἐν Μεριβᾶ, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Μασᾶ ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἐν ᾗ ἐπείρασάν με οἱ πατέρες ἡμῶν, ἐδοκίμασάν με, καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου. Τεσσαράκοντα ἔτη ἀπώθησα τὴν γενεὰν ἐκείνην, καὶ εἶπον· λαὸς περιπλανώμενος τῇ καρδίᾳ αὐτοὶ εἰσί, καὶ τὰς ὁδούς μου οὐκ ἔγνωσαν. Διὸ ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου ὅτι δὲν θὰ εἰσαγάγω αὐτοὺς εἰς τὴν ἀνάπαυσίν μου.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν, ᾄσατε τῷ Κυρίῳ ἡ γῆ πᾶσα. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ, εὐλογήσατε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἀγγείλατε καθεκάστην τὸ σωτήριον αὐτοῦ. Διηγήθητε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ. Ὅτι μέγας ὁ Κύριος, καὶ αἰνετὸς σφόδρα, φοβερὸς ἐστὶν ὑπὲρ πάντας τοὺς θεούς. Διότι πάντες οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν ματαιότης, ὁ δὲ Κύριος τοὺς οὐρανοὺς ἐποίησε. Σεβασμὸς καὶ λαμπρότης ἐνώπιον αὐτοῦ, ἰσχὺς καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἁγιάσματι αὐτοῦ. Ἀπόδοτε τῷ Κυρίῳ, αἱ οἰκογένειαι τῶν ἐθνῶν, ἀπόδοτε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ ἰσχύν. Ἀπόδοτε τῷ Κυρίῳ δόξαν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, προσφέρατε θυσίας καὶ εἰσέλθετε εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ. Προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν τῷ μεγαλοπρεπεῖ αὐτοῦ ἁγιαστηρίῳ, σαλευθήτω ἐνώπιον αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ. Εἴπατε τοῖς ἔθνεσιν ὅτι ὁ Κύριος ἐβασίλευσε, καὶ οὕτω κατώρθωσε τὴν

יִרְעַם הַיָּם וּמְלוֹאוֹ: יַעֲלֹז שָׂדַי וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ אָז יְרַנְּנוּ כָּל עֲצֵי יָעַר: לִפְנֵי יְיָ כִּי בָא כִּי בָא לִשְׁפּוֹט הָאָרֶץ יִשְׁפּוֹט תֵּבֵל בְּצֶדֶק וְעַמִּים בֶּאֱמוּנָתוֹ:

יְיָ מָלָךְ תָּגֵל הָאָרֶץ יִשְׂמְחוּ אִיִּים רַבִּים: עָנָן וַעֲרָפֶל סְבִיבָיו צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כִּסְאוֹ: אֵשׁ לְפָנָיו תֵּלֵךְ וּתְלַהֵט סָבִיב צָרָיו: הֵאִירוּ בְרָקָיו תֵּבֵל רָאֲתָה וַתָּחֵל הָאָרֶץ: הָרִים כַּדּוֹנַג נָמַסּוּ מִלִּפְנֵי יְיָ מִלִּפְנֵי אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ: הִגִּידוּ הַשָּׁמַיִם צִדְקוֹ וְרָאוּ כָל הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ: יֵבֹשׁוּ כָּל עֹבְדֵי פֶסֶל הַמִּתְהַלְלִים בָּאֱלִילִים הִשְׁתַּחֲווּ לוֹ כָּל אֱלֹהִים: שָׁמְעָה וַתִּשְׂמַח צִיּוֹן וַתָּגֵלְנָה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ יְיָ: כִּי אַתָּה יְיָ עֶלְיוֹן עַל כָּל הָאָרֶץ מְאֹד נַעֲלֵיתָ עַל כָּל אֱלֹהִים: אֹהֲבֵי יְיָ שִׂנְאוּ רָע שֹׁמֵר נַפְשׁוֹת חֲסִידָיו מִיַּד רְשָׁעִים יַצִּילֵם: אוֹר זָרֻעַ לַצַּדִּיק וּלְיִשְׁרֵי לֵב שִׂמְחָה: שִׂמְחוּ צַדִּיקִים בַּייָ וְהוֹדוּ לְזֵכֶר קָדְשׁוֹ:

מִזְמוֹר שִׁירוּ לַייָ שִׁיר חָדָשׁ כִּי נִפְלָאוֹת עָשָׂה הוֹשִׁיעָה לוֹ יְמִינוֹ וּזְרוֹעַ קָדְשׁוֹ: הוֹדִיעַ יְיָ יְשׁוּעָתוֹ לְעֵינֵי הַגּוֹיִם גִּלָּה צִדְקָתוֹ: זָכַר חַסְדּוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל רָאוּ כָל אַפְסֵי אָרֶץ אֵת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ: הָרִיעוּ לַייָ כָּל הָאָרֶץ פִּצְחוּ וְרַנְּנוּ וְזַמֵּרוּ: זַמְּרוּ לַייָ בְּכִנּוֹר בְּכִנּוֹר וְקוֹל זִמְרָה: בַּחֲצֹצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הָרִיעוּ לִפְנֵי

οἰκουμένην νὰ μὴ σαλευθῇ· αὐτὸς θὰ κρίνῃ τοὺς λαοὺς ἐν εὐθύτητι. Εὐφρανθήτωσαν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ, σκιρτησάτω ἡ θάλασσα καὶ τὰ ἐν αὐτῇ. Ἀγαλλιάσθωσαν τὰ πεδία καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς, τότε ψαλάτωσαν τὰ δένδρα τοῦ δάσους. Ἐνώπιον Κυρίου, ὅστις ἔρχεται, ὅστις ἔρχεται ἵνα κρίνῃ τὴν γῆν· θὰ κρίνῃ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ τοὺς λαοὺς ἐν τῇ εὐθύτητι αὐτοῦ.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ, εὐφρανθήτωσαν νῆσοι πολλαί. Νεφέλη καὶ ζόφος περικυκλοῦσιν αὐτὸν, δικαιοσύνη καὶ εὐθυκρισία ἡ βάσις τοῦ θρόνου αὐτοῦ. Πῦρ προπορεύεται αὐτοῦ, καὶ κύκλῳ καταφλέγει τοὺς ἐχθροὺς του. Αἱ ἀστραπαὶ αὐτοῦ φωτίζουσι τὴν οἰκουμένην, εἶδε καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ. Τὰ ὄρη ὡς κηρὸς διαλύονται ἐνώπιον Κυρίου, ἐνώπιον Κυρίου πάσης τῆς γῆς. Ἀγγέλλουσιν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην του, πάντες οἱ λαοὶ βλέπουσι τὴν δόξαν του. Αἰσχυνθήτωσαν πάντες οἱ προσκυνοῦντες τὰ γλυπτὰ, οἱ ἐγκαυχώμενοι ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν· τὸν Ὕψιστον προσκυνοῦσι πάντες οἱ ἄγγελοι. Ἤκουσε καὶ εὐφράνθη ἡ Σιὼν, καὶ ἠγαλλιάσαντο αἱ θυγατέρες τῆς Ἰουδαίας, ἕνεκα τῶν ἀποφάσεών σου, Κύριε. Ὅτι Σὺ, Κύριε, ὕψιστος εἶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, Σὺ ὑπερυψώθης ὑπὲρ πάντας τοὺς θεούς. Οἱ ἀγαπῶντες τὸν Κύριον, ἀποφύγετε τὸ πονηρὸν, φυλάττει ὁ Κύριος τὰς ψυχὰς τῶν ὁσίων αὐτοῦ, ἐκ χειρὸς κακούργων σώζει αὐτούς. Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ, καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ ἡ εὐφροσύνη. Εὐφράνθητε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ, καὶ λατρεύσατε τὴν ἁγιωσύνην αὐτοῦ.

Ψαλμός. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινὸν, διότι ἐποίησε θαυμάσια· θριάμβους κατώρθωσεν ἡ δεξιὰ αὐτοῦ καὶ ὁ βραχίων αὐτοῦ ὁ ἅγιος. Ἐγνώρισεν ὁ Κύριος τὴν σωτηρίαν αὐτοῦ, ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν ἀπεκάλυψε τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ. Ἐμνήσθη τοῦ ἐλέους καὶ τῆς ἀληθείας του πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς εἶδον τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ

הַמֶּלֶךְ יְיָ׃ יִרְעַם הַיָּם וּמְלוֹאוֹ תֵּבֵל וְיוֹשְׁבֵי בָהּ׃ נְהָרוֹת יִמְחֲאוּ כָף יַחַד הָרִים יְרַנֵּנוּ׃ לִפְנֵי יְיָ כִּי בָא לִשְׁפּוֹט הָאָרֶץ יִשְׁפּוֹט תֵּבֵל בְּצֶדֶק וְעַמִּים בְּמֵישָׁרִים׃

יְיָ מָלָךְ יִרְגְּזוּ עַמִּים יֹשֵׁב כְּרוּבִים תָּנוּט הָאָרֶץ׃ יְיָ בְּצִיּוֹן גָּדוֹל וְרָם הוּא עַל כָּל הָעַמִּים׃ יוֹדוּ שִׁמְךָ גָּדוֹל וְנוֹרָא קָדוֹשׁ הוּא׃ וְעֹז מֶלֶךְ מִשְׁפָּט אָהֵב אַתָּה כּוֹנַנְתָּ מֵישָׁרִים מִשְׁפָּט וּצְדָקָה בְּיַעֲקֹב אַתָּה עָשִׂיתָ׃ רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא׃ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן בְּכֹהֲנָיו וּשְׁמוּאֵל בְּקֹרְאֵי שְׁמוֹ קֹרְאִים אֶל יְיָ וְהוּא יַעֲנֵם׃ בְּעַמּוּד עָנָן יְדַבֵּר אֲלֵיהֶם שָׁמְרוּ עֵדֹתָיו וְחֹק נָתַן לָמוֹ׃ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אַתָּה עֲנִיתָם אֵל נֹשֵׂא הָיִיתָ לָהֶם וְנֹקֵם עַל עֲלִילוֹתָם׃ רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ׃

מִזְמוֹר לְתוֹדָה הָרִיעוּ לַייָ כָּל הָאָרֶץ׃ עִבְדוּ אֶת יְיָ בְּשִׂמְחָה בֹּאוּ לְפָנָיו בִּרְנָנָה׃ דְּעוּ כִּי יְיָ הוּא אֱלֹהִים הוּא עָשָׂנוּ וְלוֹ אֲנַחְנוּ עַמּוֹ וְצֹאן מַרְעִיתוֹ׃ בֹּאוּ שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה חֲצֵרֹתָיו בִּתְהִלָּה הוֹדוּ לוֹ בָּרְכוּ שְׁמוֹ׃ כִּי טוֹב יְיָ לְעוֹלָם חַסְדּוֹ וְעַד דֹּר וָדֹר אֱמוּנָתוֹ׃

מזמור

γῆ, ᾄσατε, ἀγαλλιᾶσθε, ψάλατε. Ψάλατε τῷ Κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ, ἐν κιθάρᾳ καὶ φωνῇ ψαλμοῦ. Ἐν σάλπιγγι καὶ κέρατι ἀλαλάξατε ἐνώπιον Βασιλέως τοῦ Κυρίου. Σκιρτησάτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ. Οἱ ποταμοὶ κροτησάτωσαν χεῖρας, τὰ ὄρη ψαλάτωσαν ὁμοθυμαδόν· ἐπὶ προσώπου Κυρίου, ὅστις ἔρχεται νὰ κρίνῃ τὴν γῆν. Θὰ κρίνῃ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ καὶ τοὺς λαοὺς ἐν εὐθύτητι.

Ὁ Θεὸς ἐβασίλευσε, ταραχθήτωσαν οἱ λαοί, Αὐτὸς κάθηται ἐπὶ τῶν Χερουβείμ, σαλευθήτω ἡ γῆ. Κύριος ἐν Σιὼν μέγας ἐστί, καὶ ὑψηλὸς ἐπὶ πάντας τοὺς λαούς. Ἐξομολογησάτωσαν τῷ ὀνόματί Σου τῷ μεγάλῳ, ὅτι μέγα, φοβερὸν καὶ ἅγιον ἐστίν. Ἰσχὺς τοῦ βασιλέως, ἡ ἀγάπη τῆς δικαιοσύνης, τὴν εὐθύτητα Σὺ ἡτοίμασας, εὐθύτητα καὶ δικαιοσύνην ἐν Ἰακώβ, Σὺ ἐποίησας. Ἀνυψώσατε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνήσατε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι. Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν ἦσαν ἐκ τῶν ἱερέων αὐτοῦ, καὶ Σαμουὴλ ἐκ τῶν ἐπικαλουμένων τὸ ὄνομα αὐτοῦ· ἐπεκαλοῦντο τὸν Κύριον, καὶ αὐτὸς εἰσήκουεν αὐτῶν. Ἐν στήλῃ νεφέλης ἐλάλει πρὸς αὐτούς, ἐτήρουν τοὺς νόμους αὐτοῦ, καὶ τὰ προστάγματα ἅτινα ἔδωκεν αὐτοῖς. Κύριε, Θεὲ ἡμῶν, Σὺ ἐπάκουες αὐτῶν, Θεὸς ἐλεήμων ἦσο δι' αὐτοὺς ἀλλ' ἐξεδίκαζες τὰ παραπτώματα αὐτῶν. Ὑψώσατε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, προσκυνήσατε τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ ὄρει, ὅτι ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ψαλμὸς πανηγυρικός. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ, εἰσέλθετε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει. Γνῶτε ὅτι Κύριος, αὐτὸς ἐστὶν ὁ Θεός, αὐτὸς ἐποίησεν ἡμᾶς, λαὸς αὐτοῦ, πρόβατα τῆς νομῆς αὐτοῦ, ἡμεῖς εἴμεθα. Εἰσέλθετε εἰς τὰς πύλας αὐτοῦ πανηγυρικῶς εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ ἐν ὕμνοις. Αἰνέσατε αὐτόν, εὐλογήσατε τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Διότι ἀγαθός ἐστιν ὁ Κύριος, αἰώνιον τὸ ἔλεος αὐτοῦ, ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν ἡ ὑπόσχεσις αὐτοῦ τηρεῖται. 15*

מִזְמוֹר לְדָוִד הָבוּ לַיהוָה בְּנֵי אֵלִים הָבוּ
לַיהוָה כָּבוֹד וָעֹז: הָבוּ לַיהוָה
כְּבוֹד שְׁמוֹ הִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה בְּהַדְרַת
קֹדֶשׁ: קוֹל יְהוָה עַל הַמָּיִם אֵל הַכָּבוֹד
הִרְעִים יְהוָה עַל מַיִם רַבִּים: קוֹל יְהוָה
בַּכֹּחַ קוֹל יְהוָה בֶּהָדָר: קוֹל יְהוָה שֹׁבֵר
אֲרָזִים וַיְשַׁבֵּר יְהוָה אֶת אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן:
וַיַּרְקִידֵם כְּמוֹ עֵגֶל לְבָנוֹן וְשִׂרְיוֹן כְּמוֹ בֶן
רְאֵמִים: קוֹל יְהוָה חֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ:
קוֹל יְהוָה יָחִיל מִדְבָּר יָחִיל יְהוָה מִדְבַּר
קָדֵשׁ: קוֹל יְהוָה יְחוֹלֵל אַיָּלוֹת וַיֶּחֱשֹׂף
יְעָרוֹת וּבְהֵיכָלוֹ כֻּלּוֹ אֹמֵר כָּבוֹד: יְהוָה
לַמַּבּוּל יָשָׁב וַיֵּשֶׁב יְהוָה מֶלֶךְ לְעוֹלָם:
יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ
בַשָּׁלוֹם:

בַּמֶּה מַדְלִיקִין וּבַמָּה אֵין מַדְלִיקִין • אֵין
מַדְלִיקִין לֹא בְלֶכֶשׁ • וְלֹא בְחֹסֶן •
וְלֹא בְכָלָךְ • וְלֹא בִּפְתִילַת הָאִידָן • וְלֹא
בִּפְתִילַת הַמִּדְבָּר • וְלֹא בִירוֹקָה שֶׁעַל

Ψαλμὸς τοῦ Δαυΐδ. Προσφέρατε τῷ Κυρίῳ, ὦ υἱοὶ ἀνδρείων, προσφέρατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ ἰσχύν. Προσφέρατε τῷ Κυρίῳ τὴν τιμὴν, τὴν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐμπρέπουσαν, προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν ἁγίᾳ ἀφοσιώσει. Ἡ φωνὴ τοῦ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὁ Θεὸς τῆς δόξης βροντᾷ, ὁ Κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν. Ἡ φωνὴ τοῦ Κυρίου ἐν ἰσχύϊ, ἡ φωνὴ τοῦ Κυρίου ἐν μεγαλοπρεπείᾳ. Ἡ φωνὴ τοῦ Κυρίου συντρίβει τὰς κέδρους, συντρίβει Κύριος τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου. Τῇ φωνῇ αὐτοῦ σκιρτῶσιν αὗται ὡς μόσχοι, ὁ Λίβανος καὶ ὁ Σιριὼν ὡς υἱοὶ μονοκέρωτος. Ἡ φωνὴ τοῦ Κυρίου ἐκρήγνυται ἐν φλογὶ πυρός. Ἡ φωνὴ τοῦ Κυρίου σείει τὴν ἔρημον, σείει Κύριος τὴν ἔρημον Κάδης. Τῇ φωνῇ τοῦ Κυρίου ἀποκυοῦσιν αἱ ἔλαφοι, ἀποφυλλίζονται τὰ δάση, ἐν δὲ τῷ Ναῷ αὐτοῦ πάντες ἐκφωνοῦσι· δόξαν! Κύριος τὸν κατακλυσμὸν ἐπήγαγε, Κύριος βασιλεὺς ἑδρεύει αἰωνίως. Ὁ Κύριος θέλει δώσει ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ, ὁ Κύριος θὰ εὐλογήσῃ τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.

פְּנֵי הַמַּיִם • לֹא בְזֶפֶת • וְלֹא בְשַׁעֲוָה • וְלֹא בְשֶׁמֶן קִיק • וְלֹא בְשֶׁמֶן שְׂרֵפָה • וְלֹא בְאַלְיָה • וְלֹא בְחֵלֶב • נָחוּם הַמָּדִי אוֹמֵר מַדְלִיקִין בְּחֵלֶב מְבֻשָּׁל • וַחֲכָמִים אוֹמְרִים אֶחָד מְבֻשָּׁל • וְאֶחָד שֶׁאֵינוֹ מְבֻשָּׁל • אֵין מַדְלִיקִין בּוֹ: אֵין מַדְלִיקִין בְּשֶׁמֶן שְׂרֵפָה בְּיוֹם טוֹב • רַבִּי יִשְׁמָעֵאל אוֹמֵר אֵין מַדְלִיקִין בְּעִטְרָן • מִפְּנֵי כְבוֹד הַשַּׁבָּת • וַחֲכָמִים מַתִּירִין בְּכָל הַשְּׁמָנִים • בְּשֶׁמֶן שֻׁמְשְׁמִין • בְּשֶׁמֶן אֱגוֹזִים • בְּשֶׁמֶן צְנוֹנוֹת • בְּשֶׁמֶן דָּגִים • בְּשֶׁמֶן פַּקּוּעוֹת • בְּעִטְרָן וּבְנֵפְט • רַבִּי טַרְפוֹן אוֹמֵר אֵין מַדְלִיקִין אֶלָּא בְשֶׁמֶן זַיִת בִּלְבַד: כָּל הַיּוֹצֵא מִן הָעֵץ אֵין מַדְלִיקִין בּוֹ אֶלָּא פִשְׁתָּן • וְכָל הַיּוֹצֵא מִן הָעֵץ אֵינוֹ מִטַּמֵּא טוּמְאַת אֹהָלִים אֶלָּא פִשְׁתָּן • פְּתִילַת הַבֶּגֶד שֶׁקִּפְּלָהּ וְלֹא הִבְהֲבָהּ • רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר טְמֵאָה הִיא וְאֵין מַדְלִיקִין בָּהּ • רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר טְהוֹרָה הִיא

Ἐπιτομὴ τῆς ῥαβινικῆς πραγματείας περὶ τοῦ λύχνου τοῦ σαββάτου.

Α΄.

Τί ὑλικὸν δυνάμεθα νὰ μεταχειριζώμεθα διὰ τὸν λύχνον τοῦ Σαβάτου;

1. Διὰ τὴν θρυαλλίδα (φτίλιον) ἀπαγορεύεται τὸ ἀκάθαρτον λινάριον καὶ τὸ χονδρὸν τῆς μετάξης.

2. Πᾶν τὸ ἐκ ξήλου παραγόμενον, πλὴν τοῦ καθαροῦ καὶ ἐκτενισμένου λιναρίου.*

3. Δι' ἔλαιον, ἀπαγορεύεται ἡ πίσσα, ὁ κηρὸς, τὸ λίπος ὠμὸν ἢ ὀπτόν.

4. Οἱ ῥαββῖνοι ἐπιτρέπουσιν οἷον δήποτε εἶδος ἐλαίου, τουτέστι· τὸ ἔλαιον σησάμου, τὸ καρυδέλαιον, τὸ ἐξ ἰχθύος, τὸ τῆς πίσσης καὶ τὴν νάφθην. Ὁ ῥαβῖνος Τρύφων δὲν παραδέχεται εἰμὴ τὸ ἐλαιόλαδον.**

Β.

6. Δὲν ἁμαρτάνει ὁ σβύνων κατὰ σάββατον τὸν λύχνον διὰ φόβον τῶν κλεπτῶν, πρὸς ἡσύχασιν φρε-

---

* Γίνεται νῦν χρῆσις τοῦ βαμβακίου ὡς μὴ παραγομένου ἐκ ξήλου, ἀλλ' ἐκ σπόρου.

** Καὶ παρ' ἡμῖν τούτου μόνον γίνεται χρῆσις.

וּמַדְלִיקִין בָּהּ: לֹא יִקּוֹב אָדָם שְׁפוֹפֶרֶת שֶׁל בֵּיצָה וִימַלְּאֶנָּה שֶׁמֶן וְיִתְּנֶנָּה עַל פִּי הַנֵּר בִּשְׁבִיל שֶׁתְּהֵא מְנַטֶּפֶת וַאֲפִילוּ הִיא שֶׁל חֶרֶס וְרַבִּי יְהוּדָה מַתִּיר אֲבָל אִם חִבְּרָהּ הַיּוֹצֵר מִתְּחִלָּה מוּתָּר מִפְּנֵי שֶׁהוּא כְּלִי אֶחָד: לֹא יְמַלֵּא אָדָם קְעָרָה שֶׁמֶן וְיִתְּנֶנָּה בְּצַד הַנֵּר וְיִתֵּן רֹאשׁ הַפְּתִילָה בְּתוֹכָהּ בִּשְׁבִיל שֶׁתְּהֵא שׁוֹאֶבֶת וְרַבִּי יְהוּדָה מַתִּיר: הַמְכַבֶּה אֶת הַנֵּר מִפְּנֵי שֶׁהוּא מִתְיָרֵא מִפְּנֵי גוֹיִם מִפְּנֵי לִסְטִים מִפְּנֵי רוּחַ רָעָה מִפְּנֵי הַחוֹלֶה שֶׁיִּישַׁן פָּטוּר כְּחָס עַל הַנֵּר כְּחָס עַל הַשֶּׁמֶן כְּחָס עַל הַפְּתִילָה חַיָּב וְרַבִּי יוֹסֵי פּוֹטֵר בְּכֻלָּן חוּץ מִן הַפְּתִילָה מִפְּנֵי שֶׁהוּא עוֹשָׂהּ פֶּחָם: עַל שָׁלשׁ עֲבֵרוֹת נָשִׁים מֵתוֹת בִּשְׁעַת לֵדָתָן עַל שֶׁאֵינָן זְהִירוֹת בַּנִּדָּה וּבַחַלָּה וּבְהַדְלָקַת הַנֵּר: שְׁלשָׁה דְבָרִים צָרִיךְ אָדָם לוֹמַר בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ עֶרֶב שַׁבָּת עִם חֲשֵׁכָה עִשַּׂרְתֶּן

νοβλαβοῦς τινος καὶ ἵνα συμβιβασθῇ ἡ ἡσυχία ἀσθενοῦς, ἀλλ' ἂν σβήσῃ αὐτὸν λόγῳ οἰκονομίας ἁμαρτάνει.(*)

7. Ἡ γυνὴ ἁμαρτάνει βαρέως·

α) μὴ τηροῦσα τὰ παραγγέλματα περὶ τῶν γυναικείων ἐμμήνων.

β) παραλείπουσα τὴν χ α λ ᾶ ν (τεμάχιον ζύμης ὅπερ ἔκ παλαι ἐδίδετο τῷ ἱερεῖ καὶ τὸ ὁποῖον νῦν καίεται).

γ) ἐλλείπουσα ν' ἀνάπτῃ τὸν λύχνον τοῦ σαββάτου.

8. Ὁ δὲ ἀνὴρ περὶ τριῶν πραγμάτων ὀφείλει νὰ εἰδοποιῇ ἐν τῇ οἰκίᾳ κατὰ τὴν παραμονὴν τοῦ σαββάτου πρὸ τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου· α) ἀφαιρέσατε τὴν δεκάδα; β) ἔγινε τὸ Ἐρούβ; γ) ἀνάψατε τὸν λύχνον;

(Μετὰ τὴν πραγματείαν ταύτην λέγεται «Αμαρ ῥαβὶ Ἀλαζὰρ» καὶ καδὶς δὲ ῥαμπανὰν ὡς ἐν σελ. 210-213.

---

* Ἕπεται ἐκ τούτου ὅτι καὶ τὸ ἀνάπτειν δὲν εἶναι ἀπηγορευμένον κατὰ τὰς ἀνωτέρω καὶ παραπλησίας περιπτώσεις.

עִשַּׂרְתֶּן · עֵרַבְתֶּן · הַדְלִיקוּ אֶת הַנֵּר · סָפֵק חֲשֵׁכָה סָפֵק אֵינָהּ חֲשֵׁכָה · אֵין מְעַשְּׂרִין אֶת הַוַּדַּאי · וְאֵין מַטְבִּילִין אֶת הַכֵּלִים וְאֵין מַדְלִיקִין אֶת הַנֵּרוֹת · אֲבָל מְעַשְּׂרִין אֶת הַדְּמַאי וּמְעָרְבִין · וְטוֹמְנִין אֶת הַחַמִּין :

ואומר אמר רבי אלעזר וכו׳ וקדיש דרבנן ואחר כך זה הפיוט כאשר ומסכת שיסדו החכם האלהי כמוהר״ר שלמה הלוי אלקבץ ז״ל :

לְכָה דוֹדִי לִקְרַאת כַּלָּה · פְּנֵי שַׁבָּת נְקַבְּלָה : לכה

שָׁמוֹר וְזָכוֹר בְּדִבּוּר אֶחָד · הִשְׁמִיעָנוּ אֵל הַמְיֻחָד · יְהוָה אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד · לְשֵׁם וּלְתִפְאֶרֶת וְלִתְהִלָּה : לכה

לִקְרַאת שַׁבָּת לְכוּ וְנֵלְכָה · כִּי הִיא מְקוֹר הַבְּרָכָה · מֵרֹאשׁ מִקֶּדֶם נְסוּכָה · סוֹף מַעֲשֶׂה בְּמַחֲשָׁבָה תְּחִלָּה : לכה

מִקְדַּשׁ מֶלֶךְ עִיר מְלוּכָה · קוּמִי צְאִי מִתּוֹךְ הַהֲפֵכָה · רַב לָךְ שֶׁבֶת בְּעֵמֶק הַבָּכָא · וְהוּא יַחֲמוֹל עָלַיִךְ חֶמְלָה : לכה

התנערי

ΛΕΧΑ ΔΟΔΗ

Σπεῦσον, θεῖε ἐραστὰ, πρόσδεξαι τὴν ἀγαπητήν σου.(*) Ἡμεῖς δὲ ἂς ἀποδεχθῶμεν εὐσεβάστως τὸ σάββατον.

Ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ ἐντολῇ ὁ Μόνος Θεὸς ἡμῶν ἐπέβαλεν ἡμῖν τὴν τήρησιν καὶ τὴν μνήμην τοῦ σαββάτου. Κύριος Εἷς ἐστι, καὶ Ἓν τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ ὁ αἶνος. Σπεῦσον κτλ.

Σπεύσωμεν εἰς συναπάντησιν τῆς ἡμέρας ταύτης τοῦ σαββάτου, ἥτις πηγὴ εὐλογίας ἐστὶ, ἡμέρα ἥτις ἐστέφθη ἀπὸ τῆς παναρχαίας κτίσεως κόσμου, μεταγενεστέρα μὲν τῶν ἓξ ἡμερῶν τῆς δημιουργίας, πρωτίστη δὲ ἐν τῷ πνεύματι Θεοῦ. Σπεῦσον κτλ.

Καὶ σὺ, βασιλικὴ πόλις, τῷ ὑψίστῳ ἀφιερωμένη, ἐγέρθητι, ἔξελθε ἐκ τοῦ ὀλέθρου, ἀρκούντως ἐν δάκρυσι διετέλεσας. Αὐτὸς θὰ σὲ οἰκτείρῃ. Σπεῦσον κτλ.

Ἐκτίναξον τὴν κόνιν ἥτις σὲ καλύπτει, ἐνδύθητι μεγαλοπρεπῆ ἱμάτια ἵνα ἀποδεχθῇς τὸν ἀρχαῖον λαόν σου ὁδηγούμενον ὑπὸ τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἰσάη ἐκ Βετλέχεμ. Θεέ, πρὸς χάριν, δείχθητι ἡμῖν εὐμενὴς, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Σπεῦσον κτλ.

(*) Τὸ ᾆσμα τοῦτο εἶναι ὅλως ποιητικόν.

הִתְנַעֲרִי מֵעָפָר קוּמִי • לִבְשִׁי בִּגְדֵי
תִפְאַרְתֵּךְ עַמִּי • עַל יַד בֶּן יִשַׁי בֵּית
הַלַּחְמִי • קָרְבָה אֶל נַפְשִׁי גְאָלָהּ : לכה

הִתְעוֹרְרִי הִתְעוֹרְרִי • כִּי בָא אוֹרֵךְ קוּמִי
אוֹרִי • עוּרִי עוּרִי שִׁיר דַּבֵּרִי • כְּבוֹד
יְהוָה עָלַיִךְ נִגְלָה : לכה

לֹא תֵבוֹשִׁי וְלֹא תִכָּלְמִי • מַה תִּשְׁתּוֹחֲחִי
וּמַה תֶּהֱמִי • בָּךְ יֶחֱסוּ עֲנִיֵּי עַמִּי •
וְנִבְנְתָה עִיר עַל תִּלָּהּ : לכה

וְהָיוּ לִמְשִׁסָּה שׁוֹסָיִךְ • וְרָחֲקוּ כָּל מְבַלְּעָיִךְ •
יָשִׂישׂ עָלַיִךְ אֱלֹהָיִךְ • כִּמְשׂוֹשׂ חָתָן עַל
כַּלָּה : לכה

יָמִין וּשְׂמֹאל תִּפְרוֹצִי • וְאֶת יְהוָה
תַּעֲרִיצִי • עַל יַד אִישׁ בֶּן פַּרְצִי •
וְנִשְׂמְחָה וְנָגִילָה : לכה

בּוֹאִי בְשָׁלוֹם עֲטֶרֶת בַּעְלָהּ • גַּם בְּשִׂמְחָה
בְּרִנָּה וּבְצָהֳלָה • תּוֹךְ אֱמוּנֵי עַם
סְגֻלָּה • בּוֹאִי כַלָּה • בּוֹאִי כַלָּה • תּוֹךְ אֱמוּנֵי
עַם סְגֻלָּה • בּוֹאִי כַלָּה שַׁבָּת מַלְכְּתָא :

Ἐξύπνησον, ἐξύπνησον, ἀνατέλλει ὁ ὄρθρος σου, ἐγέρθητι καὶ λάμψον! ἐξύπνησον, ἐξύπνησον, ᾆσον ὕμνον, διότι ἡ λάμψις τῆς θείας δόξης ἐπὶ Σὲ φανεροῦται. Σπεῦσον κτλ.

Μὴ ταράττεσαι, μὴ ἐρυθριάζῃς. Διατὶ τοσοῦτον περιφρονημένη, τοσοῦτον συγκεχυμένη; Ὁ ἄθλιος οὗτος λαὸς θὰ εὕρῃ ἐν Σοὶ τὸ ἀρχαῖον ἄσυλον, καὶ Σὺ μεγαλόπολις ἐκ τῶν ἐρειπίων θ' ἀνιδρυθῇς. Σπεῦσον κτλ.

Οἱ ἅρπαγές σου θὰ ἐπιστρέψωσι τὰ λάφυρα, θέλουσιν ἀπομακρυνθῇ οἱ καταστρέφοντές σε, ὁ Θεός σου θὰ εὐχαριστηθῇ ἐν σοί, ὡς ὁ νύμφιος εὐχαριστεῖται ἐν τῇ νύμφῃ αὐτοῦ. Σπεῦσον κτλ.

Θὰ ἐπεκταθῇς δεξιόθεν καὶ ἀριστερόθεν, ἀνομολογοῦσα τοὺς αἴνους τοῦ Κυρίου, διά τινος ἀπογόνου τοῦ Πέρετζ (υἱοῦ τοῦ Πατριάρχου Ἰούδα), ἐν γενικῇ χαρᾷ καὶ ἀγαλλιάσει.

Ἐλθὲ ἐν εἰρήνῃ ἡμέρα ἁγία, στέφανος τοῦ νυμφίου σου. Ἐλθὲ ἐν χαρᾷ, ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει, ἐν μέσῳ τῶν πιστῶν τοῦ περιποθήτου λαοῦ σου. Ἐλθὲ νύμφη, ἐλθὲ νύμφη.

Ἐν μέσῳ τοῦ περιποθήτου λαοῦ σου, ἐλθὲ νύμφη, ἡμέρα σαββάτου, βασίλισσα τῶν ἡμερῶν.

מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב לְהוֹדוֹת לַיהוָה וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֶלְיוֹן: לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וֶאֱמוּנָתְךָ בַּלֵּילוֹת: עֲלֵי עָשׂוֹר וַעֲלֵי נָבֶל עֲלֵי הִגָּיוֹן בְּכִנּוֹר: כִּי שִׂמַּחְתַּנִי יְהוָה בְּפָעֳלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן: מַה גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ יְהוָה מְאֹד עָמְקוּ מַחְשְׁבֹתֶיךָ: אִישׁ בַּעַר לֹא יֵדָע וּכְסִיל לֹא יָבִין אֶת זֹאת: בִּפְרֹחַ רְשָׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׂב וַיָּצִיצוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן לְהִשָּׁמְדָם עֲדֵי עַד: וְאַתָּה מָרוֹם לְעֹלָם יְהוָה: כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יְהוָה כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יֹאבֵדוּ יִתְפָּרְדוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן: וַתָּרֶם כִּרְאֵים קַרְנִי בַּלֹּתִי בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן: וַתַּבֵּט עֵינִי בְּשׁוּרָי בַּקָּמִים עָלַי מְרֵעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנָי: צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה: שְׁתוּלִים בְּבֵית יְהוָה בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יַפְרִיחוּ: עוֹד יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה דְּשֵׁנִים וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ: לְהַגִּיד כִּי יָשָׁר יְהוָה צוּרִי וְלֹא עַוְלָתָה בּוֹ:

Ψαλμὸς καὶ ᾠδὴ διὰ τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου. Ἀγαθὸν νὰ ἐξομολογώμεθα τῷ Κυρίῳ, καὶ νὰ ψάλλωμεν τῷ ὀνόματί σου, Ὕψιστε. Ν' ἀναγγέλλωμεν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὰς ἀληθείας σου ἑκάστην νύκτα. Ἐν δεκαχόρδῳ ὀργάνῳ, ἐν βαρβίτῳ καὶ κιθάρᾳ. Διότι μὲ εὔφρανας, Κύριε, διὰ τῶν ποιημάτων σου, καὶ ἀνυμνῶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου. Πόσον ἐμεγαλύνθησαν τὰ ἔργα σου, Κύριε, πόσον ἐμβαθεῖς οἱ διαλογισμοί σου! Ἀνὴρ ἄφρων δὲν γινώσκει, καὶ ἀσύνετος δὲν θεωρεῖ ταῦτα. Ἀνθίζουσιν οἱ ἁμαρτωλοὶ ὡς χόρτος, ἀκμάζουσιν οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ἀλλ' ἵνα ἐξολοθρευθῶσι διὰ παντός. Σὺ δὲ Ὕψιστε εἰς τὸν αἰῶνα μένεις. Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου, Κύριε, ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου, ἀπόλλυνται, οἱ δὲ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν πάντες θὰ ἐκλείψωσι. Καὶ θὰ ὑψώσῃς ὡς μονόκερως τὸν στέφανόν μου, καὶ ἀλείψῃς με μετ' εὐόσμου ἐλαίου. Οἱ ὀφθαλμοί μου θέλουσιν ἴδῃ τὴν πτῶσιν τῶν ἐχθρῶν μου, καὶ τῶν ἐξανισταμένων κατ' ἐμοῦ, θὰ ἀκούσωσι τὸν ὄλεθρον τὰ ὦτά μου. Ὁ δίκαιος θὰ ἀνθήσῃ ὡς φοίνιξ, καὶ ὡς κέδρος τοῦ Λιβάνου θέλει αὐξηνθῇ. Πεφυτευμένοι (οἱ δίκαιοι) ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν θέλουσιν ἐξανθήσει. Καὶ αὖθις ἐν γήρατι ὄντες, θέλουσιν ἀνθήσει, εὔσωμοι καὶ θάλλοντες θέλουσιν εἶσθαι. Ὅπως ἀγγέλλωσιν ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς εὐθὺς, αὐτὸς ὁ φρουρός μου καὶ ἐν αὐτῷ οὐκ ἀδικία.

יהוה מלך גאות לבש לבש יהוה עז התאזר אף תכון תבל בל תמוט׃ נכון כסאך מאז מעולם אתה׃ נשאו נהרות יהוה נשאו נהרות קולם ישאו נהרות דכים׃ מקלות מים רבים אדירים משברי ים אדיר במרום יהוה׃ עדתיך נאמנו מאד לביתך נאוה קדש יהוה לארך ימים׃

ואומר החזן חצי קדיש ואומרים ערבית עד ירושלים אמן ואח״כ

ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם ברית עולם׃ ביני ובין בני ישראל אות היא לעולם כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש׃

ואומר החזן קדיש לתפלה · ואומרים העמידה עד האל הקדוש ואח״כ

אתה קדשת את יום השביעי לשמך׃ תכלית מעשה שמים וארץ וברכתו מכל הימים וקדשתו מכל הזמנים וכן כתוב בתורתך׃ ויכלו השמים והארץ

וכל

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύθη, ἐνεδύθη Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο αὐτήν, καὶ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην ἵνα μὴ σαλευθῇ. Ὁ θρόνος σου ἔκτοτε ὑπάρχει, καὶ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος Σὺ εἶ. Ὕψωσαν οἱ ποταμοί, Κύριε, οἱ ποταμοὶ ὕψωσαν τὴν φωνὴν αὐτῶν, ὕψωσαν οἱ ποταμοὶ ὕδατα σφοδρά. Τῆς φωνῆς πολλῶν ὑδάτων, τῶν βιαιοτέρων κυμάτων τῆς θαλάσσης μεγαλοφωνότερος ἐστὶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς ὁ Κύριος. Αἱ μαρτυρίαι σου ἀληθέσταταί εἰσι, διὸ ἡ ἁγιότης, τῷ οἴκῳ σου προσήκει, Κύριε, ἐπὶ μακρότητα ἡμερῶν.

(Καὶ λέγεται ἀρβὶτ μέχρι Ἱερουσαλὴλ ἀμήν, σελ. 220-227 καὶ ἀκολούθως)

Καὶ τηρήσουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ σάββατον ἵνα ἑορτάσωσι τὴν ἡμέραν τῆς ἀναπαύσεως ἐν ταῖς γενεαῖς αὐτῶν, ἐπὶ αἰωνία διαθήκῃ. Μεταξὺ ἐμοῦ καὶ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, ἔστω ἡ ἡμέρα ἐκείνη σημεῖον αἰώνιον, διότι εἰς ἓξ ἡμέρας ἐποίησεν ὁ Κύριος τοὺς οὐρανοὺς καὶ τὴν γῆν, καὶ τὴν ἑβδόμην ἡμέραν ἐπαύσατο, καὶ ἀνεπαύθη.

(Λέγεται τὸ μικρὸν καδὶς καὶ ἡ ἀμιδᾶ μέχρις Ἔλ ἀκαδὸς καὶ ἕπεται).

Σὺ ἡγίασας τὴν ἑβδόμην ἡμέραν πρὸς τιμὴν τοῦ ὀνόματός σου, ἐπέρανας τὴν δημιουργίαν τῶν οὐρανῶν καὶ τῆς γῆς, ηὐλόγησας αὐτὴν ὑπὲρ πάσας τὰς ἄλλας ἡμέρας, καὶ ἡγίασας αὐτὴν ὑπὲρ πάσας τὰς ἄλλας ἑορτάς· οὕτω δὲ γέγραπται ἐν τῷ νόμῳ σου

וְכָל צְבָאָם׃ וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה׃ וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת׃

יִשְׂמְחוּ בְמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֹנֶג עַם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבָךְ וּבַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ חֶמְדַּת יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ ׃ זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית׃

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה נָא בִמְנוּחָתֵנוּ קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ ׃ שִׂים חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ ׃ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבָךְ ׃ שַׂמֵּחַ נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ ׃ וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת ׃ וְהַנְחִילֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ ׃ וְיָנוּחוּ בָהּ כָּל יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת׃ ואומר רצה וכו׳

Καὶ ἐτελειοποιήθησαν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ καὶ πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτῶν, καὶ περάνας ὁ Θεὸς τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην τὰ ἔργα ἅτινα ἐποίησεν, ἀνεπαύθη τὴν αὐτὴν ἑβδόμην ἡμέραν ἐκ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ. Καὶ ηὐλόγησεν ὁ Θεὸς τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην καὶ ἡγίασεν αὐτήν, διότι κατ' αὐτὴν ἀνεπαύθη ἐξ ὅλων τῶν ἔργων τὰ ὁποῖα ἐποίησε καὶ ἐτακτοποίησεν.

Ἀγαλλιάσονται ἐν τῇ βασιλείᾳ σου οἱ τηροῦντες τὸ σάββατον καὶ οἱ καλοῦντες αὐτὸ «εὐφροσύνην» καὶ ὁ λαός, ὁ ἁγιάζων τὴν ἑβδόμην ἡμέραν, πάντες θέλουσι χορτασθῇ καὶ εὐφρανθῇ ἐκ τῶν δωρεῶν σου, διότι τὴν ἑβδόμην ἡμέραν εὐδοκήσας, ἡγίασας καὶ περιπόθητον ἡμέραν ἐκάλεσας αὐτὴν πρὸς ἀνάμνησιν τῆς δημιουργίας.

Θεὲ ἡμῶν, Θεὲ τῶν πατέρων ἡμῶν, εὐαρεστήθητι ἐν τῇ καταπαύσει ἡμῶν, ἁγίασον ἡμᾶς ἐν τῇ τηρήσει τῶν ἐντολῶν σου, διατήρησον ἡμᾶς προσκεκολλημένους ἐν τῷ νόμῳ σου, πλήρωσον ἡμᾶς τῶν ἀγαθῶν σου, εὔφρανον τὴν ψυχὴν ἡμῶν ἐν τῇ σωτηρίᾳ σου, καὶ καθάρισον τὴν καρδίαν ἡμῶν, ὅπως σὲ ὑπηρετῶμεν μετ' ἀληθείας, καὶ κληρονομήσωμεν, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, μετ' ἀγάπης καὶ εὐαρεσκείας τὸ ἅγιον σάββατόν σου, ἵνα ἀναπαύσηται κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν ἅπας ὁ Ἰσραήλ, οἱ ἁγιάζοντες τὸ ὄνομά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ ἁγιάσας τὸ σάββατον.

(Λέγεται Ρετσέ, Μοδήμ καὶ ἀκολούθως Βαΐχουλοῦ (καὶ

ואומרים ויכלו ואסור להפסיק ולדבר עד שאמר ויכלו וברכה מעין שבע · ואו' הש"צ ברכה מעין ז' ואין אומרים אותה לא בבית חתנים ולא בבית אבלים :

בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי
יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל
עֶלְיוֹן קוֹנֵה בְרַחֲמָיו שָׁמַיִם וָאָרֶץ · מָגֵן
אָבוֹת בִּדְבָרוֹ מְחַיֶּה מֵתִים בְּמַאֲמָרוֹ הָאֵל
(בשבת תשובה אומרים הַמֶּלֶךְ) הַקָּדוֹשׁ שֶׁאֵין כָּמוֹהוּ ·
הַמֵּנִיחַ לְעַמּוֹ בְּיוֹם שַׁבַּת קָדְשׁוֹ · כִּי בָם
רָצָה לְהָנִיחַ לָהֶם · לְפָנָיו נַעֲבוֹד בְּיִרְאָה
וָפַחַד · וְנוֹדֶה לִשְׁמוֹ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מֵעֵין
הַבְּרָכוֹת וְרוֹב הַהוֹדָאוֹת לַאֲדוֹן הַשָּׁלוֹם
מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וּמְבָרֵךְ הַשְּׁבִיעִי וּמֵנִיחַ
בִּקְדוּשָּׁה לְעַם מְדֻשְּׁנֵי עֹנֶג זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה
בְרֵאשִׁית :

ואומר אלהינו רצה נא במנוחתנו וכו' וקדיש תתקבל ואחכ"א

מִזְמוֹר לְדָוִד יְהֹוָה רֹעִי לֹא אֶחְסָר : בִּנְאוֹת דֶּשֶׁא
יַרְבִּיצֵנִי עַל מֵי מְנוּחוֹת יְנַהֲלֵנִי : נַפְשִׁי יְשׁוֹבֵב
יַנְחֵנִי בְמַעְגְּלֵי צֶדֶק לְמַעַן שְׁמוֹ : גַּם כִּי אֵלֵךְ בְּגֵיא
צַלְמָוֶת לֹא אִירָא רָע כִּי אַתָּה עִמָּדִי שִׁבְטְךָ וּמִשְׁעַנְתֶּךָ

ἐτελειοποιήθησαν) μέχρι βαρᾶ ἐλοΐμ (ἐποίησε καὶ ἐτακτοποίησεν) ὡς ἐν τῇ προηγουμένῃ σελίδι—ἀκολούθως ὁ ἱερουργὸς λέγει).

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, Θεὸς τοῦ 'Αβραὰμ, Θεὸς τοῦ 'Ισαὰκ, Θεὸς τοῦ 'Ιακὼβ, Θεὸς μέγας, παντοδύναμος, φοβερὸς, Θεὸς ὕψιστος ὁ ἀποκτήσας διὰ τὰ ἐλέη αὐτοῦ οὐρανούς τε καὶ γῆν, ὁ διὰ τοῦ λόγου αὐτοῦ χρηματίσας ἡ ἀσπὶς τῶν πατριαρχῶν, ὁ διὰ τοῦ ἰδίου λόγου ἐγείρων τοὺς νεκροὺς, αὐτὸς ἐστὶ Θεὸς ἅγιος.

(Κατὰ τὰς 10 ἡμέρας τῆς μετανοίας λέγεται Βασιλεὺς ἀντὶ Θεός).

Καὶ οὐδεὶς ἄλλος πλὴν Αὐτοῦ ὑπάρχει. Αὐτὸς ἐστὶν ὁ ἀναπαύων τὸν λαόν του κατὰ τὴν ἁγίαν ἡμέραν τοῦ σαββάτου, διότι εὐηρεστήθη νὰ παράσχῃ αὐτοῖς ἀνάπαυσιν κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ὅπως ὑπηρετῶμεν αὐτὸν μετὰ φόβου καὶ τρόμου καὶ ἀνταποδίδωμεν εὐχαριστίας καθεκάστην ἀδιαλείπτως τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ἑορτάζοντες ἐν εὐλογίᾳ καὶ μετ' αἴνων πολλῶν τὸν Κύριον τῆς εἰρήνης, τὸν ἁγιάζοντα τὸ σάββατον, τὸν εὐλογοῦντα τὴν ἑβδόμην ἡμέραν καὶ τὸν ἀναπαύοντα ἐν ἁγιωσύνῃ καὶ ἐν εὐφροσύνῃ τὸν λαὸν, πρὸς ἀνάμνησιν τῆς δημιουργίας.

(Καὶ ἐπαναλαμβάνεται 'Ελοένου, 'Ρετσὲ (Θεὲ ἡμῶν κτλ.) ὡς ἀνωτέρω, καὶ λέγεται καδὶς τιτκαβάλ).

Ψαλμὸς τοῦ Δαυΐδ. Κύριος ποιμήν μου, οὐδενὸς πράγματος στερηθήσομαι. Ἐν γηπέδῳ χλοερῷ μὲ κατεσκήνωσε, πρὸς ὕδατα ἀναπαύσεως μὲ ὡδήγησε. Τὴν ψυχήν μου εὔφρανεν, ἐπὶ τρίβοις δικαιοσύνης μ' ἔφερεν

הֵמָּה יְנַחֲמוּנִי: תַּעֲרֹךְ לְפָנַי שֻׁלְחָן נֶגֶד צֹרְרָי דִּשַּׁנְתָּ
בַשֶּׁמֶן רֹאשִׁי כּוֹסִי רְוָיָה: אַךְ טוֹב וָחֶסֶד יִרְדְּפוּנִי כָּל
יְמֵי חַיָּי וְשַׁבְתִּי בְּבֵית יְהוָֹה לְאֹרֶךְ יָמִים:

ואומר קדיש יתום שלמא · וברכו · ועלינו לשבח · ואחכ"א

יִגְדַּל אֱלֹהִים חַי וְיִשְׁתַּבַּח · נִמְצָא וְאֵין
עֵת אֶל מְצִיאוּתוֹ: אֶחָד וְאֵין יָחִיד
כְּיִחוּדוֹ · נֶעְלָם וְגַם אֵין סוֹף לְאַחְדוּתוֹ:
אֵין לוֹ דְּמוּת הַגּוּף וְאֵינוֹ גוּף · לֹא נַעֲרוֹךְ
אֵלָיו קְדוּשָּׁתוֹ: קַדְמוֹן לְכָל דָּבָר אֲשֶׁר
נִבְרָא · רִאשׁוֹן וְאֵין רֵאשִׁית לְרֵאשִׁיתוֹ:
הִנּוֹ אֲדוֹן עוֹלָם לְכָל נוֹצָר · יוֹרֶה גְדוּלָּתוֹ
וּמַלְכוּתוֹ: שֶׁפַע נְבוּאָתוֹ נְתָנוֹ · אֶל אַנְשֵׁי
סְגוּלָּתוֹ וְתִפְאַרְתּוֹ: לֹא קָם בְּיִשְׂרָאֵל
כְּמֹשֶׁה עוֹד · נָבִיא וּמַבִּיט אֶת תְּמוּנָתוֹ:
תּוֹרַת אֱמֶת נָתַן לְעַמּוֹ אֵל · עַל יַד נְבִיאוֹ
נֶאֱמַן בֵּיתוֹ: לֹא יַחֲלִיף הָאֵל וְלֹא יָמִיר
דָּתוֹ · לְעוֹלָמִים לְזוּלָתוֹ: צוֹפֶה וְיוֹדֵעַ
סְתָרֵנוּ · מַבִּיט לְסוֹף דָּבָר בְּקַדְמוּתוֹ:
גּוֹמֵל לְאִישׁ חָסִיד כְּמִפְעָלוֹ · נוֹתֵן לְרָשָׁע

ἕνεκα τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. Καὶ ἐν τῇ κοιλάδι τῆς σκιᾶς τοῦ θανάτου ἂν πορευθῶ δὲν θὰ φοβηθῶ κακόν τι, διότι Σὺ μετ᾽ ἐμοῦ εἶσαι, ἡ ῥάβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου, μὲ ἐμψυχόνουσι. Τράπεζαν ἑτοιμάζεις ἐνώπιόν μου καὶ ἔναντι τῶν ἐχθρῶν μου, ἤλειψας μὲ ἔλαιον τὴν κεφαλήν μου, καὶ τὸ ποτήριον μοὶ προσήνεγκας πλῆρες. Ἡ ἀγαθότης σου ὅθεν καὶ τὸ ἔλεός σου θ᾽ ἀκολουθῶσί με καθ᾽ ὅλην τὴν ζωήν μου, ἵνα κατοικῶ ἐν Κυρίῳ ἐπὶ ἡμέρας πολλάς.

(Καὶ λέγεται Καδὶς βαρεχοῦ καὶ ἀλένου λεσαμπεὰχ ὡς ἐν σελ. 210-215.

Ὑπερυψωτὸς καὶ αἰνετὸς εἴη ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ζῶν εἰς τοὺς αἰῶνας· Αὐτὸς ὑπάρχει, ὁ δὲ χρόνος τὴν ὕπαρξιν αὐτοῦ δὲν περιορίζει. Αὐτὸς Μόνος ἐστὶν, οὐδ᾽ ἄλλος ὑπάρχει Μόνος πλὴν αὐτοῦ· εἶναι ἀκατάληπτος, καὶ ἄπειρος ἡ Ἑνότης αὐτοῦ. Αὐτὸς σῶμα δὲν ἔχει, οὐδὲ σχῆμα οὐδενὸς σώματος, ἀσύγκριτος δὲ ἡ ἁγιότης αὐτοῦ. Αὐτὸς ὑπῆρχε πρὸ πάντων τῶν δημιουργημάτων, αὐτός ἐστι Πρῶτος, καὶ ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ ἀρχὴν δὲν ἔχει. Αὐτὸς ὁ Κύριος τοῦ Παντὸς, καὶ πᾶν πλάσμα τὴν μεγαλοσύνην καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ ἀποδεικνύει. Τὴν ἐπιρροὴν τῆς προφητείας του παρεχώρησε τοῖς παρ᾽ αὐτοῦ καλουμένοις θησαυρὸς καὶ δόξα αὐτοῦ. Οὐδέποτε ἐν Ἰσραὴλ ἐφάνη προφήτης ὡς ὁ Μωϋσῆς, δυνάμενος νὰ ἀτενίσῃ τὸ βλέμμα αὐτοῦ ἐπὶ τῆς δόξης τοῦ Κυρίου. Νόμον ἀληθείας ἔδωκε τῷ λαῷ αὐτοῦ διὰ τοῦ προφήτου καὶ πιστοῦ τοῦ οἴκου αὐτοῦ. Ὁ Θεὸς δὲν θὰ ἀλλάξῃ τὸν Νόμον του, διότι καὶ αὐτὸς ἀναλλοίωτος εἶναι. Αὐτὸς γινώσκει καὶ βλέπει τὰ ἐν τῷ μυχῷ τῆς καρδίας ἡμῶν κρυπτόμενα, καὶ τὸ τέλος πάντων προβλέπει ἀπὸ τῆς

רָע כְּרִשְׁעָתוֹ : יִשְׁלַח לְקֵץ יָמִין מְשִׁיחֵנוּ ·
לִפְדּוֹת מְחַכֵּי קֵץ יְשׁוּעָתוֹ : מֵתִים יְחַיֶּה
אֵל בְּרוֹב חַסְדּוֹ · בָּרוּךְ עֲדֵי עַד שֵׁם
תְּהִלָּתוֹ : אֵלֶּה שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה לְעִקָּרִים ·
הֵן הֵם יְסוֹד דַּת אֵל וְתוֹרָתוֹ :

שחרית של שבת

אומרים הזמירות של חול עד צורי וגואלי · ואח"כ אומרים כנועם

רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיהוָה לַיְשָׁרִים נָאוָה
תְהִלָּה : הוֹדוּ לַיהוָה בְּכִנּוֹר בְּנֵבֶל
עָשׂוֹר זַמְּרוּ לוֹ : שִׁירוּ לוֹ שִׁיר חָדָשׁ הֵיטִיבוּ
נַגֵּן בִּתְרוּעָה : כִּי יָשָׁר דְּבַר יְהוָה וְכָל
מַעֲשֵׂהוּ בֶּאֱמוּנָה : אֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט
חֶסֶד יְהוָה מָלְאָה הָאָרֶץ : בִּדְבַר יְהוָה
שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּיו כָּל צְבָאָם : כֹּנֵס
כַּנֵּד מֵי הַיָּם נֹתֵן בְּאוֹצָרוֹת תְּהוֹמוֹת :
יִירְאוּ מֵיְהוָה כָּל הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ יָגוּרוּ כָּל
יֹשְׁבֵי תֵבֵל : כִּי הוּא אָמַר וַיֶּהִי הוּא צִוָּה
וַיַּעֲמֹד : יְהוָה הֵפִיר עֲצַת גּוֹיִם הֵנִיא
מַחְשְׁבוֹת עַמִּים : עֲצַת יְהוָה לְעוֹלָם

ἀρχῆς αὐτῶν. Αὐτὸς ἀνταποδίδει τῷ δικαίῳ κατὰ τὰς πράξεις αὐτοῦ, καὶ τιμωρεῖ τὸν πονηρὸν κατὰ τὴν κακίαν του. Τὸν προσδιορισθέντα χρόνον θ᾽ἀποστείλῃ τὸν Μεσσίαν ἡμῶν καὶ θὰ ἐλευθερώσῃ τοὺς περιμένοντας τὴν ἡμέραν τῆς πλήρους αὐτῶν σωτηρίας. Ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἄκρᾳ εὐσπλαγχνίᾳ αὐτοῦ, θ᾽ἀνεγείρῃ τοὺς νεκρούς. Εὐλογητὸν εἴη διὰ παντὸς τὸ αἰνετὸν αὐτοῦ ὄνομα.

Ταῦτα εἰσὶ τὰ δεκατρία θεμελιώδη ἄρθρα τοῦ θείου Νόμου, τοῦ Νόμου ἐκείνου ὃν ἐδωρήσατο ἡμῖν.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΠΡΩΙΑΣ ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ.

(Ἀπαγγέλλονται αἱ προσευχαὶ τῶν ἄλλων ἐργασίμων ἡμερῶν ἀπ᾽ ἀρχῆς μέχρι τσουρῆ βεγοαλῆ ὡς ἐν σελ. 8-77 καὶ ἀκολούθως λέγονται οἱ ἑξῆς ψαλμοί).

Ἀγαλλιᾶσθε οἱ δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσιν ἡ αἴνεσις προσήκει. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐν Κιθάρᾳ, ἐν δεκαχόρδῳ ὀργάνῳ ψάλατε πρὸς αὐτόν. Ἄσατε αὐτῷ ᾆσμα καινόν, ψάλετε ἐντέχνως ἐν ἀλλαλαγμῷ. Ὅτι εὐθὺς ὁ λόγος τοῦ Κυρίου, καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἀληθῆ. Ἀγαπᾷ τὴν ἐλεημοσύνην καὶ τὴν δικαιοσύνην, τοῦ ἐλέους Κυρίου πλήρης ἐστὶν ἡ γῆ. Διὰ τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν, καὶ διὰ τῆς πνοῆς τοῦ στόματος αὐτοῦ ἅπασαι αἱ δυνάμεις αὐτῶν. Αὐτὸς συνήθροισε τὰ ὕδατα τῆς θαλάσσης καὶ τὰς ἀβύσσους ὡς ἐν ἀποθήκαις περιέκλεισε. Φοβήθητι τὸν Κύριον πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ταραχθήτωσαν ἐνώπιον αὐτοῦ πάντες οἱ κάτοικοι τῆς ὑφηλίου. Διότι αὐτὸς εἶπε καὶ ἔγιναν, διέταξε καὶ ἐκτίσθησαν. Ὁ Κύριος διασκεδάζει τὰς βουλὰς τῶν ἐθνῶν, καὶ ἀθετεῖ τοὺς λογισμοὺς τῶν λαῶν. Ἡ βουλὴ τοῦ Κυρίου εἰς

תַּעֲמֹד מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ לְדֹר וָדֹר׃ אַשְׁרֵי
הַגּוֹי אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהָיו הָעָם בָּחַר לְנַחֲלָה
לוֹ׃ מִשָּׁמַיִם הִבִּיט יְהוָה רָאָה אֶת כָּל
בְּנֵי הָאָדָם׃ מִמְּכוֹן שִׁבְתּוֹ הִשְׁגִּיחַ אֶל
כָּל יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ׃ הַיֹּצֵר יַחַד לִבָּם הַמֵּבִין
אֶל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם׃ אֵין הַמֶּלֶךְ נוֹשָׁע בְּרָב
חָיִל גִּבּוֹר לֹא יִנָּצֵל בְּרָב כֹּחַ׃ שֶׁקֶר הַסּוּס
לִתְשׁוּעָה וּבְרֹב חֵילוֹ לֹא יְמַלֵּט׃ הִנֵּה
עֵין יְהוָה אֶל יְרֵאָיו לַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ׃
לְהַצִּיל מִמָּוֶת נַפְשָׁם וּלְחַיּוֹתָם בָּרָעָב׃
נַפְשֵׁנוּ חִכְּתָה לַיהוָה עֶזְרֵנוּ וּמָגִנֵּנוּ הוּא׃
כִּי בוֹ יִשְׂמַח לִבֵּנוּ כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ בָטָחְנוּ׃
יְהִי חַסְדְּךָ יְהוָה עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ׃
לְדָוִד בְּשַׁנּוֹתוֹ אֶת טַעְמוֹ לִפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ
וַיְגָרְשֵׁהוּ וַיֵּלַךְ׃ אֲבָרְכָה אֶת יְהוָה
בְּכָל עֵת תָּמִיד תְּהִלָּתוֹ בְּפִי׃ בַּיהוָה
תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי יִשְׁמְעוּ עֲנָוִים וְיִשְׂמָחוּ׃
גַּדְּלוּ לַיהוָה אִתִּי וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו׃
דָּרַשְׁתִּי אֶת יְהוָה וְעָנָנִי וּמִכָּל מְגוּרוֹתַי

τὸν αἰῶνα μένει, οἱ λογισμοὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν. Μακάριον τὸ ἔθνος, τοῦ ὁποίου ὁ Κύριος εἶναι Θεὸς αὐτοῦ, (μακάριος) ὁ λαὸς, ὃν κληρονομίαν αὐτοῦ ἐξελέξατο. Ὁ Κύριος ἐξ οὐρανοῦ ἐπιβλέπει, καὶ βλέπει πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ ἀνθρώπου. Ἐκ τοῦ κατοικητηρίου αὐτοῦ ἐπιβλέπει ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν. Αὐτὸς σχηματίζει τὰς καρδίας των καὶ ἐνταυτῷ γινώσκει πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν. Ὁ βασιλεὺς δὲν σώζεται ἕνεκεν πολλῆς δυνάμεως, οὐδὲ ὁ γίγας φυλάττεται ἕνεκεν τῆς πολλῆς αὐτοῦ εὐρωστίας. Ψευδὲς ὅτι ὁ ἵππος κατάλληλος ἐστὶ διὰ τὴν νίκην, ἕνεκεν τῆς μεγάλης αὐτοῦ ἰσχύος οὐδένα φυλάττει. Ἰδοὺ ὁ ὀφθαλμὸς τοῦ Κυρίου ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτὸν, τοὺς ἐλπίζοντας εἰς τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἵνα ἀπαλλάξῃ τὴν ψυχὴν αὐτῶν ἐκ θανάτου, καὶ διαθρέψῃ αὐτοὺς, ἐν καιρῷ λιμοῦ. Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, αὐτὸς ἐστὶν ἡ βοήθεια καὶ ἡ ἀσπὶς ἡμῶν. Ἐν αὐτῷ εὐφρανθήσεται ἡ καρδία ἡμῶν, διότι ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ ὀνόματι ἐνεπιστεύθημεν. Τὸ ἔλεος Κυρίου εἴη ἐφ' ἡμᾶς, ὡς ἐπὶ Σὲ ἡμεῖς ἠλπίσαμεν.

Ψαλμὸς τοῦ Δαυῒδ ὁπότε προσεποιεῖτο τὸν παράφρονα ἐνώπιον τοῦ Ἀβιμέλεχ, ὅστις ἀπεδίωξεν αὐτὸν, καὶ αὐτὸς ἀνεχώρησεν.

Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διὰ παντὸς ὁ αἶνος αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου. Ἐν τῷ Κυρίῳ δοξασθήσεται ἡ καρδία μου, καὶ ἀκούσαντες οἱ πραεῖς εὐφρανθήσονται. Μεγαλύνατε σὺν ἐμοὶ τὸν Κύριον, καὶ

הִצִּילָנִי: הִבִּיטוּ אֵלָיו וְנָהָרוּ וּפְנֵיהֶם אַל יֶחְפָּרוּ: זֶה עָנִי קָרָא וַיהוָה שָׁמֵעַ וּמִכָּל צָרוֹתָיו הוֹשִׁיעוֹ: חֹנֶה מַלְאַךְ יְהוָה סָבִיב לִירֵאָיו וַיְחַלְּצֵם: טַעֲמוּ וּרְאוּ כִּי טוֹב יְהוָה אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר יֶחֱסֶה בּוֹ: יְראוּ אֶת יְהוָה קְדֹשָׁיו כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירֵאָיו: כְּפִירִים רָשׁוּ וְרָעֵבוּ וְדֹרְשֵׁי יְהוָה לֹא יַחְסְרוּ כָל טוֹב: לְכוּ בָנִים שִׁמְעוּ לִי יִרְאַת יְהוָה אֲלַמֶּדְכֶם: מִי הָאִישׁ הֶחָפֵץ חַיִּים אֹהֵב יָמִים לִרְאוֹת טוֹב: נְצֹר לְשׁוֹנְךָ מֵרָע וּשְׂפָתֶיךָ מִדַּבֵּר מִרְמָה: סוּר מֵרָע וַעֲשֵׂה טוֹב בַּקֵּשׁ שָׁלוֹם וְרָדְפֵהוּ: עֵינֵי יְהוָה אֶל צַדִּיקִים וְאָזְנָיו אֶל שַׁוְעָתָם: פְּנֵי יְהוָה בְּעֹשֵׂי רָע לְהַכְרִית מֵאֶרֶץ זִכְרָם: צָעֲקוּ וַיהוָה שָׁמֵעַ וּמִכָּל צָרוֹתָם הִצִּילָם: קָרוֹב יְהוָה לְנִשְׁבְּרֵי לֵב וְאֶת דַּכְּאֵי רוּחַ יוֹשִׁיעַ: רַבּוֹת רָעוֹת צַדִּיק וּמִכֻּלָּם יַצִּילֶנּוּ יְהוָה: שֹׁמֵר כָּל עַצְמוֹתָיו אַחַת מֵהֵנָּה לֹא נִשְׁבָּרָה: תְּמוֹתֵת

ὁμοφώνως ἀνυψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐπεκαλέσθην τὸν Κύριον, καὶ εἰσήκουσέ μου, καὶ ἐκ πασῶν τῶν φόβων μου μ' ἔσωσεν. Οἱ ἀτενίζοντες πρὸς αὐτὸν ἐφωτίσθησαν, τὰ δὲ πρόσωπα αὐτῶν δὲν κατησχύνθησαν. Ἰδού· ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεών του ἔσωσεν αὐτόν. Ἄγγελος Κυρίου διαμένει παρὰ τοῖς φοβουμένοις αὐτὸν, καὶ σώζει αὐτούς. Σκέφθητε καὶ ἴδετε πόσον ἀγαθὸς ἐστὶν ὁ Κύριος· μακάριος ὁ ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπ' αὐτόν. Φοβήθητε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐδενὸς στεροῦνται οἱ φοβούμενοι αὐτόν. Οἱ σκύμνοι τοῦ λέοντος εὑρίσκονται ἐνίοτε ἐν στενοχωρίᾳ καὶ πεινῶσιν, οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον δὲν θὰ ὑποστῶσιν ἔλλειψιν ἀγαθῶν. Δεῦτε τέκνα, ἀκούσατέ μου, διότι φόβον τοῦ Κυρίο θὰ διδάξω ὑμῖν. Τίς ἐστιν ὁ ἄνθρωπος ὁ ἐπιθυμῶν ζωὴν, ὁ ἀγαπῶν μακροβιότητα πρὸς ἀπολαυὴν ἀγαθῶν; Φύλαξον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακολογίας, καὶ τὰ χείλη σου τοῦ νὰ προφέρῃ δόλον. Παρέκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποίησον τὸ ἀγαθὸν, ζήτησον εἰρήνην καὶ ἐπιδίωξον αὐτήν. Οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, τὰ ὦτα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν δέησιν αὐτῶν. Ἡ ὀργὴ τοῦ Κυρίου καταπίπτει ἐπὶ τοὺς πράττοντας τὸ κακὸν, ἵνα ἐξολοθρεύσῃ ἐκ τῆς γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν. Ἐκέκραξαν (οἱ δίκαιοι) καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων ἀπήλλαξεν αὐτούς. Ὁ Κύριος ἐγγύς ἐστι τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν, καὶ τοὺς τεθλιμμένους τῷ πνεύματι αὐτὸς σώζει. Ἐνίοτε πολλαὶ αἱ θλίψεις τοῦ δικαίου, ἀλλ' ἐξ ὅλων αὐτῶν ὁ Κύριος ἀπαλλάττει αὐτόν. Φυλάσσει ὁ Κύριος πάντα τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ, καὶ οὐδὲν ἐξ αὐτῶν

רָשָׁע רָעָה וְשֹׂנְאֵי צַדִּיק יֶאְשָׁמוּ׃ פּוֹדֶה
יְהוָה נֶפֶשׁ עֲבָדָיו וְלֹא יֶאְשְׁמוּ כָּל
הַחֹסִים בּוֹ׃

תְּפִלָּה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲדֹנָי מָעוֹן
אַתָּה הָיִיתָ לָּנוּ בְּדֹר וָדֹר׃ בְּטֶרֶם
הָרִים יֻלָּדוּ וַתְּחוֹלֵל אֶרֶץ וְתֵבֵל וּמֵעוֹלָם
עַד עוֹלָם אַתָּה אֵל׃ תָּשֵׁב אֱנוֹשׁ עַד
דַּכָּא וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְנֵי אָדָם׃ כִּי אֶלֶף
שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר
וְאַשְׁמוּרָה בַלָּיְלָה׃ זְרַמְתָּם שֵׁנָה יִהְיוּ
בַּבֹּקֶר כֶּחָצִיר יַחֲלֹף׃ בַּבֹּקֶר יָצִיץ וְחָלָף
לָעֶרֶב יְמוֹלֵל וְיָבֵשׁ׃ כִּי כָלִינוּ בְאַפֶּךָ
וּבַחֲמָתְךָ נִבְהָלְנוּ׃ שַׁתָּה עֲוֹנֹתֵינוּ לְנֶגְדֶּךָ
עֲלֻמֵנוּ לִמְאוֹר פָּנֶיךָ׃ כִּי כָל יָמֵינוּ פָּנוּ
בְעֶבְרָתֶךָ כִּלִּינוּ שָׁנֵינוּ כְמוֹ הֶגֶה׃ יְמֵי
שְׁנוֹתֵינוּ בָהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם בִּגְבוּרֹת
שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרָהְבָּם עָמָל וָאָוֶן כִּי גָז
חִישׁ וַנָּעֻפָה׃ מִי יוֹדֵעַ עֹז אַפֶּךָ וּכְיִרְאָתְךָ
עֶבְרָתֶךָ׃ לִמְנוֹת יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַע וְנָבִא

συντρίβεται. Ἡ κακία τοῦ πόνηροῦ θανατοῖ αὐτὸν, οἱ δὲ μισοῦντες τὸ δίκαιον θὰ ἀφανισθῶσι. Σώζει ὁ Κύριος τὴν ψυχὴν τῶν δούλων αὐτοῦ, καὶ πάντες ὅσοι ἐλπίζουσιν ἐπ' αὐτὸν δὲν ἐξολοθρεύονται.

Προσευχὴ Μωϋσέως ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ. Κύριε, καταφυγὴ Σὺ ὑπῆρξας δι' ἡμᾶς ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν. Προτοῦ τὰ ὄρη γεννηθῶσι καὶ δημιουργήσῃς τὴν γῆν καὶ τὴν οἰκουμένην, Σὺ ὑπῆρξας καὶ αἰωνίως ὑπάρχεις Θεός. Σὺ φέρεις τὸν ἄνθρωπον εἰς βαθύτατον γῆρας, καὶ λέγεις· υἱοὶ ἀνθρώπου, ἐπιστρέψατε. Ὅτι χίλια ἔτη ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς Κυρίου, εἰσὶν ὡς ἡ ἡμέρα ἡ χθεσινὴ ἥτις παρῆλθε, ὡς παραμονὴ τῆς νυκτός. Ὡς χείμαρρος παρέρχονται τὰ ἔτη αὐτῶν, ὡς ὄνειρον ὅπερ τὴν πρωΐαν ἐξαλείφεται, ἢ ὡς χόρτον, ὅπερ ἀποξηραίνεται. Ως χόρτον, ὅπερ τὴν πρωΐαν ἐξανθεῖ καὶ πρασινίζει, τὸ δὲ ἑσπέρας κόπτεται καὶ ξηραίνεται. Διότι κατεμαράνθημεν ἐν τῇ ὀργῇ σου, καὶ ἐν τῷ θυμῷ σου ἐταράχθημεν. Ἔθηκας ἐνώπιόν σου τὰς ἀνομίας ἡμῶν, τὰ δὲ μᾶλλον κρύφια παραπτώματα ἡμῶν εἰς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου. Πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν παρῆλθον ἐν τῇ ὀργῇ σου, τὰ δὲ ἔτη ἡμῶν ἐν ἀκαρεί. Ἡ διάρκεια τῆς ζωῆς ἡμῶν ὁρίζεται εἰς ἑβδομήκοντα ἔτη, καὶ τῶν ἰσχυρὰν κράσιν ἐχόντων εἰς ὀγδοήκοντα, αἱ δ' ἐπέκεινα ἡμέραι κόπος καὶ πόνος, διότι ταχέως τὸ νῆμα κόπτεται καὶ εἰς τὸν τάφον καταβαίνομεν. Τίς γινώσκει τὴν δύναμιν τῆς ὀργῆς σου; ἀπὸ τοῦ φόβου σου ἀπαριθμεῖται ἡ ὀργή σου. Νὰ

לְבַב חָכְמָה: שׁוּבָה יְהוָה עַד מָתָי וְהִנָּחֵם עַל עֲבָדֶיךָ: שַׂבְּעֵנוּ בַבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וּנְרַנְּנָה וְנִשְׂמְחָה בְּכָל יָמֵינוּ: שַׂמְּחֵנוּ כִּימוֹת עִנִּיתָנוּ שְׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה: יֵרָאֶה אֶל עֲבָדֶיךָ פָעֳלֶךָ וַהֲדָרְךָ עַל בְּנֵיהֶם: וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן בְּצֵל שַׁדַּי יִתְלוֹנָן: אֹמַר לַיהוָה מַחְסִי וּמְצוּדָתִי אֱלֹהַי אֶבְטַח בּוֹ: כִּי הוּא יַצִּילְךָ מִפַּח יָקוּשׁ מִדֶּבֶר הַוּוֹת: בְּאֶבְרָתוֹ יָסֶךְ לָךְ וְתַחַת כְּנָפָיו תֶּחְסֶה צִנָּה וְסֹחֵרָה אֲמִתּוֹ: לֹא תִירָא מִפַּחַד לָיְלָה מֵחֵץ יָעוּף יוֹמָם: מִדֶּבֶר בָּאֹפֶל יַהֲלֹךְ מִקֶּטֶב יָשׁוּד צָהֳרָיִם: יִפֹּל מִצִּדְּךָ אֶלֶף וּרְבָבָה מִימִינֶךָ אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תַבִּיט וְשִׁלֻּמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה: כִּי אַתָּה יְהוָה מַחְסִי עֶלְיוֹן שַׂמְתָּ מְעוֹנֶךָ: לֹא תְאֻנֶּה אֵלֶיךָ רָעָה וְנֶגַע לֹא יִקְרַב בְּאָהֳלֶךָ: כִּי מַלְאָכָיו

χρησιμοποιῶμεν ἐν ἀγαθοῖς τὰς ἡμέρας ἡμῶν, δίδαξον ἡμᾶς, καὶ θὰ ἀποκτήσωμεν συνετὴν καρδίαν. Ἐπίστρεψον, Κύριε, πρὸς ἡμᾶς! (ἕως πότε θὰ ἦσαι μακρὰν ἀφ' ἡμῶν); καὶ οἴκτειρε τοὺς δούλους σου. Ἀπὸ πρωΐας ἔμπλησον ἡμᾶς τοῦ ἐλέους σου, καὶ ψαλῶμεν καὶ ἀγαλλιασόμεθα ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὔφρανον ἡμᾶς ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐλύπησας ἡμᾶς, ἀντὶ τῶν ἐτῶν ἃ ἐν δυστηνίαις διήλθομεν. Φανερωθήτωσαν ὑπὲρ τῶν δούλων σου τὰ ἔργα σου, ἡ δὲ δόξα σου ἐπὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν. Καὶ ἔσται ἡ χάρις Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, τὰ δὲ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον· ναί· κατεύθυνον δι' ἡμᾶς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν -(ἵνα ἀξιωθῶμεν τῆς χάριτός σου).

Ὁ ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ Ὑψίστου διατελῶν, ὁ ὑπὸ τὴν σκιὰν τοῦ Παντοδυνάμου κατοικῶν, λέγει περὶ τοῦ Κυρίου· Αὐτός ἐστι καταφυγή μου καὶ φρουρός μου, ὁ Θεός μου ἐφ' ὃν ἐλπίζω. Διότι αὐτὸς θὰ σὲ διασώζῃ ἐκ τῆς παγίδος τοῦ θηρευτοῦ, θὰ σὲ ἀπαλλάττῃ ἐκ κακοήθου λοιμοῦ. Διὰ τῶν νώτων αὐτοῦ θὰ σὲ σκεπάζῃ καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ θὰ εὕρῃς ἄσυλον· ὑπεράσπισις καὶ ἀσπὶς ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ. Μὴ φοβηθῇς ἀπὸ νυκτερινῶν κινδύνων, οὐδὲ ἀπὸ βέλους πετωμένου ἐν ἡμέρᾳ. Οὔτε ἀπὸ λοιμοῦ διαπορευομένου ἐν σκότει, οὔτε ἐξ ὀλέθρου, ὅστις ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ ἀφανίζει. Χίλιοι πλησίον σου δύνανται νὰ πέσωσι, μύριοι εἰς τὴν δεξιάν σου, σὲ δὲ δὲν ἐγγίζει ὁ θάνατος. Μόνον τοῖς ὀφθαλμοῖς θὰ κατανοήσῃς καὶ ἴδῃς τοῦ πονηροῦ τὴν καταστροφήν, διότι σὺ **εἶπας, ὁ Κύριος, καταφυγή μου καὶ ἐν τῷ ὑψί-**

יְצַוֶּה לָּךְ לִשְׁמָרְךָ בְּכָל דְּרָכֶיךָ: עַל כַּפַּיִם יִשָּׂאוּנְךָ פֶּן תִּגֹּף בָּאֶבֶן רַגְלֶךָ: עַל שַׁחַל וָפֶתֶן תִּדְרֹךְ תִּרְמֹס כְּפִיר וְתַנִּין: כִּי בִי חָשַׁק וַאֲפַלְּטֵהוּ אֲשַׂגְּבֵהוּ כִּי יָדַע שְׁמִי: יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֵהוּ עִמּוֹ אָנֹכִי בְצָרָה אֲחַלְּצֵהוּ וַאֲכַבְּדֵהוּ: אֹרֶךְ יָמִים אַשְׂבִּיעֵהוּ וְאַרְאֵהוּ בִּישׁוּעָתִי:

ביום טוב מוסיפין כאן מזמור הפיך לאותו יום טוב

מִזְמוֹר שִׁירוּ לַיהוָה שִׁיר חָדָשׁ כִּי נִפְלָאוֹת עָשָׂה הוֹשִׁיעָה לּוֹ יְמִינוֹ וּזְרוֹעַ קָדְשׁוֹ: הוֹדִיעַ יְהוָה יְשׁוּעָתוֹ לְעֵינֵי הַגּוֹיִם גִּלָּה צִדְקָתוֹ: זָכַר חַסְדּוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל רָאוּ כָל אַפְסֵי אָרֶץ אֵת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ: הָרִיעוּ לַיהוָה כָּל הָאָרֶץ פִּצְחוּ וְרַנְּנוּ וְזַמֵּרוּ: זַמְּרוּ לַיהוָה בְּכִנּוֹר בְּכִנּוֹר וְקוֹל זִמְרָה: בַּחֲצֹצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הָרִיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְהוָה: יִרְעַם הַיָּם וּמְלֹאוֹ תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ: נְהָרוֹת יִמְחֲאוּ כָף יַחַד

στῳ ἔθηκας τὸ ἄσυλόν μου. Οὐδεμία δυστυχία θὰ ἐπέλθῃ ἐπὶ σὲ, καὶ μάστιξ δὲν θὰ πλησιάσῃ τὸ κατασκήνωμά σου. Διότι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ διέταξεν ἵνα φυλάξωσί σε εἰς πάσας τὰς ὁδούς σου. Ἐπὶ τῶν χειρῶν αὐτῶν θὰ σὲ ὑψώσωσι, μὴ προσκόψῃς πρὸς λίθον τοὺς πόδας σου. Ἐπὶ λεοπάρδαλιν καὶ ἀσπίδας θὰ διαβῇς, καὶ καταπατήσῃς λεοντιδεῖς καὶ δράκοντα. Διότι (λέγει ὁ Κύριος) ὁ δίκαιος μὲ ἀγαπᾷ, ἐγὼ δὲ θέλω σώσει αὐτὸν, θὰ ἀνυψώσω αὐτὸν, διότι ἔγνω τὸ ὄνομά μου. Ἐπικαλούμενός με, θὰ εἰσακούσω αὐτοῦ, καὶ μετ' αὐτοῦ θὰ ἦμαι ἐν ταῖς θλίψεσιν, ἵνα σώσω καὶ σεβαστὸν καταστήσω αὐτόν. Μακροβιότητος θὰ ἐμπλήσω αὐτὸν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

(Κατὰ τὰς ἑορτασίμους ἡμέρας λέγεται ὧδε ὁ ὁρισθεὶς σχετικὸς ψαλμός)

Ψαλμός. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινὸν, διότι ἐποίησε θαυμάσια· θρίαμβον κατώρθωσε ἡ δεξιὰ αὐτοῦ, καὶ ὁ βραχίων αὐτοῦ ὁ ἅγιος. Ἐγνώρισεν ὁ Κύριος τὴν σωτηρίαν του, ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν ἀπεκάλυψε τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ. Ἐμνήσθη τοῦ ἐλέους καὶ τῆς ἀληθείας αὐτοῦ πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς εἶδον τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, ᾄσατε, ἀγαλλιάσθητε, ψάλατε. Ψάλατε τῷ Κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ, ἐν κιθάρᾳ καὶ φωνῇ ψαλμῶν. Ἐν σάλπιγγι καὶ κέρατι ἀλαλάξατε ἐνώπιον Βασιλέως τοῦ Κυρίου. Θορηβηθήτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ. Οἱ ποταμοὶ

הָרִים יְרַנֵּנוּ: לִפְנֵי יְהוָה כִּי בָא לִשְׁפֹּט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט תֵּבֵל בְּצֶדֶק וְעַמִּים בְּמֵישָׁרִים:

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֶשָּׂא עֵינַי אֶל הֶהָרִים מֵאַיִן יָבֹא עֶזְרִי: עֶזְרִי מֵעִם יְהוָה עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: אַל יִתֵּן לַמּוֹט רַגְלֶךָ אַל יָנוּם שֹׁמְרֶךָ: הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: יְהוָה שֹׁמְרֶךָ יְהוָה צִלְּךָ עַל יַד יְמִינֶךָ: יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יַכֶּכָּה וְיָרֵחַ בַּלָּיְלָה: יְהוָה יִשְׁמָרְךָ מִכָּל רָע יִשְׁמֹר אֶת נַפְשֶׁךָ: יְהוָה יִשְׁמָר־צֵאתְךָ וּבוֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד שָׂמַחְתִּי בְּאֹמְרִים לִי בֵּית יְהוָה נֵלֵךְ: עֹמְדוֹת הָיוּ רַגְלֵינוּ בִּשְׁעָרַיִךְ יְרוּשָׁלָםִ: יְרוּשָׁלַםִ הַבְּנוּיָה כְּעִיר שֶׁחֻבְּרָה לָּהּ יַחְדָּו: שֶׁשָּׁם עָלוּ שְׁבָטִים שִׁבְטֵי יָהּ עֵדוּת לְיִשְׂרָאֵל לְהֹדוֹת לְשֵׁם יְהוָה: כִּי שָׁמָּה יָשְׁבוּ כִסְאוֹת לְמִשְׁפָּט כִּסְאוֹת לְבֵית דָּוִד: שַׁאֲלוּ שְׁלוֹם

κροτησάτωσαν χεῖρας, τὰ ὄρη ψαλάτωσαν ὁμοθυμαδόν. Ἐπὶ προσώπου Κυρίου, ὅστις ἔρχεται νὰ κρίνῃ τὴν γῆν· θὰ κρίνῃ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ τοὺς λαοὺς ἐν εὐθύτητι.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. Ἀνυψῶ τοὺς ὀφθαλμούς μου πρὸς τὰ ὄρη ἵνα ἴδω πόθεν ἔρχεται ἡ βοήθειά μου. Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Αὐτὸς δὲν θ' ἀφήσῃ νὰ σαλευθῇ ὁ πούς σου, οὐδὲ νὰ νυστάξῃ ὁ φυλάσσων σε. Ἰδοὺ· δὲν νυστάζει, οὐδὲ ὑπνώττει ὁ φύλαξ τοῦ Ἰσραήλ. Κύριος ὁ φυλάσσων σε, Κύριος σκέπη σου ἐστὶν ἐπὶ τὴν δεξιάν σου. Τὴν ἡμέραν δὲν θέλει συγκαύσῃ σε ὁ ἥλιος, οὔτε ἡ σελήνη θέλει σὲ ἐνοχλήσῃ τὴν νύκτα. Κύριος θὰ σὲ ἀπαλλάττῃ παντὸς κακοῦ, τὴν ψυχήν σου θὰ φυλάττῃ ὁ Κύριος θὰ φυλάττῃ τὴν εἴσοδόν σου καὶ τὴν ἔξοδόν σου ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν τῷ Δαυΐδ. Ηὐφράνθην μετὰ τῶν λεγόντων μοι· πορευόμεθα εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου. Στερεοὶ ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν εἰς τὰς πύλας σου, Ἱερουσαλήμ. Ἱερουσαλήμ, ἡ ᾠκοδομημένη ὡς πόλις ὑπὸ τῶν ὁμονοούντων κατοίκων αὐτῆς. Ἐκεῖ ἀνέβησαν αἱ φυλαί, αἱ φυλαὶ τοῦ Κυρίου, μαρτυρία τῷ Ἰσραήλ, ἵνα ὑπερυμνήσωσι τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου. Διότι ἐκεῖ ἱδρύθησαν αἱ δικαστικαὶ ἕδραι, αἱ ἕδραι τοῦ οἴκου τοῦ Δαυΐδ. Ζητήσατε εἰρήνην διὰ τὴν Ἱερουσαλήμ,

יְרוּשָׁלָֽםִ יִשְׁלָיוּ אֹהֲבָֽיִךְ׃ יְהִי שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ
שַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתָֽיִךְ׃ לְמַעַן אַחַי וְרֵעָי
אֲדַבְּרָה נָּא שָׁלוֹם בָּךְ׃ לְמַעַן בֵּית יְהֹוָה
אֱלֹהֵינוּ אֲבַקְשָׁה טוֹב לָךְ׃

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֵלֶיךָ נָשָׂאתִי אֶת עֵינַי
הַיֹּשְׁבִי בַּשָּׁמָֽיִם׃ הִנֵּה כְעֵינֵי עֲבָדִים
אֶל יַד אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינֵי שִׁפְחָה אֶל יַד
גְּבִרְתָּהּ כֵּן עֵינֵינוּ אֶל יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ עַד
שֶׁיְּחָנֵּֽנוּ׃ חָנֵּֽנוּ יְהֹוָה חָנֵּֽנוּ כִּי רַב שָׂבַֽעְנוּ
בוּז׃ רַבַּת שָֽׂבְעָה לָּהּ נַפְשֵׁנוּ הַלַּֽעַג
הַשַּׁאֲנַנִּים הַבּוּז לִגְאֵי יוֹנִים׃

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד לוּלֵי יְהֹוָה שֶׁהָֽיָה
לָֽנוּ יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל׃ לוּלֵי יְהֹוָה
שֶׁהָֽיָה לָֽנוּ בְּקוּם עָלֵינוּ אָדָם׃ אֲזַי חַיִּים
בְּלָעֽוּנוּ בַּחֲרוֹת אַפָּם בָּֽנוּ׃ אֲזַי הַמַּיִם
שְׁטָפֽוּנוּ נַחְלָה עָבַר עַל נַפְשֵֽׁנוּ׃ אֲזַי עָבַר
עַל נַפְשֵֽׁנוּ הַמַּיִם הַזֵּידוֹנִים׃ בָּרוּךְ יְהֹוָה
שֶׁלֹּא נְתָנָֽנוּ טֶֽרֶף לְשִׁנֵּיהֶם׃ נַפְשֵֽׁנוּ כְּצִפּוֹר
נִמְלְטָה מִפַּח יוֹקְשִׁים הַפַּח נִשְׁבָּר וַאֲנַֽחְנוּ

καὶ ἔστωσαν εὐδαίμονες οἱ ἀγαπῶντες αὐτήν. Ἔστω ἡ εἰρήνη εἰς τὰ τείχη σου καὶ ἡ εὐδαιμονία ἐν τοῖς παλατίοις σου. Ἕνεκα τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν ὁμοίων μου, λέγω· ἡ ἀγάπη εἴη μετὰ σοῦ. Ἕνεκα τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐπικαλοῦμαι ἄφθονα ἀγαθὰ ἐπὶ σέ.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. Πρὸς Σὲ ὕψωσα τοὺς ὀφθαλμούς μου, πρὸς Σὲ τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἰδού· ὡς οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν δούλων οἱ ἀτενίζοντες πρός τὰς χεῖρας τοῦ κυρίου αὐτῶν, ὡς οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς παιδίσκης οἱ ἀτενίζοντες πρὸς τὴν κυρίαν αὐτῆς, οὕτω οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν ὑψοῦνται πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἕως οὗ οἰκτειρήσῃ ἡμᾶς. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, διότι πολὺ περιεφρονήθημεν. Ὑπέστη μεγάλως ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὄνειδος τῶν εὐδαιμονούντων, καὶ τὴν χλεύην τῶν ὑπερηφάνων.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν τῷ Δαυΐδ. Ἐὰν ὁ Κύριος δὲν ἦτο δι' ἡμᾶς λέγει νῦν ὁ Ἰσραὴλ, ἐὰν ὁ Κύριος δὲν ἦτο ὑπέρ ἡμῶν ὅταν οἱ ἄνθρωποι ἐξεγείροντο καθ' ἡμῶν, ζῶντας τότε ἤθελον καταπίει ἡμᾶς ἐν τῇ ἐξάψει τοῦ θυμοῦ αὐτῶν. Τότε τὰ ὕδατα ἤθελον καταποντίσῃ ἡμᾶς, καὶ ἐφ' ἡμῶν ὁ χείμαρρος ἤθελε διέλθει, τότε ἤθελον διέλθει ἐπὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν τὰ κύματα σφοδρά. Εὐλογητὸς ὁ Κύριος, ὁ μὴ ἐγκαταλείψας ἡμᾶς εἰς θήραν τῶν ὀδόντων αὐτῶν. Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ἐξέφυγεν ὡς ὄρνεον ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευτῶν· ἡ

נִמְלָטְנוּ׃ עֶזְרֵנוּ בְּשֵׁם יְהוָה עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה הַלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה׃ שֶׁעֹמְדִים בְּבֵית יְהוָה בְּחַצְרוֹת בֵּית אֱלֹהֵינוּ׃ הַלְלוּיָהּ כִּי טוֹב יְהוָה זַמְּרוּ לִשְׁמוֹ כִּי נָעִים׃ כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יָהּ יִשְׂרָאֵל לִסְגֻלָּתוֹ׃ כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי גָדוֹל יְהוָה וַאֲדֹנֵינוּ מִכָּל אֱלֹהִים׃ כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ יְהוָה עָשָׂה בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ בַּיַּמִּים וְכָל תְּהֹמוֹת׃ מַעֲלֶה נְשִׂאִים מִקְצֵה הָאָרֶץ בְּרָקִים לַמָּטָר עָשָׂה מוֹצֵא רוּחַ מֵאוֹצְרוֹתָיו׃ שֶׁהִכָּה בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם מֵאָדָם עַד בְּהֵמָה׃ שָׁלַח אֹתוֹת וּמֹפְתִים בְּתוֹכֵכִי מִצְרָיִם בְּפַרְעֹה וּבְכָל עֲבָדָיו׃ שֶׁהִכָּה גּוֹיִם רַבִּים וְהָרַג מְלָכִים עֲצוּמִים׃ לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן וּלְכֹל מַמְלְכוֹת כְּנָעַן׃ וְנָתַן אַרְצָם נַחֲלָה נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ׃ יְהוָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם יְהוָה זִכְרְךָ לְדֹר וָדֹר׃ כִּי יָדִין יְהוָה עַמּוֹ

παγὶς συνετρίβη καὶ ἡμεῖς ἐσώθημεν. Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν τῷ ὀνόματι Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Ἀλληλούϊα. Αἰνεῖτε, τὸ ὄνομα Κυρίου αἰνεῖτε αὐτὸν δοῦλοι τοῦ Κυρίου. Σεῖς οἱ παρεστῶτες ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον διότι ἀγαθὸς ἐστὶ, ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, διότι ἡδύ. Ὅτι τὸν Ἰακὼβ ἐξελέξατο ἑαυτῷ ὁ Κύριος, τὸν Ἰσραὴλ εἰς περιουσίαν αὐτοῦ. Γινώσκω ὅτι μέγας ἐστὶν ὁ Θεὸς, ὁ Κύριος ἡμῶν παρὰ πάντας τοὺς Θεούς. Ὁ Κύριος πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησεν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσοις. Ἀναγάγει νεφέλας ἐκ τῶν ἐσχάτων τῆς γῆς, καὶ τὰς ἀστεροπὰς προδρόμους τῆς βροχῆς ποιεῖ, ἐξαγάγει ἀνέμους ἐκ τῶν σπηλαίων αὐτῶν. Ἐπάταξε τὰ πρωτότοκα τῶν Αἰγυπτίων ἀπὸ ἀνθρώπου μέχρι κτήνους. Ἀπέστειλε σημεῖα καὶ τέρατα ἐν μέσῳ τῆς Αἰγύπτου, ἐν Φαραὼ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις αὐτοῦ. Ἐπάταξεν ἔθνη πολλὰ καὶ ἀπέκτεινε βασιλεῖς κραταιούς. Τὸν Σηχὼν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων, τὸν Ὢγ βασιλέα τῆς Βασσὰν καὶ πάσας τὰς βασιλείας Χαναάν. Καὶ ἔδωκε τὴν γῆν αὐτῶν εἰς κληρονομίαν, κληρονομίαν Ἰσραὴλ τῷ λαῷ αὐτοῦ. Κύριε, τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα μένει, τὸ μνημόσυνόν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν. Διότι ὁ Κύριος θὰ κρίνῃ τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ

וְעַל עֲבָדָיו יִתְנֶחָם: עֲצַבֵּי הַגּוֹיִם כֶּסֶף
וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם: פֶּה לָהֶם וְלֹא
יְדַבֵּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ: אָזְנַיִם לָהֶם
וְלֹא יַאֲזִינוּ אַף אֵין יֶשׁ רוּחַ בְּפִיהֶם:
כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר בֹּטֵחַ בָּהֶם:
בֵּית יִשְׂרָאֵל בָּרְכוּ אֶת יְהוָֹה בֵּית אַהֲרֹן
בָּרְכוּ אֶת יְהוָֹה: בֵּית הַלֵּוִי בָּרְכוּ אֶת
יְהוָֹה יִרְאֵי יְהוָֹה בָּרְכוּ אֶת יְהוָֹה: בָּרוּךְ
יְהוָֹה מִצִּיּוֹן שֹׁכֵן יְרוּשָׁלָיִם הַלְלוּיָהּ:

הוֹדוּ לַיהוָֹה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
הוֹדוּ לֵאלֹהֵי הָאֱלֹהִים כִּי לְ״חַ:
הוֹדוּ לַאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים כִּי לְ״חַ:
לְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת גְּדֹלוֹת לְבַדּוֹ כִּי לְ״חַ:
לְעֹשֵׂה הַשָּׁמַיִם בִּתְבוּנָה כִּי לְ״חַ:
לְרוֹקַע הָאָרֶץ עַל הַמָּיִם כִּי לְ״חַ:
לְעֹשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים כִּי לְ״חַ:
אֶת הַשֶּׁמֶשׁ לְמֶמְשֶׁלֶת בַּיּוֹם כִּי לְ״חַ:
אֶת הַיָּרֵחַ וְכוֹכָבִים לְמֶמְשְׁלוֹת
בַּלָּיְלָה כִּי לְ״חַ:

τοὺς δούλους αὐτοῦ θὰ ἐλεήσῃ. Τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν χρυσίον καὶ ἀργύριον εἰσὶν, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπου. Στόμα ἔχουσι καὶ δὲν λαλοῦσιν, ὀφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ δὲν βλέπουσιν. Ὦτα ἔχουσι καὶ δὲν ἀκούουσιν, οὐδὲ πνεῦμα ἐξέρχεται ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν. Ὅμοιοι αὐτοῖς ἔστωσαν οἱ ποιοῦντες αὐτὰ, καὶ πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτά. Οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, οἶκος τοῦ Ἀαρὼν, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον. Οἶκος Λευῆ, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον. Εὐλογητὸς ὁ Κύριος ἐκ Σιὼν, ὁ κατοικῶν ἐν Ἱερουσαλήμ. Ἀλληλούϊα!

Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον ὅτι ἀγαθὸς,
ὅτι αἰώνιον τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον τῶν ἀγγέλων, ὅτι κτλ.
Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον τῶν κυρίων, ὅτι κτλ.
Τὸν ποιήσαντα μόνον θαυμάσια μεγάλα, ὅτι κτλ.
Τὸν ποιήσαντα τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, ὅτι κτλ.
Τὸν στερεώσαντα τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὅτι κτλ.
Τὸν ποιήσαντα τοὺς μεγάλους φωστῆρας, ὅτι κτλ.
Τὸν ἥλιον εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας, ὅτι κτλ.
Τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτὸς, ὅτι κτλ.

לְמַכֵּה מִצְרַיִם בִּבְכוֹרֵיהֶם כִּלְ״חַ :
וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם כִּלְ״חַ :
בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה כִּלְ״חַ :
לְגֹזֵר יַם סוּף לִגְזָרִים כִּלְ״חַ :
וְהֶעֱבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ כִּלְ״חַ :
וְנִעֵר פַּרְעֹה וְחֵילוֹ בְיַם סוּף כִּלְ״חַ :
לְמוֹלִיךְ עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר כִּלְ״חַ :
לְמַכֵּה מְלָכִים גְּדֹלִים כִּלְ״חַ :
וַיַּהֲרֹג מְלָכִים אַדִּירִים כִּלְ״חַ :
לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי כִּלְ״חַ :
וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן כִּלְ״חַ :
וְנָתַן אַרְצָם לְנַחֲלָה כִּלְ״חַ :
נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ כִּלְ״חַ :
שֶׁבְּשִׁפְלֵנוּ זָכַר לָנוּ כִּלְ״חַ :
וַיִּפְרְקֵנוּ מִצָּרֵינוּ כִּלְ״חַ :
נֹתֵן לֶחֶם לְכָל בָּשָׂר כִּלְ״חַ :
הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמָיִם כִּלְ״חַ :

ואומר ברוך שאמר עד סוף השירה ואחר כך אומר

Τὸν πατάξαντα τοὺς Αἰγυπτίους ἐν τοῖς πρωτοτόκοις αὐτῶν, ὅτι κτλ.
Καὶ ἐξαγαγόντα τὸν Ισραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν, ὅτι κτλ.
Διὰ κραταιᾶς χειρὸς καὶ ἰσχυροῦ βραχίονος, ὅτι κτλ.
Τὸν διαρρήξαντα τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν, ὅτι κτλ.
Καὶ διαγαγόντα τὸν Ἰσραὴλ δι' αὐτῆς, ὅτι κτλ.
Καὶ καταποντίσαντα τὸν Φαραὼ καὶ τὰς στρατιὰς αὐτοῦ εἰς τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν, ὅτι κτλ.
Τὸν καθοδηγήσαντα τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτι κτλ.
Τὸν πατάξαντα βασιλεῖς μεγάλους, ὅτι κτλ.
Καὶ ἀποκτείναντα βασιλεῖς κραταιούς, ὅτι κτλ.
Τὸν Σηχὼν βασιλέα τῶν Ἀμοραίων, ὅτι κτλ.
Καὶ τὸν Ὢγ βασιλέα τῆς Βασσᾶν, ὅτι κτλ.
Καὶ δόντα τὴν γῆν αὐτῶν εἰς κληρονομίαν, ὅτι κτλ.
Κληρονομίαν τῷ Ἰσραὴλ τῷ δούλῳ αὐτοῦ, ὅτι κτλ.
Τὸν μνησθέντα ἡμῶν ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν, ὅτι κτλ.
Καὶ σώσαντα ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, ὅτι κτλ.
Τὸν δόντα τροφὴν εἰς πᾶσαν σάρκα, ὅτι κτλ.
Ὑμνεῖτε τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ,
ὅτι αἰώνιον τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

(Καὶ λέγεται Βαρούχ σεκμάρ μέχρι τέλους ᾠδῆς τοῦ Μωϋσέως, ὡς ἐν σελ. 78-105)

נִשְׁמַת כָּל חַי תְּבָרֵךְ אֶת שִׁמְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְרוּחַ כָּל בָּשָׂר תְּפָאֵר וּתְרוֹמֵם זִכְרְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד ׃ מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אַתָּה אֵל ׃ וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ פּוֹדֶה וּמַצִּיל וְעוֹנֶה וּמְרַחֵם בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה ׃ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ עוֹזֵר וְסוֹמֵךְ אֶלָּא אָתָּה ׃

אֱלֹהֵי הָרִאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים ׃ אֱלוֹהַּ כָּל בְּרִיּוֹת אֲדוֹן כָּל תּוֹלָדוֹת הַמְהֻלָּל בְּכָל הַתִּשְׁבָּחוֹת הַמְנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים ׃ וַיהוָה עֵר לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן ׃ הַמְעוֹרֵר יְשֵׁנִים וְהַמֵּקִיץ נִרְדָּמִים ׃ מְחַיֵּה מֵתִים וְרוֹפֵא חוֹלִים ׃ פּוֹקֵחַ עִוְרִים וְזוֹקֵף כְּפוּפִים ׃ הַמֵּשִׂיחַ אִלְּמִים וְהַמְפַעְנֵחַ נֶעֱלָמִים ׃ וּלְךָ לְבַדְּךָ אֲנַחְנוּ מוֹדִים ׃

וְאִלּוּ פִינוּ מָלֵא שִׁירָה כַּיָּם ׃ וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה כַּהֲמוֹן גַּלָּיו ׃ וְשִׂפְתוֹתֵינוּ שֶׁבַח כְּמֶרְחֲבֵי רָקִיעַ ׃ וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת כַּשֶּׁמֶשׁ וְכַיָּרֵחַ וְיָדֵינוּ פְרוּשׂוֹת כְּנִשְׁרֵי שָׁמַיִם ׃

Ἡ ψυχὴ παντὸς ζῶντος θὰ εὐλογῇ τὸ ὄνομά σου, Κύριε, Θεὲ ἡμῶν, καὶ ἡ πνοὴ ἑκάστου πλάσματος θὰ δοξάζῃ καὶ ἀνυψοῖ τὸ μνημόσυνόν σου, Βασιλεῦ ἡμῶν, διαρκῶς. Σὺ εἶ Θεὸς εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας, καὶ πλὴν Σοῦ οὐδένα ἔχομεν βασιλέα, δυνάμενον νὰ λυτρώσῃ, σώσῃ, ἀνακτήσῃ, ὑπερασπίσῃ, εἰσακούσῃ καὶ οἰκτείρῃ ἡμᾶς ἐν ἡμέραις θλίψεων καὶ ταλαιπωριῶν. Ὄχι· ὡς Σὲ δὲν ἔχομεν βασιλέα νὰ βοηθῇ καὶ ὑπερασπίζῃ ἡμᾶς. Θεὲ τῶν ἀρχαίων καὶ τῶν τελευταίων χρόνων, Θεὲ ὅλων τῶν πλασμάτων, Κύριε παντὸς πράγματος, πανύμνητε, ὁ κυβερνῶν τὸν κόσμον μετ' ἐλέους καὶ τὰ πλάσματά του μετὰ μακροθυμίας. Κύριε, ὁ ἀείποτε ἀγρυπνῶν, ὁ οὐδέποτε νυστάζων καὶ ὑπνῶν, ὁ ἐξυπνίζων μάλιστα τοὺς κοιμωμένους, ὁ ἐξεγείρων τοὺς εἰς ληθαργίαν διατελοῦντας, ὁ ἐξανιστῶν τοὺς τεθνηκότας, ὁ ἰώμενος τοὺς ἀσθενεῖς, ὁ φωτίζων τοὺς τυφλούς, ὁ ἀνορθῶν τοὺς κυρτούς, ὁ δίδων τὴν φωνὴν τοῖς ἀλάλοις, καὶ ὁ ἀνακαλύπτων πάντα τὰ ἀπόκρυφα, πρὸς Σὲ μόνον ἐξομολογούμεθα.

Καὶ ἐὰν τὸ στόμα ἡμῶν ἤθελε ψάλλει τόσους ὕμνους, ὅσην πληθὺν ὑδάτων ἔχει ἡ θάλασσα, ἐὰν ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἤθελεν ἠχεῖ ὡς θορυβοῦσι τὰ θαλάσσια κύματα, ἐὰν τὰ χείλη ἡμῶν ἤθελον προφέρει αἵνους ὡς τὸ ἀχανὲς τοῦ οὐρανοῦ, ἐὰν οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν ἤθελον σπινθηροβολεῖ ὡς ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη, καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν ἤθελον ἀντέρχε-

וְרַגְלֵינוּ קַלּוֹת כָּאַיָּלוֹת · אֵין אֲנוּ מַסְפִּיקִין לְהוֹדוֹת לְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ · וּלְבָרֵךְ אֶת שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ · עַל אַחַת מֵאֶלֶף אַלְפֵי אֲלָפִים וְרוֹב רִבֵּי רְבָבוֹת פְּעָמִים · הַטּוֹבוֹת נִסִּים וְנִפְלָאוֹת שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּנוּ וְעִם אֲבוֹתֵינוּ מִלְּפָנִים · מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ בְּרָעָב זַנְתָּנוּ · וּבְשָׂבָע כִּלְכַּלְתָּנוּ · מֵחֶרֶב הִצַּלְתָּנוּ · וּמִדֶּבֶר מִלַּטְתָּנוּ · וּמֵחֳלָאִים רָעִים וְרַבִּים דִּלִּיתָנוּ · עַד הֵנָּה עֲזָרוּנוּ רַחֲמֶיךָ וְלֹא עֲזָבוּנוּ חֲסָדֶיךָ · עַל כֵּן אֵבָרִים שֶׁפִּלַּגְתָּ בָּנוּ וְרוּחַ וּנְשָׁמָה שֶׁנָּפַחְתָּ בְּאַפֵּינוּ · וְלָשׁוֹן אֲשֶׁר שַׂמְתָּ בְּפִינוּ · הֵן הֵם יוֹדוּ · וִיבָרְכוּ · וִישַׁבְּחוּ · וִיפָאֲרוּ · וִישׁוֹרְרוּ · אֶת שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד · כִּי כָל פֶּה לְךָ יוֹדֶה וְכָל לָשׁוֹן לְךָ תְשַׁבֵּחַ וְכָל עַיִן לְךָ תְצַפֶּה וְכָל בֶּרֶךְ לְךָ תִכְרַע וְכָל קוֹמָה לְפָנֶיךָ תִשְׁתַּחֲוֶה · וְהַלְּבָבוֹת יִירָאוּךָ וְכָל קֶרֶב וּכְלָיוֹת יְזַמְּרוּ לִשְׁמֶךָ · כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר ·

σθαι ὡς οἱ ἀετοὶ ἐκτείνουσι τὰς πτέρυγας αὐτῶν εἰς τὸν ἀέρα, ἐὰν ταχύποδες ἠθέλομεν εἶσθαι ὡς αἱ ἔλαφοι, δὲν ἠθέλομεν ἀρκέσει ὅπως Σὲ ἀνυμνήσωμεν, Κύριε, Θεὲ ἡμῶν, καὶ εὐλογήσωμεν τὸ ὄνομά σου, Βασιλεῦ ἡμῶν, οὐδὲ κατὰ ἓν χιλιοστὸν, μάλιστα οὐδὲ κατὰ ἓν μυριοστὸν τῶν πολυαρίθμων εὐεργεσιῶν, θαυμάτων καὶ τερατουργημάτων, ὅσα δι'ἡμᾶς καὶ τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐποίησας, ἐξ Αἰγύπτου ἐξήγαγες ἡμᾶς, Κύριε, Θεὲ ἡμῶν, ἐκ τῆς δουλείας ἠλευθέρωσας ἡμᾶς, ἐν καιρῷ λιμοῦ διέθρεψας ἡμᾶς, ἐν τῇ ἀφθονίᾳ ἐνέπλησας ἡμᾶς, ἐκ τοῦ ξίφους τοῦ ἐχθροῦ ἔσωσας ἡμᾶς, ἐκ τῆς ἐπιδημίας ἐξῄρεσας ἡμᾶς, καὶ ἐκ τῶν κακοειδῶν καὶ πολλῶν ἀσθενειῶν ἀπήλλαξας ἡμᾶς. Μέχρι σήμερον τὰ ἐλέη σου ἐβοήθησαν ἡμᾶς, καὶ δὲν ἐστερήθημεν τῶν μακροθυμιῶν σου. Διόπερ τὰ μέλη αὐτὰ, ἅτινα ἐν ἡμῖν διωργάνωσας, τὸ πνεῦμα καὶ ἡ ψυχὴ ἣν ἐνεφύσησας εἰς τοὺς ῥώθωνας ἡμῶν, καὶ ἡ γλῶσσα ἣν ἔθηκας ἐν τῷ στόματι ἡμῶν, ἰδού· πάντα ταῦτα ὑμνοῦσιν, εὐλογοῦσιν, αἰνοῦσι, δοξάζουσι καὶ ψάλλουσι τὸ ὄνομά σου, Βασιλεῦ ἡμῶν, ἀδιαλείπτως, διότι πᾶν στόμα ὀφείλει νὰ Σὲ ὑμνῇ, πᾶσα γλῶσσα νὰ Σὲ αἰνῇ, πᾶς ὀφθαλμὸς ν' ἀτενίζῃ πρὸς Σὲ, πᾶν γόνυ πρὸς Σὲ νὰ κάμπτῃ, καὶ πᾶν σῶμα νὰ προσκυνῇ ἐνώπιόν σου, πᾶσα καρδία νὰ Σὲ φοβῆται, καὶ πάντα τὰ σπλάγχνα καὶ οἱ νεφροὶ ἡμῶν νὰ ψάλλωσι τῷ ὀνόματί σου, ὡς γέγραπται. Πάντα τὰ ὀστᾶ μου λέγουσι· Κύριε, τίς ὅμοιός Σοι, ὁ σώζων τὸν πτωχὸν ἐκ τοῦ

כָּל עַצְמוֹתַי תֹּאמַרְנָה יְהוָה מִי כָמוֹךָ ׃
מַצִּיל עָנִי מֵחָזָק מִמֶּנּוּ וְעָנִי וְאֶבְיוֹן מִגּוֹזְלוֹ ׃
שַׁוְעַת עֲנִיִּים אַתָּה תִשְׁמַע ׃ צַעֲקַת הַדַּל
תַּקְשִׁיב וְתוֹשִׁיעַ ׃ וְכָתוּב רַנְּנוּ צַדִּיקִים
בַּיהוָה לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה ׃

בְּפִי יְ שָׁרִים תִּתְ ר וֹמָם ׃
וּבְשִׂפְתֵי צַ דִּיקִים תִּתְ בָּ רַךְ ׃
וּבִלְשׁוֹן חֲ סִידִים תִּתְ קַ דָּשׁ ׃
וּבְקֶרֶב קְ דוֹשִׁים תִּתְ הַ לָּל ׃

בְּמַקְהֲלוֹת רִבְבוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
שֶׁכֵּן חוֹבַת כָּל הַיְצוּרִים לְפָנֶיךָ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְהוֹדוֹת ׃
לְהַלֵּל ׃ לְשַׁבֵּחַ ׃ לְפָאֵר ׃ לְרוֹמֵם ׃ לְהַדֵּר
וּלְנַצֵּחַ ׃ עַל כָּל דִּבְרֵי שִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוֹת
דָּוִד בֶּן יִשַׁי עַבְדְּךָ מְשִׁיחֶךָ ׃ וּבְכֵן
יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ הָאֵל הַמֶּלֶךְ
הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ
כִּי לְךָ נָאֶה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד ׃ שִׁיר וּשְׁבָחָה הַלֵּל וְזִמְרָה

ἰσχυροτέρου αὐτοῦ, τὸν πτωχὸν καὶ τὸν πένητα ἐκ τοῦ διαρπάζοντος αὐτόν. Τῆς κραυγῆς τῶν πενήτων Σὺ ἀκούεις, τῆς φωνῆς τῶν ἐνδεῶν Σὺ εἰσακούεις, καὶ σώζεις αὐτούς, καθὰ γέγραπται. Ἀγαλλιᾶσθε οἱ δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσιν ἡ αἴνεσις προσήκει.

Διὰ τοῦ στόματος τῶν εὐθέων θὰ ἀνυψωθῇς.

Διὰ τῶν χειλέων τῶν δικαίων θὰ εὐλογηθῇς.

Διὰ τῆς γλώσσης τῶν εὐσεβῶν θὰ ἁγιασθῇς.

Καὶ ἐν μέσῳ τῶν ἁγίων θὰ αἰνεθῇς.

Οὐχ ἧττον ὅμως καὶ ἐν ταῖς πολυαρίθμοις συναθροίσεσι τοῦ λαοῦ σου, τοῦ οἴκου τοῦ Ἰσραήλ. Ὅτι τοῦτό ἐστι τὸ πρὸς Σὲ καθῆκον πάντων τῶν πλασμάτων, Θεὲ ἡμῶν καὶ Θεὲ τῶν πατέρων ἡμῶν, τοῦ νὰ εὐχαριστῶμεν, ὑμνῶμεν, αἰνῶμεν, δοξάζωμεν, ὑπερυψῶμεν, τιμῶμεν καὶ ὁμολογῶμεν Σὲ αἰωνίως ὑπὲρ πάσας τὰς ᾠδὰς καὶ πάντας τοὺς αἴνους τοῦ Δαυῒδ υἱοῦ τοῦ Ἰσάη, θεράποντός σου καὶ χρισμένου σου.

Καὶ διὰ τοῦτο·

Εἴη δεδοξασμένον, Βασιλεῦ ἡμῶν, ἐσαεὶ τὸ ὄνομά σου, Θεὲ, Βασιλεῦ μέγα καὶ ἅγιε, ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ. Διότι Σοὶ, Κύριε, Θεὲ ἡμῶν καὶ Θεὲ τῶν πατέρων ἡμῶν, διὰ παντὸς προσήκει ἡ ᾠδὴ καὶ ὁ αἶνος, ὁ ὕμνος καὶ ὁ ψαλμὸς, ἡ δύναμις καὶ τὸ κρά-

עֹז וּמֶמְשָׁלָה · נֶצַח גְּדוּלָּה וּגְבוּרָה תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת קְדוּשָּׁה וּמַלְכוּת · בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ וּמֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה מֶלֶךְ גָּדוֹל וּמְהֻלָּל בַּתִּשְׁבָּחוֹת · אֵל הַהוֹדָאוֹת · אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת · בּוֹרֵא כָּל הַנְּשָׁמוֹת · רִבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים · הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה · מֶלֶךְ אֵל חַי הָעוֹלָמִים אָמֵן ׃

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵיהּ רַבָּא · בְּעָלְמָא דִּי בְרָא כִרְעוּתֵיהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵיהּ וְיַצְמַח פּוּרְקָנֵיהּ וִיקָרֵב מְשִׁיחֵיהּ · (וְיִשַׁכְלֵל הֵיכְלֵיהּ וְיִפְרוֹק עַמֵּיהּ) בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן ׃ יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יִתְבָּרַךְ · וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵיהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא · לְעֵילָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא שִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחָמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן ׃

ואומר ש״ץ בָּרְכוּ אֶת יְהֹוָה הַמְבוֹרָךְ ׃

והצבור עונים בָּרוּךְ יְהֹוָה הַמְבוֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד ׃ והחזן חוזר

ברוך

τος, ἡ νίκη καὶ ἡ ὑπεροχή, ἡ μεγαλοσύνη, τὸ ἐγκώμιον, ἡ δόξα, ἡ ἁγιότης καὶ ἡ Βασιλεία. Ὀφείλονται δὲ εὐλογίαι καὶ εὐχαριστίαι εἰς τὸ ὄνομά σου τὸ μέγα καὶ ἅγιον. Σὺ ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, Βασιλεῦ μέγα καὶ ἀπεράντως αἰνετὲ, Θεὲ τῶν εὐχαριστιῶν, Κύριε τῶν τερατουργημάτων, Δημιουργὲ ὅλων τῶν ψυχῶν, Κύριε ὅλων τῶν πλασμάτων, εἰς ὃν εὐπρόσδεκτοι εἰσὶν οἱ ψαλμοὶ, Βασιλεῦ ἀθάνατε. Ἀμήν.

(Καὶ λέγεται τὸ μικρὸν Καδὶς ὡς ἕπεται.)

Τὸ μέγα τοῦ Θεοῦ ὄνομα δεδοξασμένον καὶ ἡγιασμένον εἴη ἐν τῷ κόσμῳ, ὃν κατ' οἰκείαν βούλησιν ἔκτισεν. Ἂς στερεώσῃ Αὐτὸς τὸν Βασιλέα αὐτοῦ, ἀναφύσῃ τὴν ἀπολύτρωσίν του, ἐπισπεύσῃ τὴν ἔλευσιν τοῦ Μεσσίου εἰς τὴν ζωὴν ὑμῶν, εἰς τὰς ἡμέρας ὑμῶν καὶ εἰς τὴν ζωὴν ἁπάσης τῆς οἰκογενείας τοῦ Ἰσραὴλ προθύμως καὶ ἐν τάχει, καὶ εἴπατε. Ἀμήν.

Εὐλογημένον τὸ μέγα αὐτοῦ ὄνομα ἐσαεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τοὺς ἅπαντας εἴη εὐλογημένον, αἰνετὸν, δεδοξασμένον, μέγα, ὑπερυψωτὸν, ὑπέρλαμπρον, ὑμνολογητὸν καὶ ἐγκωμιαστὸν τὸ ὄνομα τοῦ Ἁγίου, εὐλογητὸν εἴη ὑπεράνω ὅλων τῶν εὐλογιῶν, ᾠδῶν, αἴνων καὶ παραμυθιῶν τῶν δυναμένων προφερθῆναι ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ εἴπατε· Ἀμήν.

(Ὁ ἱερουργὸς λέγει)

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον τὸν εὐλογητόν.

(Ὁ δὲ λαὸς ἀπαντᾷ)

Εὐλογητὸς εἴη ὁ Κύριος πάντοτε καὶ ἀεί.

(Ὁ ἱερουργὸς ἐπαναλαμβάνει τὸν στίχον τοῦτον καὶ ἀκολουθεῖ).

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ׃ עוֹשֶׂה שָׁלוֹם
וּבוֹרֵא אֶת הַכֹּל׃ הַכֹּל יוֹדוּךָ וְהַכֹּל
יְשַׁבְּחוּךָ וְהַכֹּל יֹאמְרוּ אֵין קָדוֹשׁ כַּיהוָֹה׃
הַכֹּל יְרוֹמְמוּךָ סֶּלָה יוֹצֵר הַכֹּל הָאֵל
הַפּוֹתֵחַ בְּכָל יוֹם דַּלְתוֹת שַׁעֲרֵי מִזְרָח׃
וּבוֹקֵעַ חַלּוֹנֵי רָקִיעַ מוֹצִיא חַמָּה מִמְּקוֹמָהּ
וּלְבָנָה מִמְּכוֹן שִׁבְתָּהּ׃ וּמֵאִיר לָעוֹלָם כֻּלּוֹ
וּלְיוֹשְׁבָיו שֶׁבָּרָא בְּמִדַּת רַחֲמִים׃ הַמֵּאִיר
לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים וּבְטוּבוֹ
מְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית׃
מָה רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ יְהוָֹה כֻּלָּם בְּחָכְמָה
עָשִׂיתָ מָלְאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ׃ הַמֶּלֶךְ
הַמְרוֹמָם לְבַדּוֹ מֵאָז׃ הַמְשֻׁבָּח וְהַמְפֹאָר
וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִימוֹת עוֹלָם׃ אֱלֹהֵי עוֹלָם
בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים רַחֵם עָלֵינוּ אֲדוֹן עֻזֵּנוּ
צוּר מִשְׂגַּבֵּנוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ מִשְׂגָּב בַּעֲדֵנוּ׃
אֵין עֲרוֹךְ לָךְ וְאֵין זוּלָתֶךָ אֶפֶס בִּלְתֶּךָ
וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ׃ אֵין עֲרוֹךְ לְךָ יְהוָֹה

ΙΟΤΣΕΡ

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Βασιλεὺς τοῦ κόσμου, ὁ ποιήσας τὸ φῶς καὶ δημιουργήσας τὸ σκότος, ὁ συστήσας τὴν εἰρήνην καὶ δοὺς εἰς πάντας τὴν ὕπαρξιν. Ὅλα τὰ πλάσματά σου Σὲ εὐχαριστοῦσιν, αἰνοῦσι καὶ λέγουσιν· οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Κύριος. Πάντα αἰωνίως Σὲ ὑπερυψοῦσι, παγκόσμιε ποιητά, Θεὲ, ὁ ἀνοίγων καθεκάστην τοὺς πυλῶνας τῆς ἀνατολῆς καὶ διαπλατύνων τὰς θυρίδας τοῦ στερεώματος, ἵνα ἐξέλθωσιν ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη ἐκ τῆς συνήθους αὐτῶν κοιτίδος, καὶ φωτίσωσι τὴν οἰκουμένην ὅλην καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ οἰκοῦντας, οὓς ἐν τῇ μακροθυμίᾳ σου ἔπλασας. Ναί· Σὺ μετ' ἐλέους φωτίζεις τὴν γῆν καὶ τοὺς κατοίκους αὐτῆς. Σὺ καθεκάστην ἀνανεοῖς ἐπ' ἀγαθῷ τὰ ἔργα τῆς παναρχαίας δημιουργίας. Πόσον ἐμεγαλύνθησαν τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ ἐκ τῶν πλούτων σου. Βασιλεῦ ὁ μόνος ἔκτοτε ὕψιστος, ὑπερύμνητος, δεδοξασμένος καὶ ὑπερυψούμενος προϋπῆρχες τῶν χρόνων. Θεὲ τοῦ παντὸς, ἕνεκα τῆς ἀπείρου εὐσπλαγχνίας σου, οἴκτειρον ἡμᾶς· Σὺ, ὁ Κύριος τῆς δυνάμεως ἡμῶν, ἡ καταφυγὴ ἡμῶν, ἡ ἀσπὶς τῆς ἡμετέρας σωτηρίας, ὁ ἀσφαλῶς ὑπερασπίζων ἡμᾶς. Οὐδεὶς ὁ δυνάμενος νὰ παραβληθῇ πρὸς Σὲ, Σὺ ὁ μόνος· τίς δὲ δύναται νὰ ἐξομοιωθῇ πρὸς Σέ; οὐδεὶς

אֱלֹהֵינוּ בָּעוֹלָם הַזֶּה וְאֵין זוּלָתְךָ מַלְכֵּנוּ
לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא • אֶפֶס בִּלְתְּךָ גּוֹאֲלֵנוּ
לִימוֹת הַמָּשִׁיחַ וּמִי דוֹמֶה לָךְ מוֹשִׁיעֵנוּ
לִתְחִיַּת הַמֵּתִים :

אֵל אָדוֹן עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים • בָּרוּךְ וּמְבוֹרָךְ
בְּפִי כָּל נְשָׁמָה : גָּדְלוֹ וְטוּבוֹ מָלֵא
עוֹלָם • דַּעַת וּתְבוּנָה סוֹבְבִים אוֹתוֹ :
הַמִּתְגָּאֶה עַל חַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ • וְנֶהְדָּר בְּכָבוֹד
עַל הַמֶּרְכָּבָה : זְכוּת וּמִישׁוֹר לִפְנֵי כִסְאוֹ •
חֶסֶד וְרַחֲמִים מָלֵא כְבוֹדוֹ : טוֹבִים מְאוֹרוֹת
שֶׁבָּרָאָם אֱלֹהֵינוּ • יְצָרָם בְּדַעַת בְּבִינָה
וּבְהַשְׂכֵּל : כֹּחַ וּגְבוּרָה נָתַן בָּהֶם לִהְיוֹת
מוֹשְׁלִים בְּקֶרֶב תֵּבֵל : מְלֵאִים זִיו וּמְפִיקִים
נוֹגַהּ • נָאֶה זִיוָם בְּכָל הָעוֹלָם : שְׂמֵחִים
בְּצֵאתָם שָׂשִׂים בְּבוֹאָם • עוֹשִׂים בְּאֵימָה
רְצוֹן קוֹנָם : פְּאֵר וְכָבוֹד נוֹתְנִים לִשְׁמוֹ •
צָהֳלָה וְרִנָּה לְזֵכֶר מַלְכוּתוֹ : קָרָא לַשֶּׁמֶשׁ
וַיִּזְרַח אוֹר • רָאָה וְהִתְקִין צוּרַת
הַלְּבָנָה : שֶׁבַח יִתְּנוּ לוֹ כָּל צְבָא מָרוֹם •

ὅμοιός Σοι, Κύριε Θεὲ ἡμῶν, ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, οὐδεὶς πλὴν Σοῦ, Βασιλεῦ ἡμῶν, ἐν τῇ μελλούσῃ ζωῇ. Σὺ ὁ μόνος λυτρωτὴς ἡμῶν, ἐν τῇ ἐλεύσει τοῦ Μεσσίου, καὶ τίς ὅμοιός Σοι, Σῶτερ ἡμῶν, ἐν τῇ ἀναστάσει τῶν νεκρῶν;

Ὁ Θεὸς, ὁ Κύριος πάντων τῶν ἔργων, αἰνετὸς καὶ εὐλογητὸς ἐστὶν ἐν στόματι παντὸς ζῶντος. Ἡ μεγαλοσύνη καὶ ἡ ἀγαθότης αὐτοῦ πληροῦσι τὴν οἰκουμένην, γνῶσις καὶ διάνοια περικυκλοῦσιν Αὐτόν. Ὑψοῦται ὑπεράνω τῶν ἁγίων Χ α ϊ ὁ τ, καὶ ἐνδόξως ὑπερυμνεῖται ἐπὶ τὸ οὐράνιον αὐτοῦ ὄχημα. Ὁσιότης καὶ εὐθύτης προπορεύονται τοῦ θρόνου αὐτοῦ, εὐσπλαγχνία καὶ ἔλεος πληροῦσι τὴν αὐτοῦ δόξαν. Τοὺς εὐεργετικοὺς ἐκείνους φωστῆρας ἔπλασεν ὁ Θεὸς ἡμῶν μὲ γνῶσιν, μὲ σύνεσιν καὶ ὀξύνοιαν. Ἰσχὺν καὶ ἐξουσίαν ἔδωκεν αὐτοῖς, ἵνα κυριεύωσι τὴν οἰκουκουμένην. Πλήρεις φωτὸς καὶ σπινθηροβολουσῶν ἀκτίνων, ἡ ὡραιότης αὐτῶν ἐκδηλοῦται ἐν πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ. Εὔθυμοι ἐν τῷ ἀνατέλλειν, ἱλαροὶ ἐν τῷ δύειν, τὸ θέλημα τοῦ ποιητοῦ αὐτῶν μετὰ φόβου ἐκτελοῦσι. Δόξαν καὶ τιμὴν ἀποδίδουσι τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, καὶ ὕμνους ἀγαλλιάσεως τῇ μνήμῃ τῆς βασιλείας αὐτοῦ. Αὐτὸς τὸν ἥλιον ἐκάλεσε, καὶ φωτὸς ἐνεπλήσθη, εἶδε, καὶ τῆς σελήνης τὰς φάσεις ἐτακτοποίησεν. Εὐχαριστίας ἀναπέμπουσιν Αὐτῷ πᾶσαι αἱ οὐ-

תִּפְאֶרֶת וּגְדוּלָּה שְׂרָפִים וְאוֹפַנִּים וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ׃

ביו״ט שאינו שבת אין אומרים זה אלא מתחילין שמך

לָאֵל אֲשֶׁר שָׁבַת מִכָּל הַמַּעֲשִׂים וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי נִתְעַלָּה וְיָשַׁב עַל כִּסֵּא כְבוֹדוֹ · תִּפְאֶרֶת עָטָה לְיוֹם הַמְּנוּחָה עֹנֶג קָרָא לְיוֹם הַשַּׁבָּת · זֶה שֶׁבַח שֶׁל יוֹם הַשְּׁבִיעִי שֶׁבּוֹ שָׁבַת אֵל מִכָּל מְלַאכְתּוֹ · וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי מְשַׁבֵּחַ וְאוֹמֵר מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת׃ לְפִיכָךְ יְפָאֲרוּ לָאֵל כָּל יְצוּרָיו · שֶׁבַח וִיקָר וּגְדוּלָּה וְכָבוֹד יִתְּנוּ לַמֶּלֶךְ יוֹצֵר כֹּל הַמַּנְחִיל מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּיוֹם שַׁבַּת קֹדֶשׁ׃

שִׁמְךָ יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ יִתְקַדַּשׁ וְזִכְרְךָ יִתְפָּאַר מַלְכֵּנוּ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת · עַל כָּל שֶׁבַח מַעֲשֵׂי יָדֶיךָ וְעַל מְאוֹרֵי אוֹר שֶׁיָּצַרְתָּ הֵמָּה יְפָאֲרוּךָ סֶּלָה׃

ואומר תתברך עד גאל ישראל · ומתפללים אבות וגבורות וקדושת השם ואתב״ח

ράνιαι δυνάμεις, δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν τὰ Σεραφὴμ, τὰ 'Οφανὴμ καὶ τὰ ἅγια Χαϊότ.

Δόξα τῷ Θεῷ· ὅστις, καταπαύσας πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, τὴν ἑβδόμην ἡμέραν ἀνυψώθη καὶ ἐπὶ τὸν θρόνον τῆς δόξης αὐτοῦ ἐκάθισε· διὰ δὲ τῆς δόξης ταύτης ἔστεψε τὴν ἡμέραν τῆς καταπαύσεως, καλέσας αὐτὴν εὐφρόσυνον ἡμέραν. Τοιαύτη ἡ ᾠδὴ τῆς ἡμέρας τῆς ἑβδόμης, καθ'ἣν ὁ Θεὸς κατεπαύσατο ἐκ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ αἰνοῦμεν αὐτὸν, λέγοντες τὸν ψαλμὸν μετ' ᾠδῆς διὰ τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου. Διὸ δοξασθήτω ὁ Θεὸς παρ' ἁπάντων τῶν κτισμάτων, ἀποδοθήτωσαν αἶνος, τιμὴ, μεγαλοσύνη καὶ δόξα τῷ Βασιλεῖ τῷ ποιήσαντι τὸ Πᾶν, τῷ δόντι εἰς κληρονομίαν τῷ λαῷ αὐτοῦ Ἰσραὴλ τὴν ἁγίαν ἡμέραν τοῦ σαββάτου.

Τὸ ὄνομά σου, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν ἁγιασθήτω, καὶ ἡ μνήμη σου,Βασιλεῦ ἡμῶν, δοξασθήτω ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἄνω καὶ ἐν τῇ γῇ κάτω, διὰ τῶν εἰς Σὲ ὀφειλομένων αἴνων, ἕνεκα τῶν ἔργων τῶν χειρῶν σου, καὶ τῶν φαεινῶν φωστήρων, οὓς ἔπλασας, καὶ αὐτοὶ ἐκεῖνοι δοξάζουσί Σε, σέλα.

(Καὶ λέγεται Τιτβαρὰχ ἕως γαὰλ Ισραὲλ, καὶ ἡ 'Αμιδᾶ μέχρι «ἀὲλ ἀκαδός» ὡς ἐν σελ. 108-129.)

יִשְׂמַח מֹשֶׁה בְּמַתְּנַת חֶלְקוֹ • כִּי עֶבֶד נֶאֱמָן קָרָאתָ לּוֹ • כְּלִיל תִּפְאֶרֶת בְּרֹאשׁוֹ נָתַתָּ בְּעָמְדוֹ לְפָנֶיךָ עַל הַר סִינַי • וּשְׁנֵי לֻחוֹת אֲבָנִים הוֹרִיד בְּיָדוֹ וְכָתוּב בָּהֶם שְׁמִירַת שַׁבָּת וְכֵן כָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ:

וְשָׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם • בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִיא לְעוֹלָם כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָֹה אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפַשׁ:

וְלֹא נְתַתּוֹ יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ לְגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת • וְלֹא הִנְחַלְתּוֹ מַלְכֵּנוּ לְעוֹבְדֵי אֱלִילִים • גַּם בִּמְנוּחָתוֹ לֹא יִשְׁכְּנוּ עֲרֵלִים • כִּי לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל נְתַתּוֹ בְּאַהֲבָה לְזֶרַע יַעֲקֹב אֲשֶׁר בָּם בָּחָרְתָּ:

יִשְׂמְחוּ בְמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֹנֶג עַם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ וּבַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ חֶמְדַּת יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ:

אלהינו

Εὐφρανθήτω Μωϋσῆς διὰ τὴν μερίδα ἣν ἐδώρησας αὐτῷ, ὀνομάσας αὐτὸν δοῦλον πιστὸν, καὶ διάδημα δόξης θεὶς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, ὅτε ἵστατο ἐνώπιόν σου ἐπὶ τοῦ ὄρους Σινᾶ, καὶ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὰς δύο πλάκας ἔφερεν, ἐν αἷς γεγραμμένη ἦτον ἡ ἐντολὴ τοῦ τηρῆσαι τὸ σάββατον, καὶ οὕτω γέγραπται ἐν τῷ νόμῳ σου·

Καὶ τηρήσουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ σάββατον ἵνα ἑορτάσωσι τὴν ἡμέραν τῆς ἀναπαύσεως ἐν ταῖς γενεαῖς αὐτῶν, ἐπὶ αἰωνίᾳ διαθήκῃ. Μεταξὺ ἐμοῦ καὶ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἔστω ἡ ἡμέρα ἐκείνη σημεῖον αἰώνιον, διότι εἰς ἓξ ἡμέρας ἐποίησεν ὁ Κύριος τοὺς οὐρανοὺς καὶ τὴν γῆν, τὴν δὲ ἑβδόμην ἡμέραν κατέπαυσε καὶ ἀνεπαύθη.

Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν δὲν παρεχώρησε τὸ σάββατον εἰς ἄλλα ἔθνη, ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν δὲν τὸ ἔδωκε διὰ κληρονομίαν εἰς τοὺς εἰδωλολάτρας, καὶ τῆς ἀναπαύσεως τῆς ἡμέρας ἐκείνης δὲν συμμερίζονται οἱ ἀλλόφυλοι, διότι μόνῳ τῷ λαῷ σου τῷ Ἰσραὴλ μετ' ἀγάπης τὸ ἔδωκας, τῇ φυλῇ τοῦ Ἰακὼβ τῇ παρὰ Σοῦ προτιμηθείσῃ.

Ἀγαλλιάσονται ἐν τῇ βασιλείᾳ σου οἱ τηροῦντες τὸ σάββατον καὶ οἱ καλοῦντες αὐτὸ «εὐφροσύνην» καὶ ὁ λαὸς, ὁ ἁγιάζων τὴν ἑβδόμην ἡμέραν, πάντες θέλουσι χορτασθῇ καὶ εὐφρανθῇ ἐκ τῶν ἀγαθῶν σου, διότι τὴν ἑβδόμην ἡμέραν εὐδοκήσας, ἡγίασας καὶ περιπόθητον ἡμέραν ἐκάλεσας αὐτήν.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה נָא בִמְנוּחָתֵנוּ
קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ · שִׂים חֶלְקֵנוּ
בְּתוֹרָתָךְ · שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבָךְ · שַׂמֵּחַ נַפְשֵׁנוּ
בִישׁוּעָתָךְ · וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת ·
וְהַנְחִילֵנוּ יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן
שַׁבָּת קָדְשֶׁךָ · וְיָנוּחוּ בוֹ כָּל יִשְׂרָאֵל
מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ · בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה מְקַדֵּשׁ
הַשַּׁבָּת :

ואומרים רצה וכו׳ · והחזן חוזר להתפלל בקול ואומר קדושה וברכת כהנים וקדיש תתקבל · קודם שיוציאו ספר תורה יאמר :

אַתָּה הָרְאֵתָ לָדַעַת כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד
מִלְּבַדּוֹ : אֵין כָּמוֹךָ בָאֱלֹהִים אֲדֹנָי וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ :

ביו״ט אם חל בחול מתחילין מכאן

יְהִי יְיָ אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם אֲבוֹתֵינוּ אַל יַעַזְבֵנוּ
וְאַל יִטְּשֵׁנוּ : הוֹשִׁיעָה אֶת עַמֶּךָ וּבָרֵךְ אֶת נַחֲלָתֶךָ
וּרְעֵם וְנַשְּׂאֵם עַד הָעוֹלָם : וַיְהִי בִּנְסֹעַ הָאָרֹן וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה קוּמָה יְיָ וְיָפֻצוּ אֹיְבֶיךָ וְיָנֻסוּ מְשַׂנְאֶיךָ מִפָּנֶיךָ :
קוּמָה יְיָ לִמְנוּחָתֶךָ אַתָּה וַאֲרוֹן עֻזֶּךָ : כֹּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ
צֶדֶק וַחֲסִידֶיךָ יְרַנֵּנוּ : בַּעֲבוּר דָּוִד עַבְדֶּךָ אַל תָּשֵׁב
פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ :

Θεὲ ἡμῶν, Θεὲ τῶν πατέρων ἡμῶν, εὐαρεστήθητι ἐν τῇ καταπαύσει ἡμῶν, ἁγίασον ἡμᾶς ἐν τῇ τηρήσει τῶν ἐντολῶν σου, τήρησον ἡμᾶς προσκεκολλημένους ἐν τῷ νόμῳ σου, πλήρωσον ἡμᾶς τῶν ἀγαθῶν σου, εὔφρανον τὴν ψυχὴν ἡμῶν ἐν τῇ σωτηρίᾳ σου, καὶ καθάρισον τὴν καρδίαν ἡμῶν, ὅπως σὲ ὑπηρετῶμεν μετ' ἀληθείας, καὶ κληρονομήσωμεν, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, μετ' ἀγάπης καὶ εὐαρεσκείας τὸ ἅγιον σάββατόν σου, ἵνα ἀναπαύσηται κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν ἅπας ὁ Ἰσραὴλ, οἱ ἁγιάζοντες τὸ ὄνομά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ ἁγιάσας τὸ σάββατον.

(Λέγεται τὸ Ρετσὲ, Μοδὴμ κτλ. ὡς ἐν Ἀρβὴτ, ὁ δὲ ἱερουργὸς εἰς τὴν ἐπανάληψιν προσθέτει τὴν Κεδουσᾶ, Βιρκὰτ κοανὴμ καὶ καδὶς τιτκαβάλ. Τὸ συμπιπτόμενον κατὰ τὰς δέκα ἡμέρας τῆς μετανοίας σάββατον, ἀναγινώσκεται Αβίνου Μαλκένου ὡς ἐν σελίδι 148-151. Ἦτα δὲ ἀνοίγεται ἡ ἱερὰ κιβωτός.)

Σὺ ἐδιδάχθης ὅτι Κύριός ἐστιν ὁ Θεὸς, καὶ ἄλλοι οὐχ ὑπάρχουσι πλὴν αὐτοῦ. Οὐδεὶς ὅμοιός Σοι ἐν θεοῖς, Κύριε, οὐδεὶς ὡς Σὲ ἐν ἔργοις. Εἴη Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν μεθ' ἡμῶν, ὡς ἦτο μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν, μὴ ἐγκαταλείψῃς, μὴ ἀποδιώξῃς ἡμᾶς. Σῶσον τὸν λαόν σου, εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, ὁδήγησον αὐτὴν ὡς ποιμὴν καὶ ἀνύψωσον αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ὅτε ἐφέρετο ἡ ἁγία κιβωτὸς, ὁ Μωϋσῆς ἔλεγεν. Ἐγέρθητι, Κύριε, διασκέδασον τοὺς ἐχθρούς σου, φυγέτωσαν δρομαίως ἀπ' ἔμπροσθέν σου οἱ μισοῦντές Σε. Ἐγέρθητι, Κύριε, διὰ τὴν ἀνάπαυσίν σου, Σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τῆς παντοδυναμίας σου. Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται. Ἕνεκα τοῦ Δαυΐδ τοῦ δούλου σου, μὴ ἀποπέμψῃς ἐπὶ ματαίῳ τὸν χρισμένον σου.

ר"ש פתח כד מפקי ספרא דאורייתא בצבור מתפתחין תרעי דרחמי וטוב ליה לבר נש למימר הכי · ואומרים אותו בלחש והאר"י ולה"ה לא היה אומרו כי אם בשבת:

בְּרִיךְ שְׁמֵיהּ דְּמָארֵי עָלְמָא · בְּרִיךְ כִּתְרָךְ וְאַתְרָךְ יְהֵא רְעוּתָךְ עִם יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ לְעָלַם · וּפֻרְקַן יְמִינָךְ אַחֲזֵי לְעַמָּךְ בְּבֵית מַקְדְּשָׁךְ לְאַמְטוּיֵי לָנָא מִטּוּב נְהוֹרָךְ · וּלְקַבֵּל צְלוֹתָנָא בְּרַחֲמֵי · יְהֵא רַעֲוָא קֳדָמָךְ דְּתוֹרִיךְ לָן חַיִּין בְּטִיבוּ · וְלֶיהֱוֵי אֲנָא עַבְדָּךְ פְּקִידָא בְּגוֹ צַדִּיקַיָּא לְמִרְחַם עָלַי · וּלְמִנְטַר יָתִי וְיַת כָּל דִּי לִי וְדִי לְעַמָּךְ יִשְׂרָאֵל · אַנְתְּ הוּא זָן לְכֹלָּא וּמְפַרְנֵס לְכֹלָּא אַנְתְּ הוּא שַׁלִּיט עַל כֹּלָּא אַנְתְּ הוּא דְּשַׁלִּיט עַל מַלְכַיָּא וּמַלְכוּתָא דִּילָךְ הִיא · אֲנָא הוּא עַבְדָּא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּסָגִידְנָא קַמֵּיהּ מִן קַמֵּי דִּיקַר אוֹרַיְתֵיהּ בְּכָל עִדָּן וְעִדָּן לָא עַל אֱנָשׁ רָחִיצְנָא וְלָא עַל בַּר אֱלָהִין סָמִיכְנָא אֶלָּא בֶּאֱלָהָא דִשְׁמַיָּא דְּהוּא אֱלָהָא דִקְשׁוֹט · וְאוֹרַיְתֵיהּ קְשׁוֹט · וּנְבִיאוֹהִי קְשׁוֹט · וּמַסְגֵּי לְמֶעְבַּד טַבְוָן וּקְשׁוֹט · בֵּיהּ אֲנָא רָחִיץ וְלִשְׁמֵיהּ יַקִּירָא קַדִּישָׁא · אֲנָא אֵימַר תֻּשְׁבְּחָן · יְהֵא רַעֲוָא קֳדָמָךְ דְּתִפְתַּח לִבִּי בְּאוֹרַיְתָךְ · (וְתִיהַב לִי בְּנִין דִּכְרִין דְּעָבְדִין רְעוּתָךְ) וְתַשְׁלִים מִשְׁאֲלִין דְּלִבָּאִי וְלִבָּא דְכָל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל לְטַב וּלְחַיִּין וְלִשְׁלָם אָמֵן:

ומוציאין ספר תורה ואומרים

בָּרוּךְ הַמָּקוֹם שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בָּרוּךְ הוּא: אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו:

ואומר

Ὁ Ῥαβ. Συμεὼν ἔλεγεν· ὅταν δημοσίως ἐξάγηται ἡ Ἱερὰ Βίβλος πρὸς ἀνάγνωσιν, ἀνοίγονται αἱ θύραι τοῦ ἐλέους, διὸ καλὸν εἶναι ἵνα ἕκαστος προσεύχηται οὕτως·

Εὐλογητὸν ἔστω τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου τοῦ παντός. Εὐλογημένη ἔστω, Κύριε, ἡ περικυκλοῦσά σε λάμψις, καὶ ἡ κατοικία τῆς μεγαλειότητός σου. Εἴθε ν' ἀπολαύῃ ὁ λαός σου Ἰσραὴλ τῆς χάριτός σου αἰωνίως, καὶ ἐν τῷ ἱερῷ σου νὰ ᾖ θεατὴς τῆς ἀπολυτρώσεως τῆς ἀπὸ Σοῦ ληφθησομένης. Ἐπίχυσον ἐφ' ἡμῶν τὴν εὐεργετικὴν ἐνέργειαν τοῦ φωτός σου, καὶ εἰσάκουσον ἐν τῇ μακροθυμίᾳ σου τῶν δεήσεων ἡμῶν. Χορήγησον ἡμῖν μακρὰν καὶ εὐδαίμονα ζωήν, ταὐτὸ ποίησον καὶ ἐμοὶ τῷ δούλῳ σου, ὅστις ἐπιθυμεῖ νὰ συμπεριληφθῇ μεταξὺ τῶν δικαίων. Ἀγάπησον καὶ φύλαξον ἐμὲ καὶ τοὺς ἀνήκοντας ἐμοί τε καὶ τῷ λαῷ σου τῷ Ἰσραήλ. Σὺ δίδεις τροφὴν εἰς πάντας, προνοεῖς διὰ πάντα, ἐξάρχεις πάντων, καὶ αὐτῶν τῶν βασιλέων, καὶ ἡ ὑπερτάτη βασιλεία Σοὶ μόνον προσήκει. Δοῦλος τοῦ εὐλογητοῦ καὶ ἁγίου Θεοῦ, ᾧ καὶ προσκυνῶ, σεβόμενος ἀείποτε τὸν νόμον αὐτοῦ, οὐκ ἀνατίθημι τὰς ἐλπίδας μου ἐπ' ἀνθρώποις, οὐδὲ τὴν πίστιν μου ἐπ' οὐδενὶ ποιήματι τοῦ οὐρανοῦ, ἀλλ' ἀποκλειστικῶς ἐπὶ τῷ Θεῷ τῶν οὐρανῶν, ὅστις Θεὸς τῆς ἀληθείας ἐστίν, οὗτινος ὁ νόμος ἀληθής ἐστιν, οἱ δὲ προφῆται ἀλάνθαστοι εἰσίν, καὶ ὅστις εἶναι ἄκρως εὐεργετικὸς καὶ πιστός. Εἰς αὐτὸν ἐμπιστεύομαι καὶ εἰς τὸ σεπτὸν καὶ ἅγιον ὄνομα αὐτοῦ ἀποδίδω αἴνους. Γένοιτο ἵνα ὁ νοῦς μου εἰσδύσῃ ἐν τῇ μελέτῃ τοῦ νόμου σου. Δός μοι ἄρρενα τέκνα, ἵνα ἐκτελῶσι τὸ θέλημά σου, πλήρωσον τὰς ἐπιθυμίας τῆς καρδίας μου καὶ τῆς καρδίας παντὸς τοῦ λαοῦ σου τοῦ Ἰσραήλ, ἐπ' ἀγαθῷ, ἐν ζωῇ καὶ ἐν εἰρήνῃ, ἀμήν.

(Ἐξαγομένης τῆς ἱερᾶς βίβλου λέγεται).

Εὐλογητὸς ὁ Δημιουργός, ὁ δοὺς τὸν νόμον του εἰς τὸν λαόν του τὸν Ἰσραήλ, εὐλογητὸς εἴη. Μακάριος ὁ λαός, τῷ ὁποίῳ τοσοῦτον χορηγεῖται, μακάριος ὁ λαός, οὗτινος ὁ Κύριος εἶναι Θεὸς αὐτοῦ.

אומר גדלו לה' אתי ונרוממה וכו' רוממו ה' אלהינו כמו שכתוב בחול ומגביהין ס"ת ומראים הכתב לעם ואומרים וזאת התורה וכו' וקורין בסדר היום שבעה גברי אין פוחתין מהם אבל מוסיפין עליהם · ובשעת הקריאה אסור לדבר רק אזני כל העם אל ספר התורה · ובקריאת המסיים יאמר חצי קדיש ויפטירו הפטרת השבוע :

ברכה למלך

הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לַמְּלָכִים וּמֶמְשָׁלָה
לַנְּסִיכִים וּמַלְכוּתוֹ מַלְכוּת כָּל
עוֹלָמִים : הַפּוֹצֶה אֶת דָּוִד עַבְדּוֹ מֵחֶרֶב
רָעָה · הַנּוֹתֵן בַּיָּם דָּרֶךְ וּבְמַיִם עַזִּים
נְתִיבָה · הוּא יְבָרֵךְ וְיִשְׁמוֹר וְיִנְצוֹר וְיַעֲזוֹר ·
וִירוֹמֵם וִיגַדֵּל · וִינַשֵּׂא לְמַעְלָה לְמַעְלָה ·
לַאֲדוֹנֵנוּ הַמֶּלֶךְ · (אוֹ לַשְּׂרָרָה) · מֶלֶךְ מַלְכֵי
הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יִשְׁמְרֵהוּ וִיחַיֵּהוּ וּמִכָּל
צָרָה וָנֶזֶק יַצִּילֵהוּ · מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים
בְּרַחֲמָיו · יָרוּם וְיַגְבִּיהַּ כּוֹכָב מַעֲרַכְתּוֹ ·
וְיַאֲרִיךְ יָמִים עַל מַמְלַכְתּוֹ · מֶלֶךְ מַלְכֵי
הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו · יִתֵּן בְּלִבּוֹ וּבְלֵב כָּל
יוֹעֲצָיו וְשָׂרָיו רַחֲמָנוּת לַעֲשׂוֹת טוֹבָה
עִמָּנוּ וְעִם כָּל יִשְׂרָאֵל אַחֵינוּ : בְּיָמָיו
וּבְיָמֵינוּ תִּוָּשַׁע יְהוּדָה · וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכּוֹן

("Επεται Γαδελοῦ, Ρομεμοῦ καὶ Βετζὸτ ἀτορὰ ὡς ἐν σελ. 80-81, καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ διὰ πᾶν σάββατον ὡρισμένου τμήματος τοῦ Νόμου καὶ τῶν προφητειῶν, λέγεται)

ΕΥΧΗ ΔΙΑ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ.

Ὁ ἀγρυπνῶν εἰς σωτηρίαν τῶν βασιλέων, ὁ δίδων δεσποτείαν τοῖς ἄρχουσιν, ὁ βασιλεύων εἰς τοὺς αἰῶνας, ὁ διασώσας Δαυὶδ τὸν δοῦλόν του ἐκ τοῦ ἐχθρικοῦ ξίφους, ὁ διανοίξας ὁδὸν ἐν τῇ θαλάσσῃ μεταξὺ σφοδρῶν ὑδάτων. Αὐτὸς εὐλογήσῃ, φυλάξῃ, διατηρήσῃ, σκεπάσῃ, δοξάσῃ, μεγαλύνῃ καὶ ὑπερυψώσῃ τὸν ἄνακτα ἡμῶν*

Βασιλεῦ τῶν βασιλευόντων, εὐδόκησον νὰ διαφυλάξῃς, τηρήσῃς ἐν ζωῇ καὶ σώσῃς αὐτὸν ἐκ παντὸς κινδύνου καὶ βλάβης. Βασιλεῦ τῶν βασιλευόντων, διὰ τὴν ἄκραν εὐσπλαγχνίαν σου, στήριξον αὐτὸν, ὕψωσον τὸν ἀστέρα τῆς τύχης αὐτοῦ καὶ χάρισον αὐτῷ μακροβιότητα καὶ εἰρήνην εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ. Βασιλεῦ τῶν βασιλευόντων, διὰ τὴν μακροθυμίαν σου ἔνσπειρον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ πάντων τῶν συμβούλων καὶ ὑπουργῶν αὐτοῦ, αἰσθήματα συμπαθείας καὶ ἀγάπης πρὸς ἡμᾶς καὶ πρὸς πάντας τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἀδελφοὺς ἡμων, ἵνα ὑπὸ τὸ ἔνδοξον αὐτοῦ σκῆπτρον, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν, ὁ Ἰαουδᾶς εὕρῃ τὴν σωτηρίαν αὐτοῦ, ὁ δὲ Ἰσραὴλ ἐν ἀσφαλείᾳ δια-

* Ἡμεῖς οἱ Ἰσραηλῖται Ἕλληνες εὐχόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἄνακτος ἡμῶν ΓΕΩΡΓΙΟΥ τοῦ Α'. καὶ τῆς Αὐτοῦ Βασιλικῆς Οἰκογενείας.

לָבֶטַח׃ וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וְכֵן יְהִי רָצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן׃

ברכה לקהל ה"י

מִי שֶׁבֵּירַךְ אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וְדָוִד וּשְׁלֹמֹה וְכָל הַקְּהִלּוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת וְהַטְּהוֹרוֹת הוּא יְבָרֵךְ אֶת כָּל הַקָּהָל הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה גְּדוֹלִים וּקְטַנִּים׃ הֵם וּבְנֵיהֶם וּנְשֵׁיהֶם וְתַלְמִידֵיהֶם׃ מַלְכָּא דְעָלְמָא הוּא יְבָרֵךְ יַתְכוֹן וִיזַכֶּה יַתְכוֹן וְיִשְׁמַע בְּקָל צְלוֹתְכוֹן׃ תִּתְפָּרְקוּן וְתִשְׁתֵּזְבוּן מִכָּל צָרָה וְעַקְתָא וִיהֵא מֵימְרָא דַיְיָ בְּסַעְדְכֶם וְיָגֵן בַּעַדְכֶם וְיִפְרוֹשׂ סֻכַּת שְׁלוֹמוֹ עֲלֵיכֶם וְיִטַּע בֵּינֵיכֶם אַהֲבָה וְאַחֲוָה שָׁלוֹם וְרֵעוּת וִיסַלֵּק שִׂנְאַת חִנָּם מִבֵּינֵיכֶם וְיִשְׁבּוֹר עוֹל הַגּוֹיִם מֵעַל צַוָּארֵיכֶם׃ וִיקַיֵּים בָּכֶם מִקְרָא שֶׁכָּתוּב יְיָ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם יֹסֵף עֲלֵיכֶם כָּכֶם אֶלֶף פְּעָמִים וִיבָרֵךְ אֶתְכֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם וְכֵן יְהִי רָצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן׃

μείνῃ. Γένοιτο τὸ θέλημά σου, ἵνα ἔλθῃ ἐν τῇ πόλει Σιὼν, ὁ σωτὴρ αὐτῆς, καὶ εἴπατε ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΔΙΑ ΤΟΝ ΛΑΟΝ.

Ὁ εὐλογήσας τοὺς πατέρας ἡμῶν, Ἀβραὰμ, Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ, Δαυῒδ καὶ Σολομῶντα καὶ πάσας τὰς ἁγίας καὶ ἁγνὰς συναγωγὰς, Αὐτὸς εὐλογήσῃ πᾶσαν τὴν ἁγίαν ταύτην σύναξιν, μεγάλους τε καὶ μικρούς, τούτους καὶ τοὺς υἱοὺς καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τοὺς μαθητὰς αὐτῶν. Ὁ βασιλεὺς τοῦ κόσμου εὐλογήσῃ ὑμᾶς καὶ χορηγήσῃ ὑμῖν τὴν χάριν του, ἀκούσῃ τῆς φωνῆς τῶν προσευχῶν ὑμῶν, ἀπαλλάξῃ καὶ διαφυλάξῃ ὑμᾶς ἀπὸ πάσης δυστυχίας καὶ βλάβης, καὶ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου ἔστω εἰς βοήθειαν ὑμῶν. Αὐτὸς ὑπερασπίσῃ ὑμᾶς καὶ ἐκτείνῃ τὸ σκήνωμα τῆς εἰρήνης αὐτοῦ ἐφ' ὑμῶν καὶ ῥιζώσῃ ἐν ὑμῖν ἀγάπην, ἀδελφότητα, εἰρήνην καὶ εἰλικρινῆ φιλίαν· ἀπομακρύνῃ δὲ ἀφ' ὑμῶν τὸ ἀχρεῖον μίσος, ἐκτινάξῃ τὸν ζυγὸν τῶν καταδυναστευομένων καὶ ἔγκυρον ἀναδείξῃ δι' ὑμᾶς τὸ ῥητὸν, « Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν πολλαπλασιάσῃ ὑμᾶς χιλιάκις ἀφ' ὅτι εἶσθε καὶ εὐλογήσῃ ὑμᾶς ὡς ὑπεσχέθη (κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς μετανοίας προστίθεται «καὶ γράψῃ ὑμᾶς ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς). Γεννηθήτω τὸ θέλημά του καὶ εἴπατε ἀμήν.

בשבת שלפני ראש חדש אומר החזן

יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם לְכוֹנֵן אֶת
בֵּית חַיֵּינוּ וּלְהָשִׁיב שְׁכִינָתוֹ לְתוֹכוֹ
בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ · וְאִמְרוּ אָמֵן :
יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם לְרַחֵם עַל
פְּלֵיטָתֵנוּ · וְלִמְנוֹעַ הַמַּגֵּפָה · וְהַמַּשְׁחִית ·
וְהַחֶרֶב · וְהָרָעָב · וְהַשֶּׁבִי · וְהַבִּזָּה · מֵעָלֵינוּ
וּמֵעַל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל · וְאִמְרוּ אָמֵן :
יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם לְקַיֵּם לָנוּ
אֶת כָּל חַכְמֵי יִשְׂרָאֵל הֵם וּבְנֵיהֶם ·
וּנְשֵׁיהֶם וְתַלְמִידֵיהֶם · בְּכָל מְקוֹמוֹת
מוֹשְׁבוֹתֵיהֶם · וְאִמְרוּ אָמֵן :
יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם שֶׁנִּשְׁמַע
וְנִתְבַּשֵּׂר בְּשׂוּרוֹת טוֹבוֹת · בְּשׂוּרוֹת
יְשׁוּעוֹת וְנֶחָמוֹת · מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ ·
וְאִמְרוּ אָמֵן :
מִי שֶׁעָשָׂה נִסִּים לַאֲבוֹתֵינוּ וּמִמִּצְרַיִם
גְּאָלָם · הוּא יִגְאַל אוֹתָנוּ וִישִׁיב בָּנִים
לִגְבוּלָם · בְּסִימָן טוֹב יְהֵא לָנוּ רֹאשׁ חֹדֶשׁ

(Τὸ σάββατον πρὸ τῆς νεομηνίας ὁ ἱερουργὸς λέγει).

Εὐδοκησάτω ὁ Θεὸς τῶν οὐρανῶν ν' ἀνιδρύσῃ τὸν οἶκον τῆς ζωῆς ἡμῶν καὶ ἐπαναγάγῃ ἐν αὐτῷ τὴν ἁγιότητα αὐτοῦ, ταχέως ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν, καὶ εἴπατε ἀμήν.

Εὐδοκησάτω ὁ Θεὸς τῶν οὐρανῶν νὰ οἰκτείρῃ τὰ λείψανα ἡμῶν καὶ ἀπομακρύνῃ ἀφ' ἡμῶν τὸν λοιμόν, τὸν ἐξολοθρευτὴν ἄγγελον, τὴν σπάθην, τὸν λιμόν, τὴν δουλείαν καὶ τὴν ἁρπαγὴν, ἀφ' ἡμῶν, καὶ ἀπὸ τοῦ λαοῦ του Ἰσραὴλ, καὶ εἴπατε ἀμήν.

Εὐδοκησάτω ὁ Θεὸς τῶν οὐρανῶν νὰ διαφυλάξῃ ἡμᾶς καὶ πάντας τοὺς σοφοὺς τοῦ Ἰσραὴλ, αὐτούς τε καὶ τὰς γυναῖκας, τὰ τέκνα καὶ τοὺς μαθητὰς αὐτῶν, ἐν οἱῳδήποτε μέρει καὶ ἂν κατοικῶσιν.

Εὐδοκησάτω ὁ Θεὸς τῶν οὐρανῶν ν' ἀκούσωμεν μηνυομένας ἡμῖν αἰσίους ἀγγελίας, ἀγγελίας σωτηρίας καὶ παραμυθίας, ἐκ τῶν τεσσάρων ἄκρων τῆς γῆς· καὶ εἴπατε ἀμήν.

Ὁ ποιήσας θαυμάσια εἰς τοὺς πατέρας ἡμῶν, ὁ ἐξ Αἰγύπτου ἐξαγαγὼν αὐτοὺς, Αὐτὸς σώσῃ ἡμᾶς καὶ ἐπιστρέψῃ τὰ δυστυχῆ αὐτοῦ τέκνα εἰς τὰ ὅρια αὐτῶν. Καλὸς οἰωνὸς ἔστω δι' ἡμᾶς ἡ νεομηνία αὕτη ἡ ἐμπίπτουσα ... Ὁ εὐλογητὸς Θεὸς

פלוני ביום פלוני ופלוני יחדשהו הקדוש ברוך הוא עלינו ועל עמו ישראל בכל מקום שהם לטובה · ולברכה · לששון · ולשמחה · לישועה · ולנחמה · לפרנסה ולכלכלה · לשמועות טובות · ולבשורות טובות · ולגשמים בעתם · ולרפואה שלמה · ולגאלה קרובה · ואמרו אמן :

יהי חסדך יי עלינו כאשר יחלנו לך : ואומרים אשרי ואח״כ

ברוך יי אשר נתן מנוחה לעמו ישראל ככל אשר דבר לא נפל דבר אחד מכל דברו הטוב אשר דבר ביד משה עבדו :

ביום טוב אם חל בחול ים מתחילין מכאן

יהי יי אלהינו עמנו כאשר היה עם אבותינו אל יעזבנו ואל יטשנו : להטות לבבנו אליו ללכת בכל דרכיו ולשמור מצותיו וחקיו ומשפטיו אשר צוה את אבותינו : ויהיו דברי אלה אשר התחננתי לפני יי קרובים אל יי אלהינו יומם ולילה לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבר יום ביומו : למען דעת כל עמי הארץ כי יי הוא האלהים אין עוד : לא ימוש ספר התורה הזה מפיך והגית בו יומם ולילה למען תשמר לעשות ככל הכתוב בו כי אז תצליח את

דרכיך

ἂς ἀνανεώσῃ τὸν μῆνα τοῦτον δι' ἡμᾶς καὶ διὰ πάντα τὸν λαόν του τὸν Ἰσραήλ, ὅπου καὶ ἂν ᾖ, ἐν ἀγαθῷ καὶ ἐν εὐλογίᾳ, ἐν ἀγαλλιάσει καὶ χαρᾷ, ἐν σωτηρίᾳ καὶ παραμυθίᾳ, ἐν πνευματικῇ καὶ σωματικῇ εὐτροφίᾳ, ἐν αἰσίοις ἀγγελίαις, ἐν ἐπαγωγῇ ὑδάτων ἐν εὐθέτοις καιροῖς, ἐν ἐντελεῖ ἰάσει καὶ προσεχεῖ ἀπολυτρώσει τῶν καταδυναστευομένων, καὶ εἴπατε ἀμήν.

Ποίησον, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, ὡς ἐλπίζομεν ἐπὶ Σέ.

(Καὶ λέγεται ὁ ψαλμὸς Ἀσρὲ ὡς ἐν σελίδι 82-87).

Εὐλογητὸς ὁ Κύριος, ὁ δοὺς ἀνάπαυσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ Ἰσραήλ, κατὰ πάντα, ἃ ἐλάλησεν, οὐδενὸς παραλειπομένου τῶν λόγων τῶν ἀγαθῶν οὓς ἀπήγγειλε διὰ Μωϋσέως τοῦ θεράποντος αὐτοῦ.

Εἴη Κύριος ὁ Θεὸς μεθ' ἡμῶν, ὡς ἦτο μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν, μὴ ἐγκαταλείπων ἡμᾶς καὶ μὴ ἀποστρεφόμενος ἀφ' ἡμῶν, ἵνα ἡ καρδία ἡμῶν πρὸς αὐτὸν κλίνῃ, βαδίζῃ ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ καὶ τηρῇ πάσας τὰς ἐντολάς, παραγγέλματα καὶ ἀποφάσεις ἃς ἐνετείλατο τοῖς πατράσιν ἡμῶν. Καὶ οἱ λόγοι μου οὗτοι, οὓς δεόμενος, ἀπηύθυνον πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἔστωσαν ἐνώπιον αὐτοῦ ἡμέραν τε καὶ νύκτα, ἵνα ποιῇ τὴν δικαιοσύνην τοῦ δούλου του, καὶ τὴν δικαιοσύνην τοῦ λαοῦ του Ἰσραὴλ ἐν καταλλήλοις χρόνοις. Καὶ μάθωσι πάντες οἱ λαοὶ τῆς γῆς ὅτι Κύριος αὐτός ἐστιν ὁ Θεός, καὶ πλὴν αὐτοῦ ἄλλος δὲν ὑπάρχει. Μήποτε ἡ βίβλος τοῦ Νόμου τούτου ἐκ τοῦ στόματός σου ἀποστήσεται, αὐτὸν δὲ θὰ μελετᾷς ἡμέραν καὶ νύκτα ἵνα μάθῃς νὰ ἐκτελῇς πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν αὐτῷ, καὶ οὕτω εὐοδωθήσονται αἱ ὁδοί σου, καὶ θέλεις ἀποκτή-

דְּרָכֶיךָ וְאָז תַּשְׂכִּיל: הֲלֹא צִוִּיתִיךָ חֲזַק וֶאֱמָץ אַל תַּעֲרֹץ וְאַל תֵּחָת כִּי עִמְּךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל אֲשֶׁר תֵּלֵךְ:

ואומר החזן בקול רם הכי כנעים

יִמְלוֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

כוכלו פעם אחרת ומחזירין ספר תורה למקומו · ואומר מזמור לדוד הבו לה׳ וכשמכניסין ספר תורה להיכל אומר החזן:

שׁוּבָה לִמְעוֹנָךְ וּשְׁכוֹן בְּבֵית מַאֲוַיָךְ · כִּי כָל פֶּה וְכָל לָשׁוֹן יִתְּנוּ הוֹד וְהָדָר לְמַלְכוּתָךְ: וּבְנֻחֹה יֹאמַר שׁוּבָה יְיָ רִבְבוֹת אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל: הֲשִׁיבֵנוּ יְיָ אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם: ואומר החזן חצי קדיש

מוסף של שבת

מתחילין התפלה עשרה עד מחיה המתים · ובחזרת התפלה ש״צ אומר ·

כֶּתֶר יִתְּנוּ לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מַלְאָכִים הֲמוֹנֵי מַעְלָה עִם עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל קְבוּצֵי מַטָּה · יַחַד כֻּלָּם קְדוּשָׁה לְךָ יְשַׁלֵּשׁוּ · כַּדָּבָר הָאָמוּר עַל יַד נְבִיאָךְ · וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר · קָדוֹשׁ · קָדוֹשׁ · קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: כְּבוֹדוֹ מָלֵא עוֹלָם וּמְשָׁרְתָיו שׁוֹאֲלִים אַיֵּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ: לְעֻמָּתָם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים · בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ: מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֶן בְּרַחֲמָיו לְעַמּוֹ · הַמְיַחֲדִים שְׁמוֹ עֶרֶב וָבֹקֶר בְּכָל יוֹם תָּמִיד אוֹמְרִים פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה: שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד: הוּא אֱלֹהֵינוּ · הוּא אָבִינוּ · הוּא מַלְכֵּנוּ ·

σει εὐθυκρισίαν. Ἰδού, ἐντέλλομαί σοι, ἴσχυε καὶ ἀνδρίζου, μὴ δειλιᾷς, μὴ φοβοῦ, διότι μετὰ σοῦ Κύριος ὁ Θεός σου ὅπου καὶ ἂν ὑπάγῃς.

(Ἐπαναφερομένης τῆς ἱερᾶς βίβλου εἰς τὴν θέσιν αὐτῆς, ὁ ἱερουργὸς λέγει δὶς τὸν ἑξῆς στίχον καὶ ὁ λαὸς ἐπαναλαμβάνει).

Κύριος βασιλεύσει αἰωνίως, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας βασιλεύσει. Ἀλληλούϊα.

(Καὶ ᾄδεται ὁ ψαλμὸς «Ἀβοῦ λαδονάη» ὡς ἐν σελ. 234-235, ἐναποτιθεμένης δὲ τῆς Βίβλου, ὁ ἱερουργὸς προστήθησι).

Ἐπίστρεψον εἰς τὴν κατοικίαν σου καὶ κάθευδε ἐπὶ τοῦ τόπου τῆς ἐπιθυμίας σου, διότι πᾶν στόμα καὶ πᾶσα γλῶσσα ἀποδώσῃ δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν τῇ βασιλείᾳ σου. Καὶ ὅταν ἐναπέθετε τὴν ἁγίαν κιβωτὸν ἔλεγεν (ὁ Μωϋσῆς). Ἐπίστρεψον Κύριε, εἰς τὰς πολλὰς χιλιάδας τοῦ Ἰσραήλ. Ἐπίστρεψον ἡμᾶς, Κύριε, πρὸς Σὲ καὶ ἐπιστρέψωμεν, ἀνακαίνισον τὰς ἡμέρας ἡμῶν ὡς πρότερον. (Καὶ λέγει ὁ ἱερουργὸς τὸ μικρὸν Καδίς.)

ΜΟΥΣΑΦ (Πρόσθετος προσευχή)

(Λέγεται Σεμονὲ ἐσρὲ μέχρι Μεχαγὲ ἀμετὴμ, κατὰ δὲ τὴν ἐπανάληψιν, ἀναγινώσκεται ὑπὸ τοῦ ἱερουργοῦ τὸ Κέτερ ὡς ἕπεται).

Κύριε, Θεὲ ἡμῶν, πρὸς Σὲ στέφανον προσφέρει τὸ τάγμα τῶν ἀγγέλων τῶν ἐν τῷ οὐρανῷ οἰκούντων, μετὰ τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ τοῦ ἐν τῇ γῇ οἰκοῦντος. Πάντες ὁμοθυμαδὸν τριττῶς ὀνομάζουσί Σε ἅγιον, ὡς ὑπὸ τοῦ προφήτου σου ὠνομάσθης. Καὶ ἐκφωνοῦσιν ὁ εἷς πρὸς τὸν ἄλλον λέγοντες· Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος ἐστὶν ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, πᾶσα ἡ γῆ πληροῦται ἐκ τῆς δόξης αὐτοῦ. Ναὶ· ἐκ τῆς δόξης αὐτοῦ πληροῦται ἡ οἰκουμένη, οἱ οὐράνιοι αὐτοῦ ὑπουργοὶ ἐρωτῶσι· Ποῦ ἐστὶν ὁ τόπος τῆς δόξης αὐτοῦ, ὅπως δοξάσωμεν αὐτόν; Καὶ οἱ μὲν ἔναντι τῶν δὲ ἱστάμενοι, αἰνοῦσι καὶ λέγουσιν. Εὐλογημένη ἡ δόξα τοῦ Κυρίου ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ. Καὶ ἐκ τοῦ τόπου τούτου στραφήσεται διὰ τὸ ἔλεος αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν του, τὸν διακηρύττοντα τὴν μοναδικότητα τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, νυχθημερὸν καὶ καθεκάστην καὶ ἐσαεὶ λέγοντα δὶς μετὰ σέβας καὶ ἀγάπης. Ἄκουε, Ἰσραήλ, Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, Κύριος Εἷς ἐστίν. Αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, αὐτὸς ὁ πατὴρ ἡμῶν, αὐτὸς

הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ ׃ הוּא יוֹשִׁיעֵנוּ ׃ וְיִגְאָלֵנוּ שֵׁנִית ׃ וְיַשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו לְעֵינֵי כָּל חַי לֵאמֹר ׃ הֵן גָּאַלְתִּי אֶתְכֶם אַחֲרִית כְּרֵאשִׁית לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם ׃ וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר ׃ יִמְלֹךְ יְהוָֹה לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ ׃

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה (כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה ׃) בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ (בשבת תשובה אומר הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ ׃)

לְמֹשֶׁה צִוִּיתָ עַל הַר סִינַי מִצְוַת שַׁבָּת זָכוֹר וְשָׁמוֹר ׃ וּבוֹ צִוִּיתָנוּ יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ לְהַקְרִיב בָּהּ קָרְבַּן מוּסַף שַׁבָּת כָּרָאוּי ׃

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּעֲלֵנוּ בְשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ וְתִטָּעֵנוּ בִּגְבוּלֵנוּ וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִין כְּסִדְרָן וּמוּסָפִין כְּהִלְכָתָן ׃ אֶת מוּסַף יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה ׃ נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רְצוֹנָךְ כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתָךְ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדָּךְ כָּאָמוּר ׃

ὁ βασιλεὺς ἡμῶν, αὐτὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν, αὐτὸς σώσει ἡμᾶς. αὐτὸς λυτρώσει ἡμᾶς καὶ δευτέραν φορὰν, καὶ διὰ τὸ ἔλεός του, θέλει ἀγγείλῃ τοῦτο ἡμῖν ἐνώπιον παντὸς ζῶντος, λέγων· Ἰδοὺ τέλος, ἐγὼ ἠλευθέρωσα ὑμᾶς ὡς καὶ ἄλλοτε ἐποίησα, ἵνα ἦμαι Θεὸς ὑμῶν. Ἐγὼ εἰμὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Καὶ ἐν ταῖς ἁγίοις δέλτοις γέγραπται. Κύριος βασιλεύσει αἰωνίως, καὶ ὁ Θεός σου Σιὼν, βασιλεύσει εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ἀλληλούϊα.

Σὺ εἶ ἅγιος καὶ τὸ ὄνομά σου ἅγιον ἐστὶ, καὶ οἱ ἅγιοι αἰνέσουσί σε καθεκάστην ἡμέραν, σέλα. διότι Θεὸς, βασιλεὺς μέγας καὶ ἅγιος Σὺ εἶ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ ἅγιος Θεός. (Κατὰ δὲ τὰς ἡμέρας τῆς μετανοίας λέγεται βασιλεὺς ἀντὶ Θεός)

Σύ ἐνέτειλας τῷ Μωϋσεῖ ἐπὶ τὸ ὄρος Σινᾶ τὸ ἐνθυμεῖσθαι καὶ τηρεῖν τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου, καὶ ἐνταυτῷ διέταξας ἡμᾶς, Κύριε Θεὲ ἡμῶν, νὰ προσφέρωμεν δεόντως κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν τὴν τοῦ σαββάτου πρόσθετον θυσίαν.

Εὐδόκησον, Κύριε, Θεὲ ἡμῶν καὶ Θεὲ τῶν πατέρων ἡμῶν, ἵνα ἐπαναγάγῃς ἀσμένως τὸν Ἰσραὴλ εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ,* καὶ ἀποκαταστήσῃς αὐτὸν ἐν τοῖς ὁροθεσίοις αὐτοῦ, ὅπως προσφέρῃ ἐνώπιόν σου τὰς ὑποχρεωτικὰς θυσίας, τάς τε καθημερινὰς καὶ τὰς προσθέτους ὡς διετάχθησαν· μεταξὺ δὲ αὐτῶν Σοὶ προσφέρει μετὰ σεβασμοῦ καὶ ἀγάπης τὴν πρόσθετον θυσίαν τῆς ἡμέρας ταύτης τοῦ σαββάτου, ὡς ηὐδόκησας νὰ διατάξῃς, καὶ καθὰ γέγραπται ἐν τῷ νόμῳ σου διὰ τοῦ Μωϋσέως τοῦ θεράποντός σου, ἔνθα λέγεται·

---

* Ὅρα σημείωσιν ἐν σελ. 115.

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ׃ עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ׃

יִשְׂמְחוּ בְמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֹנֶג עַם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ וּבַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ חֶמְדַּת יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ׃

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה נָא בִמְנוּחָתֵנוּ· קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ · שִׂים חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ · שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ · שַׂמֵּחַ נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ · וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת · וְהַנְחִילֵנוּ יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ · וְיָנוּחוּ בוֹ כָּל יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ · בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת׃

וגומר התפלה ואומר החזן קדיש תתקבל ואח"כ אומר אין כאלהינו · פטום הקטורת · תנא דבי אליהו · קדיש דרבנן · ברכו · עלינו לשבח · ואדון עולם :

Καὶ τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου θέλετε προσφέρει δύο μονοετῆ ἀρνία ἄμωμα, καὶ δύο δέκατα τοῦ Ἐφᾶ σεμιγδάλεως, λόγῳ προσφορᾶς ἐζυμωμένης μετ' ἐλαίου σὺν τῇ σχετικῇ σπονδῇ· τοῦτο ἔσεται τὸ ὁλοκαύτωμα ἑκάστου σαββάτου, ἐκτὸς τοῦ καθημερινοῦ ὁλοκαυτώματος μετὰ τῆς σχετικῆς σπονδῆς.

Ἀγαλλιάσονται ἐν τῇ βασιλείᾳ σου οἱ τηροῦντες τὸ σάββατον καὶ οἱ καλοῦντες αὐτὸ «εὐφροσύνην» καὶ ὁ λαὸς, ὁ ἁγιάζων τὴν ἑβδόμην ἡμέραν, πάντες θέλουσι χορτασθῇ καὶ εὐφρανθῇ ἐκ τῶν ἀγαθῶν σου, διότι τὴν ἑβδόμην ἡμέραν εὐδοκήσας, ἡγίασας καὶ περιπόθητον ἡμέραν ἐκάλεσας αὐτήν.

Θεὲ ἡμῶν, Θεὲ τῶν πατέρων ἡμῶν, εὐδόκησον ἐν τῇ καταπαύσει ἡμῶν, ἁγίασον ἡμᾶς ἐν τῇ τηρήσει τῶν ἐντολῶν σου, τήρησον ἡμᾶς προσκεκολλημένους ἐν τῷ νόμῳ σου, πλήρωσον ἡμᾶς τῶν ἀγαθῶν σου, εὔφρανον τὴν ψυχὴν ἡμῶν ἐν τῇ σωτηρίᾳ σου, καὶ καθάρισον τὴν καρδίαν ἡμῶν, ὅπως σὲ ὑπηρετῶμεν μετ' ἀληθείας, καὶ κληρονομήσωμεν, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, μετ' ἀγάπης καὶ εὐαρεσκείας τὸ ἅγιον σάββατόν σου, ἵνα ἀναπαύσηται κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν ἅπας ὁ Ἰσραὴλ, οἱ ἁγιάζοντες τὸ ὄνομά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ ἁγιάσας τὸ σάββατον.

(ἀκολουθεῖ 'Ρεττὲ μέχρι τέλους τῆς ἀμιδᾶ ὡς ἐν σελίδι 138-147, καδὶς τιτκαβὰλ, ἐν κελοένου 208-209, πιτούμ ἀκετόρετ 40-47, τινὰ δεμπὲ ἐλιάου, καδὶς δεραμπανὰν, ἀλένου λεσαμπέαχ 210-245 καὶ ἀδὸμ ὀλὰμ σελ. 6—9).

מנחה של שבת

מתחילין מזמור מה ידידות כמו במנחה של חול ופרשת התמיד ופסוק הקטורת ועריה אשרי ובא לציון וכו' וקדיש לעילא ואחר כך אומרים:

וַאֲנִי תְפִלָּתִי לְךָ יְיָ עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב־חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ: ס"פ

ומוציאין ס"ת ואומרים ברוך המקום גדלו וכו' וקורין ג' גברי בפרשת השבוע הבאה ואין אומרים בו קדיש ואחר קריאתה גוללים ס"ת ואומרים מזמור שיר ליום השבת ומחזירין ס"ת למקומו ואומר יהללו · ואחר שמכניסין ס"ת להיכל אומרים:

כִּי לֶקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרָתִי אַל־תַּעֲזֹבוּ: (תִּכּוֹן תְּפִלָּתִי קְטֹרֶת לְפָנֶיךָ מַשְׂאַת כַּפַּי מִנְחַת עָרֶב:)

ואומר החזן חצי קדיש ומתפללים אבות וגבורות וקדושת השם ואכ"א

אַתָּה אֶחָד וְשִׁמְךָ אֶחָד וּמִי כְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בָּאָרֶץ · תִּפְאֶרֶת גְּדֻלָּה וַעֲטֶרֶת יְשׁוּעָה · יוֹם מְנוּחָה וּקְדֻשָּׁה לְעַמְּךָ נָתָתָּ · אַבְרָהָם יָגֵל יִצְחָק יְרַנֵּן יַעֲקֹב וּבָנָיו יָנוּחוּ בוֹ · מְנוּחַת אַהֲבָה וּנְדָבָה · מְנוּחַת אֱמֶת וֶאֱמוּנָה · מְנוּחַת שָׁלוֹם הַשְׁקֵט וָבֶטַח · מְנוּחָה שְׁלֵמָה שֶׁאַתָּה הוּא רוֹצֶה בָּהּ · יַכִּירוּ בָנֶיךָ וְיֵדְעוּ כִּי מֵאִתְּךָ הִיא מְנוּחָתָם · וְעַל מְנוּחָתָם יַקְדִּישׁוּ אֶת שְׁמֶךָ:

אלהינו

ΠΡΟΣΕΥΧΗ

μετὰ τὴν μεσημβρίαν τοῦ Σαββάτου.

(Ἄρχεται διὰ τοῦ ψαλμοῦ ὡς ἐν σελ. 216-217, ἀκολουθεῖ Βανδαμπὲρ σελ. 38-47, ἀσρὲ 82-87, Οὐβὰ λετσιὼν 184-189 Καδὶς λεέλα καὶ ἀκολουθεῖ ὁ ἱερουργὸς ὡς ἕπεται)

Καὶ κατευθύνω πρός Σε, Κύριε, τὴν προσευχήν μου ἐν καιρῷ χάριτος. Θεὲ, κατὰ τὸ ἄκρον ἔλεός σου καὶ τὸ ἀληθὲς τῆς σωτηρίας σου, εἰσάκουσόν μου.

(Ἐξάγεται ἡ ἱερὰ Βίβλος, καὶ ὁ ἱερουργὸς λέγει Βαρούχ ἀμακόμ, Γαδελοῦ κτλ., καλοῦνται τρεῖς ἄνδρες εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ τμήματος τοῦ ἀμέσως ἑπομένου σαββάτου· ἐπιστρεφομένης δὲ τῆς ἱερᾶς Βίβλου, λέγεται ὁ ψαλμὸς Μιτζμὼρ Σὴρ σελ. 244-245, ἕπεται ἡ ἀμιδὰ μέχρι ἀτὰ καδὸς σελ. 124-129 ἀκολούθως δὲ)

Σὺ εἶσαι μόνος, καὶ τὸ ὄνομά σου Μόνον. Τίς ὡς ὁ λαός σου μεταξὺ τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς; Κόσμημα μεγαλοσύνης, στέφανον σωτηρίας; Ἡμέραν ἀναπαύσεως καὶ ἁγιότητος ἔδωκας αὐτῷ. Ὁ Ἀβραὰμ χαίρεται, ὁ Ἰσαὰκ ἐν ἀγαλλιάσει ψάλλει, ὁ Ἰακὼβ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἀναπαύονται κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην, ἀνάπαυσιν ἐνδομύχου ἀγάπης, ἀνάπαυσιν ἀληθείας καὶ εἰλικρινείας, ἀνάπαυσιν εἰρήνης, ἡσυχίας καὶ ἀσφαλείας, ἀνάπαυσιν πλήρη καὶ Σοὶ εὐάρεστον. Πάντες οἱ υἱοί σου ἀναγνωρίζουσιν ὅτι δῶρον σόν ἐστιν ἡ ἀνάπαυσις αὐτῶν, καὶ ὅτι διὰ τῆς ἀναπαύσεως ταύτης θέλουσιν ἁγιάσει τὸ ὄνομά σου.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה נָא בִּמְנוּחָתֵנוּ ·
קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ · שִׂים חֶלְקֵנוּ
בְּתוֹרָתָךְ · שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבָךְ · שַׂמֵּחַ נַפְשֵׁנוּ
בִּישׁוּעָתָךְ · וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת ·
וְהַנְחִילֵנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן
שַׁבְּתוֹת קָדְשֶׁךָ · וְיָנוּחוּ בָם כָּל יִשְׂרָאֵל
מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ · בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה מְקַדֵּשׁ
הַשַּׁבָּת :

ואומר רצה ומודים וכו' ואחכ"א (שבת שחל בו יום שאם היה חול לא היו נופלים על פניהם במנחה אין אומרים צדקתך חוץ משבת שחל בו ר"ה ויום כפור שאומרים אותו ומנהגנו שלא לאומרו) :

צִדְקָתְךָ כְּהַרְרֵי אֵל מִשְׁפָּטֶיךָ תְּהוֹם רַבָּה
אָדָם וּבְהֵמָה תוֹשִׁיעַ יְהֹוָה :
וְצִדְקָתְךָ אֱלֹהִים עַד מָרוֹם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ
גְדֹלוֹת אֱלֹהִים מִי כָמוֹךָ : צִדְקָתְךָ צֶדֶק
לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת :

ואומר החזן קדיש תתקבל ואחכ"א

הַלְלוּיָהּ אוֹדֶה יְהֹוָה בְּכָל לֵבָב בְּסוֹד
יְשָׁרִים וְעֵדָה : גְּדֹלִים מַעֲשֵׂי
יְהֹוָה דְּרוּשִׁים לְכָל חֶפְצֵיהֶם : הוֹד וְהָדָר

Θεὲ ἡμῶν, Θεὲ τῶν πατέρων ἡμῶν, εὐδόκησον ἐν τῇ καταπαύσει ἡμῶν, ἁγίασον ἡμᾶς ἐν τῇ τηρήσει τῶν ἐντολῶν σου, τήρησον ἡμᾶς προσκεκολλημένους ἐν τῷ νόμῳ σου, πλήρωσον ἡμᾶς τῶν ἀγαθῶν σου, εὔφρανον τὴν ψυχὴν ἡμῶν ἐν τῇ σωτηρίᾳ σου, καὶ καθάρισον τὴν καρδίαν ἡμῶν, ὅπως Σὲ ὑπηρετῶμεν μετ' ἀληθείας, καὶ κληρονομήσωμεν, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, μετ' ἀγάπης καὶ εὐαρεσκείας τὸ ἅγιον σάββατόν σου, ἵνα ἀναπαύσηται κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν ἅπας ὁ Ἰσραὴλ, οἱ ἁγιάζοντες τὸ ὄνομά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ ἁγιάσας τὸ σάββατον·

(Καὶ λέγεται Γετσὲ κτλ. σελ. 138-147, καὶ ἕπονται οἱ ἑξῆς τρεῖς στίχοι, οἵτινες ὅμως παραλείπονται εἴς τι σάββατον ὡς δηλοῦται ἐν τῷ κειμένῳ.)

Ἡ δικαιοσύνη σου ὡς τὰ ὑψηλότερα ὄρη, αἱ δὲ ἀποφάσεις σου ὡς ἡ βαθεῖα ἄβυσσος· ἄνθρωπον καὶ κτήνη Σὺ διαφυλάττεις, Κύριε!—Καὶ ἡ δικαιοσύνη σου, Θεέ, ὑψοῦται μέχρις ὑψίστων οὐρανῶν, διότι θαυμάσια ἐποίησας· τίς ὅμοιός Σοι, Κύριε; — Ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη αἰώνιος, ὁ δὲ νόμος σου ἀλήθεια.

(Καὶ λέγεται Καδὶς τιτκαβάλ.)

Ἀλληλούϊα! Αἰνέσω Σὲ, Κύριε, ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ μου, τῇ βουλῇ καὶ ἐν συναθροίσει εὐθέων. Μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου, διαυγῆ εἰς τοὺς ἐκζητοῦντας αὐτά. Ὁ αἶνος

פָּעֳלוֹ וְצִדְקָתוֹ עֹמֶדֶת לָעַד: זֵכֶר עָשָׂה לְנִפְלְאֹתָיו חַנּוּן וְרַחוּם יְהוָֹה: טֶרֶף נָתַן לִירֵאָיו יִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ: כֹּחַ מַעֲשָׂיו הִגִּיד לְעַמּוֹ לָתֵת לָהֶם נַחֲלַת גּוֹיִם: מַעֲשֵׂי יָדָיו אֱמֶת וּמִשְׁפָּט נֶאֱמָנִים כָּל פִּקּוּדָיו: סְמוּכִים לָעַד לְעוֹלָם עֲשׂוּיִם בֶּאֱמֶת וְיָשָׁר: פְּדוּת שָׁלַח לְעַמּוֹ צִוָּה לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ קָדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ: רֵאשִׁית חָכְמָה יִרְאַת יְהוָֹה שֵׂכֶל טוֹב לְכָל עֹשֵׂיהֶם תְּהִלָּתוֹ עוֹמֶדֶת לָעַד:

ואומר קדיש יהא שלמא רבא ועלינו לשבח

למוצאי שבת

לְכוּ נְרַנְּנָה לַיְיָ נָרִיעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ: נְקַדְּמָה פָנָיו בְּתוֹדָה בִּזְמִירוֹת נָרִיעַ לוֹ: כִּי אֵל גָּדוֹל יְיָ וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים:

אָנָּא יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא אָנָּא יְיָ הַצְלִיחָה נָּא: בָּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְיָ בֵּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יְיָ: אֵל יְיָ וַיָּאֶר לָנוּ אִסְרוּ חַג בַּעֲבֹתִים עַד קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ: אֵלִי אַתָּה וְאוֹדֶךָּ אֱלֹהַי אֲרוֹמְמֶךָּ: הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

καὶ ἡ μεγαλοπρέπεια ἔργον αὐτοῦ ἐστιν, ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἀξιομνημόνευτα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ὁ Κύριος. Τροφὴν ἔδωκεν εἰς τοὺς φοβουμένους αὐτόν· μνησθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τῆς συνθήκης αὐτοῦ. Τὴν ἰσχὺν τῶν ἔργων του ἀνήγγειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ, ὅτε ἔδιδεν αὐτῷ τὴν κληρονομίαν τῶν ἐθνῶν. Τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ ἀλήθεια καὶ δικαιοσύνη, πισταὶ πᾶσαι αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ. Ἐστηριγμέναι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πεποιημέναι ἐν ἀληθείᾳ καὶ εὐθύτητι. Λύτρωσιν ἀπέστειλεν ὁ Κύριος εἰς τὸν λαόν του, καὶ ἐνετείλατο αὐτῷ εἰς τὸν αἰῶνα τὴν συνθήκην αὐτοῦ· ἅγιον καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Φόβος Κυρίου ἀρχὴ σοφίας ἐστὶ, σύνεσις δὲ ἀγαθὴ τοῖς ἐκτελοῦσι τὰ παραγγέλματά του· ἡ αἴνεσις Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας μένει.

(Καὶ λήγει ἡ προσευχὴ διὰ τοῦ καδὶς καὶ ἀλένου λεσαμπέαχ σελ. 212-215.)

Προσευχὴ διὰ τὸ τέλος τοῦ Σαββάτου.

Δεῦτε, ᾄσωμεν ὕμνους τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ φρουρῷ τῆς σωτηρίας ἡμῶν. Προφθάσωμεν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ. Ὅτι Θεὸς μέγας ὁ Κύριος, Βασιλεὺς δὲ μέγας ἐπὶ πάντας τοὺς Θεούς.

Κύριε, σῶσον ἡμᾶς νῦν. Κύριε εὐόδωσον ἡμᾶς νῦν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλογήσωμεν ὑμᾶς ἐξ οἴκου Κυρίου. Ἰσχυρὸς ὁ Θεὸς, καὶ ἐφώτισεν ἡμᾶς· δέσατε μὲ σχοινία τὸ θῦμα (τῆς ἑορτῆς) καὶ φέρετε αὐτὸ μέχρι τῶν ἄκρων τοῦ θυσιαστηρίου. Θεός μου Σὺ εἶ, καὶ αἰνέσω Σε· Θεέ μου, ἐγὼ ἀνυψώσω Σε. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ὅτι ἀγαθὸς ἐστιν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

אַשְׁרֵי תְמִימֵי דָרֶךְ הַהֹלְכִים בְּתוֹרַת יְיָ׃
אַשְׁרֵי נֹצְרֵי עֵדֹתָיו בְּכָל לֵב
יִדְרְשׁוּהוּ׃ אַף לֹא פָעֲלוּ עַוְלָה בִּדְרָכָיו
הָלָכוּ׃ אַתָּה צִוִּיתָה פִקֻּדֶיךָ לִשְׁמֹר מְאֹד׃
אַחֲלַי יִכֹּנוּ דְרָכָי לִשְׁמֹר חֻקֶּיךָ׃ אָז לֹא
אֵבוֹשׁ בְּהַבִּיטִי אֶל כָּל מִצְוֹתֶיךָ׃ אוֹדְךָ
בְּיֹשֶׁר לֵבָב בְּלָמְדִי מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃ אֶת
חֻקֶּיךָ אֶשְׁמֹר אַל תַּעַזְבֵנִי עַד מְאֹד׃
בַּמֶּה יְזַכֶּה נַּעַר אֶת אָרְחוֹ לִשְׁמֹר
כִּדְבָרֶךָ׃ בְּכָל לִבִּי דְרַשְׁתִּיךָ אַל
תַּשְׁגֵּנִי מִמִּצְוֹתֶיךָ׃ בְּלִבִּי צָפַנְתִּי אִמְרָתֶךָ
לְמַעַן לֹא אֶחֱטָא לָךְ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃ בִּשְׂפָתַי סִפַּרְתִּי כֹּל מִשְׁפְּטֵי
פִיךָ׃ בְּדֶרֶךְ עֵדְוֹתֶיךָ שַׂשְׂתִּי כְּעַל כָּל
הוֹן׃ בְּפִקֻּדֶיךָ אָשִׂיחָה וְהַבִּיטָה אֹרְחֹתֶיךָ׃
בְּחֻקֹּתֶיךָ אֶשְׁתַּעֲשָׁע לֹא אֶשְׁכַּח דְּבָרֶךָ׃
גְּמֹל עַל עַבְדְּךָ אֶחְיֶה וְאֶשְׁמְרָה דְבָרֶךָ׃
גַּל עֵינַי וְהַבִּיטָה נִפְלָאוֹת מִתּוֹרָתֶךָ׃
גֵּר אָנֹכִי בָאָרֶץ אַל תַּסְתֵּר מִמֶּנִּי מִצְוֹתֶיךָ׃

Ἄλεφ. Μακάριοι οἱ ἄμωμοι τὰ ἤθη, οἱ πορευόμενοι ἐν τῷ νόμῳ τοῦ Κυρίου. Μακάριοι οἱ τηροῦντες τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, καὶ μεθ'ὅλης καρδίας ἐκζητοῦντες αὐτόν. Ἀνομίαν οὐδέποτε ἐργάζονται οἱ εἰς τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ πορευόμενοι. Σὺ διέταξας ἵνα φυλάττωμεν σφόδρα τὰς ἐντολάς σου. Κατεύθυνον τὰ διαβήματά μου,ὅπως φυλάξω τὰ προστάγματά σου. Ὅταν πάσας τὰς ἐντολάς σου τηρήσω, τότε δὲν θὰ αἰσχυνθῶ. Αἰνέσω σε μετ'εὐθύτητος καρδίας, μελετῶν τὰς δικαίας σου ἀποφάσεις. Τὰς ἐντολάς σου θέλω τηρήσει, μὴ μὲ ἐγκαλείψῃς ποτέ.

Βέτ. Πῶς θὰ κατορθώσῃ ὁ νεανίας τὴν ὁδὸν αὐτοῦ; φυλάττων τοὺς λόγουςσου. Ἐξ ὅλης καρδίας μου σὲ ἐζήτησα, κάμε ἵνα μὴ παρεξηγήσω τὰ παραγγέλματά σου. Τοὺς λόγους σου ἐφύλαξα ἐν τῇ καρδίᾳ μου, ἵνα μὴ ἁμαρτήσω πρός Σε. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ διδάσκων εἰς ἐμὲ τὰς ἐντολάς σου. Διὰ τῶν χειλέων μου ἐξαγγέλλω πάσας τὰς κρίσεις τοῦ στόματός σου. Ἐν τῇ ὁδῷ τῶν ἐντολῶν σου ἐτέρφθην μᾶλλον, ἢ ἐν παντὶ πλούτῳ. Ὅταν μελετήσω τὰς ἐντολάς σου, κατανοῶ τότε καὶ τὰς ὁδούς σου. Ἐν τοῖς παραγγέλμασί σου εὐφραίνομαι, οὐδέποτε θὰ λησμονήσω τοὺς λόγους σου.

Γκίμελ. Οἴκτειρον τὸν δοῦλόν σου, καὶ χάρισόν μοι τὴν ζωήν,ἵνα τηρῶ τοὺς λόγους σου. Ἀποκάλυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου ἵνα κατανοήσω τὰ θαυμάσια τοῦ νόμου σου. Πάροικος ἐγὼ εἶμαι ἐν τῇ γῇ. μὴ ἀποκρύ-

גָּרְסָה נַפְשִׁי לְתַאֲבָה אֶל מִשְׁפָּטֶיךָ בְכָל
עֵת׃ גָּעַרְתָּ זֵדִים אֲרוּרִים הַשֹּׁגִים
מִמִּצְוֹתֶיךָ׃ גַּל מֵעָלַי חֶרְפָּה וָבוּז כִּי
עֵדֹתֶיךָ נָצָרְתִּי׃ גַּם יָשְׁבוּ שָׂרִים בִּי נִדְבָּרוּ
עַבְדְּךָ יָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ׃ גַּם עֵדֹתֶיךָ שַׁעֲשֻׁעָי
אַנְשֵׁי עֲצָתִי׃

דָּבְקָה לֶעָפָר נַפְשִׁי חַיֵּנִי כִּדְבָרֶךָ׃ דְּרָכַי
סִפַּרְתִּי וַתַּעֲנֵנִי לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃ דֶּרֶךְ
פִּקּוּדֶיךָ הֲבִינֵנִי וְאָשִׂיחָה בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ׃
דָּלְפָה נַפְשִׁי מִתּוּגָה קַיְּמֵנִי כִּדְבָרֶךָ׃ דֶּרֶךְ
שֶׁקֶר הָסֵר מִמֶּנִּי וְתוֹרָתְךָ חָנֵּנִי׃ דֶּרֶךְ
אֱמוּנָה בָחָרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ שִׁוִּיתִי׃ דָּבַקְתִּי
בְעֵדְוֹתֶיךָ יְיָ אַל תְּבִישֵׁנִי׃ דֶּרֶךְ מִצְוֹתֶיךָ
אָרוּץ כִּי תַרְחִיב לִבִּי׃

הוֹרֵנִי יְיָ דֶּרֶךְ חֻקֶּיךָ וְאֶצְּרֶנָּה עֵקֶב׃
הֲבִינֵנִי וְאֶצְּרָה תוֹרָתֶךָ וְאֶשְׁמְרֶנָּה
בְכָל לֵב׃ הַדְרִיכֵנִי בִּנְתִיב מִצְוֹתֶיךָ כִּי
בוֹ חָפָצְתִּי׃ הַט לִבִּי אֶל עֵדְוֹתֶיךָ וְאַ־
אֶל בָּצַע׃ הַעֲבֵר עֵינַי מֵרְאוֹת שָׁוְא

ψης εἰς ἐμὲ τὰς ἐντολάς σου. Ὑπερεπόθησεν ἡ ψυχή μου νὰ κατανοήσῃ ἐν παντὶ χρόνῳ τὰς κρίσεις σου. Ἐτιμώρησας τοὺς ἐπικαταράτους ἐκείνους ὑπερηφάνους, τοὺς ἀπομακρυνθέντας ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου. Ἀποδίωξον ἀπ' ἐμοῦ ὄνειδος καὶ καταφρόνησιν, διότι πάντοτε τὰ προστάγματά σου ἐξεζήτησα. Ἐνῷ ἄρχοντες, ἐν ἀργίᾳ διατελοῦντες, ἐλάλουν κατ' ἐμοῦ, ὁ δοῦλός σου λαλεῖ περὶ τῶν προσταγμάτων σου. Καὶ οἱ θεσμοί σου εἶναι ἡδονή, σύναμα δὲ καὶ ἔμπιστοι σύμβουλοί μου.

Δάλετ. Ἡ ψυχή μου τῷ ἐδάφει ἐκολλήθη, ἀναζωοποίησόν με κατὰ τὸν λόγον σου. Τὰς ὁδούς μου ἐξεμέτρησα, καὶ Σὺ ἐπήκουσάς μου, διδάσκων με τὰ δικαιώματά σου. Δεῖξόν μοι τὴν ὁδὸν τῶν ἐντολῶν σου, καὶ θέλω ἀπαύστως ἀγγέλλει τὰ θαυμάσιά σου. Σταλάσσει ἡ ψυχή μου ἐκ τῆς θλίψεως, φύλαξόν με κατὰ τὸν λόγον σου. Ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ τὴν ὁδὸν τῆς ἀδικίας καὶ χάρισόν μοι σύνεσιν ἐν τῷ νόμῳ σου. Τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας ἐξέλεξα καὶ τὰς κρίσεις σου ἔθηκα πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου. Προσεκολλήθην τοῖς θεσμοῖς σου, Κύριε, μὴ μὲ καταισχύνῃς. Ἔδραμον ἐπὶ τὴν ὁδὸν τῶν ἐντολῶν σου, διότι ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν μου.

Ε. Δίδαξόν με, Κύριε, τὴν ὁδὸν τῶν παραγγελμάτων σου, καὶ ἀκολουθήσω αὐτὴν διὰ παντός. Ἐπίδειξόν μοι καὶ ἐρευνήσω τὸν νόμον σου, καὶ φυλάξω αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ μου. Ὁδήγησόν με εἰς τὴν ὁδὸν τῶν ἐντολῶν σου, διότι αὐτὴν ἐκζητῶ καὶ ἐπιθυμῶ. Κλίνον τὴν καρδίαν μου πρὸς τὰς ἐντολάς σου

בִּדְרָכֶיךָ חַיֵּנִי: הָקֵם לְעַבְדְּךָ אִמְרָתֶךָ
אֲשֶׁר לְיִרְאָתֶךָ: הַעֲבֵר חֶרְפָּתִי אֲשֶׁר יָגֹרְתִּי
כִּי מִשְׁפָּטֶיךָ טוֹבִים: הִנֵּה תָּאַבְתִּי
לְפִקֻּדֶיךָ בְּצִדְקָתְךָ חַיֵּנִי:
וִיבֹאֻנִי חֲסָדֶךָ יְיָ תְּשׁוּעָתְךָ כְּאִמְרָתֶךָ:
וְאֶעֱנֶה חֹרְפִי דָבָר כִּי בָטַחְתִּי
בִּדְבָרֶךָ: וְאַל תַּצֵּל מִפִּי דְבַר אֱמֶת עַד
מְאֹד כִּי לְמִשְׁפָּטֶךָ יִחָלְתִּי: וְאֶשְׁמְרָה
תוֹרָתְךָ תָמִיד לְעוֹלָם וָעֶד: וְאֶתְהַלְּכָה
בָרְחָבָה כִּי פִקֻּדֶיךָ דָרָשְׁתִּי: וַאֲדַבְּרָה
בְעֵדֹתֶיךָ נֶגֶד מְלָכִים וְלֹא אֵבוֹשׁ:
וְאֶשְׁתַּעֲשַׁע בְּמִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אָהָבְתִּי:
וְאֶשָּׂא כַפַּי אֶל מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אָהָבְתִּי
וְאָשִׂיחָה בְחֻקֶּיךָ:
זְכָר־דָּבָר לְעַבְדֶּךָ עַל אֲשֶׁר יִחַלְתָּנִי: זֹאת
נֶחָמָתִי בְעָנְיִי כִּי אִמְרָתְךָ חִיָּתְנִי:
זֵדִים הֱלִיצֻנִי עַד מְאֹד מִתּוֹרָתְךָ לֹא נָטִיתִי:
זָכַרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ מֵעוֹלָם יְיָ וָאֶתְנֶחָם:
זַלְעָפָה אֲחָזַתְנִי מֵרְשָׁעִים עֹזְבֵי תּוֹרָתֶךָ:

καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν. Ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀπὸ θέας ματαιοτήτων· ἐν τῇ ὁδῷ σου θὰ ζήσω. Στῆσον τὸν λόγον σου ὑπὲρ τοῦ δούλου σου, ὡς καὶ ὑπὲρ τῶν φοβουμένων σε. Ἀφαίρεσον τὸν ὀνειδισμὸν ὃν ὑπόπτευσα, διότι ἀγαθαὶ αἱ κρίσεις σου εἰσίν. Ἰδοὺ· ἐπεθύμησα τὰς ἐντολάς σου, διὸ ἕνεκα τῆς δικαιοσύνης σου, τήρησόν με ἐν ζωῇ.

Βάου. Ἂς ἔλθῃ ἐπ' ἐμὲ τὸ ἔλεός σου, Κύριε, καὶ τὸ σωτήριόν σου κατὰ τὸν λόγον σου. Καὶ εἰς τοὺς ὀνειδίζοντάς με θὰ ἀπαντήσω, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ τοὺς λόγους σου. Μὴ ἀπομακρυνθῇ ἐκ τοῦ στόματός μου οὐδέποτε ἡ ἀλήθεια, διότι ἐπὶ τὰς κρίσεις σου ἤλπισα. Καὶ θὰ φυλάξω τὸν νόμον σου διὰ παντὸς καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καὶ πορεύσωμαι ἐν εὐρύτητι, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα. Καὶ ἐνώπιον βασιλέων θὰ λαλήσω περὶ τοῦ νόμου σου, καὶ δὲν θὰ ταραχθῶ. Καὶ εὐφρανθῶ εἰς τὰς ἐντολάς σου, τὰς ὁποίας ἠγάπησα σφόδρα. Ὕψωσα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰ προστάγματά σου, ἅτινα ἠγάπησα, καὶ τοὺς θεσμούς σου ἐμελέτησα.

Τζάϊν. Μνήσθητι τοῦ λόγου σου ὑπὲρ τοῦ δούλου σου, δι' οὗ εἶπας νὰ ἐλπίσω ἐπὶ Σέ. Τοῦτο ἐν ταῖς δυστυχίαις μου μὲ παρηγορεῖ, ὅτι οἱ λόγοι σου μοὶ ἐνέπνευσαν ζωήν. Οἱ ὑπερήφανοι μὲ περιπαίζουσι σφόδρα, ἐγὼ δὲ ἀπὸ τοῦ νόμου σου δὲν ἐξέκλινα. Ἐμνήσθην τῶν ἀποφάσεών σου ἀπ' αἰῶνος, Κύριε, καὶ ὑπερευχαριστήθην. Ἀθυμία μὲ κατέλαβεν ἕνεκα τῶν ἀσεβῶν τῶν ἐγκαταλιπόντων τὸν νόμον σου. Ψαλ-

זְמִירוֹת הָיוּ לִי חֻקֶּיךָ בְּבֵית מְגוּרָי׃ זָכַרְתִּי
בַלַּיְלָה שִׁמְךָ יְיָ וָאֶשְׁמְרָה תּוֹרָתֶךָ׃ זֹאת
הָיְתָה לִּי כִּי פִקֻּדֶיךָ נָצָרְתִּי׃

חֶלְקִי יְיָ אָמַרְתִּי לִשְׁמֹר דְּבָרֶיךָ׃ חִלִּיתִי
פָנֶיךָ בְכָל לֵב חָנֵּנִי כְּאִמְרָתֶךָ׃
חִשַּׁבְתִּי דְרָכָי וָאָשִׁיבָה רַגְלַי אֶל עֵדֹתֶיךָ׃
חַשְׁתִּי וְלֹא הִתְמַהְמָהְתִּי לִשְׁמֹר מִצְוֹתֶיךָ׃
חֶבְלֵי רְשָׁעִים עִוְּדֻנִי תּוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃
חֲצוֹת לַיְלָה אָקוּם לְהוֹדוֹת לָךְ עַל
מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃ חָבֵר אָנִי לְכָל אֲשֶׁר
יְרֵאוּךָ וּלְשֹׁמְרֵי פִּקּוּדֶיךָ׃ חַסְדְּךָ יְיָ מָלְאָה
הָאָרֶץ חֻקֶּיךָ לַמְּדֵנִי׃

טוֹב עָשִׂיתָ עִם עַבְדְּךָ יְיָ כִּדְבָרֶךָ׃ טוּב
טַעַם וָדַעַת לַמְּדֵנִי כִּי בְמִצְוֹתֶיךָ
הֶאֱמָנְתִּי׃ טֶרֶם אֶעֱנֶה אֲנִי שֹׁגֵג וְעַתָּה
אִמְרָתְךָ שָׁמָרְתִּי׃ טוֹב אַתָּה וּמֵטִיב
לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃ טָפְלוּ עָלַי שֶׁקֶר זֵדִים אֲנִי
בְּכָל לֵב אֱצֹּר פִּקּוּדֶיךָ׃ טָפַשׁ כַּחֵלֶב
לִבָּם אֲנִי תּוֹרָתְךָ שִׁעֲשָׁעְתִּי׃ טוֹב לִי כִי

עניתי

μῳδίαι δι' ἐμὲ ἦσαν οἱ θεσμοί σου ἐν ταῖς χώραις τῆς παροικίας μου. Ἐμνήσθην τὴν νύκτα τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, καὶ ἐτήρησα τὸν νόμον σου. Τοῦτο ἐδόθη μοι, διότι ζηλοτὴς τῶν ἐντολῶν σου ὑπῆρξα.

Χέθ. Κύριε, μερίς μου, εἶπον, Σὺ εἶ, ἵνα φυλάξω τοὺς λόγους σου. Ἐδεήθην σου ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ μου, ἐλέησόν με κατὰ τὴν ὑπόσχεσίν σου. Διελογίσθην τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀπηύθυνον τοὺς πόδας μου πρὸς τοὺς θεσμούς σου. Ἔσπευσα καὶ δὲν ἐταράχθην ὅπως φυλάξω τὰς ἐντολάς σου. Περιετύλιξάς με σχοινία κακούργων, ἀλλὰ τὸν νόμον σου δὲν ἐλησμόνησα. Τὸ μεσονύκτιον ἐγείρομαι ἵνα ὑμνήσω σε ἕνεκα τῶν εὐσπλάγχνων ἀποφάσεών σου. Μέτοχος εἶμαι πάντων τῶν φοβουμένων σε καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου. Τὸ ἔλεός σου, Κύριε, πληροῖ τὴν γῆν, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τέτ. Ἐποίησας ἀγαθότητα πρὸς τὸν δοῦλόν σου, Κύριε, κατὰ τὸν λόγον σου. Δίδαξόν με χρηστότητα, παιδείαν καὶ γνῶσιν, διότι ἐπίστευσα εἰς τὰς ἐντολάς σου. Πρὶν ἢ μελετήσω αὐτάς, ἐγὼ ἐπλημμέλησα, νῦν δὲ τοὺς λόγους σου τηρῶ. Ἀγαθὸς εἶ, Κύριε, καὶ ἐν τῇ ἀγαθότητί σου δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Σκευωροῦσι κατ' ἐμοῦ ψεύδη οἱ αὐθάδεις, ἐγὼ δὲ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας μου θέλω τηρήσει τὰς ἐντολάς σου. Ἐτυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν, ἐγὼ δὲ ἐν τῷ νόμῳ σου εὐφραίνομαι. Καλὸν ἐγένετό μοι

עֻנֵּיתִי לְמַעַן אֶלְמַד חֻקֶּיךָ: טוֹב לִי תוֹרַת פִּיךָ מֵאַלְפֵי זָהָב וָכָסֶף:

יָדֶיךָ עָשׂוּנִי וַיְכוֹנְנוּנִי הֲבִינֵנִי וְאֶלְמְדָה מִצְוֹתֶיךָ: יְרֵאֶיךָ יִרְאוּנִי וְיִשְׂמָחוּ כִּי לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי: יָדַעְתִּי יְיָ כִּי צֶדֶק מִשְׁפָּטֶיךָ וֶאֱמוּנָה עִנִּיתָנִי: יְהִי נָא חַסְדְּךָ לְנַחֲמֵנִי כְּאִמְרָתְךָ לְעַבְדֶּךָ: יְבֹאוּנִי רַחֲמֶיךָ וְאֶחְיֶה כִּי תוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי: יֵבֹשׁוּ זֵדִים כִּי שֶׁקֶר עִוְּתוּנִי אֲנִי אָשִׂיחַ בְּפִקּוּדֶיךָ: יָשׁוּבוּ לִי יְרֵאֶיךָ וְיֹדְעֵי עֵדֹתֶיךָ: יְהִי לִבִּי תָמִים בְּחֻקֶּיךָ לְמַעַן לֹא אֵבוֹשׁ:

כָּלְתָה לִתְשׁוּעָתְךָ נַפְשִׁי לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי: כָּלוּ עֵינַי לְאִמְרָתֶךָ לֵאמֹר מָתַי תְּנַחֲמֵנִי: כִּי הָיִיתִי כְּנֹאד בְּקִיטוֹר חֻקֶּיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי: כַּמָּה יְמֵי עַבְדֶּךָ מָתַי תַּעֲשֶׂה בְרֹדְפַי מִשְׁפָּט: כָּרוּ לִי זֵדִים שִׁיחוֹת אֲשֶׁר לֹא כְתוֹרָתֶךָ: כָּל מִצְוֹתֶיךָ אֱמוּנָה שֶׁקֶר רְדָפוּנִי עָזְרֵנִי: כִּמְעַט כִּלּוּנִי בָאָרֶץ וַאֲנִי

ὅτι μὲ ἐταπείνωσας, ἵνα μάθω τὰς ἐντολάς σου. Ἀγαθώτερός μοὶ εἶναι ὁ νόμος τοῦ στόματός σου, ἢ χιλιάδες χρυσίου ἢ ἀργυρίου.

Ἰωτ. Αἱ χεῖρές σου μὲ ἐποίησαν καὶ μ' ἔπλασαν, δός μοι σύνεσιν ἵνα μάθω τὰς ἐντολάς σου. Οἱ φοβοῦντές σε μὲ εἶδον καὶ ηὐφράνθησαν, διότι εἰς τοὺς λόγους σου ἤλπισα. Ἔγνων, Κύριε, ὅτι δίκαιαι αἱ κρίσεις σου εἶναι, καὶ ἐν ἀληθείᾳ μ' ἐταπείνωσας. Γενηθήτω νῦν τὸ ἔλεός σου πρὸς παραμυθίαν μου, ὡς ὑπεσχέθης τῷ δούλῳ σου. Ἐλθέτωσαν ἐπ' ἐμοὶ οἱ οἰκτιρμοί σου καὶ ζήσω, διότι ἐν τῷ νόμῳ σου εὐφραίνομαι. Αἰσχυνθήτωσαν οἱ ὑπερήφανοι, διότι ἀδίκως μὲ κατεδυνάστευσαν, ἐγὼ δὲ θὰ μελετήσω τὰς ἐντολάς σου. Ἐπιστραφήτωσαν εἰς ἐμὲ οἱ φοβούμενοί Σε καὶ οἱ φειδόμενοι τῶν θεσμῶν σου. Γενηθήτω ἡ καρδία μου ἁγνὴ ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, ὅπως μὴ αἰσχυνθῶ.

Κάφ. Ὑπερποθεῖ ἡ ψυχή μου τὸ σωτήριόν σου· εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα. Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐξέλιπον περιμένοντες τὴν ὑπόσχεσίν σου, καὶ πάντοτε λέγω· πότε θὰ μὲ παρηγορήσῃς; Ὅτι ἐγεννήθην ὡς ἀσκὸς εἰς τὴν πάχνην, ἀλλὰ τὰ θεσπίσματά σου δὲν ἐλησμόνησα. Πόσαι αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου σου; πότε θὰ μὲ διεκδικήσῃς ἐκ τῶν καταδιωκόντων με. Λάκκον μ' ἔσκαψαν οἱ ὑπερήφανοι οἱ μὴ ζῶντες ἐν τῷ νόμῳ σου. Πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια· ἀδίκως μὲ κατεδίωξαν, βοήθησόν με. Παραβραχὺ μὲ ἠφάνισαν ἐκ

לֹא עָזַבְתִּי פִקֻּדֶיךָ: כְּחַסְדְּךָ חַיֵּנִי וְאֶשְׁמְרָה עֵדוּת פִּיךָ:

לְעוֹלָם יְיָ דְּבָרְךָ נִצָּב בַּשָּׁמָיִם: לְדֹר וָדֹר אֱמוּנָתֶךָ כּוֹנַנְתָּ אֶרֶץ וַתַּעֲמֹד: לְמִשְׁפָּטֶיךָ עָמְדוּ הַיּוֹם כִּי הַכֹּל עֲבָדֶיךָ: לוּלֵי תוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי אָז אָבַדְתִּי בְעָנְיִי: לְעוֹלָם לֹא אֶשְׁכַּח פִּקּוּדֶיךָ כִּי בָם חִיִּיתָנִי: לְךָ אֲנִי הוֹשִׁיעֵנִי כִּי פִקּוּדֶיךָ דָרָשְׁתִּי: לִי קִוּוּ רְשָׁעִים לְאַבְּדֵנִי עֵדֹתֶיךָ אֶתְבּוֹנָן: לְכָל תִּכְלָה רָאִיתִי קֵץ רְחָבָה מִצְוָתְךָ מְאֹד:

מָה אָהַבְתִּי תוֹרָתֶךָ כָּל הַיּוֹם הִיא שִׂיחָתִי: מֵאֹיְבַי תְּחַכְּמֵנִי מִצְוֹתֶךָ כִּי לְעוֹלָם הִיא לִי: מִכָּל מְלַמְּדַי הִשְׂכַּלְתִּי כִּי עֵדְוֹתֶיךָ שִׂיחָה לִי: מִזְּקֵנִים אֶתְבּוֹנָן כִּי פִקּוּדֶיךָ נָצָרְתִּי: מִכָּל אֹרַח רָע כָּלִאתִי רַגְלָי לְמַעַן אֶשְׁמֹר דְּבָרֶךָ: מִמִּשְׁפָּטֶיךָ לֹא סָרְתִּי כִּי אַתָּה הוֹרֵתָנִי: מַה נִּמְלְצוּ לְחִכִּי אִמְרָתֶךָ מִדְּבַשׁ לְפִי: מִפִּקּוּדֶיךָ

τῆς γῆς, ἐγὼ δὲ δὲν ἐγκατέλιπον τὰς ἐντολάς σου. Ἕνεκα τοῦ ἐλέους σου ζῆσόν με, καὶ φυλάξω τὰ παραγγέλματα τοῦ στόματός σου.

Λάμεδ. Εἰς τὸν αἰῶνα, Κύριε, ὁ λόγος σου διαμένει ἐν τῷ οὐρανῷ, Ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν ἡ ἀλήθειά σου διαρκεῖ· ἐθεμελίωσας τὴν γῆν καὶ ἵσταται. Ἕνεκα τῶν ἀποφάσεών σου διαμένουσι καὶ σήμερον, διότι τὸ σύμπαν εἰς Σὲ ὑπόκειται. Ἐὰν ὁ νόμος σου δὲν μὲ ὑπεστήριζεν, ἤθελον ἀπωλεσθῇ ἐν τῇ δυστυχίᾳ μου. Εἰς τὸν αἰῶνα δὲν θὰ λησμονήσω τὰς ἐντολάς σου, διότι χάριν αὐτῶν ἐζωοποιήθην. Σοὶ εἰμὶ ἐγὼ, σῶσόν με, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐζήτησα. Προσεπάθουν οἱ ἀχρεῖοι νὰ μὲ ἀπωλέσωσιν, ἐγὼ δὲ τὰς ἐντολάς σου ἀντέτεινον αὐτοῖς. Παντὸς γηΐνου πράγματος εἶδον τὸ τέλος, ἀλλ' αἱ ἐντολαί σου εἶναι ἀπεράντως εὐρεῖαι.

Μέμ. Πόσον ἠγάπων τὸν νόμον σου, Κύριε! ὅλην τὴν ἡμέραν μελέτη μου ἐστίν. Ὑπὲρ τοὺς ἐναμίλλους μου ἐγενόμην σοφὸς, διότι ἡ διδασκαλία τῶν ἐντολῶν σου ὁδηγός μου πάντοτε ἐστίν. Ὑπὲρ πάντας τοὺς διδάσκοντάς με ἔμαθον, διότι ἐπὶ τῶν ἐντολῶν σου ἡ μελέτη μου. Ὑπὲρ πάντας τοὺς πρεσβυτέρους ἐδιδάχθην, διότι τὰς ἐντολάς σου τηρῶ. Ἐκ πάσης πονηρᾶς ὁδοῦ ἐκώλυσα τοὺς πόδας μου, ἵνα φυλάξω τοὺς λόγους σου. Ἐκ τῶν ἀποφάσεών σου δὲν ἐξέκλινα, διότι Σὺ μ' ἐδίδαξας. Πόσον γλυκεῖς ἐν τῷ λάρυγγί μου οἱ λόγοι σου, γλυκύτεροι τοῦ μέλιτος εἰς τὸ στόμα

אֶתְבּוֹנָן עַל כֵּן שָׂנֵאתִי כָּל אֹרַח שָׁקֶר׃

נֵר לְרַגְלִי דְבָרֶךָ וְאוֹר לִנְתִיבָתִי׃ נִשְׁבַּעְתִּי וָאֲקַיֵּמָה לִשְׁמֹר מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃ נַעֲנֵיתִי עַד מְאֹד יְיָ חַיֵּנִי כִדְבָרֶךָ׃ נִדְבוֹת פִּי רְצֵה נָא יְיָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ לַמְּדֵנִי׃ נַפְשִׁי בְכַפִּי תָמִיד וְתוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃ נָתְנוּ רְשָׁעִים פַּח לִי וּמִפִּקּוּדֶיךָ לֹא תָעִיתִי׃ נָחַלְתִּי עֵדְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם כִּי שְׂשׂוֹן לִבִּי הֵמָּה׃ נָטִיתִי לִבִּי לַעֲשׂוֹת חֻקֶּיךָ לְעוֹלָם עֵקֶב׃

סֵעֲפִים שָׂנֵאתִי וְתוֹרָתְךָ אָהָבְתִּי׃ סִתְרִי וּמָגִנִּי אָתָּה לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃ סוּרוּ מִמֶּנִּי מְרֵעִים וְאֶצְּרָה מִצְוֹת אֱלֹהָי׃ סָמְכֵנִי כְאִמְרָתְךָ וְאֶחְיֶה וְאַל תְּבִישֵׁנִי מִשִּׂבְרִי׃ סְעָדֵנִי וְאִוָּשֵׁעָה וְאֶשְׁעָה בְחֻקֶּיךָ תָמִיד׃ סָלִיתָ כָּל שׁוֹגִים מֵחֻקֶּיךָ כִּי שֶׁקֶר תַּרְמִיתָם׃ סִגִים הִשְׁבַּתָּ כָל רִשְׁעֵי אָרֶץ

μου εἰσί. Διὰ τῶν ἐντολῶν σου ἐσωφρονίσθην, διὰ τοῦτο ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας.

Νοῦν. Οἱ λόγοι σου λύχνος εἰσὶν εἰς τοὺς πόδας μου, καὶ φῶς εἰς τὴν ὁδόν μου. Ὡρκίσθην καὶ δὲν θὰ ἀθετήσω τὸν ὅρκον μου νὰ ἐκτελέσω τὰς τῆς δικαιοσύνης σου ἀποφάσεις. Ἐταπεινώθην σφόδρα, Κύριε, δός μοι ζωὴν κατὰ τὸν λόγον σου. Τῶν εὐχῶν τοῦ στόματός μου εὐδόκησον, Κύριε, καὶ δίδαξόν με τὰς κρίσεις σου. Ἡ ψυχή μου διὰ παντὸς εἰς χεῖράς μου, τὸν δὲ νόμον σου δὲν ἐλησμόνησα. Οἱ ἀχρεῖοι μοὶ ἔθεντο παγίδα, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐντολῶν σου δὲν ἐπλανήθην. Κληρονομίαν μου ἐθεώρησα πάντοτε τοὺς θεσμούς σου, ὅτι ἀγαλλίαμα ἐστὶ τῇ καρδίᾳ μου. Ἔκλινα τὴν καρδίαν μου εἰς τὸ ποιεῖν κατὰ τὰς ἐντολάς σου πάντοτε καὶ μέχρις οὗ ζῶ.

Σάμεχ. Ἐμίσησα ματαίους στοχασμούς, τὸν δὲ νόμον σου μόνον ἠγάπησα. Ὁ βοηθός μου καὶ ἡ ἀσπίς μου Σὺ εἶ, καὶ εἰς τοὺς λόγους σου ἤλπισα. Φυγέτωσαν ἀπ' ἐμοῦ οἱ πονηρευόμενοι, ὅτι θὰ ἐκτελέσω τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ μου. Ὑποστήριξόν με κατὰ τὸν λόγον σου καὶ θέλω ζήσει, καὶ δὲν θ' ἀπατηθῶ ἐν ταῖς προσδοκίαις μου. Βοήθησόν με καὶ θέλω σωθῇ· θὰ μελετῶ τὸν νόμον σου διὰ παντός. Κατεπάτησας πάντας τοὺς ἀποστήσαντας ἀπὸ τῶν θεσμῶν σου, διότι ψεῦδος αἱ ἐπιβουλαὶ αὐτῶν. Διεσκέδασας ἀπὸ τῆς γῆς πάντας τοὺς ἀχρείους, διὸ ἠγάπησα τὸν νόμον

לָכֵן אָהַבְתִּי עֵדֹתֶיךָ: סָמַר מִפַּחְדְּךָ בְשָׂרִי וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ יָרֵאתִי:

עָשִׂיתִי מִשְׁפָּט וָצֶדֶק בַּל תַּנִּיחֵנִי לְעֹשְׁקָי: עֲרֹב עַבְדְּךָ לְטוֹב אַל יַעַשְׁקֻנִי זֵדִים: עֵינַי כָּלוּ לִישׁוּעָתֶךָ וּלְאִמְרַת צִדְקֶךָ: עֲשֵׂה עִם עַבְדְּךָ כְחַסְדֶּךָ וְחֻקֶּיךָ לַמְּדֵנִי: עַבְדְּךָ אָנִי הֲבִינֵנִי וְאֵדְעָה עֵדֹתֶיךָ: עֵת לַעֲשׂוֹת לַיְיָ הֵפֵרוּ תּוֹרָתֶךָ: עַל כֵּן אָהַבְתִּי מִצְוֹתֶיךָ מִזָּהָב וּמִפָּז: עַל כֵּן כָּל פִּקּוּדֵי כֹל יִשָּׁרְתִּי כָּל אֹרַח שֶׁקֶר שָׂנֵאתִי:

פְּלָאוֹת עֵדְוֹתֶיךָ עַל כֵּן נְצָרָתַם נַפְשִׁי: פֵּתַח דְּבָרֶיךָ יָאִיר מֵבִין פְּתָאִים: פִּי פָעַרְתִּי וָאֶשְׁאָפָה כִּי לְמִצְוֹתֶיךָ יָאָבְתִּי: פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי כְּמִשְׁפָּט לְאֹהֲבֵי שְׁמֶךָ: פְּעָמַי הָכֵן בְּאִמְרָתֶךָ וְאַל תַּשְׁלֶט בִּי כָל אָוֶן: פְּדֵנִי מֵעֹשֶׁק אָדָם וְאֶשְׁמְרָה פִּקּוּדֶיךָ: פָּנֶיךָ הָאֵר בְּעַבְדֶּךָ וְלַמְּדֵנִי אֶת חֻקֶּיךָ: פַּלְגֵי מַיִם יָרְדוּ עֵינָי עַל לֹא שָׁמְרוּ תוֹרָתֶךָ:

σου. Ἀνεῤῥίγησεν ἐκ τοῦ φόβου σου ἡ σάρξ μου, ἐφοβήθην τὰς ἀποφάσεις σου.

Ἀίν. Ἐποίησα κατὰ δίκαιον καὶ ἐπιείκειαν, μὴ μὲ παραδώσῃς εἰς τοὺς ἀδικοῦντάς με. Ἀσφάλισον ἐπ' ἀγαθῷ τὸν δοῦλόν σου, ἵνα μὴ μὲ ἐπιβουλεύωνται οἱ αὐθάδεις. Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐξέλιπον περιμένοντες τὸ σωτήριόν σου, καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀγαθότητός σου. Ποίησον μετὰ τοῦ δούλου σου κατὰ τὸ ἔλεός σου, καὶ ἐν τοῖς δικαιώμασί σου δίδαξόν με. Δοῦλός σου εἰμὶ ἐγὼ, δός μοι σύνεσιν ἵνα μάθω τὸν νόμον σου. Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι διὰ τὸν Κύριον, ὅτι παρεβίασαν τὸν νόμον σου. Διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σου ὑπὲρ χρυσίον καὶ τοπάζιον. Διὰ τοῦτο ἔδειξα τοῖς πᾶσιν ὅτι αἱ ἐντολαί σου ἅπασαι εὐθεῖαι καὶ ἐμίσησα τὰς ὁδοὺς τοῦ ψεύδους.

Παί. Θαυμαστὰ τὰ μαρτύριά σου, διὰ τοῦτο ἐξηρεύνησεν αὐτὰ ἡ ψυχή μου. Ἡ ἐκδήλωσις τοῦ λόγου σου φωτίζει, δίδει δὲ σύνεσιν εἰς τοὺς ἁπλοῦς. Τὸ στόμα μου ἤνοιξα ἀσθμαίνων διὰ τὰς ἐντολὰς σου ἃς τοσοῦτον ἐπόθησα. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με, ὡς ποιεῖς διὰ τοὺς ἀγαπῶντας τὸ ὄνομά σου. Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸν λόγον σου, καὶ ἡ ἀνομία μὴ μὲ κατακυριεύσῃ. Λύτρωσόν με ἀπὸ δολιότητος ἀνθρώπων, καὶ τὰς ἐντολάς σου θέλω τηρήσει. Ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Ῥύακας ὑδάτων κατεβίβασαν οἱ ὀφθαλμοί μου διὰ τοὺς μὴ τηροῦντας τὸν νόμον σου.

צַדִּיק אַתָּה יְיָ וְיָשָׁר מִשְׁפָּטֶיךָ: צִוִּיתָ צֶדֶק עֵדֹתֶיךָ וֶאֱמוּנָה מְאֹד: צִמְּתַתְנִי קִנְאָתִי כִּי שָׁכְחוּ דְבָרֶיךָ צָרָי: צְרוּפָה אִמְרָתְךָ מְאֹד וְעַבְדְּךָ אֲהֵבָהּ: צָעִיר אָנֹכִי וְנִבְזֶה פִּקֻּדֶיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי: צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת: צַר וּמָצוֹק מְצָאוּנִי מִצְוֹתֶיךָ שַׁעֲשֻׁעָי: צֶדֶק עֵדְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם הֲבִינֵנִי וְאֶחְיֶה:

קָרָאתִי בְכָל לֵב עֲנֵנִי יְיָ חֻקֶּיךָ אֶצֹּרָה: קְרָאתִיךָ הוֹשִׁיעֵנִי וְאֶשְׁמְרָה עֵדֹתֶיךָ: קִדַּמְתִּי בַנֶּשֶׁף וָאֲשַׁוֵּעָה לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי: קִדְּמוּ עֵינַי אַשְׁמֻרוֹת לָשִׂיחַ בְּאִמְרָתֶךָ: קוֹלִי שִׁמְעָה כְחַסְדֶּךָ יְיָ כְּמִשְׁפָּטֶךָ חַיֵּנִי: קָרְבוּ רֹדְפֵי זִמָּה מִתּוֹרָתְךָ רָחָקוּ: קָרוֹב אַתָּה יְיָ וְכָל מִצְוֹתֶיךָ אֱמֶת: קֶדֶם יָדַעְתִּי מֵעֵדֹתֶיךָ כִּי לְעוֹלָם יְסַדְתָּם:

רְאֵה עָנְיִי וְחַלְּצֵנִי כִּי תוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי: רִיבָה רִיבִי וּגְאָלֵנִי לְאִמְרָתְךָ חַיֵּנִי:

Τσάδεκ. Δίκαιος εἶσαι, Κύριε, καὶ εὐθὺς εἰς τὰς ἀποφάσεις σου. Μετ' ἀγαθότητος ἐνετείλας ἡμῖν τὰς ἐντολάς σου, αἵτινες ὑπεραληθεῖς εἰσί. Μὲ κατέτηξεν ὁ ζῆλός μου ἐν τῷ βλέπειν τοὺς ἐχθρούς μου ἐπιλήσμονας τῶν λόγων σου. Πεπυρωμένος σφόδρα ὁ λόγος σου, καὶ ὁ δοῦλός σου ἀγαπᾷ αὐτόν. Ἐλάχιστος εἰμὶ καὶ περιφρονημένος, πλὴν δὲν ἐλησμόνησα τὰ παραγγέλματά σου. Ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια. Καθ' ὃν χρόνον μ' εὕρισκον θλίψεις καὶ ἀνάγκαι, αἱ ἐντολαί σου μὲ ἀνεκούφιζον. Δικαιοσύνη τὰ προστάγματά σου εἰς τὸν αἰῶνα, δίδαξόν με αὐτὰ καὶ ζήσω.

Κώφ. Ἐκέκραξα ἐξ ὅλης τῆς καρδίας μου, ἐπάκουσόν μου, Κύριε, τοὺς θεσμούς σου θὰ τηρήσω. Ἐκέκραξα πρός Σε, σῶσόν με, καὶ φυλάξω τὸν νόμον σου. Προέφθασα ἀπ' ὄρθρου, καὶ ἐκέκραξα, ἐλπίζων εἰς τοὺς λόγους σου. Προέφθασαν οἱ ὀφθαλμοί μου τὰς διανυκτερεύσεις ἵνα μελετῶσι τοὺς λόγους σου. Ἄκουσον τῆς φωνῆς μου, Κύριε, κατὰ τὸ ἔλεός σου καὶ χάρισόν μοι ζωὴν κατὰ τὰς ἀποφάσεις σου. Προσήγγισαν οἱ καταδιώκοντες τὴν κακίαν, οἱ ἀπὸ τοῦ νόμου σου ἀπομακρυνθέντες. Ἀλλ' ἐγγὺς εἶσαι Σύ, Κύριε, καὶ πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια. Ἀπ' ἀρχῆς ἔγνων ὅτι τοὺς νόμους σου εἰς τοὺς αἰῶνας ἐθεμελίωσας.

Ρές. Ἰδὲ τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ λύτρωσόν με, ὅτι δὲν ἐλησμόνησα τὸν νόμον σου. Ὑπεράσπισον τὴν κρίσιν μου καὶ ἀνάκτησόν με, καὶ κατὰ τὸν λόγον σου,

רָחוֹק מֵרְשָׁעִים יְשׁוּעָה כִּי חֻקֶּיךָ לֹא
דָרָשׁוּ׃ רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְיָ כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיֵּנִי׃
רַבִּים רֹדְפַי וְצָרָי מֵעֵדְוֹתֶיךָ לֹא נָטִיתִי׃
רָאִיתִי בֹגְדִים וָאֶתְקוֹטָטָה אֲשֶׁר אִמְרָתְךָ
לֹא שָׁמָרוּ׃ רְאֵה כִּי פִקּוּדֶיךָ אָהָבְתִּי יְיָ
כְּחַסְדְּךָ חַיֵּנִי׃ רֹאשׁ דְּבָרְךָ אֱמֶת וּלְעוֹלָם
כָּל מִשְׁפַּט צִדְקֶךָ׃

שָׂרִים רְדָפוּנִי חִנָּם וּמִדְּבָרְךָ פָּחַד
לִבִּי׃ שָׂשׂ אָנֹכִי עַל אִמְרָתֶךָ
כְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב׃ שֶׁקֶר שָׂנֵאתִי
וָאֲתַעֵבָה תּוֹרָתְךָ אָהָבְתִּי׃ שֶׁבַע בַּיּוֹם
הִלַּלְתִּיךָ עַל מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃ שָׁלוֹם
רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל׃
שִׂבַּרְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְיָ וּמִצְוֹתֶיךָ עָשִׂיתִי׃
שָׁמְרָה נַפְשִׁי עֵדֹתֶיךָ וָאֹהֲבֵם מְאֹד׃
שָׁמַרְתִּי פִקּוּדֶיךָ וְעֵדֹתֶיךָ כִּי כָל דְּרָכַי
נֶגְדֶּךָ׃

תִּקְרַב רִנָּתִי לְפָנֶיךָ יְיָ כִּדְבָרְךָ הֲבִינֵנִי׃
תָּבוֹא תְּחִנָּתִי לְפָנֶיךָ כְּאִמְרָתְךָ

χάρισόν μοι ζωήν. Ἀπέχει τῶν κακούργων ἡ σωτηρία, διότι τοὺς νόμους σου δὲν ἐξεζήτησαν. Οἱ οἰκτιρμοί σου, Κύριε, πολλοί, κατὰ τὰς ἀποφάσεις σου, χάρισόν μοι ζωήν. Πολλοὶ οἱ καταδιώκοντές με καὶ οἱ ἐχθροί μου, ἐκ τῶν νόμων σου ὅμως δὲν παρέκλινον. Ἔβλεπον τοὺς προδότας καὶ ἐξετηκόμην, διότι τοὺς λόγους σου δὲν ἐτήρησαν. Ἰδὲ ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα, Κύριε, κατὰ τὸ ἔλεός σου, τήρησόν με ἐν ζωῇ. Ἡ ἀρχὴ τῶν λόγων σου ἀλήθεια, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα αἱ κρίσεις τῆς δικαιοσύνης σου.

Σίν. Ἄρχοντες μὲ κατεδίωξαν δωρεάν, καὶ τοῦ λόγου σου ἐφοβήθη πάντοτε ἡ καρδία μου. Ἠγαλλιάσθην εἰς τοὺς λόγους σου, ὡς ὁ εὑρὼν λάφυρα πολλά. Τὴν ἀδικίαν ἐμίσησα καὶ ἀπεστράφην, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα. Πολλάκις τῆς ἡμέρας ᾔνεσά Σε διὰ τὰς κρίσεις τῆς δικαιοσύνης σου. Εἰρήνη πολλὴ τοῖς ἀγαπῶσι τὸν νόμον σου, καὶ προσκόμματα οὐδέποτε θ' ἀπαντήσωσιν. Προσεδώκων τὸ σωτήριόν σου, Κύριε, καὶ τὰς ἐντολάς σου ἐξετέλεσα. Φυλάττει τοὺς νόμους σου ἡ ψυχή μου, καὶ ἀγαπᾷ αὐτοὺς σφόδρα. Καὶ τὰς ἐντολάς σου καὶ τὰ θελήματά σου ἐτήρησα, διότι πάντα τὰ βήματά μου ἐνώπιόν σου ἵστανται.

Τάου. Προσελθέτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου, Κύριε, κατὰ τὸν λόγον σου, συνέτισόν με. Ἂς φθάσῃ ἡ προσευχή μου ἐνώπιόν σου, κατὰ τὸν λόγον σου, σῶσόν

הַצִּילֵנִי: תַּבַּעְנָה שְׂפָתַי תְּהִלָּה כִּי
תְלַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ: תַּעַן לְשׁוֹנִי אִמְרָתֶךָ כִּי
כָל מִצְוֹתֶיךָ צֶּדֶק: תְּהִי יָדְךָ לְעָזְרֵנִי
כִּי פִקּוּדֶיךָ בָחָרְתִּי: תָּאַבְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְיָ
וְתוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי: תְּחִי נַפְשִׁי וּתְהַלְלֶךָּ
וּמִשְׁפָּטֶךָ יַעְזְרֻנִי: תָּעִיתִי כְּשֶׂה אֹבֵד בַּקֵּשׁ
עַבְדֶּךָ כִּי מִצְוֹתֶיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֶל יְיָ בַּצָּרָתָה לִּי קָרָאתִי
וַיַּעֲנֵנִי: יְיָ הַצִּילָה נַפְשִׁי מִשְּׂפַת
שֶׁקֶר מִלָּשׁוֹן רְמִיָּה: מַה יִּתֵּן לְךָ וּמַה
יֹּסִיף לָךְ לָשׁוֹן רְמִיָּה: חִצֵּי גִבּוֹר שְׁנוּנִים
עִם גַּחֲלֵי רְתָמִים: אוֹיָה לִי כִּי גַרְתִּי
מֶשֶׁךְ שָׁכַנְתִּי עִם אָהֳלֵי קֵדָר: רַבַּת
שָׁכְנָה לָּהּ נַפְשִׁי עִם שׂוֹנֵא שָׁלוֹם: אֲנִי
שָׁלוֹם וְכִי אֲדַבֵּר הֵמָּה לַמִּלְחָמָה:

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֶשָּׂא עֵינַי אֶל הֶהָרִים
מֵאַיִן יָבוֹא עֶזְרִי: עֶזְרִי מֵעִם יְיָ עֹשֵׂה
שָׁמַיִם וָאָרֶץ: אַל יִתֵּן לַמּוֹט רַגְלֶךָ אַל

με. Εἰπάτωσαν τὰ χείλη μου αἴνους, διότι μὲ ἐδίδαξας τὸν νόμον σου. Ἡ γλῶσσά μου θὰ ἐπαναλαμβάνῃ τοὺς λόγους σου, ὅτι δικαιοσύνη εἰσὶ πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου. Ἔστω ἡ χείρ σου ἑτοίμη πρὸς βοήθειάν μου, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξέλεξα. Ἐπόθησα τὸ σωτήριόν σου, Κύριε, καὶ ὁ νόμος σου ἀνακούφισις ἐστί. Ζήτω ἡ ψυχή μου καὶ αἰνεσάτω Σε, καὶ αἱ κρίσεις σου βοηθήτωσάν με. Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλὸς· ζήτησον τὸν δοῦλόν σου, ὅτι τὰς ἐντολάς σου δὲν ἐλησμόνησα.

—

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. Τὸν Κύριον ἐν ταῖς θλίψεσί μου ἐπεκαλέσθην, αὐτὸς δὲ εἰσήκουσέ μου. Κύριε, φύλαξον τὴν ψυχήν μου ἀπὸ ψευδῶν χειλέων, ἀπὸ γλώσσης δολίας. Τί θὰ σοὶ δώσῃ, τί θὰ σοὶ προσθέσῃ γλῶσσα δολία; Οἱ λόγοι σου βέλη τοῦ δυνατοῦ ἠκονημένα, ἀνημμένοι ἄνθρακες ἐκ σπάρτου. Οἴμοι, ὅτι παρῴκησα εἰς Μέσεχ, καὶ κατεσκήνωσα εἰς τὰ σκηνώματα τοῦ Κηδάρ. Ἐπὶ πολὺ παρῴκησεν ἡ ψυχή μου μετὰ τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην. Εἰρήνην ἐγὼ ἐκζητῶ, ἀλλ' ὅταν περὶ εἰρήνης λαλῶ, αὐτοὶ ἀπαντῶσι πόλεμον.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. Ἀνυψῶ τοὺς ὀφθαλμούς μου πρὸς τὰ ὄρη ἵνα ἴδω πόθεν ἔρχεται ἡ βοήθειά μου. Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Αὐτὸς δὲν θ' ἀφήσῃ νὰ σαλευθῇ

יָנוּם שֹׁמְרֶךָ׃ הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן
שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל׃ יְיָ שֹׁמְרֶךָ יְיָ צִלְּךָ עַל יַד
יְמִינֶךָ׃ יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יַכֶּכָּה וְיָרֵחַ
בַּלָּיְלָה׃ יְיָ יִשְׁמָרְךָ מִכָּל רָע יִשְׁמֹר אֶת
נַפְשֶׁךָ׃ יְיָ יִשְׁמָר־צֵאתְךָ וּבוֹאֶךָ מֵעַתָּה
וְעַד עוֹלָם׃

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד שָׂמַחְתִּי בְּאֹמְרִים
לִי בֵּית יְיָ נֵלֵךְ׃ עֹמְדוֹת הָיוּ רַגְלֵינוּ
בִּשְׁעָרַיִךְ יְרוּשָׁלָיִם׃ יְרוּשָׁלַיִם הַבְּנוּיָה
כְּעִיר שֶׁחֻבְּרָה לָּהּ יַחְדָּו׃ שֶׁשָּׁם עָלוּ
שְׁבָטִים שִׁבְטֵי יָהּ עֵדוּת לְיִשְׂרָאֵל לְהֹדוֹת
לְשֵׁם יְיָ׃ כִּי שָׁמָּה יָשְׁבוּ כִסְאוֹת לְמִשְׁפָּט
כִּסְאוֹת לְבֵית דָּוִד׃ שַׁאֲלוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלָיִם
יִשְׁלָיוּ אֹהֲבָיִךְ׃ יְהִי שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ שַׁלְוָה
בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ׃ לְמַעַן אַחַי וְרֵעָי אֲדַבְּרָה נָּא
שָׁלוֹם בָּךְ׃ לְמַעַן בֵּית יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲבַקְשָׁה
טוֹב לָךְ׃

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֵלֶיךָ נָשָׂאתִי אֶת עֵינַי
הַיֹּשְׁבִי בַּשָּׁמָיִם׃ הִנֵּה כְעֵינֵי עֲבָדִים

ὁ πούς σου, οὐδὲ νὰ νυστάξῃ ὁ φυλάσσων σε. Ἰδού· δὲν νυστάζει, οὐδὲ ὑπνώττει ὁ φύλαξ τοῦ Ἰσραήλ. Κύριος ὁ φυλάσσων σε, Κύριος σκέπη σου ἐστὶν ἐπὶ τὴν δεξιάν σου. Τὴν ἡμέραν δὲν θέλει συγκαύσει σε ὁ ἥλιος, οὔτε ἡ σελήνη θέλει σὲ ἐνοχλήσει τὴν νύκτα. Κύριος θὰ σὲ ἀπαλλάττῃ παντὸς κακοῦ, τὴν ψυχήν σου θὰ φυλάττῃ ὁ Κύριος. Θὰ φυλάττῃ τὴν εἴσοδόν σου καὶ τὴν ἔξοδόν σου ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν τῷ Δαυΐδ. Ηὐφράνθην μετὰ τῶν λεγόντων μοι· πορευόμεθα εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου. Στερεοὶ ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν εἰς τὰς πύλας σου, Ἱερουσαλήμ. Ἱερουσαλὴμ, ἡ ᾠκοδομημένη ὡς πόλις ὑπὸ τῶν ὁμονοούντων κατοίκων αὐτῆς. Ἐκεῖ ἀνέβησαν αἱ φυλαί, αἱ φυλαὶ τοῦ Κυρίου, μαρτυρία τῷ Ἰσραὴλ ἵνα ὑπερυμνήσωσι τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου. Διότι ἐκεῖ ἱδρύθησαν αἱ δικαστικαὶ ἕδραι, αἱ ἕδραι τοῦ οἴκου τοῦ Δαυΐδ. Ζητήσατε εἰρήνην διὰ τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔστωσαν εὐδαίμονες οἱ ἀγαπῶντες αὐτήν. Ἔστω ἡ εἰρήνη εἰς τὰ τείχη σου καὶ ἡ εὐδαιμονία ἐν τοῖς παλατίοις σου. Ἕνεκα τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν ὁμοίων μου, λέγω· ἡ ἀγάπη εἴη μετὰ σοῦ. Ἕνεκα τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐπικαλοῦμαι ἄφθονα ἀγαθὰ ἐπὶ σέ.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. Πρὸς Σὲ ὕψωσα τοὺς ὀφθαλμούς μου, πρὸς Σὲ τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἰδού· ὡς οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν δούλων οἱ ἀτενίζοντες πρὸς

אֶל יַד אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינֵי שִׁפְחָה אֶל יַד
גְּבִרְתָּהּ כֵּן עֵינֵינוּ אֶל יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַד
שֶׁיְּחָנֵּנוּ: חָנֵּנוּ יְיָ חָנֵּנוּ כִּי רַב שָׂבַעְנוּ בוּז:
רַבַּת שָׂבְעָה לָּהּ נַפְשֵׁנוּ הַלַּעַג הַשַּׁאֲנַנִּים
הַבּוּז לִגְאֵי יוֹנִים:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד לוּלֵי יְיָ שֶׁהָיָה לָנוּ
יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל: לוּלֵי יְיָ שֶׁהָיָה לָנוּ
בְּקוּם עָלֵינוּ אָדָם: אֲזַי חַיִּים בְּלָעוּנוּ
בַּחֲרוֹת אַפָּם בָּנוּ: אֲזַי הַמַּיִם שְׁטָפוּנוּ
נַחְלָה עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ: אֲזַי עָבַר עַל
נַפְשֵׁנוּ הַמַּיִם הַזֵּידוֹנִים: בָּרוּךְ יְיָ שֶׁלֹּא
נְתָנָנוּ טֶרֶף לְשִׁנֵּיהֶם: נַפְשֵׁנוּ כְּצִפּוֹר
נִמְלְטָה מִפַּח יוֹקְשִׁים הַפַּח נִשְׁבָּר וַאֲנַחְנוּ
נִמְלָטְנוּ: עֶזְרֵנוּ בְּשֵׁם יְיָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם
וָאָרֶץ:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הַבֹּטְחִים בַּייָ כְּהַר צִיּוֹן
לֹא יִמּוֹט לְעוֹלָם יֵשֵׁב: יְרוּשָׁלַיִם
הָרִים סָבִיב לָהּ וַייָ סָבִיב לְעַמּוֹ מֵעַתָּה
וְעַד עוֹלָם: כִּי לֹא יָנוּחַ שֵׁבֶט הָרֶשַׁע

τὰς χεῖρας τοῦ κυρίου αὐτῶν, ὡς οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς παιδίσκης οἱ ἀτενίζοντες πρὸς τὴν κυρίαν αὐτῆς, οὕτω οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν ὑψοῦνται πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἕως οὗ οἰκτειρήσῃ ἡμᾶς. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, διότι πολὺ περιεφρονήθημεν. Ὑπέστη μεγάλως ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὄνειδος τῶν εὐδαιμονούντων, καὶ τὴν χλεύην τῶν ὑπερηφάνων.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν τῷ Δαυΐδ. Ἐὰν ὁ Κύριος δὲν ἦτο δι' ἡμᾶς, λέγει νῦν ὁ Ἰσραὴλ, ἐὰν ὁ Κύριος δὲν ἦτο ὑπὲρ ἡμῶν ὅταν οἱ ἄνθρωποι ἐξεγείροντο καθ' ἡμῶν, ζῶντας τότε ἤθελον καταπίει ἡμᾶς ἐν τῇ ἐξάψει τοῦ θυμοῦ αὐτῶν. Τότε τὰ ὕδατα ἤθελον καταποντίσει ἡμᾶς, καὶ ἐφ' ἡμῶν ὁ χείμαρρος ἤθελε διέλθει, τότε ἤθελον διέλθει ἐπὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν τὰ κύματα σφοδρά. Εὐλογητὸς ὁ Κύριος, ὁ μὴ ἐγκαταλείψας ἡμᾶς εἰς θήραν τῶν ὀδόντων αὐτῶν. Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ἐξέφυγεν ὡς ὄρνεον ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευτῶν· ἡ παγὶς συνετρίβη, καὶ ἡμεῖς ἐσώθημεν. Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. Οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ Κύριον εἶναι ὡς τὸ ὄρος Σιὼν, ὅπερ δὲν σαλεύεται, εἰς τὸν αἰῶνα ἵσταται. Καθὼς ἡ Ἱερουσαλὴμ περικυκλοῦται ἐξ ὀρέων οὕτως ὁ Κύριος ἐκυκλώσατο τὸν λαόν του ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. Τὸ σκῆπτρον τῆς

עַל גּוֹרַל הַצַּדִּיקִים לְמַעַן לֹא יִשְׁלְחוּ הַצַּדִּיקִים בְּעַוְלָתָה יְדֵיהֶם׃ הֵטִיבָה יְיָ לַטּוֹבִים וְלִישָׁרִים בְּלִבּוֹתָם׃ וְהַמַּטִּים עֲקַלְקַלּוֹתָם יוֹלִיכֵם יְיָ אֶת פֹּעֲלֵי הָאָוֶן שָׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל׃

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוּב יְיָ אֶת שִׁיבַת צִיּוֹן הָיִינוּ כְּחֹלְמִים׃ אָז יִמָּלֵא שְׂחוֹק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה אָז יֹאמְרוּ בַגּוֹיִם הִגְדִּיל יְיָ לַעֲשׂוֹת עִם אֵלֶּה׃ הִגְדִּיל יְיָ לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ הָיִינוּ שְׂמֵחִים׃ שׁוּבָה יְיָ אֶת שְׁבִיתֵנוּ כַּאֲפִיקִים בַּנֶּגֶב׃ הַזֹּרְעִים בְּדִמְעָה בְּרִנָּה יִקְצֹרוּ׃ הָלוֹךְ יֵלֵךְ וּבָכֹה נֹשֵׂא מֶשֶׁךְ הַזָּרַע בֹּא יָבֹא בְרִנָּה נֹשֵׂא אֲלֻמֹּתָיו׃

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לִשְׁלֹמֹה אִם יְיָ לֹא יִבְנֶה בַיִת שָׁוְא עָמְלוּ בוֹנָיו בּוֹ אִם יְיָ לֹא יִשְׁמָר־עִיר שָׁוְא שָׁקַד שׁוֹמֵר׃ שָׁוְא לָכֶם מַשְׁכִּימֵי קוּם מְאַחֲרֵי שֶׁבֶת אֹכְלֵי לֶחֶם הָעֲצָבִים כֵּן יִתֵּן לִידִידוֹ שֵׁנָא׃ הִנֵּה נַחֲלַת יְיָ בָּנִים שָׂכָר פְּרִי הַבָּטֶן׃ כְּחִצִּים

ἀσεβείας δὲν θὰ ὑπερισχύσῃ τῆς τύχης τῶν δικαίων, διότι δὲν θὰ τείνωσιν οἱ δίκαιοι τὰς χεῖρας αὐτῶν εἰς τὰς ἀνομίας. Ἐλέησον, Κύριε, τοὺς ἀγαθοὺς καὶ τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. Τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας πρὸς τὰς πλαγίας ὁδοὺς ἀποδίωξον, Κύριε, μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν· εἰρήνη δὲ ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριος τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών, τοῦτο ἐφάνη ἡμῖν ὀνειροπώλημα. Τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν, ἡ δὲ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως· τότε ἐρρέθη ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐπιφανῆ κατορθώματα ἐποίησεν ὁ Κύριος δι' αὐτούς. Ναί· μεγάλα κατορθώματα ἐποίησεν ὁ Κύριος δι' ἡμᾶς, καὶ ηὐφράνθημεν. Ἐπίστρεψον, Κύριε, τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν ὡς χειμάρρους ἐν τῷ νότῳ. Οἱ σπείροντες ἐν δάκρυσιν, ἐν ἀγαλλιάσει θὰ θερίσωσι. Πορεύεται κλαίων ὁ σπείρων ἐν ἀκάρπῳ γῇ, ἀλλ' ἐπιστρέφει ἐν ἀγαλλιάσει φέρων τὰ δράγματα τῆς συγκομιδῆς αὐτοῦ.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν διὰ τὸν Σολομῶντα. Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ καταγινόμενοι ἐν τῇ οἰκοδομῇ αὐτοῦ· ἐὰν μὴ Κύριος φυλάξῃ πόλιν εἰς μάτην ὁ φύλαξ ἀγρυπνεῖ. Εἰς μάτην ἐγείρεσθε ἐν τῷ ὄρθρῳ καὶ βραδέως κατακλίνεσθε, τρώγοντες ἄρτον ὀδύνης, διότι τοῦτον παρέχει τῷ πεφιλημένῳ του ἐν τῷ ὕπνῳ αὐτοῦ. Ἰδού, κληρονομία Κυρίου οἱ υἱοί, ἀμοιβὴ ὁ καρπὸς τῆς γαστρός.

בְּיַד גִּבּוֹר כֵּן בְּנֵי הַנְּעוּרִים: אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר אֲשֶׁר מִלֵּא אֶת אַשְׁפָּתוֹ מֵהֶם לֹא יֵבֹשׁוּ כִּי יְדַבְּרוּ אֶת אוֹיְבִים בַּשָּׁעַר:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אַשְׁרֵי כָּל יְרֵא יְיָ הַהֹלֵךְ בִּדְרָכָיו: יְגִיעַ כַּפֶּיךָ כִּי תֹאכֵל אַשְׁרֶיךָ וְטוֹב לָךְ: אֶשְׁתְּךָ כְּגֶפֶן פֹּרִיָּה בְּיַרְכְּתֵי בֵיתֶךָ בָּנֶיךָ כִּשְׁתִלֵי זֵיתִים סָבִיב לְשֻׁלְחָנֶךָ: הִנֵּה כִי כֵן יְבֹרַךְ גָּבֶר יְרֵא יְיָ: יְבָרֶכְךָ יְיָ מִצִּיּוֹן וּרְאֵה בְּטוּב יְרוּשָׁלָיִם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ: וּרְאֵה בָנִים לְבָנֶיךָ שָׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת רַבַּת צְרָרוּנִי מִנְּעוּרַי יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל: רַבַּת צְרָרוּנִי מִנְּעוּרָי גַּם לֹא יָכְלוּ לִי: עַל גַּבִּי חָרְשׁוּ חֹרְשִׁים הֶאֱרִיכוּ לְמַעֲנִיתָם: יְיָ צַדִּיק קִצֵּץ עֲבוֹת רְשָׁעִים: יֵבֹשׁוּ וְיִסֹּגוּ אָחוֹר כֹּל שֹׂנְאֵי צִיּוֹן: יִהְיוּ כַּחֲצִיר גַּגּוֹת שֶׁקַּדְמַת שָׁלַף יָבֵשׁ: שֶׁלֹּא מִלֵּא כַפּוֹ קוֹצֵר וְחִצְנוֹ

Ὥσπερ βέλη ἐν χειρὶ ἰσχυροῦ, οὕτω καὶ οἱ υἱοὶ τῆς νεότητος. Μακάριος ὁ ἄνθρωπος, ὁ πληρώσας ἐκ τῶν βελῶν τούτων τὴν φαρέτραν αὐτοῦ· δὲν θὰ καταισχυνθῇ εἰς τὸ φιλονικεῖν μετὰ τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ ἐν τῇ πύλῃ (ἐν δικαστηρίοις).

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. Μακάριοι οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. Τοὺς κόπους τῶν χειρῶν σου τρώγων, μακάριος εἶσαι καὶ εὐτυχής. Ἡ γυνή σου ὡς ἄμπελος εὐφοροῦσα, ἵσταται εἰς τὰς γωνίας τῆς οἰκίας σου, οἱ δὲ υἱοί σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν κύκλῳ τῆς τραπέζης σου! Ἰδού, οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον. Εὐλογήσει σε Κύριος ἐκ Σιών, καὶ ἴδῃς τὰ ἀγαθὰ τῆς Ἱερουσαλὴμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου. Καὶ ἴδῃς υἱοὺς τῶν υἱῶν σου· εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. Πλεονάκις κατεδυναστεύθην ἐκ νεότητός μου, εἰπάτω νῦν ὁ Ἱσραήλ. Πλεονάκις κατεδυναστεύθην ἐκ νεότητός μου, ἀλλὰ δὲν ὑπερίσχυσαν ἐμοῦ. Ἐπὶ τὸν νῶτόν μου ἠρότρευσαν οἱ ἀροτῆρες, ἐμάκρυνον τὸν αὔλακα αὐτῶν. Ὁ Κύριος, δίκαιος, ἀπέκοψε τὰ σχοινία τῶν κακούργων. Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἀποστραφήτωσαν πάντες οἱ μισοῦντες Σιών. Γενηθήτωσαν ὡς χόρτος τῶν δωμάτων, ὅστις προτοῦ ἀναφυῇ ξηραίνεται. Ἐκ τοῦ ὁποίου δὲν πληροῖ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ θερίζων, καὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ

מַעֲמָד: וְלֹא אָמְרוּ הָעֹבְרִים בִּרְכַּת יְיָ אֲלֵיכֶם בֵּרַכְנוּ אֶתְכֶם בְּשֵׁם יְיָ:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעֲמַקִּים קְרָאתִיךָ יְיָ: אֲדֹנָי שִׁמְעָה בְקוֹלִי תִּהְיֶינָה אָזְנֶיךָ קַשֻּׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנָי: אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר־יָהּ אֲדֹנָי מִי יַעֲמֹד: כִּי עִמְּךָ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּוָּרֵא: קִוִּיתִי יְיָ קִוְּתָה נַפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ הוֹחָלְתִּי: נַפְשִׁי לַאדֹנָי מִשֹּׁמְרִים לַבֹּקֶר שֹׁמְרִים לַבֹּקֶר: יַחֵל יִשְׂרָאֵל אֶל יְיָ כִּי עִם יְיָ הַחֶסֶד וְהַרְבֵּה עִמּוֹ פְדוּת: וְהוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכֹּל עֲוֹנוֹתָיו:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד יְיָ לֹא גָבַהּ לִבִּי וְלֹא רָמוּ עֵינַי וְלֹא הִלַּכְתִּי בִּגְדֹלוֹת וּבְנִפְלָאוֹת מִמֶּנִּי: אִם לֹא שִׁוִּיתִי וְדוֹמַמְתִּי נַפְשִׁי כְּגָמֻל עֲלֵי אִמּוֹ כַּגָּמֻל עָלַי נַפְשִׁי: יַחֵל יִשְׂרָאֵל אֶל יְיָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

σχηματίζων τὰ δεμάτια. Καὶ δὲν λέγωσιν οἱ διαβαίνοντες· εὐλογία Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, εὐλογοῦμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. Ἐκ βαθέων πρὸς σὲ ἐκέκραξα, Κύριε. Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου· τὰ ὦτά σου ἂς γίνωσι προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῶν δεήσεών μου. Ἐὰν τὰς ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε, τίς δύναται, Κύριε, νὰ ἀνθέξῃ. Ναί· ὁ ἱλασμὸς παρὰ Σοῦ ὑπάρχει, ἵνα φοβώμεθά Σε. Ἤλπισα ἐπὶ Κύριον, ἐπ' αὐτὸν ἤλπισεν ἡ ψυχή μου, καὶ τῆς ὑποσχέσεώς αὐτοῦ τὴν ἐκτέλεσιν ἀνέμενα. Ἡ ψυχή μου ἀτενίζει πρὸς τὸν Κύριον καθάπερ οἱ σκοποί, ἐπιθυμοῦντες τὴν πρωΐαν, ἀτενίζουσι πρὸς αὐτήν. Ἐλπίζει ὁ Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον, ὅτι παρὰ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ λύτρωσις πολλὴ παρ' αὐτῷ. Καὶ αὐτὸς θὰ ἐξιλεώσῃ τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν τῷ Δαυΐδ. Κύριε, δὲν ὑπερηφανεύθη ἡ καρδία μου, οὐδὲ οἱ ὀφθαλμοί μου ὑπερυψώθησαν, οὐδὲ ἐπορεύθην ἐκζητῶν μεγάλα καὶ ἀκατάληπτα δι' ἐμὲ πράγματα. Μάλιστα προσεπάθησα ἵνα ἡ ψυχή μου διατελέσῃ σιγῶσα, ὡς τὸ θηλάζον νήπιον ἐπὶ τοὺς μαστοὺς τῆς μητρὸς αὐτοῦ, οὕτω παρίσταται καὶ ἡ ψυχή μου! Ἐλπισάτω ὁ Ἰσραὴλ ἐπὶ Κύριον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα.

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת זְכוֹר יְיָ לְדָוִד אֵת כָּל עֻנּוֹתוֹ: אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַייָ נָדַר לַאֲבִיר יַעֲקֹב: אִם אָבֹא בְּאֹהֶל בֵּיתִי אִם אֶעֱלֶה עַל עֶרֶשׂ יְצוּעָי: אִם אֶתֵּן שְׁנָת לְעֵינָי לְעַפְעַפַּי תְּנוּמָה: עַד אֶמְצָא מָקוֹם לַייָ מִשְׁכָּנוֹת לַאֲבִיר יַעֲקֹב: הִנֵּה שְׁמַעֲנוּהָ בְאֶפְרָתָה מְצָאנוּהָ בִּשְׂדֵה יָעַר: נָבוֹאָה לְמִשְׁכְּנוֹתָיו נִשְׁתַּחֲוֶה לַהֲדֹם רַגְלָיו: קוּמָה יְיָ לִמְנוּחָתֶךָ אַתָּה וַאֲרוֹן עֻזֶּךָ: כֹּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ צֶדֶק וַחֲסִידֶיךָ יְרַנֵּנוּ: בַּעֲבוּר דָּוִד עַבְדֶּךָ אַל תָּשֵׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ: נִשְׁבַּע יְיָ לְדָוִד אֱמֶת לֹא יָשׁוּב מִמֶּנָּה מִפְּרִי בִטְנְךָ אָשִׁית לְכִסֵּא לָךְ: אִם יִשְׁמְרוּ בָנֶיךָ בְּרִיתִי וְעֵדֹתִי זוֹ אֲלַמְּדֵם גַּם בְּנֵיהֶם עֲדֵי עַד יֵשְׁבוּ לְכִסֵּא לָךְ: כִּי בָחַר יְיָ בְּצִיּוֹן אִוָּהּ לְמוֹשָׁב לוֹ: זֹאת מְנוּחָתִי עֲדֵי עַד פֹּה אֵשֵׁב כִּי אִוִּתִיהָ: צֵידָהּ בָּרֵךְ אֲבָרֵךְ אֶבְיוֹנֶיהָ אַשְׂבִּיעַ לָחֶם: וְכֹהֲנֶיהָ אַלְבִּישׁ יֶשַׁע וַחֲסִידֶיהָ רַנֵּן יְרַנֵּנוּ: שָׁם אַצְמִיחַ

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαυῒδ, καὶ πασῶν τῶν θλίψεων ἃς ὑπέστη. Ὅτι αὐτὸς ὤμοσε τῷ Κυρίῳ καὶ ηὔξατο τῷ Θεῷ τοῦ Ἰακώβ· δὲν θὰ εἰσέλθω εἰς τὸ σκήνωμα τοῦ οἴκου μου, δὲν θὰ ἀναβῶ τὴν ἄκραν τῆς στρωμνῆς μου. Οὐδὲ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, οὐδὲ νυσταγμὸν τοῖς βλεφάροις μου. Ἕως οὗ εὕρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκήνωμα τῷ Θεῷ τοῦ Ἰακώβ. Ἰδοὺ ἠκούσαμεν αὐτὴν (τὴν κιβωτὸν) περιφερομένην ἐν Εὐφραθᾷ· εὕρομεν αὐτὴν εἰς τὰ πεδία τοῦ Ἰαάρ. Εἰσέλθωμεν λοιπὸν εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ, καὶ προσκυνήσωμεν τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ. Ἐγέρθητι Κύριε, πρὸς τὴν ἀνάπαυσίν σου, Σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τῆς δυνάμεώς σου. Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, οἱ δὲ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται. Ἕνεκα Δαυῒδ τοῦ δούλου σου, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ χρισμένου σου. Ὤμοσε Κύριος τῷ Δαυῒδ ἀπαράβατον ὅρκον, δὲν θ' ἀθετήσῃ αὐτόν· ἐκ τοῦ καρποῦ τῆς κοιλίας σου ἔσεται ὁ καθήμενος ἐπὶ τὸν θρόνον σου. Ἐὰν οἱ υἱοί σου φυλάξωσι τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ προστάγματά μου ἃ διδάξω αὐτοῖς, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα θέλουσι καθίσει ἐπὶ τὸν θρόνον σου. Ναί· ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιὼν καὶ ἐπεθύμησεν αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτοῦ. Αὕτη ἡ κατάπαυσίς μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος, θὰ κατοικήσω ἐν αὐτῇ διότι ἐπεθύμησα αὐτήν. Τὰς τροφὰς αὐτῆς θὰ εὐλογήσω καὶ τοὺς πένητας αὐτῆς θὰ κορέσω ἄρτου. Τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς θὰ ἐνδύσω σωτηρίας, οἱ δὲ

קֶרֶן לְדָוִד עָרַכְתִּי נֵר לִמְשִׁיחִי: אוֹיְבָיו אַלְבִּישׁ בֹּשֶׁת וְעָלָיו יָצִיץ נִזְרוֹ:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד הִנֵּה מַה טּוֹב וּמַה נָּעִים שֶׁבֶת אַחִים גַּם יָחַד: כַּשֶּׁמֶן הַטּוֹב עַל הָרֹאשׁ יֹרֵד עַל הַזָּקָן זְקַן אַהֲרֹן שֶׁיֹּרֵד עַל פִּי מִדּוֹתָיו: כְּטַל חֶרְמוֹן שֶׁיֹּרֵד עַל הַרְרֵי צִיּוֹן כִּי שָׁם צִוָּה יְיָ אֶת הַבְּרָכָה חַיִּים עַד הָעוֹלָם:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הִנֵּה בָּרְכוּ אֶת יְיָ כָּל עַבְדֵי יְיָ הָעֹמְדִים בְּבֵית יְיָ בַּלֵּילוֹת: שְׂאוּ יְדֵיכֶם קֹדֶשׁ וּבָרְכוּ אֶת יְיָ: יְבָרֶכְךָ יְיָ מִצִּיּוֹן עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

לְדָוִד בָּרוּךְ יְיָ צוּרִי הַמְלַמֵּד יָדַי לַקְרָב אֶצְבְּעוֹתַי לַמִּלְחָמָה: חַסְדִּי וּמְצוּדָתִי מִשְׂגַּבִּי וּמְפַלְטִי לִי מָגִנִּי וּבוֹ חָסִיתִי הָרוֹדֵד עַמִּי תַחְתָּי: יְיָ מָה אָדָם וַתֵּדָעֵהוּ בֶּן אֱנוֹשׁ וַתְּחַשְּׁבֵהוּ: אָדָם לַהֶבֶל דָּמָה יָמָיו כְּצֵל עוֹבֵר: יְיָ הַט שָׁמֶיךָ וְתֵרֵד גַּע בֶּהָרִים

δσιοι αὐτῆς ἀγαλλιάσονται. Ἐκεῖ ἀνθηρὸν θ' ἀναδείξω τὸ σκῆπτρον διὰ τὸν Δαυΐδ, καὶ ἑτοιμάσω λύχνον τῷ Μεσσίᾳ μου. Τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ θὰ περιβάλω αἰσχύνης, καὶ ἐπ' αὐτὸν τὸ διάδημα αὐτοῦ θαλερὸν ἔσται.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν τῷ Δαυΐδ. Πόσον ἀγαθὸν, πόσον τερπνὸν τὸ νὰ ὦσιν ἡνωμένοι οἱ ἀδελφοί! Τοῦτο παραπλήσιον ἐστὶ πρὸς μῦρον ἐπὶ κεφαλῆς, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα, ἐπὶ τὸν πώγωνα τοῦ Ἀαρὼν, τὸν καταβαίνοντα μέχρι τοῦ ἄκρου τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ. Πρὸς δρόσον Ἑρμῶνος, τὴν καταβαίνουσαν ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών· ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο Κύριος εὐλογίαν καὶ ζωὴν ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τῶν αἰώνων.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. Ἰδού· εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου, οἱ ἱστάμενοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου ἐν καιρῷ νυκτός. Ὑψώσατε τὰς χεῖρας πρὸς τὸ Ἱερὸν, καὶ εὐλογήσατε τὸν Κύριον. Εὐλογήσει σε Κύριος ἐκ Σιὼν, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ. Εὐλογητὸς ὁ Κύριος, ὁ ὢν ἡ ἰσχύς μου, ὁ ἐκγυμνάζων τὰς χεῖράς μου πρὸς πάλην, τοὺς δὲ δακτύλους μου πρὸς πόλεμον. Θεὸς οἰκτείρμων, φύλαξις, καταφυγὴ, σωτηρία καὶ σκέπη μου, πρὸς αὐτὸν πλήρης ἐλπίδων καταφεύγω, αὐτὸς τοὺς λαοὺς ὑποτάσσει ὑπ' ἐμέ. Κύριε, τί ἐστιν ἄνθρωπος ἵνα φροντίζῃς περὶ αὐτοῦ, τί υἱὸς ἀνθρώπου ἵνα λάβῃς αὐτὸν ὑπὸ σκέψιν; Ὁ ἄνθρωπος ἐν ματαιότητι ὅμοιός ἐστιν· αἱ δὲ ἡμέραι αὐτοῦ ὡς σκιὰ ἥτις παρέρχεται. Κύριε, κλῖνον τοὺς οὐρανοὺς καὶ κατάβηθι, ἅψαι τῶν

וִיעַשֵּׁנוּ׃ בְּרוֹק בָּרָק וּתְפִיצֵם שְׁלַח חִצֶּיךָ וּתְהֻמֵּם׃ שְׁלַח יָדֶיךָ מִמָּרוֹם פְּצֵנִי וְהַצִּילֵנִי מִמַּיִם רַבִּים מִיַּד בְּנֵי נֵכָר׃ אֲשֶׁר פִּיהֶם דִּבֶּר שָׁוְא וִימִינָם יְמִין שָׁקֶר׃ אֱלֹהִים שִׁיר חָדָשׁ אָשִׁירָה לָּךְ בְּנֵבֶל עָשׂוֹר אֲזַמְּרָה לָּךְ׃ הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לַמְּלָכִים הַפּוֹצֶה אֶת דָּוִד עַבְדּוֹ מֵחֶרֶב רָעָה׃ פְּצֵנִי וְהַצִּילֵנִי מִיַּד בְּנֵי נֵכָר אֲשֶׁר פִּיהֶם דִּבֶּר שָׁוְא וִימִינָם יְמִין שָׁקֶר׃ אֲשֶׁר בָּנֵינוּ כִּנְטִעִים מְגֻדָּלִים בִּנְעוּרֵיהֶם בְּנוֹתֵינוּ כְזָוִיֹּת מְחֻטָּבוֹת תַּבְנִית הֵיכָל׃ מְזָוֵינוּ מְלֵאִים מְפִיקִים מִזַּן אֶל זַן צֹאונֵנוּ מַאֲלִיפוֹת מְרֻבָּבוֹת בְּחוּצוֹתֵינוּ׃ אַלּוּפֵינוּ מְסֻבָּלִים אֵין פֶּרֶץ וְאֵין יוֹצֵאת וְאֵין צְוָחָה בִּרְחֹבֹתֵינוּ׃ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו׃

ואחר כך אומרים למנצח בנגינות בדף ע"ד · ומתפללין ערבית של חול · ואחר העמידה אומרים טובה ויושב בסתר עליון בדף רס"ב · ואתה קדוש בדף קפ"ד · והבדלה ושיר למעלות · קדיש וברכו · ועלינו לשבח :

ὀρέων καὶ καπνισθήσονται. Ἄστραψον ἀστραπὴν, καὶ σκορπίσεις αὐτὰ, ἐξαπόστειλον τὰ βέλη σου καὶ συνταράξεις αὐτά! Ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου ἐξ ὕψους, ἀπάλλαξόν με καὶ σῶσόν με ἐξ ὑδάτων πολλῶν, καὶ ἐκ χειρὸς ἀλλοτρίων. Τῶν ὁποίων τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν ὑποστηρίζει τὸ ψεῦδος. Θεὲ, ᾆσμα καινὸν ᾄσομαί Σοι, καὶ ἐν δεκαχόρδῳ ὀργάνῳ ψαλῶ Σοι. Σὺ, ὁ παρέχων σωτηρίαν τοῖς βασιλεῦσιν, ὁ λυτρώσας Δαυῒδ τὸν δοῦλόν σου ἐκ ῥομφαίας πονηρᾶς· ἀπάλλαξόν με καὶ σῶσόν με ἐκ χειρῶν υἱῶν ἀλλοτρίων, ὧν τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν ὑποστηρίζει τὸ ψεῦδος. Ἔστωσαν οἱ υἱοὶ ἡμῶν ὡς νεόφυτα αὐξάνοντα ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν, αἱ θυγατέρες ἡμῶν ὡς γωνιαῖοι λίθοι συμμέτρως γεγλυμμένοι εἰς ὁμοίωμα τῶν τοῦ Ναοῦ. Αἱ ἀποθῆκαι ἡμῶν κατάμεστοι ἔστωσαν παντοειδῶν συγκομιδῶν, τὰ πρόβατα ἡμῶν ἀνὰ χιλιάδας πληθύνοντα ἐν ταῖς ἐξοχαῖς ἡμῶν. Οἱ βόες ἡμῶν ἔστωσαν παχεῖς· ἐν ταῖς πόλεσιν ἡμῶν εἰσβολαὶ καὶ ἁρπαγαὶ μὴ συμβῶσι, κλαυθμοὶ δὲ μήποτε ἐν αὐταῖς ἀκουσθῶσι· Μακάριος ὁ λαὸς, τῷ ὁποίῳ ταῦτα παρέχονται, μακάριος ὁ λαὸς οὗ τινος Κύριος ἐστὶν ὁ Θεὸς αὐτοῦ.

Ἀναγινώσκεται ὁ ψαλμὸς λαμνατσέαχ βινγινὸτ ὡς ἐν σελ. 74-75 καὶ ἀκολούθως ἀρβὶτ ὡς ἐν σελ. 220 καὶ ἑξ. καὶ ὁ ἱερουργὸς ἀπαγγέλλει τὸ Σουβᾶ καὶ Ἰοσὲβ βεσέτερ σελ. 162-163, Ἀτὰ καδὸς σελ. 184-189, καὶ καδὶς τιτκαβάλ. Καὶ ἂν εἰς τὴν ἑβδομάδα συμπέσῃ ἐπίσημός τις ἑορτὴ παραλείπεται τὸ Σουβᾶ.

סדר הבדלה

סַבְרִי מָרָנָן ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן ׃
בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
בּוֹרֵא עֲצֵי בְשָׂמִים ׃
בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
בּוֹרֵא מְאוֹרֵי הָאֵשׁ ׃
בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
הַמַּבְדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל וּבֵין אוֹר
לְחֹשֶׁךְ וּבֵין יִשְׂרָאֵל לָעַמִּים וּבֵין יוֹם
הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה ׃ בָּרוּךְ אַתָּה
יְהֹוָה הַמַּבְדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל ׃

תקון ראש חדש

בליל ר״ח חדש אומרים זה המזמור קודם המעריב

בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְיָ יְיָ אֱלֹהַי גָּדַלְתָּ מְּאֹד
הוֹד וְהָדָר לָבָשְׁתָּ ׃ עֹטֶה אוֹר
כַּשַּׂלְמָה נוֹטֶה שָׁמַיִם כַּיְרִיעָה ׃ הַמְקָרֶה
בַמַּיִם עֲלִיּוֹתָיו הַשָּׂם עָבִים רְכוּבוֹ

המהלך

ΕΥΧΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Βασιλεὺς τοῦ κόσμου, ὁ ποιήσας τὸν καρπὸν τῆς ἀμπέλου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Βασιλεὺς τοῦ κόσμου, ὁ ποιήσας ἀρωματικὰ ξύλα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Βασιλεὺς τοῦ κόσμου, ὁ ποιήσας τὸ φῶς τοῦ πυρός.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Βασιλεὺς τοῦ κόσμου, ὁ διαστέλλων τὸ ἅγιον ἀπὸ τοῦ βεβήλου, τὸ φῶς ἀπὸ τοῦ σκότους, τὸν Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν ἐθνικῶν, τὴν ἑβδόμην ἡμέραν, ἀπὸ τῶν ἓξ ἐργασίμων ἡμερῶν. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ διακρίνων τὸ ἅγιον ἐκ τοῦ βεβήλου.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΔΙΑ ΤΗΝ ΝΕΟΜΗΝΙΑΝ.

(Τὸ ἑσπέρας ἀναγινώσκεται ὁ ἑξῆς ψαλμός).

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον· Κύριος ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθη λίαν· ἔκλαμψιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσατο. Περιβάλλεται φῶς ὡς ἱμάτιον, ἐκτείνει τὸν οὐρανὸν ὡς παραπέτασμα. Στεγάζει ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ, τίθησιν ὡς ἅρμα αὐτοῦ τὰ νέφη καὶ περιπατεῖ

הַמְהַלֵּךְ עַל כַּנְפֵי רוּחַ: עֹשֶׂה מַלְאָכָיו רוּחוֹת מְשָׁרְתָיו אֵשׁ לֹהֵט: יָסַד אֶרֶץ עַל מְכוֹנֶיהָ בַּל תִּמּוֹט עוֹלָם וָעֶד: תְּהוֹם כַּלְּבוּשׁ כִּסִּיתוֹ עַל הָרִים יַעַמְדוּ מָיִם: מִן גַּעֲרָתְךָ יְנוּסוּן מִן קוֹל רַעַמְךָ יֵחָפֵזוּן: יַעֲלוּ הָרִים יֵרְדוּ בְקָעוֹת אֶל מְקוֹם זֶה יָסַדְתָּ לָהֶם: גְּבוּל שַׂמְתָּ בַּל יַעֲבֹרוּן בַּל יְשׁוּבוּן לְכַסּוֹת הָאָרֶץ: הַמְשַׁלֵּחַ מַעְיָנִים בַּנְּחָלִים בֵּין הָרִים יְהַלֵּכוּן: יַשְׁקוּ כָּל חַיְתוֹ שָׂדָי יִשְׁבְּרוּ פְרָאִים צְמָאָם: עֲלֵיהֶם עוֹף הַשָּׁמַיִם יִשְׁכּוֹן מִבֵּין עֳפָאיִם יִתְּנוּ קוֹל: מַשְׁקֶה הָרִים מֵעֲלִיּוֹתָיו מִפְּרִי מַעֲשֶׂיךָ תִּשְׂבַּע הָאָרֶץ: מַצְמִיחַ חָצִיר לַבְּהֵמָה וְעֵשֶׂב לַעֲבֹדַת הָאָדָם לְהוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ: וְיַיִן יְשַׂמַּח לְבַב אֱנוֹשׁ לְהַצְהִיל פָּנִים מִשָּׁמֶן וְלֶחֶם לְבַב אֱנוֹשׁ יִסְעָד: יִשְׂבְּעוּ עֲצֵי יְיָ אַרְזֵי לְבָנוֹן אֲשֶׁר נָטָע: אֲשֶׁר שָׁם צִפֳּרִים יְקַנֵּנוּ חֲסִידָה בְּרוֹשִׁים בֵּיתָהּ: הָרִים הַגְּבֹהִים לַיְּעֵלִים סְלָעִים

מחסה

ἐπὶ πτερύγων ἀνέμου. Ποιεῖ ἀγγέλους αὐτοῦ τοὺς ἀνέμους καὶ ὑπδυργοὺς αὐτοῦ τὸ φλέγον πῦρ. Ἐθεμελείωσε τὴν γῆν ἐπὶ τοὺς ἄξωνας αὐτῆς, ἵνα μὴ σαλευθῇ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσοι ὡς ἱμάτιον περιέβαλον αὐτὴν, ἐπὶ τῶν ὀρέων ἔστησαν τὰ ὕδατα. Ἐξέβαλες βοὴν καὶ ἔφυγον, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου ἔτρεξαν δρομαῖοι. Ἀνέβησαν ὄρη καὶ κατέβησαν πεδιάδας, ἵνα μείνωσιν εἰς τὸν τόπον, ὃν προσδιώρισας αὐτοῖς. Ὅριον ἔθηκας ὃ δὲν θὰ ὑπερβῶσιν οὐδὲ θὰ ἐπιστρέψωσιν ἵνα καλύψωσι τὴν γῆν. Ἐξαποστέλλει πηγὰς εἰς τοὺς χειμάρρους, οἵτινες ἀναμέσον τῶν ὀρέων διέρχονται. Ποτίζονται δι' αὐτῶν πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, καὶ οἱ ὄναγροι σβένουσι τὴν δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατοικοῦσιν, ἐκ μέσου τῶν φυλλοστρώτων κλάδων ἐκδίδουσι φωνήν. Ποτίζει τὰ ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῴων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου θὰ κορεσθῇ ἡ γῆ. Ἐκφύει χόρτον εἰς τὰ κτήνη, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τοῦ ἀνθρώπου, ἵνα ἐξαγάγῃ ἄρτον ἐκ τῆς γῆς. Καὶ οἶνον τὸν εὐφραίνοντα τὴν καρδίαν τοῦ ἀνθρώπου, τὸν λαμπρύνοντα ὑπὲρ ἔλαιον τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἄρτον τὸν στηρίζοντα τὴν καρδίαν αὐτοῦ. Χορτασθήσονται τὰ δένδρα τὰ ὑψηλὰ, αἱ κέδροι τοῦ λιβάνου ἃς ἐφύτευσεν ὁ Κύριος. Ἐκεῖ τὰ πτηνὰ κτίζουσι τὴν φωλεὰν αὐτῶν, καὶ ὁ ἐρωδιὸς ἐπὶ τὰς ἐλάτας τὴν κατοικίαν αὐτοῦ. Τὰ ὑψηλὰ ὄρη καταφυγὴ ταῖς ἐλάφοις εἰσὶν, αἱ δὲ πέτραι τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε τὴν σελήνην πρὸς διαίρεσιν

מַחְסֶה לַשְׁפַנִּים: עָשָׂה יָרֵחַ לְמוֹעֲדִים
שֶׁמֶשׁ יָדַע מְבוֹאוֹ: תָּשֶׁת חֹשֶׁךְ וִיהִי לָיְלָה
בּוֹ תִרְמֹשׂ כָּל חַיְתוֹ יָעַר: הַכְּפִירִים
שֹׁאֲגִים לַטָּרֶף וּלְבַקֵּשׁ מֵאֵל אָכְלָם:
תִּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ יֵאָסֵפוּן וְאֶל מְעוֹנֹתָם
יִרְבָּצוּן: יֵצֵא אָדָם לְפָעֳלוֹ וְלַעֲבֹדָתוֹ עֲדֵי
עָרֶב: מָה רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ כֻּלָּם בְּחָכְמָה
עָשִׂיתָ מָלְאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ: זֶה הַיָּם גָּדוֹל
וּרְחַב יָדָיִם שָׁם רֶמֶשׂ וְאֵין מִסְפָּר חַיּוֹת
קְטַנּוֹת עִם גְּדֹלוֹת: שָׁם אֳנִיּוֹת יְהַלֵּכוּן
לִוְיָתָן זֶה יָצַרְתָּ לְשַׂחֶק בּוֹ: כֻּלָּם אֵלֶיךָ
יְשַׂבֵּרוּן לָתֵת אָכְלָם בְּעִתּוֹ: תִּתֵּן לָהֶם
יִלְקֹטוּן תִּפְתַּח יָדְךָ יִשְׂבְּעוּן טוֹב: תַּסְתִּיר
פָּנֶיךָ יִבָּהֵלוּן תֹּסֵף רוּחָם יִגְוָעוּן וְאֶל
עֲפָרָם יְשׁוּבוּן: תְּשַׁלַּח רוּחֲךָ יִבָּרֵאוּן
וּתְחַדֵּשׁ פְּנֵי אֲדָמָה: יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם
יִשְׂמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו: הַמַּבִּיט לָאָרֶץ וַתִּרְעָד
יִגַּע בֶּהָרִים וְיֶעֱשָׁנוּ: אָשִׁירָה לַייָ בְּחַיָּי
אֲזַמְּרָה לֵאלֹהַי בְּעוֹדִי: יֶעֱרַב עָלָיו שִׂיחִי

τῶν καιρῶν, τὸν ἥλιον τὸν γινώσκοντα τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἀποστέλλει τὸ σκότος καὶ γίνεται νὺξ, ἐν αὐτῇ δὲ περιπλανῶνται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι βρυχόμενοι δι' ἁρπαγὴν, ζητοῦσι παρὰ Θεοῦ τὴν βρόσιν αὐτῶν. Ἀνατέλλει ὁ ἥλιος καὶ συνάγονται ἅπαντα, καὶ εἰς τὰ σπήλαια αὐτῶν κοιταζόμενα ἀναπαύονται. Ἐξέρχεται ὁ ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ μέχρις ἑσπέρας. Ὁπόσον μεγάλα τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Ἰδοὺ ἡ θάλασσα ἡ τοσοῦτον μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, περιέχει ἑρπετὰ ἀναρίθμητα, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Πλοῖα ἐπ' αὐτὴν διαπορεύονται, τὸ μέγα τέρας, τὸ Λιβιαθᾶν, ὃ ἔπλασας παίζει ἐν αὐτῇ. Πάντα πρὸς Σὲ προσδοκοῦσιν, ἵνα δώσῃς τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐγκαίρως. Δίδεις αὐτοῖς ταύτην καὶ συλλέγουσιν· ἀνοίγεις τὰς χεῖράς σου, καὶ τὰ σύμπαντα πληροῦνται ἀγαθότητος. Ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου καὶ ταράττονται, ἀποσύρεις τὸ πνεῦμα αὐτῶν καὶ ἐκλείπουσι, καὶ εἰς τὴν γῆν αὐτῶν ἐπιστρέφουσιν. Ἐξαποστέλλεις τὸ πνεῦμά σου καὶ ἀναπλάττονται, ἀνακαινεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἡ δόξα τοῦ Κυρίου εἴη εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ κάμνων αὐτὴν νὰ τρέμῃ, ὁ ἐγγίζων τὰ ὄρη καὶ καπνίζονται. Θέλω ᾄδει τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, θέλω ψάλλει τῷ Θεῷ μου μέχρις οὗ ὑπάρχω. Εὐπρόσδεκτος αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ

אָנֹכִי אֶשְׂמַח בַּיְיָ: יִתַּמּוּ חַטָּאִים מִן הָאָרֶץ וּרְשָׁעִים עוֹד אֵינָם בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְיָ הַלְלוּיָהּ:

ואומר ערבית כסדר הימים ומזכירין יעלה ויבא וגו'

וביום מתפללין כסדר הימים ומזכירין יעלה ויבא ואם לא אמרו מחזירין אותו וקורין ההלל בדילוג · והיחיד אינו מברך לא בתחלה ולא בסוף וש"צ מברך:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לִקְרֹא אֶת הַהַלֵּל:

(בחנוכה וי"ט חוץ מי"ט אחרונים של פסח אומרים לִגְמוֹר אֶת הַהַלֵּל:)

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ עַבְדֵי יְיָ הַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ עַד מְבוֹאוֹ מְהֻלָּל שֵׁם יְיָ: רָם עַל כָּל גּוֹיִם יְיָ עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: מִי כַּייָ אֱלֹהֵינוּ הַמַּגְבִּיהִי לָשָׁבֶת: הַמַּשְׁפִּילִי לִרְאוֹת בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ: מְקִימִי מֵעָפָר דָּל מֵאַשְׁפֹּת יָרִים אֶבְיוֹן: לְהוֹשִׁיבִי עִם נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ: מוֹשִׁיבִי עֲקֶרֶת הַבַּיִת אֵם הַבָּנִים שְׂמֵחָה הַלְלוּיָהּ:

בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לֹעֵז: הָיְתָה יְהוּדָה לְקָדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל

δὲ θὰ εὐφρανθῶ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Εἴθε νὰ ἐκλείψωσιν οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄνομοι μὴ ὑπάρξωσιν ἐν αὐτῇ· εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον. Ἀλληλούϊα.

(Καὶ λέγεται Ἀρβὶτ ὡς συνήθως κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας).

Τὸ πρωῒ ἀναγινώσκεται ἡ συνήθης προσευχὴ μέχρι τέλους τῆς Ἀμιδᾶ, κατόπιν δὲ τὸ Ἀλὲλ, ἤτοι οἱ ψαλμοὶ 113 μέχρις 118 μετὰ τῆς εὐχαριστηρίου εὐχῆς ὡς ἕπεται)

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ βασιλεὺς τοῦ κόσμου, ὁ ἁγιάσας ἡμᾶς διὰ τῶν ἐντολῶν του, καὶ δοὺς ἡμῖν τὴν ἐντολὴν ν' ἀπαγγέλλωμεν τὸ Ἀ λ έ λ.

Ἀλληλούϊα. Αἰνεῖτε ὑπηρέται τοῦ Κυρίου, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου. Εὐλογημένον εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν αἰνετὸν τὸ ὄνομα Κυρίου. Ὑψηλότερος πάντων τῶν ἐθνῶν ὁ Κύριος, ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ἡ δόξα αὐτοῦ. Τίς ὡς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ ἐν χαμηλοῖς ἐφορῶν εἴς τε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν; Ὁ ἐγείρων ἀπὸ τῆς γῆς τὸν πτωχὸν καὶ ἀπὸ κοπρίας ἀνυψῶν τὸν πένητα. Ἵνα καθήσῃ αὐτὸν μετὰ τῶν ἀρχόντων, μετὰ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. Ὁ κατοικίζων τὴν στεῖραν ἐν οἴκῳ, μητέρα πολύτεκνον καὶ εὐφραινομένην. Ἀλληλούϊα.

Ἐν τῇ ἐξόδῳ τοῦ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, τοῦ οἴκου Ἰακὼβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου. Ἐγένετο Ἰούδα ἁγίασμα

מִמְשְׁלוֹתָיו: הַיָּם רָאָה וַיָּנֹס הַיַּרְדֵּן יִסֹּב לְאָחוֹר: הֶהָרִים רָקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת כִּבְנֵי צֹאן: מַה לְּךָ הַיָּם כִּי תָנוּס הַיַּרְדֵּן תִּסֹּב לְאָחוֹר: הֶהָרִים תִּרְקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת כִּבְנֵי צֹאן: מִלִּפְנֵי אָדוֹן חוּלִי אָרֶץ מִלִּפְנֵי אֱלוֹהַּ יַעֲקֹב: הַהֹפְכִי הַצּוּר אֲגַם מָיִם חַלָּמִישׁ לְמַעְיְנוֹ מָיִם:

בחנוכה וביום טוב אומרים

לֹא לָנוּ יְיָ לֹא לָנוּ כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן כָּבוֹד עַל חַסְדְּךָ עַל אֲמִתֶּךָ: לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אַיֵּה נָא אֱלֹהֵיהֶם: וֵאלֹהֵינוּ בַשָּׁמָיִם כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ עָשָׂה: עֲצַבֵּיהֶם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם: פֶּה לָהֶם וְלֹא יְדַבֵּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ: אָזְנַיִם לָהֶם וְלֹא יִשְׁמָעוּ אַף לָהֶם וְלֹא יְרִיחוּן: יְדֵיהֶם וְלֹא יְמִישׁוּן רַגְלֵיהֶם וְלֹא יְהַלֵּכוּ לֹא יֶהְגּוּ בִּגְרוֹנָם: כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר בֹּטֵחַ בָּהֶם: יִשְׂרָאֵל בְּטַח בַּייָ עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא: בֵּית אַהֲרֹן בִּטְחוּ בַייָ עֶזְרָם

αὐτῷ, Ἰσραὴλ ἐξουσία αὐτοῦ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω. Τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν ὡς κριοί, οἱ λόφοι ὡς νεογνὰ προβάτων. Διατί ἔφυγες, θάλασσα, καὶ σύ, Ἰορδάνη, ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω; Τὰ ὄρη, διατί ἐσκιρτήσατε ὡς κριοί, καὶ οἱ λόφοι ὡς νεογνὰ προβάτων; Διότι ἀπὸ προσώπου Κυρίου ἐσαλεύθη ἡ γῆ, ἀπὸ προσώπου Κυρίου, τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ. Τοῦ στρέψαντος τὴν πέτραν εἰς λίμνας, καὶ τὴν ἀκρότομον εἰς πηγὰς ὑδάτων.

(Κατὰ τὴν Χανουκὰ καὶ τὰς ἐπισήμους ἑορτὰς τῶν Σουκότ, Σαβουόθ, καὶ τὰς πρώτας δύο ἡμέρας τοῦ Πάσχα προστίθενται οἱ ἐν παρενθέσει ψαλμοί).

(Μὴ ἡμῖν, Κύριε, μὴ ἡμῖν, ἀλλὰ μόνον τῷ ὀνόματί σου δὸς δόξαν διὰ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου. Μή ποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη· ποῦ ἐστὶν ὁ Θεὸς αὐτῶν; Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησε. Τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπου. Στόμα ἔχουσι καὶ δὲν λαλοῦσιν, ὀφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ δὲν βλέπουσιν. Ἔχουσιν ὦτα καὶ δὲν ἀκούουσι, ῥίνας ἔχουσι καὶ δὲν ὀσφραίνονται. Ἔχουσι χεῖρας καὶ δὲν ψηλαφοῦσι, πόδας ἔχουσιν, ἀλλὰ δὲν περιπατοῦσιν, καὶ οὐδὲ φωνὴ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν ὑπάρχει. Ὅμοιοι αὐτοῖς γενήτωσαν οἱ ποιοῦντες αὐτά, καὶ πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτά. Ὁ Ἰσραὴλ ἐλπίζει ἐπὶ τὸν Κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστίν. Ὁ οἶκος τοῦ Ἀα-

וּמָגִנָּם הוּא: יִרְאֵי יְיָ בִּטְחוּ בַיְיָ עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא: ע״כ

יְיָ זְכָרָנוּ יְבָרֵךְ יְבָרֵךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל יְבָרֵךְ אֶת בֵּית אַהֲרֹן: יְבָרֵךְ יִרְאֵי יְיָ הַקְּטַנִּים עִם הַגְּדֹלִים: יֹסֵף יְיָ עֲלֵיכֶם עֲלֵיכֶם וְעַל בְּנֵיכֶם: בְּרוּכִים אַתֶּם לַיְיָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לַיְיָ וְהָאָרֶץ נָתַן לִבְנֵי אָדָם: לֹא הַמֵּתִים יְהַלְלוּיָהּ וְלֹא כָּל יֹרְדֵי דוּמָה: וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

בחנוכה וביום טוב אומרים

אָהַבְתִּי כִּי יִשְׁמַע יְיָ אֶת קוֹלִי תַּחֲנוּנָי: כִּי הִטָּה אָזְנוֹ לִי וּבְיָמַי אֶקְרָא: אֲפָפוּנִי חֶבְלֵי מָוֶת וּמְצָרֵי שְׁאוֹל מְצָאוּנִי צָרָה וְיָגוֹן אֶמְצָא: וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא אָנָּא יְיָ מַלְּטָה נַפְשִׁי: חַנּוּן יְיָ וְצַדִּיק וֵאלֹהֵינוּ מְרַחֵם: שֹׁמֵר פְּתָאִים יְיָ דַּלּוֹתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ: שׁוּבִי נַפְשִׁי לִמְנוּחָיְכִי כִּי יְיָ גָּמַל עָלָיְכִי: כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת אֶת עֵינִי

ρῶν ἐλπίζει ἐπὶ τὸν Κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστίν. Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ἐλπίζουσιν ἐπὶ τὸν Κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστίν.)

Ὁ Κύριος μνησθεὶς ἡμῶν θὰ εὐλογήσῃ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, θὰ εὐλογήσῃ τὸν οἶκον τοῦ Ἀαρών. Θὰ εὐλογήσῃ τοὺς φοβουμένους τὸν Κύριον, μικρούς τε καὶ μεγάλους. Θὰ αὐξήσῃ ὁ Κύριὸς τὴν εὐτυχίαν ὑμῶν, καὶ τὴν τῶν υἱῶν ὑμῶν. Εὐλογημένοι ὑμεῖς παρὰ Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Οἱ οὐρανοὶ, οὐρανοὶ τοῦ Κυρίου, τὴν δὲ γῆν ἔδωκε τοῖς υἱοῖς τοῦ ἀνθρώπου. Οἱ νεκροὶ δὲν αἰνοῦσι τὸν Θεὸν, οὐδὲ οἱ ἐν τῷ τάφῳ καταβάντες. Ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογήσωμεν τὸν Κύριον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀλληλούϊα.

(Κατὰ τὰς ἄνωθι ἡμέρας προστίθεται ὁ ἐν παρενθέσει ἑξῆς ψαλ.)

(Ἠγάπησα τὸν Κύριον, ὅστις εἰσήκουσε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου. Ὅτι ἔκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ πρός με, καὶ πάσας τὰς ἡμέρας θὰ ἐπικαλῶμαι αὐτόν. Ὁσάκις μὲ περιέβαλον ἀγωνίαι θανάτου καὶ κίνδυνοι τάφου ἠπείλησάν με, ὁσάκις μὲ κατέβαλον θλίψις καὶ ὀδύνη· τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἐπεκαλέσθην, λέγων· Κύριε, σῶσον τὴν ψυχήν μου, διότι ἐλεήμων καὶ δίκαιος ὁ Κύριος, ὁ Θεὸς ἡμῶν οἰκτίρμων. Ὁ Κύριος φυλάττει τοὺς ταπεινούς· ἐκ τῆς δυστυχίας μου Αὐτὸς μὲ ἔσωσεν. Ἐπίστρεψον, ψυχή μου, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, διότι ὁ Κύριος σὲ ἠλέησε. Σὺ, Κύριε, ἔσωσας τὴν ψυχήν μου ἀπὸ θανάτου, τοὺς ὀφθαλ-

מִן דִּמְעָה אֶת רַגְלִי מִדֶּחִי: אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי
יְיָ בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים: הֶאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר
אֲנִי עָנִיתִי מְאֹד: אֲנִי אָמַרְתִּי בְחָפְזִי כָּל
הָאָדָם כֹּזֵב: ע״כ

מָה אָשִׁיב לַייָ כָּל תַּגְמוּלוֹהִי עָלָי: כּוֹס
יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא: נְדָרַי
לַייָ אֲשַׁלֵּם נֶגְדָה נָּא לְכָל עַמּוֹ: יָקָר
בְּעֵינֵי יְיָ הַמָּוְתָה לַחֲסִידָיו: אָנָּא יְיָ כִּי
אֲנִי עַבְדֶּךָ אֲנִי עַבְדְּךָ בֶּן אֲמָתֶךָ פִּתַּחְתָּ
לְמוֹסֵרָי: לְךָ אֶזְבַּח זֶבַח תּוֹדָה וּבְשֵׁם יְיָ
אֶקְרָא: נְדָרַי לַייָ אֲשַׁלֵּם נֶגְדָה נָּא לְכָל עַמּוֹ:
בְּחַצְרוֹת בֵּית יְיָ בְּתוֹכֵכִי יְרוּשָׁלָיִם הַלְלוּיָהּ:
הַלְלוּ אֶת יְיָ כָּל גּוֹיִם שַׁבְּחוּהוּ כָּל
הָאֻמִּים כִּי גָבַר עָלֵינוּ חַסְדּוֹ וֶאֱמֶת
יְיָ לְעוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

הוֹדוּ לַייָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
יֹאמְרוּ נָא בֵית אַהֲרֹן כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
יֹאמְרוּ נָא יִרְאֵי יְיָ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

μούς μου ἀπὸ δακρύων, καὶ τοὺς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθήματος. Καὶ θὰ πορεύωμαι πρὸς τὸν Κύριον ἐν χώρᾳ ζώντων. Πλήρης πίστεως ἐλάλησα, καὶ ὅτε εἰς τὸ ἔπακρον ἤμην τεταπεινωμένος· ἐν δὲ τῇ ἐκτάσει μου ἔλεγον πᾶς ἄνθρωπος ψεύστης.)

Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων τῶν ἀγαθῶν τὰ ὁποῖα μοὶ ἐδαψίλευσε; Ποτήριον σωτηρίου θέλω λάβει καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου θέλω ἐπικαλεσθῇ. Τὰς εὐχάς μου θέλω ἀποδώσει τῷ Κυρίῳ ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. Σοβαρὸς ἔναντι Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ. Κύριε, ἐγὼ δοῦλός σου εἶμαι, δοῦλός σου καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου, τοῦ ὁποίου διέρρηξας τὰ δεσμά. Θέλω σοὶ προσφέρει θυσίαν εὐχαριστίας, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου θέλω ἐπικαλεῖσθαι. Τὰς εὐχάς μου θ' ἀποδώσω τῷ Κυρίῳ, ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. Εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ οἴκου Κυρίου, καὶ ἐν μέσῳ σου, ὦ Ἱερουσαλήμ. Ἀλληλούϊα.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, δοξάσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί, ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα μένει. Ἀλληλούϊα.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Εἰπάτω νῦν ὁ οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Εἰπάτω νῦν ὁ οἶκος Ἀαρὼν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Εἰπάτωσαν νῦν πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

מִן הַמֵּצַר קָרָאתִי יָּהּ עָנָנִי בַמֶּרְחָב יָהּ:
יְיָ לִי לֹא אִירָא מַה יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם:
יְיָ לִי בְּעֹזְרָי וַאֲנִי אֶרְאֶה בְשֹׂנְאָי: טוֹב
לַחֲסוֹת בַּייָ מִבְּטֹחַ בָּאָדָם: טוֹב לַחֲסוֹת
בַּייָ מִבְּטֹחַ בִּנְדִיבִים: כָּל גּוֹיִם סְבָבוּנִי
בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם: סַבּוּנִי גַם סְבָבוּנִי
בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם: סַבּוּנִי כִדְבֹרִים
דֹּעֲכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם:
דָּחֹה דְחִיתַנִי לִנְפֹּל וַייָ עֲזָרָנִי: עָזִּי וְזִמְרָת
יָהּ וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה: קוֹל רִנָּה וִישׁוּעָה
בְּאָהֳלֵי צַדִּיקִים יְמִין יְיָ עֹשָׂה חָיִל:
יְמִין יְיָ רוֹמֵמָה יְמִין יְיָ עֹשָׂה חָיִל: לֹא
אָמוּת כִּי אֶחְיֶה וַאֲסַפֵּר מַעֲשֵׂי יָהּ:
יַסֹּר יִסְּרַנִּי יָּהּ וְלַמָּוֶת לֹא נְתָנָנִי: פִּתְחוּ
לִי שַׁעֲרֵי צֶדֶק אָבֹא בָם אוֹדֶה יָהּ:
זֶה הַשַּׁעַר לַייָ צַדִּיקִים יָבֹאוּ בוֹ: אוֹדְךָ
כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה: אודך אֶבֶן
מָאֲסוּ הַבּוֹנִים הָיְתָה לְרֹאשׁ פִּנָּה: אבן
מֵאֵת יְיָ הָיְתָה זֹּאת הִיא נִפְלָאת

'Εν ταῖς θλίψεσιν ἐπεκαλέσθην τὸν Κύριον, καὶ εἰσήκουσέ μου, καὶ ἐν πλατυσμῷ μ' ἔκαμε ν' ἀναπνεύσω. Ὁ Κύριος εἶναι ὑπὲρ ἐμοῦ, οὐδένα φοβοῦμαι, τί δύναται νὰ μοὶ ποιήσῃ ἄνθρωπος; Ὁ Κύριος εἶναι βοηθός μου, καὶ τῶν ἐχθρῶν μου θέλω ἴδει τὴν τύχην. Προτιμότερον προστρέχειν εἰς τὸν Κύριον, ἢ ἐλπίζειν ἐπ' ἄνθρωπον. Προτιμότερον προστρέχειν εἰς τὸν Κύριον, ἢ ἐλπίζειν ἐπ' ἄρχοντας. Ἅπαντα τὰ ἔθνη μὲ περιεκύκλωσαν, ἐγὼ δὲ ἔλεγον· ἐν τῷ ὀνόματι Κυρίου, θὰ ἐξολοθρεύσω αὐτά. Μὲ περιεκύκλωσαν, μὲ ἐπολιόρκησαν, ἐγὼ δὲ ἔλεγον· ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου θὰ ἐξολοθρεύσω αὐτά. Μὲ περιεκύκλωσαν ὡς μέλισσαι, ἀλλ' ἐξεκαύθησαν ὡς πῦρ ἀκανθῶν, ἐγὼ δὲ ἔλεγον· ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου θὰ ἐξολοθρεύσω αὐτά. Μὲ ὤθησεν ὁ ἐχθρὸς ἵνα πέσω, ἀλλ' ὁ Κύριος μὲ ὑπεστήριξεν. Ἰσχύς μου καὶ ἀντικείμενον αἴνων ὁ Κύριος, αὐτὸς ἐγένετό μοι σωτηρία. Φωναὶ ἀγαλλιάσεως καὶ σωτηρίας εἰς τὰς σκηνὰς τῶν δικαίων, ὅταν ἡ δεξιὰ τοῦ Κυρίου ἐποίησεν ἐξαίσια κατορθώματα. Ἡ δεξιὰ τοῦ Κυρίου ἀνυψώθη, ἡ δεξιὰ τοῦ Κυρίου ἐποίησε μεγάλα κατορθώματα. Δὲν θ' ἀποθάνω, θὰ ζήσω, ἵνα διηγῶμαι τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου. Ὁ Θεὸς μοὶ ἐπέβαλε ποινήν, πλὴν εἰς θάνατον δὲν μὲ παρέδωκεν. Ἀνοίξατέ μοι τὰς θύρας τῆς δικαιοσύνης, ἵνα εἰσέλθω εἰς αὐτὰς, καὶ ἀποδώσω χάριτας τῷ Κυρίῳ. Αὕτη ἡ πύλη τοῦ Κυρίου· οἱ δίκαιοι θέλουσιν εἰσέλθει εἰς αὐτήν. Χάριτας ἀποδίδω σοι διότι εἰσήκουσάς μου, καὶ ἔγινες ἡ σωτηρία μου. Ὁ λίθος τὸν ὁποῖον οἱ οἰκοδομοῦντες περιεφρόνησαν, ἐτέθη εἰς κεφαλὴν γωνίας. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ θαυ-

בְּעֵינֵינוּ׃ מאת זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יְיָ נָגִילָה
וְנִשְׂמְחָה בוֹ׃ זה

אָנָּא יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא׃ אנא
אָנָּא יְיָ הַצְלִיחָה נָא׃ אנא

בָּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְיָ בֵּרַכְנוּכֶם מִבֵּית
יְיָ׃ ברוך אֵל יְיָ וַיָּאֶר לָנוּ אִסְרוּ חַג
בַּעֲבֹתִים עַד קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ׃ אל אֵלִי אַתָּה
וְאוֹדֶךָּ אֱלֹהַי אֲרוֹמְמֶךָּ׃ אלי הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ הודו

יְהַלְלוּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ כָּל מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ
וְצַדִּיקִים עוֹשֵׂי רְצוֹנֶךָ ׳ וְעַמְּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל כֻּלָּם בְּרִנָּה יוֹדוּ וִיבָרְכוּ
וִישַׁבְּחוּ וִיפָאֲרוּ אֶת שֵׁם כְּבוֹדֶךָ כִּי לְךָ
טוֹב לְהוֹדוֹת וּלְשִׁמְךָ נָעִים לְזַמֵּר וּמֵעוֹלָם
וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתִּשְׁבָּחוֹת אָמֵן׃

ואומר החזן קדיש תתקבל · ומוציאין ספר תורה ואומר ברוך המקום · גדלו · ואומ'
התורה · וקורין בפרשת התמיד עד ונסכה · והרביעי קורא ובראשי חדשיכם׃

μαστὴ ἔσεται εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν. Αὕτη ἡ ἡμέρα (σωτηρίας) ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, θέλομεν ἀγάλλεσθαι καὶ εὐφραίνεσθαι ἐν αὐτῇ.

Κύριε, σῶσον ἡμᾶς νῦν, Κύριε, εὐόδωσον ἡμᾶς νῦν.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλογήσωμεν ὑμᾶς ἐξ οἴκου Κυρίου. Ἰσχυρὸς ὁ Θεὸς καὶ ἐφώτισεν ἡμᾶς· δέσατε μὲ σχοινίον τὸ θῦμα (τῆς ἑορτῆς), καὶ ἐνέγκατε αὐτὸ μέχρις ἄκρων τοῦ θυσιαστηρίου. Θεός μου Σύ εἶ, καὶ αἰνέσω Σε, Θεέ μου· ἐγὼ ἀνυψώσω Σε. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς ἐστίν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Αἰνοῦσί Σε, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντα τὰ ἔργα σου, οἱ εὐσεβεῖς σου καὶ οἱ δίκαιοι οἱ ἐκτελοῦντες τὸ θέλημά σου, ὁ λαός σου καὶ ὁ οἶκος τοῦ Ἰσραήλ, πάντες μετ' ἀγαλλιάσεως σοὶ ἀποδίδουσι χάριτας, εὐλογοῦσιν, ἀνυμνοῦσι καὶ δοξάζουσι τὸ ἔνδοξον ὄνομά σου, διότι ἀγαθὸν αἰνεῖν Σε, καὶ ἡδὺ τὸ ψάλλειν ἐν τῷ ὀνόματί σου, ὅτι Σὺ ὁ Θεὸς εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Βασιλεὺς ὁ ἄξιος πάντων τῶν αἴνων. Ἀμήν.

(Καὶ ὁ ἱερουργὸς λέγει τὸ καδὶς τιτκαβὰλ, κατόπιν δὲ ἐξάγεται ἡ ἱερὰ βίβλος ὡς σημειοῦται ἐν σελ. 181, καλοῦνται δὲ ἐπ' ἄμβωνος τρία μὲν ἄτομα πρὸς ἀνάγνωσιν τοῦ τμήματος ἀπὸ «Βαϊδαμπὲρ» μέχρι «Βενισκὰ» κατακεχωρισμένου ἐν σελίσι 38-39 καὶ 40-41, ἓν δὲ πρὸς ἀνάγνωσιν τοῦ ἑξῆς).

וּבְרָאשֵׁי חָדְשֵׁיכֶם תַּקְרִיבוּ עֹלָה לַיהוָה
פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד
כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם׃
וּשְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה
בַשֶּׁמֶן לַפָּר הָאֶחָד וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת
מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לָאַיִל הָאֶחָד׃ וְעִשָּׂרֹן
עִשָּׂרוֹן סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לַכֶּבֶשׂ
הָאֶחָד עֹלָה רֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיהוָה׃
וְנִסְכֵּיהֶם חֲצִי הַהִין יִהְיֶה לַפָּר וּשְׁלִישִׁת
הַהִין לָאַיִל וּרְבִיעִת הַהִין לַכֶּבֶשׂ יָיִן זֹאת
עֹלַת חֹדֶשׁ בְּחָדְשׁוֹ לְחָדְשֵׁי הַשָּׁנָה׃ וּשְׂעִיר
עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת לַיהוָה עַל־עֹלַת
הַתָּמִיד יֵעָשֶׂה וְנִסְכּוֹ׃

ואומר החזן קדיש לעילא · אשרי · ובא לציון · ומחזירין ס"ת למקומו · ואומר חצי קדיש · וחולצין תפלין ואומרים מוסף :

מוסף לראש חדש

אומרים אבות וגבורות וכשחוזר הש"ץ אומר

כֶּתֶר יִתְּנוּ לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מַלְאָכִים הֲמוֹנֵי מַעְלָה וְעַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל קְבוּצֵי מַטָּה · יַחַד כֻּלָּם קְדוּשָּׁה לְךָ

Καὶ ἐν ταῖς νεομηνίαις ἡμῶν θέλετε προσφέρει ὁλοκαύτωμα τῷ Κυρίῳ, δύο ταύρους (ἐκ τοῦ ποιμνίου), κριὸν ἕνα καὶ ἑπτὰ μονοετῆ ἀρνία ἄμωμα. Καὶ τρία δέκατα σεμιδάλεως ἐζυμωμένης μετ᾽ἐλαίου δι᾽ ἕκαστον ταῦρον, καὶ δύο δέκατα σεμιδάλεως ἐζυμωμένης μὲ ἔλαιον δι᾽ ἕκαστον κριόν. Καὶ ἓν δέκατον σεμιδάλεως ἐζυμωμένης μὲ ἔλαιον δι᾽ ἕκαστον ἀρνίον, εἰς ὁλοκαύτωμα εὔοσμον προσφορὰ πυρὸς τῷ Κυρίῳ. Αἱ δὲ σπονδαὶ αὐτῶν θέλουσιν εἶσθαι τὸ ἥμισυ ἑνὸς Ιν οἴνου δι᾽ ἕκαστον ταῦρον, ἓν τρίτον τοῦ Ιν δι᾽ ἕκαστον κριὸν, καὶ ἓν τέταρτον τοῦ Ιν δι᾽ ἕκαστον ἀρνίον· τοῦτο θέλει εἶσθαι τὸ ὁλοκαύτωμα ἑκάστης νεομηνίας κατὰ πάντας τοὺς μῆνας τοῦ ἔτους. Θέλετε δὲ προσφέρει καὶ τράγον ἕνα πρὸς ἱλασμὸν τῷ Κυρίῳ, ἐκτὸς τοῦ συνήθους ὁλοκαυτώματος καὶ τῆς σπονδῆς.

(Καὶ λέγει ὁ ἱερουργὸς καδὶς λεέλα, ἀσρὲ, οὐβὰ λετσιὸν, ἰεαλληλοῦ, ἐναποτίθεται ἡ ἱερὰ βίβλος εἰς τὴν θέσιν αὐτῆς, ἀναγινώσκεται τὸ μικρὸν καδὶς καὶ ἄρχεται ἡ πρόσθετος προσευχή.)

Πρόσθετος Προσευχὴ
ΔΙΑ ΤΑΣ ΝΕΟΜΗΝΙΑΣ

(Ἀναγινώσκεται ἡ ἀρχὴ τῆς ἀμιδᾶ μέχρι «μεχαγὲ ἀμετὶμ» ὡς ἐν σελίδι 104-5 καὶ 106-7, καὶ ἀκολούθως λέγεται ὑπὸ τοῦ ἱερουργοῦ κατὰ τὴν ἐπανάληψιν τὸ ἑξῆς Κέτερ.)

Κύριε, Θεὲ ἡμῶν, πρός Σὲ στέφανον προσήνεγκε τὸ τάγμα τῶν ἀγγέλων τῶν ἐν τῷ οὐρανῷ οἰκούντων, μετὰ τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ τοῦ ἐπὶ τῆς γῆς οἰκοῦντος. Πάντες ὁμοθυμαδὸν

יְשַׁלֵּשׁוּ כַּדָּבָר הָאָמוּר עַל יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: לְעֻמָּתָם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים · בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ: וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר · יִמְלוֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה · (כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה ·) בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

רָאשֵׁי חֳדָשִׁים לְעַמְּךָ נָתַתָּ זְמַן כַּפָּרָה לְכָל תּוֹלְדוֹתָם בִּהְיוֹתָם מַקְרִיבִים לְפָנֶיךָ זִבְחֵי רָצוֹן שְׂעִירֵי חַטָּאת לְכַפֵּר בַּעֲדָם זִכָּרוֹן לְכֻלָּם יִהְיֶה תְּשׁוּעַת נַפְשָׁם מִיַּד שׂוֹנֵא: מִזְבֵּחַ חָדָשׁ בְּצִיּוֹן תָּכִין וְעוֹלַת רֹאשׁ חֹדֶשׁ נַעֲלֶה עָלָיו וּשְׂעִירֵי עִזִּים נַעֲשֶׂה בְרָצוֹן וּבַעֲבוֹדַת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ נִשְׂמַח כֻּלָּנוּ וּבְשִׁירֵי דָוִד עַבְדְּךָ נִשְׁמַע בְּעִירֶךָ הָאֲמוּרִים לִפְנֵי מִזְבְּחֶךָ אַהֲבַת עוֹלָם תָּבִיא לָהֶם וּבְרִית אָבוֹת לַבָּנִים תִּזְכּוֹר:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

τριττῶς ὀνομάζουσί Σε ἅγιον, ὡς ὑπὸ τοῦ προφήτου σου ὠνομάσθης. Καὶ ἐκφωνοῦσιν ὁ εἷς πρὸς τὸν ἄλλον λέγοντες. Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος ἐστὶν ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, πᾶσα ἡ γῆ πληροῦται ἐκ τῆς δόξης αὐτοῦ. Καὶ οἱ μὲν ἔναντι τῶν δὲ ἱστάμενοι, αἰνοῦσι καὶ λέγουσιν· εὐλογημένη ἡ δόξα τοῦ Κυρίου ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ. Καὶ ἐν ταῖς ἁγίαις δέλτοις σου γέγραπται. Κύριος βασιλεύσει εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ ὁ Θεός σου, Σιὼν, βασιλεύσει εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ἀλληλούϊα!

Σὺ εἶ ἅγιος καὶ τὸ ὄνομά σου ἅγιον ἐστὶν, οἱ δὲ ἅγιοι αἰνοῦσί σε καθεκάστην ἡμέραν, σέλα, διότι Θεὸς, βασιλεὺς μέγας καὶ ἅγιος Σὺ εἶ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ ἅγιος Θεός.

Σὺ ἔδωκας τὰς νεομηνίας εἰς τὸν λαόν σου ὡς χρόνον ἐξιλεώσεως διὰ πάσας τὰς γενεὰς αὐτοῦ, διότι ἐνώπιόν σου προσέφερε τὰς ἑκουσίας θυσίας, καὶ τοὺς τράγους πρὸς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Ἔστω τοῦτο μνημόσυνον παντὶ αὐτοῦ καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν αὐτοῦ ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ. Ἵδρυσον ἐν Σιὼν νεὸν Βωμὸν, καὶ ἐπ' αὐτὸν θέλομεν προσφέρει τὸ ὁλοκαύτωμα τῆς νεομηνίας· τὴν δὲ θυσίαν τῶν τράγων ἀσμένως θέλομεν ἐκτελεῖ, καὶ ἐν τῇ ἱεροτελεστίᾳ τοῦ Ναοῦ θέλομεν πάντες εὐφραίνεσθαι. Τὰς ᾠδὰς Δαυῒδ τοῦ δούλου σου, θέλομεν ἀκούει εἰς τὴν πόλιν σου, τὰς ᾠδὰς ἐκείνας ἃς ἔψαλλον ἐνώπιον τοῦ βωμοῦ σου. Αἰώνιον ἀγάπην δεῖξον αὐτοῖς, καὶ τὴν συνθήκην τῶν πατέρων τοῖς υἱοῖς μνημόνευσον.

Εὐδόκησον, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ Θεὸς τῶν

שֶׁתַּעֲלֵנוּ בְשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ וְתִטָּעֵנוּ בִּגְבוּלֵנוּ וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִין כְּסִדְרָן וּמוּסָפִין כְּהִלְכָתָן: אֶת מוּסַף יוֹם רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רְצוֹנָךְ כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתָךְ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדָּךְ כָּאָמוּר:

וּבְרָאשֵׁי חָדְשֵׁיכֶם תַּקְרִיבוּ עֹלָה לַיְיָ פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם: וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כִּמְדֻבָּר שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאָיִל וְעִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ וְיַיִן כְּנִסְכּוֹ וְשָׂעִיר לְכַפֵּר וּשְׁנֵי תְמִידִין כְּהִלְכָתָם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ חַדֵּשׁ עָלֵינוּ אֶת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה לְשָׂשׂוֹן וּלְשִׂמְחָה לִישׁוּעָה וּלְנֶחָמָה לְפַרְנָסָה וּלְכַלְכָּלָה לִמְחִילַת חֵטְא וְלִסְלִיחַת עָוֹן וִיהֵא הַחֹדֶשׁ הַזֶּה סוֹף

πατέρων ἡμῶν ἵνα ἐπιστρέψῃς ἡμᾶς ἐν χαρᾷ εἰς τὴν γῆν ἡμῶν, καὶ ἐπανέλθωμεν εἰς τὰ ὁροθέσια ἡμῶν.* Ἐκεῖ θέλομεν προσφέρει ἐνώπιόν σου τὰς ὑποχρεωτικὰς καὶ καθημερινὰς θυσίας ἡμῶν κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν τάξιν, καὶ τὰς προσθέτους θυσίας ὡς ἐθεσπίσθησαν. Τὴν πρόσθετον θυσίαν τῆς ἡμέρας τῆς νεομηνίας ταύτης, θέλομεν ποιεῖ καὶ προσφέρει μετ' ἀγάπης ἐνώπιόν σου, καθὼς ηὐδόκησας νὰ παραγγείλῃς ἡμῖν, καὶ ὡς γέγραπται ἐν τῷ νόμῳ σου διὰ Μωϋσέως τοῦ θεράποντός σου, ἔνθα λέγεται.

Κατὰ τὰς νεομηνίας θέλετε προσφέρει ὁλοκαύτωμα τῷ Κυρίῳ, δύο ταύρους ἐκ τοῦ ποιμνίου, ἕνα κριὸν καὶ ἑπτὰ μονοετῆ ἀρνία ἄμωμα. Καὶ τὰς προσφορὰς καὶ σπονδὰς αὐτῶν καθὼς γέγραπται, δηλαδὴ τρία δέκατα δι' ἕκαστον ταῦρον, δύο δέκατα δι' ἕκαστον κριόν, ἓν δέκατον δι' ἕκαστον ἀρνίον, καὶ τὸν ἀναγκαιοῦντα διὰ τὴν σπονδὴν οἶνον, πρὸς δὲ τὸν τράγον τοῦ ἱλασμοῦ, καὶ τὰς δύο καθημερινὰς θυσίας ὡς εἴθισται.

Θεὲ ἡμῶν καὶ Θεὲ τῶν πατέρων ἡμῶν, ἀνανέωσον δι' ἡμᾶς τὸν μῆνα τοῦτον ἐν ἀγαθῷ καὶ εὐλογίᾳ, ἐν εὐφροσύνῃ καὶ χαρᾷ, ἐν σωτηρίᾳ καὶ παραμυθίᾳ, ἐν τροφῇ καὶ ἀφθονίᾳ, ἐν ἐξιλεώσει τῶν ἁμαρτιῶν καὶ παραπτωμάτων ἡμῶν, καὶ ἔστω ὁ μὴν

---

* Ὅρα σημείωσιν ἐν σελίδι 115.

וְקֵץ לְכָל צָרוֹתֵינוּ תְּחִלָּה וְרֹאשׁ לְפִדְיוֹן נַפְשֵׁנוּ כִּי בְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל מִכָּל הָאֻמּוֹת בָּחַרְתָּ וְחֻקֵּי רָאשֵׁי חֳדָשִׁים לָהֶם קָבָעְתָּ · בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְרָאשֵׁי חֳדָשִׁים:

ואומר רצה ומודים וכו׳ ואומר החזן קדיש תתקבל וברכי נפשי וקדיש ואומרים קוה אל ה׳ וכו׳ וקדיש דרבנן וברכו ועלינו לשבח:

בשחל ראש חדש בשבת מתפללין כמו בשבת ומזכירין יעלה ויבא בעמידה וקורין ההלל ומוציאין שני ספרים בראשון קורין פרשת השבוע ואומר קדיש לעילא · ובשני קורא וביום השבת עד ונסכו וקדיש לעילא ומפטירין השמים כסאי וגומרים שחרית כמו בשאר שבתות:

מוסף לשבת וראש חדש

אומרים אבות וגבורות וקדושת השם · ואחכ״א

אַתָּה יָצַרְתָּ עוֹלָמְךָ מִקֶּדֶם כִּלִּיתָ מְלַאכְתְּךָ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי בָּחַרְתָּ בָּנוּ מִכָּל הָאֻמּוֹת וְרָצִיתָ בָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ · וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה · שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה וְרָאשֵׁי חֳדָשִׁים לְכַפָּרָה · וּלְפִי שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ

οὗτος τὸ τέλος καὶ τὸ τέρμα πασῶν τῶν δεινῶν ἡμῶν, ἀρχὴ δὲ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, διότι ἐξ ὅλων τῶν ἐθνῶν, τὸν λαόν σου τὸν Ἰσραὴλ ἐξέλεξας, καὶ τὰ διατάγματα περὶ τῶν νεομηνιῶν, αὐτῷ ἐνέτειλας. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ ἁγιάσας τὸν Ἰσραὴλ καὶ τὰς νεομηνίας.

(Καὶ ἀναγινώσκεται Ρετσὲ, Μοδὴμ κτλ. Ἀκολούθως ὁ ἱερουργὸς λέγει τὸ Καδὶς τιτκαβὰλ καὶ τὸν ψαλμὸν Βαρεχὴ ναυσὴ, Βὲτ Ἰαακὼβ, Καβὲ κτλ. Καδὶς δε Ραμπανὰν, Βαρεχοῦ καὶ ἀλένου λεσαβέαχ).

(Ὅταν δὲ ἡ νεομηνία συμπίπτῃ μὲ σάββατον, λέγεται ἡ προσευχὴ τῆς πρωΐας ὡς τὰ λοιπὰ σάββατα, καὶ προστίθεται εἰς τὴν Ἀμιδὰ «Ἰααλὲ βεϊαβὸ,» ψάλλεται ὁ Ἀλλὲλ, καὶ ἐξάγονται δύο Σεφαρίμ. Ἐν μὲν τῷ πρώτῳ ἀναγινώσκεται τὸ σχετικὸν τῆς ἑβδομάδος τμῆμα, καὶ Καδὶς λεέλα, ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ ἀναγινώσκεται «Οὐβιὸμ ἀσαβὰτ» ἕως Βενισκὸ καὶ καδὶς λεέλα καὶ μετὰ τὴν «Ἀφτορὰ» περαιοῦται ἡ προσευχὴ τῆς πρωΐας ὡς τὰ λοιπὰ σάββατα. Κατόπι λέγεται τὴν ἡμέραν ἡ ἑξῆς πρόσθετος προσευχή.)

Πρόσθετος Προσευχὴ
ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΝ ΣΑΒΒΑΤΩ ΝΕΟΜΗΝΙΑΝ

(Ἀναγινώσκεται ἡ ἀρχὴ τῆς Ἀμιδᾶ μέχρι «Μεχαγὲ ἀμετὴμ»).

Σὺ ἔκτισας τὸν κόσμον σου ἀπ' ἀρχῆς, ἐπεραίωσας τὸ ἔργον σου κατὰ τὴν ἑβδόμην ἡμέραν, προὐτίμησας ἡμᾶς ἐξ ὅλων τῶν ἐθνῶν καὶ ἡγίασας ἡμᾶς διὰ τῶν ἐντολῶν σου, ἐπλησίασας ἡμᾶς, Βασιλεῦ ἡμῶν, εἰς τὴν λατρείαν σου, ἐκάλεσας ἡμᾶς διὰ τοῦ μεγάλου καὶ ἁγίου ὀνόματός σου, καὶ ἐχάρισας ἡμῖν, Κύριε Θεὲ ἡμῶν, τὰ Σάββατα πρὸς ἀνάπαυσιν καὶ τὰς νεομηνίας πρὸς ἐξιλέωσιν. Καὶ ἐπειδὴ ἡμάρτο-

יי אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ חָרְבָה עִירֵנוּ וְשָׁמֵם מִקְדָּשֵׁנוּ וְגָלָה יְקָרֵנוּ וְנִטַּל כָּבוֹד מִבֵּית חַיֵּינוּ וְאֵין אָנוּ יְכוֹלִים לְהַקְרִיב לְפָנֶיךָ קָרְבָּן וְלֹא כֹהֵן שֶׁיְּכַפֵּר בַּעֲדֵינוּ: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּעֲלֵנוּ בְשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ וְתִטָּעֵנוּ בִּגְבוּלֵנוּ וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִין כְּסִדְרָן וּמוּסָפִין כְּהִלְכָתָן: אֶת מוּסְפֵי יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה ׃ וְיוֹם רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה ׃ נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ כָּאָמוּר:

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ:

וּבְרָאשֵׁי חָדְשֵׁיכֶם תַּקְרִיבוּ עֹלָה לַיי פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד

μεν ἐνώπιόν σου, Κύριε, Θεὲ ἡμῶν καὶ Θεὲ τῶν πατέρων ἡμῶν, ἡ πόλις ἡμῶν κατεστράφη, ὁ Ναὸς ἡμῶν ἐρημώθη, ἡ τιμὴ ἡμῶν ἠμαυρώθη καὶ ἡ δόξα τοῦ οἴκου ἡμῶν ἐκαλύφθη. Ἡμεῖς δὲ δὲν δυνάμεθα πλέον νὰ σοὶ προσφέρωμεν θυσίας, οὐδ' ἔχομεν ἱερέα νὰ αἰτῆται δι' ἡμᾶς ἱλασμόν.

Εὐδόκησον, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἵνα ἐπιστρέψῃς ἡμᾶς ἐν χαρᾷ εἰς τὴν γῆν ἡμῶν, καὶ ἐπανέλθωμεν εἰς τὰ ὁροθέσια ἡμῶν.* Ἐκεῖ θέλομεν προσφέρει ἐνώπιόν σου τὰς ὑποχρεωτικὰς καὶ καθημερινὰς θυσίας ἡμῶν κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν τάξιν, καὶ τὰς προσθέτους θυσίας ὡς ἐθεσπίσθησαν. « Τὰς ἐπιπροσθέτους θυσίας τῆς ἡμέρας ταύτης τοῦ Σαββάτου καὶ τῆς νεομηνίας, θέλομεν ποιεῖ καὶ προσφέρει μετ' ἀγάπης ἐνώπιόν σου, καθὼς ηὐδόκησας νὰ παραγγείλῃς ἡμῖν, καὶ ὡς γέγραπται ἐν τῷ νόμῳ σου διὰ Μωϋσέως τοῦ θεράποντός σου, ἔνθα λέγεται.

Καὶ τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου θέλετε προσφέρει δύο μονοετῆ ἀρνία ἄμωμα, καὶ δύο δέκατα τοῦ Ἐφᾶ σεμιδάλεως, λόγῳ προσφορᾶς ἐζυμωμένης μετ' ἐλαίου σὺν τῇ σχετικῇ σπονδῇ, τοῦτο ἔσεται τὸ ὁλοκαύτωμα ἑκάστου Σαββάτου, ἐκτὸς τοῦ καθημερινοῦ ὁλοκαυτώματος μετὰ τῆς σχετικῆς σπονδῆς.

Κατὰ τὰς νεομηνίας θέλετε προσφέρει ὁλοκαύτωμα τῷ Κυρίῳ, δύο ταύρους ἐκ τοῦ ποιμνίου, ἕνα

---

* Ὅρα σημείωσιν ἐν σελ. 115.

כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם: וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כִּמְדֻבָּר שְׁלשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאַיִל וְעִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ וְיַיִן כְּנִסְכּוֹ וְשָׂעִיר לְכַפֵּר וּשְׁנֵי תְמִידִין כְּהִלְכָתָם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ · חַדֵּשׁ עָלֵינוּ אֶת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה · לְשָׂשׂוֹן וּלְשִׂמְחָה · לִישׁוּעָה וּלְנֶחָמָה · לְפַרְנָסָה וּלְכַלְכָּלָה · לִמְחִילַת חֵטְא וְלִסְלִיחַת עָוֹן · וִיהֵא הַחֹדֶשׁ הַזֶּה סוֹף וָקֵץ לְכָל צָרוֹתֵינוּ תְּחִלָּה וָרֹאשׁ לְפִדְיוֹן נַפְשֵׁנוּ כִּי בְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל מִכָּל הָאֻמּוֹת בָּחַרְתָּ וְחֻקֵּי רָאשֵׁי חֳדָשִׁים לָהֶם קָבָעְתָּ:

יִשְׂמְחוּ בְמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֹנֶג עַם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ וּבַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ חֶמְדַּת יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ · זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

אלהינו

κριὸν καὶ ἑπτὰ μονοετῆ ἀρνία ἄμωμα. Καὶ τὰς προσφορὰς καὶ σπονδὰς αὐτῶν καθὼς γέγραπται, δηλαδὴ τρία δέκατα δι' ἕκαστον ταῦρον, δύο δέκατα δι' ἕκαστον ἀρνίον, καὶ τὸν ἀναγκαιοῦντα διὰ τὴν σπονδὴν οἶνον, πρὸς δὲ τὸν τράγον τοῦ ἱλασμοῦ, καὶ τὰς δύο καθημερινὰς θυσίας ὡς εἴθισται.

Θεὲ ἡμῶν καὶ Θεὲ τῶν πατέρων ἡμῶν, ἀνανέωσον δι' ἡμᾶς τὸν μῆνα τοῦτον ἐν ἀγαθῷ καὶ εὐλογίᾳ, ἐν εὐφροσύνῃ καὶ χαρᾷ, ἐν σωτηρίᾳ καὶ παραμυθίᾳ, ἐν τροφῇ καὶ ἀφθονίᾳ, ἐν ἐξιλεώσει τῶν ἁμαρτιῶν καὶ παραπτωμάτων ἡμῶν, καὶ ἔστω ὁ μὴν οὗτος τὸ τέλος καὶ τὸ τέρμα πασῶν τῶν δεινῶν ἡμῶν, ἀρχὴ δὲ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, διότι ἐξ ὅλων τῶν ἐθνῶν, τὸν λαόν σου τὸν Ἰσραὴλ ἐξέλεξας, καὶ τὰ διατάγματα περὶ τῶν νεομηνιῶν, αὐτῷ ἐνέτειλας.

Ἀγαλλιάσονται ἐν τῇ βασιλείᾳ σου οἱ τηροῦντες τὸ σάββατον καὶ οἱ καλοῦντες αὐτὸ «εὐφροσύνην», καὶ ὁ λαὸς, ὁ ἁγιάζων τὴν ἑβδόμην ἡμέραν, πάντες θέλουσι χορτασθῇ καὶ εὐφρανθῇ ἐκ τῶν δωρεῶν σου, διότι τὴν ἑβδόμην ἡμέραν εὐδοκήσας, ἡγίασας καὶ περιπόθητον ἡμέραν ἐκάλεσας αὐτὴν πρὸς ἀνάμνησιν τῆς δημιουργίας.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה נָא בִמְנוּחָתֵנוּ
קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ · שִׂים חֶלְקֵנוּ
בְּתוֹרָתֶךָ · שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבָךְ · שַׂמֵּחַ נַפְשֵׁנוּ
בִּישׁוּעָתֶךָ · וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת ·
וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן
שַׁבָּת קָדְשֶׁךָ · וְיָנוּחוּ בוֹ כָּל יִשְׂרָאֵל
מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ · בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ
הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל וְרָאשֵׁי חֳדָשִׁים :

ואומר רצה ומודים ושים שלום וכו' וגומרים כמו בשבת :

ברכת הלבנה

ואומר הללויה הללו את ה' מן השמים עד כאן ולא יעבור ופסוק כי אראה שמיך ואחכ"א

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּמַאֲמָרוֹ
בָּרָא שְׁחָקִים וּבְרוּחַ פִּיו כָּל צְבָאָם · חֹק וּזְמַן
נָתַן לָהֶם שֶׁלֹּא יְשַׁנּוּ אֶת תַּפְקִידָם · שָׂשִׂים וּשְׂמֵחִים
לַעֲשׂוֹת רְצוֹן קוֹנָם · פּוֹעֵל אֱמֶת שֶׁפְּעֻלָּתוֹ אֱמֶת ·
וְלַלְּבָנָה אָמַר שֶׁתִּתְחַדֵּשׁ עֲטֶרֶת תִּפְאֶרֶת לַעֲמוּסֵי בָטֶן ·
שֶׁאַף הֵם עֲתִידִין לְהִתְחַדֵּשׁ כְּמוֹתָהּ וּלְפָאֵר לְיוֹצְרָם
עַל שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ · בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַדֵּשׁ חֳדָשִׁים :

מכאן עד עליהם תפול אומרים ג"פ

סִימַן טוֹב תְּהֵא לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל : ג"פ בָּרוּךְ יוֹצְרֵךְ ·

Θεὲ ἡμῶν, Θεὲ τῶν πατέρων ἡμῶν, εὐαρεστήθητι ἐν τῇ καταπαύσει ἡμῶν, ἁγίασον ἡμᾶς ἐν τῇ τηρήσει τῶν ἐντολῶν σου, διατήρησον ἡμᾶς προσκεκολλημένους ἐν τῷ νόμῳ σου, πλήρωσον ἡμᾶς τῶν ἀγαθῶν σου, εὔφρανον τὴν ψυχὴν ἡμῶν ἐν τῇ σωτηρίᾳ σου, καὶ καθάρισον τὴν καρδίαν ἡμῶν, ὅπως σὲ ὑπηρετῶμεν μετ' ἀληθείας, καὶ κληρονομήσωμεν, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, μετ' ἀγάπης καὶ εὐαρεσκείας τὸ ἅγιον σάββατόν σου, ἵνα ἀναπαύηται κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν ἅπας ὁ Ἰσραὴλ, οἱ ἁγιάζοντες τὸ ὄνομά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ ἁγιάσας τὸ Σάββατον, τὸν Ἰσραὴλ καὶ τὰς νεομηνίας.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΣ

πρὸς τὸν Θεὸν διὰ τὴν νέαν σελήνην.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ βασιλεὺς τοῦ κόσμου ὁ διὰ μόνου τοῦ λόγου αὐτοῦ ποιήσας τοὺς οὐρανοὺς, πάσας δὲ τὰς ἐν αὐτοῖς δυνάμεις διὰ τῆς πνοῆς τοῦ στόματός του, ὁ προσδιορίσας ἀμετατρέπτους τοὺς χρόνους τῆς κινήσεως αὐτῶν. Ἐν ἀγαλλιάσει καὶ χαρᾷ αὐτοὶ ἐκτελοῦσι τὸ θέλημα τοῦ ποιητοῦ αὐτῶν. Ἀληθὴς πλάστης (ὁ Θεὸς) ἀληθῆ ἐπίσης εἶναι τὰ ἔργα αὐτοῦ. Αὐτὸς διέταξε τῇ σελήνῃ ν' ἀνανεοῦται, τοῦτο δὲ εἶναι στέφανος δόξης τοῖς ἀπογόνοις τοῦ Ἰακὼβ, διότι καὶ αὐτοὶ ἀνανεοῦνται ὡς ἡ σελήνη ἀνανεοῦται, ἐν τῷ δοξάζειν τὸ ἔνδοξον ὄνομα τῆς βασιλείας του. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ ἀνανεῶν τοὺς μῆνας.

Ἀγαθὸς οἰωνὸς εἴη δι' ἡμᾶς καὶ διὰ πάντα τὸν Ἰσραὴλ (λέγεται τρίς).

בָּרוּךְ עוֹשֵׂךְ • בָּרוּךְ קוֹנֵךְ • בָּרוּךְ בּוֹרְאֵךְ • ומרקדים כנגד הלבנה ואומרים כְּשֵׁם שֶׁאָנוּ מְרַקְּדִים כְּנֶגְדֵּךְ • וְאֵין אָנוּ יְכוֹלִין לִגַּע בִּיךְ • כַּךְ אִם יְרַקְּדוּ אֲחֵרִים כְּנֶגְדֵּנוּ לְהַזִּיקֵנוּ • לֹא יוּכְלוּ לִגַּע בָּנוּ • וְלֹא יִשְׁלְטוּ בָנוּ • תִּפּוֹל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וָפַחַד בִּגְדֹל זְרוֹעֲךָ יִדְּמוּ כָּאָבֶן: כָּאָבֶן יִדְּמוּ זְרוֹעֲךָ בִּגְדֹל וָפַחַד אֵימָתָה עֲלֵיהֶם תִּפּוֹל: ג"פ

דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל חַי וְקַיָּם: ג"פ אָמֵן אָמֵן אָמֵן: סֶלָה סֶלָה סֶלָה: לֵב טָהוֹר בְּרָא לִי אֱלֹהִים וְרוּחַ נָכוֹן חַדֵּשׁ בְּקִרְבִּי:

ואומר שיר למעלות אשא עיני וגו' הללויה הללו אל בקדשו ואח"כ

תָּנָא דְּבֵי רַבִּי יִשְׁמָעֵאל אִלְמָלֵא לֹא זָכוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶלָּא לְהַקְבִּיל פְּנֵי אֲבִיהֶם שֶׁבַּשָּׁמַיִם פַּעַם אַחַת בְּחֹדֶשׁ דַּיָּם אָמַר אַבַּיֵּי הִלְכָּךְ (נִמְרִינְהוּ) מְעוֹמָד:

ואומר קדיש דרבנן ואומרים זה לזה שלום עליכם שלום:

תקון חנוכה

בליל חנוכה מתפללין כסדר הימים ומזכירין על הנסים בהודאה ומדליקין נר חנוכה וקודם שידליק מברך ברכות אלו:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר חֲנֻכָּה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂה נִסִּים לַאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בִּזְמַן הַזֶּה:

Εὐλογητὸς ὁ αὐτουργός σου· εὐλογητὸς ὁ ποιητής σου· εὐλογητὸς ὁ ἐξουσιαστής σου· εὐλογητὸς ὁ πλάστης σου (τρίς).

Καὶ ὡς ὑψούμενοι πρὸς σὲ, δὲν δυνάμεθα νὰ ἐγγίσωμεν εἰς σὲ, οὕτω καὶ οἱ προσπαθοῦντες νὰ βλάψωσιν ἡμᾶς δὲν θὰ δυνηθῶσι νὰ προσεγγίσωσιν ἡμᾶς. Ἐκ φόβου καὶ τρόμου ἂς καταληφθῶσι, καὶ τῇ δυνάμει τοῦ βραχίονός σου ἂς ἀπολιθωθῶσιν ὡς λίθος. Ὡς λίθος ἀπολιθωθήτωσαν τῇ δυνάμει τοῦ βραχίονός σου, καταληφθήτωσαν ἐκ φόβου καὶ τρόμου (τρίς).

Δαυὶδ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ ζῆθι καὶ τηρήθητι (τρίς) Ἀμὴν, ἀμὴν, ἀμὴν σέλα, σελα, σέλα.

Καρδίαν καθαρὰν δός μοι, Κύριε, καὶ ἀνανέωσον ἐν ἐμοὶ τὸ πνεῦμά μου ἵνα ἐμμένω εἰς τὰς ἐντολάς σου.

(Καὶ λέγονται οἱ ψαλμοὶ 121, 150, ὡς σελ. 136-37, 94-95.)

Ἡ μισνὰ διὰ τοῦ ραββίνου Ἰσμαὴλ διδάσκει ἡμᾶς, ὅτι ἐὰν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ δὲν ἤθελον ἀξιωθῇ νὰ ἱκετεύωσι τὸν οὐράνιον αὐτῶν πατέρα ἢ ἅπαξ τοῦ μηνὸς, καὶ τοῦτο ἤθελεν ἀρκέσει δι' αὐτούς. Ὁ Ἀββαγέ ἐκ τῆς γνώμης ταύτης ἐξήγαγε τὸ ὑποχρεωτικὸν νὰ ἀπαγγέλλωμεν ὄρθιοι τὴν προσευχὴν ταύτην.

(Καὶ λέγεται Καδὶς δὲ ραμπανᾶν).

(Πρὸς ἀλλήλους δὲ «εἰρήνη εἴη μεθ' ὑμῶν»)

Προσευχαὶ διὰ τὴν Χανουκᾶ (τὰ ἐγκαίνια).

(Πρὶν ἢ ἀναφθῇ ἡ χανουκὰ τουτέστιν ὁ ὀκτάφωτος λύχνος εὐχόμεθα ὡς ἑξῆς).

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ βασιλεὺς τοῦ κόσμου ὁ ἁγιάσας ἡμᾶς διὰ τῶν ἐντολῶν του, καὶ ἐντειλάμενος ἡμῖν νὰ ἀνάπτωμεν τὸν λύχνον τῶν Ἐγκαινίων. —

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ βασιλεὺς τοῦ κόσμου, ὁ ποιήσας θαυμάσια εἰς τοὺς πατέρας ἡμῶν τὸ πάλαι καὶ κατὰ τὴν ὥραν ταύτην τοῦ ἔτους. —

ואומר שהחיינו בלילה הראשון בלבד

בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהֶחֱיָנוּ וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה : ויתחיל להדליק ויאמר

הַנֵּרוֹת הַלָּלוּ אָנוּ מַדְלִיקִין עַל הַנִּסִּים וְעַל הַפֻּרְקָן · וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת · וְעַל הַנִּפְלָאוֹת וְעַל הַנֶּחָמוֹת · שֶׁעָשִׂיתָ לַאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בַּזְּמַן הַזֶּה עַל יְדֵי כֹּהֲנֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים : וְכָל שְׁמוֹנַת יְמֵי חֲנֻכָּה הַנֵּרוֹת הַלָּלוּ קֹדֶשׁ הֵם · וְאֵין לָנוּ רְשׁוּת לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם אֶלָּא לִרְאוֹתָם בִּלְבַד כְּדֵי לְהוֹדוֹת לְשִׁמְךָ עַל נִסֶּיךָ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְעַל יְשׁוּעוֹתֶיךָ :

ואומר מזמור שיר חנכת שיר למעלות וקדיש יהא שלמא וברכו ועלינו לשבח :

בשחרית מתפללין כסדר הימים רק שבעמידה אומרים על הנסים וגומרים ההלל . ואומר קדיש לעילא ויקודם שיוציא ס"ת אומר הש"צ יהי ה' אלהינו ומוציאין ס"ת ואומר ברוך שמקום גדלו וזאת התורה וכו' וקורין ג' גברי בפרשת נשא ביום א' וידבר עד עמינדב · ביום השני עד צוער · ביום השלישי עד חלן · ביום הרביעי עד שדיאור · ביום החמישי עד צורישדי · ביום הששי עד דעואל · ביום השביעי עד עמיהוד · ביום השמיני עד כן עשה את המנורה · ואומר החזן חצי קדיש וגומרים כאתמול :

ליל פורים הולכים לבית הכנסת ואומרים מזמור זה

לַמְנַצֵּחַ עַל אַיֶּלֶת הַשַּׁחַר מִזְמוֹר לְדָוִד : אֵלִי אֵלִי לָמָה עֲזַבְתָּנִי רָחוֹק מִישׁוּעָתִי דִּבְרֵי שַׁאֲגָתִי : אֱלֹהַי אֶקְרָא יוֹמָם וְלֹא תַעֲנֶה וְלַיְלָה וְלֹא דוּמִיָּה לִי : וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל : בְּךָ

(Τὸ πρῶτον δὲ ἑσπέρας προστίθεται).

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ βασιλεὺς τοῦ κόσμου ὁ διατηρήσας ἡμᾶς ἐν τῇ ζωῇ ἵνα φθάσωμεν εἰς τὸν χρόνον τοῦτον.

(Καὶ ἐν τῷ ἀνάπτειν λέγεται)

‛Ο λύχνος οὗτος ὃν ἀνάπτομεν, εἶναι πρὸς ἀνάμνησιν τῶν θαυμάτων, τῆς σωτηρίας, τῶν μεγάλων κατορθωμάτων, τῶν νικῶν, τῶν τεραστίων, τῶν παραμυθιῶν, ἃ, διὰ τῶν ἁγίων ἱερέων σου, ἐποίησας ὑπὲρ τῶν πατέρων ἡμῶν τὸ πάλαι καὶ κατὰ τὴν ὥραν ταύτην τοῦ ἔτους. Κατὰ πᾶσαν τὴν ὀκταήμερον τῆς χανουκᾶ, ὁ λύχνος οὗτος εἶναι ἅγιος δι᾽ ἡμᾶς, καὶ δὲν ἐπιτρέπεται ἡμῖν νὰ χρησιμοποιηθῶμεν αὐτοῦ, ἀλλὰ μόνον νὰ βλέπωμεν αὐτὸν, ὅπως αἰνῶμεν τὸ ὄνομά σου, ἕνεκα τῶν θαυμάτων, τῶν τεραστίων, καὶ τῶν νικῶν ἃς ἐποίησας.

(Καὶ λέγεται ὁ ψαλμὸς 30 σελ. 68-69, καὶ περαιοῦται ἡ ἑσπερινὴ προσευχὴ, λέγοντες εἰς τὴν ἀμιδᾶ τὸ «᾽Αλ ἀνισήμ.»

(Τὴν πρωΐαν ἑκάστης τῆς ὀκταημέρου προσευχόμεθα ὡς κατὰ τὰς λοιπὰς ἐργασίμους ἡμέρας, πλὴν λέγομεν τὸ ἀλ ἀ ν ι σ ή μ εἰς τὴν ἀμιδᾶ καὶ τὸ μέγα ᾽Αλλέλ· ἀκολούθως ἐξάγεται ἡ ἱερὰ βίβλος καὶ προσκαλοῦνται τρία ἄτομα εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἑξῆς κεφαλαίων τοῦ τετάρτου τεύχους, τουτέστι κεφ. 6 στιχ. 22-27, καὶ κεφ. 7 στιχ. 1-16 τὴν πρώτην ἡμέραν, τὴν δὲ δευτέραν στιχ. 17-23, τὴν τρίτην στιχ. 24-29, τὴν τετάρτην, στιχ. 30-35, τὴν πέμπτην, στιχ. 36-41, τὴν ἕκτην, στιχ. 42-47, τὴν ἑβδόμην, στιχ. 48-53, τὴν ὀγδόην, στιχ. 54 μέχρι τέλους τοῦ κεφαλαίου πρὸς δε κεφ. 8 στιχ. 1-4.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΟΥ ΠΟΥΡΙΜ

(῎Αρχεται ἡ προσευχὴ τὸ ἑσπέρας διὰ τοῦ ἑξῆς ψαλμοῦ).

Πρὸς τὸν ἀρχιμουσικὸν ἐπὶ τοῦ ὀργάνου «ἀγέλετ ἀσάχαρ» ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ. Θεέ μου, Θεέ μου διατὶ μὲ ἐγκατέλιπες, διατὶ ἀπέστης τῆς σωτηρίας μου, καὶ τῶν ὀδυρμῶν μου δὲν ἀκούεις τοὺς λόγους; Θεέ μου, τὴν ἡμέραν καλῶ Σε καὶ δὲν ἀπαντᾷς. τὴν νύκτα εἰσέτι, καὶ ἀνάπαυσιν δὲν ἔχω. Καὶ Σὺ, ἅγιε, κατοικεῖς ἐν αἴνοις τοῦ ᾽Ισραήλ. ᾽Επὶ Σὲ ἤλπισαν οἱ

בָּטְחוּ אֲבוֹתֵינוּ בָּטְחוּ וַתְּפַלְּטֵמוֹ׃ אֵלֶיךָ
זָעֲקוּ וְנִמְלָטוּ בְּךָ בָטְחוּ וְלֹא בוֹשׁוּ׃ וְאָנֹכִי
תוֹלַעַת וְלֹא אִישׁ חֶרְפַּת אָדָם וּבְזוּי עָם׃
כָּל רֹאַי יַלְעִגוּ לִי יַפְטִירוּ בְשָׂפָה יָנִיעוּ
רֹאשׁ׃ גֹּל אֶל יְהוָה יְפַלְּטֵהוּ יַצִּילֵהוּ כִּי
חָפֵץ בּוֹ׃ כִּי אַתָּה גֹחִי מִבָּטֶן מַבְטִיחִי עַל
שְׁדֵי אִמִּי׃ עָלֶיךָ הָשְׁלַכְתִּי מֵרָחֶם מִבֶּטֶן
אִמִּי אֵלִי אָתָּה׃ אַל תִּרְחַק מִמֶּנִּי כִּי צָרָה
קְרוֹבָה כִּי אֵין עוֹזֵר׃ סְבָבוּנִי פָּרִים רַבִּים
אַבִּירֵי בָשָׁן כִּתְּרוּנִי׃ פָּצוּ עָלַי פִּיהֶם
אַרְיֵה טֹרֵף וְשֹׁאֵג׃ כַּמַּיִם נִשְׁפַּכְתִּי
וְהִתְפָּרְדוּ כָּל עַצְמוֹתָי הָיָה לִבִּי כַּדּוֹנָג
נָמֵס בְּתוֹךְ מֵעָי׃ יָבֵשׁ כַּחֶרֶשׂ כֹּחִי וּלְשׁוֹנִי
מֻדְבָּק מַלְקוֹחָי וְלַעֲפַר מָוֶת תִּשְׁפְּתֵנִי׃
כִּי סְבָבוּנִי כְּלָבִים עֲדַת מְרֵעִים הִקִּיפוּנִי
כָּאֲרִי יָדַי וְרַגְלָי׃ אֲסַפֵּר כָּל עַצְמוֹתָי הֵמָּה
יַבִּיטוּ יִרְאוּ בִי׃ יְחַלְּקוּ בְגָדַי לָהֶם וְעַל
לְבוּשִׁי יַפִּילוּ גוֹרָל׃ וְאַתָּה יְהוָה אַל
תִּרְחָק אֱיָלוּתִי לְעֶזְרָתִי חוּשָׁה׃ הַצִּילָה

מחרב

πατέρες ἡμῶν, ἤλπισαν καὶ ἔσωσας αὐτούς. Πρὸς Σὲ ἐκέκραξαν καὶ ἐσώθησαν, ἐπὶ Σὲ ἤλπισαν καὶ δὲν κατῃσχύνθησαν. Ἐγὼ δὲ εἶμαι σκώληξ καὶ οὐχὶ ἄνθρωπος, ὄνειδος ἀνθρώπων, καὶ ἐξουθένημα λαοῦ. Ὅσοι μὲ θεωροῦσι μὲ χλευάζουσι, μορφάζουσι τὰ χείλη, κινοῦσι τὴν κεφαλήν. Ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν Θεὸν θὰ φυλαχθῶ, θέλω σωθῇ διότι εὐαρεστεῖται εἰς τοῦτο. Διότι Σὺ εἶ ὁ ἐκσπάσας με ἐκ γαστρὸς, ἡ ἐλπίς μου ἐν τοῖς μαστοῖς τῆς μητρός μου. Ἐπὶ Σὲ ἐνεπιστεύθην ἐν τῇ μήτρᾳ εἰσέτι ὢν, ἐκ τῆς κοιλίας τῆς μητρός. Θεός μου Σὺ εἶ, μὴ ἀπομακρυνθῇς ἀπ' ἐμοῦ διότι αἱ θλίψεις ἐγγίζουν, καὶ ὁ βοηθῶν δὲν ὑπάρχει. Βόες πολλοὶ μὲ περιεκύκλωσαν, ταῦροι δυνατοὶ τῆς Βασὰν μὲ περιέλαβον. Ἤνοιξαν κατ' ἐμοῦ τὸ στόμα αὐτῶν, ὡς λέων ὁ ἁρπάζων καὶ βρυχόμενος. Ὡς ὕδωρ ἐξεχύθησαν καὶ διεσκορπίσθησαν πάντα τὰ ὀστᾶ μου, ἐγενήθη ἡ καρδία μου ὡς κηρὸς καὶ διελύθη ἐν τοῖς σπλάγχνοις μου. Ἐξηράνθη ὡς ἄργιλος ἡ ἰσχύς μου, ἡ γλῶσσά μου ἐκολλήθη τῷ λάρυγγί μου, καὶ εἰς χοῦν θανάτου μὲ κατεβίβασαν. Ὅτι ἐκύκλωσάν με κύνες πολλοὶ, ὁμὰς πονηρευομένων περιέλαβόν με καὶ ὡς λέων μ' ἔδεσαν χεῖρας καὶ πόδας. Ἐξηρίθμησαν πάντα τὰ ὀστᾶ μου, αὐτοὶ δὲ μὲ κατενόησαν καὶ μὲ παρεῖδον. Διεμέρισαν τὰ ἱμάτιά μου μεταξὺ αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον. Σὺ δὲ, Κύριε, μὴ μακρύνῃς, Σὺ, ἡ δύναμίς μου, σπεῦσον πρὸς σωτηρίαν μου. Σῶσον ἀπὸ ξίφους

מֵחֶרֶב נַפְשִׁי מִיַּד כֶּלֶב יְחִידָתִי׃ הוֹשִׁיעֵנִי מִפִּי אַרְיֵה וּמִקַּרְנֵי רֵמִים עֲנִיתָנִי׃ אֲסַפְּרָה שִׁמְךָ לְאֶחָי בְּתוֹךְ קָהָל אֲהַלְלֶךָּ׃ יִרְאֵי יְהֹוָה הַלְלוּהוּ כָּל זֶרַע יַעֲקֹב כַּבְּדוּהוּ וְגוּרוּ מִמֶּנּוּ כָּל זֶרַע יִשְׂרָאֵל׃ כִּי לֹא בָזָה וְלֹא שִׁקַּץ עֱנוּת עָנִי וְלֹא הִסְתִּיר פָּנָיו מִמֶּנּוּ וּבְשַׁוְּעוֹ אֵלָיו שָׁמֵעַ׃ מֵאִתְּךָ תְהִלָּתִי בְּקָהָל רָב נְדָרַי אֲשַׁלֵּם נֶגֶד יְרֵאָיו׃ יֹאכְלוּ עֲנָוִים וְיִשְׂבָּעוּ יְהַלְלוּ יְהֹוָה דֹּרְשָׁיו יְחִי לְבַבְכֶם לָעַד׃ יִזְכְּרוּ וְיָשֻׁבוּ אֶל יְהֹוָה כָּל אַפְסֵי אָרֶץ וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל מִשְׁפְּחוֹת גּוֹיִם׃ כִּי לַיהֹוָה הַמְּלוּכָה וּמֹשֵׁל בַּגּוֹיִם׃ אָכְלוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ כָּל דִּשְׁנֵי אֶרֶץ לְפָנָיו יִכְרְעוּ כָּל יוֹרְדֵי עָפָר וְנַפְשׁוֹ לֹא חִיָּה׃ זֶרַע יַעַבְדֶנּוּ יְסֻפַּר לַאדֹנָי לַדּוֹר׃ יָבֹאוּ וְיַגִּידוּ צִדְקָתוֹ לְעַם נוֹלָד כִּי עָשָׂה׃

מתפללין ערבית כסדר הימים ואומרים על הנסים בעמידה בהודאה ואחר העמידה אומרים יהי שם וכו׳ וקדיש לעילא ;

τὴν ψυχήν μου, καὶ ἐκ χειρὸς κυνὸς τὴν μονογενῆ μου. Σῶσόν με ἐκ στόματος λέοντος, καὶ ἀπὸ κεράτων μονόκερων, εἰσακούων μου, ἐλευθέρωσόν με. Καὶ ἐγὼ θὰ διηγηθῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ συναγωγῆς θέλω σὲ ὑμνήσει. Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, αἰνέσατε αὐτὸν, ἅπαν τὸ σπέρμα τοῦ Ἰακὼβ δοξάσατε αὐτὸν, φοβηθήτω αὐτὸν ἅπαν τὸ σπέρμα τοῦ Ἰσραήλ. Διότι δὲν περιφρονεῖ οὔτε ἀποκρούει τὴν δέησιν τοῦ πτωχοῦ, οὐδὲ ἀποστρέφει τὸ πρόσωπόν του, ἀλλ' ὁ ἐπικαλούμενος εἰσακούεται παρ' αὐτοῦ. Παρὰ σοῦ ὁ ἔπαινός μου, ἐν συναγωγῇ μεγάλῃ τὰς εὐχάς μου ἀποδώσω ἐνώπιον τῶν φοβουμένων αὐτόν. Θὰ φάγωσιν οἱ πένητες κατὰ κόρον, θὰ αἰνέσωσι τὸν Κύριον οἱ ζητοῦντες αὐτόν· ζήσονται αἱ καρδίαι ὑμῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Μνησθήσονται καὶ ἐπιστραφήσονται πρὸς τὸν Κύριον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς· προσκυνήσουσι δὲ ἐνώπιόν Σου πᾶσαι αἱ οἰκογένειαι τῶν ἐθνῶν. Διότι τοῦ Κυρίου ἡ βασιλεία, καὶ Αὐτὸς δεσπόζει τῶν ἐθνῶν. Θὰ φάγωσι καὶ προσκυνήσωσι πάντες οἱ πλούσιοι τῆς γῆς, ἐνώπιον αὐτοῦ θὰ προσπέσωσι πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς τὴν γῆν, καὶ ὁ μὴ δυνάμενος νὰ τηρήσῃ ἑαυτὸν ἐν ζωῇ. Καὶ οἱ ἀπόγονοι θὰ ὑπηρετήσωσιν αὐτὸν, θὰ ἀναγγείλωσι τὰ κατορθώματα Κυρίου εἰς τὴν ἐλευσαμένην γενεάν. Θὰ ἔλθωσι καὶ ἀναγγείλωσι τὴν δικαιοσύνην του, εἰς τὸν γεννηθησόμενον λαὸν καὶ ὅ,τι Αὐτὸς ἐποίησεν.

בשחרית אומרים הזמירות כסדר הימים ומתפללים כמו בלילה ואומר קדיש לעילא ומוציאין ס"ת וקורין בו ג' גברי בפרשת ויבא עמלק וכו':

ואומר החזן קדיש לעילא ואחכ"א אשרי · וקורין את המגילה ומברכים לפניה ולאחריה כמו בערבית בלי שהחיינו ואומר ובא לציון וקדיש תתקבל ומחזירין ס"ת למקומו ואומר למנצח על אילת השחר בית יעקב וקדיש יהא שלמא רבא וקוה ותנא דבי אליהו וקדיש דרבנן וברכו ועלינו לשבח:

במנחה מתפללין כסדר הימים אלא שמוסיפין על הנסים בהודאה ואין אומרים תחנה:

ברכת הנהנין

האוכל תבשיל מחמשת המינים שחייבים בחלה מברך

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא מיני מזונות:

ולבסוף מברך

בא"י אמ"ה על המחיה ועל הכלכלה ועל תנובת השדה ועל ארץ חמדה טובה ורחבה שרצית והנחלת לאבותינו · רחם יי אלהינו עלינו ועל ישראל עמך · ועל ירושלים עירך · ועל הר ציון משכן כבודך · ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו והעלנו לתוכה · בשבת ונחמנו יי אלהינו ביום השבת הזה · בר"ח חדש וזכרנו לטובה ביום ראש החדש הזה · כי אתה

(Καὶ λέγεται ἀ ρ β ὶ τ ὡς τὰς ἄλλας ἑσπέ ρας, προτιθεμένου τοῦ «Ἀλ ἀνισὴμ καὶ τῆς Μεγιλᾶ).

(Τὴν δὲ πρωΐαν ἡ προσευχὴ εἶναι ἡ τῶν ἄλλων ἡμερῶν μετὰ τῆς ἐξαγωγῆς τῆς ἱερᾶς Βίβλου καὶ ἀναγινώσκονται οἱ στιχ. 8-16 τοῦ κεφ. 17 τῆς «Ἐξόδου»).

(Ἕπεται καδὶς λεέλα, ἀσρὲ, καὶ ἡ Μεγιλὰτ Ἐσθὴρ, καὶ περαιοῦται ὡς συνήθως ἡ προσευχὴ τῆς πρωΐας. Ἡ δὲ μετὰ μεσημβρίαν προσευχὴ εἶναι ἡ αὐτὴ τῶν ἄλλων ἡμερῶν τῇ προσθήκῃ τοῦ «Ἀλ ἀνισήμ»).

ΕΥΧΑΙ

αἵτινες δέον νὰ λέγωνται τρώγοντες φαγητά τινα.

(Ἐπὶ ζυμαρικῶν καὶ τοιούτων λέγεται).

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ βασιλεὺς τοῦ κόσμου, ὁ ποιήσας διαφόρων εἰδῶν τροφάς.

(Μετὰ τὸ φαγεῖν).

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ βασιλεὺς τοῦ κόσμου, διὰ τὴν χορηγηθεῖσαν ἡμῖν τροφὴν, διὰ τὸν καρπὸν τῶν πεδιάδων, καὶ διὰ τὴν προσφιλῆ γῆν τὴν ἀγαθὴν καὶ εὐρεῖαν ἣν ηὐδόκησας νὰ δώσῃς κληρονομίαν εἰς τοὺς πατέρας ἡμῶν. Κύριε Θεὲ ἡμῶν, εὐσπλαγχνίσθητι ἡμᾶς τὸν λαόν σου τὸν Ἰσραὴλ, τὴν πόλιν Ἱερουσαλὴμ καὶ τὸ ὄρος Σιὼν, τὴν κατοικίαν τῆς δόξης σου. Ἀνοικοδόμησον ταχέως εἰς τὰς ἡμέρας ἡμῶν τὴν ἁγίαν πόλιν (τὸ σάββατον προστίθεται) καὶ παραμύθησον ἡμᾶς, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην τῆς ἀναπαύσεως, (τὰς νεομηνίας) καὶ μνήσθητι ἡμῶν ἐν ἀγαθοῖς κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην τοῦ Ρ ο ς χ ό δ ε ς, ὅτι Σὺ εἶ

טוב ומטיב לכל • ברוך אתה יי׳ על הארץ ועל המחיה ועל הכלכלה :

האוכל משבעת המינים שנשתבחה בהן ארץ ישראל מברך

בא״י אמ״ה בורא פרי העץ :

ולבסוף מברך

בא״י אמ״ה על העץ ועל פרי העץ ועל תנובת השדה וכולי וחותם

ברוך אתה יי׳ על הארץ ועל הפירות :

האוכל דברים שאין גדולן מן הארץ כגון בשר בהמה חיה ועוף ובצים ודגים חלב חמאה ודבש והשותה שאר מים ושאר משקין חוץ מן היין מברך שהכל :

בא״י אמ״ה שהכל נהיה בדברו :

ולבסוף מברך

בא״י אמ״ה בורא נפשות רבות וחסרונן על כל מה שברא להחיות בהם נפש כל חי • ברוך חי העולמים :

על כל מיני עשבים אומר

בא״י אמ״ה בורא פרי האדמה :

ולבסוף מברך בורא נפשות

על ריח פירות כמו אתרוג ותפוח אומר

בא״י אמ״ה הנותן ריח טוב בפירות :

על ריח עץ או מין עץ מברך

בא״י אמ״ה בורא עצי בשמים :

ἀγαθὸς καὶ πρὸς πάντας εὐεργέτης. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, διὰ τὴν γῆν καὶ διὰ τὴν τροφὴν καὶ βρῶσιν.

(Ὁ τρώγων ἐκ τῶν πέντε εἰδῶν καρπῶν, δηλαδὴ, σταφυλὰς, σῦκα, ῥοΐδια, ἐλαίας καὶ φοίνικας εὔχεται οὕτως).

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Βασιλεὺς τοῦ κόσμου, ὁ ποιήσας τὸν καρπὸν τοῦ δένδρου (κατόπι δὲ) Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν διὰ τὰ δένδρα, διὰ τὸν καρπὸν αὐτῶν, καὶ διὰ τὰς παραγωγὰς τῆς πεδιάδος κτλ. (ὡς ἀνωτέρω) Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ Βασιλεὺς τοῦ κόσμου, διὰ τὴν γῆν καὶ τοὺς καρποὺς αὐτῆς.

(Ὁ τρώγων τροφὰς ἃς δὲν παράγει ἡ γῆ, ὡς κρέας τετραπόδων καὶ πτηνῶν, τυρίον, ἰχθύας, γάλα, βούτυρον, καὶ μέλι, ἢ πίνει ὕδωρ καὶ ἄλλα ῥευστὰ, ἐκτὸς τοῦ οἴνου, προσεύχεται οὕτως).

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Βασιλεὺς τοῦ κόσμου, ἐξ οὗ τὰ πάντα κατὰ τὸν λόγον σου ἔλαβον τὴν ὕπαρξιν. (μετὰ τὸ φαγεῖν) Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Βασιλεὺς τοῦ κόσμου, ὁ πλάσας ψυχὰς πολλὰς, καὶ ἐνταυτῷ τὴν ἀναγκαίαν αὐτῶν τροφὴν ἵνα τηρῶνται ἐν ζωῇ πάντα τὰ ἔμψυχα ὄντα. Εὐλογητὸς ὁ ἀείζωος.

(Ἐπὶ τῶν λαχάνων λέγεται πρῶτον).

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Βασιλεὺς τοῦ κόσμου, ὁ ποιήσας τοὺς καρποὺς τῆς γῆς (ἔπειτα δὲ) Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ πλάσας ψυχὰς πολλὰς (ὡς ἀνωτέρω).

(Ἐπὶ δὲ τῆς ὀσφρήσεως εὐόσμου τινὸς ὀπωρικοῦ λέγομεν)

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ βασιλεὺς τοῦ κόσμου, ὁ ποιήσας εὐόσμους ὀπώρας.

(Διὰ τὰ ἄνθη)

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ βασιλεὺς τοῦ κόσμου, ὁ ποιήσας φυτὰ εὔοσμα.

על ריח עשב או מין עשב אומר

בָּאַ״יְ אֱמֶ״הָ בּוֹרֵא עִשְׂבֵי בְשָׂמִים:

על המושקו ועל האמבר וכל מיני בושם מברך

בָּאַ״יְ אֱמֶ״הָ בּוֹרֵא מִינֵי בְשָׂמִים:

קדוש לליל שבת

אומרים יום הששי עד אשר ברא אלהים לעשות · ואח״כ א

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְרָצָה בָנוּ וְשַׁבַּת קָדְשׁוֹ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן הִנְחִילָנוּ זִכָּרוֹן לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית (כִּי הוּא יוֹם) תְּחִלָּה לְמִקְרָאֵי קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם (כִּי בָנוּ בָחַרְתָּ וְאוֹתָנוּ קִדַּשְׁתָּ מִכָּל הָעַמִּים) וְשַׁבַּת קָדְשְׁךָ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן הִנְחַלְתָּנוּ · בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

קדוש ליום שבת

מתחילין ושמרו וכו׳ עד שבת וינפש · ואחר כך בורא פרי הגפן:

(ἐπὶ εὐόσμων χόρτων)

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ βασιλεὺς τοῦ κόσμου, ὁ ποιήσας εὔοσμα χόρτα.

(ἐπὶ ἀρωματικῶν ξύλων καὶ παντὸς ἀρώματος)

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ βασιλεὺς τοῦ κόσμου, ὁ ποιήσας διαφόρων εἰδῶν ἀρώματα.

(πρὸ τοῦ γεύματος)

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ βασιλεὺς τοῦ κόσμου, ὁ ἐξάγων τὸν ἄρτον ἀπὸ τῆς γῆς.

ΚΙΔΟΥΣ

τῆς Παρασκευῆς τὸ ἑσπέρας.

(Ὁ εὐλογῶν λαμβάνει ποτήριον οἴνου καὶ λέγει Ἰὼμ ἀσισὶ μέχρι λαασὸτ σελ. 246-249 καὶ κατόπιν)

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ βασιλεὺς τοῦ κόσμου, ὁ ποιήσας τὸν καρπὸν τῆς ἀμπέλου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ Βασιλεὺς τοῦ κόσμου, ὁ ἁγιάσας ἡμᾶς διὰ τῶν ἐντολῶν σου, καὶ εὐδοκήσας νὰ δώσῃς ἡμῖν μετ' ἀγάπης καὶ εὐμενείας εἰς κληρονομίαν τὸ ἅγιον Σάββατον πρὸς μνημόσυνον τῆς παναρχαίας κτίσεως. Ἡ ἡμέρα αὕτη εἶναι ἀρχὴ τῶν ἁγίων προσκλήσεων πρὸς ἀνάμνησιν τῆς ἐξόδου ἐξ Αἰγύπτου, διότι ἡμᾶς ἐξέλεξας καὶ ἡγίασας μεταξὺ ὅλων τῶν λαῶν, καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάπαυσιν μετ' ἀγάπης καὶ εὐμενῶς ἔδωκας ἡμῖν εἰς κληρονομίαν. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ ἁγιάσας τὸ Σάββατον.

ΚΙΔΟΥΣ ΔΙΑ ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΤΟ ΠΡΩΙ.

(Ὁ εὐλογῶν λέγει «Βεσαμεροῦ μέχρι βαϊναφᾶς» καὶ ἔπειτα τὴν εὐχὴν ἐπὶ τοῦ οἴνου ὡς ἀνωτέρω).

נכון לכל בר ישראל לומר מזמור לדוד ה׳ רועי קודם שאכילה דכתיב ביה תערוך לפני שלחן ויש בו חמשים ושבעה תיבות כמנין ז״ן :

אם אוכל פת מחמשת המינים מברך

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם המוציא לחם מן הארץ :

ואוכל ולא ידבר בין ברכה לאכילה וכל הדברים הבאים ללפת את הפת בתוך הסעודה אין מברכין לא לפניהם ולא לאחריהם שהפת פוטרן וליין שישתה בתוך הסעודה מברך בורא פרי הגפן :

ופוטר כל משקין הבאים בתוך הסעודה אלא שאם בא יין יותר טוב ומשובח ויש עמו אחרים מברך :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם הטוב והמטיב :

ברכת המזון

אומרים מזמור של יום למנצח בנגינות ואחכ״א

תהלת יי ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד : ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה : אברכה את יי בכל עת תמיד תהלתו בפי : סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו שמור כי זה כל האדם : וידבר אלי זה השלחן אשר לפני יי : ומברך כ׳שמו כבוכה

עשרה אנשים שאכלו על שלחן כאחד · הגדול שבהם יקח כוס מלא יין חי בידו הימנית ויאמר

נברך אלהינו שאכלנו משלו :

והם

(Καλὸν ἐστι νὰ λέγωμεν πρὸ τοῦ γεύματος τὸν ψαλμὸν 23, ἀκολούθως δὲ λέγομεν).

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ βασιλεὺς τοῦ κόσμου, ὁ ἐξάγων ἄρτον ἐκ τῆς γῆς.

(Διὰ τὰ διάφορα φαγητὰ τοῦ γεύματος δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη οὐδεμιᾶς ἰδιαιτέρας προσευχῆς, διὰ δὲ τὸν οἶνον λέγομεν τὴν πρώτην εὐχὴν τοῦ καρποῦ τῆς ἀμπέλου ὡς ἐν σελίδι 398.

ΒΙΡΚΑΤ ΑΜΑΖΟΝ
ἤτοι
Εὐχαριστία μετὰ τὸ γεῦμα.

(Ἄρχεται διὰ τοῦ ψαλμοῦ τῆς ἡμέρας, εἶτα ἐπάγονται ὁ ψαλμὸς 67 καὶ οἱ ἑξῆς στίχοι)

Τὰ χείλη μου θὰ ψάλωσι τοὺς αἴνους τοῦ Κυρίου, καὶ πᾶς θνητὸς θὰ εὐλογῇ πάντοτε τὸ ὄνομά του τὸ ἅγιον. Καὶ ἡμεῖς θὰ εὐλογῶμεν τὸν Κύριον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ διὰ παντὸς Ἀλληλούϊα. Θὰ εὐλογήσω τὸν Κύριον εἰς πάντα χρόνον, τὰ χείλη μου θὰ ψάλωσι πάντοτε τὸν αἶνον αὐτοῦ. Ἐν τῇ ἀκροάσει τοῦ τέλους καταληφθήσεται πᾶς λόγος· φοβοῦ τὸν Θεὸν καὶ τήρησον τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, ὅτι τοῦτο εἶναι τὸ πᾶν διὰ τὸν ἄνθρωπον. Καὶ εἶπέ μοι, αὕτη ἐστὶν ἡ τράπεζα ἡ προπαρασκευασμένη ἐνώπιον τοῦ Κυρίου.

(Συντρώγοντες δέκα ἄνδρες, ὁ εἷς ἐξ αὐτῶν λαμβάνει διὰ τῆς δεξιᾶς ποτήριον πλῆρες ἀκράτου οἴνου καὶ εὔχεται οὕτως).

Εὐλογήσωμεν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν διαθρέψαντα ἡμᾶς μὲ πᾶν τὸ ἐξ αὐτοῦ προερχόμενον.

והם עונין

בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁאָכַלְנוּ מִשֶּׁלּוֹ וּבְטוּבוֹ הַגָּדוֹל חָיִינוּ׃

והמברך חוזר ואומר ברוך אלהינו וכו׳

ואם הם שלשה אחד מהם אומר

נְבָרֵךְ שֶׁאָכַלְנוּ מִשֶּׁלּוֹ׃

והשנים עונים

בָּרוּךְ שֶׁאָכַלְנוּ מִשֶּׁלּוֹ וּבְטוּבוֹ הַגָּדוֹל חָיִינוּ׃

והמברך חוזר ואומר ברוך שאכלנו וכו׳

בָּרוּךְ הוּא וּבָרוּךְ שְׁמוֹ וּבָרוּךְ זִכְרוֹ לְעוֹלְמֵי עַד׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַזָּנֵנוּ וְלֹא מִמַּעֲשֵׂינוּ הַמְפַרְנְסֵנוּ וְלֹא מִצִּדְקוֹתֵינוּ · הַמַּעֲדִיף טוּבוֹ עָלֵינוּ הַזָּן אוֹתָנוּ וְאֶת הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בְּטוּבוֹ בְּחֵן בְּחֶסֶד בְּרֵיוַח וּבְרַחֲמִים נוֹתֵן לֶחֶם לְכָל בָּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ · וְטוּבוֹ הַגָּדוֹל תָּמִיד לֹא חָסַר לָנוּ וְאַל יֶחְסַר לָנוּ מָזוֹן תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד · כִּי הוּא זָן וּמְפַרְנֵס לַכֹּל וְשֻׁלְחָנוֹ עָרוּךְ לַכֹּל וְהִתְקִין מִחְיָה

(Οἱ ἄλλοι ἀπαντῶσιν)

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ διαθρέψας ἡμᾶς μὲ πᾶν τὸ ἐξ αὐτοῦ προερχόμενον καὶ διατηρῶν ἡμᾶς ἐν τῇ ζωῇ διὰ τῶν ἀγαθῶν αὐτοῦ.

(Ὁ πρῶτος ἐπαναλαμβάνει τὸν τελευταῖον τοῦτον στίχον καὶ ἀκολουθεῖ)

(Ἐὰν ὦσι τρεῖς οἱ συντρώγοντες ὁ εἷς ἐξ αὐτῶν λέγει)

Εὐλογήσωμεν τὸν διαθρέψαντα ἡμᾶς μὲ πᾶν τὸ ἐξ αὐτοῦ προερχόμενον.

(Οἱ δὲ ἄλλοι ἀπαντῶσιν)

Εὐλογητὸς ὁ διαθρέψας ἡμᾶς μὲ πᾶν ὅ,τι ἐξ αὐτοῦ προέρχεται, καὶ διατηρῶν ἡμᾶς ἐν τῇ ζωῇ διὰ τῶν ἀγαθῶν αὐτοῦ.

(Ὁ πρῶτος ἐπαναλαμβάνει τὸν στίχον τοῦτον καὶ ἀκολουθεῖ.)

Εὐλογητὸς ὁ Κύριος, εὐλογητὸν τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ εὐλογημένη ἡ μνήμη αὐτοῦ διὰ παντός.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Βασιλεὺς τοῦ κόσμου, ὁ διατρέφων ἡμᾶς οὐχὶ κατὰ λόγον τῶν πράξεων ἡμῶν, ὁ προμηθεύων ἡμῖν τὰ πρὸς τὸ ζῆν οὐχὶ κατὰ λόγον τῶν θεαρέστων ἡμῶν ἔργων, ὁ ἀφθόνως ἐπιχέων τὰ ἀγαθὰ ἐφ' ἡμᾶς. Αὐτὸς παρέχει τροφὴν εἰς ἡμᾶς τε καὶ πάντα τὸν κόσμον ἐν ἀγαθοῖς, ἐν χάριτι, ἐν ἐλέοις καὶ οἰκτιρμοῖς. Αὐτὸς χορηγεῖ τὸν ἄρτον εἰς πάντα τὰ πλάσματα, διότι αἰώνιος ἡ χάρις αὐτοῦ, ἕνεκα τῆς ἀπείρου καὶ συνεχοῦς αὐτοῦ ἀγαθότητος οὐδέν τι ἐστερήθημεν ποτὲ, οὐδέν τι θὰ λείψῃ ἡμῖν διὰ παντὸς, διότι αὐτὸς εἶναι ὁ τρέφων καὶ πάντας διατηρῶν, ἑτοιμάζει δὲ τὴν εὐεργετικὴν αὐτοῦ τράπεζαν εἰς ὅλους, καὶ διαθέτει τὰ

וּמָזוֹן לְכָל בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא בְּרַחֲמָיו וּבְרוֹב חֲסָדָיו כָּאָמוּר · פּוֹתֵחַ אֶת יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן · בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה הַזָּן בְּרַחֲמָיו אֶת הַכֹּל :

עַל אַרְצֵנוּ וְעַל נַחֲלַת אֲבוֹתֵינוּ נוֹדֶה לְךָ יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ אֶרֶץ חֶמְדָּה טוֹבָה וּרְחָבָה · בְּרִית וְתוֹרָה חַיִּים וּמָזוֹן · עַל שֶׁהוֹצֵאתָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית עֲבָדִים · וְעַל בְּרִיתְךָ שֶׁחָתַמְתָּ בִּבְשָׂרֵנוּ · וְעַל תּוֹרָתְךָ שֶׁלִּמַּדְתָּנוּ וְעַל חֻקֵּי רְצוֹנְךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ וְעַל חַיִּים וּמָזוֹן שֶׁאַתָּה זָן וּמְפַרְנֵס אוֹתָנוּ :

בחנוכה ובפורים אומרים כאן על הנסים

וְעַל הַכֹּל יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ אֲנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אֶת שְׁמָךְ כָּאָמוּר וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ וּבֵרַכְתָּ אֶת יְהוָֹה אֱלֹהֶיךָ עַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ · בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה עַל הָאָרֶץ וְעַל הַמָּזוֹן :

τροφὰς καὶ τὴν βρῶσιν εἰς πάντα τὰ πλάσματα ἅτινα διὰ τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ διὰ τὴν ἄπειρον αὐτοῦ εὐσπλαγχνίαν ἔπλασε, καθὼς γέγραπται. Ἀνοίγεις τὴν χεῖρά σου καὶ χορταίνεις εὐμενῶς πάντα ζῶντα. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ διατρέφων μετ' εὐσπλαγχνίας πάντα τὰ πλάσματά σου.

Διὰ τὴν γῆν ἡμῶν καὶ διὰ τὴν κληρονομίαν τῶν πατέρων ἡμῶν, ἡμεῖς σοὶ ἀποδίδομεν χάριτας, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, διότι εἰς τοὺς αὐτοὺς ἡμῶν πατέρας, ἔδωκας κληρονομίαν γῆν ἐπιθυμητὴν, ἀγαθὴν καὶ εὐρύχωρον· συνθήκην, νόμον, ζωὴν καὶ τροφήν· καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐλευθερώσας ἡμᾶς ἐκ τῆς δουλείας· πρὸς δὲ διὰ τὸ σημεῖον ὃ ἐχάραξας ἐπὶ τῶν σαρκῶν ἡμῶν, διὰ τοὺς θεσμούς σου τοὺς ὁποίους κατέστησας ἡμῖν γνωστοὺς καὶ διὰ τὴν ζωὴν καὶ τροφὴν, ἃς χορηγεῖς ἡμῖν πρὸς διατήρησιν ἡμῶν.

(Κατὰ Χανουκὰ καὶ Πουρὴμ λέγεται «Ἀλ. ἀνισὴμ.»)

Καὶ διὰ πάντα ταῦτα, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, Σοὶ ἀποδίδομεν χάριτας καὶ εὐλογοῦμεν τὸ ὄνομά σου, ὡς γέγραπται. Καὶ θὰ φάγῃς καὶ χορτασθῇ, εὐλογήσῃς δὲ Κύριον τὸν Θεόν σου διὰ τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ἣν σοὶ ἔδωκεν. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, διὰ τὴν ἐπαγγελθεῖσαν γῆν καὶ διὰ τὰς τροφάς.

רַחֵם יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וְעַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ וְעַל הַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ וְעַל הֵיכָלֶךָ וְעַל מְעוֹנֶךָ וְעַל דְּבִירֶךָ וְעַל הַבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו · אָבִינוּ רְעֵנוּ זוּנֵנוּ פַּרְנְסֵנוּ כַּלְכְּלֵנוּ הַרְוִיחֵנוּ הַרְוַח לָנוּ מְהֵרָה מִכָּל צָרוֹתֵינוּ · וְאַל תַּצְרִיכֵנוּ יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ לִידֵי מַתְּנוֹת בָּשָׂר וָדָם וְלֹא לִידֵי הַלְוָאָתָם · שֶׁמַּתְּנָתָם מְעוּטָה וְחֶרְפָּתָם מְרֻבָּה אֶלָּא לְיָדְךָ הַמְּלֵאָה וְהָרְחָבָה הָעֲשִׁירָה וְהַפְּתוּחָה · שֶׁלֹּא נֵבוֹשׁ בָּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא נִכָּלֵם לָעוֹלָם הַבָּא · וּמַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחָךְ תַּחֲזִירֶנָּה לִמְקוֹמָהּ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ׃

בשבת אומרים

רְצֵה וְהַחֲלִיצֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וּבְמִצְוַת יוֹם הַשְּׁבִיעִי הַשַּׁבָּת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ הַזֶּה · כִּי יוֹם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ הוּא מִלְּפָנֶיךָ נִשְׁבּוֹת בּוֹ וְנָנוּחַ בּוֹ כְּמִצְוַת חֻקֵּי רְצוֹנֶךָ · וְאַל תְּהִי צָרָה וְיָגוֹן בְּיוֹם מְנוּחָתֵנוּ וְהַרְאֵנוּ בְּנֶחָמַת צִיּוֹן בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ כִּי אַתָּה הוּא בַּעַל

Ἐλέησον, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡμᾶς τε καὶ τὸν λαόν σου τὸν Ἰσραήλ, τὴν πόλιν σου τὴν Ἱερουσαλήμ, τὸ ὄρος Σιών, τὴν ἔνδοξόν σου κατοικίαν, τὸν Ναόν σου, τὸ παλάτιόν σου, τὸν νάρθηκά σου, καὶ τὸν μέγαν καὶ ἅγιον οἶκόν σου τὸν ἐν τῷ ἁγίῳ ὀνόματί σου ἀφιερωθέντα. Πάτερ ἡμῶν, ποιμὴν ἡμῶν, κυβέρνησον ἡμᾶς, θρέψον ἡμᾶς, χορήγησον ἡμῖν τ' ἀναγκαιοῦντα, εὐπόρησον ἡμᾶς, καὶ ἀπομάκρυνον ἀφ' ἡμῶν ταχέως πάσας ἡμῶν τὰς θλίψεις. Κύριε, Θεὲ ἡμῶν, ποίησον ἵνα μὴ λάβωμεν ποτὲ χρείαν τῶν δώρων τῶν ἀνθρώπων, οὔτε νὰ δανεισθῶμεν παρ' αὐτῶν, διότι τὰ μὲν δῶρα αὐτῶν ἐλάχιστα, τὸ δὲ αἶσχος μέγιστον, ἀλλὰ νὰ λάβωμεν τὰ δῶρα τῆς χειρός σου, τῆς πλήρους, τῆς γενναίας, τῆς μεγαλοδώρου, τῆς ἀνοικτῆς, ἵνα μὴ ἐρυθριάσωμεν εἰς τὸν κόσμον τοῦτον, καὶ μὴ αἰσχυνθῶμεν εἰς τὸν ἄλλον· ἡ δὲ βασιλεία Δαυῒδ τοῦ χρισμένου σου ἐπιστρέψει εἰς τὴν θέσιν αὐτῆς ταχέως κατὰ τὰς ἡμέρας ἡμῶν.

(Κατὰ τὸ Σάββατον λέγεται)

Εὐδόκησον, Κύριε, Θεὲ ἡμῶν, νὰ σώσῃς ἡμᾶς ἕνεκα τῶν ἐντολῶν σου καὶ τῆς ἐντολῆς τῆς ἑβδόμης ταύτης ἡμέρας τῆς ἀναπαύσεως, τῆς μεγάλης καὶ ἁγίας, διότι ἡμέρα μεγάλη καὶ ἁγία εἶναι ἐνώπιόν σου, κατὰ τὴν ὁποίαν παύομεν τῶν ἔργων ἡμῶν καὶ ἀναπαυόμεθα ὡς εὐηρεστήθης νὰ διατάξῃς ἡμῖν. Μὴ παρουσιασθήτω ἐν αὐτῇ δι' ἡμᾶς οὐδεμία αἰτία πικρίας, οὐδὲ θλίψεως. Ἀξίωσον δὲ ἡμᾶς νὰ ἴδωμεν ταχέως εἰς τὰς ἡμέρας ἡμῶν τὴν παρηγορίαν τῆς Σιών, διότι Σὺ εἶ ὁ

הַנֶּחָמוֹת ׃ וְאַף עַל פִּי שֶׁאָכַלְנוּ וְשָׁתִינוּ חָרְבַּן בֵּיתְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ לֹא שָׁכַחְנוּ ׃ אַל תִּשְׁכָּחֵנוּ לָנֶצַח וְאַל תִּזְנָחֵנוּ לָעַד כִּי אֵל גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה ׃ וְתִבְנֶה יְרוּשָׁלַםִ עִירְךָ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ ׃

בר"ח קדם וביום טוב אומרים יעלה ויבא וכו'

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה בּוֹנֶה בְרַחֲמָיו בִּנְיַן יְרוּשָׁלַםִ אָמֵן ׃

בְּחַיֵּינוּ וּבְחַיֵּי כָּל קְהַל בֵּית יִשְׂרָאֵל תִּבָּנֶה עִיר צִיּוֹן בְּרִנָּה וְתִכּוֹן עֲבוֹדַת הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלַםִ וְאַרְמוֹן עַל מִשְׁפָּטוֹ יֵשֵׁב בְּקָרוֹב כְּבָרִאשׁוֹנָה ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם לָעַד הָאֵל אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ אַדִּירֵנוּ בּוֹרְאֵנוּ גּוֹאֲלֵנוּ קְדוֹשֵׁנוּ קְדוֹשׁ יַעֲקֹב רוֹעֵנוּ רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל הַמֶּלֶךְ הַטּוֹב וְהַמֵּטִיב לַכֹּל שֶׁבְּכָל יוֹם וָיוֹם הוּא מֵטִיב לָנוּ הוּא הֵטִיב לָנוּ הוּא יֵיטִיב לָנוּ הוּא גוֹמְלֵנוּ הוּא גְמָלָנוּ הוּא יִגְמְלֵנוּ לָעַד חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים וְרֵוַח וְהַצָּלָה וְכָל טוֹב ׃

הָרַחֲמָן הוּא יִשְׁתַּבַּח עַל כִּסֵּא כְבוֹדוֹ ׃

הָרַחֲמָן הוּא יִשְׁתַּבַּח בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ ׃

הרחמן

Κύριος τῶν παραμυθιῶν. Καὶ μολονότι ἐφάγομεν καὶ ἐπίομεν, δὲν ἐλησμονήσαμεν τὴν καταστροφὴν τοῦ μεγάλου καὶ ἁγίου οἴκου σου, διὸ Σὲ ἱκετεύομεν, μὴ ἐπιλάθου ἡμῶν οὐδὲ μὴ ἀπομακρυνθῇς αἰωνίως ἀφ' ἡμῶν, διότι Θεὸς μέγας καὶ ἅγιος εἶ. Ἀνοικοδόμησον τὴν Ἱερουσαλὴμ ταχέως εἰς τὰς ἡμέρας ἡμῶν.

(Κατὰ τὴν νεομηνίαν λέγεται Ἐλοένου σελ. 140-141).

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀνοικοδομῶν διὰ τὸ ἔλεός του τὴν Ἱερουσαλήμ. Ἀμήν.

Εἰς τὰς ἡμέρας ἡμῶν καὶ ἁπάσης τῆς συνελεύσεως τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ, ἀνοικοδομηθήτω ἡ πόλις τῆς Σιὼν ἐν ἀγαλλιάσει, συστηθήτω ἐκ νέου ἡ ἁγία λειτουργία ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὁ Ἅγιος Οἶκος ἐπιστρεψάτω προσεχῶς εἰς τὴν προτέραν αὐτοῦ κατάστασιν.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Βασιλεὺς τοῦ κόσμου διὰ παντὸς—Θεὸς, ὁ πατὴρ ἡμῶν, ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν, ὁ φρουρὸς ἡμῶν, ὁ πλάστης ἡμῶν, ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ὁ ἅγιος ἡμῶν καὶ ἅγιος τοῦ Ἰακὼβ, ὁ ποιμὴν ἡμῶν καὶ ποιμὴν τοῦ Ἰσραήλ· ὁ ἀγαθὸς Βασιλεὺς καὶ πάντας ἀγαθοποιῶν, ὁ καθεκάστην πληρῶν ἡμᾶς εὐεργεσιῶν· αὐτὸς χορηγεῖ αὐτὰς, αὐτὸς θὰ τὰς χορηγῇ, αὐτὸς τὰς δίδει καὶ αὐτὸς θὰ τὰς δίδῃ διὰ παντός. Αὐτὸς χορηγεῖ ἡμῖν χάριν, ἔλεος, οἰκτιρμοὺς, εὐπορίαν, περιουσίαν καὶ πᾶν ἀγαθόν.

Πολυέλεε! ὁ αἰνούμενος ἐπὶ τὸν θρόνον τῆς δόξης αὐτοῦ. Πολυέλεε! ὁ αἰνούμενος ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς καὶ

הָרַחֲמָן הוּא יִשְׁתַּבַּח בָּנוּ לְדוֹר דּוֹרִים: הָרַחֲמָן הוּא קֶרֶן לְעַמּוֹ יָרִים: הָרַחֲמָן הוּא יִתְפָּאַר בָּנוּ לָנֶצַח נְצָחִים: הָרַחֲמָן הוּא יְפַרְנְסֵנוּ בְּכָבוֹד וְלֹא בְּבִזּוּי בְּהֶיתֵּר וְלֹא בְּאִיסוּר בְּנַחַת וְלֹא בְצַעַר: הָרַחֲמָן הוּא יִתֵּן שָׁלוֹם בֵּינֵינוּ: הָרַחֲמָן הוּא יִשְׁלַח בְּרָכָה רְוָחָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֵינוּ: הָרַחֲמָן הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרָכֵינוּ: הָרַחֲמָן הוּא יִשְׁבּוֹר עוֹל גָּלוּת מְהֵרָה מֵעַל צַוָּארֵנוּ: הָרַחֲמָן הוּא יוֹלִיכֵנוּ מְהֵרָה קוֹמְמִיּוּת לְאַרְצֵנוּ: הָרַחֲמָן הוּא יִרְפָּאֵנוּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאַת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאַת הַגּוּף: הָרַחֲמָן הוּא יִפְתַּח לָנוּ אֶת יָדוֹ הָרְחָבָה: הָרַחֲמָן הוּא יְבָרֵךְ כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִמֶּנּוּ בִּשְׁמוֹ הַגָּדוֹל כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּרְכוּ אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב בַּכֹּל מִכֹּל כֹּל כֵּן יְבָרֵךְ אוֹתָנוּ יַחַד בְּרָכָה שְׁלֵמָה וְכֵן יְהִי רָצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן: הָרַחֲמָן הוּא יִפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמוֹ: הָרַחֲמָן הוּא

τὴν γῆν. Πολυέλεε! ὁ αἰνούμενος παρ'ἡμῶν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Πολυέλεε! ὁ ὑπερυψῶν τὴν δόξαν τοῦ λαοῦ του. Πολυέλεε! ὁ ὑπερυμνούμενος παρ' ἡμῶν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Πολυέλεε! ὁ διατρέφων ἡμᾶς ἀξιοπρεπῶς καὶ οὐχὶ περιφρονητῶς, μὲ θεμιτὰ καὶ οὐχὶ μὲ ἀθέμιτα εἴδη, ἐν ἡσυχίᾳ καὶ οὐχὶ ἐν ἀνησυχίᾳ. Πολυέλεε! ὁ δίδων εἰρήνην εἰς ἡμᾶς. Πολυέλεε! ὁ εὐλογῶν πάντα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν. Πολυέλεε! ὁ εὐοδῶν πάσας τὰς ἐπιχειρίσεις ἡμῶν. Πολυέλεε! ὁ συντρίβων τὸν ζυγὸν ἐκ τοῦ τραχήλου ἡμῶν. Πολυέλεε! ὁ ὁδηγῶν τὸν Ἰσραὴλ ἐν θριάμβῳ εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ. Πολυέλεε! ὁ ἀναρώσας ἡμᾶς ἐν πλήρει ὑγείᾳ τόσον ἐκ τῶν ψυχικῶν ὅσον καὶ ἐκ τῶν σωματικῶν νοσημάτων. Πολυέλεε! ὁ ἐκτείνων ὑπὲρ ἡμῶν τὰς χεῖρας αὐτοῦ. Πολυέλεε! ὁ εὐλογῶν ἕκαστον ἡμῶν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ ὀνόματι, ὡς ηὐλογήθησαν οἱ πατέρες ἡμῶν Ἀβραὰμ, Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ εἰς ὅλα καὶ καθ' ὅλα, οὕτως εὐλογήσῃς ἡμᾶς διὰ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς πλήρους εὐλογίας· γεννηθήτω οὕτω τὸ θέλημά του. Ἀμήν. Πολυέλεε! ὁ ἐκτείνων ἐφ' ἡμῶν τὴν σκηνὴν τῆς εἰρήνης. Πολυέλεε! Στερέωσον τὸν Νόμον σου καὶ τὴν ἀγάπην σου ἐν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν, καὶ παραστήτω ὁ φόβος σου ἐν ἡμῖν διὰ παντὸς, ἵνα μὴ ὑποπέσωμεν εἰς ἁμαρτίαν.

יִטַּע תּוֹרָתוֹ וְאַהֲבָתוֹ בְּלִבֵּנוּ וְתִהְיֶה יִרְאָתוֹ עַל פָּנֵינוּ לְבִלְתִּי נֶחֱטָא:

ברכת האורח

הָרַחֲמָן הוּא יְבָרֵךְ אֶת הַשֻּׁלְחָן הַזֶּה שֶׁאָכַלְנוּ עָלָיו וִיסַדֵּר בּוֹ כָּל מַעֲדַנֵּי עוֹלָם וְיִהְיֶה כְּשֻׁלְחָנוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ כָּל רָעֵב מִמֶּנּוּ יֹאכַל וְכָל צָמֵא מִמֶּנּוּ יִשְׁתֶּה: הָרַחֲמָן הוּא יְבָרֵךְ אֶת בַּעַל הַבַּיִת הַזֶּה וּבַעַל הַסְּעוּדָה הַזֹּאת הוּא וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ וְכָל אֲשֶׁר לוֹ בְּבָנִים שֶׁלֹּא יָמוּתוּ וּבִנְכָסִים שֶׁלֹּא יִתַּמּוּ לֹא יֵבוֹשׁ בָּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא יִכָּלֵם לָעוֹלָם הַבָּא וְיִהְיוּ נְכָסָיו מֻצְלָחִים וּקְרוֹבִים לָעִיר וְלֹא יִשְׁלוֹט שָׂטָן בְּמַעֲשֵׂה יָדָיו · וְאַל יִזְדַּקֵּק לְפָנָיו שׁוּם דְּבַר חֵטְא וְהִרְהוּר עָוֹן מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

בשבת יאמר הָרַחֲמָן הוּא יַנְחִילֵנוּ עוֹלָם שֶׁכֻּלּוֹ שַׁבָּת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים: בר״ח יאמר הָרַחֲמָן הוּא יְחַדֵּשׁ עָלֵינוּ אֶת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה: בי״ט יאמר הָרַחֲמָן הוּא יַגִּיעֵנוּ לְמוֹעֲדִים טוֹבִים הַבָּאִים לִקְרָאתֵנוּ לְשָׁלוֹם:

הָרַחֲמָן הוּא יְחַיֵּינוּ וִיזַכֵּנוּ וִיקָרְבֵנוּ לִימוֹת הַמָּשִׁיחַ וּלְבִנְיַן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וּלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא · (בשבת ובי״ט מִגְדּוֹל) מַגְדִּיל יְשׁוּעוֹת מַלְכּוֹ וְעֹשֶׂה חֶסֶד לִמְשִׁיחוֹ לְדָוִד וּלְזַרְעוֹ עַד עוֹלָם:

('Ο συντρώγων ξένος προστίθησι)

Πολυέλεε! εὐλόγησον τὴν τράπεζαν ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐγεύθημεν καὶ ἐφ' ἧς ἡτοιμάσθησαν πᾶσαι αἱ ἡδύτητες τοῦ κόσμου, ἵνα ἡ τράπεζα αὕτη ᾖ ὡς ἡ τράπεζα τοῦ 'Αβραάμ πατρὸς ἡμῶν, ὥστε πᾶς ὁ πεινῶν ἐν αὐτῇ νὰ χορτασθῇ καὶ πᾶς ὁ διψῶν νὰ ποτισθῇ. Πολυέλεε! εὐλόγησον τὸν οἰκοδεσπότην τοῦ οἴκου τούτου καὶ τὸν δοτῆρα τοῦ γεύματος τούτου, αὐτὸν, τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, τὴν σύζυγον αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ· οἱ υἱοὶ αὐτοῦ νὰ μὴ ἀποθάνωσιν, ἡ δὲ περιουσία αὐτοῦ νὰ μὴ ἐξαντληθῇ· νὰ μὴ αἰσχυνθῇ ποτὲ εἰς τὸν κόσμον τοῦτον, οὔτε ἐρυθριάσῃ εἰς τὸν μέλλοντα, τὰ συμφέροντα αὐτοῦ καὶ τὰ ἀγαθὰ αὐτοῦ νὰ εὐοδοθῶσι καὶ ὦσιν ἐγγὺς τῆς πόλεως, τὰ δὲ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ νὰ μὴ ἀπαντήσωσιν ἐχθρὸν καὶ νὰ μὴ παρουσιασθῇ ἐνώπιον αὐτοῦ οὐδεὶς καιρὸς ἁμαρτίας, οὐδὲ διάνοια πταίσματος ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ διὰ παντὸς (μέχρις ἐδῶ ὁ ξένος.)

(Κατὰ τὸ σάββατον λέγεται)

Πολυέλεε! παραχώρησον ἡμῖν εἰς κληρονομίαν τὸν κόσμον ἐκεῖνον ἐν ᾧ ὑπάρχει πλήρης ἀνάπαυσις.

(Κατὰ τὰς νεομηνίας). Πολυέλεε! ὁ ἀνανεῶν δι' ἡμᾶς τὸν μῆνα τοῦτον ἐν ἀγαθῷ καὶ εὐλογίᾳ.

(Κατὰ τὰς ἄλλας ἐπιτήμους ἑορτάς). Πολυέλεε! ὁ ἐπιτρέψας νὰ φθάσωμεν εἰς τὰς ἑορτὰς ταύτας ἐν εἰρήνῃ.

Πολυέλεε! χάρισον ἡμῖν ζωὴν, ἀξίωσον ἡμᾶς καὶ σπεῦσον τὴν ἔλευσιν τοῦ Μεσίου, ὅπως ἀνοικοδομήσῃ τὸν ἱερὸν Ναὸν, καὶ παραχωρήσῃ ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωήν. Αὐτὸς μεγαλύνει τὰς σωτηρίας τοῦ βασιλέως αὐτοῦ καὶ ποιεῖ ἔλεος τῷ κεχρισμένῳ αὐτοῦ τῷ Δαυΐδ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα.

כְּפִירִים רָשׁוּ וְרָעֵבוּ וְדוֹרְשֵׁי יְהֹוָה לֹא יַחְסְרוּ כָל טוֹב: נַעַר הָיִיתִי גַּם זָקַנְתִּי וְלֹא רָאִיתִי צַדִּיק נֶעֱזָב וְזַרְעוֹ מְבַקֶּשׁ לָחֶם: כָּל הַיּוֹם חוֹנֵן וּמַלְוֶה וְזַרְעוֹ לִבְרָכָה: מַה שֶׁאָכַלְנוּ יִהְיֶה לְשָׂבְעָה. וּמַה שֶׁשָּׁתִינוּ יִהְיֶה לִרְפוּאָה. וּמַה שֶׁהוֹתַרְנוּ יִהְיֶה לִבְרָכָה. כְּדִכְתִיב וַיִּתֵּן לִפְנֵיהֶם וַיֹּאכְלוּ וַיּוֹתִירוּ כִּדְבַר יְהֹוָה: בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהֹוָה עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: בָּרוּךְ הַגֶּבֶר אֲשֶׁר יִבְטַח בַּיהֹוָה וְהָיָה יְהֹוָה מִבְטַחוֹ: יְהֹוָה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהֹוָה יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

ויגביה המברך את הכוס וקודם סיסקה אומר

כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא:

סַבְרִי מָרָנָן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגֶּפֶן:

ולאחר ססקה אומר

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עַל הַגֶּפֶן וְעַל פְּרִי הַגֶּפֶן וְעַל תְּנוּבַת הַשָּׂדֶה וְעַל אֶרֶץ חֶמְדָּה טוֹבָה וּרְחָבָה שֶׁרָצִיתָ וְהִנְחַלְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ לֶאֱכוֹל מִפִּרְיָהּ וְלִשְׂבּוֹעַ מִטּוּבָהּ. רַחֵם יְיָ אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וְעַל יִשְׂרָאֵל

Οἱ μικροὶ λέοντες (τουτ. οἱ πλούσιοι) δύνανται νὰ ὑποστῶσι πτωχείαν καὶ πεῖναν, ἀλλ' οἱ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον δὲν θὰ στερηθῶσιν οὐδενὸς ἀγαθοῦ. Νεώτερος ἤμην καὶ ἐγήρασα, ἀλλὰ δὲν εἶδον δίκαιον ἐγκαταλελειμμένον, οὐδὲ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ζητῶν ἄρτον. Καθεκάστην χαρίζει καὶ δανείζει καὶ οἱ ἀπόγονοί του εἰσὶν εὐλογημένοι. Ὅ,τι ἐφάγομεν ἔστω δι' ἡμᾶς καλὴ τροφή, ὅ,τι ἐπίομεν ἔστω δι' ἡμᾶς ἴασις, ὅ,τι ἐπλεόνασεν ἔστω δι' εὐλογίαν, ὡς γέγραπται. Αὐτὸς ἔθετο (τὸν ἄρτον) ἐνώπιον αὐτῶν, καὶ ἐπερίσσευσεν ὡς ὁ λόγος τοῦ Κυρίου. Ἐστὲ εὐλογημένοι παρὰ Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Εὐλογημένος ὁ ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ Κύριον, καὶ τοῦ ὁποίου ὁ Κύριος θέλει εἶσθαι ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ. Ὁ Κύριος θέλει δώσει τῷ λαῷ αὐτοῦ τὴν δύναμιν, ὁ Κύριος θὰ εὐλογήσῃ τὸν λαόν του ἐν εἰρήνῃ.

(Ὁ προσευχόμενος λαβὼν ποτήριον οἴνου προτοῦ πίῃ λέγει).

Τὸ ποτήριον τῆς σωτηρίας λαμβάνω ἐπικαλούμενος τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ βασιλεὺς τοῦ κόσμου, ὁ ποιήσας τὸν καρπὸν τῆς ἀμπέλου.

(Καὶ ἀφοῦ πίῃ λέγει)

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ βασιλεὺς τοῦ κόσμου διὰ τὴν ἄμπελον καὶ διὰ τὸν καρπὸν τῆς ἀμπέλου, διὰ τὰς παραγωγὰς τῶν πεδιάδων, καὶ διὰ τὴν ποθητὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν καὶ εὐρύχωρον, τὴν ὁποίαν εὐηρεστήθης νὰ δώσῃς εἰς κληρονομίαν εἰς τοὺς πατέρας ἡμῶν, ἵνα τρώγωμεν τοὺς καρποὺς αὐτῆς καὶ χορτασθῶμεν ἐκ τῶν ἀγαθῶν αὐτῆς. Οἴκ-

עַמֶּךָ ׃ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ ׃ וְעַל הַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ ׃ וּבְנֵה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְהַעֲלֵנוּ לְתוֹכָהּ ׃ בשבת וְנַחֲמֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה ׃ בר"ח חדש וְזָכְרֵנוּ לְטוֹבָה בְּיוֹם רֹאשׁ חֹדֶשׁ הַזֶּה ׃ כִּי אַתָּה טוֹב וּמֵטִיב לַכֹּל ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עַל הָאָרֶץ וְעַל פְּרִי הַגָּפֶן ׃

סדר קריאת שמע על המטה

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם הֲרֵינִי מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לְכָל מִי שֶׁהִכְעִיס וְהִקְנִיט אוֹתִי אוֹ שֶׁחָטָא כְּנֶגְדִּי ׃ בֵּין בְּגוּפִי ׃ בֵּין בְּמָמוֹנִי ׃ בֵּין בִּכְבוֹדִי ׃ בֵּין בְּכָל אֲשֶׁר לִי ׃ בֵּין בְּאוֹנֶס ׃ בֵּין בְּרָצוֹן ׃ בֵּין בְּשׁוֹגֵג ׃ בֵּין בְּמֵזִיד ׃ בֵּין בְּדִבּוּר ׃ בֵּין בְּמַעֲשֶׂה ׃ בֵּין בְּגִלְגּוּל זֶה ׃ בֵּין בְּגִלְגּוּל אַחֵר ׃ לְכָל בַּר יִשְׂרָאֵל וְלֹא יֵעָנֵשׁ שׁוּם אָדָם בְּסִבָּתִי ׃ יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁלֹּא אֶחֱטָא עוֹד וּמַה שֶּׁחָטָאתִי לְפָנֶיךָ מְחוֹק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים אֲבָל לֹא עַל יְדֵי יִסּוּרִין וָחֳלָאִים רָעִים ׃ יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי

τειρε, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡμᾶς, τὸν λαόν σου Ἰσραήλ, τὴν πόλιν σου Ἱερουσαλὴμ, τὸ ὄρος Σιὼν τὴν κατοικίαν τῆς δόξης σου, ἀνοικοδόμησον τὴν Ἱερουσαλὴμ, τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν, ταχέως εἰς τὰς ἡμέρας ἡμῶν, καὶ εἰσάγαγον τὸν Ἰσραὴλ ἐν αὐτῇ (τὸ δὲ σάββατον λέγεται). Καὶ παρηγόρησον ἡμᾶς κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην τοῦ Σαββάτου (τὴν δὲ νεομηνίαν λέγεται) Καὶ μνήσθητι ἡμῶν ἐπ' ἀγαθῷ κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην νεομηνίας) διότι Σὺ εἶ ἀγαθὸς, καὶ πρὸς πάντας ἀγαθοποιός. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, διὰ τὴν γῆν καὶ διὰ τὸν καρπὸν τῆς ἀμπέλου.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Διὰ τὸ ἑσπέρας προτοῦ κοιτασθῶμεν.

Κύριε τοῦ παντὸς, ἐγὼ συγχωρῶ ὅσους μὲ παρώργισαν, ὅσους μὲ ἐνόχλησαν καὶ μὲ ἐζημίωσαν εἴτε σωματικῶς, εἴτε ἐν τῇ ἰδιοκτησίᾳ μου, εἴτε ἐν τῇ τιμῇ μου, εἴτε εἰς ὅ,τι ἄλλο μοὶ ἀνήκει, κατ' ἀνωτέραν δύναμιν, ἑκουσίως, ἀκουσίως ἢ πονηρῶς, ἐν λόγῳ ἢ ἐν ἔργῳ, καὶ καθ' οἱονδήποτε τρόπον καὶ χρόνον. Σὲ παρακαλῶ ὅθεν, ἵνα μὴ τιμωρηθῇ τις ἕνεκα ἐμοῦ. Εὐδόκησον Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, νὰ μὲ ἐνισχύσῃς ἵνα μὴ ἁμαρτήσω πλέον, τὰς δὲ ἁμαρτίας ἃς ἐποίησα, Σὲ παρακαλῶ, ἕνεκα τῆς ἄκρας σου εὐσπλαγχνίας νὰ ἐξαλείψῃς ὄχι διὰ τιμωριῶν οὔτε διὰ νοσημάτων. Ἔστωσαν ὅθεν εὐπρόδεκτοι οἱ λόγοι τοῦ

פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגאלי:

ואומר השכיבנו עד מפחד לילה שהוא כברכות של חול ואחכ״א

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם המפיל חבלי שינה על עיני ותנומה על עפעפי ומאיר לאישון בת עין:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי שתשכיבני לשלום ותעמידני לחיים טובים ולשלום ותן חלקי בתורתך ותרגילני לדבר מצוה ׳ ואל תרגילני לדבר עברה ׳ ואל תביאני לידי חטא ׳ ולא לידי נסיון ׳ ולא לידי בזיון ׳ וישלוט בי יצר הטוב ׳ ואל ישלוט בי יצר הרע ׳ ותצילני מיצר הרע ומחלאים רעים ׳ ואל יבהילוני חלומות רעים והרהורים רעים ׳ ותהא מטתי שלמה לפניך והאר עיני פן אישן המות ׳ ברוך אתה יהוה המאיר לעולם כלו בכבודו:

ואומר קריאת שמע ככתוב בסדורים ואחכ״א

יעלזו חסידים בכבוד ירננו על משכבותם:

στόματός μου καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου, Κύριε, φρουρέ μου καὶ σῶτέρ μου.

(λέγεται «ἀσκυβένου» σελ. 224-225).

Εὐλογητὸς, εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ βασιλεὺς τοῦ κόσμου ὁ διδῶν ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, καὶ νάρκωσιν τοῖς βλεφάροις ἡμῶν, καὶ φωτίζων τὴν κόρην τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν.

Ποίησον, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἵνα ἀναπαυθῶ ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐγερθῶ ἐν εὐζωΐα καὶ εὐθυμίᾳ, ποίησόν με συμμέτοχον τοῦ νόμου σου, εἴθισόν με εἰς τὴν τήρησιν τῶν ἐντολῶν σου καὶ οὐχὶ εἰς τὴν παραβίασιν αὐτῶν· μὴ ἐπιτρέψῃς νὰ πορευθῶ εἰς πρᾶξιν ἁμαρτίας, ἢ περιφρονήσεως τῶν διαταγμάτων σου, δός μοι ἀγαθὴν κλίσιν, οὐχὶ δὲ πονηρὰν, κατ' ὄναρ μὴ μὲ ταράξωσι φόβοι ἢ κακαὶ φαντασίαι, καὶ ἔστω ἡ κλίνη μου ἁγνὴ ἐνώπιόν σου, καὶ φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου ἵνα μὴ ὑπνώσω ὕπνον θανάτου. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ φωτίζων τὸν κόσμον ὅλον μὲ τὴν δόξαν σου.

(Καὶ λέγεται τὸ Σεμὰν ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους, σελ. 114 κτλ. ἀκολούθως δὲ λέγονται οἱ ἑξῆς στίχοι).

Ἀγαλλιάσθωσαν οἱ ὅσιοι ἐν τῇ δόξῃ, ψαλάτωσαν μέχρι καὶ αὐτῆς τῆς κλίνης αὐτῶν.

רוֹמְמוֹת אֵל בִּגְרוֹנָם וְחֶרֶב פִּיפִיּוֹת בְּיָדָם׃
הִנֵּה מִטָּתוֹ שֶׁלִּשְׁלֹמֹה שִׁשִּׁים גִּבֹּרִים
סָבִיב לָהּ מִגִּבֹּרֵי יִשְׂרָאֵל׃ כֻּלָּם אֲחֻזֵי
חֶרֶב מְלֻמְּדֵי מִלְחָמָה אִישׁ חַרְבּוֹ עַל
יְרֵכוֹ מִפַּחַד בַּלֵּילוֹת׃

ואומר שלשה פעמים

יְבָרֶכְךָ יְהֹוָה וְיִשְׁמְרֶךָ׃
יָאֵר יְהֹוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ׃
יִשָּׂא יְהֹוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם׃

ואחר כך יאמר יושב בסתר עליון עד כי אתה ה׳ מחסי · אלא בכח ומזמור ק״כא
שיר למעלות וגו׳

בָּרוּךְ יְהֹוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן׃

סדר קריאת שמע לקטנים

הַמַּלְאָךְ הַגֹּאֵל אוֹתִי מִכָּל רָע יְבָרֵךְ אֶת
הַנְּעָרִים וְיִקָּרֵא בָהֶם שְׁמִי וְשֵׁם
אֲבוֹתַי אַבְרָהָם וְיִצְחָק וְיִדְגּוּ לָרֹב בְּקֶרֶב
הָאָרֶץ׃
שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ יְהֹוָה אֶחָד׃
בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם

ועד

Ἡ ἀγαλλίασις τοῦ Θεοῦ εἴη ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, ἐχέτωσαν ἐν τῇ χειρὶ αὐτῶν δίστομον ῥομφαίαν. Ἰδοὺ ἡ κλίνη τοῦ Σολομῶντος περικεκυκλωμένη ὑπὸ ἑξήκοντα ἀνδρείων ἐκ τῶν ἀνδρείων τοῦ Ἰσραήλ. Ἅπαντες ἱκανοὶ νὰ φέρωσι τὸ ξῖφος, γεγυμνασμένοι εἰς τὴν μάχην, ἕκαστος φέρει παραπλεύρως τὸ ξῖφος αὐτοῦ, ὅπως τὸν ὑπερασπίσῃ ἐκ τοῦ κινδύνου τῆς νυκτός.

(Καὶ λέγονται τρὶς οἱ ἑξῆς στίχοι).

Εὐλογήσει σε ὁ Κύριος καὶ διαφυλάξει σε. Ἂς διαλάμψῃ ὁ Κύριος τὸ φῶς τοῦ προσώπου του ἐπὶ σὲ καὶ δωρήσῃ σοι τὴν χάριν του. Ἂς στρέψῃ ὁ Θεὸς τὸ πρόσωπόν του πρὸς σὲ καὶ ἐμβάλῃ ἐν σοὶ τὴν εἰρήνην.

(Καὶ λέγεται « Ἰοσὲβ βεσέτερ » σελ. 262-263, « ἀνὰ βεκόχ » σελ. 48-49, « Σὶρ λαμααλὸτ » σελ. 266-67.

Εὐλογητὸς ὁ Κύριος τοῦ παντὸς πάντοτε καὶ ἀεί. Ἀμὴν καὶ Ἀμήν.

(Οἱ παῖδες προτοῦ κοιτασθῶσι λέγουσι τοὺς ἑξῆς στίχους ἐρανισθέντας ἐκ τῆς ἱερᾶς γραφῆς).

Ὁ ἄγγελος ὅστις μὲ ἔσωσεν ἐκ πάντων τῶν κακῶν, νὰ εὐλογήσῃ τοὺς παῖδας, καὶ καλέσῃ ἐπ' αὐτὰ τὸ ὄνομά μου, καὶ τὸ ὄνομα τῶν πατέρων μου Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαάκ· πληθυνθῶσι δὲ εἰς πλῆθος μέγα ἐπὶ τῆς γῆς. Ἄκουσε, Ἰσραήλ, Κύριος ὁ Θεὸς, ἡμῶν, Κύριος ΕΙΣ ἐστίν. Εὐλογητὸν τὸ ὄνομα τῆς ἐνδό-

וָעֶד: שָׁמְרֵנִי כְּאִישׁוֹן בַּת עָיִן בְּצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנִי: אִם תִּשְׁכַּב לֹא תִפְחָד וְשָׁכַבְתָּ וְעָרְבָה שְׁנָתֶךָ: בָּרוּךְ יְהוָה בַּיּוֹם · בָּרוּךְ יְהוָה בַּלָּיְלָה · בָּרוּךְ יְהוָה בְּשָׁכְבֵנוּ · בָּרוּךְ יְהוָה בְּקוּמֵנוּ: כִּי בְיָדְךָ נַפְשׁוֹת הַחַיִּים וְהַמֵּתִים: אֲשֶׁר בְּיָדוֹ נֶפֶשׁ כָּל חָי וְרוּחַ כָּל בְּשַׂר אִישׁ: בְּיָדְךָ אַפְקִיד רוּחִי פָּדִיתָה אוֹתִי יְהוָה אֵל אֱמֶת:

לחנוכה

עַל הַנִּסִּים וְעַל הַפֻּרְקָן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַנִּפְלָאוֹת וְעַל הַנֶּחָמוֹת שֶׁעָשִׂיתָ לַאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם וּבַזְּמַן הַזֶּה:

בִּימֵי מַתִּתְיָה בֶּן יוֹחָנָן כֹּהֵן גָּדוֹל חַשְׁמוֹנָאִי וּבָנָיו כְּשֶׁעָמְדָה עֲלֵיהֶם מַלְכוּת הָרְשָׁעָה עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְשַׁכְּחָם מִתּוֹרָתֶךָ · וּלְהַעֲבִירָם מֵחֻקֵּי רְצוֹנֶךָ · וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים עָמַדְתָּ לָהֶם בְּעֵת

ξου αὐτοῦ βασιλείας πάντοτε καὶ ἀεί. Φύλαξόν με ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ· κρύψον με ὑπὸ τὴν σκιὰν τῶν πτερύγων σου. Κοιταζόμενος δὲν θὰ τρομάζῃς· κοιταζόμενος ὁ ὕπνος σου θέλει εἶσθαι γλυκύς.

Εὐλογητὸς ὁ Κύριος ἐν τῇ ἡμέρᾳ, εὐλογητὸς ὁ Κύριος ἐν τῇ νυκτί· εὐλογητὸς ὁ Κύριος ὅταν πλαγιάζωμεν, εὐλογητὸς ὁ Κύριος ὅταν ἐγειρώμεθα τῆς κλίνης, διότι ἐν τῇ χειρί του ἡ ψυχὴ τῶν τε ζώντων καὶ τῶν νεκρῶν, (ὑπάρχουσι, καθὰ γέγραπται).

Ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ (τοῦ Κυρίου) ἡ ψυχὴ πάντων τῶν ζώντων καὶ ἡ πνοὴ πάσης ἀνθρωπίνης σαρκός. Εἰς τὰς χεῖράς σου παραδίδω τὸ πνεῦμά μου, Σὺ μὲ ἔσωσας, Κύριε ὁ Θεὸς τῆς ἀληθείας.

ΑΛ ΑΝΙΣΗΜ

Εὐχὴ διὰ τὴν ἑορτὴν τῶν ἐγκαινίων.

Ἕνεκα τῶν θαυμάτων, τῆς ἀπολυτρώσεως, τῶν μεγαλουργημάτων, τῆς σωτηρίας, τῶν τεραστίων καὶ τῶν παραμυθιῶν, ἃ ἐποίησας ὑπὲρ τῶν πατέρων ἡμῶν κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, καὶ κατὰ τὴν ὥραν ταύτην τοῦ ἔτους.

Ἐπὶ Ματαθιὰν υἱὸν τοῦ Ἰωχανᾶν ἀρχιερέα τῶν Ἀσμονέων, καὶ υἱοὺς αὐτοῦ, ὅταν ὁ βασιλεὺς τῶν Ἀσσυρίων ἐξεστράτευσε κατ' αὐτῶν καὶ κατὰ τοῦ λαοῦ τοῦ Ἰσραήλ, ὅπως ὑποχρεώσῃ αὐτοὺς νὰ λησμονήσωσι τὸν νόμον σου καὶ παραβιάσωσι τοὺς θεσμούς σου, Σὺ ἕνεκα τοῦ ἀπείρου ἐλέους σου ἐξῆλθες πρὸς ὑπε-

צָרָתָם • רַבְתָּ אֶת רִיבָם • דַּנְתָּ אֶת דִּינָם • נָקַמְתָּ אֶת נִקְמָתָם • מָסַרְתָּ גִּבּוֹרִים בְּיַד חַלָּשִׁים • וְרַבִּים בְּיַד מְעַטִּים • וּרְשָׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים • וּטְמֵאִים בְּיַד טְהוֹרִים • וְזֵדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תוֹרָתֶךָ • וּלְךָ עָשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמֶךָ • וּלְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה וּפֻרְקָן כְּהַיּוֹם הַזֶּה • וְאַחַר כַּךְ בָּאוּ בָנֶיךָ לִדְבִיר בֵּיתֶךָ • וּפִנּוּ אֶת הֵיכָלֶךָ וְטִהֲרוּ אֶת מִקְדָּשֶׁךָ וְהִדְלִיקוּ נֵרוֹת בְּחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ • וְקָבְעוּ שְׁמוֹנַת יְמֵי אֵלּוּ בְּהַלֵּל וּבְהוֹדָאָה • וְעָשִׂיתָ עִמָּהֶם נִסִּים וְנִפְלָאוֹת • וְנוֹדֶה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֶלָה׃

לפורים

עַל הַנִּסִּים וְעַל הַפֻּרְקָן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַנִּפְלָאוֹת וְעַל הַנֶּחָמוֹת שֶׁעָשִׂיתָ לַאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם וּבַזְּמַן הַזֶּה׃

ράσπισιν αὐτῶν ἐν καιρῷ τῶν δεινῶν αὐτῶν, ὑπεστήριξας τὰ δικαιώματα αὐτῶν, ἐδίκασας τὴν κρίσιν αὐτῶν, καὶ ἐξεδίκασας αὐτοὺς, παρέδωκας τοὺς δυνατοὺς εἰς χεῖρας τῶν ἀδυνάτων, τοὺς πολλοὺς εἰς χεῖρας τῶν ὀλίγων, τοὺς ἀδίκους εἰς χεῖρας τῶν δικαίων, τοὺς ἀκαθάρτους εἰς χεῖρας τῶν καθαρῶν καὶ τοὺς ὑπερηφάνους εἰς χεῖρας τῶν μελετώντων τὸν νόμον σου, καὶ ἐποίησας σεαυτῷ ὄνομα μέγα καὶ ἅγιον ἐν τῷ κόσμῳ σου, εἰς δὲ τὸν λαόν σου τὸν Ἰσραὴλ ἐποίησας σωτηρίαν μεγάλην καὶ λύτρωσιν κατὰ τὴν ἡμέραν ἧς ἡ ἐπέτειος ἑορτὴ συμπίπτει σήμερον. Κατόπι δὲ συνῆλθον οἱ υἱοί σου ἐντὸς τοῦ Ναοῦ σου, ἐκαθάρισαν τὸ Ἱερόν σου καὶ ἐξάγνισαν τὸ θυσιαστήριόν σου, καὶ ἦναψαν κανδύλας ἐπὶ τῶν ἁγίων αὐλῶν σου, καὶ ἐθέσπισαν τὰς ὀκτὼ ταύτας ἡμέρας πρὸς αἶνον καὶ εὐχαριστίαν, ὑπὲρ αὐτῶν ἐξετέλεσας θαυμάσια καὶ τεράστια, ἡμεῖς δὲ πάντοτε θέλομεν ἑορτάζει τὸ μέγα ὄνομά σου, Σέλα.

ΑΛ ΑΝΙΣΗΜ

Εὐχὴ διὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Πουρήμ.

Ἕνεκα τῶν θαυμάτων, τῆς ἀπολυτρώσεως, τῶν μεγαλουργημάτων, τῆς σωτηρίας, τῶν τεραστίων καὶ τῶν παραμυθιῶν, ἃ ἐποίησας ὑπὲρ τῶν πατέρων ἡμῶν κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, καὶ κατὰ τὴν ὥραν ταύτην τοῦ ἔτους.

בִּימֵי מָרְדְּכַי וְאֶסְתֵּר בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה
כְּשֶׁעָמַד עֲלֵיהֶם הָמָן הָרָשָׁע · בִּקֵּשׁ
לְהַשְׁמִיד לַהֲרוֹג וּלְאַבֵּד אֶת כָּל הַיְּהוּדִים
מִנַּעַר וְעַד זָקֵן טַף וְנָשִׁים בְּיוֹם אֶחָד ·
בִּשְׁלֹשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ שְׁנֵים עָשָׂר הוּא
חֹדֶשׁ אֲדָר וּשְׁלָלָם לָבוֹז · וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ
הָרַבִּים הֵפַרְתָּ אֶת עֲצָתוֹ · וְקִלְקַלְתָּ אֶת
מַחֲשַׁבְתּוֹ · וַהֲשֵׁבוֹתָ לּוֹ גְּמוּלוֹ בְּרֹאשׁוֹ ·
וְתָלוּ אוֹתוֹ וְאֶת בָּנָיו עַל הָעֵץ · וְעָשִׂיתָ
עִמָּהֶם נִסִּים וְנִפְלָאוֹת · וְנוֹדֶה לְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל סֶלָה :

ת"ו ש"ל ב"ע

Κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ Μορδοχαίου καὶ τῆς Ἐσθὴρ, εἰς Σούσα τὴν Μητρόπολιν, ὅταν ὁ ἀχρεῖος Ἀμᾶν ἐξηγέρθη ἐναντίον αὐτῶν καὶ ἐζήτησεν ἵνα καταστρέψῃ, φονεύσῃ καὶ ἀπωλέσῃ πάντας τοὺς Ἰσραηλίτας ἀπὸ τοῦ βρέφους, μέχρι τοῦ γέροντος, ὁλοκλήρους τὰς οἰκογενείας, καὶ τὰς γυναῖκας, εἰς μίαν μόνην ἡμέραν καὶ καταλεπτῶς τὴν ἡμέραν δεκάτην τρίτην τοῦ δωδεκάτου μηνὸς Ἀδὰρ, καὶ οἰκειοποιηθῇ τὴν περιουσίαν αὐτῶν, Σὺ διὰ τὴν ἄπειρον εὐσπλαγχνίαν σου διεσκέδασας τὸ σχέδιόν του, ἐμηδένισας τὸν διαλογισμόν του καὶ ἔρριψας τὸν κακόβουλον σκοπόν του ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἐκρεμάσθη αὐτός τε καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ ἐν ἀγχόνῃ. Εἰς αὐτοὺς Σὺ ἐποίησας θαυμάσια καὶ τεράστια, ἡμεῖς δὲ θέλομεν πάντοτε ἑορτάζει τὸ μέγα ὄνομά σου, Σέλα.

ΤΕΛΟΣ

Μωυσῆς Σ. Πέσαχ
Ἀρχιρραβῖνος Βόλου

